கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் எட்டாவதாகிய

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாக எழுதிய பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

துந்துபி௵ பங்குனிமீ

1923.

 [விலை ரூ. 5—10—0.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய * நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லார்; அடியார்க்கு நல்லாருரை.
அணி - அணியிலக்கணம்.
அம்பிகாபதி - அம்பிகாபதிக்கோவை.
அரும்பத - அரும்பதவுரை; அரும்பதவுரையாசிரியர்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆனைக்கா - திருவானைக்காப்புராணம்.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இளம் - இளம்பூரணம்; இளம்பூரணர்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
இன்னா - இன்னாநாற்பது.
இனியது - இனியதுநாற்பது.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
ஐந். எழு - ஐந்திணை யெழுபது.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல்-கல்லாடம்; கல்லாடர்; கல்லாடருரை.
கல்லா - கல்லாடம்.
க. துறை - கலித்துறை.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
களவழி - களவழிநாற்பது.
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.
கார் - கார்நாற்பது.
குண்டல - குண்டலகேசி.
குறள் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கூர்ம - கூர்மபுராணம்.
கூவப் - திருக்கூவப்புராணம்.
சிதம்பரமும்மணி - சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீகாளத்தி, சீகாளத்திப் - சீகாளத்திப்புராணம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
சூ - சூத்திரம்.
சூடா, சூடாமணி - சூடாமணிநிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
சே, சேனா - சேனாவரையம்; சேனாவரையர்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தகடூர் - தகடூர் யாத்திரை.
தண்டி - தண்டியலங்காரம்.
தணிகை - திருத்தணிகைப் புராணம்.
தணிகையாறு- திருத்தணிகையாற்றுப்படை.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.
திணைமாலை- திணைமாலை நூற்றைம்பது.
தியாக - தியாகராசலீலை.
திரி - திரிகடுகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
திருவள் - திருவள்ளுவமாலை.
திருவா - திருவாசகம்.

* நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

திருவால - திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற்புராணம்.
திருவானைக்கா - திருவானைக்காப்புராணம்.
திருவிளை - திருவிளையாடல்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தே - தேவாரம்.
தொல் - தொலகாப்பியம். [ருரை.
ந-நச்சினார்க்கினியர்; நச்சினார்க்கினிய
நம்பி-நாற்கவிராசநம்பியகப் பொருள்.
நள - நளவெண்பா.
நற் - நற்றிணை.
நன் - நன்னூல.
நாலடி - நாலடியார்.
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
நீதிநெறி - நீதிநெறி விளக்கம்.
நெடுநல - நெடுநலவாடை.
நைடத - நைடதம்.
ப, பக் - பக்கம்.
பட்டின, பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல்.
பரிமேல் - பரிமேலழகர்; பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.
பாக, பாகவத - பாவகதபுராணம்.
பிங்கலம் - பிங்கலநிகணடு.
பி - ம் - பிரதிபேதம்.
பிரயோக - பிரயோக விவேகம்;
யோக விவேகநூலுடையார்.
புறநா, புறம் - புறநானூறு.
பு. வெ-புறப்பொருள் வெண்பா
பெரிய - பெரியபுராணம்.
பெருங் - பெருங்கதை. [ப
பெரும்பாண் - பெரும்பாண
பேர்-பேராசிரியர்; பேராசிரியரு
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
மாறன் - மாறனலங்காரம்.
மு - முற்றும்.
முத் - முத்தொள்ளாயிரம்.
முதுமொழிக் - முதுமொழிக்கா
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராண
மேற் - மேற்கோள்.
யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை
யா. வி - யாப்பருங்கல விருத்தி
வாயுசங் - வாயுசங்கிதை.
வி - விசேடவுரை; விருத்தியுரை
விநாயக - விநாயகபுராணம்.
வில்லி - விலலிபுத்தூராழ்வார்.
வீர - வீரசோழியம்.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

"ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
யடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே
யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே."

இந்நூலின் இயல்பும், உரையின் இயல்பும் பின்னேயுள்ள முகவுரையால் ஒருவாறு விளங்கும். இதன்மூலமும் உரைமுதலிய வும் முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்று ஏறக்குறைய இப்போது ௰ வருஷங்களாகின்றன. அதன்பின் எனக்குக்கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் வருமாறு:

௧) கோயிற்பட்டிக்குப் பக்கத்துள்ள மந்தித்தோப்பு ஸ்ரீ சங்கரபாரதி சுவாமிகளின் ஆதீனகர்த்தர் மஹந்து ஸ்ரீமத் **சங்கரசுப்பிரமணிய தத்த சுவாமிகள்** பிரதி-க

௨) திருநெல்வேலி ம-ா-ா-ஸ்ரீ **கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்திப்பிள்ளை** யவர்கள் பிரதி-க

௩) அரியூர் ஸ்ரீ எஸ். **சாமிநாதைய ரவர்கள்** பிரதி-க

௪) **மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப்** பிரதி-க

௫) யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ **சுவாமிநாத பண்டித** ரவர்கள் பிரதி-க.

இவையெல்லாம் பழைய பிரதிகளே. இவற்றுள் முதன்மூன்று பிரதிகள் மூலமட்டுமுள்ளவை; மற்றவை உரையுமுள்ளவை.

இவற்றுள் ஒருபிரதியின் தொடக்கத்தில் 'அறநிலை' என்று வரையப் பெற்றிருந்தது. அப்படியே பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்ற பகுதிகள் எந்த எந்தப்பாடலிலிருந்து தொடங்குமோவென்று தேடிப்பார்த்ததில் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் இந்நூல் அறநிலை, பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்னும் மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது இதனால் ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

இந்தப்பிரதிகளாலும் அப்பாற் செய்து வந்த பழைய இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளாலும் பழைய உரைகளிற் கண்ட மேற்கோட் காட்சிகளாலும் **புறத்திரட்**டென்னுந் தொகைநூலாலும் இந்நூல் மூலமும் உரைமுதலியனவும் அடைந்த திருத்தங்கள் பல. ஆனாலும், உசுஎ, உசுஅ-ஆம் பாடல்களும், உசுகூ-ஆம் பாடல்முதலியவற்றிற் குரிய உரையும் ஒருபிரதியிலுங் கிடைக்கவில்லை. உசுகூ-ஆம் பாடலுக்கு மேற்பட்டவற்றுள், சில பாடல்களின் முதற்பாகங்களும் சிலவற்றின் இறுதிகளும் இடையிடையே விடப்பட்டிருந்த தொடர்மொழிகள் பலவும், சொற்கள் பலவும் இப்போது தெரியவந்தன. வேறு வேறிடங்களிற் கலந்திருந்த அடிகள் உரியவிடங்களிற்சேர்க்கப் பெற்றும் குழறுபடையாக விருந்த பகுதிகளுட் சில செப்பஞ்செய்யப் பெற்றும் முக்கியமான இடங்களில் அவை விளக்கப்பெற்றுமுள்ளன. இப்படியே பாடினோர் பாடப்பட்டோர் பெயர்களுட்சிலவும் திணை துறை முதலியவற்றின் பெயர்களுட்சிலவும் திருத்தமுற்றன. இதன் மூலங்களோடு சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்திருக்கும் இந்நூற் பகுதிகளும் பிறநூற்பகுதிகளும், இந்நூற்செய்யுட்களின் முழுப்பாக மேனும் ஒவ்வொரு பகுதியேனும் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும், பழைய உரையால் விளங்காதவற்றிற்குக் குறிப்புரையும், உரையில்லாதபாடல்களெல்லாம் பதவுரையெழுதுவதற்குரிய திருந்தமுறுமலிருந்தமையின் அவற்றின் அடிகளுட்சிலவற்றிற்கு மட்டும் அறிந்த அளவு குறிப்புரையும், மூலத்திலும் உரையிலும் கண்ட பிரதிபேதங்களும் ஆராய்ச்சிசெய்வோர்களுக்கு மிக உபயோகமாக இருக்குமென்றெண்ணி மூலமுள்ள பக்கங்களில் அங்கங்கே அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

முதற்பதிப்பில் முன்னும்பின்னும் தனித்தனியே பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த பலவகை அகராதிகளும், ராவ்பகதூர். **வி. வெங்கைய** ரவர்கள் முதலியோர் எழுதியனுப்பிய விசேடக்குறிப்புக்களும் ஒன்று பட்டு '**அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி**' என்னும் பெயருடன் இப்

கொண்டமென்று நும்போல்வார் மறுத்தல் இன்றது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே, இல்லாதபொருளைத் தேடியிரப்பமாட்டாத வறியோரினும், அவ்வாறப்பரிசில் நினைந்துவரப்படுவோர் கொடாராயின் அவ் *விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்க முடியாமையின் நாணி அவரெதிர் முகநோக்கமாட்டாது இன்பமிழக்குமார் தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்துபடுவை; பகைவரது அரிய அரண் அவ்விடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே நும்முடைய தேனைப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும் வென்றியோடுகூடிய வண்மையையுடையோயாதலான் எம் இறைவ, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே அளித்தலின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றுமாம்.

எம்மனோரென்றது பிறரைநோக்கியன்றெனவுணர்க.

'பொழிந்தென', 'விளைந்தென' என்பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிப்பினுமமையும். (உ0௩)

* "ஈத்துவக்கு மின்பம்" குறள். உஉஅ.

(உ0ச.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதி
ரீயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற[1] லதனினு முயர்ந்தன்று
தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கட
லுண்ணா [2]ராகுப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
[3]சேற்றொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்

க - உ. புறநா. கருசு: ஏ, கஎ0: உ-ஆம் அடிக்குறிப்புக்களைப்பார்க்க.

ச. "அவர், வேண்டாவென்று மறக்கவும தாம் வலியப் போகவிட்டென்றவாறு" மதுரை. உஉ0 - ந.

க - கூ. "ஈயெனவிரத்தலென்னும் புறப்பாட்டினுள், 'தெண்ணீர்... வேட்டோரே' என்றவழி, நின் செல்வங் கடல்போற் பெரிதேனும் பிறர்க்கு இனிதாய் நுகரப்படாதென வசையைச் செம்பொருளாகாமற் கூறியவாறு காண்க" தொல். செய். சூ. கஉரு - ந.

ரு - கூ. புறநா. கருச: க - ங.

(பி - ம்.)—1 'அதனினுயர்ந்தன்று' 2 'ஆகுவர்' 3 'சேறொடு'

சேர்ந்துவழங்கக்காணப்பட்டும், இன்னநூலில் இன்னபாடலிலுள்ள தென்று இதுகாறும் புலப்படாமலிருந்தது. ஆனாலும், சமீபத்திற் கிடைத்த ஒரு பழஞ்சுவடியில் சிறிது பாடபேதமுற்ற இவ்வடியை யுடைய பாடலொன்று பின்னுள்ளவாறு காணப்பட்டது:

"நிரையிர் செல்லு மோவென நேர்ந்து
புலைய னெறிந்த பூசற் றண்ணுமை
ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிக்கு
மின்னா வருஞ்சுர மென்ப
வென்னோ தோழியவர் சென்ற வாறே"

இஃதெந்த நூலின் கண்ணதோ தெரியவில்லை.

ஏறக்குறைய ௪௨-வருஷங்களுக்கு முன்பு **சீவகசிந்தாமணியை** யான் ஆராய்ந்து வருகையில் திருவாவடுதுறையாதீனகர்த்தர்களாக வீற்றிருந்தவர்களும் என்னுடைய தமிழாசிரியருமான ஸ்ரீ. **சுப்பிரமணியதேசிகர**வர்கள் ஆதீனபுத்தகசாலையிலிருந்து அளித்த ஏட்டுப்பிரதிகளுள் மிகப்பழையனவும் பெயரெழுதப்படாதனவுமான மூன்று சுவடிகள் இருந்தன; அவற்றில் முதலுமில்லை; இறுதியுமில்லை; பக்கங்கள் மிகச்சிதைந்தும் தேய்ந்துபோயுமிருந்தன. அந்தக்காலம் பத்துப்பாட்டு இன்னவை எட்டுத்தொகை இன்னவை என்று தெரியாதகாலம். சிலவருடங்களுக்குப்பின்பு **சீவகசிந்தாமணி**யைப் பதிப்பித்துவருகையில் விளங்காத மேற்கோள்களுக்குரிய இடத்தைத் தேடிவரும்பொழுது அந்தச் சுவடிகளுள் ஒன்றை ஒருநாள் பிரித்துப்பார்த்தேன். அப்போது, "கொற்றுறைக் குற்றில" என்னுந் தொடர்மொழி காணப்பட்டது. சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம் ௲௦௯-ஆம் செய்யுளின் உரையில் இத்தொடர்மொழியை **நச்சினார்க்கினியர்** மேற்கோளாகக் கொடுத்திருத்தலால், இஃது ஏதோ ஒருபழையநூலாக இருக்கவேண்டுமென்றுமட்டும் தெரியவந்தது. பிறகு படித்துப்பார்க்கையிற் பாட்டுமுரையுங் காணப்பட்டன. அப்பால் அந்தப் பாடலின்எண்ணைக் கவனிக்கையில் கூடு என்று தெரிந்தது. **நற்றிணை** முதலியவற்றின் மூலமட்டும் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதி வேறு இருந்தமையால் அவற்றுள் ஒவ்வொன்றையும் சோதித்துக்கொண்டு வரும்போது இது **புறநானூற்று உரை**யென்று தெரிந்தது. அப்போது உண்டானமகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. மற்ற இரண்டு அபூர்த்தியான சுவடிகளுள் ஒன்று **பரிபாடலுரை** மற்றொன்று **பத்துப்பாட்டுரை** என்று பின்பு தெரியவந்தது. இந்த

மூன்று நூல்களும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறி வெளியானமை யால், ஸ்ரீ **சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய** ஹஸ்தவிசேஷமும் பேரன்புடைமையும் அடிக்கடி ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

இந்நூல் முதற்பதிப்பு வெளியானகாலத்தின் நிலைமைக்கும் இப் போதைய நிலைமைக்கும் எத்தனையோமாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின் றன. அக்காலத்தில் எனக்கு ஊக்கமளித்துக்கொண்டு வந்த அன்பர்க ளும் அபிமானிகளும் பலர்; அதனை நினைக்கும் போது,

> "என்றினி மதுரை காண்பே மெப்பகல் சவுந்தரேசன்
> றன்றிருவடிகள் காண்பேந் தாயையெஞ் ஞான்று காண்பேம்
> வென்றிவேற் றருமவேந்தர் வேந்தனை யெந்நாட் காண்பே
> மொன்றுயிர்த் துணையாஞ் சங்கத் துறவையெப்பொழுது காண்பேம்"

"இனித்தமி ழினிமையாவர்க் கெடுத்திசைத் திடுவம்"

(**சீகாளத்தி**. நக்கீர. எஅ; அ0)

என்பவையும்,

> "பனியார் சிலசொற் பகர்ந்தே மகிழ்விப்போய்
> கனியா ரினிமை கலந்தே சுவைகள்
> நனியார் தமிழி னயந்தெரிய வல்லா
> ரினியா ருனைப்போ லினியா ரினியாரே"

என்பதும் அடிக்கடி ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன.

இந்தக்காலத்தில் நூற்பரிசோதனை விஷயத்தில் எனக்குச் சிறி தும் பொருட்கவலை உண்டாகாதபடி பல வருடகளாக உபகரித்து வரும் ஸ்ரீ ஸேதுஸமஸ்தானத் தலைவர்களும், மதுரைத்தமிழ்ச் சங் கத்து அக்கிராசனாதிபதிகளும், சென்னைச்சட்டநிரூபணசபை யங்கத் தினர்களுமாகிய இரணியகர்ப்பயாஜி ரவிகுலதிலக **முத்துவிஜயரகு நாதராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா** அவர்களுடையபேருதவி தமிழுகத்தால் மிகப்பாராட்டற்பாலது.

இப்பதிப்புவிஷயத்தில் ஒப்புநோக்குதல், பரிசோதித்தல் முத லிய அரியஉதவிகளைச் செய்துவந்த சென்னை இராசதானிக்கலாசா லைத் தமிழ்ப்பண்டிதர், பிரஹ்மஸ்ரீ **இ. வை. அநந்தராமையரவர்களுக்** கும், மயிலாப்பூர்.பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்

சிவி ம. வே. **துரைசாமி ஐயருக்கும்,** இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர், சிரஞ்சீவி **கோ. சேஷாத்திரிஐயருக்கும்** எனது நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகள் என்னுடைய மறதிமுதலியவற்றால் நேர்ந்தனவென்றெண்ணி விவேகிகள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள்.

சொல்லினிமை பொருளினிமைகளில் மிகச்சிறந்ததும் **அடியார்க்குநல்லார்** முதலிய உரையாசிரியர்களால் நன்கு பாராட்டப்பெற்றதும் மிக்க வியப்பைத்தருவதும் **உதயண**னென்னும் தலைவனுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவதுமான **பெருங்கதை**யென்னுநூலிற் கிடைத்தவரையில் மூலமும் நூதனமாக எழுதப்பெற்ற குறிப்புரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று ௨ வருடங்களுக்கு மேலாகியும் சில இடையீடுகளால் அப்பதிப்புக்கு அங்கமான சிலபகுதிகளை எழுதுவதற்கு இதுவரை இயலவில்லை. இனி, எல்லாம்வல்ல இறைவனுடைய திருவருளை முன்னிட்டு அந்தப் பகுதிகளை யெழுதி நிறைவேற்றி அந்நூலை வெளிப்படுத்த எண்ணியிருக்கிறேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாசகம்.

"கூறு நாவே முதலாகக் கூறுங் கரண மெல்லாநீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதுநீ
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை யுன்னை விரித்துரைக்கிற்
தேறும் வகையென் சிவலோகா திகைத்தாற் றேற்றவேண்டாவோ."

"தியாகராஜ விலாஸம்"
திருவேட்டீசுவரம்பேட்டை.
28—3—1923.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

கணபதி துணை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

புறநானூறென்பது, அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன்பான் சுவைபுணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை * முச்சங்கத்துள் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று; † எட்டுத்தொகையாவன நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இதனை அடியில்வரும் வெண்பாவானுணர்க :—

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை."

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலராற்செய்யப்பட்டுத் தொழில் அளவு பாட்டு பொருளென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இவை தொகையென்று பெயர்பெற்றனவென்பர்.

இவற்றுள்,

க. **நற்றிணை**:—இது, கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௱க அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ராலும், மற்றை நானூறுபாக்களும் **கபிலர்**முதல் **ஆலங்குடிவங்கனா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன; பொருளின்பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள் அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தோன், **பன்னாடுதந்த பாண்டியன்மாறன்வழுதி**. இதற்கு உரை கிடைத்திலது.

உ. **குறுந்தொகை**:—இது கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள்முதலிய ௪௱உ அகவற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ராலும் மற்றை ௪௱க

* முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாரகப்பொருளுரையிலும் சிலப்பதிகாரவுரையிலும் காண்க.

† இவை எட்டும் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

பாக்கள் **திப்புத்தோளார்**முதல் **அம்மூவனார்**ஈறுதியாகவுள்ள புலவர் இருநூற்றைவராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளை யே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் நாலடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள். இத்தொகை முடித்தான் **பூரிக்கோ.** இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பர். இத்தொகையின் பாக்களுள் இருபதுபாக்களொழிந்த மற்றைப் பாக்களுக்குப் **பேராசிரியர்** பொருளெழுதினாரென்றும் அவரெழுதா தொழிந்த இருபதுபாக்களுக்கும் **நச்சினார்க்கினியர்** பொருளெழுதினா ரென்றும் பின்னுள்ள பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன:

"பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுங்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு ளைஞ்ஞான்குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே"

"நல்லறி வுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்தும்."

(இவை **நச்சினார்க்கினியருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்.**)

"**பேராசிரிய**ரும் 'யானே யீண்டை யோனே' என்னுங் **குறுந் தொகைச்** செய்யுளில் மீனெறிதூண்டிலென்பதனை வினையுவமமென் றார்" என்று **தொல்காப்பியம்,** அகத்திணையியல் ௪௬ - ஆம் சூத்திர வுரையில் **நச்சினார்க்கினியர்** எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொகைக்குப் **பேராசியர்** பொருளெழுதினாரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது. அவ்வுரை கிடைத்திலது.

௩. **ஐங்குறுநூறு:**—இஃது அகத்தின் பகுதியாகிய மருதமுத லிய ஐந்திணைகளையும் நூறுநூறு அகவற்பாக்களால் விளக்குவது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; பொருள்களின் இயற் கையழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்கு தெரி விப்பது. சிவபெருமானுடைய துதியாகிய கடவுள்வாழ்த்துச் செய் யுள்முதலிய ௫௦௧ - அகவற்பாக்களையுடையது; இப்பாக்களுள் கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ராலும், மருதத் திணையைக்குறித்த முதல்நூறு **ஓரம்போகியா**ராலும், நெய்தற்றிணை யைக்குறித்த இரண்டாநூறு **அம்மூவனா**ராலும், குறிஞ்சித்திணை யைக்குறித்த மூன்றாநூறு **கபில**ராலும், பாலைத்திணையைக்குறித்த

நான்காநூறு **ஓதலாந்தையாராலும்**, முல்லைத்திணையைக்குறித்த ஐந்தாநூறு **பேயனாராலும்** இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அடியில் வரும் வெண்பாவாலுணர்க :—

> "மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
> கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய
> பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
> நூலையோ தைங்குறு நூறு."

இதிலுள்ள பாக்கள் ௩ - அடிச் சிற்றெல்லையையும் ௬ - அடிப் பேரெல்லையையும் உடையவை. இத்தொகை தொகுத்தார் **புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்**; தொகுப்பித்தான் **யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை.**

ச. **பதிற்றுப்பத்து**:—முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர் பதின்மர்கள்மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது. இத்தொகையால் முற்காலத்திருந்த சேரர்பலருடைய வள்ளன்மையும் வீரமும் தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும் பின்னுமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நன்குபுலப்படும். இஃது, ஒவ்வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த நூறுபாட்டுக்களையுடையது. இதனாலேயே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டுப் பதிற்றுப்பத்தென்னும் பெயர் பெற்றது. கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் இப்பொழுது பலவிடத்துப் பிரதிகளிலுங் காணப்படவில்லை. முதற்பத்தையோ பத்தாம்பத்தையோ சார்ந்த இந்நூற் பாடல்கள் சில **தொல்காப்பிய** உரைகளாலும் **புறத்திரட்டா**லும் தெரிய வந்தன. எஞ்சியவற்றுள்,

இரண்டாம்பத்து, **இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க் கண்ணனார்**பாடி உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞூறூர் பிரமதாயம்பெற்று முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும்பெற்றது;

மூன்றாம்பத்து, **இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார்**பாடிச் சுவர்க்கம்பெற்றது;

நாலாம்பத்து, **களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்**பாடி நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆள்வதிற் பாகமும் பெற்றது;

ஐந்தாம்பத்து, **கடல்பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணர்**பாடி உம்பற்காட்டு வாரியையும் அவன்மகன் **குட்டுவன்சேரலையும்** பரிசில்பெற்றது;

ஆறாம்பத்து, **ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினி யார் நச்செள்ளையார்**பாடி ஒன்பதுகாப்பொன்னும் நூறாயிரங்காண மும்பெற்று அவன்பக்கத்து இருத்தல்கொண்டது;

ஏழாம்பத்து, **செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர்**பாடி நூறா யிரங்காணமும் அவன் ஒரு பெரியமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்த நாடும் பரிசில்பெற்றது;

எட்டாம்பத்து, **தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரி சில்கிழார்**பாடி ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில்பெற்றது;

ஒன்பதாம்பத்து, **குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர்கிழார்**பாடி முப்பத்தீராயிரம்காணமுதலியனபெற்றது.

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமை புலப்படவில்லை. இத்தொகையைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித் தோரும் இன்னாரின்னாரென்றும் தெரியவில்லை. இதற்கு அரும்பத வுரை ஒன்றுண்டு.

ரு. **பரிபாடல்**:—மதுரை, வையை, திருமருதந்துறை, திருப் பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்பவற்றின் பண்டைக் கால நிலைமைகளையும், அக்கால நாகரிக முறையையும், வைதிக ஒழுக் கங்களையும், தெய்வவழிபாட்டு முறையையும் பிறவழக்கங்களையும், தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் செவ்வனே தெரிவிக்கும் ஒருதொகைநூல்; ஒருவகைப் பாவின்பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று. இஃது, எழுபதுபாட்டுக்களை யுடையதென்றும், அவ்வெழுபதுள் அ - பாட்டுக்கள் திருமாலுக்கும் ௩க - குமரவேளுக்கும் க - காடுகிழாளுக்கும் உசு - வையையாற்றிற் கும் ச - மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் அடியில் வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது:—

> "திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
> தொருபாட்டுக் *காடுகாட் கொன்று - மருவினிய
> வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
> செய்யபரி பாடற் றிறம்."

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுது கிடைத்தவை இரு பத்துநான்கு முழுப்பாடல்களும், சில உறுப்புக்களுமே. மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியர்களின்பெயரும் இசைவகுத்தோர் பெயரும் அவ்வப்பாட்டுக்களின் பின்னர் எழுதப்

* 'கார்கோட்கு' என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

பட்டுள்ளன. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிற்றெல்லை ௨௫-அடியென்றும் பேரெல்லை ௪௦௦-அடியென்றும் தெரிகிறது. இந்நூலைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று புலப்படவில்லை. இத்தொகை பாட்டால் தொகுக்கப்பட்டது. இதற்குப் **பரிமேலழகர்** இயற்றிய உரையொன்றுள்ளது.

௬. **கலித்தொகை**:—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய நூற்றைம்பது கலிப்பாக்களையுடையது; அகத்தின்பகுதியாகிய பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலென்னும் ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்பகுதிகளை விரித்துக்கூறுவது. சொல்லினிமை பொருளினிமையில் மிகச்சிறந்தது. இதிலுள்ள பகுதிகளுள், முதலாவதாகிய பாலை **பெருங்கடுங்கோவி**னாலும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி **கபில**ராலும் மூன்றாவதாகிய மருதம் **மருதனிளநாக**னாராலும், நான்காவதாகியமுல்லை **நல்லுருத்திர**னாலும், ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் மதுரையாசிரியர் **நல்லந்துவனா**ராலும் இயற்றப்பட்டன; இவ்வைந்திணையும் தொகுத்தார் மேற்கூறிய நல்லந்துவனார். இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு **நச்சினார்க்கினியர்** உரைசெய்திருக்கின்றனர். இது **குறுங்கலித்தொகை** யென்றும், **கலி**யென்றும் கூறப்படும். இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது.

௭. **அகநானூறு**:—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய ௪௦௧- அகவற்பாக்களையுடையது; இவற்றுள், **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனா**ரால் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்தும் **மாமூலனார்**முதல் **உலோச்சனா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலரால் மற்றைநானூறும் இயற்றப்பட்டுள்ளன; அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் பதின்மூன்றடிச்சிறுமையும் முப்பத்தேழடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள். இவற்றுள் கடவுள்வாழ்த்தொழிந்த நானூறு பாக்களில் முதல் ௧௨௦ - பாக்கள் **களிற்றியானைநிரை**யெனவும் அவற்றின்பின்புள்ள ௧௮௦ - பாக்கள் **மணிமிடைபவள**மெனவும் மற்றை நூறுபாக்கள் **நித்திலக்கோவை**யெனவும் கூறப்படும். இத்தொகை தொகுத்தான், **மதுரைஉப்பூரிகுடிகிழார்** மகனாவான் **உருத்திரசன்மன்**. தொகுப்பித்தான் **பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி**. இத்தொகை **அக**மெனவும் **அகப்பாட்**டெனவும் **நெடுந்தொகை**யெனவும் கூறப்படும். இது பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது.

புறநானூற்றின் வரலாற்றிற்கு அங்கமாக நற்றிணைமுதலிய ஏழு தொகைகளின் வரலாறுகள் இதுவரையில் எழுதப்பட்டன.

அ. **புறநானூறு:**—இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்முதலிய ௪00-அகவற்பாக்களையுடையது. அப்பாக்களுள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரா**லும் மற்றை ௩௯௯-பாக்களும் **முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்**முதல் **கோவூர்கிழா**ரிறுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னாரின்னாரென்று விளங்கவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் தெரியவில்லை. இது **புறப்பாட்**டெனவும் **புற**மெனவும் வழங்கும். இது பொருளாற்பெயர்பெற்றது; பொருளாற்றொகுக்கப்பட்டது. இங்கே பொருளென்றது, அகம்புறமென்னுமிரண்டனுள் புறத்தை.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும்தலைவியும் தம்முட் கூடுகின்றகாலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; அகம்-உள்.

புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையாராலேயேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்துணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக்கூறப்படும் பொருள்; அஃது அறனும், பொருளும்; அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தேநிகழு மொழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி.

இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின் பகுதியாகிய வெட்சிமுதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪00-பாக்களையுடைமையின், **புறநானூ**றென்று பெயர்பெற்றது. வெட்சி முதலிய திணைகளாவன:—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை யென்பன. திணை-ஒழுக்கம். துறை-மக்களும் விலங்குகள்முதலியனவும் சென்று நீருண்ணும் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதற்குரியவழி.

* * * *

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ்நாட்டிலிருந்த சேர சோழபாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர்,

சேனைத்தலைவர், வீரர் முதலிய பலருடைய சரித்திரங்களும், கடையெழுவள்ளல்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்புலவர் பலருடைய வரலாறுகளும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் இன்னும் பற்பலவும் நன்கு புலப்படும். இந்நூற் செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒருகாலத்தாரல்லர் ; ஒரு குலத்தாரல்லர் ; ஒரு சாதியாரல்லர்; ஓரிடத்தாருமல்லர். பாடியவர்களும் இத்தன்மையரே. இவர்களில் அந்தணர் சிலர் ; அரசர் பலர் ; வணிகர் பலர் ; வேளாளர் பலர்; பெண்பாலாருமுளர்.

முன்னா ளிடையே யிந்நா டாண்ட
காவலர் பல்லோர் பாவலர் பல்லோர்
மாசரி தத்தை யாசற விளக்கிச்
சொற்சுவை பொருட்சுவை துவன்றியெஞ் ஞான்று
மொப்புமை யில்லாத் திப்பிய நடையுடைத்
திறப்பா டமைந்தவிப் புறப்பாட் டுக்கள்
தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென்பவும்
அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும்
பாவ வழியை நீவனன் றென்பவும்
இம்மைப் பயனொடு மறுமைப் பயனைச்
செம்மையின் வகுத்துத் தெரிவிப் பனவும்
அந்தண ரியல்பைத் தந்துரைப் பனவும்
அரச நீதியை யுரைசெய் வனவும்
வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும்
வேளாண் மாக்களின் றாளாண் மையினை
யியம்பு வனவும் வயம்புரி போர்க்கு
முந்துறு மரசரைச் சந்துசெய் வனவும்
ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும்
வீரச் சிறப்பை யாரத் தெரிப்பவும்
இல்லற மாகிய நல்லற முரைப்பவுந்
துறவற மதனைத் திறவிதிற் றெரிப்பவு
மிடித்துன் பத்தை யெடுத்துரைப் பனவும்
வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு
மென்னு மிவற்றைப் பன்னு வனவும்
அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறுப் பனவுந்
தம்மைப் புரந்தோர் தாமாய்ந் திடவே
புலவர்கள் புலம்பி யலமரு றெரிப்பவு
நட்பின் பயனை நன்கியம் புநவுங்
கல்விப் பயனைக் கட்டுரைப் பனவும்

நீர்நிலை பெருக்கென நிகழ்த்து வனவு
மானந் தன்னைத் தானன் குரைப்பவும்
இளமையும் யாக்கையும் வளமையு நிலையா
என்றே யிசைத்து நன்றேய்ப் பனவும்
அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிப்பவுந்
தரமறிந் தொழுகென் றுரனுற விதிப்பவும்
அவாவின் கேடே தவாவின் பென்பவும்
இனியவை கூற னினிநல னென்பவும்
உழவின் பெருமையை யழகுற வுரைப்பவு
நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவுங்
கொடுங்கோன் மையினை விடுங்கோ ளென்பவுந்
தவத்தின் பெருமையைத் தவப்பகர் வனவு
மடியெனும் பிணியைக் கடிமி னென்பவுங்
கொலையெனும் பகையைத் தொலைமி னென்பவு
நல்லோர்ப் புணர்ந்து புல்லோர்த் தணந்து
தாழ்வொன் றின்றி வாழ்மி னென்பவுஞ்
சுற்றம் புரக்கு நற்றிற முரைப்பவுங்
கற்பின் றிறத்தைக் கற்பிப் பனவு
மக்கட் பேற்றின் மாண்புரைப் பனவுங்
கணவனை யிழந்த மணமலி கூந்தலார்
தீப்பாய் செய்தி தெரிவிப் பனவுங்
கைம்மை விரத வெம்மை விரிப்பவும்
இன்னும் பற்பல பன்னு வனவுமாய்ச்
செப்புந ரெவர்க்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய்
அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பயன் றருமே

என்று ஒருவாறு பொதுப்படத் தொகுத்துக் கூறுவதன்றி இன்ன பாடல் இத்தன்மையது இன்னபாடல் இத்தன்மையதென்று தனித் தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை பெருமைகளைச் சீராட் டிப் பாராட்டுதற்கு ஒருசிறிதும் வல்லேனல்லேன்.

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உரையாசிரி யர் பலருடைய உள்ளத்தையும் தம்வயமாக்கி அவற்றைத் தமக்கு முழுமணிப் பீடிகையாகக்கொண்டு வீற்றிருந்தனவென்பதை, அவ ரவருளிச்செய்த நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொருணடைகளை இடையிடையே பெரும்பாலுந் தழுவியிருத்தலே நன்குபுலப்படுத்தும்.

இந்நூற்குக்கிடைத்தவுரை பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களை முடித்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும்

திணைதுறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்னயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது ; இதில் இக்காலத்து வழங்காதசொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும், இதன் இடையிடையே சிற்சிலவாக்கியங்கள் அவ்வவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதனவாகக் காணப்பட்டன. அவற்றைச் செவ்வைசெய்து கொள்வதற்கு இப்பொழுது தக்கசாதனம் கிடையாமையாலும் இனி நல்லபிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றைக்கொண்டு செவ்வைசெய்து கொள்ளலாமென்றும் அவற்றை மாற்றுமற் பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். இவ்வுரை, இந்நூலின் முதல்இருநூற்றறுபத்தாறு பாடல்களுக்குமட்டுமே கிடைத்தது ; மேலுள்ளபாடல்களுக்கு ஒரு பிரதியிலும் கிடைத்திலது; உசஉ - ஆம் பாடலுக்கு மேற்பட்டுள்ள வற்றினுரை இடையிடையே சிதைந்து மாறியிருக்கிறது. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இவர் சிலபாடல்களின் விசேடவுரையிலெழுதும் மறுப்புக்கள், இந்நூற்குப் பழையவுரை ஒன்றுஉண்டென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன. அவ்வுரை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

உரையில்லாத மூலங்கள் எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்ததன்றி, இவற்றுள் சிலபாடல்களின்பின் திணையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் துறையெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் இரண்டுமெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் பாடினோர்பெயர்சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடப்பட்டோர்பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவர்பெயருமே சிதைந்தும் சிலபாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டு இரண்டெண்களையேற்றும் வேறுவேறிடத்தில் இருத்தற்குரிய இரண்டு பாடல்கள்ஒருங்கெழுதப்பட்டு ஓரெண்ணையேற்றும் சில முதற்பாகங் குறைந்தும் சில இடைப்பாகங்குறைந்தும் சில கடைப்பாகங்குறைந்தும் சில முற்றுமின்றியும் ஒருபாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பலவும் வேறுபாடல்களின் அடிகளோடுகலந்தும் ஓரடியே ஒரு பாட்டிற் சிலவிடத்து வரப்பெற்றும் பொருளுண்மைகாணாதவண்ணம் இன்னும் பலவகைப்பட மாறியும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்தன. இவற்றைப் பரிசோதித்து வருகையில், இந்நூலிலிருந்து வேறு நூல்களினுடைய பழையவுரைகளின் இடையிடையேஉரையாசிரியர்களால் பூர்த்தியாகவும் சிறிதுசிறிதாகவும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருந்த உதாரணங்கள், சிற்சிலபாடல்களிலுள்ள வழுக்களை நீக்கிச் செவ்வைசெய்துகொண்டு பொருளுண்மைகாணுதற்கும், சிற்

சில பாடல்களிற் குறைந்தபாகங்களை நிரப்பிக்கொள்ளுதற்கும், பிறழ்ந்துகிடக்கும் சிலபாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வரையறை செய்துகொள்ளுதற்கும் பெருந்துணையாகவிருந்தன.

* * * *

பாடல்களிலும், அவற்றின்பின்னர்த் திணைதுறைகளையும் பாடப்பட்டோர் பாடினோர்களையும் தனித்தனியே தெரிவிக்கும் வாக்கியங்களிலும், உரைகளிலும், பிரதிகளிற் சொற்கள் சிதைந்தவிடத்தைப் புலப்படுத்தற்கு(.........)இவ்வொற்றைப்புள்ளி நிரைகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. பிரதிபேதங்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உரைகிடையாதவிடத்து ஒருவகையாலும் பொருள்காணாத விதம்சிதைவுற்றிருந்தமூலங்கள் ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்தபடியே புள்ளியிடுதல் முதலியனவின்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமேயென்பதும் இதில் ஒவ்வொருபாட்டின்பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றனவல்லவென்பதும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்து; அவர்கருத்து அன்னதாதல், 'தத்தம் புது நூல்வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினாரேனும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலாகலின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென்றறிக' என்று தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் "கொடுப்போ ரேத்தி" என்னும் சூத்திரவுரையில் அவரெழுதியிருத்தலாலும் மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட் சிலவற்றை வேறு திணைதுறைகளுக்கு உதாரணமாகக்காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்.

பாடினோரும் பாடப்பட்டோருமாகிய இருவகையார் பெயர்களுட் சிலபெயர், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் பலவகைப்பட்ட விசேடணந்தொடுகூடியும் கூடாமலும்வேறுவேறிடத்துவேறுவேறு விதமாக எழுதப்பட்டிருந்தன; அவை இன்னபெயரின் பரியாயங்களெனத்தெரிந்தும் அவற்றை ஒரேவிதமாகத் திருத்திவிடாமல் ஏனைத்தொகைகளிலும் மற்றைநூல்களிலும் உரைகளிலும் வழங்கும் பழையவழக்கத்தைத் தெரிவித்தற்கு அவை பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றற்கு உதாரணம்:—

க. மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

உ. சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

ங. யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்

௪. சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை

௫. கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை.

மேற்கூறிய இருவகையோருடைய பெயர்களிற் சிலபெயர்களுக்குக் காரணம் புலப்படுகின்றது; பலவற்றிற்குப் புலப்படவில்லை.

இத்தமிழ்நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத்தெரிந்துகொள்ளுதலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலங்கழித்து உழைத்து வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய்வார்களாயின், பலருடைய வரலாறுகள் முதலியன தெரிந்துகொள்ளுதல்கூடும்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள்:—

இலக்கணம் ... ... தொல்காப்பியம்.

இலக்கியம் ... ...
- க. கலித்தொகை.
- உ. குறுந்தொகை.
- ௩. சீவகசிந்தாமணி.
- ௪. பெரும்பாணாற்றுப்படை.

* * * *

* * * *

இந்நூலை அச்சிட்டுவருகையில், சிலாசாதனமுதலியவற்றில் அறிதற்குரிய சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்பொருட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் வி. **வெங்கையரவர்களையும்**, ம-ா-ா-ஸ்ரீ **வி. கனகசபைப்பிள்ளை**யவர்களையும் எழுதிவினவினேன். அதற்கு அவர்கள் அன்புடன் * விடையனுப்பினார்கள்.

* * * * *

இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பேருதவிகளை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீமத். **வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியருடைய** அன்புடைமை ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

இந்நூற் பரிசோதனைக்கும் எனக்கும் எத்தனையோ தூரமென்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை; ஆதலின், இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் விவேகிகள் தயைசெய்து தெரிவிப்பார்களாயின், அன்புடன் சிரமேற்கொண்டு அந்நன்றியை எழுமையும் பாராட்டுவேன்.

---

* அவர்கள் அனுப்பிய விடைகள் இப்பதிப்பில் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களில் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் :—

புறநானூற்று மூலப்பிரதிகள்

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.	[illegible]
திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧-௪00.
திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.	௧-௪00.
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர், சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள். திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	சென்னை, பா. வாசுதேவமுதலியாரவர்கள்.	௨௬௭-௩௬௧.
யாழ்ப்பாணம், வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧-௩௬௧.
திருமயிலை வித்துவான், சண்முகம்பிள்ளையவர்கள்.	திருவனந்தபுரம், பி. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.	௩-௩௧௧.

புறநானூற்று உரைப்பிரதிகள்

திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧-௨௬0.
ஷை ஆதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள்	பிரதிக்குரியவர்களே.	௧-௧0௭.
ஆழ்வார்திருநகரி, தாயவலந்தீர்த்தகவிராயரவர்கள்.	ஸ்ரீ வைகுண்டம், ஈ. சுப்பராயமுதலியாரவர்கள்.	௧-௨௬௧.
மிதிலைப்பட்டி, அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்.	பிரதிக்குரியவர்களது பரம்பரையோராகிய அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள். „	௧-௨௮௬. ௩-௧௭௧.

பிரதிக்குரியவர்கள்.	பிரதியை உதவிசெய்தவர்கள்.	பாடல் வரையறை.
திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த வண்ணார்பேட்டை, திருப்பாற்கடனாதகவிராயரவர்கள்.	யாழ்ப்பாணம், ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.	க-உகூ௦.
தென்காசி, சுப்பையாப்பிள்ளையவர்கள்.	மேலகரம், திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள்.	க-சஅ.
,, [பதவுரை சிதிலம்]	,,	க-ருஎ.
,, ,,	,,	எ-சஅ.
தூத்துக்குடி, குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	ஆறுமுகமங்கலம், ஏ. சுந்தரமூர்த்திபிள்ளையவர்கள்.	க-உககூ.
,,	,,	க-துகூகூ.

ஆக மூலப்பிரதிகள் - ரு ; உரைப்பிரதிகள் - கக.

இந்நூலை எழுதுங்காலத்தும் ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதிக்குங் காலத்தும் பதிப்பிக்குங்காலத்தும் உடனிருந்து அன்புடன் உதவி செய்தோர்:—

திருமானூர், ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணையர் அவர்கள்,
மணலூர், ,, ம. வீ. இராமானுஜாசாரியர் அவர்கள்,
ஸ்ரீலஸ்ரீ சொக்கலிங்கத்தம்பிரானவர்கள்,
திருப்பெருந்துறை, பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்கள்.

———:o:———

இந்நூலை அச்சிற்பதிப்பித்தற்குப் பொருளுதவி செய்தோர் :—
ம-ா-ா-ஸ்ரீ கே. சுந்தரராமையரவர்கள்,
சிறுவயல் ஜமீன்தாரவர்களாகிய
,, முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள்,
,, அ. இராமநாதசெட்டியார் அவர்கள்.

ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம்வல்ல எம்பிரானது திருவருளை அனவரதமும் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
செப்டம்பர் 1894. உ. வே. சாமிநாதையர்.

பாடினோர் வரலாறு.

(* எண்கள் பாட்டினெண்கள்.)

அடைநெடுங்கல்வியார் :— எளிதில் அடைந்த மிக்க கல்வியையுடையாரென்பது இப்பெயரின்பொருள்; பாண்பாட்டு, மகட்பாற்காஞ்சியென்னுந் துறைகள் இவரால் அழகுபெறப் பாடப்பெற்றுள்ளன. இவராற் பாடப்பட்டவர்கள்பெயரும், இவர்காலத்தவர் இன்னரென்பதும் விளங்கவில்லை.

அண்டர்மகன் குறுவழுதி :— தொகை நூல்களில் குறுவழுதியாரென்று ஒரு பெயர் காணப்படுகின்றது. இவ்விருபெயரினரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. அண்டர்மகன் குறுவழுதி இயற்றியனவாக, புறச்செய்யுள் ஒன்றும், குறுந்தொகைச் செய்யுளொன்றும், குறுவழுதியென்பார் இயற்றியனவாக அகநானூற்றுச் செய்யுள் இரண்டும் உள்ளன. இவராற் பாடப்பட்டவர் பெயர்முதலியன விளங்கவில்லை. இவர் வாக்கில் வந்துள்ள "கல்வியென்னும் வல்லாண் சிறுஅன்" (புறநா. ௩௪௬) என்பது பாராட்டற்பாலது.

அரிசில்கிழார் :— கொள்ளிடத்தின் வடபால் அரியிலூர் அல்லது அரியில் என்று வழங்கும் ஓரூரின் பெயர் அரிசில என்பதன் மரூஉவாகக் கருதப் படுகின்றது; சகர யகரங்கள் தம்முள் மயங்குதல் இயல்பு; "அரிசிற் கரை" என்று மைஸூர் ஸம்ஸ்தானத்திலும் ஓர் ஊர் உள்ளது. கிழார் - உரியவர். கிழாரென்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவர் வேளாண்மரபினராகக் கருதப்படுகின்றார். இஃது, "ஊரும் பேரும்". (தொல். மரபு. எச) என்னும் சூத்திரத்தின் உரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும், திருத்தொண்டர்புராண வரலாற்றின் உ-ஆம் செய்யுளில் எடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலும் அறியலாகும். கடையெழுவள்ளல்களுள் ஒருவனாகிய பேகனைப் பாடியிருத்தலின் இவர் அவன் காலத்தினராக நினைக்கப்படுகின்றார்; அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி யென்பவளை அவனோடு சேர்த்தலவேண்டி அவனைப் பாடினர்; இந்தக் கண்ணகி சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட கண்ணகியல்லள். அதியமான் தகடூர்பொருதுவீழ்ந்த எழினியின் பிரிவாற்றாதுவருந்திப் புலம்பினர்; பதிற்றுப்பத்தில் எட்டாம்பத்தைப் பாடித் தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் ஒன்பது நூறாயிரங்காணம் பரிசில்பெற்று அவன் பால் அமைச்சுத்தொழில்பூண்டு விளங்கியவர். தகடூர்யாத்திரை

---

* பாடினோர் சம்பந்தமான புறநானூற்றுச் செய்யுளெண்கள் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களிற் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

யென்னும் நூலில் இவராற்பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உள்ளனவென்
பது, **தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில்** அ, கஉ - ஆம் சூத்திர
முதலியவற்றிற்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதிய உரையால்விளங்குகின்றது.
திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள "பரந்தபொருளெல்லாம்" என்னும் கரு-ஆம்
செய்யுள் இவரியற்றியதாகக் கூறப்பட்டிருத்தலின், திருவள்ளுவர் காலத்
தினராகிய கடைச்சங்கப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவராக
இவரைச் சொல்லுவதற்கிடமுண்டு. சிலபிரதிகளில் இவர்பெயர் அரி
யில்கிழாரென்றும் அழிசில்கிழாரென்றும் காணப்படுகின்றது. இந்நூலுள்
இவராற்பாடப்பெற்ற குதிரைமறம், தானைமறம், பேய்க்காஞ்சி, மகட்பாற்
காஞ்சி என்னுந்துறைகள் அறிந்து இன்புறற்பாலன. பதிற்றுப்பத்து,
அ - ஆம்பத்தின் இறுதியில் அமைந்திருக்கும் "பாடிப்பெற்றபரிசில்:
தானும் கோயிலாளும் புறம்போந்து நின்று கோயிலிலுள்ள வெல்லாம்
கொண்மினென்று காணம்ஒன்பது நூறாயிரத்தொடு அரசுகட்டிற் கொடு
ப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனைஆள்கவென்று அமைச்சுப்பூண்டார்"
என்னும் வாக்கியத்தால் இவருடைய குணவிசேடங்களும் மேம்பாடும்
விளங்கும்; (கோயிலாள் - பட்டத்தேவி; காணம் - ஒருவகைப் பொற்
காசு; அரசுகட்டில் - சிங்காதனம்; அமைச்சு - மந்திரி வேலை.) மேற்
கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியும் பேகனென்னும் வள்ளலும்
அதியமான்தகடூர் பொருதுவீழ்ந்த எழினியும் இவர்காலத்தவர். இவருட
னிருந்த புலவர்: கபிலர், பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார், பொன்முடி
யார்முதலியோர்.

அள்ளூர் நன்முல்லையார்:—அள்ளூரென்பது பாண்டிநாட்டில் மருதநிலத்தின்
கண்ண தோரூர்; இது, "கொற்றச் செழியன், பிண்ட நெல்லி னள்ளூ
ரன்னவென் னொண்டொடி" (அகநா. சசு) என்னும் இவர் பாடலால்
விளங்குகின்றது; "கிள்ளை, வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப வொண்பழம்,
புதுநா ணுழைப்பா னுதிமாண் வள்ளுகிர்ப், பொலங்கல வொருகா சேய்க்
கும்" என்னுமுவமையும், "அரும்பனி யச்சிரந்தீர்க்கும், மருந்து பிறி
தில்லையவர் மணந்த மார்பே", "அவர்நமக், கன்னையு மத்தனு மல்லரோ"
(குறுந். சுஎ, சுஅ, கூரு) என்பனவும் இவருடைய நுண்மாண்புலமை
முதலியவற்றைத் தெரிவியாநிற்கும்; இவர்பெயர் அள்ளூர் நன்முல்லை
யெனவும் வழங்கும்.

ஆடுதுறை மாசாத்தனார்:—காவிரி நதியின் தென்பாலொன்றும் வடபா
லொன்றும் வடவெள்ளாற்றங்கரையி லொன்றுமாக மூன்றூர்கள் ஆடு
துறை யென்னும் பெயரினவாக உள்ளன; இம்மூன்றனுள் முன்னுள்ள
இரண்டும் **தேவாரம்** பெற்றனவும் பின்னது புராணவரலாறுள்ளது
மான சிவஸ்தலங்கள்; இவைமுறையே தென்குரங் காடுதுறை, வடகுரங்
காடுதுறை யெனவழங்கும்; ஆடுதுறை பின்னுள்ளது ஏழுதுறைகளு

ளொன்று. தெய்வப்பெயரை மக்கட்கிட்டு வழங்குதல் மரபாதலின் ஐயனாருடைய திருநாமமாகிய மாசாத்தனென்பது இவருக்குப் பெயராக அமைந்ததுபோலும்; சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப்பாடியவராதலால், இவர் சோழ நாட்டினரென்றே கொள்வது தக்கது. அவன் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாமல் வருந்திப் பாடியவராகத் தெரிதலால் அவன் இறந்தபின்பும் இவர் இருந்தாரென்பதும் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர்கிழார் முதலிய புலவர் ஒன்பதின்மரும் இவர்காலத்தினர் என்பதும் தெரிகின்றன; "பகைவர்களையும் அவர்கள் சேனைகளையும் கொன்று உன்பசியை எளிதில் ஒழிக்கும் இந்தவளவனைக் கைக்கொண்டாயே! இனி உன் பசியைத் தீர்க்கும் ஆற்றலுடையார் யாவர்? உனக்கே நீ தீங்கை விளைவித்துக்கொண்டமையின் நீ மிக்க பேதைமையையுடையாய்" (புறநா. உஉஎ) என்று கூற்றத்தை நோக்கி இவர் கூறினமை மிகப்பாராட்டற்பாலது.

ஆலங்குடிவங்கனார்:—ஆலங்குடி யென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் பல இருத்தலின் இவர் ஊர் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. தொகை நூல்களில் ஏழுபாடல்களும் திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றும் ஆக எட்டுச் செய்யுட்கள் இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

ஆலத்தூர்கிழார்:—நன்றியறிவும், அரசர்களை இடித்துக் கூறும் மனவலியும், குறிப்பறிந்தளிக்கும் உபகாரிகளின் இயல்பை வெளிப்படுத்தும் அன்புடைமையும், போர்செய்யும் முறைமையை விளக்கும்இயல்பும், பொருள்களின் இயற்கைநலனைப் புலப்படுத்தும் நுண்ணறிவும் உடையவர். "நெடுங்காற் கணந்து ளாளறி வுறீஇ, யாறுசெல் வம்பலர் படைதலை பெயர்க்கும்" (குறுந். ருடு0) எனக் கணந்துட் பறவையின் தன்மையை இவர் தெரிவித்திருத்தல் காண்க. இவர் செய்தனவாகத் தொகைநூல்களில் எ-செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. இவராற் பாடப்பட்டோர் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனும், சோழன் நலங்கிள்ளியும்.

ஆலியார்:—ஆலி-ஓரூர். இது சோழநாட்டின் உள்நாடுகளுள் ஒன்றாகிய ஆலிநாடென்பதன் தலைநகர். திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த தலமென்பர். இவ்வூரினராதலால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார் போலும்; இவ்வூர்ப்பெயர் திருவாலியெனவழங்காநிற்கும். தன்னுடைய தலைவன் தனக்குச் சிறந்த உணவையளிக்கின்றானேயன்றி, போர்செய்தற்கு நீ முந்திச்செல்லென்று ஏவுகின்றானல்லனென்று ஒரு வீரன் சொல்லியதாக இவர் இயற்றிய பாடலின் பொருள் அறிந்து இன்புறற்பாலது. இதனால் இவர் வீரர்குடியிற்பிறந்தவராகவும் கருதப்படுகிறார்; புறநா. ௬௯௮. இப்பெயர் சிலபிரதிகளில் ஆவியார் என்றும், ஆனியாரென்றும் காணப்படுகிறது.

ஆலூர்கிழார்:—ஆலூரென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பலஇருத்தலின் இந்த ஆலூர் இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று தெரிந்துகொள்ளக்

கூடவில்லை; ஆனாலும், மருதநிலத்தின்வளம் இவர்பாடலிற் கூறப்பெற்றிருத்தலின், இது சோழநாட்டிற் காவிரியின்தென்கரையிலுள்ள ஆலூராக இருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. கள்ளியின் முள்ளிற்குக் காலையின், பதனழிந்த கொம்புகளை இவர் உவமை கூறியிருத்தல் முதலியன அறிந்து இன்புறற்பாலன; இப்பெயர் ஆலூரமுகியாரென்றும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

ஆலூர்மூலங்கிழார் :—இப்பெயர் இவருக்கு நாண்மீனால் வந்தது போலும்; மூலம் - ஒரு நக்ஷத்திரம். இவருடையபாடல்களுள் அடியில் எடுத்துக்காட்டிய கருத்தமைந்த பகுதிகள் மிகச்சிறந்தவை:—

க. செங்கோலினனாகிய ஓரரசனதுநாடு சுவர்க்கத்தினும் சிறந்தது;

உ. வேந்தே! நீ இன்சொல்லையும் பிறர்வந்து காணுதற்கு எளியதாகிய சமயத்தையும் உடையையாவை;

ங. பலநாள் தேகம் உலரக் காத்திருந்து பெருஞ்செல்வரிடத்துப் பெற்ற யானைமுதலிய பெரும்பரிசில்களைக் காட்டிலும் ஒருவன் அன்புடனளிக்கும் உணவைக் காலையிற் பனம்பட்டையில் உண்ணல் மிகச் சிறந்தது;

ச. அரச! கையிலுள்ளதைக் கொடுத்தலும் இல்லாததை இல்லையென்றலும் உலகியற்கை; அங்ஙனமின்றிப் பரிசிலரை அலைக்கழித்தல் உனக்கு நன்றன்று; நான் செல்வேன்:

இவற்றால் இவருடைய குணவிசேடங்கள் புலனாகின்றன. இன்னும் பரம்பரைத்தொழிலை வழுவின்றிச் செய்துபோதரும் ஓரந்தணனுடைய இயல்பையும், தன் வீரர்க்குமுன்னே போரில் முற்படும் ஓரரசனது இயற்கையையும் யானையின்மேலன்றி ஏனையிடங்களில் தன் வேலையெறியாத ஒருவீரனியல்பையும் இவர் பாராட்டியிருத்தலும், ஒருபகாரி இறந்தபின்பு அவன் வீட்டைநோக்கி, 'கணவனையிழந்துமழித்த தலையையுடைய கழிகலமகளேவைப்போல்கின்றாய்நீ' என்று இரங்கிக்கூறியதும் யாவருடைய உள்ளத்தையும் கனியச்செய்யாமலிரா. இவர் செய்தனவாகத் தொகைநூல்களில் கo - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன (அகநா. உ; புறநா. அ.) இவராற் பாடப்பெற்றோர்: சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயன், சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன், மல்லிகிழான்காரியாதி முதலியோர். இவர்காலத்திருந்த புலவர்: சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் முதலிய தலைவர் நால்வரைப் பாடிய பதின்மூவராவார்.

இடைக்காடனார் :—இடைக்காடென்னு மூரிலுள்ளாராதலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். இவர் கபிலருடைய தோழர்; மற்றப்புலவர்களிடத்தும்

அன்புடையவர் ; கவிசெய்யுமாற்றலில் மிக்கோர் ; இவை, " முன்ன மோர் நாளுன் மாட மதுரையின் முழுதுணர்ந்தோன், பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காட னென்போ, னின்னியல் வானர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்", "ஏனையந் தாதி சொன்ன வன் கபிலன் றோழன்" (திருவால. உ0:க, கக) என்பவற்றாலறியலாகும். "கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக், குறுகத் தறித்த குறள்" என்று திருக்குறளினியல்பைப் புலப்படுத்திப் பாடியிருத்தலால், இவர் பெரும்பொருளைச் சிறுகவியில் அடக்கும் இயல்பினரென்பதும் சுருங்கச் சொல்லலென்னுமழகில் மிக்கவிருப்பமுடையரென்பதும் புலனாகின்றன. " அரச ! மலையினின்றிழிந்து ஆறுகள் கடலை நோக்குவதுபோலப் புலவர்கள் நின்னையே நோக்கினர் ; நீ பகைவேந்தருடைய மண்களைநோக்கினை" (சஉ) எனஇந்நூலுள்ளும் வேறு வகையாக ஏனைத் தொகைநூல்களிலும் இவர்கூறியிருக்குமுவமைவகைகள் மதிக்கற்பாலன. இவருடைய செய்யுட்களை உற்று நோக்குமிடத்துப் பெரும்பான்மையாக முல்லைத் திணை, மழை, இடைச்சாதி என்பவற்றினியல்புகளும் சிறுபான்மையாக மருதத்திணை வளமும் அமைந்திருப்பது விளங்கும். சிலபாடல்கள் இடைக்காடநுசிமுறியென்று பழைய உரைகளிற் காணப்படுகின்றன ; இதனால் ஊசிமுறியெனப் பெயரிய நூலொன்று இவராற் செய்யப்பட்டிருந்ததென்று தெரிகின்றது ; ஊசி - எழுத்தாணி. இவர், ஒரு பாண்டியன்மீது சிலபாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு சென்று அவனைக் கண்டு தெரிவித்தபொழுது அவன் அவற்றை மதியாதிருந்தமைகண்டு மனம்நொந்து உடனே ஆலவாயடிகளையடைந்து குறையிரந்து நிகழ்ந்ததனை விண்ணப்பித்து வடபாற்சென்று ஓரிடத்திருப்ப, அவரும் சங்கப் புலவர்களும் இவர்பின்சென்று இவருடனிருந்தாரென்றும் இந்நிகழ்ச்சியையறிந்த பாண்டியன் மனங்கலங்கி இவரையடைந்து குறையிரந்து இவர் மனவருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்றும் இருவகைத் திருவிளையாடல்களிலும் ஒரு சரித்திரம் வழங்குகின்றது; "திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே, னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளினனே யென் றவன்செல்லவே, கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காப், பரிந்துபின் போன சொக்கே பரதேசி பயகரனே" (திருவிளையாடற்பயகரமாலை, உ0), "கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னிகழ்ந்து தள்ள நொந்தே, வீறுயரா லயத்தணுகிப் பொருணீ சொல்லுன் மெல்லியென மறைபுகலு மிகழ்ந்த துன்னை, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வரைந்தேக யானுமே குகலென் றேகி, யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயென் றூர்கள்" (கடம்பவனபுராணம், இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், உ0) என்பவற்றாலும் இவ்வரலாறு அறியப்படும். இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்.

இடைக்குன்றூர்கிழார் :— இவர்க்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது. நெடுஞ் செழியனென்பான் தன்னுடைய மிக்க இளமைப்பருவத்தில், சோணாட்டுள்ள தலையாலங்கானமென்னுமூரில் முடிமன்னர்களாகிய சேரசோழர் இருவரையும் ஐம்பெருவேளிரையும் பொருதுவென்ற பெருவிறலும் அவனுடைய அடக்கமுதலிய பிறவிசேட குணங்களும் இந்நூலுள் இவர்வாக்கில் நன்கு அறியலாகும். இவராற் பாடப்பட்டோன், அப்பாண்டியன். இவர் காலத்துப் புலவர் அவனைப்பாடிய கல்லாடனார் முதலியோராவர்.

இரும்பிடர்த்தலையார்:— இவர் சோழன்கரிகாலனுடைய அம்மான் ; அவனுக்குப்பெருந்துணையாயிருந்தவர்; இதனை, "சுடப்பட்டு யிருய்ந்த சோழன்மகனும், பிடர்த்தலைப் பேரானைப்பெற்றே - கடைக்கால், செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினான்" என்னும் பழமொழி வெண்பாவாலும் அதன் பழைய உரையாலுமுணர்க. யானைப்பிடரை இரும்பிடர்த்தலை யென்று சிறப்பித்தமைபற்றி இவர் இப்பெயர்பெற்றார்போலும் (புறநா. ௩: கக.) இவருடைய இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. தலைவன், இரவலருடைய குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் வண்மைநலமுதலியன இவராற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதி.

உலோச்சனார் :— இவர்வாக்கில் எருமைமறமென்னுந்துறை விளங்கக் கூறப் பெற்றுள்ளது ; இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி.

உறையூர் இளம்பொன்வாணிகனார் :— இவர் வணிகர் ; ஒரு வீரனுடைய கொடைச்சிறப்பும் போரில் இறந்தபின்பு அவனுக்காகநட்ட வீரக்கல்லின் கோலமும் அவனை இழந்தமையாற் பாணர்கள் படுந்துன்பமும் இவர் வாக்கில் நன்கு அறியலாகும்.

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்:— இவர் அந்தணர்; சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையால ஆதரிக்கப் பெற்றவர் ; இவை முறையே "ஊரும்பேரும்" (தொல். மரபு. எச- பேர்) என்பதன் விசேடவுரையாலும், "சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்திலிருந்து" என்பதனாலும் பெறப்படு கின்றன; போர்க்களத்திற் பகைவர் சேனையைப் பிளந்துகொண்டு வாள்வீரர்க்கிடையே தன்தலைமை தோன்றச்செல்லும் சோழன்களிற்றிற்குக் கடலைக்கிழித்துச்செல்லும் நாவாயையும், விண்மீன்களுக்கு இடையே விளங்கும் திங்களையும் இவர் உவமை கூறியிருப்பது இவருடைய ஆற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றது (புறநா. கங.) ஆய் என்னும் வள்ளலுடைய கொடைச்சிறப்பும் வீரச்சிறப்பு முதலியனவும் இவராற் பலபடியாகப் புனைந்து பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; இதுபற்றியே, "திருந்துமொழி மோசி பாடிய ஆயும்" (கடுஅ) எனப் பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் புலவர் இவரைப்பாராட்டியுள்ளார்; இதிலுள்ள

[illegible]மொழி' என்னும் அடைமொழி இவருடைய சிறந்த புலமை
யை வெளியாக்குகின்றது ; இவராற் பாடப்பெற்றோர் சோழன் முடித்
தலைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியும், ஆயுமாவார் ; ஆய் இறந்த பின்பும்
இருந்தவர் இவர். இவர்பெயர் மோசி ஏணிச்சேரி முடமோசியாரென
வும் வழங்கும் ; இவர்வாக்கில், "ஆஅய் கோயில், சுவைக்கினி தாகிய
கொய்யுடையடிசில், பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி, யுரைசா லோங்கு
புக ழொரீஇய, முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே", "ஆஅய் மழை
கீழ்பொ ழியில், ஆடுமகள் குறுகி னல்லது, பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ
வரிதே", "ஆஅய் நின்னாட், டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ",
"அண்டிரன்குன்றம் பாடின கொல்லோ, களிறுமிக வுடையவிக் கவின்
பெறுகாடே","மூன்னுள்ளுவோனைப் பின்னுள்ளினேனே, ஆழ் கென்னுள்
ளம் போழ்கென்னுவே, பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே","வட
திசை யதுவே வான்றோ யிமையம், தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற்,
பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே", "இம்மைச் செய்தது மறுமைக்
காமெனும்,அறவிலை வணிகன் ஆயலன்","வந்தன னெந்தை......பின்னைக்
காண்டல் வேண்டிய வளவை", "கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல,
வண்மையு முடையையோஞாயிறு,கொன் வழங்குதியால் விசும்பினானே",
"பெருமழை கடற்பரந் தாஅங் கியானு, மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ
னதனாற், புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை, நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே,
நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து, நிலவன் மாரோ புலவர் துன்னிப்,
பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப், பீடின்று பெருகிய திருவிற், பாடின்
மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" (புறநா. கஉஎ - அ, கநுO - நுரு,
நுஎச - ரு) என்னும் பகுதிகள் அறிந்து இன்புறற் பாலன.

உறையூர்மருத்துவன்றமோதரனார்.— இவர் மருத்துவன்றமோதரனாரென
வும் வழங்கப்பெறுவர் ; மருத்துவர் - மருத்து நூலில் வல்லவர் ;
வைத்தியர். தாமோதரனாரென்பது தெய்வத்தால வந்த பெயர்; இத
னால், இவர் குடும்பத்தினர் திருமாலின் அடியவராகக்கருதப்படுகின்றனர்.
இவர் மருத்துநூலில வல்லராதல், "சிந்திநீர்க் கண்டங் தெறிசுக்குத்
தேனளாய், மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - காந்தி, மலைக்குத்து
மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற், றலைக்குத்துத், தீர்வுசாத் தற்கு"
(திருவள். கக) என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது; இவர் செய்
தனவாக சு - பாடல்கள் கிடைக்கின்றன (அகநா. உ ; திருவள். க ;
புறநா. ரு.) இவராற் பாடப்பட்டோர்: சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய
பெருந்திருமாவளவன், பிட்டங் கொற்றனென்பார். இவர் வாக்கிற் பாலை
நிலத்தினியல்பும் ஏற்ற உவமை யணிகளும் காணப்படுகின்றன; "மூங்நீர்
நாப்பட் டிமிற்சுடர்போலச், செம்மீ னிமைக்கு மாகவிசும்பு", "கழியுப்பு
முகந்து கன்னாடு மடுக்கு, மாரைச் சாகா டாழ்ச்சி போக்கு, முரனுடை
நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்", "உலைக்கல் லன்ன வல்லா ளன்" என்
பவை இந்நூலுள் இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதிகள்.

[illegible] அரசர்களும் படைத்தலைவர்களும் உசாத்துணை [illegible], வினைச் செயலறிவுறுத்தும் ஆண்பாலார் பெண்பாலார் [illegible] பெயராகச் சிலாசாசனமுதலியவற்றிற் காணப்படுகின்றது ; [illegible] மகளிர்க்கு முதுக ளுமென" (பெருங். க. ருக : கசு) [illegible]ங்காண்க; இவர், உறையூர் அரசர்பால் அத்தொழிலை உடை[illegible]ராக இருந்தார்போலும் ; இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளி; இவர்காலத்துப்புலவர் அவனைப்பாடிய ஆலத்தூர் கிழாரும் கோவூர் கிழாரும் ; "சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ், நூற்றித ழலரி னிரைகண் டன்ன, வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து, வீற் றிருந்தோர்" எனச் சிறந்த குடியிற் பிறந்தவருக்குத் தாமரைப் பூக்களை யும், "தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், அறியா தோரையு மறியக் காட்டித், திங்கட் புத் தே டிரிதரு முலகம்" என வளர்தல் முதலியவற்றையடைந்த பொருள் குறைதல முதலியவற்றையடையுமென்பதற்குத் திங்களையும் உவமைகூறி யிருத்தலும், அருளுங்கொடையும் வெற்றிக்கும் அவையின்மை தோல்விக் குங்காரணமென்பது புலப்பட, "அருளா வல்லை யாகுமதி யருளிலர், கொடாமை வல்ல ராகுக, கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே" (உஎ) என விளக்கி யிருத்தலும் நன்கு மதிக்கற்பாலன ; "அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும், ஆற்றும் பெருமநின் செலவம், ஆற்றாமை நிற் போற்றா மையே", "கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித் தலு, மொடியாமுறையின் மடிவிலையாகி, நல்லதனலனுந் தீயதன்றீமையு, மில்லை யென்போர்க் கினனா கிலியர்", "நகைப்புற னாகநின்சுற்றம்,இசைப் புற னாக நீ யோம்பிய பொருளே", "களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல வொளித்த துப்பினை" (உஅ - ௩0) என்பவை இவருடைய பாடல்களிற் சிறந்த பகுதிகள். இவர் செய்தனவாக சு - செய்யுட்கள் உள்ளன (குறுந். க; புறநா. ரு.)

உறையூர்முதுகூத்தனார் :—இப்பெயர் முதுகூற்றனாரெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. "வென்றெறி முரசின் விறற்போர்ச் சோழ, ரின்கடுங் கள்ளினுறந்தை" என இவரே கூறியிருத்தலால தம்முடைய ஊரில் இவர் அன்புடையரென்பதும் அவ்வூர் அரசராகிய சோழரால் நன்கு மதிக்கப் பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன ; "உள்ளது, தவச்சிறிதாயினும் மிகப்பல ரென்னு,னீணெடும் பந்த ரூண்முறை யூட்டு,மிற்பொலி மகடூஉ" (௩௩க) எனக் கற்புடைமங்கையினியல்பையும, "தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண், பாவிற் சிறந்திடுமுப் பாலதனால் - நாவிற, குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ், செயலில்லை யென்னுந் திரு" எனத் திருக்குறளின் சிறப்பையும் பாராட்டியிருத்தல் மதிக்கற்பாலது ; இவர் [illegible]ற்பெரும்பாலுங் காணப்படுவது பாலைநிலத்தினியல்பு ; இவர் செ

தனவாக ௬-பாடல்கள் தெரிகின்றன (அகநா. ௨; குறுந். ௨; திருவள். க; புறநா. க.)

ஊன்போதி பசுங்குடையார் :—இவரால் பாடப்பட்டோர் சேரமான் பாமுளூரெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழி யெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் நெய்தலங்கானலிளஞ் சேட்சென்னி யென்டார் ; இவர் அரசர்களுக்குத் தருமங்களைக்கற்பிக்கும்முறை மிக அழகு வாய்ந்தது; இராமர் இராவணனுயி ரோடிருக்கையில் தம்பால் அடைக்கலம்புகுந்த வீடணனுக்கு இலங்காராச்சிய மளித்ததை யுட்கொண்டு, "ஒன்னார், ஆரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்" (௨0௩) எனக்கூறியிருத்தலையும், மிக்கவறுமையுற்ற கிணைப்பொருநனொருவன் தன் உறவினரோடு சென்றகாலத்தில் ஓருபகாரி அவர்களுடைய நிலைமைக்கு எத்தனையோ மடங்கு மேற்பட்டுள்ளனவாகிய அணிகலங்களைக் கொணர்வித்து அவர்களிடையே சொரிவித்தபொழுது, அவர்கள் அணியுமுறையறியாமல் தடுமாற்றமுற்று விரைந்து சென்றுஅவற்றை அணிந்து கொண்டதற்கு இராவணன் வௌவிச்சென்ற சீதை தான் சென்றவழியை இராமனறிந்துகொள்ளுதற்கு அடையாளமாகத் துகிலால் முடிந்து வீழ்த்திய அணிகலங்களைக் கண்ட வானரங்கள் தனித்தனியே விரைந்தெடுத்து அவற்றை அணிந்துகொள்ளுந் தடுமாற்றத்தையுவமித்து, "எமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப்பல, மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை, தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண், டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல், விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ், செவித்தொடர் மரபின விரற்செறிக் குநரும், அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரும், மிடற்றமை மரபின வரைக் கியாக் குநருங், கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை, வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை, நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின், செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாஅங், கறாஅ வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே" (௩௭அ) எனப் பாடியிருத்தலையும் நோக்குகையில், இராமசரித்திரம் இவருடைய ஞாபகத்திலிருந்து வந்ததென்பதும், வறுமையினியல்பை விளக்கக்கூறுதலில் இவர்வல்லுநரென்பதும் விளங்குகின்றன.

எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்:—எருக்காட்டூரென்பது திருவாரூர்க்குத் தென்மேற்கில் மூன்றுநாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளதென்பர்; கண்ணனென்பது க்ருஷ்ணனென்னும் தெய்வப்பெயரின் சிதைவுபோலும்; "கண்ணனென்பது கரியோனென்னும் பொருள தோர் பாகதச்சிதைவு" (**திருக்கோவையார்**. ருஙு. பேர்.) என்பது ஈண்டறியற்பாலது; "செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை, யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த, தீயொடு விளங்கு நாடன்" என அந்தணரின் வேள்வித்தீயைப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால் இவர் அந்தணராகக்கருதப்படுகிறார்; அக்காலத்திருந்த அரசரால் இவருக்கு இவ்வூர் பிரமதாயமாகக் கிடைத்ததென்று

தெரிகிறது. தாயம் - உரிமை. இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன்குள முற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்; இவர்காலத்துப் புலவர்கள் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர் கிழார்முதலியோர்; தாயங்கண்ணனாரென்று ஒருபுலவர் பெயர் தொகைநூல்களிற் காணப்படுகின்றது; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. இந்நூலிலன்றி, இவர் செய்தனவாக அகநானூற்றில் ௩- செய்யுட்கள் உண்டு.

எருமைவெளியனார்.—எருமைவெளியென்பது ஓரூர். இவராற்குதிரைமற மென்னுந்துறை மிகச் செவ்விதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. இவரியற்றிய பாடல்கள் - ௩ (அகநா. க ; புறநா. உ.)

ஐயாதிச்சிறுவெண்டேரையார்.—யாக்கைநிலையாமையை அறிவித்தல் வாயிலாக விரைந்து அறஞ்செய்கவென்று இவர் அறிவுறுத்துந்தன்மை அறிதற்பாலது; சிறுவெண்டேரையாரென்று இந்நூலுள் ஒருவர்பெயர் காணப்படுகின்றது. அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை.

ஐயூர்முடவனார்.—இவருக்கு முடவனாரென்னும்பெயர் சினையால்வந்ததுபோலும்; இப்பெயர் ஐயூர்கிழாரெனவும், உறையூர் முடவனாரெனவும் சில பிரதிகளிலுள்ளது. இவர் நடந்துசெல்லுதற்கு இயலாத முடவராதலின், தாமான் தோன்றிக்கோனையடைந்து வண்டியிழுத்தற்குப் பகடுவேண்டுமென்றுபாடி, அவன் பகடுகளும் பலபசுநிரைகளும் ஊர்தியுங் கொடுக்கப் பெற்றுவாழ்ந்தவர்; இறந்தோருடம்பைத் தாழியாற்கவித்தலுண்டென்பதும் வீரச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும் இவர்பாடல்களிற்காணப்படுகின்றன. இவராற்பாடப்பட்டோர்: ஆதனெழினி, தாமான் தோன்றிக்கோன், சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன்வழுதியென்பார். "அறவ ரறவன் மறவர் மறவன், மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருகன், இசையிற் கொண்டான்" என்பது இவர் தாமான் தோன்றிக்கோனைப்பாராட்டிய பகுதி. இவர் செய்தனவாக, க௦ - செய்யுட்கள் தொகைநூல்களிற்காணப்படுகின்றன (அகநா. க ; குறுந், ௩; நற். உ; புறநா. ச.)

ஐயூர்மூலங்கிழார்.—இவருக்கு இப்பெயர் மூலமென்னும் நாண்மீனால் வந்தது போலும்; இவர்பாடலில் வேங்கைமார்பனென்னுந் தலைவனாற் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள கானப்பேரென்னுமூரில் அமைந்திருந்த அரணின் அமைதி கூறப்பெற்றுள்ளது; இவராற்பாடப்பட்டோன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி. இவர்காலத்துப்புலவர் அவ்வழுதியைப்பாடியவர்களும் அவன் காலத்திருந்தவர்களுமாவார்.

ஒக்கூர்மாசாத்தனார்.—இவர்செய்யுளிற் கணவனையிழந்தமகளிர் புல்லரிசிக் கூழை அகாலத்திலுண்டு கைம்மைநோன்பு நோற்றிருத்தல் கூறப்பெற்றுள்ளது. இப்பெயர் எக்கூர்மாசாத்தனாரென்றும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

ஒக்கூர்மாசாத்தியார்.—இவர்செய்யுளில் ஒருமறக்குடிமகளின் வீரச்செயல் விசேடித்துப் பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. இவர் செய்தனவாகக் கிடைத்த பாடல்கள் - கூ (அகநா. ங; குறுந். ரு; புறநா. க.)

ஒருசிறைப்பெரியனார்:—இவர் நாஞ்சில்மலையின்வளத்தையும் அதன் தலைவனது இயல்பையும் பாராட்டியிருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது. இவர் பெயர் 'ஒருசிறைப்பெயரினார்', 'ஒருசிறைப்பெயரியனார்' என்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில்வள்ளுவனென்பான். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் - ங (குறுந். க; நற். க; புறநா. க.)

ஒருஉத்தனார் :—இவர்செய்யுளில், ஒருவீரன் பகைவர் சேனையைத் தனியே நின்று தடுக்கும் மறச்செயலாகிய எருமைமறம் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் :—தென்னாட்டிலுள்ள பூதப்பாண்டி யென்னுமோரூர்பண்டைக்காலத்தில் இவன்பெயரால் அமைக்கப்பெற்றது போலும். போர்க்களத்தில் இவன் கூறிய வஞ்சினவகைகள் அறியற் பாலன ; போரில் வல்லவன்; செய்யுள் செய்தலிலும் திறமையுடை யோன் ; இதனை இவன்பாடிய பாடல் புலப்படுத்தும் ; இவன்பெயர் பூதபாண்டியனெனவும் வழங்கும் ; இவன் நட்பினர்: மையலென்னும் ஊரிலுள்ள மாவன், எயிலென்னுமூரிலுள்ளானாகிய ஆந்தை, அந்துவஞ் சாத்தன், ஆதனழிசி, இயக்கனென்னுமிவர்கள். இவன் மனைவி, இவன் இறந்தவுடனே தீயிற்பாய்ந்து இறந்தாள். இவன் இயற்றிய பாடல்கள்- ச (அகநா. க; புறநா. ங)

ஓரம்போகியார் :—இப்பெயர் ஓரம்போதியாரென்றும், ஓரேர்போகியாரென் றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. இவர் ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்தைப் பொரு ளாகவுடைய முதலாம் நூறு இயற்றியஆசிரியர் ; மருதத்திணையில் மிகப்பயின்றவர் ; அதன் வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்ற லுடையவர் ; தமிழ் நாட்டரசர் மூவராலும் பிற உபகாரிகளாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர்; இவைகள் இவரியற்றிய செய்யுட்களால் நன்கு புலனா கின்றன. எட்டுத்தொகையில் இவர் இயற்றியனவாக க0அ - செய்யுட் கள் தெரிகின்றன (ஐங்குறு. மருதம் - க00 ; நற். உ ; குறுந். ச ; அகநா. க ; புறநா. க.) இவற்றுள், க0சு - செய்யுட்கள் மருதத்திணை யின்வளத்தையே புலப்படுத்துவன. இவராற்பாடப்பட்டோர் சேரமான் ஆதனெழினி, சோழன் கடுமான்கிள்ளி, பாண்டியன், விராஅன், மத்தி என்னும் இவர்கள். இவர்பாடலில்வந்துள்ள ஊர்கள் : ஆமூர், இருப் பை, கழார், தேனூரென்பன ; நதிகள் : காவிரி, வையை யென்பன விழவு : இந்திரவிழவு ; விரதம் : தைந்நீராடல்.

ஓரேருழவர்.—வினைமுற்றி மீளுந்தலைமகன் தலைமகளைக் காண்டற்கு விரையும் தன்னெஞ்சிற்கு ஈரச்செவ்வியில் விதைவிதைத்தற்பொருட்டுக் கொல்லை

பையடைதற்கு விரையும் ஓரேருழவனை உவமை கூறிய சிறப்பால் இவர் இப்பெயர் பெற்றனர்; "ஆடமை புரையும் வனப்பிற் பணைத்தோட், பேரமர்க்கண்ணி யிருந்த வூரே, நெடுஞ்சே ணாரிடை யதுவே நெஞ்சே, யீரம்பட்ட செவ்விப் பைம்புனத், தோரே ருழவன் போலப், பெருவிதுப் புற்றன்று னோகோ யானே" (குறுந். கஙக) என்பதனாலுணர்க. இவருடைய இயற்பெயர் தெரியவில்லை. தம்முடைய செய்யுளில் இல்லறத்தை வெறுத்துக் கூறுதலின், இவர் துறவறத்தில் விருப்புடையாரென்று சொல்ல இடமுண்டு.

ஔவையார் :—இவர் அதியமான் நெடுமானஞ்சியிடம் அமுதமயமாகிய நெல்லிக்கனிபெற்று அவனைப்புகழ்ந்தார். இவர் அக்கனியைப்பெற்றமை இந்நூல் கூக - ஆம் பாட்டினாலும், "பூங்கமல வாவிசூழ் புள்வேளூர்ப் பூதனையு, மாங்குவரும் பாற்பெண்ணை யாற்றினையு - மீங்கே, மறப்பித் தாய் வாழதிகா வன்கூற்றி னௌவை,யறப்பித்தாயாமலகந் தந்து" என்னும் வெண்பாவாலும், க00-ஆம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர், 'இனிய கனிகளென்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிழ்தாவனவற்றை' என்று எழுதிய விசேடவுரையாலும் வெளியாகின்றது. இவராற்பாடப் பட்டோர்: அதியமான் நெடுமானஞ்சி, தொண்டைமான், அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினி, நாஞ்சில்வள்ளுவன், சேரமான்மாவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியென்பார். புறநானூற்றிலன்றி இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலும்,அகநானூற்றிலும், தொல்காப்பியஉரையிலும்,யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை முதலியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை,நல்வழி, அசதிக்கோவை முதலியன இவரியற்றிய நூல்களென்பர். இவர் அவ்வச்சமயத்துச் செய்தனவாக வுள்ள தனிப்பாடல்கள் மிகப்பல. பகைவரை நோக்கிக் கூறுவார்போல, அதியமானெடுமானஞ்சியின் குணங்களை இவர்பாராட்டிக் கூறியிருக்கும் பகுதிகளும் அவனால் தூதனுப்பப்பட்டுச் சென்றபொழுது தன் மேம்பாட்டைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டுத் தொண்டைமான் தன் படைக்கலக்கொட்டிலைக் காட்டக்கண்டு அப்படைக்கலங்களைப் புகழ்வார் போல அதியமானது போர்த்திறத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் பகுதியும் மிக்க விம்மிதத்தை விளைவிக்கும். அதியமான் கோவலூரெறிந்ததனைப் பரணர் பாடியதையும் (புறநா. கூகூ) மூவேந்தரும் சேனைகளுடன் பாரியை வெல்லக்கருதி அவன் நகரைச்சூழ்ந்து புகல்போக்கின்றித் தடுத்த போது பறவைகளால் நெற்கதிரைப் புறத்திருந்து வருவித்து உள்நகரத்தாரைப் பசியால் வருந்தாதபடி பாதுகாத்தளித்த கபிலர் செய்தியையும் (அகநா. ஙOங) பிரிவாற்றாது வருந்திய வெள்ளிவீதியாரென்னும் புலமைவாய்ந்த பெண்பாலாருடைய துன்பமிகுதியையும்(அகநா. கசஎ) புலப்படுத்தியிருத்தல் இவர் புலவரிடத்துப் பேரன்புடையராயிருத்தலை

விளக்குகின்றது; பழையனூர்க்காரிக்காகச்சென்று ஆடொன்று கேட்ட போது சேரன் இவருடைய மேம்பாட்டை நினைந்து, பொன்னால் ஓர் ஆடு செய்வித்து அளிக்க, இவர் அதனைப் பெற்று மனமகிழ்ந்து, "சேரா! உன்னாடு பொன்னாடு (உன் நாடு பொன் நாடு)" என்று கூறினாரென்றும் அதனால் மலைநாடு இதுகாறும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றதென்றும் ஒரு செய்தி வழங்குகிறது. தம்முடைய கூற்றாகவன்றிப் பாடியிரத்தற்குரிய விறலிமுதலியவர்களின் கூற்றுக்களாகவும் இவர்பாடியபாடல்கள் இந் நூலிலும் பிறநூல்களிலும் காணப்படும். ஆராய்வோர், அதனைக்கொண்டு இவரை விறலிமுதலியவர்களாக நினைந்துவிரைந்து முடிவுசெய்து பதிந்து விடுதல் மரபன்று; அங்ஙனம் பாடுதல் கவிமதமெனக்கொள்ளுதல்முறை; பிறபுலவர்கள் பாடல்களிலும் இம்முறை காணப்படும்; ஆராய்ந்து தெளிக; தொகைநூல்களில் இவர் பெயர் ஔவை யெனவும் வழங்கும்.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி:—இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவர்; வழுதியாரென்றபெயரே இதனைப் புலப்படுத்தும். பரிபாடலில் திருமாலுக்குரிய கங - ஆம் பாடலையியற்றிய இளம்பெருவழுதியாரென் பவரும் இவரும் ஒருவராகவே கருதப்படுகின்றனர்; பரோபகாரச் செய்தி கூறல் முதலியகருத்துக்களில் இருவர்பாடல்களும் ஒத்திருத்தலும் பெயரொற்றுமையும் பிறவும் இங்ஙனம் கருதுவதற்கு இடனாகின்றன. இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினராக இருந்ததுபற்றி இவர் இப்பெயரை அடைந்தனர்போலும்; ஒரு பெரியார்க்குச் **சிறுப்பேரியார்** என முற்காலத்திற் பெயர் வழங்கப்பெற்றிருத்தலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். 'கடலுண்மாய்ந்த' என்னுமடை, இறந்தபின்பு இவருடையபெயரின் முன்னர் அமைக்கப்பெற்றதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்; 'துஞ்சிய' என்பதுபோல. சோலைமலையிலுள்ள திருமாலைப் பாடியிருத்தல்பற்றிச் சமயத்தால் இவர் வைணவராகக் கருதப்பெறுகின்றனர். இவர்பாடிய "உண்டாலம்ம" என்னும் இந்நூற்பாடல் சொல்லாலும் பொருளாலும் மிக இனிமை வாய்ந்தது. இவருடைய ஏனை வரலாறுகள் பரிபாடற் பதிப்பிற் பாடினோர் வரலாற்றிற் காணலாகும்.

கண்ணகனார்:—இவர் காலத்தவர் கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார், பொத்தியார் முதலியோர்; பரிபாடலில் செவ்வேள்மேலதாகிய உகு-ஆம் செய்யுளுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே. இதனால், இவரை முருகக்கடவுளின் அடியவராகக் கருதுவதற்கிடமுண்டு. "என்றுஞ் சான்றோர் சான்றோர் பால ராப, சாலார் சாலார் பாலரா குபவே" என்பது இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதி.

கணியன்பூங்குன்றன்:—கணியன் - சோதிடம்வல்லோன்; "வினைவெல்லாங் கண்ணி யுரைப்பான் கணி" (பு.வே. அ: உ०); பூங்குன்றமென்பது சிறு நாடொன்றின் தலைநகர் (நாலடி. கஉஅ, உகஉ.) இவருக்கு இப்பெயர்

தொழிலாலும் இடத்தாலும் வந்ததுபோலும். இப்பெயர் கணிபுன்குன்றனாரெனவும் வழங்கும். இவராற் பாடப்பெற்றதும் அரிய பொருள்களமைந்ததுமான 'யாதுமூரே' (புறநா. கசூஉ) என்னுஞ் செய்யுள் படிக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் எவருக்கும் மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கும் இயல்புவாய்ந்தது. நற்றிணையிலும் இவரியற்றிய பாடலொன்று உண்டு.

தாயங்கண்ணனார் :—இவருடைய பாட்டில், மயானத்தினியல்பும் அதன் தொன்மையும் விளங்கக் கூறப்பெற்றுள்ளன ; "நெஞ்சமர் காதல ரழுத கண்ணீ, ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப, வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து, மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த், தன்புறங் காண் போர்க் காண்பறி யாதே" (புறநா. ஙருசு: ரு-சு) என்பதைப் பார்க்க ; "முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற், றன்புறங் கண்டறி வார் தாமில்லை - அன்பின், அழுதார்க ணீர்விடுத்த வாருடிக் கூகை, கழுதார்ந் திரவழங்குங் காடு" (பு. வெ. க0: சு) என்னும் காடு வாழ்த்து மேற்கூறிய பகுதியை ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

கபிலர்:—கபிலரென்னும் பெயருள்ள முனிவர் சிலருண்டு ; அவருள், எந்த முனிவருடைய பெயர் இவருக்கு இடப்பட்டதோ அது விளங்கவில்லை. இவர்பிறந்தவூர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர் ; இது, "நீதி மா மதுரகீழ *னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல் கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனார்வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்" (திருவால. உஎ: ச) என்பதனால் வெளியாகின்றது. இவர் அந்தணவருணத்தினர் ; "யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்", "யானே, தந்தை தோழ னிவரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண் டுவந் தனனே" (புறநா.உ00,உ0க) எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர் கூறியசெய்யுட்களும், "புலனழுக் கற்ற வந்தணாளன்" (புறநா. கஉசு) என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப்பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனைப்புலப்படுத்தும். வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப்புலவருமாக இவர் விளங்கினார். தன் மகளிரை மணஞ்செய்துகோடற்குத் தாம்விரும்பியபடி அவன் கொடாததுபற்றிச் சினந்து தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் பெரும்போர்செய்ய நினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் அவன்மலையைச்சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப்புலப்படுத்திப் பாடினார்;

* "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முன்றிற் செந்தலை யிறவின் சிரேய்க் கும்மே".—இச்செய்யுள் தமிழ் நாவலர் சரிதையிற்கண்டது.

[illegible]குமைச்செய்யுட்கள் இந்நூலி[illegible]ப்பு, இவர் [illegible]ற்றுத மனமுருகிப் பலசெய்[illegible] புதல்வியரை [illegible]த்துச்சென்று மணஞ்செய்து[illegible]ள், விச்சிக் கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமை[illegible]ப் பின்பு அம்மகளிரைப்பார்ப்பார்க்குவாழ்க்கைப்[illegible]டைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர். ஆரியவரசன்[illegible] தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர். ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சியைப்பொருளாகவுடையமூன்றாம்நூறு இயற்றியவர் இவரே. பதிற்றுப்பத்தில் எ-ஆம் பத்தைப் பாடிச் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ[illegible]டம் நூறாயிரங் காணமும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக்கண்[illegible] பரிசிலாகப் பெற்றனர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள்[illegible] இன்னாநாற்பதும் கலித்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி[illegible] கலிப்பாக்களும் இவரியற்றியனவே. இவர் குறிஞ்சித்திணையில் [illegible]வரென்றும் அதன் வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்றும் இவரியற்றிய செய்யுட்கள் புலப்படுத்தும்; இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழையவுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்; இவரருளிச்செய்தனவாக உஎஅ -பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. (நற். உ0; குறுந். உக; கலி. உக; ஐங்குறு. க00; பதிற். க0; அகநா. கஅ; புறநா. ௩0; குறிஞ். க; "கெட்டிலையிருப்பை" என்பது-க; திருவள். க; இன்னா நாற்பது,சக.) பன்னிருபாட்டியலில் இவர் செய்தனவாகச் சில சூத்திரங்கள் காணப்படுதலின் பாட்டியலொன்று இவர் செய்திருப்பதாகவுந் தெரிகிறது. இவருடையவாக்கில் விநாயகக் கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவபெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர் சமயக் கோட்பாட்டிற் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரைப்போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதிநூல்களிலும் இவருடையபாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது. "அரசவைபணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலைகூராக் கவிலையி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" (பதிற். அரு) எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" (புறநா. ருங) எனப் பொருந்தி லிளங்கீரனாரும், "புலனழுக்கற்ற வந்தணாள, னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்", "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (புறநா.கஉசு,கஎச) என மாறோக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும் புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும்நன்குவிளங்குகின்றன.

இவரால் பாடப்பட்டோர்: அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, மலையன், விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனென்பவர்கள். கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்கானமென்பவைகள் இவரால் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன. நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை யென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும். பழையவிலக்கண உரைகளில் வந்துள்ள '**கபிலபரணர்**' என்பதனால், பரணரென்பவருக்கும் "பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காட னென்போன்" (திருவால. உ௦ : க) என்னும் திருவிருத்தத்தால், இடைக்காடருக்கும் சிறந்தநட்பினராக இவர் எண்ணப் படுகிறார். இவர் வேறு; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் **தொல்கபில**ரென்பவர் வேறு. வீரசோழியம், தொகைப்படலம், ௬ - ஆம் கட்டளைக் கலித்துறையுரையால், பரணருடன் இவர் வாதுசெய்தனரென்பது வெளியாகின்றது. கக - ஆம் திருமுறையில் வந்துள்ள **மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதி** யென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த **கபிலதேவநாயனா**ரென்பவர் இவரேயென்றுபெரியோர் கூறுவர். மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக-ஆம் திருவிருத்தத்தில், "எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்" எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க. 'முதலிற் கூறுஞ்சினையறிகிளவி' என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் எழுதிய உரையால் கபிலராற் செய்யப்பெற்றுக் **கபிலமென்னும்** பெயரியதொரு நூலிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

கயமனார்:—உப்பங்கழியில் மலர்ந்த கருநெய்தற்பூ நீர் பெருகுந்தோறும் கயத்தில் முழுகும் மகளிருடைய கண்களை யொத்துத்தோன்றுமென்று, "யாயாகியளே" (குறுந். ௯) என்னுஞ்செய்யுளில் இவர் மொழிந்திருத்தலின், இவர்க்கு இப்பெயர் அமைக்கப்பெற்றதுபோலும்; கயம் - நீர் நிறைந்த பள்ளம். இந்நூலுள் போரிலிறந்த மகனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்தும் நற்றாயினியல்பைப் புலப்படுத்தி, "என்மகன், வளனுஞ்செம்மலு மெமக்கென நாளும், மானாது புகழு மன்னை, யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே" (உ௫௪) எனக் கண்டோர் கூறியதாக இவர் பாடியிருக்கும் நயம் படிப்பவர் மனத்தைக் கனிவிக்கும்; வேறு தொகை நூல்களிலும் இவருடையபாடல்கள் பலகாணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

குழலாதனார் :—இவர் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானிறந்த பின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்துதல் வாயிலாக அவனுடைய குணவிசேடங்

களையும் அரிய செயல்களையும் அவனுரிமைமகளிர் அருங்கலமுதலிய வற்றைக் களைந்ததனையுங் கூறியிருக்கின்றனர்.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளை:—இவருடையவூர் கருவூர். இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியனுடையவீரனும் கந்தனென்னும் பெயரினனுமாகிய நாஞ்சில்வள்ளுவனென்பான். இவர்பாடலால் அவனுடைய வண்மையும் வீரமும் நாஞ்சில்மலையின்வளனும் புலனாகின்றன; "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய, னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை நண்மையன்" என்பது இவர் அவனைப்பாராட்டியபகுதி. இவர்செய்த பாடல்கள் - ௩ (குறுந். ௨ ; புறநா. ௧.) கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளையெனவும் இப்பெயர் காணப்படுகின்றது; பண்டைக்காலத்தும் தெய்வப்பெயரை மனிதர்க்குஇட்டுவழங்குதல் மரபாகத்தெரிதலாலும், மிளைக்கந்தன், மிளைப்பெருங்கந்தனென்று வேறுதொகைநூல்களிற் புலவர்கள் பெயர்காணப்படுதலாலும் இப்பாடமும் பொருத்தமுடையதென்றே தோற்றுகிறது.

கருவூர்க்கதப்பிள்ளைசாத்தனார்:—இப்பெயர் கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளைசாத்தனாரெனவும் காணப்படுகின்றது. இவருடையவூர் கருவூர். சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். 'கதப்பிள்ளை' என்பவர் இவருடைய தந்தை. சேரன் சேனாதிபதியும் குதிரைமலைத்தலைவனுமாகிய பிட்டங்கொற்றனைநோக்கி, "பாடுபவென்ப பரிசிலர் நாளும், ஈயா மன்னர் நாண, வீயாது பரந்தநின் வசையில் வான்புகழே" (௧௬௮) என்று பாடியுள்ளார் ; இப்பாடலிற் குதிரைமலையிலுள்ள குறவர்களின் இயல்பு நன்கு கூறப்பெற்றுள்ளது; ஏனைத்தொகைநூல்களிலும் இவர் செய்யுட்கள்உள்ளன (அகநா. ௧ ; குறுந். ௧; நற். ௧.)

கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார்:—சதுக்கம்-நான்குதெருக்கள் கூடுமிடம்; அங்கேயுள்ள தெய்வமாகிய ஒருபூதத்தின் பெயர் இவர்க்கு எய்தியதுபோலும்; கருவூரிற் சதுக்கப்பூதமொன்றிருந்தமை, "சதுக்கப்பூதரை வஞ்சியுட் டந்து, மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினும்" (சிலப். ௨௮ : ௧௪௭ - ௮) என்பதனால் அறியலாகும் ; வஞ்சி - கருவூர். முசுகுந்தனுக்குத் துணையாக இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட பூதமொன்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சதுக்கத்திலிருந்து அந்நகரைப்பாதுகாத்து வந்ததாகச் சிலப்பதிகாரமுதலியவற்றால் தெரியவருகின்றது. துறவுபூண்டிருந்த கோப்பெருஞ் சோழனைநோக்கி மனமுருகிப்பாடியவர்களுள் இவரொருவர்.

கல்லாடனார் :—கல்லாடமென்னுமூரிலுள்ளவராதலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றார்போலும்; "கல்லாடத்துக் கலந்தினிதருளி" (திருவா. கீர்த்தி.) என்பதை நோக்குக. தொல்காப்பியத்திற்கு இவர் ஓருரை செய்தாரென்று கூறுவர். "ஒல்காப் பெருமை தொல்காப்பியத்திற் குரையிடை யிட்ட விரகர்கல் லாடர்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்காலுணர்க. இவருடைய பா

டல்களில் பகைவருடைய நீர்நிலையைக் கெடுத்தல் கடிமரந்தடிதல் அவர் முரசைக் கைக்கொள்ளல் முதலிய தலைவர்களின் வீரச் செயல்களும் பகைவரிறந்தபின் அவருடைய மனைவிமார் கைம்மை நோன்பு நோற்றிருத்தலும் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவர் இணைப்பொருநனைத் தம்மைக் காட்டி அவன் செயல்களை முறையே சொல்லிச் செல்லும் மறக்களவழி ஏர்க்களவுருவகமென்னுந் துறைகளும் மிக்க நயப்பாடுடையன. பகைவரைக் கொன்றவிடத்து அவருடைய பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுத் தாம் இறந்துபடாமல் இலைகளைத் தின்று உயிர் வாழ்கின்றமையைப் புலப்படுத்தற்கு "அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச், சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை, பூளைநீடிய வெருவரு பறந்தலை, வேளை வெண்பூக்கறிக்கும்" (உரு) என இவர் கூறியிருத்தல் யாருடையமனத்தையுங் கனியச்செய்யும். கக-ஆம் திருமுறையிலுள்ள **திருகண்ணப்பதேவர் திருமற**மென்னும் நூலொன்று இவர் செய்ததாகக் கூறுவர். **பன்னிரு பாட்டியலில்** இவர் செய்தனவாகச் சில சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றனவாதலால் இவராற் செய்யப்பட்டபாட்டியலொன்றுள்ளதென்று தெரிகிறது. இலக்கணவுரைகளில் **கல்லாட மாமூலரென்று** ஒரு தொடர்மொழி காணப்படுதலால் மாமூலரென்னும் புலவரோடு இவர் நட்புடையவரென்று சொல்லலாம். இவரியற்றிய பாடல்கள்-கசு (**அகநா.** எ; **குறுந்.** உ; **திருவள்.** க; **திருக்கண்ணப்பர்.** க; **புறநா.** ரு.) இவராற் பாடப்பெற்றோர்: அம்பர்கிழானருவந்தை, பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், புல்லி, பொறையாற்றுகிழானென்பார்.

கழாத்தலையார்:—கழாத்தலை - ஓரூர், இவர், சேரமான்குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன் வேற் பஃறடைக்கைப் பெருநற்கிள்ளியும் போர்ப் புறத்துப்பொருது வீழ்ந்து இறந்தது கண்டு மனம்வருந்திப் பாடினர்; இருங்கோவேளின் முன்னோரில் ஒருவன் இவரை இகழ்ந்தமையால் அவனது நகரமாகிய அரையமென்பது அழிவுற்றதென்று கபிலர் பாடியிருத்தலின், இவர் மேம்பாடு விளங்குகின்றது (உ0உ); இதனால், இவர் கபிலருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்று தெரிகிறது. இவர் கூறும் உவமைகள் மிக அழகுவாய்ந்தவை. இவராற்பாடப்பட்டோர் மேற் கூறிய அரசரும் சேரமான்பெருஞ்சேரலாதனுமாவர்.

கழைதின்யானையார்:—இவர் மிக்கதைரியமும் கம்பீரமுமுடையவர். "ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதிர், ஈயே னென்றலதனினு மிழிந்தன்று, கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர் கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று" என்பது இவருடைய வாக்கிற் சிறந்த பகுதி. இவராற் பாடப்பட்டோன் வல்விலோரி.

கள்ளில்ஆத்திரையனர்:—கள்ளில் - ஓரூர்; இது தொண்டைநாட்டிலுள்ளதும் தேவாரம் பெற்றதுமான ஒரு சிவஸ்தலம். ஆத்திரையன் - அத்திரி

குலத்திற் பிறந்தவன்; இவர்க்கு இப்பெயர் குடிப்பெயர்; இதனால் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்; குறுந்தொகையில் இவர் பாட்டில் வந்துள்ள 'கள்ளில்' என்பது இவர் பெயர்க்காரண மென்பதற்குப் பொருத்தமின்று. நன்றியறிவுமுதலிய உத்தமகுணத்தினர். இவராற் பாடப்பட்டோர்; வேங்கடமலைக்குரிய தலைவனாகிய ஆதனுங்கனும், ஆதியருமனும், மூதியனுமாவர். இவர் செய்த பாடல்கள் - ௩. (குறுந். ௧; புறநா. ௨.)

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் :—இவர் பெண்பாலார். ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது பதிற்றுப்பத்துள் ஆறாம்பத்தைப்பாடி, அணிகலனுக்கென்று ஒன்பதுதுலாம் பொன்னும், நூறாயிரம் பொற்காசும் பரிசுபெற்றவர்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும் குறுந்தொகையில், "திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர், பலவா பயந்த நெய்யிற்றொண்டி, முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ றெழுகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றோழி, பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்வற்கு, விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே" என்னும் ௨௧0-ஆம் பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்டிக்கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்திலான்றோரால் இவர்பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன; பாடினி-பாடுபவள். செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்தது போலும்; பதிற். ௯-ம் பத்தின்பதிகத்தில்மையூர்கிழானுடையமனைவியின் பெயர் அந்துவஞ்செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க. மறக்குடி மங்கையின் இயல்பைவிளக்கி இவர்பாடிய "படுமகன் கிடக்கை காணூஉ, யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே" என்னும் ௨௭௮-ஆம் புறப்பாட்டும் அப்பாடல் ஒக்கூர்மாசாத்தியார்என்னும் பெண்பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப் பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும்; 'ந' என்பது சிறப்புப் பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். 'கலனணிக' என்று அரசன் பொற்காசு முதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறியற்பாலது. இப்பெயர் சில பிரதிகளில் காக்கைபாடினியார் நச்சென்னை யாரெனவும் காணப்படுகின்றது.

காரிகிழார் :—இவர் வேளாளர்; இவருக்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது; காரியென்பது தொண்டை நாட்டிலுள்ளதோரூர்; இப்பொழுது இராமகிரி யென்று வழங்கப்படுகின்றது; "பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே" என்று அரசனை நோக்கிக் கூறியதனால், இவர் பரமசிவனை வழிபடுபவரென்று தெரிகின்றது; இவருடைய செவியறிவுறூஉவை உற்றுநோக்குகையில் வைதிக வொழுக்கிற் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகின்றனர்; இவருடைய சிவநேயத்தையும் பெயரையும் பார்க்கும்பொழுது, பெரியபுராணத்துக் கூறப்படும் காரி நாயனார், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், ௫௨-

லும் திருவிளையாடலில் வந்துள்ள காரியாரென்பவர்களுடைய ஞாபகம் வருகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி.

காவட்டனார் :—இப்பெயர் கானட்டனாரெனவும் வழங்கும் ; இவர் பாடலில் வந்துள்ள 'வசையுநிற்கு மிசையுநிற்கும்' என்பது முதலிய அரிய வாக்கியங்களை அறிந்து கோடற்பாலன ; இவர் செய்த பாடல்கள் - ௨ (அகநா. ௧; புறநா. ௧.) இவராற் பாடப்பட்டோன் அந்துவன்கீரன்.

காவற்பெண்டு :— இவர் சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியின் செவிலித்தாயென்று தெரிகிறது. காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய். இவர் பெயர் காதற்பெண்டு எனவுங்காணப்படுகின்றது; தம் மகன் போர்செய்தற்குச்சென்றானென்னும்பகுதி இவர் வீரக்குடியிற் பிறந்தவரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார் :—இப்பெயர் காரிக்கண்ணனாரெனவும் வழங்கும்; இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பான் வந்ததுபோலும் ; காரி-கரிக்குருவி; இவர் வணிகர்; இதனை "ஊரும்பேரும்" (தொல். மரபு. சூ. ௭௪ - பேர்) என்பதன் விசேடவுரையாலுணர்க; இவர் வாக்கிற் காவிரி கடலொடு கலக்கும் சங்கமுகத்துறை கூறப்பெற்றுள்ளது (அகநா. ௧௨௫.) பாண்டியனுக்குத் திருமாலையும் அப் பாண்டியனும் சோழனும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அவர்க்குக் கண்ணன் பலதேவரிருவரையும் உவமை கூறியிருத்தலின், இவர் திருமாலடியவராகக் கருதப்படுகின்றனர். மேற்கூறிய அரசர்க்கு ஒற்றுமையுடன் வாழவேண்டுமென்று இவர் கூறும் பகுதியும் பிறவும் மிக்க இன்பத்தைத் தருவன. அயனே திருவள்ளுவராகவந்து திருக்குறளைத் தந்தானென்றதனால், அந்நூலின்பால் இவர்க்குள்ள நன்மதிப்பு வெளியாகும். இவராற் பாடப்பட்டோர் சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி, பிட்டங்கொற்றனென்பார். இவரியற்றிய பாடல்கள் - ௯ (அகநா. ௨ ; குறுந். ௧ ; திருவள். ௧ ; புறநா. ௫.)

குட்டுவன்கீரனார்:—குட்டுவன் - குட்டநாட்டிலுள்ளவன்; கீரனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். கீரனாரென்னும் பெயருள்ளபுலவர் சிலரிருத்தலின் இவர் பெயர்க்குத் தேயப்பெயரை அடைமொழியாக்கினர் போலும்; சிறந்தஉபகாரியாகிய ஆய்அண்டிரன் தன் உரிமை மகளிரோடு தேவலோகத்தையடைந்தமையால் புலவர்கள் மிக்க பசியையுடையவர்களாய் அயல்நாடு செல்லுகின்றார்களென்று வருந்திக் கூறியிருத்தலின் இவர் அவனிறந்தபின்பும் இருந்தவரென்று தெரிகின்றது.

குடபுலவியனார் :—போர்க்களத்தின் இயல்பைப் பாடுதலில் இவர் மிக்க ஆற்றலையுடையவர் ; சினவாதபடி அரசனுக்கு இவர் தருமங்களைக் கூறு

மியல்பு யாரும் கற்றுக்கோடற்குரியதே. "வண்டிகொடுத் தோருமிர் வெடுத்தோரே" என்பது இவர்வாக்கு. இவரைப் பாடப்பட்டோர்: பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்; இவர்காலத்துப்புலவர்: அவனைப்பாடிய கல்லாடர் முதலியோர்.

குடவாயிற் கீரத்தனர்:—குடவாயிலென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதும் சோழர் களின் தலைநகராகவிருந்ததும் தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலமுமான ஓரூர்; "தண்குட வாயி லன்னோள்", "கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த, நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய, வருங்கடிப் படுக்குவள்" (அகநா. சச, சுO), "தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயில்" (நற். ருஎக) என்பவற்றால் அவ்வூரின் பெருமையை இவர் புலப்படுத்தியிருக்கின்றனர்; புலவர்கள் தம்மூர்ப்பெயர் முதலியவற்றை ஒருவகையாகத் தம்முடையபாடல்களில் தெரிவித்தல் மரபு; ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனிறந்தபின்பு அவனுடையவண்மையைப் பாராட்டியும் இரவலர்வருந்துதலை ஒருவகை யாகப் புலப்படுத்தியும் இவர்பாடிய செய்யுள் படிப்பவருள்ளத்தை உரு கச்செய்யும்; இன்னும் சேரனுடைய தொண்டி, பாண்டியரின் கூடனகர், கொற்கைத்துறை, சோழரின் உறையூரென்பவை இவர் பாடலிற் பாராட் டப் பெற்றிருத்தலின், மேற்கூறிய பெருஞ்சாத்தனையன்றிச் சேரர்முத லிய மூடிமன்னர் மூவராலும் நன்னனாலும் இவர் ஆதரிக்கப் பெற்றவ ரென்று தெரிகின்றது; பெரும்பாலும் இவர் பாடல்களில் வந்துள்ளது பாலைத்திணை; இவரியற்றியபாடல்கள் - கஅ (அகநா. கO; குறுந். ரு; நற். ச; புறநா, க.)

குண்டுகட்பாலியாதன்:—குண்டுகண் - ஆழமானகண்; பாலி - ஓரூர்; இவர்க்கு இப்பெயர் சினையாலும் இடத்தாலும் வந்தது; பகைவர் தருந் திறைப் பொருள்களை அரசர் இரவலர்க்குக் கொடுத்துவிடும் வழக்கம் பண்டைக்காலத்திலுண்டென்பது இவர்பாடலாலும் தெரியவருகின்றது; சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனுடைய வண்மையைப் பாராட்டி, "என்சிறுமையி னிழித்து நோக்கான், றன் பெருமையின் றகவுநோக்கிக், குன்றுறழ்ந்த களிறென்கோ, கொய்யுளைய மாவென்கோ, மன்றுநிறையு நிரையென்கோ, மனைக்களமரொடுகளமென் கோ, ஆங்கவை, கனவெனமருள வல்லேநனவி, னல்கியோனே" (ருஅஎ) என இவர் கூறியிருக்கு மருமை மிகப்பாராட்டற் பாலது; இவர் பாடிய பாடல்கள் - உ (நற். க; புறநா. க.)

குளம்பாதாயனுர்:—இவர் பாடலில் வளையல் களைந்த மகளிர்கைகளுக்குப் பட்டை நீங்கியமூங்கில் உவமைகூறப்பெற்றுள்ளது.

குறமகள் இளவெயினி:—இவர்க்கு இப்பெயர் சாதியால்வந்தது; குறவர் தலைமகனாகிய ஏறைக்கோனை, "எம்மோன்" (கருஎ) என்று இவர் சொல்லியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும்; "தமர்தற் றப்பி னது

தோன்றல்லும், பிறர்கை யறவு தானா னாதலும், படைப்பழி தாரா மைந் தினை னாதலும், வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலும்,.......... ஏனைக்குத் தருமே'' என அச்செய்யுளில் இவர் விதந்திருக்கும் அவ னுடைய அருமைக்குணங்கள் அறிதற்பாலன.

குறுங்கோழியூர் கிழார்.—இவர் வேளாளர்; சேனையை இவர்வருணித்தல்மிக அழகிது; இவராற்பாடப்பட்டோன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையென்னுஞ்சேரவரசன்; போரிற் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனாற் பிணிபட்டு அவன் அப்பால அப்பிணிப் பைத் தானே நீக்கிக்கொண்டுசென்று சிங்காதனத்திலேறிய வரலாறும், அச்சேரனுடையவீரமும், செங்கோன்முறைமையும் இவரால நன்குகூறப் பெற்றுள்ளன; இவர்பெயர் குறுங்கோளியூர்கிழாரெனவும் வழங்கும்; இவர் பாடல்களுட் சிறந்தபகுதிகளின் கருத்துக்கள்வருமாறு:—

(௧) அரச! ஐம்பூதங்களை அளந்தறிந்தாலும் அறியலாகும்; உன்னுடைய அறிவுமுதலியன அளந்தறிதற்கரியன;

(௨) சோற்றைஆக்குநதீயாலும் வெயிலாலுமுண்டாகும் வெம்மையை யன்றி உன்குடைநிழலில வாழ்வோர்க்கு வேறு வெம்மையில்லை;

(௩) இந்திரவில்லையன்றி வேறுகொலைவில்லையும் கலப்பையையன்றிவேறு படைக்கலங்களையும் உன்னாட்டார் அறியார்;

(௪) வயாவுற்ற மகளிர் விரும்பியுணபாரேயன்றிய பகைவர் நின்மண்ணை ஒருபொழுதும் நுகரார்;

(௫) உன்னைப்பாடியநா வேறொருவரையும் பாடாதபடி கொடுக்கும் வண்மையை உடையாய் நீ;

(௬) எல்லாவகையாலும் உன்னாடு தேவருலகம் போல்வது.

குன்றூர்கிழார் மகனார்.—இவர் வேளாளர்; நீர் நிறைந்த வயல்களினிடையே யுள்ள ஓரூரின் மதிலுக்குக் கடலினிடையேயுள்ள புறமுலாந்தகப்பலை உவமை கூறியிருக்கின்றனர். இவராற்பாடப்பட்டோன் போந்தையென் னும் நகரின் தலைவனான நெடுவேளாதனென்பான்.

கூகைக்கோழியார்—மயானத்தின் இயல்பைக் கூறுகையிற் பழைய மரங் களின் பொந்திற் பிறர் திடுக்கிடும்படி சுட்டுக்குவியென்று ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் கூகைக கோழிகள் நீங்காதது அஃதென்பதைப் புலப் படுத்தி, "முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங், கூகைக் கோழி யானாத், தாழிய பெருங்காடு'' (௩௬௪) என்றமையின், இவர்க்கு இப் பெயர் இடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

கூடலூர்கிழார்:—இவர் மலைநாட்டின்கண்ணதாகிய கூடலூரை இருப்பிட மாக உடையவர்; வேளாண்மரபினர்; இவருடைய பாடல்கள்மிக்க இன் சுவையைத் தருபவை; ஒரு விண்மீன் வீழ்ச்சியைக்கண்டு கோச்சேர

மான் யானைக்கட் சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்னும் அரசன் இன்னநாளி லிறப்பானென்று முதலில் கணித்திருந்து அவ்வாறே அவன் இறந்ததுகண்டு ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றாது வருந்தினரென்று, "ஆடியலழற்குட்டத்து" (உஉக) என்னும் பாடலானும் அதன்பின்னுள்ள வாக்கியங்களாலும் தெரிதலால், இவர் கணிதத்திலும் வல்லவராகக்கருதப் படுகிறார்; இவர் மேற்கூறிய அரசனால் மிக ஆதரிக்கப்பெற்றவர்; அவன் வேண்டுகோளால் ஐங்குறுநூறு தொகுத்தவர் இவரே; 'புலத்துறைமுற் றிய கூடலூர்கிழார்' (ஐங்குறுநூற்றின் இறுதிவாக்கியத்துள்ளது) என ஆன்றோராற் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றிருத்தலின், இவருடைய பெரும் புலமை நன்கு வெளியாகின்றது; இவர் காலத்துப்புலவர்கள் குறுங் கோழியூர் கிழார், பொருந்திலிளங்கீரனாரென்பவர்கள். * முதுமொழிக் காஞ்சியை இயற்றிய மதுரைக்கூடலூர் கிழாரென்பவர் வேறு; இவர் வேறு. இவரியற்றிய பாடல்கள் - ச (குறுந். ௩; புறநா. க.)

கோடைபாடிய பெரும்பூதனார்:—பெரும்பூதனாரென்பது இவரது இயற் பெயர்; கோடைமலையையோ கோடைக்காலத்தையோ நன்கு பாடிய இவருடைய ஆற்றலுடைமையைக் கண்டு 'கோடைபாடிய' என்னும் அடைமொழியை இவர்பெயர்க்கு முன்பு ஆன்றோர் அமைத்தார்போலும்; "முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போலத், தாவுபு தெறிக்குமான்" (உ௫க) என்பது இவர் பாடலிற் காணப்படுதலால், முருகக்கடவுளின் ஆவேசங் கொண்டு மகளிர் ஆடும் வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் உண்டென்று தெரிகின்றது.

கோதமனார்:—இவர்பெயர் கௌதமனாரெனவும், பாலைக் கௌதமனாரெனவும் வழங்கும்; இவர் அந்தணர். பதிற்றுப்பத்தில் ௩ - ஆம்பத்தைப் பாடி இவர் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனாற் சுவர்க்கம் பெற்றார்; இதனை, "பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு...பாடிப்பெற்ற பரிசில்: 'நீர் வேண்டியது கொண்மின்' என, 'யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகவேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டுப் பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பத் தாம்பெரு வேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையுங் காணாராயினர்" (பதிற்.௩-ஆம்பத்தின் இறுதிக்கட்டுரை) என்பதனாலும், "பாடாண்டிணை யே" (தொல். புறத்திணை. சூ. உ௫-ந.) என்பதன் விசேடவுரையாலும், "சேரன் குட்டுவன்புகழைச்செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமனென்னும் பெரிய புலவன், 'யானும் என்சுற்றமும் துறக்கம்புகும்படி பொருந்திய அறங்களை முடித்துத் துறக்கத்தைத்தா' என்றாற்கு, அவன்சொற்குறை தீர்ப்பான் பொருட்டு உவந்து யாகங்களை நடத்தி, 'நீவேண்டிய துறக்கத் தின் கண் நீடுவாழ்வாயாக' என்றான்; ஆதலால்புனைந்து இப்பெற்றியா ரென்று புகழவேண்டுவதில்லை; இயற்கையாகக்கொடுக்கும் சீலத்தார் தம் மனவினாற் கொடுக்கவல்லதனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பார்" (பழ.௩கசு-

பழையவுரை) என்பதனாலுமுணர்க. "ஒருதா மாகிய பெருமையோருந், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே", "அறவோன் மகனே மறவோர் செம்மால்", "நின்னூற்றம் பிறரறியாது, பிறர்கூறிய மொழிதெரியா, ஞாயிற்றெல்லை யாள்வினைக்குதவி, யிரவி னெல்லை வருவது நாடி", "உழவொழி பெரும்பக டழிதின் றாங்கு", "அவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையருளி" என்பவை இவர்வாக்கிற் சிறந்தபகுதிகள்.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—"செய்குவங்கொல்லோ நல்வினை யெனவே, ஐயமறாஅர் கசடீண்டு காட்சி, நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே", "பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே, செல்வக் காலை நிற்பினு, மல்லற் காலை நில்லலன்" என்பவை இந்நூலுள் இவன் பாடல்களிற் சிறந்த பகுதிகள். இவனாற் பாடப்பட்டோர் பிசிராந்தையார். இவனியற்றிய பாடல்கள் - ௭ (குறுந். ௪; புறநா. ௨௧௪ - ௬.) இவனுடைய பிறவரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் வரிசையிற் காண்க.

கோவூர்கிழார்:—இவர் வேளாண்மரபினர்; சோழபரம்பரையோரால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர்; நன்றியறிவுள்ளவர்; பிறருடைய சீற்றத்தைத் தணித்தலிற் கண்ணுங்கருத்துமாக விருந்துவாழ்ந்தவர்; யாரும் மன வொற்றுமையுடன் இருக்க வேண்டுமென்பது இவரது கொள்கை. கணநூல், சோதிடநூல், இசைநூ லென்பவற்றில் வல்லுநர்; உவமை கூறுதலினும் உபகாரிகளின் குணங்களைப் பாராட்டுதலினும் வீரச்செயல்களை விளக்குதலினும் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவர்; அஞ்சாநெஞ்சினர். இவை இவருடைய பாடற்பகுதிகளால் நன்குவிளங்கும். சோழர்களுள், நலங்கிள்ளி யென்பவன் ஒருகாலத்தில் ஆவூரையும் ஒருகாலத்தில் உறையூரையு முற்றியிருந்தபொழுது அவ்வக்காலத்தில் அடைத்துக்கொண்டு அந்நகரங்களுக்குள்ளே அஞ்சியிருந்த நெடுங்கிள்ளியைநோக்கி, வெளியேவந்து போர்செய்தல், ஒற்றுமையுடன் வாழ்தல் இந்த இரண்டனுள் ஒன்றைச்செய்து கொள்க வென்று இடித்துக்கூறிய பகுதியும் (௪௪ - ௫), நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர்க்குவந்த இளந்தத்த னென்னும் புலவனை ஒற்றுவந்தானென்று நெடுங்கிள்ளி கொல்லத் தொடங்கிய விடத்து அப்புலவனை உய்வித்தற் பொருட்டுப் பொதுவாகப் புலவர்களினியல்பை விதந்து கூறிய பகுதியும் (௪௭), மலையமான் மக்களைக் கிள்ளிவளவன் யானைக்கு இடத் துணிந்தபொழுது அவர்களை உய்விக்கவும் அவனுடைய மனத்தைக் கனிவிக்கவுமெண்ணிச் சிறுவர்களினியல்பை எடுத்துக் கூறிய பகுதியும் (௪௬) இவருடைய ஆற்றலையும் அருமைக்குணங்களையும் புலப்படுத்தும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு, மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல, விருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை", "போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்", "ஊன்சோற்றமலை பாண்கடும் பருந்துஞ், செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை", "காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்

போர் வேகதே'', "மையல கொண்ட வேமமி லிருக்கையர், புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட், கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு, பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றே, டெரிதிகழ்ந் தன்ன செல விற், சேருமிகு வளவநிற் சினையோர் நாடே'', "உடும்பிரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற, கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது, சில் செவித் தாகிய கேள்வி நொந்து நொந்து'', "மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி, னாடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை, புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச், சுரந்தகாவிரி மரங்கொன் மலிநீர், மன்பதை புரசகு நன்னாட்டுப் பொருநன்'', "யானை, நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு, முறந்தை போனே குறுகல், பிறன் கடை மறப்ப நலகுவன் செலினே'', "தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக் கொளக் கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர், அடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா, திருமருந்து விளக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்'', "திறந்த வாரப் போலும் வறன்'', "வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது, செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை யீத்தோ னெந்தை'' என்பவை இவருடைய பாடல் களுட் சிறந்த பகுதிகள். இவராற் பாடப்பட்டோரும் இவர் காலத்தவ ரும்: சோழன் நலங்கிள்ளி, சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவள வன், காரியாற்றுததுஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சிறுகுடிகிழான் பண்ணனென்போரும் அவர்களைப்பாடிய புலவர்களுமாவர். இவரியற்றிய பாடல்கள்-கஅ (குறுந். க; திருவள். ச; நற். க; புறநா. கரு)

கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்:—வஞ்சப் புகழ்ச்சி யணி இவர்பாடலகளில மிக நன்றாக அமைநதுள்ளது; திருவள்ளுவ மாலை யில் இவர்செய்ததாக ஒருபாடல காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட் டோர்: சேரமான்குட்டுவன்கோதை, சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ் சிய நலஙகிள்ளிசேட்சென்னி, ஏனாதிதிருக்கிள்ளி, ஈர்ந்தூர்கிழான் தோயன் மாறன், சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழிய ஏனாதிதிருக்குட்டுவனென்போர்.

சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்:—இவர்பாடிய பெருங்காஞ்சித்துறை இனிய பொருள்வாய்நதது. இவர்பாடல் யாக்கைநிலையாமைமுதலியவற் றை வற்புறுத்திக்கூறும்; இவராற்பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில் வள்ளுவன்.

சாத்தந்தையார்:—இவர், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய திணை மொழியைம்பதென்னும் நூலாசிரியரான கண்ணஞ்சேந்தனாருடைய தநதையார். மற்போரியலபு இவர் பாடலிற் காணப்படுகின்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி.

சிறுவெண்டேரையார்.—ஐயாதிச சிறுவெண்டேரையாரென்றும் இவர்பெயர் காணப்படுகின்றது.

சோழன் கணைக்காலிரும்பொறை:—இவன் சோழன் செங்கணானொடு போர்செய்து பிடிக்கப்பட்டுக் குடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர்தாவென்று கேட்டு உடனே பெறாது பின்பு பெற்று அதனை மானத்தால் உண்ணாது கைக்கொண்டிருந்து, "குழவி யிறப்பினும்" என்னும் பாடலைப் பாடித் தன்கருத்தைப் புலப்படுத்தி அப்பால் துஞ்சினன்.

சோமான்கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை:—இவன், தன் மனைவி யிறந்தபொழுது பிரிவாற்றாது " யாங்குப் பெரிதாயினும்" என்னும் பாடலைப் பாடினன்.

சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்;—முகையலூர்ச் சிறுகருந் தும்பியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. திருவள்ளுவ மாலையில் கஎ-ஆம் செய்யுளாகிய "உள்ளுதலுள்ளி" என்னும் வெண்பா இவரால் இயற்றப் பெற்றது. இவராற் பாடப்பட்டோன் வல்லார் கிழான்பண்ணன்.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவன் :—தன்னாட்டில் வேளாண் மைத் தொழிலிற் சிறந்துவிளங்கிய பண்ணனென்பவனுடைய அரிய குணங்களை இவன் பாராட்டிப்பாடினன். இவனது மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர் வரிசையிற் காண்க.

சோழன் நல்லுருத்திரன்:—இப்பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும், நல்லுத்திரனெனவும், உருத்திரனெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளது. இவன் முயற்சியுடையோரிடத்து மிக்கவிருப்பும் முயற்சி யில்லாரிடத்து மிக்க வெறுப்புமுடையானென்று இவன்பாடியபாடல் தெரிவிக்கின்றது; கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி இவன்பாடியது.

சோழன் நலங்கிள்ளி:—இவன் பகைவரை அஞ்சாது வெல்லும் ஆற்றலுடையவனென்றும் பொதுமகளிரைச் சிறிதும் விரும்பாதவனென்பதும் இரப்போர்க்கு எவற்றையும் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலென்றும் செங்கோலை உடையவனென்றும் இவன்பாடியபாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவனுடைய மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர்வரிசையிற் காண்க.

தண்காற் பூட்கொல்லனார்:—தண்கால் - பாண்டி நாட்டிலுள்ளதோரூர்; திருத்தண்காலென இக்காலத்துவழங்கும்; இது திருமாலின் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று. பூண் கொல்லனார் - ஆபரணஞ்செய்யுந் தட்டார்; இவர்க்கு இப்பெயர் ஊராலும் தொழிலாலும் வந்தது. இப்பெயர், தங்கால் தாட்கோவலனாரெனவும், தங்கால் பூட்கோவலனார் எனவும் காணப்படுகின்றது. இவர்பாடலில் இல்லறவொழுக்கம் நன்கு கூறப் பெற்றுள்ளது.

தாமப்பல் கண்ணனார்:—காஞ்சிபுரத்தின் பக்கத்தில் தாமலென்று ஒருருள்ளது; இவர் அந்தணர்; அரசரோடு நெருங்கிய பழக்கமுடையவர்;

தைரியமிக்கவர். இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பிமாவளத்தான்.

தாயங்கண்ணியார்:—கைம்மை நோன்பு இவர் பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளது. குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் இவர் பாடல்கள் காணப்படும்.

திருத்தாமனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான்வஞ்சன்.

தும்பிசேர்கீரனார்:—தும்பி - ஒருவகைவண்டு; சொகினம் - நிமித்தம். தும்பியை நோக்கிச் செய்திகூறிய சிறப்பால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார் போலும்; தும்பி சேர்கீரனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு; இவருடைய பாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் காணப்படுகின்றன.

துறையூர் ஓடைகிழார்:—இவர் வேளாளர்; இவர் வறுமையால் மிக்க துன்பமுற்றவரென்று தெரிகிறது. இப்பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழாரெனவும் பிரதிகளிலுள்ளது. இவராற்பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல்.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்:—தாம் கூறும் முதுமைப்பருவ வருணனையில், 'தொடித்தலை' என்னுமடையைத் தண்டிற்குக்கூறிய சிறப்பால், இவர் இப்பெயர்பெற்றார்; தொடி - பூண். இவராற்பாடப்பட்டோன் ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன். திருவள்ளுவமாலையில் இவர் பாடல் ஒன்றுள்ளது.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்:—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன்; பாடுதலில்வல்லவன்; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைத்தலைவன் இவனே; இவன்பெயர்க்காரணத்தைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை ந௩- ஆம் அடியின் விசேடவுரையாலுணர்க. இவன் காலத்துப் புலவர் மேற்கூறிய உருத்திரங்கண்ணனாரும் நக்கண்ணையாருமாவர்.

நரிவெரூஉத்தலையார்.—இவர், யாதுகாரணத்தாலோ தம்முடம்பு வேறுபட்டிருந்து சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக் கண்டநாளில் அவ்வேறுபாடு நீங்கித் தம்முடம்புபெற்றனர். இதனை, புறநானூற்றின் ரு - ஆம் பாட்டின் பின்புள்ள வாக்கியத்தாலும், "புதுமை பெருமை" (தொல். மெய். சூ. எ - பேர்) என்பதன் விசேடவுரையாலுமுணர்க. இவராற்பாடப்பட்டோன்: மேற்கூறிய சேரமான்கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப் பெருஞ் சேரலிரும் பொறை. இவரியற்றியபாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் திருவள்ளுவமாலையிலுமுள்ளன.

நல்லிறையனார்:—இவர் வாக்கிற் காவிரி சிறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன். இறையனார் வேறு; இவர்வேறு.

நன்னாகனார்:—ஆறுகளில் தருமவோடமுண்டென்று இவர்பாடலால் தெரிகின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோன் கரும்பனூர்கிழான். பரிபாடலில் இரண்டாம்பாட்டுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே.

நெட்டிமையார் :—இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பால் வந்தது; நெடுமை இமையார். இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி. அப்பாண்டியன் பகைவருடைய மதிலையழித்து ஊரைப் பாழ்படுத்தினமையும், குதிரைகளைச் செலுத்தி அவர்வயல்களை அழித்தமையும், யானைகளால் அவர் குளங்களைக் கலக்கினமையும், அவன்செய்த தருமயுத்தமும் இவர்பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன.

நெடுங்கழுத்துப்பரணர் :— போர்க்குச்செல்வோர் வெள்ளுடை உடுத்திக்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பது இவர் பாடலால் தெரிகின்றது. இவர்க்கு இப்பெயர் உறுப்பால்வந்ததுபோலும்.

நெடும்பல்லியத்தனார் :—நெடிய பலவாத்தியங்களை உடைமையின், இவருக்கு இப்பெயர்வந்தது; இவராற்பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி.

நொச்சி நியமங்கிழார்:—நொச்சிநியமம் - ஓரூர்; இக்காலத்து நொச்சியமென்றுவழங்கப்படுகிறது. இவர் வேளாண்மரபினர்; இவர்பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும் காணப்படுகின்றன. நொச்சி நீயக்கிழாரென்றுஇவர்பெயர் சிலபிரதிகளில் உள்ளது.

பக்குடுக்கை நன்கணியார்:—நன்கணியாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; கணி - சோதிடவல்லவன்; உலகத்தை வெறுத்த ஞானியாதலால், இவர் பையையே உடையாகக் கொண்டிருந்தனரென்றும் அதுபற்றியே 'பக்குடுக்கை' என்னுமடை இவர் பெயர்க்குமுன் கொடுக்கப்பட்டதென்றுந் தெரிகின்றன; பக்கு - பை (ஐங்குறு. உஎக.) இவர் ஞானியென்பது இவரது செய்யுளாலறியலாகும்.

பரணர்:—இவர் கபிலர்பால் மிக்க நேயமுடையவர். இது கபிலபரணரென்னும் தொடரால் விளங்கும். இவர் பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்துப் பாடிக் கடல்பிறக்கோட்டிய கோச்செங் குட்டுவனிடம் உம்பற்காட்டுவாரியையும், அவன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசிலாகப்பெற்றனர்; இதனை மேற்கூறிய பகுதியின் இறுதிக்கட்டுரையாலுணர்க. இவராற் பாடப்பட்டோர்: சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட்சென்னி, சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன், சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழுகுட்டுவனென்பார். "அமரர்ப்பேணியும்" என்னும் ஔவையாருடைய பாட்டினால், அதியமான் நெடுமானஞ்சியை இவர் புகழ்ந்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள 'மாலுங்குறளாய்' என்னும் அரிய வெண்பா இவரியற்றியதாகத் தெரிதலின் உக்கிரப் பெருவழுதியாரும் மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார். இன்னும் இவரியற்றியபாடல்கள் நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலுமுண்டு; கக - ஆம் திருமுறையில் உள்ளதான சிவபெரு

மான் திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தத்தின் ஆசிரியராகிய பரணதேவ நாயனாரென்பவர் இவரென்று சொல்லுவர்; இவர் வேறு; வன்பரணர் வேறு. இரண்டு திருவிளையாடற் புராணங்களிலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார்.

பாண்டரங்கண்ணனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி:—இவர் அரசர்; புதல்வர்களாலுண்டாகு மின்பமானது இம்மையின்பம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்பதை இவர், "படைப்புப் பலபடைத்து" என்னும் பாடலால் நன்குவிளக்கியிருக்கின்றனர்; இவர் காலத்துப் புலவர் பிசிராந்தையார்.

பாண்டியன் ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியன்:—இவன் கற்றோர்பால் மிக்க மதிப்புடையவனென்றும் கற்றலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவனென்றும் இவன்பாடியபாடல் விளக்கும்; சிலப்பதிகாரக் கதாநாயகனாகிய கோவலனைக் கொல்வித்தவன் இவனே. இதனை அந்நூல் மதுரைக்காண்டத்தின் இறுதிக்கட்டுரையாலுணர்க.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்றநெடுஞ்செழியன்:—இவன் பகைவரைவெல்லுதலிற் சிறந்தவனென்பதும் குடிகளைப்பாதுகாத்தலில் வன்மையுடையோனென்பதும் புலவர்களால் மதிக்கப்படுதலில் மிக்க நாட்டமுடையோனென்பதும் இரப்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலையுடையோனென்பதும் இவன்பாடியபாட்டால் விளங்குகின்றன. இவன் பாடப்பட்டவருள்ளு மொருவனாவன்; இவன் வரலாற்றை அவர் வரிசையிற்காண்க.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்:—இவர் தொண்டைநாட்டினர்; தமிழில் பாரதகதையை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளாக இயற்றிய ஆசிரியர்; அந்நூற் செய்யுட்கள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியத்திலும் யாப்பருங்கலவிருத்திமுதலியவற்றிலும் காணப்படும். நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு என்பவற்றிலுள்ள கடவுள்வாழ்த்துக்களும், திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, 'எப்பொருளும் யாரும்' என்னும் வெண்பாவும் இவராலேயே செய்யப்பட்டுள்ளன. இவருடைய மற்ற வரலாறுகளை ஐங்குறுநூற்றிற் பாடினோர் வரலாற்றிற்காண்க.

பாரிமகளிர்:—இவர்கள் பாரியென்னும் வள்ளலுடைய மகளிர்; இவர்களுள் ஒருத்தி, மழையில்லாத வறட்காலத்தில் இரக்துவந்த ஒருபாணனையுண்பித்தற்குச் சோறுபெறுமையாற் பொன்னை உலையிற்பெய்து சோறாக்கிக் கொடுத்தாளென்று "மாரியொன்றின்றி வறந்திருந்த காலத்தும், பாரி மடமகள் பாண்மகற்கு - நீருலையுட், பொன்றந்து கொண்டு புகாவாக நல்கினாளொன்றா ருமுன்றிலே வில்" (பழமொழி, ௩௪௪) என்னும்வெண்

பாவால் விளங்குகின்றது. இவர்கள் தமது தந்தையிறந்தபின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பிப்பாடினர் ; அப்பாடல்கள் படிப்பவர் மனத்தைக்கலங்கச்செய்யுமென்பது எழுதாமலேவிளங்கும். பின்பு, தமது தந்தையின் தோழராகிய கபிலரால் பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்துகொடுக்கப்பட்டார்கள்.

பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ:—இவர் சேரருள் ஒருவர் ; பாடப்பட்டோருள்ளும் ஒருவராவர்; இப்பெயர் சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவெனவும் வழங்கும். பெருங்கடுங்கோவென்பது இவரது இயற்பெயர். பாலைத் திணையினியல்பை நன்றாக விளக்கிப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவராதலின், பாலைபாடியவென்னுமடைமொழி இவரதுபெயர்க்கு முன் சார்த்தப்பெற்றது ; இதனை ஏனைத்தொகைகளிற் காண்க (அகநா. குறுந். நற்.) "வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகல, மருங்கடனிறுமான் வயவ ரெறிய, வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே,...சேண் விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ, நாநவில் புலவர் வாயுளானே" என ஒரு வீரனது ஆற்றலை இவர் பாராட்டியிருத்தல கருதத்தக்கது. இவருடைய பிறவரலாறுகள் பாடப்பட்டோர்பெயர் வரிசையில் அறியலாகும்.

பிசிராந்தையார்.—இவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள பிசிரென்னுமூரிலுள்ளார் ; கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர் ; அவன் துறந்து உயிர்நீத்தது கேட்டுத் தாமும் உடன் உயிர்நீத்தார்; "பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே" (உகரு) என்னும் அவன்வாய்மொழியாலும், "கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர் நீங்குமுரிமைத் தாய நட்பினைப்பயக்கும்" (குறள். எஅரு - பரிமேல்), "இதற்குக் கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும்போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்" (தொல். கற்பு. சூ. ருஉ - ந) என்பவற்றாலும் இவை அறியலாகும். இவருடைய பாடல் மிக்க இன்பம் பயக்கும். இவர் நரை திரை மூப்புத்துன்பங்களின்றி வாழ்ந்தவர்; அதன்காரணத்தை, "யாண்டு பலவாக" என்னுமிவர்பாடல் புலப்படுத்தும். இவர்பெயர் இரும்பிசிராந்தையாரெனவும் வழங்கும் ; இவராற்பாடப்பட்டோர்: கோப்பெருஞ் சோழன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி.

பிரமனார்:—நிலையாமையை இவர் நன்குஅறிந்தவர்; அதனை அறிவுறுத்தலிலும் வல்லவர் ; "பொதுமை சுட்டிய மூவருலகமும், பொதுமையின்றி யாண்டிசி னோர்க்கும், மாண்ட வன்றே யாண்டுகள்" என்பதனால் விளங்கும்.

புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார்:—இவர், இம்மை மறுமைப்பயன்களை நன்கறிந்தவர். கோப்பெருஞ்சோழன் தன்மக்களோடு போர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது பாடித் தடுத்த அரியபாடலே இதனை விளக்கும் ; புல்லாற்றூர் எயிற்றியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு ; இவராற்பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய கோப்பெருஞ்சோழன்.

புறத்திணைநன்னாகனார்:—புறத்திணைத்துறைகளை நன்கு பாடுதல்பற்றி இப்பெயர் இவருக்கு அமைந்ததுபோலும். பெருமாவிலங்கை, பாரிபறம்பிற் சுனையென்பவை இவர்வாக்கிற் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன; "இல்லோர் சொன்மலை", "நிரயத் தன்னவென் வறன்களைந் தன்றே, யிரவி னானே யீத்தோ னெந்தை, யன்றை ஞான்றினா டின்றி னூங்கு, மிரப்பச் சிந்தியேன்...நிறைக்குளப்புதவின் மகிழ்ந்தனென்", "மண்ணுணைப் புகழ்வேட்டு நீர்நாண நெய்வழங்கிப், புரந்தோ னெந்தை...யாண்டு நிற்கவெள்ளி" என்பவை இவர் உபகாரிகளைப் பாராட்டிய அருமைப்பகுதிகள். இவர்பெயர் நன்னாகனாரெனவும், நன்னாதனாரெனவும் சிலபிரதிகளில் வழங்கும். இவராற் பாடப்பட்டோர் ஓய்மான்நல்லியக்கோடன், ஓய்மான் நல்லியாதன், ஓய்மான் வில்லியாதன், கரும்பனூர்கிழானென்பார்.

பூங்கணுத்திரையார்:—"மீனுண் கொக்கின் றூவி யன்ன, வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன், களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை, யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே" என மறக்குடியிற் பிறந்த முதுமகளினியல்பை இவர் தெரிவித்திருத்தல் அறிதற்பாலது. குறுந்தொகையிலும் இவர் செய்யுட்களுண்டு.

பூதபாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு:—பெருங்கோப்பெண்டு - பட்டத்துத் தேவியார். இவர் தம்கணவனாகிய பூதபாண்டியன் இறந்தபொழுது அவன் பிரிவாற்றாது வருந்தி, மற்றைமகளிர்போல யான் இனி உயிரோடிரேனென்று, "பல்சான் றீரே" என்னும் அரியபாடலைப் பாடித் தீயிற்பாய்ந்தார். இவர் காலத்துப்புலவர் மதுரைப் பேராலவாயார். பூதப்பாண்டி என்று ஓர் ஊர் பாண்டிநாட்டி லுள்ளது.

பெருங்குன்றூர்கிழார்:—இவர் வேளாண்மரபினர். இவர் பதிற்றுப்பத்தில் ௯ - ஆம் பத்தைப்பாடிச் சேரமான் குடக்கோஇளஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் முப்பத்தீராயிரம் காணமுதலிய பரிசில்பெற்றனர். இதனை, அப்பத்தின் பதிகத்தானுணர்க. வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனால்துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன் சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடி அதனையே பரிசிலாகக்கூறினர். இவராற்பாடப்பட்டோர் வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், சேரமான் குடக்கோச்சேரலிரும்பொறை, குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை, சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி யென்பார். இன்னும் இவரியற்றிய செய்யுட்கள் அகநானூற்றிலும் குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலுமுண்டு. பன்னிருபாட்டியலில் இவர் இயற்றியனவாகச் சில சூத்திரங்கள்இருத்தலின் பாட்டியல்களியற்றிய புலவருள் இவரும் ஒருவரென்று கருதப்படுகிறார். ஈண்டுக்கூறிய கண்ணகி சிலப்பதிகாரத்திற்கூறப்பெற்ற கண்ணகியல்லள். இறையனாரகப் பொருளுரையிலும் இவர்பெயர் வந்துள்ளது. இவர் காலத்துப்புலவர்கள்:—சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையரனார், இளந்திருமாறனார், மதுரை

யாசிரியனல்லந்துவனார், மருதனிள நாகனார், கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், பரணர்முதலியோர்.

பெருங்கோழிநாய்கன்மகள் நக்கண்ணையார்:—இவரால் பாடப்பட்டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி. அவனைத்தாநுகவிரும்பி அவன் வெற்றியைப் பாராட்டி இவர்பாடிய பாடல்கள் மதிக்கற்பாலன; 'பெருங் கோழிநாய்கன்மகள் ஒருவன் ஒத்த அன்பினுற் காமமுறுதவழியும் குணச் சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக்கூறியது' (தொல். புறத்திணை. சூ. உஅ - ந) என்பதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

பெருஞ்சித்திரனார்:—அன்பில்லாதவர்கள் எவ்வளவு செல்வமுடையவர்களாக இருப்பினும் அவர்களை இவர் மதிப்பவரல்லர் (கசஉ, உ௦எ - அ); ஊககமுதலிய இயல்புவாய்ந்தவர் (கசக); குமணனுடையவண்மையைப் புலப்படுத்துதல் முகமாகக்கடையெழுவள்ளல்களின் வரலாறுகள் சிறுபாணாற்றுப்படையிற் போலச் சுருக்கமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன (கருஅ); தம்முடைய தாய், குழந்தைகள், மனைவி, சுற்றத்தார் ஆகிய இவர்கள் பசியால் வருந்துவதை இவர் குமணனுக்குக் கூறும்பகுதிகள் கன்னெஞ்சையும் கரையச்செய்யும் (கருசு); பசியால்வருந்தும் குழந்தைகளுக்கு அத்துன்பத்தைப் போக்கடித்தற் பொருட்டு, அவ்வப்பொழுது தம் மனைவி செய்யுமுபாயங்களை இவர்கூறும் பகுதிகளும் (கச௦), குமணனளித்த பரிசிலை அம்மனைவியிடங்கொடுத்து, "நீ இனிக் கவலையின்றி வாழ்" என்று கூறுவனவும் (கசங) அறிதற்பாலன; செய்யுளிலுள்ள பொருளமைதிகளை நோக்கியே இவர்க்குஇப்பெயரை இட்டனர் போலும்; சித்திரம் - ஆச்சரியம். இவரால் பாடப்பட்டோன் குமணன்; இகழப்பட்டோர்: அதியமானெடுமானஞ்சி, இளவெளிமானென்பார். "உயர்ந் தேந்துமருப்பிற் கொல்களிறு பெறினும், தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலெனுவந்து நீ, யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது, குன்றியுங் கொள்வல் கூர் வேற்குமண" (கருசு), "வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி, வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே, யென்னளந் தறிந்தனை நோக்காதுசிறந்த, நின்னளந்தறிமதி பெரும" (கசக), "இரவலர் புரவலை நீயுமல்லை, புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்" (கசஉ), "அருகிற் கண்டுமறியார் போல, வகனகவாரா முகனழி பரிசில், றாளி லாளர் வேளா ரல்லர்" (உ௦எ), "காணு தீத்த விப்பொருட் கியானோர், வாணிகப் பரிசிலனல்லேன் பேணித், தினையனைத் தாயினு மினிதவர், துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே" (உ௦அ), "புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பி, னெலிபார்த்தொற்று தாகும்" (உகஎ) என்பவை இவருடைய பாடல்களிற்சிறந்த பகுதிகள்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்:—சாத்தனாரென்பது, தெய்வத்தான் வந்த இவரது இயற்பெயர்; குமணனது தலையை இவர் பாதுகாத்ததுபற்றியோ உறுப்

பாணை இப்பெயர் மூன் இவ்வடைமொழி சார்த்தப்பெற்றது போலும். இனூர் மூலங்கிழாரென்பவருடைய புதல்வரிவர் (அகநா. உஉச); நள்ளி யின் தம்பியாகிய இளங்கண்டீரக்கோவும் இளவிச்சிக்கோவும் சேர்ந் திருந்தபொழுது சென்று இளவிச்சிக்கோவை மதியாமல் இளங்கண்டீரக் கோவை மட்டுந்தழுவி, அதற்குக் காரணமுங் கூறினர் (கடுக); தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டுக் காடு பற்றியிருந்த குமணனைக்கண்டு 'தம்முடைய வறுமைத் துன்பத்தைக்கூறித் (கசுச) தன் தலைதுணித்தற்கு அவன்வாள் கொடுப்ப அதனைக்கொண்டு சென்று இளங்குமணனுக்குக் காட்டி அவன் மனத்திலிருந்த மாறுபாட்டைப் போக்கினர் (கசுரு); இவராற் பாடப் பட்டோரும் இவர்காலத்தவரும் இளங்கண்டீரக்கோ, இளவிச்சிக்கோ, குமணன், இளங்குமணன், கடியநெடுவேட்டுவன், மூவனென்பார்; "என்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத், தொடுத்துங் கொள்ளாதமைய லென்", "இன்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே" (கசுச), "மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே", "பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென், னாடிழந் ததனினு நனி யின் னாதென, வாடந் தனனே தலையெனக் கீய" (கசுரு), "முற்றிய திரு வின் மூவ ராயினும், பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே", "கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ, நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரொ, டொ ளிறுமருப் பேந்திய செம்மற, களிறின்று பெயரல பரிசிலர் கடும்பே" (உ0ரு), "வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந" (உ0க), "குமரிப் படை தழுவிய கூற்றுவினை யாடவர், தமர்பிற ரறியா வமர்மயங் கழு வம்" (உகச) என்பவை இவர்வாக்கிற் சிறந்த பகுதிகள். இன்னும் இவர்பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும், திருவள்ளுவமாலை யிலும், யாப்பருங் கலவிருத்தியிலும் காணப்படுகின்றன.

பெரும்பதுமனர்:—உயர்ந்த கருத்தமைந்த செய்யுள் செய்தலில் வல்லவர்; "ஆலமரத்தின் பழங்களை நேற்று உண்டேமென்று நினையாமல மீட்டும் அம்மரத்தின்பாற் செலலுதலைத் தவிரா, புள்ளினங்கள்; இரவலரும் அத்தன்மையரே; தம்மை ஆதரிப்போர் செலவமே இவர் செல்வம்; அவர் வறுமையே இவர் வறுமை" என்பது இவர் பாடலின் (கககக) பொருள். குறுந்தொகையிலும், நற்றிணையிலும் இவர் பாடலகள் உள்ளன.

பேய்மகள் இளவெயினி:—பேய்மகள் - தேவராட்டி; பூசாரிச்சி; பேயி னது ஆவேசமுற்றவள். இந்தவகையார் இக்காலத்தும் அங்கங்கே உள் ளார். இப்பாட்டின் விசேடவுரையால், பேயே ஒருமகள்வடிவங்கொண்டு பாடியதாக இந்நூலின் பழைய உரையாசிரியர் கருதியதாகத்தெரிகிறது. எயினி - எயினக்குலத்திற் பிறந்த மங்கை. வஞ்சிநகரின் வளமும் தலை வன் கொடையும் இவர்பாடலிற்கூறப் பெற்றுள்ளன. இவராற் பாடப் பெற்றோன் சேரமான் பாலைபாடிய பெருஞ்சேரலிரும்பொறை.

பேரெயின் முறுவலார்:—முறுவலாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; பேரெயில் - சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்பாலுள்ளதோரூர்; அது தேவாரம் பெற்ற ஒரு சிவஸ்தலம்; இவர்க்கு இப்பெயர் ஊராலும் உறுப்பாலும் வந்த பெயர் போலும். அன்றிப்பெரிய மும்மதில்களைத் தமது முறுவலாலெரித்த பரமசிவனுடைய திருநாமம் இவர்க்கு இடப்பட்டதென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்; முறுவல் - புன்னகை. நம்பி நெடுஞ் செழியனென்பான், இம்மையில் தானடைதற்குரிய இன்பங்களையெல்லாமடைந்தானென்றும் செய்யவேண்டிய நற்காரியங்களையெல்லாம் வழுவின்றிச் செய்தானென்றும் இவர் அவனைப்பாராட்டியிருக்கும் பகுதிகள் அறியற்பாலன. இவர் செய்யுள் குறுந்தொகையிலுமுண்டு.

பொத்தியார்:—இவர்கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர்; இவருடைய ஊர் உறையூர்; அவன் வடக்கிருத்தற்குச் செல்லும்பொழுது உடன் சென்று அங்கே பிசிராந்தையார் வரக்கண்டு வியந்து (௨௧௭), "நீர் பிள்ளையைப்பெற்ற பின்பு ஈங்குவாரும்" (௨௨௨) என்று அவன் சொல்லக் கேட்டு மீண்டுவந்து உறையூர் புகுந்து அவனுடைய பிரிவாற்றாமல் வருந்திச் (௨௨௦) சிலநாளிருந்து, புதல்வன் பிறந்தபின் சென்று அவன் நடுகற்கண்டு வருந்தி 'எனக்கு இடந்தா' என்றுகேட்டு அவன் இடங் கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று அவனைப்பாடித் (௨௨௧-௩) தாமும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தனர். அவன் பிரிவாற்றாமையால் இவர் அடைந்த வருத்தங்களும் அவனுடைய அருமைக்குணங்களும் இவருடைய செய்யுட்களால் விளங்கும். "கோப்பெருஞ்சோழன் துஞ்சுழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்" (தொல். கற்பு. சூ. ௫௨ - ௩) என்பது இச்சரிதத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோர்: கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையாரென்பார்.

பொய்கையார்:—இவருடைய ஊர் மலைநாட்டிலுள்ள தொண்டியென்பது (௪௮); இவராற் பாடப்பட்டோன் சேரமான் கோக்கோதைமார்பன்; சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையின் அவைக்களத்துப் புலவராகவிளங்கியவர்; இவர் மூவன் என்பவனை அச்சேரமான் வென்று அவனைப்பல்லைப் பிடுங்கித் தன்னுடைய தொண்டி நகரத்துக்கோட்டை வாயிற்கதவிலே அழுத்திவைத்த செய்தி இவர் பாடலில் வந்துள்ளது (நற். ௧௮.) அச்சேரமானைப்போரில் சோழன்செங்கணான்வென்று சிறையில்வைத்துவிட்டபொழுது சோழன்மீது களவழிநாற்பதென்னும் நூலைப்பாடி அச்சேரமானை மீட்ட பேரருளாளர்; "களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்ய உதியன் கால்வழித்தளையை வெட்டியரசிட்டபரிசும்" (கலிங்க.), "இன்னருளின், மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்பாதத்தளைவிட்ட பார்த்திவனும்" (விக்கிரமசோழனுலா), "பொறையனைப்பொய்கைக்கவிக்

குக் கொடுத்துக் களவழிப்பாக்கொண்டோனும்" (குலோத்துங்க சோழனுலா), "பொய்கை களவழி நாற்பதுக்கு, வில்லவன் காற்றளையை விட்டகோன்" (இராசராச சோழனுலா) என இச்செய்தி நூல்களிற் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இவர்பாடியனவாக யாப்பருங்கல விருத்தியிற் சிலவெண்பாக்களும், பன்னிருபாட்டியலிற்சிலசூத்திரங்களும்காணப்படுகின்றன. இவரே பொய்கையாழ்வாரென்பது சிலருடைய் கொள்கை; ஆழ்வார்கள் மறந்தும் புறந்தொழாத பெரியாரென்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்தமாதலால் அவர் வேறு, இவர்வேறென்று கொள்வதே மரபு.

பொருந்திலிளங்கீரனார் :—"செறுத்த செய்யுள் செய்செந்நாவின், வெறுத்த வேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" எனக்கபிலருடைய கல்வி கேள்விகளை இவர் புகழ்ந்திருத்தலால் இவருடைய நற்குணம் வெளியாகின்றது (௫௩); இவராற் பாடப்பெற்றோன் சேரன்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை.

பொன்முடியார் :—இவர், சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ் சேரலிரும்பொறையின்காலத்தவர்; தகடூர்யாத்திரை யென்னும் நூலில் இவராற் செய்யப்பட்ட சில செய்யுட்களுமுள்ளன (தொல். புறத்திணை. சூ. ௮, ௧௨ - ந. பார்க்க.) இவருடனிருந்த புலவர் : அரிசில்கிழார். இவராற்பட்டோன் அதியமான் நெடுமானஞ்சி. திருவள்ளுவமாலையிலும் இவர் செய்ததாக அழகிய செய்யுளொன்று காணப்படுகின்றது. மறக்குடியிற் பிறந்த முதியவள் கூற்றாக இவர்கூறிய "ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே, சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே, வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே, நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே, யொளிறுவா ளருஞ் சம முருக்கிக், களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே" (௩௧௨) என்னும் பாடலால், ஒவ்வொருவருக்கு முரிய கடப்பாடுகள் இவையென்பது விளங்கும்; இவர் கூறுமுவமை மிக்க இனிமைவாய்ந்தது; "சிற்றூரரசனுடையதும் உழுத்தஞ்சக்கையையுண்டதும் அலங்காரமில்லாததுமான குதிரை, பகைவருடைய சேனையைக் கடலில் அலைகளைப்பிளந்து செல்லும் தோணியைப்போல விரைந்து அஞ்சாமல செல்லாநின்றது. பெருஞ்செல்வத்தையுடைய அரசரின் நெய்விரவிய கவளத்தையுண்டனவும் மிக்க அலங்காரமுள்ளனவுமான குதிரைகள் முருகன் கோயிலில் கலந்தொடாத மகளிரைப் போலப் போரில் சும்மாநிற்கின்றன" (௨௯௯) என்பதனுல் விளங்கும்.

மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார் :—அளக்கர் ஞாழலென்பது ஓரூர். பாண்டிய அரசரால் முதலில் இவர் பாதுகாக்கப் பெற்றவர்; சுக்கிரன் வானத்தில் தென்பாற்கணேப்படின் மழை குறையுமென்று இவரறிந்தவர் (௩௮௮: ௧ - ௨; ௧௫ - ௬.) இவராற்பாடப்பட்டோன் சிறுகுடி கிழான் பண்ணனென்பவன். ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந். நற்.) இவருடைய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர் 'அளக்கர்

குசமூர்' என்று பிரதிகளிற் காணப்படினும் அது பிழையென்று தோற்றுகின்றது.

மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் :—இவர் ஆடைவிற்கும் வணிகர்; அறுவை - ஆடை. "அரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும், புரவலர் புன்கணோக்கா திரவலர்க், கருகா தீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே" (௩௨௯) என்பது இவருடைய பாடற்பகுதி; ஏனைத் தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந். நற்.) திருவள்ளுவமாலையிலும் இவர்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

மதுரைஇளங்கண்ணிக் கௌசிகனார் :—கௌசிகனாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; ஒருமுனிவர் பெயர் இவர்க்கு இடப்பட்டது. பகைவர் சேய்மையிலிருந்தே அஞ்சுதற்குரிய ஒளி தன்பால் அமையப்பெற்ற தலைவனுக்கு நல்லபாம்பு தங்கும் புற்றையும் கொல்லேறு திரிதலாவும் மன்றத்தையும் இவர் உவமைகூறியிருத்தல் அறிதற்பாலது.

மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார் :—ஓலை - ஓலையால் இயற்றப்பட்டகுடை; தாழை முதலியவற்றின் ஓலையுமாம். இதனால், இவர் வியாபாரஞ்செய்பவரென்று தெரிகிறது; இவர்பாடிய மகட்பாற் காஞ்சி இன்சுவையுடையது.

மதுரைக்கணக்காயனார் :—கணக்காயர் - ஓதுவிப்பார்; "கணக்காயரில்லாத வூரும்" (திரி. ௧௦.) இதனால, இவருடையதொழில் இன்னதென்று விளங்கும்; திருவருளாற் கிடைத்த சங்கப்பலகையில் முதலில் ஏறி வீற்றிருந்தவரும். நல்லிசைப் புலவர்களின் நடுநாயகமாக விளங்கியவருமான நக்கீரனாருடைய அருமைத்தந்தையாரிவர். இதனாலேயே இவருடைய தவப்பயனும் கல்விப்பெருமையும் நன்குவிளங்கும்; பகைவருடைய பெருஞ்சேனையைத் தனியேநின்று தடுக்கும் ஒரு வீரனை, "பெருங்கடற் காழி யனையன்", "தொன்மை சுட்டிய வண்மை யோன்" என்று இவர் பாராட்டினர்.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்:—இவரூர் மதுரை; மதுரைக் கணக்காயனாரென்பது இவர்தந்தையார் பெயர். குலம் ஒருவகை வேதியர் குலமென்பது சிலர்கொள்கை. கடைச்சங்ககாலத்திற் சங்கப்பலகையில் முதலிடத்தை முதலில் ஏற்றவர் இவரே; கீரங்கொற்றனாருடையதந்தையார்; இந்நூலிற் பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனுக்குச் சிவபிரான், பலதேவர், மாயோன், முருகவேளென்பவர்களை உவமையாக்கி இவர்பாடிய பூவைநிலையும் (௫௬), பொதுவாகப்பாடிய பொருண்மொழிக்காஞ்சியும் (௧௮௯) மிகஅழகுவாய்ந்தவை. திருமுருகாற்றுப்படையும், நெடுநல்வாடையும் இவரியற்றிய நூல்கள். நக்கீரர் நாலடிநாற்பதென்னும் நூலொன்று இவரியற்றியதாக யாப்பருங்கலவிருத்தி முதலியவற்றால் தெரிகின்றது. இறையனாரகப்பொருளுக்கு முதலுரை கண்

டவரிவரே. இவர்செய்தனவாகச் சிலதனிப் பாடல்கள் வழங்குகின்றன. இவரியற்றியதாகத் திருக்காளத்தி ஞானப்பூங்கோதை ஸகஸ்ரநாமம் ஒன்று தஞ்சாவூர் அரண்மனைப் புத்தகசாலையிலுள்ளதென்பர். அதனால், இவர் வடமொழியிலும் மிக்கபயிற்சியுள்ளவரென்று தெரிகின்றது. இவருடைய மாணுக்கர் இவர் புதல்வரான கொற்றனுரென்பவரே. இன்னும், கக-ஆம் திருமுறையிற்காணப்படும் கைலைபாதி காளத்தி பாதியந்தாதி முதலிய கo பிரபந்தங்களின் ஆசிரியரிவரேயென்பர். மதுரைப்பட்டிமண்டபம் (வித்தியாமண்டபம்) புகுந்து வடமொழியேசிறப்புடையதென்றும் தென்மொழி இழிந்ததென்றும் கூறிய குயக்கொண்டானென்பவனை இறக்கப் பாடி, சிலர்வேண்ட அவனைப் பிழைக்கவும் பாடிய ஆற்றல்வாய்ந்தவர். இவருடையவரலாறு இவரியற்றிய பிரபந்தங்களாலும், தனிப்பாடல்களாலும், திருப்புகழாலும், கல்லாடமுதலியவற்றாலும், தொல்காப்பியவுரைகளாலும், இறையனாகப் பொருளுரையாலும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், திருவிளையாடல், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், சீகாளத்திப்புராணம் முதலியவற்றாலும் நன்குவிளங்கும். இவருடைய திருவுருவம், திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரக்கடவுளின் பக்கத்தே எழுந்தருளியிருக்கின்றது; திருவிழாக்காலத்தில் அதற்குப் புறப்பாடுண்டு. மதுரை மேலைமாசிவீதியின் மேல் சிறகில் நக்கீரர் கோயிலென்று ஒரு கோயில் பெரிதாகவுள்ளது; அது சங்கத்தார் கோயிலெனவும் வழங்கும். இவர் வரலாறு இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணாகனர் :—வெண்ணாகனுரென்பது இவரதுஇயற்பெயர்; இவர்பாடிய வல்லாண்முல்லைத்துறை மிக்கபொருட்சிறப்புடையது. அகநானூற்றில் ஒருசெய்யுள் இவர்பாடியதாகவுள்ளது.

மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனர்:—இவர் கூலவியாபாரி; கூலம் - நெல் முதலியவை ; பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை நோக்கி, "வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்த, தேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங், காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு, ஞாயிறனையைநின் பகைவர்க்குத், திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே" (ருக) என அவனுடைய இயல்புகளைச் சுருக்கிக் கூறியவர். பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில் கட்டுவித்து நித்திய பூசைமுதலியன நடக்கும்படி செய்தவர். அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறியபொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவனுடைய சரித்திரத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாகச் செய்தற்கு வேட்கையடையும் வண்ணம் செய்தவரும் இவர் ; இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும், அந்நூற் காட்சிக் காதையாலுமுணர்க. மணி

மேகலை நூலாசிரியர் இவரே; "சீத்தலைச்சாத்தனார்ச்செய்யப்பட்ட மணி மேகலை" (தொல். செய். சூ. உசக-பேர்.) எனைத்தொகை நூல்களிலும் (நற்.குறுந். அகநா.) திருவள்ளுவமாலையிலும் இவரார்செய்யப்பட்டுள்ள பாக்களுண்டு ; இவர்பெயர், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும், சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும்; "தண்டமிழ்ச்சாத்தன்" (பதிகம், க0) என்றும், " தண்டமி ழாசான் சாத்தன்" (உ௫:௬௬)என்றும், "நன்னூற்புலவன்" (உ௫:௯0௬) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற் பிழைகள் காணப்படுந் தோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற்றங்கூறுதற்குத் துணியாராய், 'இந்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே' என்று இவர் மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக்கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின், சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவர்க்குப் பெயராயிற்றென்றுங்கூறி, "வள்ளுவர் முப்பாலாற், றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு" என்று மருத்துவன் றமோதரனார் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக்கூறிய செய்யுளை ஆதாரமாகக்காட்டுவர் ஒருசாரார் ; "சீத்தலைச் சாத்தன், கொடும்புறமருதியென்பன: சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்துவரு முதற்பெயர்" (தொல். பெயர், சூ. உ0 - இளம்) என்பது இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். சிலப்பதிகாரத்தை இவர் கேட்டனரெனச் சிலப்பதிகாரப் பதிகத்திறுதியிலும், மணிமேகலையைச் சிலப்பதிகார நூலாசிரியர் கேட்டனரென அந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும், இவரும் ஒரேகாலத்தினரென்பது அறியப்படுகின்றது. சீத்தலையென்னும் ஓர் ஊரிலுள்ள ஐயனார் பெயராகிய சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்பது ஒரு சாரார் கொள்கை ; உண்மை விளங்கவில்லை.

மதுரைத் தமிழக்கூத்தனார்:—ஆரியக்கூத்து முதலியவற்றைப்போலத் தமிழ்மொழிக்கேயுரிய கூத்தாற் பெயர்பெற்றவரிவர். இவர்க்குக் கடுவன் மள்ளனார், நாகன்றேவனாரென இருபுதல்வருளர் (அகநா. எ0, ககூ௬, ௩௫௪.) இவர்பாட்டில் வந்துள்ள உவமையும் தலைவன் தலைவிகளுக்குரிய இல்லறமுறையும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.

மதுரைநக்கீரர்:—நிலையாமையை இவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்குமுறை மிக அழகிது (௩௬௫.) இவர், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர். கபிலர்க்கும் வேள் பாரிக்கும் காலத்தாற் பிற்பட்டவர் (அகநா. ௩௬, எஅ.)

மதுரைப் படைமங்கமன்னியார்:—எயினனென்னும் ஒருபகாரியும் அவனதுஊராகிய வாதையென்பதும் இவரால் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன.

மதுரைப்பூதனிள நாகனார்:—தன்னுடைய தறுகண்மையாற் பகைவருடைய சேனையை அஞ்சுவித்து வேறுபடுத்தும் ஒருவீரனுக்குக் குடித்திறுள்ள

பாலைப்பெய்யவும் தமிராகத்திரிக்கும் சிறுபிள்ளையை இவர் உவமை கூறி யிருக்கின்றனர்.

மதுரைப் பேராலவாயார்:—சொக்கநாதக் கடவுள், ஒருபுலவராக வந்து சங்கப்புலவருடைய வழக்கை விடுவித்தபொழுது முதலில் அவர் பெயராக அமைந்திருந்த இப்பெயர் (திருவால. தரு: கூ - கூ), பின்பு அவர்களுள் ஒருவராகிய இவர்க்கு இடப்பட்டு வழங்கலாயிற்று; ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் காலத்தினர் இவர். அவனிறந்தபின்பு தானுமிறத்தற்குத் தீயிற்பாயும் அவன் மனைவியின் நிலைமையைப் பார்த்து இவர் கூறியபாடல் யாருடைய மனத்தையும் நெகிழ்விக்கும் (உசஎ.) இன்னும் இவர் செய்த பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலுமுண்டு (அகநா, நற்.)

மதுரை மருதனிள நாகனார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன், பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்; இவர் பாடலில், திரிபுரவிசயம், திருச்சேந்தூரில் முருகக்கடவுளெழுந்தருளிய துறைக்கணுள்ள மணற்குவியல்கள் பாராட்டப்பெற்றுள்ளன. இறையனாரகப்பொருளுக்கு நல்லுரையியற்றியவர்களுள் இவருமொருவர்; "உருத்திரசன்மன்...எல்லாரும் முறையே உரைப்பக்கேட்டு வாளாவிருந்து மதுரை மருதனிளநாகனாருரைத்த விடத்து ஒரோவழிக் கண்ணீர்வார்ந்து மெய்ம்மயிர் நிறுத்தி... இருந்தான்" (இறை. முதற் சூத்திரவுரை) என்பதனால், அவ்வுரையின் பெருமை விளங்கும். இவர் பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா, குறுந். நற்.) காணப்படுகின்றன.

மதுரை வேளாசான்:—வேள் - யாகஞ்செய்யுந்தொழிலின் பெயராகிய வேட்டலென்பதன் முதனிலை ; ஆசான் - ஆசிரியன். ஒரு வேந்தனிடமிருந்து மற்றொரு வேந்தன்பால் அந்தணன் தூதுசெல்லுதற்குரியனென்பது இவர் பாடலால் தெரியவருகின்றது.

மருதனிளநாகனார்:—இப்பெயர் மருதினிள நாகனாரெனவும் பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோர் பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி, நாஞ்சில் வள்ளுவனென்பார். மருதக்கலியைப் பாடியவர் இவரே ; "மருதனிள நாகன் மருதம்" என்பதனாலுணர்க. இவர்பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் காணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

மாங்குடிகிழார்:— இவராற்பாடப்பட்டோர்: தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், வாட்டாற்றெழினியாதனென்பார். இவர்பாடலொன்றில் எவ்வியென்னும் வேளினுடைய மிழலைக்கூற்றத்தையும் பழையவேளிர்களுக்குரிய முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் மேற்கூறியசெழியன் கைப்பற்றினமை கூறப்பெற்றுள்ளது (உச.) இவர்பாடல்கள் ஏனைத் தொகைகளிலும் வந்துள்ளன. (குறுந். நற்.)

மாதீ மாதிரத்தனார்:—இந்நூல் ௩௭௫-ஆம் செய்யுளியற்றிய ஆசிரியர் பெயராகச் சில பிரதிகளிற்காணப்படுகின்றது.

மார்க்கண்டேயனார்:—ஒரு முனிவர் பெயராகிய இஃது இவர்க்கு இடப்பட்டது. இவரியற்றிய நூலைத் தலையாயவோத்தென்பர் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௦ - ந.) மார்க்கண்டேயனார்காஞ்சி யென்று ஒரு நூற்பெயரும் ஒருசெய்யுளும் வழங்கும் (யா. வி ; யா. கா - உரை.)

மாற்பித்தியார்:—இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது. பெருஞ்செல்வத்தை நுகர்ந்த ஒருதலைவன் அச்செல்வத்தைவெறுத்துத் துறவுபூண்டு கடியவிரதங்கொண்டு நோற்றிருத்தல் இவர் பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

மாறோக்கத்துநப்பசலையார்:—மாறோக்கம் - கொற்கையைச் சூழ்ந்ததொரு நாடு; ந - சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். பசலை-கணவனைப் பிரிந்த மகளிருடைய நெற்றி முதலியவற்றில் உண்டாவதாகிய வேறுபட்டநிறம்; "மணியிடை பொன்னின் மாமைசாயவெ, னணிநலஞ் சிதைக்கு மார்பசலை" (நற். ௩௦௪) எனப்பசலையின் இயல்பை விளக்கக்கூறியிருத்தலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுடைய போர்வென்றியையும் அவன்கொடை முதலியவற்றையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். அவன் இறந்தபொழுது இவர் பாடிய பாடல் படிப்பவர் மனத்தை உருக்கும். மலையமான் திருமுடிக்காரியும் அவன்மகன் சோழியவேனாதி திருக்கண்ணனும் கபிலரும் இவராற் பாராட்டப்பெற்றோராவார். இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது. ௩௭, ௩௯, ௧௨௬, ௧௭௪, ௨௨௬, ௨௮௦, ௩௮௩. இவரியற்றியதாக நற்றிணையில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது.

முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்:—இப்பெயரினரொருவர் தலைச்சங்கத்தி லிருந்தனரென்று இறையனாரகப்பொருளின் முதற் சூத்திரவுரையால் தெரிகின்றது. இவராற்பாடப்பட்டோன் சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலாதன்.

மோசிகீரனார் :—இவராற்பாடப்பட்டோர்: சேரமான் தகடூரெறிந்த பெருஞ் சேரலிரும்பொறை, கொண்கானங்கிழானென்பார். இவர் பெயர் மோசுகீரனாரெனவும் வழங்கும்; "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே, மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலக, மதனால், யானுயிரென்ப தறிகை, வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே" என்பது இவருடைய பாடல்களுளொன்று.

மோசிசாத்தனார்:—இவர்செய்யுளிற் களவேள்வி ஒருவகையாக விளங்கக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

வடமநெடுந்தத்தனார்:—இவராற்பாடப்பட்டோன் நாலை கிழவனாகனென்பான். இவர்பெயர் வடநெடுந்தத்தனாரெனவும், வடமநெடுந்தச்சனாரெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார்:—வண்ணக்கன்-நாணயபரிசோதகன்; இப்பொருள் நீலகேசியுரையிற் கண்டது. நோட்டக்காரனென்னும்

பெயர் இப்பொருளில் இக்காலத்து வழங்கப்படுகின்றது. தாமோதரனா ரென்பது கடவுள்பெயரால்வந்த இவரது இயற்பெயர். இவர்வடதிசையி லிருந்து வந்தவராக எண்ணப்படுகிறார். இவராற்பாடப்பட்டோன் பிட்டங்கொற்றனென்பான்.

வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்:—இவரால் பாடப்பட்டோன் தேர் வண்மலையன். அவனைநோக்கி, இவர் "உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு, நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே" என்கிறார்; அழி - வைக்கோல். இப்பெயர் வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனாரெனவும் வழங்கும்.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்:—"தெண்கடல், முழங்குதிரை முழ வின் பாணியிற் பைபயப், பழம்புண் ணுறுநரிற் பரவையி னாலும்" (நற். ௬௭) எனக் கடலலையினொலிக்கு முழவினொலியை உவமங்கூறிய சிறப்பால் இவர் பெயர்க்குமுன் 'பேரி' என்னும் அடைகொடுக்கப்பட் டது போலும். இவரால் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந் திகைப் பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனென்பான். அவனைநோக்கி, நீயும் நின் புதல்வரும் அவர்பெறும்புதல்வரும் நீடுவாழ்கவென்று கூறும்பகுதி மிக்க நயமுடையது: "நின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்றும், மொன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துநும், பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின், முன் னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம், யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டு திரைப், பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு, நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்று, மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும், புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி, நீடு வாழிய நெடுந்தகை" என்பது. இவர்பாடல்கள், ஏனைத்தொகைகளிலுங் காணப்படுகின்றன (அகநா. குறுந். நற்.)

வடமோதங்கிழார்:—இவருடைய பாடலிற் பகைவர் கைப்பற்றிச்சென்ற நிரையை மீட்டுவந்த வீரனொருவன் தன்உயிர்விட்டசிறப்பும் அவனுக்காக நடப்பட்ட வீரக்கல்லில் அவன் தெய்வமாக வாழ்ந்ததும் கூறப்பெற் றுள்ளன. இவர்பாடியதாக அகநானூற்றில் ஒரு செய்யுள் காணப்படு கின்றது.

வன்பரணர்:—பரணர், நெடுங்கழுத்துப் பரணரென வேறு இருபுலவருளரா தலின், இவர் பெயர்க்குமுன் வன்மையென்னும்அடைமொழி கொடுக்கப் பட்டது. இவருடையசெய்யுளிலுள்ள பொருணயம் மிகச் சிறந்தது. இவராற்பாடப்பட்டோர், கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி, வல்விலோரி யென் பார். நள்ளியை நோக்கி நீ முற்ற அளித்தலால், இனி எம்முடையநா ஏனைஅரசரைத் துதித்தலையறியாதென்பர்: "பரிசின் முற்றளிப்பப், பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச், செய்யா கூறிக் கிளத்த, லெய்யா தாகின் றெஞ் சிறுசெந் நாவே" (கசஅ.) பெருஞ் செல்வத்தையடைந்தமையால், எம்மவர் ஆடல்பாடல்களை அடியோடே மறந்தனரென்பதைப் புலப்படு

த்தி, "மாலைமருதம் பண்ணிக்காலைக், கைவழி மருங்கிற் செவ்வழிபண்ணி, வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ, புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மையானே" எனவும், "பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்,கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க, வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே" எனவுங்கூறுவர் (கசக,கருரு); நள்ளி தன்னை இன்னனென்று புலப்படுத்தாமல் உணவு முதலியவற்றை அன்புடனளித்துச்சென்ற அருமையைக் கூறிய கருo - ஆம் செய்யுள் அறிஞரும் கொடையாளிகளும் எப்பொழுதும் படித்து இன்புறற்பாலது. வல்விலோரியின் வில்வன்மையைப் புலப்படுத்தற்கு, "வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப், புழற் றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக், கேழற் பன்றி வீழ வயல, தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும், வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்" (கருஉ) என இவர்கூறிய அருமை நுணுகி அறிதற்பாலது. இவர்செய்த தாக நற்றிணையில் ஒருசெய்யுள் காணப்படுகின்றது.

வான்மீகியார்:— ஒருமுனிவர் பெயராகிய இப்பெயர் மரபுபற்றி இவர்க்கு இடப்பட்டதுபோலும். இவர் கூறிய துறவறத்தின் பெருமை அறிதற்பாலது; "வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்துக், கையவி யனைத்துமாற்றாது" என்பதனாலறிக. இவர்பெயர் வான்மீகையாரெனவும் வழங்கும். முதற் சங்கத்திருந்த புலவருள் வான்மீகனாரென்று ஒருவருளர்; அவர் வேறு; இவர்வேறு.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார்:— தம்முடையதலைவன் போர்செய்தற்குத் தம்பி னும் முந்திச்செல்லுதலை விளக்கிக் கூறியிருத்தலின், இவர் ஒருவீரராக எண்ணப்படுகிறார்; அன்றி ஒருவீரன் கூற்றைக் கொண்டுகூறியதுமாம்.

விரியூர் நக்கனார்:—சிவபிரானுடைய திருநாமமாகிய நக்கனாரென்பது இவருக்கு இடப்பட்டதுபோலும். இப்பெயர் விரியூர்நக்கனாரெனவும் விரியூரக்கனெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர் தம்முடைய தலைவனது வேற்படையைப் பலபடப்பாராட்டிக் கூறியிருக்கின்றனர்.

வீரைவெளியனார்:—வீரைவெளியென்பது ஓரூர். இவர், "முன்றின் முஞ் ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப், பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழல்" எனத் தம்முடைய தலைவனதுவீட்டு முன்றிலையும், "வேந்துதரு விழுக் கூழ் பரிசிலர்க் கென்று, மருகா தீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை" என அவன் கொடை விசேடத்தையும் கூறுவர்.

வெண்ணிக் குயத்தியார்:—வெண்ணியென்பது ஓரூர். குயத்தி - குயச் சாதியிற் பிறந்த மாது. இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் கரிகாற்பெரு வளவன். இப்பெயர் வெண்ணிற் குயத்தியாரெனவுங் காணப்படுகின்றது.

வெள்ளெருக்கிலையார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் வேள்எவ்வி. அவனிறந்த பின்பும் இவரிருந்து புலம்பினர். இறந்த அவனுக்கு அவன் மனைவி சிறிய இடத்திற் பிண்டம்வைத்தலைக்கண்டு கூறுதல் வாயிலாக, "பிடி

யுடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித், தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த, வின் சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ, லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற், பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே" என்று அவன் பெருங்கொடையைப் புலப்படுத் தினர்.

வெள்ளைக்குடிநாகனார்:— வெள்ளைக்குடி யென்பது ஓரூர். இவர் தம்முடைய பழைய நிலங்களுக்குரிய வரிப்பணத்தைச் செலுத்துதற்கு ஆற்றாதவராகிச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுக்குச் செவியறிவுறுத்திஅச்செய்களை *முற்றூட்டாகப்பெற்றனர். "முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண், டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே," "நின் விண்பொரு வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல வளவ", "கொதுமலாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது, பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக், குடிபுறந் தருகுவை யாயினின், னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே" என்பவை இவர் பாடலிலுள்ள சிறந்த பகுதிகள் (௩௫); இன்னும் இவர்வாக்காக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன.

வெள்ளைமாளர்:—இவர் பாடிய ஏறாண்முல்லைத்துறை மிக்க பொருணயமுடையது.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்:—இவர் பெண்பாலார். காமக்கண்ணியென்பது காஞ்சிநகரத்திற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய அம்பிகையின் திருநாமம் (காமாக்ஷி.) வெறியென்பது தெய்வமேறப்பெற்று ஒருத்தியாடுதல். இது வெறியாட்டமெனவும் வழங்கும்; இதனியல்பை நன்றாக விளக்கிப் பாடியிருத்தலால், 'வெறிபாடிய' என்னும் அடைமொழி இவர் பெயர்க்குமுன் சேர்க்கப்பெற்றது (அகநா. உஉ, கூஉ; நற். உசு௮.) இவர் பெயர் வெறியாடிய காமக்கண்ணியாரெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர் இந்நூலிற் பாடிய செருவிடைவீழ்தல், குதிரைமறமென்னுந் துறைப்பாடல்கள் அறிதற்பாலன.

வேம்பற்றூர்க் குமரனார்:—வேம்பற்றூரென்பது மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ளதோரூர். வேம்பத்தூரென இக்காலத்துவழங்கும்; இன்னும் குலசேகர சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் இதனுக்கு ஒருபெயருண்டென்று சிலாசாசனத்தாற்றெரிகிறது. கடைச்சங்கப் புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை அந்தணர்களே தமிழ்ப்புலவர்களாக இவ்வூரில் விளங்கியிருத்தல் கண்கூடாதலாலும், பெயராலும் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்.

ஆசிரியர் பெயரில்லாத பாட்டுக்கள்:—உசச, உருசு - எ, உசுரு, உசுஎ-அ, உகஎ, ௩௦எ, ௩உ௩, ௩உஎ - அ, ௩௩௩, ௩௩௪ - ௪௦, ௩௫௫, ௩௬௬.

---

* முற்றூட்டு - ஸர்வமானியம்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

அகுதை:—இவன் பரிசிலர்க்கு யானைகொடுக்கும் கொடையாளிகளுள்ஒருவன்; போர்செய்தலில் வல்லவன்; இவன் ஊர் மதுரை; இவற்றை, "இன் கடுங் கள்ளி னஃதை களிற்றொடு, நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை" (அகநா. ௭௬), "பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச், சீர்கெழு நோன்றா ளகுதை", "மணநாறு மார்பின் மறப்போ ரகுதை, குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூடல்" (௨௩௩, ௩௪௭) என்பவற்றானுணர்க. இவனைப் புகழ்ந்தபுலவர்: வெள்ளெருக்கிலையார், கபிலர். அகுதை, அஃதையென்னுமிரண்டும் பிரதிகளிலுள்ளன.

அதியமான் தகடூர் பொருதுவீழ்ந்த எழினி:—இவன் ஓரரசன்; போரில் வல்லவன்; சிறந்த கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; செங்கோலையுடையவன்; இவன் யுத்தத்தில் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாதுவருந்தி யமனை நோக்கி, "நோயுழந்து வைகிய வுலகிலு மிகநனி, நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம், வாழ்தலின் வரூஉம் வயல்வள னறியான், வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங், கொருவ னாருயி ருண்ணா யாயி, னேரார் பல்லுயிர்பருகி, யார்குவை மன்னோவவ ணமரடு களத்தே" என்று அரிசில்கிழார் கூறிய பாட்டே இவன் இத்தன்மையனாதலை நன்குபுலப்படுத்தும்; அதியமான் தகடூரெறிந்துவீழ்ந்த எழினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்; யுத்தத்திற் பேர்பெற்றவீரன்; ஒருவகைவீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலைவன்; ஒருகாலத்தில், உண்டோர்க்கு நெடுங்காலம் சீவித்திருத்தலைச் செய்யும் கருநெல்லிப் பழத்தைப்பெற்று அதனை ஔவைக்குக்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவன்; காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஔவையைத் தூதுவிடுத்தோன்; சேரமானுடைய உறவினன்; பனைமாலையையுடையவன்; வெட்சிப்பூவையும் வேங்கைப்பூவையுமணிவோன்; சேரன், சோழன், திதியன், எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரசரெழுவர்க்குரிய ஏழிலாஞ்சனையும் நாடும் அரசவுரிமையுமுடையோன்; மேற்கூறிய அரசர் எழுவரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில்வென்றோன்; பரணர்புகழ்ந்துபாடும்படி கோவலூரையும் வென்றான். இவனுடைய ஊர் தகடூர்; இவன்மலை குதிரைமலை; இவன்மகன் பொகுட்டெழினி; இவன் முன்னோர், தேவர்களைப்போற்றி வழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற் கொணர்ந்தனர். அவர்களுக்கு வரங்கொடுக்கும்பொருட்டுத் தேவர்கள்வந்து தங்கியதொரு சோலை இவனூரிலிருந்தது. இவன்பெயர் அதிகமான் நெடுமானஞ்சி யெனவும், நெடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும், எழினியெனவும்(௧௫௮) வழங்கும். இவன் சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை

யால் வெல்லப்பட்டானென்று பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம் பத்தினால் விளங்குகின்றது. 'ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது தன்மதிற்புறத்துவருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையினடங்கும்; அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை அதியமானிருந்ததாம்' (தொல். புறத்திணை. சூ. எ - ந.) என்றதனால் இவனுடைய வரலாற்றின் ஒரு பகுதிஅறியப்படுகின்றது. இவனைப் பாடியவர்கள்: ஔவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார்.

அதியமான் நெடுமானஞ்சிமகன் பொகுட்டெழினி:—இவன் கொடையும் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன்; இவன்பெயர் அதியமான் மகன் பொகுட்டெழினியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் ஔவையார்.

அந்துவஞ்சாத்தன்:—இப்பெயர்க்கு அந்துவன்மகனாகிய சாத்தனெனப் பொருள்கொள்க. இவன் ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; "உரைசா லந்துவஞ் சாத்தனும்" (எக.)

அந்துவன்கீரன்:—இதற்கு அந்துவன் மகனாகிய கீரனென்பதுபொருள். இவனுக்குக் கொடையைச் செவியறிவுறுத்திப் பாடியபுலவர் காவட்டனார்.

அம்பர்கிழான் அருவந்தை:—இவனைப்பாடியபுலவர்கல்லாடனார்;நஅரு-ஆம் செய்யுளின் கூ-க0ஆம் அடிகளின் குறிப்பாற் பிறவரலாறுகளை உணர்க.

அவியன்:—ஒருபகாரி; இவனைப்பாடியவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார்.

ஆதனழிசி:—ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; 'ஆதனழிசியும்' (எக.)

ஆதனுங்கன்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வேங்கடமலையின் தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கள்ளில் ஆத்திரையனார். இவன் அருமைபெருமையை இப்புலவர்பாடிய பாடல்கள் நன்கு புலப்படுத்தும்.

ஆந்தை:—இவன் ஒல்லையூர்தந்தபூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடையஊர் எயிலென்பது; 'மன்னெயி லாந்தையும்' (எக.)

ஆமூர் மல்லன்:—முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

ஆய்:—இவன், இருவகைவேளாளரில் உழுவித்துண்போர்வகையினன்; அரசராற் கொடுக்கப்படும் வேளென்னும்உரிமையடைந்தோன்; கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் (கருஅ); சிறந்தவீரன் (கஉஅ); பொதியின்மலைத் தலைவன் (கருஉ); அதனருகேயுள்ள ஆய்குடி யென்பது இவனுடைய ஊர்; ஆய் அண்டிரனென்றும், அண்டிரனென்றும் இவன்பெயர் வழங்கும்; பாணர்க்கும் இரவலர்க்கும் யானைகளையும் பிறவற்றையும் மிகுதியாகக் கொடுத்தோன் (கருரு); சுரபுன்னைப்பூமாலையை உடையவன்; கொங்கு நாட்டாரோடு போர்செய்து அவர்களைப் புறங்காட்டியோடச் செய்தோன்; யாதொருபயனையுங்கருதாது இரவலர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தலையே கடனாகவுடையோன்; இவனுடைய நற்குண நற்செய்கைகள்யாவும் மன

முறையிற் புலவர்கள் இவனைப் பாடியபாட்டுக்களால் (௧௨௭ - ௩௬, ௨௪0-௪௧, ௩௭௪ - ௫) நன்குபுலப்படும் ; இன்னும், பாம்பு பெற்றுக்கொடுத்த நீலவுடையினை ஆலின்கீழெழுந்தருளிய தலைவனுக்கு [பரமசிவனுக்கு] இவன்கொடுத்தனன் ; இதனை, "நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயும்" (௯௬ - ௯)என்னும் **சிறுபாணாற்றுப்படையா** லுணர்க. இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: உறையூர் ஏணிச்சேரிமுட மோசியார், துறையூர் ஓடைகிழார், குட்டுவன் கீரனார். இவர்களுள் இவன்இறந்தபின்பும் இருந்தோர்: துறையூர் ஓடைகிழாரொழிந்த மற்றை யோர்.

இயக்கன்:—இவன் ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒரு வன்; "வெஞ்சினவியக்கனும்" (௭௧.)

இருங்கோவேள்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வடபக்கத்தில் ஒரு முனிவருடைய ஓமகுண்டத்திற்றோன்றித் துவராபதியை [துவாரசமுத் திரம்] ஆண்டு நாற்பத்தொன்பதுதலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேளிர் களுள் ஒருவன்; ஒருபெரியோர் தவஞ்செய்துகொண் டிருக்கையில் அவர் க்கு இடையூறுசெய்யவந்த புலியொன்றை அவர் கட்டளையின்படி கொன் றமையால் இவனுக்குப் புலிகடிமாலென்று ஒருபெயருண்டாயிற்றென்பர்; இவற்றை, "நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச், செம்பு புனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை, யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே", "ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்" என்பவற்றாலுணர்க. வேள்பாரி இறந்த பின்பு அவன் புதல்வியரை அழைத்துவந்து மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலர் புகழ்ந்துவேண்ட, அதற்கு உடம்படாது மறுத்தமையால், இவன் அவரால் வெறுக்கப்பட்டான்.

இளங்கண்டீரக்கோ:—இவன் கண்டீரக்கோவின்தம்பி; இவனும் இளவிச்சிக் கோவும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அங்குவந்த பெருந்தலைச்சாத்தனார் இவனை மட்டும் தழுவ, அவன் இவ்வாறுசெய்தது என்னையென, அவர் இவன் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்தும் அவனை அவமதித்தும் பாடினர்.

இளங்குமணன்:—இவன் குமணன்தம்பி ; இவன், தன்தமையனும் சிறந்த கொடையாளியுமாகிய குமணன்பாற் பகைமையுற்று அவன் நாட்டைக் கைக்கொண்டு, காட்டிற்புகுந்து ஒளித்திருந்த அவனைக் கொல்லநினைந்து பின்பு பெருந்தலைச்சாத்தனாரால் அப்பகைமை யொழிந்து வாழ்ந்தான்.

இளந்தத்தன்:—இவன் ஒருபுலவன்; சோழன் நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறை யூர் புகுந்தபொழுது, ஒற்றுவந்தானெனறு காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங் கிள்ளியால் எண்ணப்பட்டு, அவன் கொல்லப்புகுந்தவிடத்துக் கோவூர் கிழாராற் பாடி விடுவிக்கப்பட்டான்.

இளவிச்சிக்கோ:—இவன் விச்சிக்கோவின் தம்பி; இவனைப்பற்றியவரலாற்றை 'இளங்கண்டீரக்கோ' என்பதிற் காண்க. இவன்பெயர் இளவச்சிரக்கோ வெனவும் வழங்கும்; இவன் காலத்துப்புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

இளவெளிமான்:—இவன் வெளிமானுடையதம்பி; உலோபகுணமுடையவன்; கல்விமான்கள்பால் அன்பில்லாதவன். அவனிறந்தபின்பு பெருஞ்சித்திரனார்வந்து, 'பரிசில்கொடு' என்றுகேட்பச், சிறிது கொடுத்தமையின் அவரால் அவமதித்துப் பாடப்பெற்றான்; இவன்காலத்துப்புலவர்: பெருஞ்சித்திரனார்; கசஉ, உ0எ, உ௩எ.

ஈர்ந்தூர்கிழான் தோயன்மாறன்:—இவன் சிறிது செல்வமுடையவனாயினும் பரிசிலர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுப்போன்; தன் அரசனுக்குவந்த துன்பங்களைத்தாங்கிப் பகைவரைவெல்லும் வீரமுடையோன்; இவனைப் பாடியபுலவர்: கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார்; ஈரந்தூர் கிழான்கோயமானெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

எயினன்:—ஒருபகாரி; இவனதுஊர் வாகையென்பது; இவனைப் பாராட்டிய புலவர்: மதுரைப் படைமங்கமன்னியார்.

எவ்வி:—வேளெவ்வியென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

எழினி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்; கூவிளங்கண்ணியை யுடையோன்; குதிரமலை இவனுடையது; கருஅ.

ஏறைக்கோன்:—இவன் குறவர்கள்தலைவன்; காந்தட்பூமாலையை அணிவோன்; மலைநாட்டை ஆள்வோன்; நற்குணநற்செய்கையை உடையவன்; இவனைப் பாடியவர்: குறமகள்இளவெயினியென்பார்.

ஏறுதி திருக்கிள்ளி:—இவன் கொடையும் வீரமுமுடையோன்; இவனைப் பாடிய புலவர்: கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்; ஏனாதியென்பது அரசனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்; தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் அ-ஆம் சூத்திர (ந) உரையிற்காண்க.

ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வீரர்க்கும் பாணர்க்கும் விறலியர்க்கும் பேருதவிபுரிந்தோன்; வலியவீரன்; இவன் இறந்தபின்பு பிரிவாற்றாது பாடிய புலவர்: குடவாயிற்கீரத்தனார்; தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார். இவன்பெயர் சாத்தனெனவும் வழங்கும்.

ஓய்மான் நல்லியக்கோடன்:—இவன், ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனெனவும் வழங்கப்படுவன். இவன் ஒருசிற்றரசன்; சிறுபாணாற்றுப்படைத் தலைவன்; இவன்காலத்தில் இவனைப்போன்ற பெருங்கொடையாளிகள் யாரும் இலரென்று தெரிகிறது. பேகன்முதலிய ஏழுவள்ளல்களுக்கும் இவன் காலத்தாற் பிந்தியவன்; இவை, அப்பாட்டிலுள்ள "வஞ்சியும் வறிதே", "மதுரையும் வறிதே", "உறந்தையும் வறிதே" என்பவற்றாலும் அதன் அசஎ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் விளங்கும். இவன் பரம்

பரையில் ~~ஓய்மானல்லியாதன்~~ ஓய்மான்வில்லியாதனென்ற இரண்டு உபகாரிகள் இருந்து விளங்கினார்களென்று இந்நூலால் தெரிகின்றது. இவனைப்பாடிய நல்லிசைப்புலவர்கள்: கல்லூர்ந்தத்தனாரும், புறத்திணைநன்னாகனாரென்பவருமாவர். கிடங்கிலென்னுமூரும் திருத்திண்டீசுவரமும் (திண்டிவனம்) ஓய்மானாட்டில் உள்ளனவென்று தென்னிந்திய சிலாசாசனத்தின் ௩-ஆம் தொகுதி, ௨-ஆம் பகுதி, ௨௦௧-ஆம் பக்கத்திலுள்ள சாஸனத்தால் தெரிகின்றது; கிடங்கில் (சிறுபாண். ௧௬௦) என்பது திண்டிவனத்தைச்சார்ந்த ஊர்களுளொன்று; இக்காலத்துக் கிடங்காலெனவழங்கும் ; யாப்பருங்கலவிருத்தியின் மேற்கோளாகிய "கிடங்கிற் கிடங்கில்" என்னும்வெண்பாவில் வந்துள்ள கிடங்கிலென்னுமூர் இதுவே. இவ்வூரிற் சிதைந்த அகழியும் இடிந்தகோட்டையும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இவனுடைய ஊர்களுள் ஒன்றாகிய மாவிலங்கை (௧௭௬) புனனாட்டுக்கு வடக்குள்ள அருவாநாடு, அருவாவடதலைநாடென்ற இரண்டும் சேர்ந்த இடமென்றுகூறுவர். அவ்வூர் சிறுபாணாற்றாலும் இவனதென்று தெரிகின்றது. இவனுடைய மற்றவூர்களுள் எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆமூரென்பவை தொண்டைநாட்டிலுள்ள இருபத்துநான்கு கோட்டங்களுள் மூன்று கோட்டங்களுக்குத் தலைநகரங்களாகவுள்ளவை. வேலூர் உப்புவேலூரென்று இக்காலத்து வழங்குகின்றதென்பர். "உறுபுலித் துப்பினோவியர் பெருமகன்" (சிறுபாண். ௧௨௨) என்றதனால், இவன் ஓவியர்குடியிற்பிறந்தவனென்று எண்ணப்படுகிறான். ஓவியர்குடி நாகர்வகுப்பினுள் ஒரு பிரிவென்பர். இவன்பெயர் ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனெனவும் வழங்கும்.

ஓய்மான்வில்லியாதன்:—இவன் இலங்கையென்னுமூர்க்குத்தலைவன் ; இவ்விலங்கை மேற்கூறிய மாவிலங்கையென்னுமூரென்பதும், இவன் மேற்கூறிய ஓய்மான்நல்லியக்கோடன் பரம்பரையைச் சார்ந்தோனென்பதும் ஊகித்தறியப்படுகின்றன. இவனைப்பாடிய புலவர்: புறத்திணை நன்னாகனார்; ௩௭௬.

கடியநெடுவேட்டுவன்:—இவன் கொடையாளிகளுளொருவன் ; வேடர்கள் தலைவன் ; தன்னைச்சார்ந்தவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து பகைவர்களை அழிக்கும் வன்மையுடையவன் ; கோடையென்னும் மலைக்குத்தலைவன் ; இவனைப்பாடியவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

கண்டீரக்கோப்பெருநள்ளி:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களிலொருவன் ; தோட்டியென்னும் மலைக்கும் அதனைச்சார்ந்த மலைநாட்டிற்கும் காட்டுநாட்டிற்கும் தலைவன் ; "கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்" (௧௦௩-௭) எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப் புகழ்ந்து கூறினர் ; இவன் பெயர் கண்டிற்கோப்பெருநள்ளி யெனவும், நள்ளியெனவும், கண்டிற்கோப்பெரு

நற்கிள்ளியெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படும். இவனைப்பாடிய புலவர்: வன்பரணர், பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

கண்ணகி:—இவள், வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனுக்குரியவள்; ஒருகாலத்து அவனாற் றுறக்கப்பட்டுப் பிரிவாற்றாதுவருந்திக்கபிலர், பரணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழாரென்பவர்கள் தன்னை அவனோடு சேர்த்துவைத்தற்கு அவனைப்பாடிவேண்டும்படி பெருமையுற்றவள்; "கண்ணகி காரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு" (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந) என்பதனாலும் இது விளங்குகின்றது. இவள், சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்பட்டுள்ள கண்ணகியல்லள்.

கந்தன்:—இது நாஞ்சிற் பொருநனது இயற்பெயர்; ௩௮௦.

கபிலர்:—இவர்வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயர் வரிசையிற் காண்க.

கரிகால்வளவன்:—இவன்வரலாற்றைச் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னும் பெயரிற் காண்க.

கரும்பனூர்கிழான்:—இவன் வேங்கடமலையைச்சார்ந்த நாட்டையுடையவன்; இவனைப்பாடியவர்: நன்னாகனார், புறத்திணை நன்னாகனார்.

காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி:—இவன் சோழபரம்பரையைச் சார்ந்தோன்; உறையூரிலிருந்தோன்; சோழன் நலங்கிள்ளிக்குப் பகைவன்; இவன்பெயர் நெடுங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப்பாடியவர் கோவூர்கிழார். 'இளந்தத்தன்' என்னும் புலவர் இவன்காலத்தவரே. 'காரியாற்றுத்துஞ்சிய' என்பதற்குக் காரியாறென்னுமிடத்தில் இறந்த என்பது பொருள்.

கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி:—இவன், சேரமான் மாவெண்கோ, சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி யென்பவர்களுடைய நண்பன்; கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவன்; இதனை இறையனாரகப்பொருளுரையாலும் சிலப்பதிகாரவுரையாலுமுணர்க. இவன் முன்னிலையில் திருக்குறள் அரங்கேற்றப்பட்டது; அக்குறளுக்கு இவன்கொடுத்த "நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை" என்னும் வெண்பாவே இதற்குத் தக்க சான்றாகும்; எட்டுத்தொகையுள் அகநானூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. "புலவரையிறந்த" என்னும் புறப்பாட்டால், வேங்கைமார்பனென்னும் பகைவனைவென்று அவன் ஆட்சியிலிருந்த பலசிற்றரண்களையுடைய கானப்பேரெயிலைக் கைக்கொண்டானென்று விளங்குகின்றது; இவன்பெயர் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும், உக்கிரப்பெருவழுதி யெனவும், பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப்பெருவழுதியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர்: ஐயூர்மூலங்கிழார், ஔவையார்.

குமணன்:—இவன் மிக்ககொடையாளி; முதிரமென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; இவன்காலம் கடையெழுவள்ளல்களின் பிற்காலம். தன்தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்தபொழுது பெருந்தலைச்சாத்தனாரிரப்பத் தனது தலை கொடுத்தற்கு வாளைக்கொடுத்தோன். இவன் கொடைவிசேட முதலியவற்றை, இந்நூல், கடுச - கருடு-ஆம் பாடல்கள் நன்குபுலப் படுத்தும். இவனைப் பாடியபுலவர்: பெருஞ்சித்திரனார், பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

கொண்கானங்கிழான்:—இவன் கொடை வெற்றி இரண்டு முடையோன்; கொண்கானமென்னும் மலைக்குத்தலைவன்; கொண்கானம் - கொங் கணம். இவனைப் பாடியபுலவர்: மோசிகீரனார்.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன் செங்கோலையுடையவன்; யானையினதுபார்வைபோலும் பார்வையையுடை யவன்; கொல்லிமலைக்குத்தலைவன்; விளங்கிலென்னுமூரார்க்குப் பகைவ ரான்வந்த துன்பத்தைத்தீர்த்தோன்; கபிலருடைய நண்பன்; கடற்கரையி லுள்ள தொண்டி யென்னுநகரத்தை ஆண்டோன்; ஒருகாலத்து, பாண் டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற்கட்டப்பட் டுப் பின்பு அதனை நீக்கிக்கொண்டு புகழ்பெற்றோன்; சோழன் இராச சூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியொடு போர்செய்தான்; இவன் பெயர் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும், சேரமான்யானைக் கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறையெனவும் வழங்கும். எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங் குறுநூறு தொகுப்பித்தோன் இவனே. இவனைப்பாடியபுலவர்: குறுங் கோழியூர்கிழார், பொருந்தில் இளங்கீரனார், கூடலூர்கிழார்; இவருள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தவர்: கூடலூர்கிழார்.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—இவனுடைய இராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தை யார்க்கும் பொத்தியார்க்கும் உயிர் நண்பன்; இவன் தன்பிள்ளைகளிருவ ரோடு பகைமைகொண்டு போர்செய்தற்கு எழுந்தபொழுது புல்லாற்றூர் எயிற்றியனாரால்சமாதானம் செய்யப்பட்டான். செய்யுள் செய்தலில்வல் லவன்; இவன், பின்பு எல்லாவற்றையுந்துறந்து வடக்கிருந்து, உடன் உயிர் நீத்தற்குவந்த பொத்தியாரை 'மகன்பிறந்தபின்வருக' எனக்கூறித் தான்உயிர்நீத்துக் கல்லாகியும் அவ்வாறுவந்த அவர்க்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றுவிளங்கினான்; இவன்வடக்கிருந்ததைக்கேட்டு வந்தபிசிராந்தை யாரும் உடன் உயிர்நீத்தனர்; இதனை, "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழக ரெழுதிய விசேடவுரையாலும், "தோழிதாயே" (தொல். கற்பு. சூ. ருஉ - ந) என்பதனுரையாலு முணர்க. இவன் இளஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டான் போலும் (பதிற். க - ஆம் பத்தின் பதிகம்.) இவனைப் பாடியபுலவர்:

பிசிராந்தையார், புல்லாற்றூரெயிற்றியனார், பொத்தியார், கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார் ; இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ் வச்சமயத்துக்கூறிய பாடல்கள் மிக அற்புதமானவை.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணன்:—இவன் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுடைய நண்பருளொருவன்; சிறந்தகொடையாளி; "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன், பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணி லைப், புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய்" என அகநானூறு ருசு - ஆம் பாட் டிலும் இவன்பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க. இவன்பெயர் பண்ண னெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள்: கோவூர்கிழார், சோழன்குள முற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

சேரமான் அந்துவஞ் சேரலிரும்பொறை:—இவன்சோழன் முடித்தலைக் கோப் பெருநற்கிள்ளியின் பகைவன் ; உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசி யாருடைய நண்பன் ; கரு.

சேரமான்கடலோட்டிய வேல்கெழுகுட்டுவன்:—இவன் போரில்வல்லவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் பரணர். பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்தையேற்று அதனைப்பாடிய பரணர்க்கு உம்பற்காட்டுவாரியையும் தன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசில் கொடுத்தோனிவனே. இவன்கடலோட்டிய வரலாறு "கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட், டுடைதிரைப் பரப்பிற் படுகட லோட் டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவன்" (பதிற். சசு), "மட்டவிழ் தெரியன் மறப் போர்க்குட்டுவன், பொருமுரண் பெறாஅது விலங்குசினஞ் சிறந்து, செருச செய் முன்பொடு முன்னீர் முற்றி, யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வோட் டிய, நீர்மா ணெஃகம்" (அகநா. உகஉ), "கொடும்போர் கடந்து நெடுங் கட லோட்டி" (சிலப். உஅ : கககூ), "பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல் பிறக்கோட்டி" (ஷை. ௩0 : கட்டுரை, கசு) என்பவற்றாலும் அறிய லாகும். இவன் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனெனவும் வழங்கப் படுவன்.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன்:—இவன்சிறந்தவீரன்; பதிற்றுப்பத்தில், கபிலர்பாடிய ஏழாம்பத்தைக்கேட்டு அவர்க்கு நூறாயிரம்காணமும், ஒரு மலைமீதேறிக்கண்டநாடும் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன். இதனைப் பதிற்றுப் பத்தில் எ - ஆம் பத்தின் பதிகத்தாலுணர்க. இவனைப் பாடிய புலவர்: கபிலர்.

சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை :— இவனைக் கண்டபொழுது நரிவெரூஉத்தலையார்க்குப் பழைய நல்லுடம்பு கிடைத்தது ; இவனைப்பாடிய புலவர் அவரே.

சேரமான்குட்டுவன் கோதை :—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பவன் ; வீரன் ; குட்டுவன் - குட்டநாட்டரசன்; [குட்டநாடு -

மலைநாட்டின் ஒருபகுதி.] இவனைப்பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

சேரமான் குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை :—இவன்பெயர் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும் வழங்கும்; பதிற்றுப்பத்தில், ஒன்பதாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே; இவனைப்பாடியவர் பெருங்குன்றூர்கிழார்.

சேரமான்குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் :—இவன் சோழன்வேற்பஃறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளியோடுபோர்செய்து இறந்தான். அக்காலத்து அக்களத்தில் இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: கழாத்தலையார், பரணர்.

சேரமான் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவனைப்பாடிய புலவர் கோவூர்கிழார். இவன்பெயர் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனெனவும் காணப்படுகின்றது; சேரமானது குளமுற்றத்திலெனக்க.

சேரமான்கோக்கோதைமார்பன்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி; இவன் நகரம் தொண்டியென்பது; இவனைப் பாடியபுலவர் பொய்கையார்; 'கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே' (அகநா. ருசு) என நக்கீரனாராலும் இவன் பாராட்டப்பெற்றவன்.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் :—இவன் சிறந்தகொடையாளி; மிக்க வீரமுடையவன். இவனைப் பாடியபுலவர் குண்டுகட்பாலியாதனார்.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் :—இவன் புலவர்பால் மிக்கவேபமுடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் கபிலர்.

சேரமான்தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை:—இவன், தன் முரசுகட்டிலின்மேல் அறியாமல் ஏறித்துயின்ற மோசிகீரனாரைத் துன்புஞ் செய்யாமல் அவர் எழுமளவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். பதிற்றுப்பத்துள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. அதுபாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பதுநூறாயிரங்காணம் பரிசில் கொடுத்தான்; அதியமானுடைய தகடூரைவென்றான். தகடூர் யாத்திரையென்னுநூல் இவன்காலத்துச் செய்யப்பட்டது போலும்.

சேரமான்பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி :—இவன், அரசர்களுக்கு இன்றியமையாத குணங்கள்பலவும் நிறைந்தவன்; சோழபரம்பரையிற் பிறந்தவன். ஒருகாலத்துச் சேரமானுடைய பாமுளூரைவென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர் வந்தது; இரப்போரைப்பாதுகாத்தலையே விரதமாகவுடையவன்; இவன் பெயர் சோழன்நெய்தலங்கான லிளஞ்சேட்சென்னியெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாமுளூரென்பதற்குச் சேரமானுடைய பாமுளூரென்று பொருள்கொள்க. இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடையார்.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ :—இவன் கொடையும் வீரமும் உடையோன்; பாலைநிலத்தைப்பாடுதலில் ஆற்றல் மிக்கவனாக இருந்தது பற்றி இவன் இப்பெயர்பெற்றான்; இவன்பெயர் பாலையாடிய பெருங் கடுங்கோவெனவும் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர் பேய்மகள் இளவெயினியென்பார்.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் :— இவன், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தா னோடு போர்செய்து புறப்புண்ணுற்று நாணி வடக்கிருந்தான். இவனைப் பாடியவர்கள்: கழாத்தலையார், வெண்ணிக்குயத்தியார். இவன்பெயர் சேரமான் பெருந்தோளாதனெனவும் வழங்கும்.

சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதன்:—இவன், பாரதப்போரிற் பாண்டவர் துரியோதனாதியரென்னும் இருவகையார் சேனைக்கும் உண வளித்தான். இவ்வரலாற்றை, "ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன் பொறையன் மலை யன் றிறம்பாடிக், கார்செய் குழலாட வாடாமோ வூசல், கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ வூசல்" என்னும் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்காதைச் செய்யுளும் நன்குபுலப்படுத்தும். இதனாலேயே இவன் இப்பெயர்பெற் றான். இவனைப்பாடியபுலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்.

சேரமான்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை:—கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யென்னும் பெயரைப்பார்க்க. மாந்தரன்-ஒரு சேரன் (பதிற். கூ0); "இலமல ரன்ன வஞ்செஞ் நாவிற், புலமீக் கூறும் புரையோ ரேத்தப், பலர்மேந் தோன்றிய கவிகை வள்ள னிறையருந் தானை வெல்போர் மாந்தரன், பொறையன்" (அகநா. கசஉ); அம்மாந் தரன் புதல்வனாதலின் இவனுக்கு இப்பெயர் வாய்ந்தது. இவன் காலத் துப் புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

சேரமான் மாரிவெண்கோ:--இவன் காலத்தரசரும் இவன்பால் அன்புடைய வரும், பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியும் சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுமாவார். இவனைப்பாடிய வர் ஔவையார்.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை :—[கோச் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரஞ்சேரலிரும் பொறையென்னும் பெயரைப் பார்க்க.] இதனை ஒட்டுப்பெயரென்பர் (இ - வி. சூ. ௩அ - உரை.) இவனைப்பாடிய புலவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். இவனுடைய பிற வரலாறுகள் ஐங்குறுநூற்றிற் காணலாகும்.

சேரமான்வஞ்சன்:—இவன் பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன்; இவனைப்பாடியபுலவர் திருத்தாமனார்.

சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயன்:— பூஞ்சாற்றூரென்பது முடிகொண்டானாற்றங்கரையிலுள்ளது; இவன் அந்தணர்திலகன்; கௌண்டின்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்தோன்; ஓதல் முதலிய அறுவகைத்தொழிலிலும் சிறந்து பார்ப்பனவாகை பெற்றோன்; மிக்க கொடையாளி; இவனைப்பாடியபுலவர் ஆவூர்மூலங்கிழார். பூஞ்சிற்றூரென்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

சோழநாட்டுப் பிடவூர்க்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன்:— இவன் வேளாளரில் உழுவித்துண்போன்; முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைநேர்தற்கு உரியோன் (தொல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந.) இவனைப்பாடிய புலவர் மதுரை நக்கீரர்.

சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளி:— இவன் யுத்தத்தில் வல்லவன்; தேர்வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக்கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையோடுபொருது அவனைவென்றான்; சேரமான் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்பவர்களின் நண்பன். இவனைப்பாடியவர்கள்: பாண்டரங்கண்ணனார், ஔவையார், உலோச்சனார். இன்னும் இவன்காலத்துப்புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி:— இவன் சிறந்தவீரன். இவனைப் பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். காலேகப்பள்ளியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னி:— இவன் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் தந்தை; அழுந்தூர் வேளிடைமகட்கொண்டோன். இதனை, "மன்னர்பாங்கின்" (தொல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந) என்பதன் உரையாலுணர்க; "உருவப்பஃறே ரிளையோன்சிறுவன்" (௱௩௦) என்றார் பொருநராற்றுப்படையிலும்; வீரத்திலும் கொடையிலும் சிறந்தோன். இவன்பெயர் இளையோனெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார்.

சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தான்:— இவன் சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியின்புதல்வன் (பொருந. ௱௩௦); நாங்கூர் வேளிடைமகட் கொண்டோன் (தொல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந); தம்முண்மாறுபட்டுவந்து தன்னை இளையனென்றிகழ்ந்த முதியோர் பொருட்டுத் தான் முதியனாய் வந்து அவர்கள் வழக்கைத் தீர்த்தானென்றும், தான் கருவூரிலிருக்கையில், கழுமலமென்னு மூரிலிருந்த யானையாற் கொண்டுபோகப்பட்டு அரசாட்சிக்குரியனாயினனென்றும், இளமையில்நெருப்பாற்சுடப்பட்டு உயிர் பிழைத்தானென்றும், இரும்பிடர்த்தலையாரை அம்மானாக உடையனென்றும் பழமொழி, ௨௧, ௯௨, ௱௫-ம் வெண்பாக்களாலும் அவற்றின்

உரைகளாலும் விளங்குகின்றன. பொருநராற்றுப்படைக்கும்பட்டினப் பாலைக்கும் தலைவன் இவனே. பட்டினப்பாலை கேட்டுக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாருக்குப் பதினாறுநூறாயிரம் பொன் பரிசளித்தானென்று கலிங்கத்துப்பரணி, இராசபாரம்பரியம், உஉஆம்செய்யுளால் விளங்குகின்றது. *வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்தேயுள்ள போர்க்களத்திற் சேரமான் பெருஞ்சேரலாதனோடு போர்செய்து அவனையும் அவனோடு வந்த ஒருபாண்டியனையும்அக்களத்தில் இவன்வென்றான்; இஃது "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" (கசங-அ) என்னும் பொருநராற்றுப்படையால் விளங்குகின்றது. மேற்கூறிய முடிமன்னரிருவரோடு பதினொரு வேளிரையும் அக்களத்தே வென்றானென்று, "காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகா, லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற், சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பி, னிமிழிசை முரசம் பொருகளத் தொழியப், பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர்சாய, மொய்வலி யறுத்த ஞான்றைத், தொய்யா வழுந்து ரார்ப்பினும் பெரிதே" (அகநா. உசசு) என்பதனால் தெரிகின்றது. இவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து அரசாட்சி செய்தானென்பதும், ஒருகாலத்தில் இமயமலைவரையிற்சென்று இடையிலுள்ள அரசர்களை வென்றானென்பதும் சிலப்பதிகாரம், கலிங்கத்துப்பரணி, பெரியபுராணம், காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றால் தெரிந்தவரலாறுகள். இவன் வீரருட்சிறந்த வீரன். இவன்பெயர் சோழன் கரிகால்வளவனெனவும், கரிகாலனெனவும், கரிகாலெனவும் (அகநா. கஉரு, உசசு) வழங்கும். இவனைப்பாடியவர்கள்: கருங்குழலாதனார்,வெண்ணிக்குயத்தியார். இவர்களுள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தவர் கருங்குழலாதனார்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவன், ஒரு சேரனோடு பகைமைகொண்டு அவனது கருவூரையழித்தான். இவனைப்பாடிய புலவர் கோவூர்கிழார்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன்:—இவன் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியோடு நட்புடையவன். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன்றாமோதரனார், கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமாரனார்.

* இவ்வூர், சோழநாட்டில் நீடாமங்கலத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது; தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலம்; கோவிலுவெண்ணியென வழங்கப்படுகின்றது.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவனது இராசதானி உறையூர்; மிக்ககொடையும் வீரமும் உடையோன். செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன். கருவூரை முற்றுகைசெய்து சேரனைவென்றவன். இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: • ஆலத்தூர்கிழார், மாறோக்கத்துநப்பசலையார், ஆவூர் மூலங்கிழார், இடைக்காடனார், ஆடுதுறைமாசாத்தனார், ஐயூர்முடவனார், கோவூர்கிழார், நல்லிறையனார், எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனார், வெள் ளைக்குடிநாகனார்; இவருள், இவன் இறந்தபின்பு, பிரிவாற்றாது வருந்தியவர்கள்: மாறோக்கத்துநப்பசலையார், ஐயூர்முடவனார், ஆடுதுறை மாசாத்தனார்.

சோழன் செங்கணான்:—இவன் சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைப்பிடித்துக்கட்டிச சிறைப்படுத்தினான். பொய்கை யார்பாடிய 'களவழிநாற்பது' என்னும் நூலின் தலைவன் இவனே. இவன்காலத்துப்புலவர் பொய்கையார்; இப்புத்தகம் ருள - ஆம் பக் கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி:—இவன் மிக்க வீரமும் கொடையுமுடையோன்; இவனைப்பாடியபுலவர் ஊன்பொதிபசுங்குடை யார்.

சோழன் நல்லுருத்திரன் :— இவன் நற்குண நற்செய்கையையுடையோன்; செய்யுள்செய்தலில் வல்லவன்; இவன்பாடியபாடலால், சிறந்த நட்புடை யவர்பாற் பழகுதலில் இவன் மிக்கவிருப்பமுடையோனென்பது வெளி யாகின்றது. கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி இயற்றிய ஆசிரியன் இவ னே. இவன்பெயர் சோழன் நல்லுத்தரனெனவும் வழங்கும்.

சோழன் நலங்கிள்ளி:—இவன் கவிசெய்தலில் வல்லவன்; பாண்டியநாட்டி லிருந்த ஏழரண்களை அழித்துக் கைக்கொண்டு அவற்றில் தனது புலிக்கொ டியை நாட்டினான்; தன் தாயத்தாரோடுபகைத்து அவர்களிருந்த ஆவூ ரையும் உறையூரையும் முற்றுகைசெய்தான்; மாவளத்தானென்பவனுக் குத் தமையன்; இவனுக்குச் சேட்சென்னியென்றும் புட்பகையென்றும் தேர்வண்கிள்ளியென்றும் பெயருண்டு; நெடுங்கிள்ளியென்பவனோடு பகை மையுடையோன்; முன்னர், போர்செய்து வெற்றிகொள்ளுதலையே பொருளாகக்கொண்டிருந்த இவன் உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் சொல்லாற் பின்பு அதனைத்துறந்து அறஞ்செய்தலையே மேற்கொண்டான்; இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார், கோவூர் கிழார், ஆலத்தூர்கிழார்.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தான்:—இவனைப்பாடியபுலவர் தாமப் பல்கண்ணனார்.

சோழன் நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னி:—இவனைப்பாடியவர்: ஊன்பொதி பசுங்குடையார்; நெய்தலங்கானலெனவும் இப்பெயர் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் தித்தனென்னுஞ் சோழனுடையமகன். அவனோடு பகைத்து நாடிழந்து வறுமையுற்றுப் புல்லரிசிக் கூழையுண்டிருந்தான்; முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லனைப் பொருதுகொன்றான். இவனைப்பாடியவர்கள்: சாத்தந்தையார், பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார்.

சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு பகைமையுடையன்; இவனைப்பாடியபுலவர் உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ் சேரலாதனோடு போர்செய்திறந்தான். அக்காலத்து இவனைப்பாடிய புலவர்: கழாத்தலையார், பரணர்; இவன்பெயர் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்.

சோழியவேனாதி திருக்குட்டுவன்:—இவன் மிக்க கொடையாளி; இவனைப் பாடியபுலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

தந்துமாறன்:—மிக்க ஒழுக்கமுடையவன்; நிலையாமையை இவனுக்கு அறிவுறுத்தியபுலவர் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்.

தருமபுத்திரன்:—இவன் ஓரரசன்; இவனைப்பாடியபுலவர் கோதமனார்.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்:—இவன் இளமைப் பருவத்தில் தலையாலங்கானத்தில் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைச் சிறைப்படுத்தியதன்றிச் சேரன் சோழன் திதியன் எழினி எருமையூரன் இருங்கோவேண்மான் பொருநன் என்பவரையும் வென்றான்; வேள் எவ்வியின் மிழலைக் கூற்றத்தையும் பழைய வேளிருடைய முத்தூற்றுக்கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான்; மறக்களவேள்வியும் அறக்களவேள்வியும் செய்தான்; செய்யுள் செய்தலில் வல்லவன்; புலவர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவன்; உத்தமகுணங்கள் பலவுமுடையோன். மாங்குடிமருதனாரியற்றிய மதுரைக் காஞ்சிக்குத் தலைவன் இவனே. "நகுதக்கனரே" (௭௨) என்னுஞ் செய்யுளை இயற்றியவனாதலால், இவன் கல்லிசைப்புலவர் வரிசையில் விளங்கியவனென்று தெரிகின்றது. "பல்யானை மன்னர் முருங்க" (யா. வி. மேற்) என்னும் பாடலும் இவன் வரலாற்றின் ஒருபகுதியைத்தெரிவிக்கும். இவன்பெயர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனெனவும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: குறுங்கோழியூர்கிழார், குடபுலவியனார், கல்லாடனார், மாங்குடிகிழார், இடைக்குன்றூர்கிழார்.

தழும்பன்:—இவனைப்பாடியவர் பரணர்.

தாமான் தோன்றிக்கோன்.—இவன் தோன்றியென்னும் மலைக்குத் தலைவன்; இவனைப்பாடியபுலவர் ஐயூர்முடவனார்.

தித்தன்:—இவன் உறையூரிலிருந்த ஒரு சோழன்; "கோச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" (அகநா. கஉஉ); சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளியின் தந்தை; அவனோடு மிக்க பகைமைகொண்டிருந்தான்.

தேர்வண்மலையன்:—இவன் சிறந்தவீரன்; சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளிக்குத் துணையாய்நின்று சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையை வென்றான்; இவனைப்பாடியபுலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

தொண்டைமான்:—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரரசன்; அதியமான் நெடுமானஞ்சிகாலமும் இவன்காலமும் ஒன்றே; இவன்காலத்தவர் ஔவையார். இவன், தொண்டைமானிளந்திரையனென்றும்வழங்கப்பெறுவன்; பெரும்பாணாற்றுப்படைக்குத் தலைவன் இவனே; இவனுடைய பிறப்பின்வரலாறு பத்துப்பாட்டுப் புத்தகம், கருஅ - ஆம் பக்கத்தால் அறியலாகும்; அதில் நாககன்னியென்றது, பீலிவளையையே யென்றும் (மணி. உச : ருஎ) அதற்குத்தக்க ஆதாரம் சாசனத்திலும் நூல்களிலுமுள்ளதென்றும் சொல்லுகின்றனர்; இவன் முடியுடைமன்னர் மூவரோடு சேர்த்து எண்ணப்படும் பெருமைவாய்ந்தவனேனும், "வில்லும் வேலும்" (தொல். மரபு. சூ. ஏஉ) என்பதனுரையில், 'மன்பெறு மரபி னேனோரெனப்படுவோர், அரசுபெறு மரபிற் குறுநில மன்னரெனக் கொள்க; அவை பெரும்பாணாற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் காணப்படும்' எனப் பேராசிரியர் எழுதியிருத்தலால், இவனைக் குறுநிலமன்னனாகப் பண்டையோர் கொண்டிருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இப்பெயர் இளந்திரையனெனவும் திரையனெனவும் நூல்களில் வழங்கும். இவனியற்றியபாடல்களாக நற்றிணையில் மூன்றும் இந்நூலில் ஒன்றும் காணப்படுதலால், இவன் நல்லிசைப்புலவர்வரிசையிற்சேர்ந்தபெருமைவாய்ந்தவனென்றும் தெரிகின்றது. இளந்திரையமென ஒருநூல் இவனாற்செய்விக்கப்பெற்றதென்று இறையனாரகப் பொருளுரை, நன்னூல்மயிலைநாதருரை முதலியன தெரிவிக்கின்றன; நன்னூல் மயிலைநாதருரையில் (பக். உசரு) திரையனாற் செய்யப்பட்ட நூல் திரையமது வென்று பொருள்செய்திருத்தலின், இப்பெயருள்ளதொன்று பண்டைக்காலத்தில் இவனாலோ பிறராலோ இயற்றப்பெற்றிருந்ததாகத்தெரிகிறது. "வினைநவில் யானை விறற்போர்த் தொண்டையர், இனமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட், டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்" (அகநா. உகங), "பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பாசிழ் திறந்த புலவீர்காள் பாடுகோ, ஞாயிற் றொளியான் மறைந்தே தொண்டையார், கோசிற்றிருந்த குடை", 'வஞ்சி

வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவ, னன்மாடக் கூடலிற் கல்லிது, சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான், கச்சியிற் காக்கை கரிது", "ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாந், தோழி துணையாத் துயர்தீரும்-வாழி, நறுமாலை தாராய் திரையவோ வென்னுஞ், செறு மாலை சென்றடைந்த போது" (யா - வி. மேற்) என்பவற்றால், இவன் பரம்பரையோருடைய பெருமைகள் நன்குபுலப்படும்.

நம்பிநெடுஞ்செழியன்:—இவன் அரசர்களுக்குரிய எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவித்தவன் ; பலவித நன்மைகளையுமுடையன். இவனைப்பாடியபுலவர் பேரெயின்முறுவலார்.

நள்ளி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; இரப்போர்க்கு இழையணி நெடுந்தேர் களிறொடு நீவோன் (அகநா. ௨௩௭.) கண்டீரக் கோப்பெருநள்ளியென்னும் பெயரைப்பார்க்க. பாண்டிநாட்டில் நள்ளியென ஓரூருள்ளது.

நன்னன்:—இவன் விச்சிக்கோவின்பரம்பரையில் முன்னுள்ளோன் ; பல்குன்றக்கோட்டமுடையவன். இவன்மகன் நன்னன்மீது (மலைபடு. ௬௪) இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் **மலைபடுகடாம்** பாடினர். "பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்போல" (குறுந். ௨௯௨) என்றதனால் இவன் பெண்கொலை புரிந்தவனென்று தெரிகின்றது. ஆயினும் "சூழியானைச் சுடர்ப்பூண் நன்னன், பாழியன்ன", "நறவுமகிழ் இருக்கை நன்னன் வேண்மான், வயலைவேலி வியலூ ரன்ன" (அகநா. ௧௫, ௯௭) எனக் கூறியிருத்தலாற் புகழுடையவனென்றே இவன் நினைக்கப்படுகிறான். இவனைப்பாராட்டியபுலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

நாஞ்சில்வள்ளுவன்:—இவன் நாஞ்சின்மலையையுடையவன் ; சேரனிடத்தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றோன்; பரிசிலர்க்குவேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன் ; இவனைப்பாடியவர்கள் : ஔவையார், ஒருசிறைப் பெரியனார், மருதனிளநாகனார், கருவூர்க்கதப்பிள்ளை.

நாலைகிழவன் நாகன்:—இவன் பாண்டியனுடையவீரன் ; மிக்ககொடையையுடையவன் ; இவனைப்பாடியபுலவர் வடமநெடுந்தத்தனார். இவன் பெயர் நாலைகிழானாகனெனவும் வழங்கும்.

நெடுங்கிள்ளி:—இவன் சோழபரம்பரையைச்சார்ந்தோன் ; ஆவூரும் உறையூரும் இவனுடையவை; சோழன்நலங்கிள்ளி இவற்றை முற்றியிருந்தபொழுது கோட்டைவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருந்த இவன் பின்பு கோவூர்கிழாரால் தேற்றப்பட்டான் ; காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளியெனவும் இவனுக்குப்பெயருண்டு; இவனைப்பாடியபுலவர்: கோவூர்கிழார்.

நெடுமானஞ்சி:—அதியமான் நெடுமானஞ்சியென்னும் பெயரைப்பார்க்க.

நெடுவேளாதன்:—இவனைப்பாடியவர் குன்றூர்கிழார்மகனார்.

பரதவர்:—தென்றிசைக்கட்குறுநிலமன்னர்; "தென்பரதவர் மிடல்சாய" என இந்நூலிலும், "தென்பரதவர் போரேறே" (கசச) என மதுரைக்காஞ்சியிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

பழையன்:— இவன் பாண்டிநாட்டிலுள்ள மோகூரிலிருந்த குறுநிலமன்னன்; இதனை மதுரைக்காஞ்சியாலுணர்க. இவன் காவல்மரமாக ஒரு வேம்பினை வளர்த்துவந்தானென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகிறது (ரு-ஆம் பத்தின்பதிகம்.) சோழநாட்டுப் போரென்னுமூர்க்குத் தலைவனும் பழையனொருவனிருந்தானென்றும் தெரிகிறது (அகநா. கஅசு.)

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி:—இவன் சிறந்த அறிவுடையோன்; இவன் காலத்துப்புலவர் பிசிராந்தையார்.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்:—இவன் தமிழ்நாட்டரசர் மூவரினும் மேம்பட்டுவிளங்கினோன். இவனைப்பாடியவர்கள்: மதுரை மருதனிளநாகனார், மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார், ஆவூர்மூலங்கிழார், இடைக்காடனார், வடமவண்ணக்கன் பெரிசாத்தனார்.

பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழுதி:—இவன் மிக்கவீரமுங்கொடையுமுடையோன். இவனைப்பாடியபுலவர் இரும்பிடர்த்தலையார்.

பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி:—இவனைப் பாடியவர் ஔவையார். கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி யென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தன்:—இவன் வந்தோர்க்கு அன்புடன் உணவளிப்போன்; சிறந்தவீரன்; இவன்பெயர் பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையனெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவனைப்பாடியவர் ஆவூர்மூலங்கிழார்.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன்வழுதி:—இவன் மிக்க வீரச்செல்வமுடையோன்; வடநாட்டரசரைவென்று அடிப்படுத்தினோன். இவனைப்பாடியபுலவர்: ஐயூர்முடவனார், மருதனிளநாகனார்.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சியநன்மாறன்:—இவன் தன்னைச்சேர்ந்தோர்க்கு மிக்கநன்மையும் பகைவர்க்கு மிக்கதுன்பமும் புரிபவன்; இவனைப்பாடியவர் மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்:—இவன் வரலாற்றைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனென்பதிற் காண்க.

பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்:—இவனைப்பாடியபுலவர் குடபுலவியனார்.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதி:—இவன் அநேகயாகங்களைச் செய்தவன்; பல பகைவர்களையும் அறப்போரால்வென்று மறங்க

வேள்வி புரிந்தோன் ; பெரியவள்ளல் ; சிவபெருமானிடத்து மிக்க பத்தி யுடையோன் ; இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: காரிகிழார், நெட்டிமையார், நெடும்பல்லியத்தனார் ; "பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி" (தொல். களவி. சூ. ௨௬ - சேனா. மேற்.)

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி:—இவன் சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருமாவளவனோடு நட்புடையன்; இவன் காலத்துப்புலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

பாரி:—இவன், கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன் ; முந்நூறு ஊரையுடைய பறம்பு நாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் ; முல்லைக்கொடிக்குத் தேர்கொடுத்தோன் ; இதனை, "சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" (௮௯-௯௧) என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையாலுணர்க. தன்னுடைய முந்நூறு ஊரையும், மற்றைப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தோன்; மிக்கபராக்கிரமமுடையவன். இவனை வெல்லக்கருதிய தமிழ்நாட்டுவேந்தர் மூவரும் போரில் வெல்லவொண்ணாமையின் வஞ்சித்துக்கொன்றனர். இவன் இறந்தபின்பு இவன்நண்பராகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோனையும், இருங்கோவேளையும் வேண்டி, அவர் மறுப்ப, அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்க்கு மணம்புரிவித்தனர். இவனைப் பற்றி அவ்வச்சமயங்களிற் கபிலர் பாடியசெய்யுட்களை ஊன்றிப்படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரார். சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார் "கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங் கொடுப்பாரிலை" என்று அருளிச்செய்திருத்தலின் இவன்காலம் அவர்காலத்துக்கு முந்தியதாகல்வேண்டும். இவன்மலைச்சுனை புலவர்பலராலும் புகழப்பட்டுள்ளது. "பலாஅம் பழுத்த" (பதிற். ௬௧) என்பதிலும் இவன் பாராட்டப்பெற்றுள்ளான். இவன்பெயர் வேள் பாரியெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியவர்: கபிலர், இவன்மகளிர் முதலியோர். இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தபுலவர்: புறத்திணைநன்னாகனார், கபிலர் முதலியோர்; ௧௦௫-௧௨௦, ௧௫௮, ௧௭௬, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௩௬.

பாரிமகளிர்:—இவர்கள் கபிலராற்பாடப்பட்டவர்கள்.

பிசிராந்தையார்:—இவரைப்பாடியவர் கண்ணகனார்; ௨௧௮.

பிட்டங்கொற்றன்:—இவன் குதிரைமலைத்தலைவன். சேரனுடைய சேனாபதி. மிக்க கொடையாளிகளுள் ஒருவன். இவன்பெயர் பிட்டனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார்.

புல்லி:—ஒருபாரி ; வேங்கடமலை இவனுக்குரியது.

பூதப்பாண்டியன்றேவிபெருங்கோப்பெண்டு:—இவரைப்பாடியவர் மதுரைப் பேராலவாயார்.

பேகன்:—இவன் கடைவெழுவள்ளல்களில் ஒருவன். இவன் வரலாற்றை வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனென்பதிற்காண்க.

பொகுட்டெழினி:—இவன், அதியமான் நெடுமானஞ்சி யென்பவனுடைய மகன்; இவனைப்பாடிய புலவர் ஔவையார்.

பொறையாற்றுகிழான்:—இவன் பொறையாறென்னு மூருக்குரியவன்; மிக்க கொடையையுடையோன். இவனைப்பாடியவர் கல்லாடனார்.

மல்லிகிழான்காரியாதி:—இவன் குடநாட்டையுடையவன்; வருவோர்க்கு வேண்டியவற்றை மிக்க அன்புடன் அளிக்கும் கொடையையுடையான். இவனைப்பாடியவர் ஆவூர் மூலங்கிழார்.

மலையமான்சோழியவேனாதி திருக்கண்ணன்:—இவன் மலையமானாட்டின்கண் கோவலூர்க்கரசன்; முள்ளூர் மலையையுடையவன்; சோழராசனுக்குப்பேருதவிபுரிந்தோன்; இரவலர்க்கு வைப்புத்திரவியம்போன்றவன். இவன் பெயர் மலையமான் சோழியவேனாதி திருக்கிள்ளியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர் மாறோக்கத்துநப்பசலையார்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி:—இவன் பெண்ணையாற்றங்கரையின்கணுள்ள மலாடென்று வழங்கும் மலையமானாட்டின் அரசன். கோவலூர் இவனது இராசதானி. தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு சமயத்து யுத்தத்தில் உதவிபுரிந்தவன்; புலவர்க்குப் பரமோபகாரி; முள்ளூர்மலையையுடையான்; அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன்; கடைவெழு வள்ளல்களிலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே. இவன்குதிரைக்குக் காரியென்றுபெயர். மேற்கூறியவள்ளல்களி லொருவனுகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன்; இதனை, "காரிக் குதிரைக்காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியும்" (கக௦ - ககக) என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படையாலுணர்க. இன்னும், "துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமான், நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கா முன்றுறைப், பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு, நெறியிருங் கதுப்பி னென்பே தைக்கு" (அகநா. ௩ரு), "மாரி கொடுப்பிற் செவ்வேன் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்" (குறுந். ௩௧௨), "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வாள் மலையனது, ஒருவேற் கோடியாங்கு" (நற். ௩௨௦) எனச் சான்றோர் இவனைப்பாராட்டியிருத்தல் காண்க. இவன்பெயர் மலையமானெனவும் காரியெனவும் மலையனெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடிய புலவர்கள் : கபிலர், மாறோக்கத்துநப்பசலையார்.

மலையமான் மக்கள்:—இவர்கள், தம்குலப்பகைவனுகிய சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் தம்மையானைக்கு இடறக்கொடுத்தபொழுது கோவூர்கிழாராற்பாடி உய்விக்கப்பட்டார்கள்.

மாங்குடி மருதனார்:—இவர் மதுரைக்காஞ்சியென்னு நூலின் ஆசிரியர்; பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை நன்குமதித்துப் பாடப்பட்டார். இவருடைய பிறவரலாறுகளைப் பத்துப்பாட்டில், பாடினோர் வரலாற்றிற் காண்க.

மாவளத்தான்:—இவன் சோழன்நலங்கிள்ளியின் தம்பி; தாமப்பல்கண்ணனாரோடு வட்டாடியபொழுது, அவர் கைகரப்பத் தான் வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்து, அவர் 'நீ சோழன்மகனல்லை' என்று சொல்ல நாணமுற்றுப் பின்பு அவராற்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். இவனைப்பாடியவர் மேற்கூறிய தாமப்பல்கண்ணனார்.

முக்காவனாட்டு ஆமூர்மல்லன்:—இவன் மற்போரிற் சிறந்தவன்; உறையூரிலிருந்த சோழனுரிய தித்தன்மகன்; போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளியாற் றொறுத்துக் கொல்லப்பட்டவன். இவன்காலத்தவர் சாத்தந்தையார்; அ0 - அஉ.

முதியன்:—ஆதனுங்கனென்பவனது இயற்பெயர்; அப்பெயரைப் பார்க்க.

மூவன்:—இவன் ஒருசிற்றரசன்; விரைந்து பரிசில்கொடாமையால் பெருந்தலைச்சாத்தனாரால் இகழ்ந்து பாடப்பட்டான்.

மூவேந்தர்:—சேரசோழபாண்டியர்; இவர்கள் வேள் பாரியென்னும் வள்ளலை வஞ்சனையாற் கொன்றார்.

யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை:—கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை யென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

வடிம்பலம்பநின்றபாண்டியன்.—இவன் கடற்றெய்வத்திற்குப்பெரிய தோர் விழவுசெய்தான்; பஃறுளியாற்றை உண்டாக்கினன். இன்னும் இவன் பெருமையை மதுரைக்காஞ்சியாலும், சிலப்பதிகாரத்தாலு முணர்க.

வல்லார்கிழான்பண்ணன்:—இவன் வல்லாரென்னு மூரிலுள்ளவன்; பண்ணனென்னுமியற்பெயரையுடையான்; சிற்றரசன். இவனைப்பாடியபுலவர் சோணாட்டு முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

வல்வில்லோரி:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன், கொல்லிமலைக்கும் அதைச்சார்ந்த நாட்டிற்குந் தலைவன்; "காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, ஓரிக் குதிரை யோரியும்" எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் இவனைப்புகழ்ந்து கூறினர். இவன்பெயர் ஆதனோரியெனவும் வழங்கும். இவனைப்பாடியபுலவர்கள்: வன்பரணர், கழைதின்யானையார்.

வாட்டாற்றெழினியாதன்:—இவன் சிறந்தகொடையாளி; வாட்டாறு என்னு மூரிலுள்ளவன். இவனைப்பாடியபுலவர் மாங்குடிகிழார்.

விச்சிக்கோன்:—இவன் சிற்றரசருளொருவன், பாரிமகளிரை மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலரால் வேண்டிப்பாடப்பெற்றோன். இவன் சேரமான்

குடக்கோ விளஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டான் (பதிற். ௯-ஆம் பத்தின் பதிகம்பார்க்க.)

வேளிமான்:—இவன் சிற்றரசன் ; மிக்ககொடையாளி ; இவன்காலத்தவரும் இவனிறந்தபின்பு பிரிவாற்றாதவருந்திப்பாடியவரும் பெருஞ்சித்திரனார்.

வேங்கைமார்பன்:—இவன் கானப்பேரெயிலின்தலைவன் ; பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியால் வெல்லப்பட்டான். இவன்காலத்துப்புலவர் ஐயூர் மூலங்கிழார்.

வேள்எவ்வி :—இவன், *வேளாளருள் உழுவித்துண்போர்வகையினன்; மிழலைக்கூற்றத்துத்தலைவன்; மிகுந்தகொடையாளி; தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்டோன்; "ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி", "எவ்வி தொல்குடி", "போரடு தானை யெவ்வி", என இந்நூலிலும், "எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர், பூவில் வறுந்தலை போல" (௧௯) எனக் குறுந்தொகையிலும் சான்றோர் இவனைப் புகழ்ந்து கூறியிருத்தல் காண்க. கடற்கரைக்கணுள்ள நீழலென்னு மூர் இவனுடையது (அகநா. ௩௬௬.) இவனைப்பாடியவர்கள்: மாங்குடிகிழார், கபிலர், வெள்ளெருக்கிலையார். இவருள், இவன் இறந்தபின் வருந்திப் புலம்பியவர் வெள்ளெருக்கிலையார்.

வேள்பாரி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன் ; இவன் வரலாற்றைப் பாரி யென்னும் பெயரிற்காண்க.

வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் :—இவன், கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் ; மலைநாட்டையுடையவன் ; மயிற்பறவைக்குப் போர்வை கொடுத்தோன். இவனது ஊர் நல்லூரென்பது ; ஆவியர்குடியிற்பிறந்தவன், இதனை இவன்பெயராலும், சிறுபாணாற்றுப்படையாலுமுணர்க. தனக்குரியவளாகிய கண்ணகியென்பவளைத் துறந்ததனால், 'இவளையங்கீரித்துக்கொள்க' என்று கபிலர்முதலிய புலவர்களால் இரந்துபாடப்பெற்றான்; 'கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு" (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந.) "கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்க லூடன் பேகனும்" (௮௫-௭) என்றார் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும். இவன்பெயர் பேகனெனவும்வழங்கும். இவனைப் பாடியபுலவர்கள்: பரணர், கபிலர், வன்பரணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழார்.

---

* "வேளாளர் உழுவித்துண்போரும், உழுதுண்போருமென இருவகையினர். அவருள், உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களும், தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப்பிடவூரும், அழுந்தூரும், நாங்கூரும், நாவூரும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்லமும், கிழாருமுதலியபதியிற்றோன்றி வேளெனவும், அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டியநாட்டுக் காவிதிப்பட்டமெய்தினோரும், குறுமுடிக் குடிப்பிறந்தோர முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராம்" தொல். அகத்திணை. சூ. ௩௦ - ந.

விசேடக் குறிப்பு.

மூலத்திலும் உரையிலும் கண்டவை.

அளவுகள்:—உறை, நாழி, மா, வேலி.

ஆபரணவகை:— அருங்கலம், அருங்கலவெறுக்கை, ஐம்படைத்தாலி, கம்பியாகச்செய்தநூல், கிண்கிணி, குறுவளை, தாலி, தொடி, நெற்றிப்பட்டம், புலிப்பற்றாலி, பொலங்கலம், பொலங்காசு, பொலந்தாமரை, பொற்கம்பி, பொற்றளிர், பொற்றும்பை, பொன்னுழிஞை, மங்கலியசூத்திரம், முத்தாரம், முத்துவடம், முன்கைக் கடகம், யானையின்நெற்றிப்பட்டம், வள்ளித்தொடி, வளை, வளைந்தகடகம், வீரக்கழல் (வீரகண்டை), வீரவளை.

ஆயுதவகை:—அடார், அம்பறாத்தூணி, அம்பு, அரம், அரிவாள், ஆயுதக் காம்பு, எஃகு, கண்ணாடிதைத்தகேடகம், கணிச்சிப்படை, கலப்பை, கழிப்பிணிப் பலகை, காழெஃகம், கிளிகடிகருவி (தட்டை), குந்தாலி, குறடு, கேடகம், கோடாலி, சக்கரம், சிறியிலையெஃகம், சேறுகுத்தி, தறிகை, துடுப்பு, நவியம், படைவாள், பூண்கட்டிய தண்டு, மழு, வாள், வில், வேல், வேலுறை.

ஆறுகள்:—ஆன்பொருநை (பொருநை), கங்கை, காரியாறு, காவிரி, குமரி, பஃறுளி, பெண்ணை, வையை.

இடவகை:—அம்பலம், அரண்மனை, அரைமண்இஞ்சி, அரைமலை, அறச் சபை, ஆயுதக்கொட்டில, ஆலை, ஆற்றிடைக்குறை, ஆற்றின்கூடல, இடைகழி, இடை மதில், இளமரச்சோலை, இறைப்புரிசை, ஊர்ப்பொது, ஊருண் மரம், எயில், கட்டூர், கடைமடை, கடைமுகம், கரம்பை (பாழ்நிலம்), கருப் பம் பாத்தி, கருப்பாலை, கல்லணை, கல்வளை, கலிங்கு, கவர்த்தவழி, கழனி, கள்ளிற்கடை, காட்டுவழி, காட்டுவாயில், காலை ஓலக்கம், காவற்காடு, குகை, குடம்பை, குதிரைப்பந்தி, குறியஅரண், குறுநெறி, கூடாரம், கூற்றம், கொற்றுறைக்குற்றில, கோட்டம்பலம், கோடுயரடுப்பு, சதுக் கம், சபை, சித்திரமாடம், சில்குடிச்சீறூர், சிற்றரண், சிற்றூர், சிறுமனை, சுடலை, செண்டுவெளி, சேக்கை, சேனைகளின் வரவைப் பார்த்துக் கொண்டு இருத்தற்குரிய இருப்பு, தாதெருமறுகு, திண்ணை, தெரு, நாளோ லக்கம், நெற்கதிர் வேய்ந்தவீடு, நெற்களம், பசுத்தொழு, பண்டக்கலக் கொட்டில், படைவீடு, பணிக்களரி, பாணசேரி, பாத்தி, பாழூர், பீலிவேய்ந்த குடம்பை, புக்கில், புல்லாலவேய்ந்தசிறுமனை, புலிபொறித்தகோட்டை, புற்று, புறங்காடு, புன்செய், புனம், பூஞ்சோலை, பெருங்குறும்பு, பொதியில்(அம்பலம்), மணற்குன்று, மதில், மதிற்சூட்டு, மலைகாடு, மலைவழி, மாடம், முரம்புநிலம், முல்லைநிலம், முற்றம், முன்னூர்ப்பொதியில், யாகசாலை, யானைக்கூடம், வயல், வழி, வன்புலம், வாய்த்தலை, வாயில், வீட்டின்இறப்பு, விடுநிலம், வீடு, வீதி, வேண்மாடம், வேத்தவை, வேலி.

உடை வகை:—கலிங்கம், காழகவுடை, சிதார், சீரை, பூவடிவமைந்த ஆடை, தழைகளாலாகிய உடை, தழைகளாலும் பூக்களாலுமாகிய உடை, பழந்துணி, புதுக்காழ்ப்போர்வை, புதுமடி.

உணவுவகை:—அரிசி, அல்குபதம், அல்லியரிசி, அவல், அவிப்புழுக்கல், அவிழ், ஆட்டிறைச்சி, ஆமைப்புழுக்கு, ஆமையிறைச்சி, ஆரலின்சூட்டிறைச்சி, இல்லடைகள், இலைக்கறி, இளநீர், உப்பிலாப்புழுக்கல், உலை, ஊன்சோறு, ஊன்றடி, ஊன்றுவை, கட்கலங்கல, கடுங்கள், கந்தாரம், கருனை, கள், களிகொள் சோறு, காடி, குய்யுடையடிசில், கூழ், சுட்டபனங்கிழங்கு, சுடுகிழங்கு, சோற்றுத்திரளை, துவை, நறுநெய், நனைக்கள், நிணப்புழுக்கு, நிணவூரி, நெய், நெய்ம்மிதிகவளம், நெற்கவளம், பழஞ்சோறு, பனநுகும்பு, பனம்பிசிர், பாகு, பாசவல், பாலுலையில வெந்ததும் தேனுடுகலந்ததுமான வரகரிசிச்சோறு, புல்லரிசி, புளிங்கறி, புளிங்கூழ், புளிமிதவை, புற்கை, பெருஞ்சோறு, பொரியல், மரையான்பாலுலையில் வெந்தசோறு, மான்வறைக்கருனை, மான்றசைப்புழுக்கல், மானிறைச்சி, முயலின் சூட்டிறைச்சி, முயலிணிணம், மோர், வரகின் சோறு, வராலிறைச்சி, வறை, விழுக்கு, விழுக்குநிணம், வீரபானம், வெந்தை, வேளையிலைவேவை, வேளைவெந்தை.

உலகவகை:—கீழுலகம், கோலோகம், சுவர்க்கம், நரகம், வீரசுவர்க்கம்.

உலோகவகை:—இரும்பு, செம்பு, பொன், வெள்ளி.

உவமைகள்:—அரசனுக்கு உயிர் உவமை, அருவிக்குத் துகில், அருளுக்கு நீர், அழகிய இடத்திற்கு ஓவம், அழித்தற்குத் தீ, உபகாரியாகிய ஒருவனுக்கு அருஞ்சுரத்தின்மரம், உசாவினதுஅகலத்திற்கு ஆகாயம், எருமைக்குக் குண்டுக்கல், எருமைக்கொம்பிற்குப் பயற்றுநெற்று, கந்தைத்துணிக்குப்பாசிவேர், கள்மயக்கத்திற்குத் தேளின்கடுப்பு, கலிங்கவுடைக்குப் பாம்பின்தோல், கிணைப்பறைக்குக் களிற்றின்அடி, குடுமிக்கு மானுளை, குதிரைவேகத்திற்குக் காற்றின்வேகம், சாயலுக்கு நீர், செங்நெலுக்கு வேங்கைப்பூ, சேவற்கோழியின் நெற்றிச்சூட்டிற்கு முள்ளுமுருங்கைப்பூ, சேனைக்குக்கடல், தடாரிப்பறைக்குத் திங்களும் யானைக்காற்சுவடும், தமிழ்நாட்டரசர்மூவர்க்கு முத்தீ, தலைவனுக்குச் சூரியன், நண்பர்க்குக் கண், நரைக்கூந்தற்குக் கொக்கின்றூவி, நிணத்திற்குநெய்விழுதும் மெழுகடையும், நிமிர்ந்தஅவிழுக்குக் கொக்கின் நகம், நிரைக்கு விண்மீன், பகைவர்சேனையைத் தடுத்து நிற்கும் வீரனுக்குக் கடலைத்தடுத்து நிற்கும்கரை, பலவகைப் பூக்களாலாகியமாலைக்கு இந்திரவில், பன்றித்தலைக்கு உரல், பனையினடிக்கு முழா, பாசறைக்குக் கடல், புகழுக்குத்திங்கள், புகைக்கு இருளும் மங்குலும், புதல்வர் தலைக்கு முனிவர்தலை, பொறுமைக்குநிலம், மகளிர் நடைக்கு மயில்நடை, மணிக்கு, முழவு, மதுப்பிழிந்தகோதுக்கு யானையுண்டகவளக்கோது, மதுவிற்கு ஆனெய், முத்தாரத்திற்குப் பிறை, மூயல்விழிக்கு நீர்க்கொப்புள், மேகத்தோற்றத்திற்கு மலை, யானைச்செவிக்கு முறம், யானைத்தாளுக்குப் பணை, வண்மைக்கு மாரி,

வலிக்குக்காற்று, வறுமைக்கு அரா, வறுமைத்துன்பத்தற்கு நரகத்துன்பம், வீட்டிற்குக் கயம் (நீர்நிலை), வெள்ளைக்கூந்தலுக்கு விரித்தநூல், வேலுக்குக் கெண்டை, வேள்வித்தீக்குத் தாமரை.

ஊர்கள்:—அம்பர், அரிசில் (அரிசிலூர்), அரையம், அழும்பில், அள்ளூர், ஆடுதுறை, ஆமூர், ஆய்குடி, ஆலங்கானம், ஆலங்குடி, ஆலத்தூர், ஆவூர் இடைக்காடு, இடைக்குன்றூர், இலவந்திகைப்பள்ளி, ஈர்ந்தூர் (ஈரந்தூர்), உறையூர், உறையூர் ஏணிச்சேரி, ஊணூர், எக்கூர், எயில், எருக்காட்டூர், எருமைவெளி, எறிச்சிலூர் (எறிச்சி), ஐயூர், ஒக்கூர், ஒல்லையூர், கபிலநகர், கரும்பனூர், கருவூர், கழனிவாயில், கள்ளில், காவிரிப்பூம்பட்டினம், கானப்பேர் (காளையார்கோயில்), குடவாயில், குராப்பள்ளி, குளமுற்றம், குறுங்கோழியூர், குன்றூர், கூடலூர், கோட்டம்பலம், கோவலூர், கோலூர், சிக்கற்பள்ளி, சிற்றரையம், சிறுகுடி, செந்தில், செருப்பாழி (௧௭௦), தகடூர், தங்கால், தலையாலங்கானம், தழும்பனூர், திருப்போர் (திருப்பூர், ௭௪), துவராபதி, துறையூர், தொண்டி, நல்லூர், நாலை (நாலூர்), நெய்தலங்கானல் (நெய்தல் வாயில் அல்லது நெய்வாசலென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கருகே ஓரூருள்ளது), நொச்சிநியமம், பாமுளூர், பிசிர், பிடவூர், புல்லாற்றூர், பூஞ்சாற்றூர், பெருங்குன்றூர், பேரரையம், பொருந்தில், பொறையாறு, போந்தை, மதுரை, மல்லி (இப்பெயருள்ளவூர்கள்பல), மாங்குடி, மாவிலங்கை (இலங்கை, பெருமாவிலங்கை), முகையலூர், முசுறி, முரஞ்சியூர், முள்ளூர், மையல், வஞ்சி, வல்லார், வாகை, வாட்டாறு, விரிச்சியூர், விரியூர், விளங்கில், வீரை, வெண்குடை, வெண்ணி, வெள்ளைக்குடி, வேம்பற்றூர்.

ஊர்திவகை:—குதிரை, சகடம், தேர், யானை.

ஐதிஹ்யம்:—ஆலமரம், சுடுகாடு, தூண், மலைஇவற்றில் தெய்வங்களுண்டென்றல்; மேல்கடல பழையதென்பது.

கட்டில்வகை:—அரசுகட்டில், ஆயுதக்கட்டில், கால்கழிகட்டில், முரசுகட்டில்.

கதைகள்:—கீழ்கடல் சகரால் தோண்டப்பட்டது, சிபி புறாவிற்காகத் துலையிலேறியது, சீதை ஆபரணங்களை முடிந்துவீழ்த்தியது, பரமசிவன் முப்புரங்களை எரித்தது, பாண்டவர் நூற்றுவரோடு போர்புரிந்தது.

கூத்துவகை:—அல்லியக்கூத்து, குரவைக்கூத்து.

கூற்றங்கள்:—மிழலைக்கூற்றம், முத்தூற்றுக்கூற்றம் (முத்தூர்க்கூற்றம்).

கோயில்கள்:—இந்திரன்கோயில், சிவாலயம், முருகக்கடவுள் கோயில்.

சாதிகள்:—அந்தணர், அரசர், அளவர், இடையர், இயவர், உப்புவாணிகர், உமணர், உழவர், எயிற்றியர், கடம்பர், கடைசியர், கம்மியர், களமர், இளைஞர், இளைமகள், குயவர், குறத்தியர், குறவர், குறும்பர், கூத்தர், கொல்லர், கோசர், தச்சர், தேர்ப்பாகர், துடியர், துளையர், பரதவர், பறையர், பாமணி,

பாணர், பாணிச்சி, புலையர், பூண்செய்கொல்லர், பூவிலைப்பெண்டு, பொதுவிலை மகளிர், பொருநர், மடையர், மழவர், மறத்தியர், மறவர், மோரியர், யவனர், யாழ்ப்புலவர், யானைப்பாகர், யானைவேட்டுவர், வடவடுகர், வண்ணாத்தி, வணிகர், வலைஞர், விலைப்பெண்டிர், வேடர்.

சிறுதெய்வங்கள்:—கள்ளி நீழற்கடவுள், சூளி, நடுகற்றெய்வம், பேய், பேய்ப்பெண்டிர், பேய்மகள், பேயாயம்.

தானியங்கள்:—அவரை, உழுந்து, எள், கடலை, குளநெல், கொள், செந்நெல், தினை, நெல், பயறு, மலைநெல், மூங்கில்நெல், வரகு, வெண்சிறுகடுகு, வெண்ணெல், வெள்ளெள், வெள்ளைவரகு.

துவசவகை:—இடபக்கொடி, கருடக்கொடி, துகிர்க்கொடி, நாட்கொடி பனைக்கொடி, புலிக்கொடி, மயிர்க்கொடி, மீனக்கொடி, விசயக்கொடி (வெண்கொடி).

தெய்வவகை:—அருந்ததி, இந்திரன், இயக்கன், இராமன், உலகபாலர், கண்ணபிரான், காலன், சிவன், ஞாயிறு, திருமகள், திருமால், நாமக்கோன், பலராமர், பிதிரர், பிரமதேவர், முருகக்கடவுள், யமன், விண்மீன்கள்.

தொகைகள்:—அங்கம் - சு ; அங்கம் - ச ; அந்தணர் தொழில் - சு ; அரசர்மூவர் ; இலாஞ்சனை - எ ; உணு - ச ; உலகம் - ௩ ; உழாமையாலுளவாகும் பயன்-ச ; ஊர் - ௩00 ; எச்சம் - அ ; எயில - ௩ ; ஐம்படைத்தாலி; கணம்-கஅ; கழல் - உ ; காட்டுப்பசு - எ ; குடிகள் - ச ; திசை - ச ; திதி - கரு ; தீ - ௩ ; துரியோதனுதியர் - க00 ; நாட்டுப்பசு - எ ; நீர் - ௩ ; பாடற்றுறை - உக ; பாண்டவர் ஐவர் ; பூக்கள்-ச ; பூதம் - ரு ; பெருவேளிர் ஐவர் ; பொறி - ரு ; மருந்து - உ ; முரசு - ௩ ; மூர்த்திகள் - ௩ ; வருணம் - ச ; வள்ளல்கள் - எ ; வேதம் - ச ; வேள்வி - உக.

நாடுகள்:—காட்டுநாடு, காரிநாடு, கொங்குநாடு, கோனாடு, சோனாடு, பறம்புநாடு, பெண்ணைநாடு, மலைநாடு, மாறோக்கம், முக்காவனாடு, வேங்கடநாடு.

நார்வகை:—ஆத்திநார், நறைக்கொடிநார், மரல்நார்.

நீர்நிலைவகை:—அருவி, ஆறு, உவர்க்கூவல், ஊருண்கேணி, கயம், களாநிலக்கிணறு, கற்கூவல், காட்டாறு, சிற்றாறு, சுனை, நிறைக்குளம், பொய்கை, மடு, வல்லுவர்க்கூவல்.

நீர்மிதவை:—அம்பி (ஓடம்), அறத்துறையம்பி, கப்பல், கழித்தோணி, தெப்பம், தோணி, நாவாய், மீன்படகு.

நீர்வாழ்வன:—அயிரைமீன், ஆமை, ஆரன்மீன், இறாமீன், கயல், கவடி, கெடிற்றுமீன், கொழுமீன், கோட்டுமீன், சங்கு, சிப்பி, சிறுசின்மீன், சுறாமீன், நத்தை, நந்தினேற்றை, நீர்க்கோழி, நீர்நாய், நுழைமீன், மலங்குமீன், முதலை, வரால், வாளை.

நூல்கள்:—அங்கங்கள், அருத்தநூல், தருமநூல், வேதங்கள்.

நோய்கள்:—கிளைவாலுண்டாகும் நோய், பஞ்சிகளையாப்புண், புண் வழலை, மிடற்றுப் பசும்புண், வயாநோய்.

பண்கள்:—இரங்கற்பண், காஞ்சிப்பண், குறிஞ்சிப்பண், செவ்வழிப் பண், படுமலைப்பண், மருதப்பண், விளரிப்பண்.

பந்தர்:—கூவையிலைப்பந்தர், தழைப்பந்தர், படுஞ்செய்பந்தர்.

பரிசில்:—ஊர்ப்பரிசில், ஓடைப்பரிசில், யானைப்பரிசில் முதலியன.

பலி:—குருதிப்பலி, நாட்பலி.

பழவகை:—ஆலம்பழம், களங்கனி, துடரிப்பழம், நெல்லிக்கனி, பலாக் கனி, பனம்பழம், மாங்கனி, விளாங்கனி.

பழமொழி:—கிளியிடுவாய்த்தாற் போல்வது, கொண்டைமேற் காற் றுக்கச்செல்லல்.

பறவைவகை:—அன்னப்பறவை, ஆந்தை, இதல, ஈசல் (செம்புற்றீயல்), கழுகு (கழுகின்சேவல்), காக்கை, காட்டுக்கோழி, கானக்காக்கை, கிளி, குயில், குருவி, குறும்பூழ், கொக்கு, கோட்டான், செவ்வரிநாரை, தும்பி, தூக்கணங் குருவி, தேனீ, நாரை, பருந்து, புதா, புறவு, பூழ், பேராந்தை, பொகுவல், மயில், மனைக்கோழி, மிஞிறு, வானம்பாடி.

பாத்திரங்கள்:—உண்கலம், கட்குடம், கருங்கலன், கவிக்குந்தாழி, கிண்ணி, குடம், குடை (உண்கலம்), குண்டிகை, கோய், சமைக்கும்பானை, சாடி, சேறுபட்டதசும்பு, தாலம், தாழி, பனங்குடை, பாற்பானை, பானை, பொற்கலம், மண்டை, மதுக்குடம், மிடா, முதுமக்கட்டாழி, வட்டி, வெண் மண்டை, வெள்ளிக்கலம்.

பால்வகை :—கவரிமாவின் பால், பசுப்பால், மரையாவின்பால்.

பாவைவகை:—அல்லிப்பாவை, கண்மணிப்பாவை, கொல்லிப்பாவை, தெற்றிப்பாவை, மணற்பாவை, வண்டற்பாவை.

பிறபெயர்கள்:—அடிக்குமணி, அதட்படுக்கை, அமிழ்தம், அரக்கன், அரில், அழற்பள்ளிப்பாயல், அறக்கற்பு, ஆகுதி, ஆணி, ஆயுத இலக்கம், ஆயு தப்பிடி, ஆரக்கால், ஆரநெருப்பு, ஆலம்பொந்து, ஆலம்வீழ், இந்திரவில், இரா பசூயம், இலக்கம், ஈமவிளக்கு, உப்பு, உரல், உருளி, உருளை, உலக்கை, உலைக்கல், உள்ளிபெருக்கை, எண்ணெய், எந்திரம், எரிகொள்ளி, எழுத்தாங்கியகதவு, ஏணி, ஏத்தம், ஏர், ஒடுங்காழ்ப்படலை, ஒத்தல் (தாளம்), ஓலைக்கடை, ஓமகு ண்டம், கச்சு, கச்சை, கடகப்பெட்டி, கடல்முத்து, கடற்றூரம், கடிவாளம், கடுந்தெற்றுமூடை, கடைக்கொள்ளி, கண்ணாடி, கண்ணேணி, கணக்காயர், கணையமரம், கதவு, கருங்கல், கப்பற்பாய், கரும்பின்பூ, கரும்பி னெந்தி ரம், கவசம், கவரி, கழிப்பிணிப்பலகை, கற்பகச்சோலை, காம்பு, காமரம், காவற்பெண்டு, காவன்மரம், கிணைப்பறைக்கோல், கிளிபீடு, குப்பி, குப்பை, குய வன்சக்கரம், குரல்நரம்பு, *கூடு, கைகவரிநரம்பு, கொங்கர், கொளுத்து, கொற்றக்

குடை, கோல், சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள், சங்கிலி, சித்திரம், சிறுகாடு, சிறுதூறு, சுவர், சுள்ளி, சுளகு, சூடு, சூரபன்மா, சூலை, செருப்பு, சேமவச்சு, தலையடுப்பு, தலையாட்டம் (உளை), தவம், தாள்நிழல், திரை, தீக்கடைகோல், தூண், தூண்டில், தேர்மொட்டு, தொடிமாணுலக்கை, நடுகல், நரம்பு (தந்தி), நல்வினை, நாய் (சூதாடுகருவி), நாராசம், நிரைக்குளப்புதவு, நீலக்கச்சை, நுகம், நூலிழை, நெற்கூடு, நெற்சூடு, நெற்பொலி, நெற்போர், பஞ்சு, படங்கு, செய்பந்தர்க்கல், படப்பை, படமாடம், படுக்கை, பரிசம், பருக்கைக் கல், பறவைக்கூடு, பன்னாடை, பள்ளிச்சை, பனைப்போழ், பா, பாடை, பாதகம், பாய், பாய்மரம், பின்படை, புலித்தோற்கவசம், பூலிப்பொறி, புறச்சமயத் தோர், பூணூல், பொற்றைக்கல், மடல், மதகு, மலைத்தாரம், மறுபிறப்பு, மார்பிற்செம்பொறி, மாப்பந்து, மிளகுப்பொதி, மீப்பாய், முட்டை, முரசறைக் குங்குறுந்தடி, முருக்கமர இலக்கம், முருகன் யானை, முன்றானை, முனிவர், மூதிற்பெண்டிர், மேழி, யாகபத்தினி, யாகம், யானைக்கம்பம், யானைத்தந் தத்தாற் செய்யப்பட்ட துலாக்கோல், யானைத்தந்தப்பூண், யானைமணி, யூபஸ் தம்பம், வண்டிப்பார், வலை, வளைமுறி, வள்ளித்துடுப்பு, வார், வாழைப்பூ, விமானம், விளக்கு, வீரசெல்வம், வேணுக்கோல், வேதுறை.

பின்வருவனவற்றை முன்னே அறிவிப்பவை:—உற்பாதம், தீயகனா, பழம்புள் போதல், பறவை நிமித்தம், புதுப்புனல் வருதல், வலவிழ்கொள்ளி.

புகைவகை:—சூளைப்புகை, துகிற்புகை, நறைப்புகை, நாடுசுடுபுகை, மீன்சுடுபுகை, யாகப்புகை.

புளிவகை:—களாப்பழப்புளி, துடரிப்பழப்புளி, நாவற்பழப்புளி, நெல் லிப்பழப்புளி, புளியம்பழப்புளி, மாங்கனிப்புளி.

பொருள்களின் இயற்கையைப் பற்றி ஒருசாரார் கொண்டிருந்த கொள்கை:—இடி வெள்ளை நிறத்ததென்றது, நிலத்திற்கு நீர் முதல்வதென்றது, புலி இடப்பக்கத்தில் வீழ்ந்ததை உண்ணாதென்றது, பூம்பகற்கண் பெய்த நீர் சிப்பியுட்பட்டு முத்தாமென்றது, மலையில் ஆவியுண்டாகுமென்றது, மழைநீர்த்துளி கடலில் வீழ்ந்து முத்தாகுமென்றது, யானை தன்மேலே ஒருவனேறிக் கடந்ததைக் கருதி அடக்கி வைத்திருந்து பின்னர்க்காணும்பொழுது அதனை யறிந்து அவனைக் கொல்லுமென்றது, யானைப் போர்க்கு வேற்படையுரியதென்றது, யானைமதம் மணமுடையதென்றது, யானை பிறைசசியைப் புலிவிரும்புமென்றது, விளக்கொளியில் மான் துயிலுமென்றது.

மணிகளின்வகை:—அரவின்றமணி, சிப்பிமுத்து, தெய்வகடன்முத்து, நீலமணி, பவழம், மலைபயந்த மணி, மாணிக்கம், யானைக்கொம்பின்முத்தம்.

மரமுதலியன:—அதிரல், அல்லி, அலரி, அவரை, ஆசினிமரம், ஆத்தி, ஆம்பல், ஆம்பற்கிழங்கு, இரவமரம் (இரமரம்), இருப்பை, இருவாட்சி, இலவ ந்தை, இலைப்பாசி, ஈந்து, ஈரப்பலா, உடை, உழிஞைக்கொடி, உழுந்சில், உன் னம், ஊகம்புல், எருக்கு, எள், ஓடு, கடம்பு, கடலமுள்ளி, கணபு, காந்தை, கருநெய்தல், கரும்பு, கழற்கொடி, கழைக்கரும்பு, கள்ளி, களாச்செடி, காஞ்சி,

கிச்சிலி, காரைச்செடி, காளாம்பி, காளான், கீரை, குச்சுப்புல், குமிழ், குரலிக் கொடி, குருந்தமரம், குளநெல், குன்றி, கூதளம், கூவிளை, கூவை, கொற்றுறு ழிஞை, கொன்றை, கோங்கு, சந்தனம், சிறுகடுகு, சுரபுன்னை, சுரைக் கொடி, செங்கழுநீர், செருந்தி, தகரமரம், தருப்பைப்புல், தாமரை, தாழை, தாழைச்செடி, தில்லைமரம், தினை, துடரி, தும்பை, தெங்கு, தெறுழங்கொடி, நரந்தப்புல், நரந்தம், நறும்புல், நாவல, நெட்டி, நெருஞ்சி, நெல்லி, நொச்சி, பகன்றைக்கொடி, பருத்தி, பலா, பனை, பாகல், பாதிரி, பீர்க்கு, புளி, புளிமா, புன்னை, பூவாதுகாய்க்குமரம்,மரல், மருதம், மலைமல்லிகை, மிளகுகொடி, முஞ்ஞை, முசுண்டை, முண்முருங்கை, முல்லைக்கொடி, முல்லைப்புதல், முன்ன மரம், மூங்கில்,மூங்கிலமுளை, வடகுன்றத்துச்சாந்தம், வயலைக்கொடி, வள்ளிக் கிழங்கு, வள்ளிக்கொடி, வள்ளைக்கொடி, வாகை, வாழை, விளாமரம், வெட்சி, வெண்காந்தள், வெண்சிறுகடுகு, வெண்ணெட்டி, வெள்ளரி, வெள்ளெருக்கு, வேங்கை, வேம்பு, வேல், வேளை.

மலைகள் :—இமயம், கண்டீரம், குடகமலை, குதிரைமலை, கொண் கானம், கொல்லி, கோடை, தோட்டிமலை, தோன்றிமலை,நாஞ்சின்மலை, பறம்பு, பாயல், பூங்குன்றம், பொதியின்மலை, பொன்படுநெடுவரை, முதிரம், முள்ளூர் மலை, விச்சிமலை, வேங்கடம்.

மன்றவகை :—இரத்திமன்றம், பலாமன்றம், விளாமன்றம், வேப்பமன் றம்.

மாலைவகை—அடையாளமாலை, ஆத்திமாலை, ஒருகாழ்மாலை, கடன் முள்ளிப்பூமாலை, கண்ணி, காஞ்சிப்பூமாலை, காந்தட்பூமாலை, குடர்மாலை, கூவி ளங்கண்ணி, சுரபுன்னைப்பூமாலை, செம்பூங்கண்ணி, தழைமாலை, தளிர்மாலை, தளிரும்உழிஞையும் கலந்தமாலை, தும்பை மாலை, நரந்தப்பூமாலை, நூலரிமாலை, பகைமாலை, பல்காழ்மாலை,பனந்தோட்டில்வேங்கைப்பூக்களைவைத்துத்தொடுத்த மாலை, பனமாலை, பீலிக்கண்ணி, புறத்திணைமாலை, புன்னைமாலை, பூக்களுடன் இலைகளைவிரவிகோத்தமாலை, வஞ்சிமாலை, வளையமாலை, வேப்பமாலை.

முடிமன்னர் :—சேரர், சோழர், பாண்டியர்.

முள்வகை :—இடுமுள், உடைமுள், கயன்முள், கழன்முள், கள்ளிமுள், நெருஞ்சிமுள், வேலமுள்.

யுத்தவகை :—அறப்போர், கன்னிப்போர், குதிரைப்போர், தேர்ப்போர், நீர்ப்போர், மற்போர், யானைப்போர், வாட்போர், விழவு மேம்பட்ட போர்,விற் போர், வேற்போர்.

வழக்கங்கள் :—அரைத்தமண்ணால் மதிலமைத்தல், அலவலை வாயிலடைக் கிக்கொண்டு நீந்துதற்கு மடுவிற்பாய்தல்,ஆகுதிசெய்தல், ஆபரணங்களில் அருப் புத்தொழிலமைத்தல், ஆம்பலிலையால்மதுவையுண்ணல், ஆம்பற்கொடியை வளையாகஅணிதல், ஆயுதங்களுக்கு நெய்பூசிப் பீலியணிந்து மாலைசூட்டல், ஆறலைத்தல், இசைகேட்போர் தலையசைத்தல், இறந்தவர்க்குப் பிண்டோதகக்

கிரியைசெய்தல், இறந்தவருடம்பைச்சுடுதல், உடலைவெறுத்துத் துறக்கவிரும்பினோர் வடக்கிருத்தல், உடன்கட்டையேறல், உடைப்பை மீனுலடைத்தல், உப்புமுதலிய பண்டங்களை வண்டியிலேற்றிக் கொண்டுபோய் விற்றல், ஊர்காப்பாளர் பறையறைந்துகொண்டு விளக்குடன் யாமத்தேதோறுஞ் சென்றூரைக் காத்தல், ஊர்ப்பொதுவிடத்திற் பரிசிலர்தங்கல், கடாவழித்தல், கடாவிடல், கடிமரந்தடிதல், கழாக்கனியாற் கூந்தலை வகிர்தல், கள்ளுண்போர் புளிச்சுவையைவிரும்பல், களம்வேட்டல் (களவேள்விசெய்தல்), களவேள்வியிற் கூழை இடந்துழந்தடுதல், களைகளைதல், காலையில் மதுவை யுண்ணல், காவற்குத் தீயிடல், குதிரையை இடவாய்வலவாய் செலுத்தல், குழந்தைகளுக்கு அம்புலிகாட்டல், கைம்மைநோன்பு நோற்றல், கோலாற்கடைந்து முறகில் நெருப்பெடுத்தல், சூதாடுதல், சூருறல், தயிர்கடைதல், தருப்பைப்புன்மேல் பிண்டம்வைத்தல், தருமவோடம்விடுதல், தாளித்தல், தாளியடித்தல், தாளைப்பாடல், தானியங்களைக்குத்தல், தீவேட்டல், தூய்மையில்லாமகளிர் கலத்தொடாமலிருத்தல், தெய்வஆவேசமுற்று மனிதர்ஆடுதல், தைத்தல், நலவேளைபார்த்துப்புறப்படல், நாட்கடாவழித்தல், நாட்சோறளித்தல், நீரிலமூழ்கிமண்ணெடுத்தல், நீலமணியைஉச்சியிலதரித்தல், நெய்யை உலையாகவைத்தல், நெல்உகுத்துக் கடவுளைப்பரவுதல், நோயாலிறந்தஅரசருடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற்பிளத்தல், பகைவரிடமிருந்து கவர்ந்தபசுக்களைப்பொதுவிடத்தில் நிறுத்தல், பகைவருடைய அரணிற்கொண்டபொருள்களைப் பரிசிலர்க்குக்கொடுத்தல், பன்றுடையார்களைவழித்தல், பனங்குருத்தில் வேங்கைப்பூவைவைத்துத்தொடுத்தல், பாலில் உறையைத்தெறித்தல், பிணத்தைத்தாழியாற்கவித்துப்புதைத்தல், புதிதுண்ணல், புறத்திணைக்குரியபூக்களைப் பொன்னுற் செய்யப்படல், புறத்திணைக்குரியபூக்களைக்காலத்திற்பறித்தல் அல்லதுவாங்கிக்கோடல், பெண்டிர் பருத்திநூற்றல், பொதுவிடத்துள்ளவேட்பந்தளிரைச்சூடல், போர்க்களத்தைத் தமதாக்கிக்கோடல், போர்க்குச்செல்வோர் கயத்தில் மூழ்கிச்செல்லல், மணியை ஒப்பமிடல், மருந்திற்காக மரங்களிலிருந்து பாலெடுத்தல், மழையின் பொருட்டுத் தெய்வத்திற்குப் பலிதூவுதல், மன்றத்தில் பாணர் முதலியோர் முழவைக்கட்டுதல், யானைக்குப்பூணணிதல், யானையின்மீது கொடியெடுத்தல், யுத்தத்தில் இமைத்தவர் முதலியோரோடு போர்செய்யாமை, வஞ்சிபாடல், வயாவுற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், வாழையிலையிலுண்டல், வீரமுரச நீராட்டம், வெறியாடல், வேட்டையாடல், வேலுக்குப் பீலியணிதல்.

வாணிகம்:—உடைவாணிகம், ஓலைவாணிகம், காவியாபாரம், கூலவாணிகம், பொன்வாணிகம்.

வாத்தியவகை:—அரிப்பறை, அனந்தற்பறை, ஆகுளிப்பறை, ஆம்பற்குழல், உடுக்கை, ஏற்றுத்தோல்முரசம், ஒருகட்பறை, ஒருகண்மாக்கிணை, கண்விடுதூம்பு, காலைமுரசம், கிணை, சல்லிப்பறை, சாக்காட்டுப்பறை, சிறுகிணை, சிறுபறை, சீறியாழ், செருப்பறை, தடாரிப்பறை, தண்ணுமை, நெய்தற்பறை,

பதலை, பலிபெறுமுரசம், பெருவங்கியம், பேரியாழ், போர்ப்பறை, மணப்பறை, மத்தளம், முரசம், முழவு, யாழ், வேய்ங்குழல்.

வாழ்த்துவகை:—ஆற்றுமணலினும் நின் ஆயுள்சிறக்க, கழனியில்விளையும் நெல்லினும் நீவாழ்க, காவிரிமணலினும் நின்ஆயுள்சிறக்க, நின்தார்வாழ்க, நின்தாள்வாழ்க, நின்நாண்மீன் நிலைத்திடுக, நின்பகடுவாழ்க, நின்புரவிவாழ்க, பொருநை மணலினும் நீவாழ்க, மழைத்துளியினும் பலநாள் நீவாழ்க, வாழ்க நின் கண்ணி, விண்மீனினும் உன்னுடைய நாள் பொலிக.

விலங்குமுதலியன:—அணில், ஆடு, ஆமான், ஆமை, ஆவேறு, ஆளி, இரலைமான், ஈர், உடும்பு, எய்ம்மான், எருது, எருமைக்கடா, எலி, எறும்பு, ஐந்தலைநாகம், கடமானேறு, கடுவன், கலைமான், கவரிமா, கழுதை, கறையான், காட்டுப்பசு, காட்டுப்பூனை, குதிரை, குரங்கு, குராற்பசு, குறுநரி, கேழற்பன்றி, சிங்கம், சிலைப்பேன், செம்மறியாடு, செம்முகக்குரங்கு, தேள், நரி, நாய், பசு, பல்லி, பன்றி, பாம்பு, பார்வைப்பிணை, புலி, புள்ளிமான், பேன், மந்தி (துய்த்தலைமந்தி), மரையா, முசுக்கலை, முயல், முள்ளம்பன்றி, யாளி, யானை, வீட்டெலி, வெண்ணரி, வெருக்குவிடை, வெள்ளாடு.

விழாவகை:—கடற்றெய்வவிழா, சிறுசோற்றுவிழா, புதுநவிழா, வதுவை விழா.

வேலிவகை:—இடுமுள்வேலி, கழள்முள்வேலி, நெல்லிவேலி, பருத்திவேலி, மலைவேலி, முல்லைவேலி, முள்வேலி.

வேள்வி:—அறக்களவேள்வி, சோமயாகமுதலியன, மறக்களவேள்வி.

உரையில்மட்டும் கண்டவை.

அலங்காரங்கள்:—இரப்பஇழிந்தவுவமை, ஒட்டணி, தலைப்பெயலுவமை, தற்குறிப்பேற்றம், நுவலாநுவற்சி, பழித்தது போலப் புகழுதல்.

இடைச்சொற்கள்:—அத்தை, அம்ம, ஆங்க, ஆகு, ஆல, இசின், இயர், உம், என, ஏ, ஒன்றோ, ஓ, ஓர், ஓரும், கண, கொல், சின், தில, தான், தில், தில்ல, பிற, மதி, மதியத்தை, மற்று, மன், மா, மாதோ, மார், மே, மோ, வாழி.

இலக்கணக்குறிப்பு:—அவ்வழிச்சாரியை, அன்மொழித்தொகை, ஆகுபெயர், ஆற்றலாற் சொலவருவித்தல், ஆனந்தப்பையுள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, இசின் தன்மைக்கண்வருதல், இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்துமேலேறி நிற்றல், இடவழுவமைதி, இயர் வியங்கோள் விகுதியென்பது, இரங்கற்குறிப்புமொழி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உண்டென்பது பொதுவினை அன்றெனல், உம் ஊந்தாதல, எச்சவும்மை, ஒருசொனீர்மைப்பாடு, ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்பநிற்றல், ஒன்றோ எண்ணிடைச்சொல்லென்பது, கடைக்குறை, கருவி கருத்தாவாய்நிற்றல், காரணக்குறி இடுகுறியாய் நிற்றல், காரியவாசகம், காலமயக்கம், குறிப்புமொழி, கூட்டியுரைத்தல், சாரியை

தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண் வருதல், சிறப்பும்மை, சின்னென்னு மிடைச்சொல்லால் முன்னிலை வினைச்சொல் அசைக்கப்பட்டுநிற்றல், சினை வினை முதல் வினையொடுமுடிதல், செய்யுணோக்கி அகரம் விரிக்கப்படல், சொல்வருவித்தல், தம்மைப் பிறர்போற்கூறல், தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வருதல், திசைச்சொல், தில்லென்பது விழைவின்கண்வருதல், தில்லென்பது விழைவின்கண் வருதல், படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக்கண்வருதல், படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் விரவி முன்னிலை வினையேற்றல், பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை, பனைமொட்டு, பன்மையொருமை வழுவமைதி, பிறவினை தன்வினையாய் நிற்றல், பொருள்பன்மையாயினும் சொல்லின் ஒருமைநோக்கி ஒருமையால் முடித்தல், மதியும் அத்தையும் விரவிமுன்னிலையில் வருதல், மார் வினையெச்சவிகுதியாய் வருதல், மாறிக்கூட்டுதல், மாறு ஆனுருபின் பொருளில் வருதல், முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர் முன்மொழிநிலையல், முன்னிலையசை, மேயும் மோயும் முன்னிலையசைகளாய் வருதல், வியங்கோட் பொருளில் நிற்குஞ்சொற்கள், வியப்பின்கட்குறிப்பு, வினைக்குறிப்பு ஆக்கம் பெற்றுவருதல், வினையெச்சக் குறிப்பு, வினையெச்சத் திரிபு, வினையெச்சமுடிபு, வினையெச்சமுற்று, வினையெச்ச வினைக்குறிப்பு முற்று, வெளிப்படை, வேற்றுமையுருபு மயக்கம், வேறுவினைப்பொருள்களைப் பொதுவினையாற் பன்மைபற்றி ஒருவினையால் முடித்தல்.

இந்நூலிலுள்ள சிறந்த பாடல்களையும் சிறந்த பாடற்பகுதிகளையும் காட்டும் எண்கள் வருமாறு:—

(௧)
(௨) ௧ - ௮; ௧௭ - ௨௦
(௩) ௧௪; ௨௪ - ௬
(௫) ௫ - ௮
(௬)
(௮) ௪ - ௧௦
(௯) ௧ - ௬
(௧௦)
(௧௨) ௩ - ௫
(௧௮) ௧௩ - ௩௦
(௨௦) ௭ - ௨௦
(௨௨) ௩௧ - ௬
(௨௬) ௧௨ - ௫
(௨௭)
(௨௮) ௧ - ௬; ௧௫ - ௭
(௨௯) ௧௧ - ௨; ௨௩ - ௬
(௩௦) ௮ - ௧௦
(௩௧) ௧ - ௪; ௯
(௩௪) ௧ - ௭; ௧௯ - ௨௪
(௩௫) ௧௫ - ௬; ௨௫-௯;
௩௧ - ௪
(௩௬) ௧ - ௨
(௩௮) ௫ - ௧௮
(௩௯)
(௪௦) ௬ - ௧௧
(௪௧) ௧௨ - ௬
(௪௨ - ௩)
(௪௪) ௧௦ - ௧௬
(௪௫ - ௫௬)
(௫௭) ௧௦ - ௧௧
(௫௮)
(௫௯) ௩ - ௭
(௬௦) ௭ - ௯
(௬௨) ௧௩ - ௫
(௬௪) ௬ - ௭
(௬௫) ௯ - ௧௨

(௬௭) ௧௧ - ௪
(௬௮) ௧ - ௪; ௧௧-௩
(௬௯) ௫ - ௬
(௭௦) ௬ - ௭
(௭௧ - ௪)
(௮௪) ௧ - ௨
(௮௭)
(௮௯) ௫ - ௯
(௯௦ - ௧௫)
(௧௦௧)
(௧௦௬ - ௭)
(௧௦௯ - ௧௦)
௧௧௨)
(௧௧௯) ௫ - ௭
(௧௨௧ - ௪)
(௧௨௫) ௭ - ௮
(௧௨௭) ௭ - ௧௦
(௧௨௮) ௫ - ௭
(௧௩௦ - ௩௪)
(௧௩௬) ௨௦ - ௨௨
(௧௩௯) ௫ - ௧௫
(௧௪௦)
(௧௪௧) ௧௦ - ௧௫
(௧௪௨)
(௧௪௮ - ௫௦)
(௧௫௧) ௧௦ - ௧௨
(௧௫௨) ௧ - ௬
(௧௫௩) ௭ - ௧௨
(௧௫௫) ௪ - ௯
(௧௫௬ - ௬௪)
(௧௬௫) ௧௦ - ௧௨
(௧௬௭)
(௧௭௦) ௧௪ - ௭
(௧௭௧ - ௩)
(௧௭௫)
(௧௭௭) ௧௫ - ௭

(௧௮௦ - ௯௭)
(௧௯௯)
(௨௦௩ - ௭)
(௨௦௮) ௬ - ௯
(௨௧௪)
(௨௧௫) ௮ - ௯
(௨௧௮)
(௨௨௦ - ௨௨௭)
(௨௩௦) ௧௦ - ௧௬
(௨௩௪ - ௫)
(௨௩௭)
(௨௩௯)
(௨௪௨ - ௩)
(௨௫௧ - ௨)
(௨௬௧)
(௨௭௫ - ௬)
௨௭௮ - ௯)
௨௯௪) ௩ - ௪
௨௯௬)
(௩௧௨)
(௩௨௦) ௧ - ௨
(௩௨௪) ௧௩ - ௪
(௩௨௯) ௫ - ௯
௩௩௭) ௬ - ௭
௩௫௬)
௩௬௭) ௪ - ௫
௩௭௫) ௧௭ - ௨௧
௩௭௬) ௧௫
௩௮௧) ௨௩ - ௭
௩௮௬) ௨௦ - ௨௫
௩௮௭) ௧௯.!- ௨௭
௩௯௦) ௪ - ௬
௩௯௪)
௩௯௫) ௨௯ - ௩௧
௩௯௭) ௧௨ - ௮
(௪௦௦) ௧௬ - ௭

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள்

ஒன்றாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க.) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்
வண்ண மார்பிற் றாருங் கொன்றை
யூர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த
சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப
ரு கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை.

க. கண்ணி - ஆடவர் தலையிற் சூடுதற்குரிய மாலை; "பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்" (முருகு. ௪௪); கார்நறுங் கொன்றை: "காரிலுர் மலர்க்கொன்றை தாங்கு கடவுள்", "கார்க்கொன்றை மாலை கலந்தனன் டோ" (தேவாரம்); கொன்றைமாலை சிவபெருமானது அடையாளமாலை யென்பர்; சீவக. ௨௦௮ - ந.

௨. தார் - மார்பிலணியு மாலை; "மார்பொடு விளங்க வொருகை, தா ரொடு பொலிய வொருகை" (முருகு. ௧௧௨ - ௩); "பொலந்தார் மார்பி னெடியோன்" (மதுரை. ௬௧); "புனைதார்ப் பொலிந்த வண்டுபடு மார் பின்" மலைபடு. ௫௬.

௧ - ௨. "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த், தாரன் மாலை யன் மலைந்த கண்ணியன்" அகநா. கடவுள்.

௩. "ஒன்றானுங் குறைவில்லை யூர்திவெள் ளேறு" (தே); "வால்வெள் சங்கம்" (மணி. ௪: ௧௮); "வால் வெண்டோடு - இளைய வெள்ளிய தோ டெனினுமமையும்; 'ஊர்திவால்வெள்ளேறே' என்றாராகலின்" சிலப். ௧௬: ௩௫ - அடியார்.

௧ - ௩. "கண்ணி....ஏறே யென்புழிக் கொன்றையையும் [illegible] இடைவந்த சொற்கள் விசேடித்து வந்தன" தொல். எச்ச. சூ. ௫௧ ந.

௩ - ௪. புறநா. ௫௬: ௧ - ௨.

௫. "இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்" (சிலப். [illegible]); "[illegible] ... [illegible]"; "[illegible]

மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே
பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்
பிறைநுதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை
பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே
யெல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய
நீரற வறியாக் கரகத்துத்

நீங்கலு நீங்கார்" (மணி. ௩ : ௧௧௧ - ௩ ; ௮ : ௫௭) ; "முரிமுரிந்த வென்பதனை, 'அணியலு மணிந்தன்று' என்றாற்போலக்கொள்க" (சீவக. ௨௩௧௦ - ௩) ; "கறைமிட றணியலு மணிந்தன்றென்புழிக் கறை மிடற்றை அழகு பெறுதலையுஞ் செய்ததென ... முழுதும் காரியவாசகமாயே நின்றவாறு காண்க" (தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. ௨௯ - ந) ; வேற்றுமைக் கண் றகரம் மிகாமைக்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; (நன் - மயிலை. சூ. ௧௮௨; நன்-வி. சூ. ௧௮௩ ; இ-வி. சூ. ௧௦௨-உரை); "விடமுண்வ நீசன் கோல மிடற்றினி னீலவண்ண, வடிவுபெற் றணியதாகி வயங்கிற்றுப் பெரிதுமென்றால், கொடியரும் பெருமையோரைக் கூடின்வெங் கோதுநீங்கி, யொடிவறு நலம்பெற் றுய்த லுரைப்பதெ னுலகி னம்மா" (பாகவதம், ௮ : கடல்கடைந்த. ௨௪); "அணியலு மணிந்தன்று, ஒருபொருட் பன்மொழி" (நன்-மயிலை. சூ. ௩௬௭); கறைமிடறெனப்படுதல: "விண்ணினோர் புகழ்தற்கொத்த விழுமியோ னெற்றி போழ்ந்த, கண்ணினான் கண்டந் தன்மேற் கறையையார் கறையன் றென்பார்" குண்டல.

௬. நவிலல் - கூறியடிப்படல்; "நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" மணி. ௧௩ : ௨௪.

௯. புறநா. ௫௫ : ௪ - ௫; "பிறைநெற்றி யோடுற்ற முக்கண்ணினார்", "பிறை தாங்கு நெற்றியர்", "பிறைசேர் நுதலிடைக் கண்ணமர்ந் தவனே" தே.

௧௦. பதினெண்கணன்: "ஒன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்" முருகு. ௧௬௮.

௯ - ௧௦. பிறை தொழுதேத்தப்படுதல் : "தொழுதுகாண் பிறையிற் றோன்றி" (குறுந். ௧௭௮); "ஒள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை தொழூஉம், புல்லென் மாலை" (அகநா. ௨௩௯); "குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த, வழகொடு முடித்த வருமைத்து" (சிலப். ௨ : ௩௮-௯); "அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே யென்றார் புறப்பாட்டினும்" ஷை. ௨ : ௩௮ - ௯, அடியார்.

௧௨. "கரகம் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை" மணி. பதி. ௧௨.

௧௩ - ௨. ஆசிரியப்பாவில் ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாய் வந்ததற்கு இவ் வடி மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௬௮ - பேர்.

தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே.

கடவுள்வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது.

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற் சூடப்படுங்கண்ணி, கார்காலத்து மலரும் நறிய கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின் மாலையும், அக்கொன்றைப்பூ; ஏறப்படுவது தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க பெருமை பொருந்திய கொடியும், அவ்வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சினது கறுப்பு, திருமிடற்றை அழகு செய்தலும் செய்தது, அக்கறுப்பு, தான் மறுவாயும் வானோரை உய்யக்கொண்டமையின், வேதத்தைப் பயிலும் அந்தணராற் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு ஒருபக்கமாயிற்று; ஆய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளே யொடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்படும்; பிறை, [1]திருநுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான், பெரியோர் கூறுதலால், பதினெண்கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக் குண்டிகையாலும் தாழ்ந்த திருச்சடையாலும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோனுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுள்ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவுதான் எல்லாப் பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன் கூற்றிலே மறையினும் மறையுமென்று உரைப்பினும் அமையும்.

நீரறவறியாக்கரகம் - கமண்டலமென்பாருமுளர்.

அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை என்று நின்ற எழுவாய்கட்கு நுவலவும்படும், கரக்கினுங்கரக்கும், ஏத்தவும்படும் என்று நின்ற பயனிலைகளை நிரலேகொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும், பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்னும் நான்காவதனோடு முடிக்க.

ஏமமாகிய அருந்தவத்தோனெனக; *ஏமமாகிய நீரென்னினும் அமையும்.

அணியலுமணிந்தன்றென்பது, † "உண்ணலு முண்ணேன்" என்பது போல நின்றது.

பதினெண்கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னரரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்திருவரும் சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதரரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும் தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமென்னுமிவர்; ‡ பிறவாறுமுரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழிமெய்களான் வணங்க அறமுதலானான்கும் பயக்குமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (௧)

---

௧௩. அருந்தவத்தோன்: "நற்றவனைப் புற்றரவ நாணினானை", "நற்றவனை நான்மறைக ளாயினானை", "நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே", "நற்றவன் காண்", "மாதோர் கூறுடை நற்றவனை" (தே); "அருந்தவ னிசையித்து" திருவால. ௬௧ : ௬.

---

* 'ஏமமாகிய நீர்' என்றது "நீரின்றமையாதுலகு" (குறள், ௨௦) என்பது கருதி.

† கலி. ௨௩. ‡ முருகு. ௧௬௮ - ௯; பிங்கலம். ௬௨.

(பிரதிபேதம்.)— [1] 'திருநுதலது'

(உ.) மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளித்தலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீருமென்றாங்
கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்
வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்
வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
வான வரம்பனை நீயோ பெரும
வலங்குளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇ

க. "மண்கெழு ஞாலம்" (பதிற். சுசு: கஉ); "மணடிணிஞாலமாள்வோன்" (சிலப். உசு: சஉ); "மணடிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கு" மணி. கக: சுரு.

க - ரு. "மண்டிணிந்த...வளியும் என்பது எண்" தொல். இடை. எ - பேர். ந.

க - ரு. "அல்லதூஉம் நேரீற்றியற்சீர் இறுதிக்கண் நிற்றல் பெரும்பான்மையெனப்படும்; மண்டிணிந்த...நீரும்" (தொல். செய். ரு. உசு - பேர்); "மண்டிணிந்த...நீருமென நேரீற்றுக்கண் வருதல் பெரும்பான்மையாதலின் இறுதிநிலலாவெனப் பொருள் கூறலாகாமையுணர்க" (தொல். செய். சூ. உசு - ந); "மண்டிணிந்த...நீரும்: இவ்வஞ்சியடியிறுதி நேரீற்றியற்சீர் சிறுபான்மை வந்தது" யா - வி. ரு. கரு - உரை.

உ - எ. "விசும்பினான ழுசசி" தொல். உவம. சூ. சு - பேர். மேற்.

ச - ரு. "வளித்தலைஇய...நீருமென்று அங்கென நாற்சீரடிக்கு இருசீரும் மூசசீரும் பொருந்தி ஆசிரியம் வந்தது." தொல். செய். சூ. ககரு. ந.

ச - அ. "வளிமிகின் வலியுமில்லை" புறநா. ருக: ங.

ச - அ. "வளியிடைத், தீயெழுந் தன்ன திறலினர்" மதுரை. கஎ0-எக.

க0. "வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப" (புறநா. ங க: கச); "வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்பு நழ் போத" சிலப். உசு: அக.

கஉ. "கானக நாடனை நீயோ பெரும" (புறநா. ரு: ங); "வானவரம்பனெனப் பேரினிது விளக்கி" பதிற். சு - ஆம்பத்துப்பதிகம்.

கங. "ஐவர், குறிப்பினால் தொகைப்பொருள் அறியவந்தது" (நன் - மயிலை. சூ. உசுஅ); "ஐவரென்னுந் தொகைக்குறிப்புச்சொற் பாண்டவரைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று" (நன். வி. சூ. உசுகூ); "ஐவரென்னுந் தொகைச் சொல் அறமகன்முதலிய ஐவரையும் குறிப்பான் விளக்கியவாறு காண்க" (இ-வி. சூ. கஎ0 - உரை); "அலங்குளை...சினைஇயென்பது தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகதேவனென்பன கொண்டது" நன் - வி. சூ. ஙசு0.

நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்
பாஅல்புளிப்பினும் பகலிருளினு
நாஅல்வேத நெறிதிரியினுந்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி
நடுக்கின்றி [1] நிலியரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை
யந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கு

கச. பொற்றும்பை: "பொலங்கோட்டுப் பைந்தும்பை", "பொலந்தும்பை" (புறநா. உஉ: உ0; ௯௬: கரு); "பொலம்பூந் தும்பை" மதுரை. எஎ.

கசு - ரு. செய்தெனெச்சம் வினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு 'ஐவரொடு...கொண்ட' என்பது மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ; நன் - வி. சூ. ௩சச; இ - வி. சூ. உசஎ - உரை.

கரு - ரு. "ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தவிய, பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர்,...செருவில் ..." பெரும்பாண். சகரு - சஎ.

கசு. "முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை" (அகநா. உ௩௩: ௭ - ௯); "பெருஞ்சோ...ய வேந்தர்க்குத் தோற் றடக்கை" (சிலப். உ௯: ருரு); "ஓ...ழூந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சே..." (...உ௯: ...வரி); பெயரினொற்றயலாகாரம் ஓகாரமாக வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩ருஉ; நன் - வி. ...

கஎ. இபற்சீர் வெள்ளடியலலது பிறவடி ஆசிரியத்தா...மயங்குமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். செய். ... - பேர்.

கஎ - அ. "பாலபுளித்துப் பகலிருண்டு ...ம் ...கார...த்திலும் தப்பா சான்றோர் மெய்ம்மொழி" ...து பு - வெ. : க - உரை.

க௯. ஈரசைச்சீர் நின்று வெற்றசைச்சீரோடு ...சிறப்பில்ல ஆசிரியத் தளைக்கு இவ்வடி மேற்கோள்; யா - வி. சூ. க௯.

உ0. ரகரமெய்யீற்று வியங்கோண் முற்றிற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௩எ; இ - வி. சூ. உ௩௯ - உரை.

உஉ - ௩. "ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர், முத்தீப் புரைய" (புறநா. ௩௬எ: கஉ - ௩); "மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து, இருபிறப்பாளர்" முருகு. க௮க - உ.

உக - ௩. நெருப்பிற்கஞ்சிப்புலிவாராமையின், கலைபயின்றி மான்கள் தூங்குமென்பர்; "ஞெலிகழை முழங்கழல் வயமா வெரூஉம்" (ஐங்குறு. ௩0எ); "கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து, மடமான் பெருநிரை வைகுதுயில" புறநா. உசஎ: உ - ௩.

(பி - ம்.)—1 'நிலையரோ'

மூத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்
பொற்கோட் டிமயமும் பொதியமும் போன்றே*.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலுமாம்.

† சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ்சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

இ - ள்.—அணுச்செறிந்தநிலனும், அந்நிலத்தின் ஓங்கிய ஆகாயமும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப்பட்ட தீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற்கேற்ற மனவலியும் சதுரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வழிபட்டால் அவர்க்குச் செய்யும் அருளுமுடையோய்! நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெளிய தலைபொருந்திய திரையையுடைய மேலைகடற்கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையறாத ஊர்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தே! வானவரம்ப! பெரும! நீ, அசைந்த தலையாட்டமணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவரைவருடனே சினந்து நிலத்தைத் தம்மிடத்தேகொண்ட பொற்பூந்தும்பையையுடைய துரியோதனன் முதலாகிய நூற்றுவரும் பொருது

உச. இமயம் பொற்கோட்டதென்பது: "பொன்படு நெடுங்கோட் டிமயம்" (புறநா. ௧௬: ௧௪-௫; நற். ௩௫௬); "பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயம்" (புறநா. ௩௬௯: உச); இல்லொருளையுடைத்த மொழிக்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௪௦௦; நன். வி. சூ. ௪௦௧; இ - வி. சூ. ௩௧௨ - உரை.

உ௦ - உச. இமயம் போலத் தளக்கமின்றி நெடுங்காலம் நிற்பாயாக வென்றல் மரபு; "மின்னுமிழ் வைரக் கோட்டு விளங்கொளி யிமய மென்னும், பொன்னெடுங் குன்றம் போலப் பூமிமே னிலவி வைய, நின்னடி நிழலின் வைக நேமியஞ் செல்வ னாகி, மன்னவாய் திருவோ டென்று வாழ்த்திநெய் யேற்றி னாரே" சீவக. உ௪௧௰.

* இச்செய்யுள், 'பாலபு ரிபயினும் பகலிருளினும்......நடுக்கின்றி நிலியரோ' என்றதனாற் செவியறிவுறூஉவும், 'இமயம் போன்று...நடுக்கின்றி நிலியரோ' என்றதனால் வாழ்த்தியலுமாயிற்று; இது, "பகை நிலத்தரசர்க்குப் பயந்தவாறு கூறிப் பின்னர்த் திரியாச் சுற்றமொடு விளங்கி நடுக்கின்றி நிற்பாயென அச்சந்தோன்றக் கூறி ஓம்படுத்தலின், ஓம்படைவாழ்த்தாயிற்று" என்பர்: தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

† இதன் ௧௬ - ஆம் அடியாற் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்க்காரணம் புலப்பட்டவாறு அறிதற்பாலது! "நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ்சேரற்,பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல, வுவவினி வாழிய தோழி", "கொடைக்கட னேன்ற கோடா நெஞ்சி, னுதியஞ் சேரல் ஒட்டில போல, வொலி யெழுந்த", ~~"முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை"~~ (அகநா. ௬௫, ௧௬௮, ~~[illegible]~~) என்பவற்றால் இத்தலைவன் குணங்கள் விளங்கும்.

போர்க்களத்தின்கட் படுந்துணையும் பெருஞ்சோறாகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாது வழங்கினோய்! பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன் விளக்கமொழிந்து இருளினும், நான்கு வேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும், வேறுபாடில்லாத சூழ்ச்சியையுடைய * மந்திரச் சுற்றத்தோடு ஒழியாது நெடுங்காலம் விளங்கித் துளக்கமின்றி நிற்பாயாக; அரைமலையின்கட் சிறிய தலையையுடைய நவ்வியையுடையவாகிய பெரிய கண்ணையுடைய மான்பிணைகள் அந்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனாகிய ஆவுதியைப் பண்ணும் முத்தீயாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்களையுடைய இமயமலையும் பொதியமலையும் போன்று.—எ-று.

குளிக்குமென இயையும்; குளிக்குமென்றது இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நீயோ: ஓ, அசைநிலை; அன்றி, இதனை வினையாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமெனப் பதனை முடிக்கின், எனவும் என்பதனை அவ்வினைக்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர்.

முத்தீயாவன: ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி.

ஆங்கும், அதனையும் அசைநிலை. [illegible]: நகரம், முன்னிலை விளக்கிநின்றது.

நிலந்தலைக்கொண்ட என்பதற்கு நிலங்கோடற்குக் காரணமாகத் தலைக்கட் சூடியவெனினுமமையும்.

போற்றாப்பொறுத்தல் முதலிய குணங்களையுடையோய், பொருந, வரையாதுகொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, பால் புளிப்பினும் இருளினும் திரியினும் இமயமும்பொதியமும்போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்றமொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தல் முதலாகிய குணங்களை அரிய படைநாற்கூறு ஒன்றாதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறாராயினார்.

இதனாற்சொல்லியது, 1 தங்கடற்பிறந்த ஞாயிறு தங்கடற்குளிக்குநாட்டு தலாற் செல்வமுடையையாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (உ)

* கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. எக.

(பி - ம்.)— 1 'வானவரம்பனுதலாற் செல்வமுடையையாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று'

(௩.) உவவுமதி யுருவி னோங்கல வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற
ஏம முரச மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேஎ நெஞ்சிற்
௫ றவிரா வீகைக் கவுரியர் மருக

க. தொல். செய். சூ. கசா, ருசா - பேர். ந; ௯௪, ௯௯, கூட - மேற்.

செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
[1] பொன்னோடைப் புகரணி நுதற்
றுன்னருந்திறற் கமழ்கடாஅத்
தெயிறுபடை யாக வெயிற்கத விடாஅக்
கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானை யிரும்பிடர்த்தலை யிருந்து
மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் [2] சாயாக்
கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்

---

௬. பெண்பாலாரை ஆண்பாலாரோடு சேர்த்து வாழ்த்துதலும் மர பாதலின், இங்ஙனங் கூறினர்; "ஒடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ", "ஆன்றோள் கணவ", "பாவையன்ன நல்லோள் கணவன்", "புரையோள் கணவ" (பதிற். ௧௪, ௫௫, ௬௧, ௭0); "மங்கையர் கணவ" (முருகு. ௨௬௪); "மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்" (மலைபடு. ௫௮); "மக்களுட் பெண்பால பாடுதல் சிறப்பின்மையின், 'செயிர்தீர்...கணவ' என்றாற்போலச் சிறுபான்மை ஆண்மக்களோடு படுத்துப்பாடுப" தொல். புறத்திணை. ௫. ௨௬ - ந.

௮. "துன்னருங் கடாஅம் போல" (புறநா. ௬௪ : ௪); கடாம் மண முள்ளது: "மிகுதிறற் கருங் கமழ கடாஅத்து", "வரிநுதி முரற்கும் வாய்புகு கடாஅத்து" (புறநா. ௨௨, ௬௩); "கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்து" மதுரை. ௪௪.

௭ - ௧௧. "பொன்னோடை... யானை என அடுக்கி வருவனவும் ஒட்டி ஒரு சொல்லாகாமையுமுணர்க" தொல். ௭௪௪. ந. ௧௬ - ந.

௧௨. "மருந்தில் கணிச்சி" (புறநா. ௪௨ : ௨௫) ; "நின்ற கருமத்த தலலாத கூற்று" (அறநெறி. ௧௧௧); "மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையும்" (தொல். புறத்திணை. ௨) ; "மாற்றே னெனவந்த காலனை" (திருச்சிற். ௧௫0) ; "மாற்றருங் கூற்றம்" மணி. ௨௫: ௪௬.

௯ - ௧௨. "எயிறுபடையாக...சாயா என மாட்டாய் ஒட்டி நின் றது, 'கயிறு பிணிக்கொண்ட' என்பதனோடும் ஒட்டினாற் போலநின்று ஒற் றடுத்தது, இன்னோசை பெறுதற்கு" (தொல். புணர். ௩. ௬ - ந); "பொன் னோடை...சாயாவென்றாற்போல வருவனவெல்லாம் அனுகிவந்த மாட் டென்னுமுறுப்பு" டிை. ௭௪௪. ந. ௧௬ - ந.

௧0 - ௧௬. "மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்னா" இன்னா. ௧௪.

௧௪. "நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும்" (புறநா. ௩௪ : ௫) ; "நிலந் திறம் பெயருங் காலை யாயினுங், கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே" (பதிற். ௬௩ : ௬ - ௭); "காதலர், நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுங் கூறிய, சொற்புடை பெயர்தலோ விலரே" (நற். ௨௮௯) ; "இம்மூ வுலகி

(பி - ம்.)— 1 'பொன்னி னோடை' 2 'சாவாக்'

பொலங்கழற்காற் புலர்சாந்தின்
விலங்ககன்ற வியன்மார்ப
வூரில்ல வுயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய
பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணோக்கிற்
செந்தொடை பிழையா வன்க ணாடவ
ரம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவு
முன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை
நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் [1] வருவரது

னிருள்கடியு மாய்கதிர்போ, லம்மன்று முடைய னிதிசூழ், ஞாயிறு மயங்கி யுதழினு மென்றும், பிறழா பெரியோராவாய செப்ப" பு - வெ. அ: கரு.

கசு. இவ்வடி ஒருபொருட்பன்மொழிக்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ருகஎ.

ககூ. பார்வல் - பார்த்தல்; "பார்வற் பாசறை" (பதிற். அ௯: ரு); "பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறை" மதுரை. உ௩க.

உக. "வெண்ணுனையம்பின் விசையிட வீழ்ந்தோர், எண்ணுவரம் பறியா வுவலிடு பதுக்கை", "வில்லிட வீழ்ந்தோர் பதுக்கை", "எழுத்துடை நடுகல் லின்னிழல் வதியும்... வேவலாடவ, ராளழித் துயர்த்த வஞ்சுவரு பதுக்கை", "கொடுவிற் கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர், படுகளத் துயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கை" அகநா. க0௯, கருஎ, உகரு, உ௩க.

உ௩. உன்னம் - போர் செய்தற்குச் செல்வோர் நிமித்தம் பார்த்தற் குரிய ஒரு வகை மரம்; "புன்காலுன்னத்துப் பகைவ" (பதிற். ௪0) என்பதும், 'தன்னொடு பொரக் கருதுவார் நிமித்தம் பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற் கரிந்து காட்ட' என்னும் அதன் உரையும், "புன்கா லுன்னத்துப் பகைவன்" (௸ ௬௧) என்பதும், "துன்னருந் துப்பிற் றொடுகழலான் றுப்பெதிர்ந்து, முன்னர் வணங்கார் முரணுருக - மன்னரு, நீடெலார் தாங்கி யிகலவிந்தார் நீயுநின், கோடெலா முன்னங் குழை" (பு - வெ க0: ௪) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன. உன்னம்-இலவமரமென்பது மலைநாட்டு வழக்கு.

உ0-உ௩. "இலைமாண் பகழிச் சிலைமா வெயினர், வன்பி லாடவ ரலைத் தலிற் பலருடன், வம்பலர் தொலைந்த வருஞ்சுரக் கவலை, பழுப்போற் செவ்விய சேவ லாட்டி, நிழலொடு கதிக்கு நிணம்புரி முதுநரி, பசுநிணக் கொளாஅ மாந்தி வெய் துற்றுத், தேர்திகழ் வறும்புலத் துழைஇ நீர்நயந்து, பதுக்கை நீழ லொதுக்கிடம் பெறாஅ, வஞ்சுவரு கவலை" நற். ௩௫௨.

உ௪. "நீர் நசை வேட்கையின்" மணி. உ௩: ககஉ. ❂ ❂.

(பி - ம்.)— 1 'வருவதை'

முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவ
ரின்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

திணையும் * துறையும் அவை.

† பாண்டியன்கருங்கையொள்வாட்பெரும்பெயர்வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

இ - ள். —உவாநாளின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமுரசம் இழுமென முழங்கும் ஓசையையுடைத்தாய் முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய ஈரமுடைய நெஞ்சினையும் ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய்! குற்றமற்ற கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத்தலைவ! பொன்னாலியன்ற பட்டத்தையுடைய புகரணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மணநாறும் மதத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக் கொண்டு பகைவர் மதிலின்கட் கதவைக்குத்திக் கயிற்றாற்பிணித்த தலைச்செய்த கவிழ்ந்த மணியையணிந்த பக்கத்தையும் பெருங்கையையுமுடைய யானையினது பெரிய கழுத்திடத்தே யிருந்து பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது பொறுத்தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு இளையாத வலியகையின் கண்ணே ஒள்ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி! நிலம் பெயரினும் நினது ஆணையாகிய சொற் பெயராதொழியலவேண்டும்; பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்தாகிய குறுக்ககன்ற பரந்த மார்பினையுமுடையோய்! ஊரில்லாதனவும், பொறுத்தற்கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழியனவுமாகிய, வம்பலரை நலியச் சேய்மைக்கண்ணே பார்த்திருக்குமிருப்பினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற் குறித்துப்பார்க்கும் பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண்மையையுமுடைய மறவரதாம் அம்பை விடுதலாற் பட்டோரது உடன்மூடிய புதிய கற்குவையின்மேலே இருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய பருந்திருந்து வருந்தும் உன்னமரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய கவர்த்த வழியின் கண்ணே நின்பால் நச்சியவிருப்புத்தால் இரப்போர் வருகுவர்; அங்ஙனம் வருவது, அவர் மனக்குறிப்பை அவர் முகத்தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலைவல்ல தன்மையான்.—எ - று.

நுதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையுமுடைய யானைப் பிடர்த்தலையிருந்த எயிறுபடையாக எயிற்கதவிடாக் கூற்

---

௨௫. "முன்னம், முகம் போல முன்னுணர்ப்பதில்" (நான்மணி. ௫0); "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம், கடுத்தது காட்டு முகம்", "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங், காயினுந் தான்முந் துறும்" குறள். ௭0௬, ௭0௭.

* 'நிலம் பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' என்றதனால், இது செவியறிவுறூஉவாயிற்று.

† [illegible]-ஆம் அடியாற் புலவரது பெயர்க்காரணமும், [illegible]-ஆம் அடியாற் பாட்டுடைத் தலைவனது பெயர்க்காரணமும் விளங்கியவாறறிக.

றத்தருந்தொழில் சாயாட் பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக ; 1 காலலடுதல் கையாலூக்குதலன்றி எறிபடையாக எயிற்கதவிடக்கவிடாத பெருங்கையானையென இகயத்துரைப்பினுமமையும் ; எயிற்கதவிடுதக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப்பாருமுளர்.

ஊரில்ல உயவரிய நீரில்ல நீளிடையவாகிய உண்மையமைந்த கவலையெனவும், பருந்திருந்துயவும் துன்னருங்கவலை யெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வழுதி, மாற, இரவலர் வருவர், அஃது அவர் இன்மை தீர்த்தல்வன்மையான் ; அதனால், நின்செலவு பொய்யாமொழியால் வேண்டுமெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல் விளங்க, வேண்டுமென முதற்சொல் தந்துரைக்கப் பட்டது. (௩)

(பி - ம்.)— 1 'காலின்விடுதல.'

(௪.) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன
செவ்வானத்து வனப்புப்போன்றன
தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன
கொல்லேற்றின் மருப்புப்போன்றன
தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ
நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா னிடங்காட்டக்
கறுழ்பொருத செவ்வாயான்
எருத்துவவ்விய புலிபோன்றன
1 களிறு, கதவெறியாச் சிவந்துராஅய்
நுதிமழுங்கிய வெண்கோட்டா

க - உ. நேரசை கூனாய் நின்றதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. சஅ - பேர், [illegible]

௩. களத்தைத் தமதாகக் கொள்ளுதல : "மென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" (பு-வெ. கூ; ௰எ) என்பதனாலும், "மதமிடைந்த தாளினான் செங்களஞ் சிறந்ததே" என்பதற்கு 'இத்துணையும் இவன்வெற்றியாதலின் இவன் களமென்றார்' என்னும் குறிப்புரையாலும் விளங்கும்; (சீவக. உஎக) "பறைதாள் விளவு" (பெரும்பாண். ௬௫) ; இவ்வடி பதினொரெழுத்திரு சீரடி வஞ்சிப்பாவிற்கு மேற்கோள்; யா - வி. ஒழிபியல.

௫. துவையென்னும் உரிச்சொல் ஓசைப்பொருளில்வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௪௫௬; நன் - வி. சூ. ௪௫௯. [illegible]

௬. "கம்பமொடுதுளங்கிய விலக்கம்" புறநா. உ௰.

௰- ௧௧. " கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து, நுதிமுக"

(பி - ம்.)—1 'களிறே.'

றுயிருண் ணுங் கூற்றுப்போன் றன
நீயே, யலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் [1] பொலிவுதோன்றி
மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினைமாதோ
வனையை யாகன் மாறே
தாயி றூவாக் குழவி போல
வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - கொற்றவள்ளை.

* சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியைப் பரணர்பாடியது.

இ-ள்.—வாள், வெற்றியைத்தருதலான் குருதிக்கறைப்பட்டன, செக்கர் வானத்தினது அழகையொத்தன ; கால் புடைபெயர்ந்து போர்செய்து களத்தைத் தமதாக்கிக்கொள்ளுதலான், வீரக்கழல் அருட்புத்தொழில் பறைந்தவை,

---

முழுவலி முண்ணுவெண் கோட்டுச், சிறுகண் யானை" அகநா. ௨௪ : ௧௧-௩.

௧௦ - ௧௨. "களிறு...போன்றன" நிரைபசை ஞெசியடியிற் கூறுய் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். செய். சூ. ௪௮ - பேர்.

௧௩. புறநா. ௨ : ௧௰.

௧௩ - ௬. வாழ்த்து வகையில் தேரடுத்து வந்ததற்கு இது மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௧ - ந.

௧௫ - ௬. "பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்,கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி" முருகு. ௨-௩ ;தொல்.களவி. சூ. ௧௮ - பேர், மேற்.

௧௭. மு. புறநா. ௨௦: ௨௦; மாறு, மூன்றும்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வருமென்பதற்கும் (தொல். இடை. சூ. ௨-சே; இ - வி. சூ. ௨௫௧ - உரை); காரணப்பொருளுணர்த்தி நிற்குமென்பதற்கும் (தொல். இடை. சூ. ௨-ந) ; ஆகலென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் சார்ந்துநின்ற சொற்பொருளையே உணர்த்தி நிற்குமென்பதற்கும், முச்சீரடி இடைவந்ததற்கும் இது மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. ௩௨ - ந; ஷை. செய். சூ. ௭௧ - பேர்.

௧௮-௯. "ஈன்றோ ணீத்த குழவிபோல","தாயி, றூவாக் குழவி போல" (புறநா. ௨௩௦: ௭; ௩௭௯: ௧௪-௫); "குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து" (பதிற். ௬ - ஆம்பத்துப்பதிகம்); "தாயிலாக் குழவிபோலச், சாதுயரெய்து கின்றேன்"(சீவக.௧௫௮௧);"தாயி றூவாக் குழவி் துயர்", "தாயொழி குழவி போலக் கூஉம்" (மணி. ௧௩ : ௧௧; ௨௫: ௧௧௧); "ஓங்குகுடை நீழ லுலகுது யின் மடியக், குழவிகொள பவரி னிகழா தோம்பி" பெருங். ௪. ௧௦: ௧௩௩-௪.

௧௫ - ௯. வஞ்சிப்பா மண்டில ஆசிரியத்தான் இற்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௭௧ - பேர்.

* இதன் ௧௩-ஆம் அடியாற் பாட்டுடைத்தலைவனது பெயர்க்காரணம் புலப்படுகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 'பொலிவொடு தோன்றி.'

கொலனும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஊன்றித் துத்தைத்த அம்புகளால் துளைதோன்றுவன, நிலையிற்றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் காலமுடையான் இடவாய் வலமாகிய இடத்தைக்காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வாயையுடைமையான் மான்முதலாயினவற்றின் கழுத்தைக் கவ்வி உதிரம் *உவற்றியுண்ட புலியையொத்தன; களிறுகள், கதவைமுறித்து வெகுண்டு உலாவி நுனைதேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கழுத்தையுடைய குதிரையொடு பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடு தோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஓங்கியெழுகின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணுகுழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும் நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—எ - று.

நாடென்றது, நாட்டுள்வாழ்வாரை. மாதென்பது, பிறிதுபொருள் படுவதோர் இடைச்சொல்.

கழல்பறைந்தனவென்றோதி, வீரக்கழல்நீங்கியவையென்று உரைப்பாருமுளர்.

வாளாகிய மறுப்பட்டவையெனவும், கழலாகிய பறைந்தவையெனவும் தோலாகிய துளைதோன்றுவவெனவும் கொள்க.

துவைத்துத் தோன்றுவவென இயையும்.

எறிபதத்தானென்பதற்கு † ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப்பாருமுளர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினையென்ற துணையும் மன்னவன்புகழும், ஏனது கூற்றின் உடற்றியோர் நாடென ஒன்னார் நாடழிபிரங்கலுமோதலான், இது கொற்றவள்ளையாயிற்று. (௪)

* உவற்றி - ஊற்றி; "ஒண்செங்குருதி யுவற்றியுண் டருந்துபு, புலவுப் புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை" அகநா.

† ஒத்துதல்-அழுத்தல்; "ஒத்துந் தாளத தொகைகத்தத்தித், தத்தும் பரி தன்றாளைத் ததுவே" திருவால. உ௮ : ரு.

(ரு.) எருமை யன்ன கருங்கல் லிடைதோ
றானிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்
கானக நாடனை நீயோ பெரும

க. "மேதி யன்ன கல" மலைபடு. ககக.

உ. "ஆபரந் தன்ன செலவிற்பல, யானை", "ஆபரந் தன்ன யானை யோன் குன்றே" பதிற். ௭௭ : கக - உ ; ௭௮ : க௦.

ரு. "வான வரம்பனை நீயோ பெரும" புறநா. உ : கஉ ; தொல். இடை. ௮ - பேர். மேற்.

க - ரு. "எருமை...பெருமவென்பது, நரிவெரூஉத்தலையார் தம்முடம்பு பெற்று வியந்து கூறிய பாட்டாகலின், இது தன்கட்டோன்றிய ஆக்கம்

யோ ராகலி னின்னொன்று மொழிவ
லருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயங், கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
யளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ; பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாம்.

சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறையைக்கண்ட ஞான்று நின் உடம்பு பெறுவாயாகென அவனைச் சென்று கண்டு தம்முடம்பு பெற்றுநின்ற நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கற்பொருந்திய இடந்தோறும் பெற்றம்போலப் பரக்கும் யானையையுடையவாய் வலியையுடைய காட்டிற்குள்ளாகிய நாட்டினையுடையாய்! பெரும! நீ இவ்வளம் பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடையனாதலால், நினக்கு ஒருகாரியஞ் சொல்லுவேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையுநீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரை நீங்காத நரகத்தைத் தமக்கிடமாகக் கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப்படும் தேயத்தைக் குழவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்தக்கதொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கரிது.—எ - று.

காவலென்றது, ஆகுபெயர். நாடனை: ஐகாரம், முன்னிலைக்கண் வந்தது. ஓவும், ஓரும்: அசைநிலை.

† அருளாவது—ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றுமிரக்கம்.

பற்றி வியப்புப் பிறந்ததாயிற்று" தொல். மெய். சூ. எ - பேர்,

சூ-எ. புறநா. ச-ஆம் பாட்டின் கஅ-கூ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; மக்கட்கணின்ற இளமைப்பெயர்க்கு இது மேற்கோள்; தொல். மரபு. சூ. கூ - பேர்.

அ. "அளிதோ...குரைத்தே இஃது இசைநிறை" (தொல். இடை. சூ. உசு சே. பேர். ந); "என்றிசினோர், பெறலருங் குரைத்து என்பன போலச் செய்யுண் முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்த முடைத்து" (தொல். எச்ச. சூ. க - சே); குரையென்னும் அசைநிலையிடைச்சொல் வந்துள்ளதொடர்மொழிக்கு இது மேற்கோள்; (நன் - மயிலை. சூ. சசo; நன் - வி. சூ. சசக); "கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி, புண்ணியத்தின் பாலதே" (நீதிநெறி. உஅ) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

* "எருமை...குரைத்தே: இதனுள் நிரயங்கொள்பவரொடொன்றாது காவலையோம்பென வேம்புங் கடுவும் போல வெய்தாகக் கூறி அவற்கு உறுதி பயத்தலின், வாயுறைவாழ்த்தாயிற்று" என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. கூ௫ - ந.

† தொல். பொருளியல், சூ. ௫கூ - ந.

¹ அன்பாவது:—தன்னாற் புரக்கப்படுவோர்மேலுளதாகியகாதல்.

இனி, ஓகாரத்தைப்பிரித்து வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சோழனிரும்பொறையைக்கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்பு பெற்றமை தோன்ற, நீயோவென வினாவினாராகவுரைப்பாருமுளர்.

காவல குழவிகொள்பவரினோம்பென்றமையாற் செவியறிவுறூஉவும், அருளும் அன்புநீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரோடொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (ரு)

* தொல். பொருளியல், சூ. ருக - ந.

(சூ.) வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்
தெனாஅது உருகெழு குமரியின் றெற்குங்
குணாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங்
ரு கீழது முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டி
னீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேலது
மானிலை யுலகத் தானு மாணா
துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்

க. கட்டளை ஒருஉ மோனைக்கு இது மேற்கோள்.

உ. "தெனாஅ துருகெழுகுமரி யென்பவை குறிப்பு வினைச்சொல் குறிப்பினானன்றி வினையறியலாகாமையின், வினைக்குறிப்புமொழி" நன். மயிலை. சூ. உசஅ.

க - உ. "வடாஅது, தெனாஅதென்பனவும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மைக்கண் வந்த வினைக்குறிப்பு; பெயருமாம்", "வடாஅது, தெனாஅதென்பன ஏழனுருபின் பொருளபடவந்தன" தொல். வினை. சூ. உக - சே. ந.

ந. சகரரால்தோண்டப்பட்டமையின், கீழ்கடலைத் தொடுகடலென்றார்.

ச. மேல்கடல் பழையதாதலின், தொன்றுமுதிர் பௌவமெனப்பட்டது.

க - ச. "தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகடலாவெல்லை" புறநா. கள : க - உ; மதுரை. எ0 - எக.

எ. ஆனிலையுலகம் - கோலோகம். இதனியல்பை, சிவதருமோத்தரத்துள்ள கோபுரவியலாலும், "விளங்குநம் முலகின் மேலாம் வைகுந்த மதன்மேற் கந்தன், வளங்கெழு முலகம் வெற்பின் மாதுல கதனின் மேலாங், களங்கனி யனைய கண்ட னுலகதன் மேலாம் பாங்க, ருளங்கவர் வனப்பின் மேவுங் கோவின துலக மாமே" (காசிகாண்டம், உ : உக) என்னுஞ் செய்யுளானு முணர்க.

அ. இவ்வடி, அகலக்கவியைக் கொண்டோர் பெறும் பயனுக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது; (இ - வி. சூ. கூச0-உரை); ஆகி, வியங்கோள்.

[1] தெரிகோ ஞமன்ன் போல வொருதிறம்
[2] பற்ற லிலியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்ப்புகர்ச்
சிறுகண் யானை செவ்விதி [3] னேவிப்
பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்
தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப்
[4] பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னி சிறந்த
நான்மறை [5] முனிவ ரேந்து கையெதிரே.

கூ. "வாணுமற்கு" சீவக. உருக.

க௦. "கடற்படை குளிப்பமண்டி" என்பது, பிறிணின்றமொழி முன்னே மாற்றப்பட்டதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. ரு. கங. ந.

கக - உ. "விரிகடல வியன்றானையொடு, முருகுறழப் பகைத்தலைச் சென்று" மதுரை. க௮௦ - அக.

கசு. "வரிசை யறிதலோ வரிதே" (புறநா. க௨க . ங); "வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்" சிறுபாண். உகஎ.

கரு - கூ. "ஆணடுநீரப் பெற்ற தார மீண்டிவர், கொள்ளாப் பாடற் கெளிதினி னீயும்" (பதிற். சஅ : ரு - கூ); "அங்கட் கிணையன் றுடியன் விறலிபாண், வெங்கடகு வீசும் விலையாகும் - செங்கட், செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி, வரிசசிலையாற் றநத வளம்" (பு - வெ. க: கசு); "கலநதோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ, மறங்கலங்கத் தலைச்சென்று, வாளுழந்ததன் றாளவாழத்தி, நா நீண்டிய நலலகவர்க்குத், தேரோடு மாசிதறி" (மதுரை. உஉ௦ - உசு); 'பலர்புறங் கண்டவ ரருங்கலந தரீஇப், புலவோர்க்குச் சுரக்குமவ னீகை மாரியும்" மலைபடு. எக - உ.

கக - கூ. "விறலவேன மன்னர் மன்னெயில் முருக்கி, நயவர் பாணர் புன்கண் டீர்த்தபின்" சிறுபாண். உசஎ - அ.

கஎ - அ. "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதி யுருவத் துயர்நதோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞசி மாலை யொடுபுனைந, திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞசிவலங் கொண்டு" சிலப். உசு : ருச - எ.

கஎ - உ௦. இவ்வடிகள், செவியுறைவாழத்திற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். ருஂ. ககச - பேர்.

கக - உ௦. "பார்ப்பார்க் கலலது பணிபறி யலையே" (பதிற். கூந : க); "முனிவர்......வாழ்கெனப் பரவிப் பாணியை விரித்து நிற்ப" கந்தபுராணம் சூரனரசிருக்கை. ககூ.

(பி - ம்.)— 1 'தெரிகோற்சமன்' 2 'பற்றிலியரோ' 3 'ஏவய்' 4 'பணி இயரத்தை' 5 'முதல்வர்'

வாடுக [1] விறைவநின் கண்ணி யொன்னார்
நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே
[2] செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துனித்த வாண்முகத் தெதிரே
ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுடா
ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு
[3] மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே.

திணையும் துறையுமவை, துறை வாழ்த்தியலுமாம்.

† பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காரிகிழார் பாடியது.

இ-ள்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின் வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குந் தோற்றம்பொருந்திய குமரியாற்றின் தெற்கும், கீழ்க்கண்ணது கரையைப்பொருகின்ற தோண்டப்பட்ட சாகரத்

---

௨௨. "ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக், கொள்ளை மேவலை", "ஏமநன்னா டொள்ளெரி யூட்டினை" (புறநா. 7: ௮-௯, ௧௬: ௧௭); "யாணர்த் தலைப்பெயர வேண்டிப் புலத்திறுத்து, முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு", "பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கு", "...ரிகவ வுந்தசெழுந் துரைஇப், போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப" (பதிற்., ௧௫: ௧-௨; ௨௫: ௭; ௭௧: ௯-௧௦); "நாடுகெட வெரிபரப்பி" மதுரை. ௧௫௪.

௨௩. அத்தை யென்னு மிடைச்சொல், முன்னிலையசையாய் வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். இடை. ௨௭ - பேர்; இ-வி. சூ. ௨௭௬ - உரை.

௨௫. வென்று அகத்தடக்கல்: புறநா. ௭௭: ௧௦ - ௧௧.

௨௬. "தண்டாக்கசிப்பு" மணி. : ௧௨௬.

௨௯. இது, யகரவீற்றுவியங்கோளுக்கு மேற்கோள்; தொல். உயிர். சூ. ௮ - இளம். நன் - மயிலை. சூ. ௧௬௭; நன்- வ. ௧௬௮; இ - வி. சூ. ௨௯௯. உரை.

* ௰. "இதனுள் இயற்பாகிய குணங்கூறி அதனோடு செவியுறையும் கூறினான், செவியுறைபொருள் சிறப்புடைத்தென்றற்கு அதனைக்கருதி வாழ்த்தல் வேண்டி" தொல். புறத்திணை. ௩௫ - ந.

† பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் முற்பகுதி இப்பாட்டின் ௨௬ - ஆம் அடியில் அமைந்திருத்தல் காண்க.

(பி - ம்.)— 1 'இயவுணின்' 2 'சொலிகவத்தை' 3 'மன்னுக'

நகர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரோவெனவீடும், எந்தைகை யெதிர் இறைஞ்சுக வெனஅறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத்தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல்கூறலிற் * செவியறிவுறூஉ வும், மதியமும் ஞாயிறும்போல மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலு மாயிற்று. (௬)

* ஒருவுதலை ஒரூஉதலெனவும் ஒரூஉவெனவும் கூறுமாறுபோல உறுவும் உறூஉதலெனவும் உறூஉவெனவும் கூறப்படுமென்டர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந.

(எ.) களிறு கடைஇயதாட்
கழலுரீஇய திருந்தடிக்
[1] கணைபொருது கவிவண்கையாற்
கண்ணொளிர்வரூஉங் கவின்சாபத்து
மாமறுத்த மலர்மார்பிற்
றோல்பெயரிய வெறுழ்முன்பி
னெல்லையு மிரவு [2] மெண்ணாய் பகைவ
ரூர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை யாகலி னல்ல
வில்லவா குபவா லியறேர் வளவ
தண்புனல் பரந்த பூசன் மண்மறுத்து
மீனிற் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன்றிகழ் வைப்பிற்பிற ரகன்றலை நாடே.*

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தாளையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக் கணத்தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு [3] பொருது இடக்கவிந்த

---

௧. ம. பதிற். ௭0 : ௧.

௫. மாவென்பது இடத்தால திருவை விளக்கியதென்பதற்கு இது மேற் கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௩௮௬; நன்-வி. சூ. ௩௬0; இ-வி. சூ. ௩௨0-உரை.

௬. எழும் முன்பு, ஒருபொருட் பன்மொழி.

௧௨. செறுக்கும் - அடைக்கும்; "செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம் புனலோ டோர்" நாலடி. ௨௨௨.

* இப்பாட்டினை வஞ்சித்திணைக்குரிய எரிபரந்தெடுத்தலென்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௮ - ந.

(பி - ம்)— 1 'கணைக்கால் பொருத' 2 'என்றாய்' 3 'பொருத'.

வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகள் பிறர்மார்பை மறத்தற்கு ஏதுவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவுமெண்ணாது பகைவரது ஊரைச்சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே தம்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடையை; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவளவ, குளிர்ந்த நீர் பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களை மணமறுத்தலான மீனுலைக்கும் புதுவருவாயினையுடைய பயன விளங்கும் ஊர்களையுடைய மாறாத அகன்ற இடத்தையுடைய நாடுகள்.—எ - று.

திருந்தடியென்பதற்குப் * பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும்.

கனைபொருதென்றது, அதனொடுமெருவுதலை.

தாளையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மார்பையும், முன்பையுமுடைய வளவ! நீ கொள்ளைமேவலையாதலின், யாணரையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்நாடு, நல்ல இல்லவாகுபவெனக்கூட்டுக. நாடு நல்ல இல்லவாகுபவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில, இடத்துமேலேறி நின்றது.

இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும் முன்பாலும் கொள்ளைமேவலையாகலினென ஆனுருபு விரித்துரைப்பினு மமையும்.

இது, பிறர்கன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுபவென்றமையிற் கொற்ற வள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழபுல வஞ்சியுமாயிற்று. (எ).

* பிறக்கு - பின்; "நசை பிறக்கொழிய" புறநா, ௧௫: ௧௫.

(அ.) வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறாஅ
திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் துரப்ப
வொடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்
கடந்தடு தானைச் சேரலாதனை

---

௧. "தொன்றுபட்டு வழிமொழிய" புறநா. ௧௭: ௪.

௨. "பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செல்வர்க்கு" (கலி. ௬௮); "அரசன் போகம் வேண்டிப் பொதுச் சொற்பொறானாய்" (நெடுநல். அவதாரிகை); "கொடியு முரசுங் கொற்றவெண் குடையும், பிறர்கொளப் பொறாஅன் றனேகொண்டு" சிதம்பரமும்மணி. ௨௫.

௪. "ஓம்பா ஈயு மாற்ற லெங்கோ" (புறநா. ௨௨: ௩௩); "ஓம்பா வீகையின் வண்மகிழ் சுரந்து" பதிற். ௪௨: ௧௩.

யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்
பொழுதென வரைதி புறக்கொடுத் திறத்தி
மாறி வருதி மலைமறைந் தொளித்தி
யகலிரு விசும்பி னானும்
பகல் விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.*

---

௬. யாங்கனம்: "நீங்குகென் றியானெ யாங்கனம் மொழிகோ" (அகநா. ௯0 : ௮) ; "யாங்கனம் வந்தனை" (மணி. ௫ : ௪௧) ; ஒக்குமெனக் கூறாமல் ஒவ்வாதெனக்கூறலும் உவமையாமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். உவம. ௫. ௩௩ - பேர்.

௭. "மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்ப" (அகநா. ௪ : ௫) ; "அழிகுநர் புறக்கொடை" பு - வெ. ௨௫௪. ௨0 - கொளு.

௧0. புறநா. ௩௭௪ : ௧௭ - ௮.

* மு. "ஓரீஇக் கூறலும்" (தொல். உவம. ௩. ௧௫ - இளம்) என்பதற்கு மேற்கோள்; "வையங் காவலர்...பல்கதிர் விரித்தே" யென்னும் பாட்டினுள், 'கடந்தடு தானைச் சேரலாதனை' என்னுந்துணை உவமத்திற்கு வந்த அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தானென்பது. என்னை? வெஞ்சுடர் வழியென்னுந்துணை உவமத்திற்குரிய அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தானென்பது. இனிப், 'பொழுதெனவரைதி' என்பது தொடங்கிப் பாட்டு முடிகாறும் பொருட்குரிய அடையினை உவமத்திற்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தானென்பது. என்னை? வெஞ்சுடர் வழித்தோன்றிய அரசனைத் தண்சுடரோடுவமிப்பான் 'பொருளே யுவமஞ் செய்தனர் மொழியினும்' என்றதனாற்பொருளினை உவமையாகக்கூறாது உள்ளுறையுவமம் போலக் கொள்ளவைத்துப் பின்னர் உவமத்திற்கு அடையாயவற்றுள், 'வையங்காவலர் வழிமொழிந் தொழுக' என்றான். வழிமொழிதலென்பது வேற்றரசர்க்குத் தம் தன்மையெனவேறின்றித் தன்வசப்படுத்தல்; ஆகலால் தத்தம்மொளியொடுபடுத்து ஒழிந்தகோளுஞ்செல்லத் தானுஞ் செல்லும் மதியமென்று எதிர்மறுத்துக் குற்றங்கூறும் குறிப்புப்படவைத்தானென்பது. 'போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற்பொறாது' எனவே இன்பநுகர்வு முற்றுச் சிறப்பில்லாக் கட்டுரை யெய்தானெனவும் அவனோடு உவமிக்கின்ற மதியமாயின் இருபத்தெழுவர்மகளிரொடு போகந்துய்த்துச் சிறப்பில்லாத கட்டுரையுனையுமென்று எதிர்மறுத்துக் கொள்ள வைத்தான். சிறப்பின்மையென்பது, எல்லார்க்கும் ஒத்தவாற்றான் அறஞ்செய்யாது உரோகிணிமேற் கழிபெருங்காதலனெனப் படுதல் போல்வன. 'இடஞ் சிறிதென்னு மூக்கந்துரப்ப' எனவே, எஞ்ஞான்றுந் தன்னெல்லைக்கணே வரும் மதிமண்டிலமென்று எதிர் மறுத்துக்கொள்ளப்படும். 'ஒடுங்காவுள்ளம்' எனவே, மதியம் தேய்ந்தொடுங்குமென்பது கொள்ளப்படும்: 'ஓம்பாவீகை' எனவே, நாடோறும் ஓரோவோர் கலையாகப் பல்லுயிர்க்கும் இன்பம் பயக்குமாற்றால தருவதல்லது தானுடையதெல்லாம் ஒருகாலே கொடாது மதியமெனப்படும். 'கடந்தடுதானை' எனவே, மதிக்குத்தானையாகிய தாரகையெல்லாம் பகைக்கதிராகிய பருதிமண்டிலத்துக்குத் தோற்குமென்றானும். இவ்வாற்றான் உவமான அடையெல்லாம்

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி; பூவைநிலையுமாம். சேரமான்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தைக்காக்குமரசர் வழிபாடு சொல்லிநடக்க நுகரும் இன்பத்தைவிரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப்பொறாது தன்னோடு இடஞ்சிறிதென்னும் * மேற்கோள்செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொருளைப் பாதுகாவாது வழங்கும்வண்மையையும் வஞ்சியாது எதிர் நின்று கொல்லும் படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்டிலமே, நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; திங்கள் மண்டிலத்திற்கு முதுகிட்டுப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில மாறிமாறி வருவை; மலையின் கண்ணே வெளிப்படாது கரப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின் கண்ணும் பகற்பொழுது விளங்குவை, பல கிரணங்களையும் பரப்பி.—எ-று.

மாறிவருதியென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதியெனினுமமையும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே, வரைதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ விசும்பினும் பகலவிளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலாதனை யாங்கன மொத்தியோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம், நுகருமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடு கூட்டி முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகநுகரவும்வேண்டியெனினுமமையும். வேண்டி, பொறாது, துரப்ப எனநின்ற வினையெச்சங்கள் ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்ச மறையோடு முடிந்தன.

இனி, 'பகலவிளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் † திங்கண்மண்டிலமாக்கி, 'மாறிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தும் வளர்ந்தும் வருதியெனவும் பிறவும் அதற்கேற்பவுரைப்ப. (அ)

ரதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இனிப், பொருட்குரிய அடையும் அவ்வாறே எதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்படுமென்றவாறு 'விலங்குசெலன்மண்டிலம்' எனவே, கடையாயினார் கதியிற்செலலு மதியமென்று பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாயினார் கதியிற்செலலுமென்றான். 'பொழுதென வரைதி' எனவே, நாடோறும் நாழிகை வேறுபட்டு எறித்தியென்றதனான் இவன் பொழுது செய்யானெனவும், 'புறக்கொடுத்திறத்தி' எனவே, தோற்றோர்போன்று ஒளி மழுங்கிச் செலகின்றாயெ[னவும், 'விளங்கித் தோன்ற' எ]ன்பதனால் [தொடர்கின்ற] சுடர்போல விளங்கிப் பிறர் தோற்றோடக்காயும் இவனெனவும், 'மாறி வருதி' எனவே, திங்கடோறுமாறிப் பிறத்தியென்பதனை இவன் நிலைபெற்றானெனவும், 'மலைமறைந்தொளித்தி' எனவே மலைசார்ந்தவழித் தோன்றாயென்பதனான் இவன் தன்னாட்டு மலைமீக்கூறுமெனவும்,' 'அகலிருவிசும்பினும்' எனவே, இவன் இவ்வுலகத்து நிலைபேறுடையனெனவும், 'பகல்விளங்காய்' எனவே, இவன் இருபொழுதும் விளங்குமெனவுங் கொள்ளப்படும். முற்பகுதியும் பிற்பகுதியும் வேறுபட வருதலின் இது வேறுபட வந்ததாயிற்று" தொல். உவம. சூ. ௩௨ - பேர்.

மேற்கோள்-பிரதிஞ்ஞை

புறநா. உஎ : கக - ச ; "மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்தலும் தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்" (சீவக. உ௧௩௨);

"உலகினர் செல்வநந்த லுரைப்பொரு ளிரண்டுங் கோட, லிலகு வெண் மதியங் காட்ட வென்று மோர் தகைத் தாய்ச்சேறல, லிலகுதஞ் செல்வ மெங்கள் விழுப்பொரு ளாயவண்ண, லலகிலசெஞ சோதிப் பின்ன லணி மதி யுணர்த்த வாழ்வார்", (கூவப். சைமிசா. ௧௪); "அகன்மதி வளர்ந்து தேய்ந்தற் றச்சக போகத்தன்மை, நகலுறக்காட்ட" தியாக. சைமிச. ௧௬.

(௯.) ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரு
மெம்மம்பு கடிவிடுது நும்மரண் சேர்மினென
வறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்

---

௧. சிறிதும் தீங்குசெய்யத்தகாத சாதியாகலின், டசுமுற்கூறப்பட்டது; "ஆவுமாவுங் கொணர்கழி கென்றே" மணி. ௭ : ௨௫.

௧-௨. தொல். விளி. ௬. அ-பேர்-மேற், "ஆவு மானியற்...... பிணியுடையீரும்" என்றாற் போலும் அண்மைவிளியும் இதனாற்கொள்க" ஷெ. ஷெ. ஷெ. ௧௨-ந.

௪. "பொன்போற் புதல்வனோடு பொலிந்த தோற்றம்" ஐங்குறு. ௨௬௫ : ௪.

௫. "எம்மம்பு...சேர்மினென பதவினைவு" நன்-மயிலை. ௬. ௪௫௬; நன்-வி. ௬. ௪௫௭.

௧-௫. "மண்டமர் மேலகொடு வந்தன மியானே, தண்டக நாட்டுறை தாபதர் ரோயோர், பெண்டிரு நும்மர ணகுதிர் பெட்டென், றெண்டிசை யார்ப்பவிசைப்பறைசாற்றி" (காஞ்சிப்.நாடு.௨௧); "ஆவும்...சேர்மினெனத் திணைவிராய்வந்து முன்னிலை வினைகோடல எற்றாற் பெறுதுமெனின்,—அந் நிகரன செய்யுண்முடிபெனப்படும், அவற்றை அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்க" (தொல். கிளவி. ௬. ௪௫-சே); "ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாக் களுமென எண்ணி 'நும்மரண் சேர்மின்' என முன்னிலைவினை கோடல் செய் யுண்முடிபென்பது அதிகாரப்புறனடையாற்கொள்க" (ஷெ. ஷெ. ஷெ. ௪௫-ந); "ஆவுமானியற் பார்ப்பனமாக்களும்...சேர்மின் என ஏகாரவீற்று உயர் திணைப்பெயர் அண்மைக்கண் இயல்பாயிற்று" இ-வி. ௬. ௨௦௭-உரை.

க-ரு. தொல். புறத்திணை சூ 2-ம.

௬. "அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்" (புறநா. ௬௨ : ௭); "சொல்லுதல யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ், சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்"

கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசும்பு நிழற்று
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த
முந்நீர் விழவி னெடியோ

(குறள். ௬௬௪), என்பதும், 'சிறப்புடை அரசியலாவன: மடிந்த உள்ளத்தோனையும் மகப்பெறாதோனையும் மயிர்குலைந்தோனையும் அடிபிறக்கிட்டோனையும் பெண்பெயரோனையும் படையிழந்தோனையும் ஒத்தபடையெடாதோனையும் பிறவும் இத்தன்மையுடையோரையும் கொல்லாது விடுதலும் கூறிப் பொருதலும் முதலியனவாம்'' (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௦ - ந.) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

௧ - ௬. "இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக்கால் ஒருவர், ஒருவர் நாட்டுவாழும் அந்தணரும் ஆவும் முதலியன தீங்கு செய்யத்தகாத சாதிகளை ஆண்டு நின்றும் அகற்றல் வேண்டிப் போதருகவெனப்புகறலும், அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவினைக் களவினால் தாமே கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலும் தீதெனப்படாது அறமேயாமென்றற்கு 'ஆதந் தோம்பல்' என்றான்; அஃது, 'ஆவும்...மறத்தின்' எனச்சான்றோர் கூறியவாற்றானுணர்க; மன்னுயிர்காக்கும் அன்புடை வேந்தற்கு மறத்துறையினும் அறமே நிகழுமென்றற்கு, 'மேவற்றாகும்' என்றான்'' (தொல். புறத்திணை. ந. ௨ - ந; இ - வி. சூ. ௬௦௨ - உரை) என்பனவும், "நன்பால் பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா, ரென்பாரை யோம்பே னெனி யானவ னாகு வென்றான்'' (சீவக. ௪௪௫) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கவை.

௭. மீமிசை : "ஓங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை'' (மணி. ௧௧ : ௨௨); யானை மேற் கொடி : "மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி, வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்க'' பதிற். ௬௯ : ௧ - ௨.

௯. செந்நீர்ப் பசும் பொன்—நால்வகைப் பொன்னுட் கிளிச்சிறையென்பது ; "செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை'' மதுரை. ௪௧௦.

௧௦. முன்னொருகாலத்தில் மதுரையை அழித்தற்கு வந்த கடலை உக்கிரகுமார பாண்டியனென்பவன், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் அருளிய வேலையெறிந்து வற்றச்செய்து, அக்கடல் தன்னுடைய காலின் வடிம்பை யலம்பும்படி உயர்ந்து நின்றமையால், அவனுக்குக் கடல் வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனென்பது பெயராயிற்று; இதனைத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் ௨௧ - ஆவதிலுள்ள ௬ - ஆம் விருத்தமுதலியவற்றானுணர்க; "அடியிற்றன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடிவேலெறிந்த வான்பகை பொறாது, பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக், குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல்கொள்ள'' (சிலப். ௧௧: ௧௭ - ௨௦), "ஆழிவடிம்பலம்பநின்றானும்'' (நள. சுயம். ௧௫௭), "க[illegible]வடிம்பலம்ப நின்ற கைதவன்'' (வில்லி. பாரதம், ௧௫ - ஆம் போர். ௧௮) எனவும் வருபவை இதனை வலியுறுத்தும். நெடியோன் : "பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பல்'' (மதுரை. ௬௧) ; "உரைசால் சிறப்பி னெடியோ னன்ன, வரைசபூதம்'' சிலப். ௨௨ : ௬௦-௬௧.

நன்னீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்:—ஆவும், ஆனினதியல்பையுடைய அந்தணரும், மகளிரும், நோயுடையீரும், பாதுகாத்தற்குரிய தென்றிசைக்கண் வாழ்வோராகிய நுங்குடியிலிறந்தோர்க்குச் செய்தற்குரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப்பண்ணும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெறாதீரும், எம்முடைய அம்பை விரையச் செலுத்தக்கடவேம்; நீர் நுமக்கரணாகிய இடத்தை அடையுமென்று அறநெறியைச்சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற மறத்தினையுமுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தை நிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தனாகியகுடுமி வாழ்வானாக; தம்முடைய கோவாகிய சிவந்தநீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசியபொன்னைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க்கடற்றெய்வத்திற்கெடுத்த விழாவினையுடைய 1நெடியோனாலுளதாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய பஃறுளியென்னுமாற்றின்மணலினும் பல காலம்.—எ - று.

எங்கோவாகிய குடுமி, பஃறுளியாற்றின்மணலினும் பலகாலம் வாழியவெனக்கூட்டுக.

கொடி விசும்பு நிழற்றுமென்பது, சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோவென்னும் முதலொடுமுடிந்தது; கொடியால் விசும்பு நிழற்றுமென்றுரைப்பினுமமையும்; மீமிசைக்கொடி விசும்புநிழற்றும் களிற்றினையுமெனமாறிக்கூட்டுவாருமுளர். தங்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்பதற்குத் தமதரசாட்சியினது செவ்விய நீர்மையாற்செய்த பசும்பொனென்றாருமுளர்.

முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்ப நின்றானென்ற வியப்பால், நெடியோனென்றாரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையால், கடற்கு †முந்நீ

கக. பஃறுளியாறு : சிலப். கக : கக.

அ - கக. ஓரரசனை வாழ்த்துங்கால் அவனை அவர்க்குரிய ஆற்றுமணலினும் வாழ்கவென்றல் மரபாகலின், இங்ஙனம் கூறினர்; (புறநா. சரு : உக - உ); "மண்ணாள் வேந்தே நின்வாழ் நாட்கள், தண்ணான் பொருநை மணலினுஞ் சிறக்க" சிலப். உஅ: கஉரு - சு.

* இச்செய்யுள், பொருளினாறுய்த்த பேராண்பக்கத்திற்கும், இயன்மொழிவாழ்த்திற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. எ, உசு - இளம்) உதாரணமாக முறையே காட்டப்பட்டுள்ளது.

† "முந்நீர் - கடல்; ஆகுபெயர்; ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேனீரென இவையென்பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராதலானும் இவ்விரண்டுமில்வழி ஊற்றுநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று; முதியநீரெனின், 'நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்' என்பதனால் அதுவும் மேனீரின்றி அமையாமையின் ஆகாது; ஆனால் முந்நீர்க்குப்பொருள் யாதோவெனின் முச்செய்கையையுடையநீர் முந்நீரென்பது; முச்செய்கை

(பி - ம்.)— 1 'உயர்ந்தோனுல'

றென்றுபெயராயிற்று; அன்றி, முந்நீரென்றோதி, *நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்ப.

பிணியுடையீரும் புதல்வர்ப்பெறுநீருமென்னும் முன்னிலைப்பெயரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும்பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய் வந்து, நும்மரணசேர்மினென்னும் முன்னிலைவினையான்முடிதல், "†செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்" என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும். (கூ)

யாவன மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலு மாம்" சிலப். கஎ: "முந்நீரின்"-அடியார்; பெரும்பாண். ௪௪௧; சீவக. ரு-ந.

* இங்ஙனங் கூறியது பூதங்களின் தோற்றமுறைபற்றி.

† தொல். எச்ச. ௫௬எ.

(கo.) வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே
பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே
நீமெய் கண்ட தீமை காணி
னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி
வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற்
றண்டமுந் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே
யமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்
மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்

ச - ரு. 'தண்டமாவது, அவ்வொழுக்க நெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினாரை அந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அதற்குத் தக வொறுத்தல்' குறள், பரிமேல். உரைப்பாயிரம்.

ரு - ௬. "அஞ்சினார்க்களித்தலும்" சிறுபாண். உ௧o.

அ. வாழ்க்கை: ஐங்குறுநூற்றின் முதற்பத்தால் விளங்கும்.

கூ - கo. "சிலைத்தார் அகலம் மலைக்குநர் உளரெனிற், றாமறி குவர்தமக் குறுதி யாயவை, பொழுதுமிழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர், வாழக் கண்டன்று மிலமே" (புறநா. ௬௧: ௧௪ - எ); "வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கமழ் அகலம், மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே" (பதிற். ௬௩: ௪ - ரு); "இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை" (சிறுபாண். உ௩உ - ந) என்பதற்கும், "சோலைமயிலார்கடுணை வெம்முலைகடுஞ்சுங், கோலவரைமார்பு" (சீவக: உஅ - ந) என்பதற்கும் இவ்வடிகள் மேற்கோள்; "மள்ளர்... மார்ப: இது தாரடுத்தது" தொல். புறத்திணை. ரு. ௩௧ - ந.

௧௧. செய்திரங்காவினை: "செய்து பின் னிரங்காவினையொடு" (அகநா. உ௬அ : ௧௩); "எற்றென்றிரங்குவ செய்யற்க" (குறள். ௬௫௫);

நெய்தலங் கான னெடியோ
யெய்த வந்தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் 1 நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னை வழிபட்டொழுகுவோரை யறிந்தருளுதலை; பிறருடைய குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தேறாய்; நீ மெய்யாக மனத்தானாராய்ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை யொருவன் பாலே காண்பாயாயின், அதனை நீதிநூற்குத் தக்க ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத் தக்க தண்டஞ்செய்வை; வந்து நின்பாதத்தை யடைந்து முன்னே நிற்பாராயின், அவர் பிழைசெய்வதற்கு முன் நீ செய்யுமருளினும் அருள்பெரிதாக அவரைச் செய்யுந் தண்டமும் தணிவை; அமிழ்தத்தைத் தன் சுவையால் வென்று உண்ணப்படும் அமையாத மணங்கமழும் தாளிப்பையுடைய அடிசிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிகுறைபடாமல் வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனைவாழ்க்கையையுடைய பெண்டிர் முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தலல்லது வீரர்போரான் மாறுபடுத்தப்படாதொழிந்த இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய மார்ப, ஒரு தொழிலைச் செய்து பின் பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத செய்கையையும் சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் புகழினையுமுடைய நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடைய நெடியோய், அணுகவந்தேம்யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—எ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது,* அறிந்து அவர்கட்கு அருள் செய்வையென்பதாம்.

பெரிதென்பது வினையெச்சக்குறிப்பாகலின், ஆக்கமொடு ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிது தணிதியென்பதற்கு நீ பண்டு செய்த கோபத்திலும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினுமமையும், அடப்பட்டமையாத அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினுமமையும்.

நெடியோய், பல ஏத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக் கூட்டுக. (௧௦)

“கற்றார்முற் றோன்றா கழிவிரக்கம்” (நான்மணி. ௧௦); “செய்திரங்காவினை யென இரங்கல இசையேயன்றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்புமுணர்த்திற்று” (தொல், உரி. சூ. ௯ - சே); “இரங்கல், இசையேயன்றி ஒரு பொருளது கழிவாற் பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்பும் உணர்த்தும்; ‘செய்திரங்கா...புகழ்,’ எனவரும்” (தொல். சொல். உரி. சூ. ௧ - ந); “செய்து.....புகழெனா இரக்கலென்னுமுரிச்சொல......ஒருபொருளது கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புப் பொருளுணர்த்தலும் பொருந்தும்” (இ - வி. சூ. ௨௮௬ - உரை). சேண்விளங் கும்புகழ்: “விண்பொரு புகழ்” (புறநா. ௧௧: ௬); “கெடாது நிலைஇயர் நின் சேணவிளங்கு நல்லிசை” மதுரை. ௨௦௯.

* ‘அறிதி’ என்றதற்கு இங்கே எழுதிய உரைநயம், “ஒருவரா லணைமழைப்ப நீயோவந் தேனென்றாய்” (கம்ப. விராத. ௪௯); “என்னென்றா னெங்கட் கிறை” (நள. காப்பு) என்பவற்றிலுள்ள ‘ஏனென்றாய்’, ‘என்னென்றான்’ என்பவற்றிற்கு இன்னவாறு பொருள் செய்யவேண்டுமென்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 ‘நெய்தலங்காலை’

(கக.) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை
வாலிழை மடமங்கையர்
வரிமணற் புனைபாவைக்குக்
குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து
தண்பொருநைப் புனல்பாயும்
விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்
பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே
வெப்புடைய வரண்கடந்து
துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே
புறம்பெற்ற வயவேந்தன்
மறம்பாடிய பாடினியும்மே
யேருடைய விழுக்கழஞ்சிற்
சீருடைய விழைபெற்றிசினே
யிழைபெற்ற பாடினிக்குக்
குரல்புணர்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்மே, எனவாங்
கொள்ளழல் புரிந்த தாமரை

க. அரியென்பது ஐம்மைப்பொருளில் வருமென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. சுo - சே; ந. ருஅ - டு; இ - வி. சூ. உகூo-உரை.

ரு. பொருநை - சேரநாட்டிலுள்ளதொருநதி. இது, பண்டைக்காலத்தில் வஞ்சிநகரத்தின் புறமதிலை அலைத்தொழுகியது; "தண்ணான் பொருநை" (சிலப். உஅ: கஉகூ) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

உ - ரு. "மணற், செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத், தண்கய மாடுமகளிர்" புறநா. உசந: க - ந.

சு. பொருவென்பது, பயவுவமைபற்றி வருமென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். உவம. சூ. கச - பேர்; இ - வி. சூ. சுசஉ - உரை.

எ-கூ. சின்னென்பது பால்காட்டுமெழுத்தோடடுத்து வருமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. உகூ - பேர்.

கக - ந. தொல். எசச. சூ. ருந - பேர். மேற்.

கசு. "அழலபுரிந்த வடர்தாமரை" புறநா. உகூ: க.

கக - எ. பாடினி இழைபெறுதல் பாணன் பொற்றாமரை பெறுதல்: (புறநா. கஉ: க; உகூ: க - ரு; சுகூ: ச - உக; கஉசு: க - ட; நககூ: கூ-கரு; நகூச: க - ந); "எரியகைந் தன்ன வேடி றாமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி, நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை, வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணிய" (பொருந. கருகூ-சுஉ); "தலைவன் றாமரை மலைய விறலியர், சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய" மலைபடு. ருசுகூ - எo.

கச - எ. "இழைபெற்ற...பெற்றிசினே: இஃது, ஈற்றயலடி முச்சீர்த் தாகிவந்து செந்தூக்கியற்றாகி இற்றவஞ்சிப்பா" தொல். செய். சூ. எக - பேர்.

வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே *

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான் பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் 1 பேயமகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ள்.—ஐய மயிரையுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தூய ஆபரணத்தையுமுடைய பேதைமகளிர் மணலின்கண் இழைத்த சிற்றிலைச்செய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்ந்த பொருநைத் தண்ணீரின்கட் பாய்ந்து விளையாடும் வானைமுட்டிய புகழினையும் வெற்றியையுமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகை தெறும் வெம்மையையுடைய அரணை அழித்து வலியோடு எதிர்ந்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான், அப்புறக்கொடையைப் பெற்ற வலிய அரசனது வலத்தைப்பாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பல கழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட சீர்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றாள்; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற்றாமாகிய குரலின்மேல் வந்து பொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய தழலின்கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரையாகிய வெள்ளிநாரால்தொடுத்த பூவைப் பெற்றான்.—எ - று.

பாடினி இழைபெற்றாள்; பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறுகின்றிலேனென்ட பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவர் பேயாயிருக்கக் கட்புலனாயதோர் வடிவுகொண்டு பாடினாளொருத்தியேயாகவும், 'இக்களத்து நேர்ந்தோர் யாவரும் பரிசில் பெற்றாராக; என்னொடு எதிர்த்துப் பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றிலேன்' என்று தான் பேயமகளாதன்மை தோன்றப் பரிசில்கடாயினாளெனவுங் கூறுவாருமுளர்.

'பாடினிக்கு...பாணமகன்' என்பது, அதுவென்னுருபுகெடக் குகரம்வந்தது; உயர்திணையாகலின். †பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொள்ளவல்ல பாணமகனென்னுமமையும். எனவும், ஆங்கும்: அசைநிலை. பெற்றிசின் மூன்றும், படர்க்கைக்கண் வந்தன. (௧௧)

௧௫-எ. எனவும் ஆங்கும் அசைநிலையாயின வென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. ௩. ௪௭ - பேர்.

* ம். "மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவள் குறிப்பு ஆராய்ந்தறியாமையின் யானது பெறுகின்றிலேனாகக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க; 'அரிமயிர்த்திரண்முன்கை' என்னும் புறப்பாட்டிற்குறிப் புப்போல்" குறள். ௧௦௯௦ - பரிமேல.

† "பாடினி, பாடலே பாணிக்கேற்ப" பொருந. ௪௭ - அ.

(பி - ம்.)— 1 'பேயமகள் இளவினி'

(௧௨.) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
பூநுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவு
மறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
யின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண்
டினிய செய்திநின் னார்வலர் முகத்தே *.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம் பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரினை ஏறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனோ இவ்வாறுசெய்தல் ? வென்றிமாட்சிமைப்பட்டகுடுமி, வேற்றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கின்னாவாகக்கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்செய்வை.—எ - று.

குடுமி, பிறர்மண் இன்னாவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று, அசைநிலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக்கொள்க. (௧௨)

---

௧. இந்நூல் ௧௧ - ஆம் பாட்டின் ௧௧-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௩ - ௫. "அறனோ...முகத்தே...இவை சொல்லுவான் குறிப்பினாற் பொருளறிய வந்தன" நன் - மயிலை. ௩. ௨௬௭; நன் - வ. ௩. ௨௬௯.

* இச்செய்யுள், கொடுத்தலெய்திய கொடைமைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டது; தொல். புறத்திணை. ௩. ௭ - இளம்.

(௧௩.) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
வெய்கணை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே

---

௧. "இவன்யார்...இவனேயென்னும் புறப்பாட்டினுட் சேரனை முன்னிலையாக்கி முடமோசியார் கூறுகின்ற காலத்து இவனென்பது முன்னிலைப் படர்க்கையாய் நின்றது" (தொல். எச்ச. ௩. ௬௭-சே, ந); "இவன்யார்... இவனே யென்னும் புறப்பாட்டினுள் இவனென்பது முன்னிலைப் படர்க்கையாய் நிற்றலும் இன்னோரன்னபிறவும் இப்புறனடையானே அமைத்துக் கொள்க" இ - வி. சூ. ௩௭௨ - உரை.

௨. "புலிப்பொறிப்போர்வை நீக்கி" சீவக. ௨௬௬.

௩. எழில்-எழுச்சி; "நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழில்" குறள். ௪௦௭.

களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவுஞ்
சுறவினத் தன்ன வாளோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம
பழன மஞ்ஞை யுகுத்த பீலி
கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்குங்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடஞ்செல்வானைக் கண்டு சேரமானந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண்மாடத்துமேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.— இவன் யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியினது தோலாற் செய்யப்பட்ட மெய்புகுகருவிபொலிந்த கொருத்தற எய்த அம்புகள்போழப்பட்ட பரந்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம் போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக்களிறுதான், கடலின்கண்ணே இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது நடுவேசெல்லும் மதியத்தை யொப்பவும் சுறவினினத்தையொத்த வாண்மறவர் மொய்த்த தன்னைமருவிய பாகரையறியாது மதம்பட்டது; இவனை நோயின்றிப் பெயர்வானாக; வயலிடத்து மயிலுதிர்த்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற்சூட்டுடனே திரட்டும் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கள்ளையுமுடைய மிக்கநீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றுமிசையோனாகிய இவன், யாரென்குவையாயின், நாடுகிழவோன்; இவன்களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயின்றிப்பெயர்கவெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

---

௫. களிற்றிற்கு நாவாயுவமை: "நளிகட லிருங்குட்டத்து, வளிபுடைத்த கலம்போலக், களிறுசென்று களனகற்றவும்" (புறநா. ௨௬ : ௧-௩); "வீங்கு நோன்கயிறு...கடாஅயானையும்" (மதுரை. ௩௭௬ - ௮௩); "நீயானெடுங்க...காலவேகங் களிமயக்குற்றென" மணி. ௪ : ௨௯ - ௪௪.

௬. புறநா. ௩௯ : ௨௫ - ௭; பதிற். ௯௦ : ௧௭ - ௮.

௭. "எறிசுறவினையவர்", "கோட்டுமீன் குழாத்திடை மன்னாண்டினர்" (சீவக. ௧௪௪௯, ௨௩௨௫); பலபொருளோடு பலபொருள்கள் உவமையாய் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; இ - வி. ௬௩௧ - உரை.

௧௧. சூடு - நெல்லரி; "சூடு கோடாகப் பிறக்கி" பொருந. ௨௪௩.

௧௦ - ௧௧. "கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற், பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலும்" பதிற். ௯௦ : ௪௧ - ௨.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்களோடு உவமை மாறோர்நடுத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலு மாகக்கொள்க.

தில் - விழைவின்கண் நின்றது.

ஓ பெருநற்கிள்ளி களிறுகையிகந்து பகையகத்துப் புகுந்தமையான் அவற்குத் தீங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்தியலாயிற்று; இவற்குத் தீங்குறின் நமக்குத்தீங்குறுமென்னுங்கருத்தால் நோயிலனாகிப் பெயர்கவென்றானாயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறையுடையானது பாட்டெனவுணர்க. (கங)

(கச.) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றாற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதுரந்து சமந்தாங்கவும்
பாருடைத்த குண்டகழி
நீரழுவ நிவப்புக்குறித்து
நிமிர்பரிய மாதாங்கவு
மாவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்
சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும்
பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுநின் றாடோய் தடக்கை
புலவுநாற்றத்த பைந்தடி
பூநாற் றத்த புகைகொளீஇ யூன்றுவை
கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது

க. "கடுஞ்சினத்த கொலகளிறும்" (புறநா. ருரு: எ); "கடுஞ்சினத்த களிறு" மதுரை. கஎகூ.

ந. "விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை" (புறநா. கரு: கஉ); "மின்னும் தமனியமும் வெற்றிரும்பு மொன்றாகப், பொன்னென் பெயர் படைத்தாற் போலுமே" பெரும்பொருள்விளக்கம்.

அ - கூ. இது, படையடுத்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. நக - ந.

க0 - கக. இவ்வடிகள், ஆக்கக்கிளவி காரணம் பெற்று வந்தமைக்கு மேற்கோள்; தொல். கிளவி. சூ. உஉ - சே.

கங - ச. "மற்று, ஊன்றுவை கறிசோறுண்டு வருந்துமென வந்ததா லெனின், அதுபாடமறிந்து திருத்திக்கொள்க" (தொல். கிளவி. சூ. சசு - இளம்); "அஃதேல, 'ஊன்றுவை...அல்லது' என்புழி உண்டென்பது ஒன்

பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்று
மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்
காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்
கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்
செருமிகு சேஎய்நிற் பாடுநர் கையே *

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான்செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் கபிலர்கைப்பற்றி 'மெல்லியவாமால்நுங்கை' எனக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலையுடைய †கணையமரத்தை முறித்து இரும்பாற் செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த அங்குசத்தால் முன்னர்க்கடாவி அதுசெய்யும் வினையைப் பின்வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தைக் குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த குழிந்த இடங்களின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழமாகிய உயர்ச்சியைக் கருதி அதன்கட் செல்லாமல் மிகைத்த செலவினையுடைய குதிரையைக் குசைதாங்கி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கவும், அம்பறாத்தூணி பொருந்திய முதுகையுடையையாய்த் தேர்மேலே நின்று வில்லினது வலியநாணைப் பிறந்த வடுப்பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களை அளிக்கவும், தலைவ! வலியவாகும் நின் முழந்தாளைப் பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலால்நாற்றத்தையுடையவாகிய செவ்வித்தடியைப் பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும் துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ் செயலல்லது வேறுசெயலறியாவாகலான், அவைதாம் பெரிதும் மெல்லியவாயின; பெரும! பெண்டிர்க்கு ஆற்றுதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும் பொருவார்க்குத் துளக்கப்படாமையிற் பெரியநிலம்போன்ற வலியினையு

றற்கே உரியவினையாகலின் வழுவாமாறென்னெனின், உண்டலென்பது உண்பன தின்பனவெனப் பிரித்துக்கூறும்வழிச் சிறப்புவினையாம்; பசிப்பிணிதீர நுகரப்படும் பொருளெல்லாம் உண்ணப்படுமாகலிற் பொதுவினையுமாம்; அதனான் அது வழுவன்றென்பது" (ஷை ஷை ஷை ௪௭-சே; இ - வி. சூ. ௩௧௯ - உரை); "ஊனதுவை...அல்லதெப்புழி நுகரப்படும் பொருளெல்லாவற்றிற்கும் உண்டற்றொழில் வந்தவாறுகாண்க" (தொல். கிளவி. சூ. ௪௭ - ந); உண்டல் பொதுவினையென்பதற்கு மேற்கோள்; ஷை ஷை ஷை ௪௨. பேர்); பலபொருள் விரவின், சிறப்பினால் ஒன்றற்கேற்றவினை கொண்டதென்பதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௭௭.

௧௯. "செருமிகு சேஎயொடுற்ற சூளே" அகநா. ௨௯௯ : ௨௧.

* "கடுங்கண்ண கொல்களிறு" என்னும் புறப்பாட்டுட் படைக்கலங் கூறியவதனாற் காதல்கூறியவாறு காண்க" தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௦ - ந; ஷை ஷை சூ. ௧௬ - இளம்.

† கணையமரம் - கதவின் உட்புறத்தே குறுக்காகப் போடப்படும்மரம்; "முழுவிறற் கணையம்" சிலப். ௧௫ : ௨௧௫.

முடைய போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய்! நின்னைப்பாடுவாருடைய கைகள்.—எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம், அமைத்தவென்னும் ஒருசொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத்திரித்து, அவ்வூனையென ஒருசுட்டு வருவித்து அதனொடுமுடிப்பினும் அமையும்.

உண்டென்பது, பொதுவினையன்றேனும் கறியொழிந்தவற்றிற்கெல்லாம் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும்; ஊனைத் துவை கறியொடுகூடிய சோற்றை உண்டென உரைப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்றுரைப்பாருமுளர்.

குரிசில், பெரும, சேஎய், வலியவாகும் நின்கை; நிற்பாடுநர்கைதாம் மெல்லியவாகுமெனக்கூட்டுக.

இனி, மாதாங்கவுமென்பதற்கு அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரைக் குசையைத்தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர்.

பாடுநரெனத் தம்மைப்படர்க்கையாகக்கூறினார்.

தம்கையின் மென்மையது இயல்பு கூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புங்கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (௧௪)

(௧௫.) கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ளை லாங்கண்
[1] வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்
பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்
புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவயல்
வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிகுளம் புகளத்

க. ழ. அகநா. ௩௨௬ : ௪; கடுமையென்னுமுரிச்சொல் விரைவுபட்ட பொருளையுணர்த்துமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. ௩. ௨௫ - ந; இ - வி. சூ. ௨௮௨ - உரை.

௧ - ௩. பகைவர் மதிலையழித்துக் கழுதையேரால் உழுது வெள்ளைவரகும் கொள்ளும் வித்துதல் மரபு; "வெள்வாய்க் கழுதை......... வைகலுழவ" (புறநா. ௩௯௨ : ௬ - ௧௧); "எழுந்தழிந்த மாடத் திடனொலார் நூறிக், கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா - வுழுதத்தற்பின், வெள்வரகு கொள்வித்திடினும் விளியாதார், காயினவ தாரானகதம்" (பு - வெ. ௬ : ௨௬); "வடதிசை மன்னர் மாமுடியின் முருக்கிக், கவடி வித்திய கழுதையேருழவன்" (சிலப். ௨௭. ௨௨௫ - ௬); "இடித்துவெளி செய்துநக ரங்கணுழைந்தாங், கடுத்தமட வார்வயி றலைத்தல றிரங்கக், கொடுத்திடு வளங்கள் பல கொள்ளைகொடு மண்ணி, னெடுத்துவரு வெள்வரகு கொள்ளுட னிறைத்து" (காஞ்சிப். நாடு. ௨௮); இவ்வடிகளை மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மண்ணுமங்கலத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

௩ - ௫. புறநா. ௧௬ : ௧ - ௪.

(பி - ம்.)—1 'பேழ்வாய்'

தேர்வழங் கினைநின் றெவ்வர் தேஎத்துத்
துளங்கியலாற பணையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கி
னொளிறுமருப்பிற் களிறவர
காப்புடைய கயம்படியினை
யன்ன சீற்றத் தனையை யாகலின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்படு நெடுவே லேந்தி யொன்னா
ரொண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்
நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையி
னற்பனுவ னால்வேதத்
தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணுறை
நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு

அ - கO. புறநா. கக : சு ; உரு : க - உ.

கஉ. புறநா. கச : ரு.

கச. கொண்மார் : முருகு. கஎரு.

கரு. 'பிறக்கு' என்பது அசைநிலையாக வருமென்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். இடை. சூ. ருO - பேர் ; ... க - ந ; இ - வி. சூ. உஎஎ - உரை.

கஅ. கண்ணுறை : புறநா. சக : ரு ; கசO : ச.

க - உக. "கடுந்தேர் .....எயில என எயிலழித்தவாறு கூறி, 'வீயாச் சிறப்பின் .... நாட்டி' என ஒருவாற்றான் மண்ணியவாறுங் கூறியவாறு காண்க" தொல். புறத்திணை. சூ. ருஅ - ந.

உஉ. "காழிலாவறப் பதத்துநாள் கெழுவுங்கல்யாணம், வாழிவென்றுவென்றலைகடலவரைப்பெலா நாட்டுங், கேழிலைவாங்கைய மதலையுங் கிளாமறை முறையான், வேழவியாற்றிய யூபமும் விறந்தன வனேகம்" காஞ்சிப். நகரேற்றுப். கஅரு.

கரு - உஉ. சிறப்பினும் அஃறிணைமுடிபெற்றதற்கு மேற்கோள் ; நன்-மயிலை. சூ. ருஎஎ ; நன்-வி. சூ. ருஎஅ ; இ - வி. சூ. உகஅ-உரை.

உச. புறநா. ருரு : கO.

உடு னாடல் சான்ற மைந்திஞேய் நினக்கே.

திணையுந் துறையும் அவை.

* பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைநெட்டிமை யார் பாடியது.

இ - ள்.—விரைந்த தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயை யுடைய கழுதையாகிய புல்லிய நிரையைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை யவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்க ளொலிக்கும் புகழமைந்த விளைகழனிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டமணிந்த னஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினை நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண; அசைந்ததன்மை யோடு பெரியகழுத்தினையும் பரந்த அடியோடு வெகுட்சிபொருந்திய பார்வை யினையும் விளங்கிய கோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையன வாகிய காவலையுடைய வாவிக்கட் படிவித்தனை; அப்பெற்றிப்பட்ட சின ; தடனே அதற்கேற்ற செய்கையையுடையை; ஆதலான் விளங்கிய இரும்பாற் செய்யப்பட்ட ஆணியும்பட்டமும் அறைந்த அழகுமிக்க பலகையுடனே ழுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களை யுடைய நினது விரைந்த தூசிப்படையின்வலியைக் கெடுத்தல்வேண்டித் தம் ஆசைகொடுவர வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழிய வசையுண்டாக உயிர் வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமநூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்க புகழையுடைய சமிதையும் பொரியும் முதலாகிய பெரிய கண்ணுமுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன் மேற்கிளரப் பலமாட்சிமைப்பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை முடித்துத் தூண நடப்பட்ட அகன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும! வாரபொருந்தி வலித்துக்கட்டுதலைப் பொருந்திய மார்ச்சனை செறிந்த தண்ணுமையையுடைய விறலிபாடும் மேற்செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய்! நினக்கு.—எ - று.

பூட்டி என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துரைக் கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய நால்வேதமெனப் பொருளுமுளர். நற்பனுவல் நால வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

பெரும, மைந்திஞேய், பாழ்செய்தனை; தேர்வழங்கினை; கயம்படி யினை; ஆகலின், நினக்கு ஒன்னாராகிய வசைபடவாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? யூபம்நட்ட வியன்களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பலகொல்லோவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

விளங்குபொன்னெறிந்தவென்பதற்குக் கண்ணுடிதைத்த வெனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொணமாரென்பதற்குத் தாரை வலியால் தலைப்படவெனினும் அமையும்.

புரையுநற்பனுவலென்பதூஉம்பாடம்.

யாபலவென இவ்விரண்டின்பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக்கூறினமையின், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கடு)

---

* இப்பாட்டின் உ௦ - உக ஆம் அடிகளால் தலைவனுடைய பெயர்க் காரணம் புலப்படுகின்றது.

(கசு.) வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
மழையுருவின தோல்பரப்பி
முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்
விளைவயல் கவர்பூட்டி
மனைமரம் விறகாகக்
கடிதுறைநீர்க் களிறுபடீஇ
யெல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கஞ்
செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப்
புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றானைத்
துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்
புலவுவாட் புலர்சாந்தின்
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசின்
மயங்குவள்ளை மலராம்பற்
பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்
கரும்பல்லது காடறியாப்
பெருந்தண்பணை பாழாக
வேம நன்னா டொள்ளெரி யூட்டினை

உ. கேடகத்திற்கு மேகம் உவமை: (புறநா. கஎ: [illegible]); "மன்ன, ரெயினுழை பணிந்த போலச், செம்மலை" (நற். க[illegible]: க0 - கஉ); "மழை யென மருளு மாயிரும் பஃறோல்" (பதிற். [illegible]: [illegible]); "மழைமருள் பஃறோல்" மலைபடு. எஎ.

ச. புறநா. [illegible]: [illegible].

சு. புறநா. கரு: அ - க0.

க0. "கூட்டொரு வரையும் வேண்டாக் கொற்றவ" கம்ப. வாலி வதை. அக.

[illegible] - க0. "மன்னன், குலப்ப வழிபட் டொழுகி வருஞ் செல்வம், தொகற் பால போழ்தே தொகும்" (பழ. கஉ0); "[illegible] முரணமிகுதி யொன் றிய நற்சூழ்ச்சி, யாக்க மவன்க ணகலாவா —வீக்க, [illegible] படா வென்றி நலமிகு தாராற், [illegible] விலலை யரண" பு - வெ. [illegible]: [illegible].

கஉ. மு. பொருந. கருக. "முருகொத்த [illegible] றத்து" அகநா. கருஅ.

கச. பகன்றை - சிவதை; குறிஞ்சி. அ[illegible]; ஐங்குறு. சருசு; கலி. எரு.

கரு - சு. 'கரும்பலாற் காடொன்றில்லாத கழனி" சீவக. உகூ0உ.

கசு - எ. புறநா. சு: உக - உ; எ: [illegible] - அ; "இழிபறியாப் பெருந் தண்பணை, குரூஉக்கொடிய வெரிமேய, நாடெனும்பேர் காடாக...பாழாயின நின் பகைவர் தேஎம்" மதுரை. கருச - எசு.

நாம நல்லமர் செய்ய
ஓராங்கு மலைந்தன பெருமநின் களிறே.*

திணை - வஞ்சி ; துறை - மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம்வேட்டபெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய விரைந்த குதிரையுடனே முகிலபோலுநிறத்தையுடைய பரிசையைப பரப்பி, முனையிடங்கலங்க மேற்சென்று, அவரது நெலவிளைகழனியைக கொள்ளையூட்டி, மனையிடத்து மரமே விறகாகக் காவற்பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுணடாகஇடப்பட்ட நாடுசுடுநெருப்பினது ஒளிதானவிடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செககர்நிறம்போலத் தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்றுவிடும் எல்லையிலலாத படையினையும், துணைப்படைவேணடாதபோர் வெற்றியினையும், புலாஅறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்நத சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையுமுடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ! ஒன்றொடொன்றுகலநத வள்ளையையும் மலர்நத ஆம்பலையும் குளிர்சசியையுடைய பகன்றையையும் பழத்தையுடைய பாகலையுமுடைத்தாகிய கரும்பலலது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் பாழாகக காவலையுடைய நலல நாட்டை ஒள்ளிய தீயை ஊட்டி அஞசத்தகக நலல போரைச செயய நின்கருத்திறகேற்ப ஒரு பெற்றிப்படப்பொருதன, பெரும! நின்னுடைய களிறுகள.—எ - று.

தோலபரப்பியென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்குமென்னும் பெயரெசசவினையொடு முடிதது, அதனைத் தானையெனனும் பெயரோடு முடிக்க. பாகற்றணபணையென இயையும். எலலுபபடஇட்ட சுடுதீயென்றதனைத் தானைக்கு அடையாககுக.

கவர்பூட்டியெனபதற்கு விரும்பிக் கொள்ளையூட்டியெனவும், புலங்கெடவென்பதற்கு நாடழியவெனவும், புலவுவாளென்பதற்குப் புலாலுடைய வாளெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குருசில, பெரும, நீ அமர்செய்ய, நின்களிறு ஓராங்குமலைநதனவென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல - பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஏமநன்றொடொளளெரியூட்டியென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று. (கசு)

---

* இப்பாட்டினை, எரிபரநதெடுததலெனனும் துறைககு உதாரணமாகக் காட்டுவார் தொல். புறத்திணை. சூ. எ - இளம்; ஷை ஷை சூ. அ - ந.

(கஎ.) தென்குமரி வடபெருங்கற்
குணகுட கடலாவெல்லை
குன்றுமலை காடுநா
டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்
கொடிதுகடிந்து கோறிருத்திப்
படுவதுண்டு பகலாற்றி
யினிதுருண்ட சுடர்நேமி
முழுதாண்டோர் வழிகாவல
குலையிறைஞ்சிய [1] கோட்டாழை
யகல்வயன் மலைவேலி
நிலவுமணல் வியன்கானற்
றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்
றண்டொண்டியோ ரடுபொருந
மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றாது
நீடுகுழி யகப்பட்ட
பீடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
நீபட்ட வருமுன்பிற்

க. செய்யுளில் இனமில்லாத இடம்பெயர் அடையடுத்து வந்ததற்கு மேற்கோள்: நன் - மயிலை. சூ. ௪00.

க - ௪. “தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுட கடலாவெல்லைத், தொன்றுமொழிந்து தொழில் கேட்ப” மதுரை. ௭0 - ௭௨.

கக. “நிலவெக்கர்” (பொருந. உகரு); “நிலாவி னிலங்கு மணன்மலி மறுகு” (அகநா. உ00.) நிலவுமணல் வியன்கானல் என்பது வஞ்சியடிக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. க௪ - பேர்; ந.

க0 - கக. இயற்சீர் தூங்கிவந்ததென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. உ௬ - பேர்; ந.

கரு. தொண்டி - இங்கே சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்கண்ணதொரு பட்டினம்.

க௪ - கூ. “அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருங்கையானை பிடிபுக்காங்கு” பட்டின. உஉரு - ௬.

(பி - ம்.)— 1 ‘காய்த்தாழை’

பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கூறலி
னுண்டாகிய வுயர்மண்ணுஞ்
சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்
பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி னெனவு
மேந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குசிறை வியலருப்ப
மிழந்துவைகுது மினிநாமிவ
னுடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்
வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
னாற்றலொடு புகழேத்திக்
காண்கு வந்திசிற பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பஃறோல் மலையெனத்
தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை
யுடலுந ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்ற வரவுத்தலை பணிப்ப
விடியென முழங்கு முரசின்
வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை ; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ்செழியனாற் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை வலிதிற் போய்க்கட்டிலெய்தினானைக் 1 குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தெற்றிசைக்கட் குமரியும் வடதிசைக்கண் இமயமும் கீழ்த்திசைக் கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணுங் கடலும் எல்லையாக நடுவுபட்ட

௩௩. செயமங் களவமயினைமுற்று வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. ௩. எ - ந.

௩௪. புறநா. க௬ : ௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; 'தோல' என்பது பரிசை என்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; சிலப். ௫ : ௮௧ - அடியார்.

௩௬ - எ. "படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி" முல்லை. ௨௮.

௩௮ - ௯. பாம்பு இடிக்கு அஞ்சுதல்: புறநா. ௨௧௧: க-௪. "விரிநிறநா கம் விடருள தேனு, முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்டும" நாலடி. ௧௬௪.

௪௦. "ஓம்பாவீகையின்" பதிற். ௪௨.

(பி - ம்.)—1 'குறுங்கொளியூர்'

நிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர் ஒரு பெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீத்தொழிலைப்போக்கிக் கோலைச் செவ்வி தாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நிலமுழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே! குலைதாழ்ந்த கோட்புக்க தெங்கினையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்ந்த தொண்டியிலுள்ளோருடைய அடுபொருந! யானை படுக்குங்குழிமேற்பாவின பாவைத் தன்மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடியகுழியிற் கண்ணே அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்புமுதிர்ந்த கொல்லுங்களிறு அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்னினம்விரும்பத் தன்னினத்திலே சென்று பொருந்தினாற்போலப் பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையைமதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி நீங்கப் பிறிதொரு சூழ்ச்சியாற் போய்ப் பலருமகிழப் பரந்த உரிமையையுடைய இடத்தின்கண் சுற்றத்தார் பலர்க்குநடுவே உயர்த்துச் சொல்லப்படுதலால், நீ செறியவுறைப்பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னாலழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மரசுவெளவாது நின்வரவுபாராதிருந்த அரசர் நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்படுப்போந்த மேம்பட்ட நிலமும் இவன்பாற்சென்றுற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம், இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெறினென நினைந்தும், நின் வரவுபார்த்திராது தம்மரசுவெளவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த மதிலையும் மிக்க காடும் அகழும் முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணினையும் நாம் இனி இழந்துதங்குவேம், இவன் நம்மை வெகுண்டானாதலான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல் செய்யத்தொடங்குதற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காணவேண்டினேன்; பெரும! திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பலவரிசைப் படையினையும், மலையென்றுகருதித் தேனினந்தங்கும் பெரிய பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலென்றுகருதி மேகம் நீர்முகக்க ஏறக்கொள்ளும் படையினையும் அமையாது நஞ்சுக்கரக்கும் பல்லினையுடையவாகிய பாம்பினது தலை நடுங்கும்படிச இடியென்றுகருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும் வரையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுமுடைய குடநாட்டார்வேந்தே!—எ - று.

காவல! பொருந! பெரும! கோவே! ஏத்திக் காணவந்தேனெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குன்றென்றது, சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்று நெய்தனிலமாக்கி ஏனை மூன்றோடுங் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று உரைப்பாருமுளர்.

அடுபொருநவென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய்நின்றது.

தளர்ச்சி யென்பதனைப் பின் நீங்கவென ஒருசொல் தந்தது.

'அருமுன்பிற்.. ...பிறிது சென்று' என்பதற்கு முன்போலே தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமையும்; அன்றி மூன்பின தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஆனாது முழங்கும் முரசென்க. (கஎ)

கஅ.) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்து பட்ட வியன்ஞாலம்
தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிறீஇ
யொருதா மாகிய வுரவோ ரும்ப
லொன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய
பெருமைத் தாகநின் னாயு டானே
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்
பூக்கதூஉ மினவாளை
நுண்ணாற் பருவரால்
[1] குரூஉக்கெடிற்ற குண்டகழி
வானுட்கும் வடிநீண்மதின்
மல்லன்மூதூர் வயவேந்தே
செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினு
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
யொருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்
றகுதி கேளினி மிகுதி யாள
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே

க. 'முழங்கு' என்பது ஒலித்தலென்றும் நடனமையுணர்த்துதற்கு மேற்றன்; நன் - மயிலை. ௪௫. சருஅ; நன் - வி. ௫. சருக.

ரு. "பலவெள்ள மீக்கூறவுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக" (மதுரை. - - ச); "அடையடுப் பறியா வருவி யாம்ப, லாயிர வெள்ள வூழி, வாழி த வாழிய பலவே" பதிற். சரு : கக - உக.

கO. கெடிறு: "இலங்கெடிறு சொரிந்த, வகன்பெரு வட்டி", "காக்கை, நங்கழி யினக்கெடி றாருந் துறைவன்" ஐங்குறு. சஎ, கசஎ.

கக. வடி - திருத்தம்; "வடித்தேர்த்தானை" மணி. கரு: சஉ.

கச - ரு. "வார்சான்ற கூந்தல வம்புயர வைகலு, நீர்சான் றுயரவே ல்லுயருஞ் - சீர்சான்ற, தாவாக குடியுயரத் தாங்கருஞ்சீர்க் கோவுயரு, மோவா துரைக்கு முலகு" சிறுபஞ்ச. சசு.

கசு. புறநா. ருO: கச - ரு.

கஅ. "நீரின் றமையா துலகு" குறள். உO.

கஅ - கூ. "மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா, முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே" மணி. கக: கரு - சு.

(பி - ம்.)—1 'குரூஉக்கெடிற்றுக்குண்டகழி'

18-23. கல்லாடம், 12 - மேற். ப. 92

நிலத்தையும் ஒருவழிக்கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல்முதலாயவற்றை வித்தி மழையைப்பார்த்திருக்கும் புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தையுடைத்தாயினும் அது பொருந்தியாளும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய! இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைந்து நிலங்குழிந்தவிடத்தே நீர்நிலைமிகும்படி தளைத்தோர், தாஞ்செல்லுமுலகத்துச் செல்வமுதலாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம்பேரொடு தளைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தளையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம்பெயரைத் தளையாதோர்.—எ - று.

இதனால், நீயும் நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

மற்றும், அம்மவும் : அசைநிலை.

உணவின் பிண்டம் உண்டிமுதற்றாதலான், உண்டிகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரென மாறிக்கூட்டுக.

தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய! இதனை இகழாது வல்லேசெய்யென ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர். தட்டோரென்பதற்குத் தம்பெயரைத் தளைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும் படைத்தோரெனவே செல்லுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்தியாண்டோங்கும் புன்புலம் இறைவனருட்கு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டாலல்லது ஒன்றேனைக்கும் வயங்காத நல்புலம் இறைவனுக்கு உதவா ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்குதலும், நிலனெளியருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோரெனவே நல்லிசைநிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருகத்தட்டலே * அறனும் முதற்றாம் பயக்குமென்பது கூறினமையான், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (௧௮)

* புறநா. [illegible]

(௧௯.) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து
மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையு
நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய

௧. 'இமிழ்' என்பது ஒலித்தல் முழங்குதலென்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ௩. ௪௫௮; நன் - வி. ௩. ௪௫௧.

௧ - ௨. "இமிழ்கடல்......தலையாலங்கானத்து என்றவழித் தலையாலம் என ஆசிரியவடியுள் இன்சீர் இயைய வெண்சீர் வந்தது" தொல். செய். ௩. ௯௦ - பேர்; ந.

௪. பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாகிய பெயரை இடைவருஞ்சொற்கள் விசேடித்து நின்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. ௨. ௬௫ - ந.

௩ - ௪. "எருமைக் கடும்பரி யூர்வோ னுயிர்த்தொகை, யொருபக லெல்லை யுண்ணு மென்ப, தாரிய வரச மாக்களைத் தழிய, னூழி லாட்டிய ...

விரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய
பெருங்கல் லடாருஞ் போன்மென விரும்பி
முயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக்
குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல
வம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்
தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து
நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புரள
வெறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்த
ரொந்தையொடு கிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வ
ரின்ன விறலு முளகொ லமக்கென
மூதிற் பெண்டிர் கசிந்தழ நாணிக்

கழல் வேந்த", "கூற்றுக்கண் [illegible] காணும் [illegible]" சிலப். உ : உகரு - அ ; உள். ௦.

ரு - ௬. "இலையுளை கேழ [illegible] புலி [illegible] பொறி மாட்டிய பெருங்கல் அடார் [illegible]" (நற். ௧௧௯); "புழைதொறு மாட்டிய விருங்கல் [illegible]" (மலைபடு. ௧௯); "கோல புலிபடுக்கும் பெருங்கல் [illegible]" (சூளா. சமயத்தீ. உ௯); "[illegible] பனைத் பனைத்து நடுங்க [illegible] துயிலா மடங்கற் சிதைந்து வீழ, [illegible] கல்லதரின் வீழ்த்திவிண்டு, [illegible] தகை சால் குன்றம்" இலிங்க. [illegible] முதலா [illegible].

அ - ௯. யானையின் மேலே தைத்த அம்புகளுக்கு [illegible] தங்கிய குருவி களை உவமை ; "யானை மே [illegible] கடுங்கணை மெய்ம்மறைப்ப வெவ்வாய், [illegible] குன்றுறை குரீஇயினம் போன்றனவே" (களவழி. அ); "கணைமொய்ப்பக் [illegible], குருவிசேர் வரை போன்ற குஞ்சரம்" (சீவக. உ[illegible]); "[illegible] யானை குருவி சேர் குன்றமொத்த" மேருமந்த. [illegible].

௧௧. "உரனுறு கயமகட்டாத் தொங்கிய [illegible], நாஞ்சில் போன்ற மருப்பு [illegible]" (கலி. அ), "[illegible] மடியாய நாஞ்சில்" பெரும்பாண் ௧௯௯.

௯ - ௧௨. "[illegible] பொருது போய்ந்த வினைநவில் யானை, நீடிரு தடக்கை நிலமிசைப் புரளக், [illegible]" நெடுநல். ௧௬அ-௭௧.

௧௪. 'இன்ன' என்பது உவமவுருபாக [illegible] வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன்-மயிலை. சூ. ௩௬௯.

கரு. மூதிற் பெண்டிர் - மறக்குடி மகளிர் ; "மூதிற்பெண்டிர் நோதக்கன்றே" (சிலப். ரு : எரு); "கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளொடு, முற்றோன்றி மூத்த குடி" பு - வெ. உ : ௧௪.

கூற்றுக் கண்ணோடிய வெருவரு பறந்தலை
யெழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்நின்
கழூஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குங் கடலாற் சூழப்பட்ட அணுகச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக்கண் தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலைபெற்ற உயிரது பன்மையையும் அவ்வுயிரைக்கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர்தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய! பெரும்புலியைப்படுக்கும் வேட்டுவன் எந்திரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கல்லையுடைய அடாரையும்போலுமென்று விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ யான்? கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம் போல அம்புசென்று தைக்கப் பொறுத்த

௧௩ - ௬. புறநா. ௨௭௮; மறக்குடிமகளிர், தம்முடைய தந்தை முதலியவர்கள் போர்க்களத்தில் இறந்ததுகண்டு இன்புறுதல், "கன்னின்ற வெந்தை கணவன் களப்பட்டான், முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர் - பின்னின்று, கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி, யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு" (பு - வெ. அ: ௨௨) என்பதனாலுமறியப்படும்.

௧௪ - ௬. "இன்னவிறலும்......பறந்தலை என்புழி முதிர்பெண்டிர் இழவுபற்றி அழுதாராயிற் கூற்றுக்கண்ணோடாதாகலின் அவர் உவந்தனரென்பது பெற்றாம்; அதனானே அஃது உவகைக்கலுழ்ச்சியாமென்பது" தொல். மெய். ௭. ௫ - பேர்.

௧௭. புறநா. ௭௬: ௧௨-௩; "கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழிய, ஆலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச், சேரல் செம்பியன் சினங்கெழு திதியன், போர்வல் யானைப் பொலம்பூ ணெழினி, நாரரி நறவி னெருமை யூரன், றேங்கம ழகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தி, னிருங்கோ வேண்மா னியறேர்ப் பொருநனென், றெழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகல், முரைசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெல்லக், கொன்று", "காய்சின நெடுந்தேர்க் கைவண் செழிய, ஆலங் கானத் தமர்கடந் துயர்த்த, வேலினும் பலவூழ் மின்னி", "தென்னர் கோமா, னெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்ச் செழிய, னேரா வெழுவ ரடிப்படக் கடந்த, வாலங் கானத் தார்ப்பினும் பெரிது" (அகநா. ௩௬, ௧௭௫, ௨௦௯); "இருபெரு வேந்தரொடு வேளிர் சாய்ப்ப, பொருதவரைச் செருவென்று", "ஆலங்கானத் தஞ்சுவரவிறுத்த, தரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்வேட்ட, வடு திறலுயர் புகழ்வேந்தே" மதுரை. ௫௫ - ௬; ௧௨௭ - ௩௦.

௧௭ - ௮. "பொன்மா மௌலி புனைந்து பொய்யிலான் றன்மா மக கழ றொழும்வேலையி, னன்மாறப் பிறழ்வுறா நாயகன், சொன்னான்" கம்ப. கிட்கிந்தா. அரசியல். ௨௬.

௭ - ௧௮. செய்யுட்கண் 'கழூஉவிளங்காரங்கவைஇயமார்பே' என இறுதிக்கண் இரண்டாவது தொக்கது 'முயங்கினேனல்லனோ' எனவரும் முடிக்குஞ் சொல்லோடு ஒட்டி ஒருசொல்லாகாதென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. ௧௬ - ந.

தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துளையையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்துவீழ்ந்தது கலப்டையையொப்ப நிலத்தின்மேலே புரள வெட்டிப்போர்க்களத்தின்கண்ணே வீழ்த்த ஏந்திய வாள்வெற்றியையுடையோராய் ஏந்தலைவரொடுங்கிடந்தார், எம்முடைய புல்லியதலையையுடையமைந்தர்; இப்பெற்றிப்பட்டவென்றியும் உளவோ நமக்கென்றுசொல்லி முதிய மறக்குடியிற்பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்ற உவகையால் அழ, அதுகண்டு நாணிக் கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்திடத்தின்கண்ணே இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய எழுவரது நல்லவலியை வென்றோய்! நினது கழுவிவிளங்கின முத்தாரம் அகத்திட்ட மார்பை.—எ - று.

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை, அசைநிலை; இடமுமாம்.

செழிய! கடந்தோய! நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ்செய்தலேயன்றி நின்பகைவர்க்குவருத்தஞ்செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்போலுமென எச்சவும்மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம்.

மூதிற்பெண்டிர் கசிந்தலால் நாணியெனவும் அழுதலாற் கண்ணோடிய வெனவும் நிரனிறையாகக்கொள்க.

போர்முடிந்தவாற போயின கூற்றை நாணியும் கண்ணோடியும் போயிற்றுப்போலக் கூறியது, * ஓரணி கருதிநின்றது.

இனி, அம்புதைத்தயானையை வெட்டிப்படுத்தவை மறத்திற்கிழிபென்று பெண்டிர் இரங்கியழுதலின், கூற்றங்கண்டு நாணிக்கண்ணோடியதென்று உரைப்பாருமுளர். (க௯)

* ஓரணியென்றது தற்குறிப்பேற்றத்தை.

(௨௦.) இருமுந்நீர்க் குட்டமும்
வியன்ஞாலத் தகலமும்
வளிவழங்கு திசையும்
வறிதுநிலைஇய காயமும், என்றாங்
௫ அவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை
யறிவு மீரமும் பெருங்கண் ணோட்டமுஞ்
சோறுபடுக்குந் தீயொடு
செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறலல்லது
பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே

---

௧. புறநா. ௨௬ : ௧: "கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர்" நான்மணி. ௧௮.

௧ - ௫. புறநா. ௩௦: ௧ - ௬; "நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கின், னளப்பரி யையே" பதிற். ௧௪.

திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்
நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திறனறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
பகைவ ருண்ணா வருமண் ணினையே
யம்புதுஞ்சுங் கடியரணா
லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
[1] விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை
யனையை யாகன் மாறே

க0. திருவில் - இந்திரவில்; "தோன்றல் லொழுகத் திருவிற் கோலி, யார்கலி யெழிலி சோர்தொடங் கின்றே" (ஐங்குறு. சஉஅ); "திருவில் லீழந் தொருகுழாய நீரமிஞ் சமிளிர்வ" (சீவக. கசு0); "திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்" (சிலப். கரு : சரு; மணி. ரு : க0) "நாமவேந்த னரசதி புலகங் காத்தநாட், காமவேள் கைகணை கலந்த தல்லது, தாமவேல் வயவர்தந் தழங்கு கொட்பல்லை, நாமநீர் வலம்பட்ட கலிவ தில்லையே" சூளா. நகர. கஅ.

கக. "பொருநர், மண்ணெடுத் துண்ணு மண்ணல் யானை, வண்டேர்த் தொண்டையர்" குறுந். உசு0.

கச. வயவு - வயா; கருப்பமுற்ற மகளிர்க்கு நுகரப்படும் பொருள் மேற்செல்லும் வேட்கை; அதனால் அவர்கள் புகையுண்ட மண்ணையுண்பர்; "மனைபுகை யுண்ட கருமண் ணிடந்து, பலாவ ளையிற் சுவைகா ணாது" (கல்லாடம், எ); "வயாநோ யுறுதிம ணிணைநுகர் தேய்ச்சோர, முருகவிழ் துளவத் தண்டார் முகுந்தன் மலைமேலோங்கு, திருமகள் சேருமொண் ணுஞ் சேர்ந்திட வேண்டுமென்ன, விருந்தில் மங்கை முன்போ லெய்துதல் போன்ற தன்றே" (கூர்ம. கண்ணனவதரித்த. சு); "பொருதடர்த்தோன் மகன்பழகப் புகையுண்ட கருமண்ணும் ..உலந்த கருநந்தம் வயாநிறைந்த" (திருவானைக்கா. கோச்செங்கணா. எக) 'வயா' என்னுஞ்சொல் 'வயவு' எனத் திரிந்துநின்று வேட்கைப்பெருக்கமாகிய குறிப்புணர்த்துதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. எரு - சே; டெ. சூ. எஎ. ந.

கஅ. "புதுப்புள் வருதலும் பழம்புட் போதலும் பொழுதன்றிக் கூகை குழறலும் போல்வன புள்ளின்கட் டோன்றிய நிமித்தம்" தொல். புறத்திணை. சூ. ஙசு - ந.

ககூ. 'விதிர்ப்பு' நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்துமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. உ0 - சே; டெ. சூ. கஅ - ந; இ - வி. சூ. உஅக - உரை.

உ0. புறநா. ச : கஎ.

(பி - ம்.) [1] 'விதிர்ப்பு'

மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.

*திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்:—பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பரப்பும், காற்றியங்கும் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்றுசொல்லப்படுமவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கரியை, அறிவும் அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலான், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறு வெம்மையறியார், நின்குடைநிழற் கண்வாழ்வோர்; இந்திரவில்லல்லது பகைவரது கொலைவில்லையறியார்; கலப்பையல்லது வேறு படைக்கலமுமறியார்; போர்செய்யும் கூறுபாட்டையறியும் வீரருடனே பகைவராய அம்மாற்றாருடைய † மண்ணைக் கொண்டுண்ணுந் தலைவ! நின்னுடைய நாட்டின்கண் வேட்கைநோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவருண்ணப்படாத பெறுதற்கரிய மண்ணையுடையை; அம்புதங்குங் காவலையுடைய அரணுடனே அறந்தங்கும் செவ்விய கோலையுடையை; புதுப்புள் வரினும் பழையபுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப் போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறுதலறியாத சேமமாகிய காவலையுடையை; அத்தன்மையையுடையையாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தங்காதலால் நினக்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமுங் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்டு அளத்தற்கரியையென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ0)

உக. ரவக. கூருஎ. ந - மேற.

கஅ - உக. புடைபற்றி வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ருO - இளம்.

* ம. “குடியோம்புதல் வருமாறு :—‘இருமுந்நீர்......அஞ்சும்மே’ எனவரும்” (தொல். புறத்திணை. சூ. கடு - இளம்); புறநிமித்தத்தால் பாடாண் பகுதிக்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அஞ்சி ஓம்படைகூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. நக - ந.

† இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் ‘பூபுக’ என்று அரசனைக் கூறுவர்.

(உக.) புலவரை யிறந்த புகழ்சா லோன்ற
றிலவரை யிறந்த குண்டுகண் ணகழி
வான்றோய் வன்ன புரிசை விசும்பின்

க. புலவரை - அறிவின் எல்லை; “புலவரை யிறந்தாய் போகுதல் பொறேஎன்” (சிலப். உஅ: கஎச); “புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி” மணி. ரு : க0க.

உ. “மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கின்” மதுரை. கூருக.

மீன்பூத் தன்ன வுருவ ஞாயிற்
கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை
யருங்குறும் புடுத்த கானப்பே ரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய
விரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலு
மாடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
யிகழுந ரிசையொடு மாயப்
புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

* கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதியை ஐயூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—நினைப்பாரது அறிவினெல்லையைக் கடந்த புகழமைந்த தலைவ! நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும் உயர்ச்சியான் வானைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதிலையும் அவ்வானிடத்து மீனைப்பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்கதிர் நுழையாத மரஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையுமுடைத்தாய் அணுதற்கரிய சிற்றரண்களாற் சூழப்பட்ட கானப்பேரெனனும் அரண், வலிய கையையுடைய கொல்லனாற் செந்தீயின்கணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்ட நீரினும் மீட்டற்கரிதெனக் கருதி வேங்கைமார்பன் வருந்த நாடோறும் வென்றிகொள்ளத் தழைத்த தும்பையையுடைய, புலவர் பாடப்படுந் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே! நின்னைமதியாத பகைவர் தம்

ச. ஞாயில் - சூட்டு; என்பது மதிலின்மீதுள்ள ஒரு சிற்றுறுப்பு; ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்துமறையும் கூடமென்பர்; சீவக. ௧0௫ - ந.

௫. "வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்" பெரும்பாண். ௩௭௪; மணி. ௪: ௫.

௨ - ௯. மதுரை. ௯௪ - ௭; பதிற். ௨0: ௧௭ - ௯.

௭. புறநா. ௩௯: ௯; "கருங்கைக்கொல்லர்" (சிலப். ௫. ௨௯) என்பதையும் அதனுரைகளையும் பார்க்க.

௭ - ௮. "கனலிரும் புண்ட நீரின் விடாது" (பெருங். ௩. ௨௫ : ௭௧); "இரும்புண்டநீர் மீளினு மென்னுழையிற், கரும்புண்ட சொன்மீளலள் காணுதியால்" கம்ப. சடாயு. ௧0௪.

௧௩. பிறந்திறந்து போயப் பெறுவது மிழப்பதும் புகழேல" கம்ப. மந்தரை. ௯௯.

* இப்பாட்டின் ௫ - ௯ ஆம் அடிகளில் கானப்பேரென்னும் பெயர்க் காரணம் வந்திருத்தல் காண்க.

முடைய புகழுடனேபொன்ற வெற்றிப்புகழுடனே விளங்கிப் பொலிவதாக நின்வேல்.—எ - று.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பனிரங்கப் பாடுதுறை முற்றிய கொற்றவேந்தே! நின்வேல் பூக்கவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது, குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது. (உக)

(உஉ.) தூங்குகையா னோங்குநடைய
வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின
பிறைநுதலாற் செறனோக்கின
பாவடியாற் பணையெருத்தின
தேன்சிதைந்த வரைபோல
மிஞிறார்க்குங் கமழ்கடாத
தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
பாஅனின்று கதிர்சோரும்
வானுறையும் மதிபோலு
மாலைவெண் குடைநிழலான்

க. மூன்றும் வேற்றுமைவிரியக்கூறும் சூத்திரத்தில் 'அன்னபிறவும்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். வேற்றுமை. சூ. கங - சே.

உ. ஆன் ஒடுவாதற்கு மேற்கோள்; தொல். வேற்றுமை. சூ. கஎ - ந.

க - உ. "தூங்கு...மருப்பின என்பனபோலவனவெல்லாம் ஆன் ஒடுவாயின" (இ - வி. சூ. ௨00 - உரை); "தூங்குகையா னோங்குநடைய, வுறழ்மணியா னுயர்மருப்பின...இவை உடனிகழ்ச்சி; ஆன் உருபோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க" நன்-மயிலை. சூ. உகூ௫; நன் - வி. சூ. உகஎ.

௬. யானைமதம் மணமுடையதென்பதையும் அதில வண்டுமொய்க்குமென்பதையும், "வரிவண் டார்கரும் வாயபுகு கடாஅம்" ([illegible]); "பூநாறு கடாஞ் செருக்கி" (மணி.கஅ: உஉ); "புணர்மருப் பியானையின் புயல்கொண் மும்மத, மணமகளா கதுபபென நாறும்" (சீவக. கஅஉக); "பாத்தயானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறக, காத்த வங்குச நிமிர்ந்திடக் காலபிடித் தோடிப,பூத்த வேழிலைப் பாலையைப் பொடிப்பொடி யாக்க,காதிரங்களாற் றலைத்தொடுந் தேய்த்ததோர் களிறு"(கம்ப.வரை. ௬); "விழிமலர்ப்பூசனையுஞற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி மீளவாங்கி, வழியொழுகாச் சலந்தரன் மெய்க் குருதிபடி முடைநாற்ற மாறு மாற்றாற், பொழியதநீர் விரையேற்றி" (காஞ்சிப். கடவுள். ரு) என்பவற்றாலறிக.

௬-௯. "கமழ்கடாஅத், தளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய, வரைமருளு முயர்தோனறல". மதுரை. சச - ௯

வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க
வலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
வாய்கரும்பின் கொடிக்கூரை
சாறுகொண்ட களம்போல
வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்
குற்றானு வுலக்கையாற்
கலிச்சும்மை வியலாங்கட்
பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை
மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீஇச்
சினமாந்தர் வெறிக்குரவை
யோத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
வாய்கா வாத பரந்து பட்ட
வியன்பாசறைக் காப்பாள
வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர் [1] கடும்பார்த்து
மோங்குகொல்லியோ ரடுபொருந
வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ் சேஎய்
வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே

கரு. "கொடி - ஒழுங்கு; 'கொடிக்கூரை' என்றார்" சீவக. கடஎசு.

கசு. "சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி" மது. உஅ.

உ0. புறநா. சுள: கரு; "செய்பொன்வாகை" மணி. உசு: சு0.

உ0 - உக. அரசர் தமக்குரிய அடையாளப்பூவொடு புறத்திணைப் பூக்களையும் விரவித் தொடுப்பித்துத் தாம் முடிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச் சூட்டுதலும்மரபு:—புறநா. எள: உ - ங; கOO: ங - சு; "குடைநிலை வஞ்சியும்.........வட்கார் போகிய வாளுமண்ணுத் தோட்டுடன், புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டி" (சிலப். உரு: கசுக - எ); "இளவரிக் கவட்டிலை யாரொ டேர்பெறத், துளவியன் றும்பையுஞ் சுழியச் சூடினான்" கம்ப. முதற்போர். ககரு.

உஅ. "கொல்லிப் பொருந" (பதிற். எங); "மூவனர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வில், ஓரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி" (அகநா. உ0௯); "கொல்லி யாண்ட குடவர் கோவே" (சிலப். உசு) என்பவற்றாற் கொல்லிமலை சேர பரம்பரையினர்க்குரித்தாதல் காண்க.

ஙO. படைப்பு - செல்வம்; புறநா. கஅஅ.

(பி - ம்.)— [1] 'கடும்பருத்தும்'

சிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்
பிறரிசை நுவலாமை
யோம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
மாந்தரஞ் சேர லிரும்பொறை யோம்பிய நாடே
௩௫ புத்தே ளுலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்
தினிது கண்டிசிற் பெரும முனிவிலை
வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
சோறுபட நடத்திநீ துஞ்சா யாறே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

* சோமான்யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அசைந்த பெருமலையை யொத்து [illegible] துளங்கும் உயர்ந்த நடையையுடையனவும் அசைந்த கதுப்பு [illegible] கொள்ளு மாறுபட வொலிக்கும் மணியுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் [illegible] வழியாக இடப்பட்ட மத்தகத்து [illegible] பார்வையையுடையனவும் பரந்த அடியுடனே பரிய கழுத்தினையுடையனவும் 1தே [illegible] போலத் தேனியொலிக்கும் மணநாறும் மதத்தையுடைய [illegible] பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க இளங்களிறு [illegible] பொருந்தித் தாம நிற்றலையிலே [illegible] அசைய பக்கத்தே [illegible] விடுகின்ற வானத்திடத்து [illegible] போல முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக் குடை [illegible] நிழற்கண்ணே தம்பக்கத்து [illegible] அளியிலாதோர் அகத்துடையோராக உறங்க [illegible] வேய்ப்பட்ட

௩-௩. புறநா. [illegible]; "[illegible] பெருமான் [illegible] பார்த்தும், பெருமான் முகம் பார்த்த [illegible], பூசலுற்றோர் தம்மைப் பொருணசையால் [illegible], காத்த [illegible] போர் கண்" (தண்டி. ௩. உக - மேற்) என்பதும், "இலம் [illegible] மெய்வல முறையான்மை யீதல்" என்னும் திருக்குறளின் ([illegible]) பொருள் [illegible] நும் இங்கே அறியற்பாலன.

௩௪ - ௫. "ஈகைகூறு [illegible]" (குறள். [illegible]) என்பதும், 'ஈகை கூறுதல்:—இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகைமுதலியவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந் தருதலின் தேவருலகினும் நன்றென்றல்' என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

* "கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதொருசாதியும், சேரமான் என்பதொருகுடியும், யானைக்கண்ணையுடையானென்பதொருவடிவும், சேயென்பதொரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதொருசிறப்புப் பெயருமாம்" (தொல். சொல். [illegible] - சேனா.) இச்செய்யுளின் ௨௯, ௩௪-ஆம் அடிகளில் தலைவன்பெயர் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம்.)—1 'தேனழித்த'

மெல்லிய கரும்பாற் கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்ட கூரை விழாவெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இடம்போல வேறுவேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்று அமையாத உலக்கையொலியுடனே மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்ற விடத்துப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட இதழையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினையுடைய பனந்தோட்டைச் செருகிச் சினத்தை யுடைய வீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலி ஓதத்தையுடைய கடலொலி போலக் கிளர்ந்து பொங்கப் * படைப்பெருமையாற் பகைவருட்கும் மதிப் புடைமையின் இடங்காவாது பரந்துகிடக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள! மாற்றரசர் பணிந்துதந்த திறையால் தம்மை அடைந்தவருடைய சுற்றத்தை நிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடுபொருந! யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியை விரும்பும் சேயே! வாழ்க, பெருமானே! நினது எல்லையில்லாத செல்வம்; நின்னைப் பாடிய விளங்கிய செவ்விய நாப் பின்னைப் பிறருடைய புகழைச் சொல்லாமற் பாதுகாவாது கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே! மாந்தரஞ்சேர லிரும்பொறை பாதுகாத்த நாடு தேவருலகத்தையொக்குமென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டுவந்து கட்கினிதாகக் கண்டேன்; பெருமானே! முயற்சி வெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட் சென்று விடும் படையுடனே சோறுண்டாக நடப்பை; நீ மடியாயாதலான்.—எ-று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதி யென்னும்முதலொடுமுடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினுமமையும்.

பாய்நின்றென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

கூரைபொலிவுதோன்றவென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில இடத்து மேல ஏறிநின்றது.

செரீஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொல்வருவித்து அதனோடுமுடிக்க.

நிலைஇ ஒழுங்கக் காப்புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்புபொங்க வென்னும் செயவெனெச்சங்களும், வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறைவினை யெச்சமும் பரந்துபட்டவென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடிந்தன.

காப்பாள! பொருந! சேஎய்! பெரும! எங்கோ! பெரும! நீ துஞ்சாயாத லாற் சோறுபடநடத்தி; அதனால இரும்பொறை ஓம்பியநாடு புத்தேளுலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்து இனிதுகண்டிசின்; நின்படைப்பு வாழியவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அன்றி, எங்கோவே! நீ துஞ்சாதபடியாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு புத்தேளுலகத்தற்றெனப் பிறர்சொல்லக் கேட்டு நிற்பாடிய அலங்குசெந்நாப் பிறரிசை நுவலாதபடி வந்து இனிது கண்டேன்; நினது படைப்பொடு வாழ்வாயாகவென இயைப்பினுமமையும்.

இசின், தன்மைக்கண் வந்தது.

சோறுபடநடத்தியென்பதனை வினையெச்சமாகவுரைப்பினுமமையும்.

உயர்மருப்பினென்பதூஉம், செறனோக்கினென்பதூஉம், புணையெருத்தி னென்பதூஉம் பாடம். (௨௨)

* "தானை, படைத்தகையாற் பாடு பெறும்" குறள். ௭௬௮.

(௨௩.) வெளிறி லோங்காழ்ப் பணைநிலை முனைஇக்
களிறுபடிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையுங்
கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியற்
சூர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்
கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறுங்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
வினைபுனை நல்லில வெவ்வெரி நைப்பக்
கனையெரி யுரறிய மருங்கு நோக்கி
நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்
றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவருந்
துன்னல் போகிய துணிவி னோனென
ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை

௧. வெளிறு-வயிரமின்மை; "இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன" முருகு. ௩௧௨.

௧ - ௨. புறநா. ௧௫ : ௬-ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க.

௩. புறநா. ௩௩ : ௧௨-௩; "மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்... மராஅத்த, துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்", "செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை" (முருகு. ௬ - ௧௧; ௨௦௨ - ௩); "காரலர் கடம்பன" (மணி. ௪ : ௪௬); "கார்க்கடப் பந்தாரெங்கடவுள்" சிலப். ௨௪. "நேரிழை"

௫. கூளியர் - ஏவல் செய்வோரென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; (முருகு. ௨௮௨ - ௩); "கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணின்" மலைபடு. ௪௨௨.

௮-௯. பகைவருடைய காவன்மரத்தை அரசர் வெட்டுவிப்பர்; (புறநா. ௩௬ : ௬ - ௯; ௫௭ : ௧௦); "கடிகாவி னிலைதொலைச்சி" (மதுரை. ௧௫௩); "பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின், முழாரை முழுமுத றுமியப் பண்ணி" (பதிற். ௫-ஆம் பத்து, பதி); "பழையன் காக்குங் குழைபயி னெடுங் கோட்டு,வேம்புமுத றடிந்த வேந்துவா ளலத்துப்,போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய" சிலப். ௨௭ : ௧௨௪ - ௬.

௧௧. "கனையெரி பொத்தி" மணி. ௨ : ௪௨.

௧௫. "கார்விளை மேகமன்ன கவுளழி கடாத்த வேழம், போர்விளை யிவுளித் திண்டேர்புனைமயிர்ப் புரவி காலாள்,வார்விளை முரசம் விம்ம வானுலாப் போந்த தேபோ, னீர்விளை சுரிசங் கார்ப்ப நிலநெளி பரந்த வன்றே" சீவக. ௪௩௩.

யாலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட
கால முன்ப நிற் கண்டனென் வருவ
லறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்
சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை
பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண்பூக் கறிக்கு
மாளி லத்த மாகிய காடே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை-நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்தில் நிற்றலை வெறுத்துச்சென்று யானைபடிந்து நீருண்டதாகக் கலக்கமுற்ற துறையையும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடுவிரவிய மாலையையுடைய சூரபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூளிச்சுற்றத்தை யொக்கும் நின்னுடைய கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலாவதனை முகந்துகொண்டு கொள்ளாத ஒழி பொருளை மாற்றார் முகந்துகொள்ளப்படும் உணவாக்காமற் சிதறிய நிலங்களையும் வடித்தலபயின்ற கோடாலியைக் கொண்டுதலான் ஊர்தோறும் காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின்கண் தொழில் புனைந்த நல்ல * மனைகளிடத்து விரும்புமடுநெய்யைக்கெடுக்க மிக்க தீமுழங்கிய பக்கத்தையும் பார்த்துப் பகைவர்நாண நாடோறும் அவரிடத்துச் சென்று இன்னமும் இத்தன்மையன பலவுஞ்செய்குவம், யாவரும் தன்னை அணுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித் தெளிவினையுடையோமெனக்கருதி உலகம் பொறையாற்றாது நெளியத் திரண்ட பரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போரை எதிர்நின்றுகொன்ற காலனைப்போலும் வலியையுடையோய்! நின்னைக் கண்டேனாய் வந்தேன்; அற்ற கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின் கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை யணைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடையையுடைய மெல்லியமானினை பூளையோங்கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினது வெளிய பூவைத்தின்னும் ஆற்ற அருஞ்சுரமாகிய காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்ப! துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்னபலசெய்குவம் துணிவினேமென உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நின்னைக் கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வருவலென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய்நின்றது.

---

௧௭. புறநா. ௧௯: ௩; "மீளி மொய்ம்பின மிகுவலி செருக்கி" (பொருந. ௧௪௦); "ஆற்றல, காலனோ டொக்கும்" (பெருங். ௧. ௩௬: ௧௦௦ - ௧௦௧); "எண்மரின் வலியனாய யமனை" கம்ப. மிதிலை. ௧௦௭.

* "நலலிற் சிதைத்ததீ நாடொறு நாடித்தம், மில்லத்தி லாக்குத லால்" நாலடி. ௨௨௫.

இவனைக்காணு முன்னே கண்டுவந்தேனென்றான், இவன்செய்தவென்றியெல்லாம் கண்டமையின்.

பாசிலைத்தெரியல் முருகனென இயையும்.

கவியம்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது.

கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறிதழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளை வெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக்கொன்றவழி அவர் பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகுதின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்ற நின்றது.

இனித் துணிவின்றேனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென்வருவலென்பதனைக் காலமயக்கமாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றை நோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பகைவர்நாட்டின்கண் மேற்செலவினைநினைந்து காட்டிடத்தே நின்னைக்காணியவந்தேனெனவும் உரைப்பாருமுளர். (உரு)

(உச.) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
றெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து
திண்டிமில் வன்பரதவர்
ரு வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர்தூங்குந்து
[1] தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை

---

௧. புறநா. உ0௯: உ; தொழுவர் - தொழில்செய்பவர்; மதுரை. அ௯.

௩. உம்மீறு உகரமாய்த்திரிந்ததென்பதற்கு, 'பாயுந்து' என்பது மேற்கோள்; இ-வி. சூ. உசச - உரை.

௧-௩. "நெல்லரியும்......பாயுந்து; இதிற் 'பாயும்' எனற்பாலது 'பாயுந்து' என வந்தது"; (தொல். இடை. சூ. எ - பேர்); உம் உகரமாயிற்றென்பதற்கு மேற்கோள்; நன் - வி. சூ. ௩சக.

௧-௪. உம்மீறு உந்தென்றாயதற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௩௪0.

ரு. புறநா. உ௯: கரு.

௩-௬. 'பாயுந்து', 'தூங்குந்து' என வருவன பெயரெச்சவினைத் திரிசொல் என்பர்; தொல். எச்ச. சூ. ௪௧ - ந.

எ. "புன்னை, புடைதிரைத் திவலை யரும்புந் தீநீர்" (குறுந். ரு:உ-௩); 'கலித்தல்' தழைப்பென்னும் பொருளில வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௬௩-பேர்.

(பி - ம்.)—1 'திவலையிற்கலித்த'

மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த
ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை [1] தரூஉந்து
வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்
முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி
ரிரும்பனை யின் குரும்பைநீரும்
பூங்கரும்பின் றீஞ்சாறு
மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
தீநீரோ டுடன்விராஅய்
முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் [2] பாயுந்
தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
வோம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி
புனலம் புதவின் மிழலையொடு கழனிக்
கயலார் நாரை [3] போர்விற் சேக்கும்
பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்

---

௯. "எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர் இடைச் சொல்லாக ஓதினமையான் இடைச்சொல்லென்று கோடும்; 'எல்வளை' என எல்லென்பது இலங்குதற்கண்வந்தவாறு" தொல். இடை. சூ. ௨௧ - சே.

௮ - ௯. "மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன், முழவுறழ் தடக் கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து" புறநா. ௨௧௪ - ௯.

௧௧. "மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி கானற், பரதவர் மகளிர் குரவையொ டொலிப்ப" மதுரை. ௯௬ - ௭.

௧ - ௧௭. "நெல்லரியும்......கெழீஇய என்றவழி உம் உந்தாயிற்று" (தொல். இடை. சூ. ௪௫ - பேர்); பெயரெச்சவினையடுக்கிவந்து ஒரு பெயர் கொண்டதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௫௪.

௧ - ௧௯. "நெல்லரியுமிருந்தொழுவர் என்னும் புறத்தொகைப் பாட்டினுள் 'தெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து' எனவும், 'தண் குரவைச் சீர்தூங்குந்து' எனவும், 'எல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து' எனவும், 'முந்நீர்ப்பாயும்' எனவும் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமடுக்கி, 'ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலை' என்னும் ஒருபொருள்கொண்டு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க; ஆங்குத் 'தாங்கா விளையு ணல்லூர் கெழீஇய' என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய் வந்தது" தொல். வினை. சூ. ௩௬ - சே; ந; இ - வி. சூ. ௩௨௮ - உரை.

௨௦. மு. ஐங்குறு. ௯: ௪.

௨௧. தொன்முதிர்வேளிர் - அகத்தியமுனிவராற் கொண்டுவரப்பட்ட பழமை முதிர்ந்தவேளிர்; இது, "துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்தநெடுமுடி

(பி - ம்.)—1 'தழூஉந்து' 2 'பாயுந்து' 3 'போரிற்'

குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த
கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் னாண்மீ னில்லாது
படாஅச் செலியர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
னாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த
விரவன் மாக்க ளீகை நுவல
வொண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி பெரும வாங்கது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்லிசை
மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்
பலர்செலச் செல்லாது நின்றுவிளிந் தோரே.

யண்ணல்வழிக்கண் அரசாபதினெண்மரையும், பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும்.........கொண்டுபோந்து", "மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடிமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்வகைக்குடிப்பிறந்த வேளிர்" (தொல். பாயிரம், ந; ஷை அகத். சூ. ௩௨ - ந) எனப்போந்துள்ள வாக்கியங்களால் விளங்குகின்றது.

௨௨. 'தரல்' படர்க்கைக்கண்வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௮௦.

௨௪ - ௫. புறநா. ௨௭௯ : ௧௦ - ௧௨.

௨௯. "அஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின மின்மையு, மாணணி புகுதலு மழிபடை தாங்கலும், வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த" (சிறுபாண். ௨௧௦ - ௧௨); "ஒன்னா ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர், வாள்வலம் புணர்ந்தநின்றாள்வலம் வாழ்த்த" மதுரை. ௭௨௬ - ௭.

௩௦. 'வரையாது கொடுத்தலும், பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்த" சிறுபாண். ௨௧௭ - ௮.

௩௧ - ௩. புறநா. ௫௬ : ௧௮ - ௨௰; ௩௬௭: ௬ - ௭; 'மகிழ்...... ... மகளிர், போக்கில பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குபு தரத்தர" (பொருந. ௮௪-௭); "இலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளு, மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும" (மதுரை. ௭௭௯- ௮௧); "பூங்குழை மகளிர் பொலங்கலத்தேந்திய, தேங்கமழ் தேறலொடு தெளிமது மடுப்பினும்" பெருங். ௨. ௧௪ : ௬௦ - ௬௧.

௩௪ - ௬. "மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவ ரல்லர்கண் மாயா, தேந்திய கைகொடுத்தவ ரேந்தாய், வீந்தவ ரென்பவர் வீந்தவ ரேனு, மீந்தவ ரல்ல திருந்தவர் யாரே", கம்ப. வேள்வி. ௩௦. புறநா. 165: 8-2

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவனை[1] மாங்குடிகிழார் பாடியது.

இ - ள் — நெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது வெயிலை வெறுப்பின் தெளிந்த கடற்றிரையின்மேலேபாயும் திண்ணிய திமிலையுடைய வலிய நுளையர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு மெல்லிய குரவைக்கூத்திற்கேற்ற தாளத்தைப்பாடும் கடற்றுவலையாலே தழைத்த தேன்பரந்த புன்னையினது மெல்லிய பூங்கொத்தாற்செய்யப்பட்ட மாலையைச்சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மகளிர்க்கு முதற்கைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய கானலிடத்துக் கடன்முள்ளிப்பூவாற்செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையையணிந்தமகளிர் பெரிய பனையினது நுங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பினது இனியசாறும் உயர்ந்தமணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீருடனே கூடக்கலந்து இம்மூன்றுநீரையுமுண்டு மூன்றுநீரையுடைய கடற்கண்ணேபாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்லவூர்கள்பொருந்திய பொருளைப்பாதுகாவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்வழங்கும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலைமேயும் நாரை போரின்கண்ணேயுறங்கும்பொன்னணிந்த யானையையுடையபழையமுதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட நெல்லினையுடைய முத்தூற்றுக் கூற்றத்தைக் கொண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையும் கொடியாடப்பொலிந்த தேரினையுமுடைய செழிய ! நின்றுநிலைப்பதாக நினது நாளாகிய மீன்; நில்லாது பட்டுப் போவதாக நின்பகைவருடைய நாளாகியமீன்; நின்னொடு பழைதாய்முதிர்ந்த உயிரினும் உயிருடனே நின்றுமுதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடியோடு மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வாட்போராலே வாழ்வார் நினது முயற்சிவலியை வாழ்த்த இரக்கும்பரிசிலர் நின்வண்மையைச் சொல்ல ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிர் பொற்கலத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய மதுவைமடுப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக நடப்பாயாக ; பெரும! அவ்வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர் ; பழைய புகழ்தான், பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பரக்க ஒழுகாது நின்றுமாய்ந்தோர் பலர் ; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும் பெயர் கொண்டன ; அவை உம் உந்தாய்நின்றன.

மூன்னீர்ப்பாயும் நல்லூரென்க.

உயிரினும் சிறந்த, ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டி உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும் யாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமையாது இரண்டுமாயிருக்கின்ற வாளின் வாழ்நரென்க.

நின்குடியொடுமூத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உளராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக்கூட்டினுமமையும்.

செழிய ! நின் நாண்மீன் நின்றுநிலைஇயர் ; நின்பகைவர்மீன் படாஅச் செலீஇயர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச்செல்லாது விளிந்தோர்பலர் ;

அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும! வாழ்த்த நாவல் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து இனிது ஒழுகு; அதுவல்லுநரை வாழ்ந்தோரென்பவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தாங்காவிளையுளென்பதூஉம் பாடம்.

ஆங்கது, ஒருசொல்; ஆங்கு, அசைநிலையுமாம்.

இனி, தொல்லிசையையுடைய உலகத்துத்தோன்றி மேற்சொல்லப்பட்ட நன்மைகள் தமக்குப் பரக்கவொழுகாது நின்றுவிளிந்தோர் பலரென உரைப்பாருமுளர்.

இது, நிலையாமைகூறி இனிது ஒழுகென்றமையாற் பொருண்மொழிக் காஞ்சி. (உச)

(உரு.) மீன்றிகழ் விசும்பிற் பாயிரு ளகல
ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅது
உரவுச்சினந் திருகிய வுருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்
குடலருந் துப்பி னொன்றுமொழி வேந்தரை
யணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணிப்
பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்

ங-ச. சேர சோழர்க்கு ஞாயிறும் மதியமும் உவமை; புறநா. ருரு: ச-சு; ருசுஎ: கங-ச.

ரு. வஞ்சினம்: புறநா. எக, எஉ, எங; "தன்பான் மனையா ளயலான் றலைக்கண்டு பின்னு, மின்பா லடிசிற் கிவர்கின்றகைப் பேடி போலா, நன்பால் பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா, ரென்பாரை யோம்பே னெனின்யானவ னாக வென்றான்" (சீவக. சசங); "நின்னையறி வன்பெரிது நின்முறையு ளாய,கன்னியையோர் காளைபிற னெய்துவது கண்டு,மன்னுமண விலலுள்வயி றாரவயில கின்றாயக், கின்னுமுளவோ புதிய வென்றுமிக நக்கான்" (சூளா. அரசியல். கருரு); "வினையிலென் மகன்றனுயிர் வேறுசெய் வித்தோனைக், குனிசிலையி னுளையுயிர் கோறலபுரி யேனேன், மனைவியய லான் மருவல் கண்டுமவள் கையாற், றினையளவு மோர்பொழுது தின்,ரவனு மாவேன்" வில்லி- பாரதம், பதின்மூன்றாம்போர். கஅச.

ரு-எ. வென்ற அரசர் பகைவருடைய முரசைக் கவர்ந்து விடுதல்மரபு; புறநா. உசு: சு-எ; எஉ: அ-கூ; கஎகூ: ச; "அரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்வேட்ட.........வேந்தே", "வேந்த, ரின்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழிய.. ...புறம் பெற்று" (மதுரை. கஉஅ-ங0; ஙசஅ-ரு0); "எழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகல், முரசொடு வெண்குடை யகப்படுத்து" அகநா. ஙகூ.

அ. மடை - மூட்டுவாய்; புறநா. கரு0.

சிதைதலுய்ந் தன்றோ நின்வேல் செழிய
முலைபொலி யாக முருப்ப நூறி
மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசற்
லொண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
வவிரறல் கடுக்கு மம்மென்
குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள்நீங்க ஓங்கிச் செல்லுதன்முறைமையையுடைய தன்றுதன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மை *முறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்களுடனே நிலத்தைப்பொருந்தினாற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியையுடைய வஞ்சினங்கூறிய இருவேந்தரை வருத்துதற்கரிய போர்க்களத்தின்கண்ணே மாயப்பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசத்தைக்கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலேநின்று நின்னைச்சூழ்ந்துகொண்டவீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினதுவேல்; செழிய! முலைபொலிந்தமார்பம் அழல அறைந்துகொண்டு அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அழுகைப்பாரவாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மகளிர் கைம்மைநோன்பிலேமிக விளங்கும் அறலையொக்கும் அழகிய மெல்லிய குவிந்த கரிய மயிரினைக்கொய்தபரிசைக்கண்டு.—எ - று.

செழிய! மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதலுய்ந்ததெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுசெலன்மரபெனவும், ஐம்பாற்குவையிருங்கூந்தலெனவும் பாடமோதுவாருமுளர்.

உய்ந்தன்றோ : ஓ, அசைநிலை. (௨௫)

அ - ௬. தலைவனது வேலினைப் புகழ்ந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௭ - இளம்.

௧௦. உருப்ப: புறநா. ௨௩௭ : ௧௦.

௧௧. மெய் - அறிவு; "விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்ட திலலை" (திருவால. ௩௦: ௩௧); பூசல் - அழுகையாரவாரம்; "கரையாதேனிடு பூசல்கண்டு மொன், றுரையாய" கம்ப. கிட்கிந்தா. அரசியல். ௮.

* முறுகிய - மிகுந்த; சீவக. ௧௫௦௩; காஞ்சிப். திருநகா. ௧.

(உசு.) களிகட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவுங்
களனகற்றிய வியலாங்க
ணொளிறிலைய வெஃகேந்தி
யரைசுபட வமருழக்கி
யுரைசெல முரசுவெளவி
முடித்தலை யடுப்பாகப்
புனற்குருதி யுலைக்கொளீஇத்
தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழந்த வல்சியி
னடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய
வான்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை
நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக
மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே

க. புறநா. உo; க.

க - ௩. புறநா. கரு: ரு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

ரு. ஒளிறுதல - விளங்குதல ; (புறநா. கஎஎ: க); "ஒளிறுவாள் விழுப்புண்" (நெடுநல். கஎஉ) ; "ஒளிறுவாண் மறவரும்" மணி. க: கூஅ.

சு. மு. மதுரை. கஉஅ.

எ. புறநா. உரு: ரு - எ - ஆம்அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

அ-கo. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி, சினத் தீயிற் பெயர்பு பொங்க......தொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற வூன் சோறு" (மதுரை. உகூ-௩ரு); "முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய வூன்சோறு" சிலப். உசு: உ௪உ-௩.

கக. களம் வேட்டலென்பது, பலிகொடுத்தலென்றும் களவேள்வி செய்தலென்றும் வழங்கும் ; (புறநா. ௩எ : கஉ) ; "கறவுகொ ணெஞ்ச மொடு களம்வேட் டன்றே" (பதிற்று. ௪oo) ; "அரசுகெட......களம் வேட்ட,வடுதிறலுயர் புகழவேந்தே" (மதுரை. கஉஅ - ௩o) ; "பாண்டியன் சோழர்காய்ந்து, பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டு"(திருவால. ௪௪ : ருச); "பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக், கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான-முடித்தலைத், தோளொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக, மூளைஞ் சோற்றை முகந்து" (பு - வெ. அ: க); அரசனை வேட்டதற்கு மேற்கோள் ; தொல். மரபு. ௬. எஉ - பேர்.

கஉ. கொள்கை-விரதம்; "தாவில கொள்கைத் தந்தொழிற் முடிமார்" முருகு. அக.

*கரு. புறநா. கஎ ; க - ச ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

கஉ-ரு. "ஆன்றகேள்வி...வாள்வேந்தே எனவரும் அடிகளில், பார்ப்பார் வேட்பித்தவாறும் அரசன் வேட்டவாறும் கண்டுகொள்க" (தொல்.

நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு
மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற்
றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

இ-ள்.—†பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றுப்புடைக்கப்பட்ட மரக்கலம் நீரைக்கிழித்து ஓடுமாறுபோலக் களிறுசென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பரந்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலேந்தி வேந்துபடப் போரைக்கலக்கிப் புகழ்பரக்க அவர்முரசைக்கொண்டு முடித்தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்புனலாகிய உலையின்கண் தசையும்மூளையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவளையையுடைய தோளாகிய துடுப்பால் துழாவியடப்பட்ட உணவால் அடுகளத்தின்கட் களவேள்விவேட்ட கொல்லும்போரையுடைய செழிய! அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனுமடங்கிய விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுமுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப ஏவல்செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச்செய்துமுடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே! தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந்தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப்பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—எ-று.

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை, அசைநிலை.

மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய, வேந்தே, ஆற்றாராயினும், ஆண்டுவாழ்வோராகிய நின்பகைவர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றோரெனக்கூட்டுக. (௨௬)

புறத்திணை. ௫. ௧௫ - இளம்); "நளிகடலிருங்குட்டத்து எனனும் புறப்பாட்டினுள் அந்தணன்வேட்பித்தலும் அரசன் வேட்டலும்வந்தது" ஷை ஷை ஷை ௨௦ - ந.

௧௩. "நோற்றோர் மன்ற தோழி" குறுந். ௩௪௪.

௧௪-௮. "புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க மென்னுமீ தருமறைப் பொருளே" (கம்ப. நகர. ௫) என்னுஞ்செய்யுள் இங்கே அறியற்பாலது.

* மு. அரசன் களவேள்வி வேட்டதற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. ௫. ௧௭ - இளம்); "நளிகடலிருங்குட்டத்து எனனும் புறப்பாட்டுப் பலிகொடுத்தது"; ஷை. ஷை. ௫. ௨௧ - ந.

† "வங்கம் போழ்முந்நீர்" பு-வே. அ: ௩௧.

(௨௭.) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித ழலரி னிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா [1] விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை
உரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மரையிலை [2] போல மாய்ந்திசி னோர் பலரே
புலவர் [3] பாடும் புகழுடை யோர் விசும்பின்
வலவ னேவா வான வூர்தி
யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்

---

௩. 'விழுமம்' சிறப்பாகிய குறிப்பையுணர்த்துதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௫௭ - சே; ஷி ஷி ஷி. ௫௫ - ந; இ - வி. ௨௮௨ - உரை.

௧ - ௪. சாதிக்கேற்றவுவமையென்பர்; இ - வி. ௫. ௬௩௧ - உரை.

௫. புறநா. ௧௬௫: ௧ - ௩; "நலலிசை நிலைஇ", "நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து" (பதிற். ௧௪, ௮௬); "தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிற்ப", "செல்லா நலலிசைப் பெயரொடு நட்ட" (மலைபடு. ௭௦, ௩௮௮); "மண்ணின்மேல் வான்புகழ் நட்டானும்......சாவாவுடம்பெய்தினார்" (திரி. ௧௬); "ஒருவனை திரண் டியாக்கை யூன்பயி னரம்பின் யாத்த,வுருவமும் புகழு மென்றுங் கவற்றினாழ காத்துவந்து, மருவிய வுருவ மிங்கேமறைந்துபோ மற்ற யாக்கை, திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே", "பொன்று மிவ்வுட லின்பொருட், டென்று நிற்கு மிரும்புக, ழின்று நீர்கழிந் தீர்களாற், குன்றின் மேற்குடை வேந்திர்காள்" (சூளா. சீயவதை. ௨௦௪; ஷி. அரசியல. ௨௨௬) இவ்வடியை "புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும்; அவற்றுள், உரைப்பார் உரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரியவழக்கினையே எடுத்தாராயினும் இனம்பற்றிப்புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளும் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமெனபதூஉம் பெற்றும்" (குறள். ௨௩௨) என உரைநடையாக அமைத்தருளினர் பரிமேலழகர்.

௬. "மரையிலையின மாய்நதார் பலர்" நாலடி. ௩௫௧.

௮. "ஊராநற்றேர்" (மணி. ௬ : ௩௧); ~~"பிறைதோய்சென்னி, மாமலை னத்துவள்ளல்" கந்த. காவிரிநீங்கு. ௩௯.~~

௭ - ௯. புறநா. ௫௦: ௧௪ - ௫; "புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே எய்தாமையின் 'புலவரைப் போற்றாது' என்றார்; அவன் இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல், 'புலவர் பாடும்...முடித்து' எனப் பிறராலுஞ் சொலலப்பட்டது"; "புலவர் பாடும் புகழுடையோர்... எய்துவராதலின் துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று" குறள். ௨௩௪, ௯௭௦ - பரிமேல்.

(பி - ம்.)—1 'விழுக்குடிப்' 2 'போன்மாய்ந்திசினோர்' 3 'பாடுபுகழ்'

கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையு
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையு
மறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து
வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி
[1] யருள வல்லை யாகுமதி யருளிலர்
கொடாமை வல்ல ராகுக
கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

*சோழன் நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—சேற்றின்கண்ணே வளரும் தாமரைபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தையுடைத்தாகிய நூறாகிய இதழையுடைய மலரினது நிரையைக் கண்டாற்போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத, சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து † வீற்றிருந்த வேந்தரை எண்ணுங்காலத்துப் புகழும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையையொப்பப் பயன்படாது மாய்ந்தோர் பலர்; புலவராற் பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின்கண் பாகனாற்செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவாரென்று சொல்லுவார் அறிவுடையோர், தாம் செய்யும் நல்வினையைமுடித்தென்று சொல்லக்கேட்பேன்; என்னுடைய இறைவ, சேட்சென்னி, நலங்கிள்ளி, வளர்ந்ததொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளர்தலுண்டாதலும், பிறந்ததொன்று

௧௧ - ௪. புறநா. ௮ - ஆம் செய்யுளின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௫. புறநா. ௫௭.

௧௭ - ௮. அருளும் கொடையுமுடையோர் தம்பகையை வெல்வாரென்பதை, "திருமகற் பெற்றெனச் செம்பொற் குன்றனைப், பெருநல நிதிதலை திறந்து பீடுடை, யொருநிலத் திரவலர்க் காத்தி யினணஞ், செருநிலம் பயப்புறச் செல்வன செல்லுமே" (சீவக. ௩௱௧) என்னுஞ்செய்யுளாலும், அதனுரையில், நச்சினார்க்கினியர் 'அருளிலா, கொடாமை வல்லராகுக' என மேற்கோள்காட்டியிருத்தலாலும் அறிக. இது ககரவீற்றுவியங்கோள் பலர்பாலில் வருதற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. ௩௩௭), வியங்கோள் வாழ்த்துதற்பொருளில் வருதற்கும் (இ - வி. சூ. ௨௩௯ - உரை) மேற்கோள்.

* இப்பாட்டின் ௧௦-ஆம் அடியில், தலைவன்பெயர் அமைந்திருத்தல் காண்க.

† வீற்றிருத்தல் - கவலையின்றியிருத்தல்; "வீற்றிருந் தவருங் கற்றார்" (சீவக: ௧௬௭௬); "தமிழப்புலவ, ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்கலாம்" திருவள்ளுவமாலை, ௧௬.

(பி - ம்.)—1 'அருளி'

பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்தொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும், இவ்விமுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகிய தெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின்கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமையான் வருத்தமுற்று வந்தோரது உண்ணாத மருங்கைப் பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கெடாத வலியையுடைய நினக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர்.—எ - று.

நூற்றிதழலரின் நிரைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும்.

நிரைகண்டன்ன விழுத்திணையோரென்றுரைப்பினுமமையும்.

அருளிலர் கொடாமைவல்லராகுகவென்றதனாற்பயன், அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வராதலால், பகையெதிர்ந்தோர் அவையிலராக வென்பதாம்.

செய்வினைமுடித்து வானவூர்தி எய்துபவென இயையும். (௨௭)

(௨௮.) சிறப்பில சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங்
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க்
கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்
பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென
முன்னு மறிந்தோர் கூறின ரின்னு
மதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது
வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவ
லேனல் காப்போ ருணர்த்திய கூஉங்
கானத் தோர்நின் றெவ்வர் நீயே
புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்
புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்

---

௨. மு. சிலப். ரு : ௧௧௮; மணி. ௧௨: ௬௭.

௧ - ௪. "கூனொடு வெதிரே பங்கு குருடுபே ரூமை யாமே, யூனம தடைந்த புன்மை யாக்கையோ டொழியு மம்மா" (கந்த. பானுகோபன் வதை. ௨௪); "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூனமருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய் யெச்சம்" சூடாமணி. ௧௨ : ௬௪.

௧௦. "சூழிருஞ் சடைக டாங்கிச் சுடாமுடி துறந்து கானம்போய், வீழ்சரு கருந்தி நீவிர் மெய்த்தவம் புரிதல் வேண்டும்" நைடதம், போர்புரி. ௩.

௧௨. "கோடுபுய்க்க கல்லா துழக்கு நாடகேள்" (கலி. ௩௮); "கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் தழுத்து" மணி. ௧௯: ௪௭.

பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்த
ராடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே
அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்று
மாற்றும் பெருமநின் செல்வ
மாற்று மைந்நிற் போற்று மையே.

~~திணை - பாடாண்டிணை. துறை - பொதுவியல்; முதுமொழிக் காஞ்சியுமாம்.~~

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குருடும், வடிவில்லாத தசைத் திரளும், கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும், மாவும், மருளுமுளப்பட உலகத்து உயிர் வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்சமென்று சொல லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர் சொன்னார்; இன்ன மும் அவ்வூதியத்தின் பகுபாட்டை யான் சொல்லவந்தது, வடடமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் தினைப் புனங்காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதாகக் கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவர்; நீதான் வேலிப்புறத்துநின்று வேண்டிய மாக்கட்கு அறத்தைக்கருதி, அகத்துள்ளோர்தாம் பிடுங்கியெறியும் கரும்பாகியபோகடப் பட்ட கழை வாவியகத்துத் தாமரையினது பொலிந்த பூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய நாட்டையுடையை, ஆத லான்; அறனும் பொருளும் இன்பமுமென்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற் குதவும் பெரும, நினதுசெலவம் உதவாதொழிதல நின்னைப் பாதுகா வாமை.—எ - று.

பிண்டமென்பது, மணைபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்குவடி வாகப்பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்குமது.

ஊதியமென்பது, அறம்பொருளின்பங்களை; அன்றி அறமென்பாருமுளர்.

நிற்போற்றுமையென்றகருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப்பொடு கூடாதவாறுபோல நின்செல்வமும் அறமுதலியன செய்தற்கேற்றிருப்பச் செய்யாமையாகிய அறிவின்மை மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்தும் பயனில் பிறப் பாகப்பண்ணுதலால் நினக்குவரும் பொல்லாங்கைப் போற்றுமையென்பதாம்.

கானத்தோர் நின்பகைவரென்றவதனாற் பகையின்மை தோற்றிநின்றது.

மாவும் மருளுமுளப்படச் சிதடுமுதலாகப் பிறப்பொடு கூட்டப்படாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும்.

கஈ. பூ என்பது பொலிவினையுணர்த்தலால 'பூம்போது' பண்புத் தொகையுளடங்குமென்பர்; நன் - மயிலை. சூ. ஈகூள.

கஉ - ச. "நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும், வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து, சுரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய், மணிமரு ளைய்த லுறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றெய்யிலொடு மலர, வல் லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப" (மதுரை. உஎகூ - அச); "பல்லிதழ் தாஅய், வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை" மலைபடு. கசகூ - ருo.

இஃது அறஞ்செய்யாதானை அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு.

அதன்றிறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டாற் றலை வரும்பொல்லாங்கும், அதுபோனால் வருநன்மையுமென் றுரைப்பாரு முளர். (௨௮)

(௨௯.) அழல் புரிந்த வடர்தாமரை
யைதடர்ந்த நூற்பெய்து
புனைவினைப் பொலிந்த பொலனறுந் தெரியல்
பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியச் சூடிப்
௫ பாண்முற் றுகநின் னாண்மகி ழிருக்கை
பாண்முற் றொழிந்த பின்றை மகளிர்
தோண்முற் றுகநின் சாந்துபுல ரகலம், ஆங்க
முனிவின் முற்றத் தினிதுமுர சியம்பக்
கொடியோர்த் தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க் களித்தலு
௧௦ மொடியா முறையின் மடிவிலை யாகி
நல்லத னலனுந் தீயதன் றீமையு
மில்லை யென்போர்க் கினனா கிலியர்
நெல்விளை கழனிப் படுபுள் ளோப்புந
ரொழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு
௧௫ வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தெங்கி
னிளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு
பெற்றன ருவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்
பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்

---

௧. புறநா. ௧௧ : ௧௯.

௫. நாண்மகிழிருக்கை - காலையில் யாவரும் தன்னைக் காணும்படி காட்சிக்கு எளியனாய் வீற்றிருக்கை; இது நாளவையெனவுங் கூறப்படும். புறநா : ௫௪ : ௩.

௧ - ௫. புறநா. ௩௧௯ : ௧௪ - ௫; ௩௯௪ : ௧ - ௩; "எரியகைந் தன்ன வேடிற் றாமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி, நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை, வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணிய" பொருந. ௧௫௯-௬௨.

௧௧ - ௨. இல்லையென்போர் - நாஸ்திகர்; இவ்வடிகளை, "சிற்றினமாவது நல்லதனலனுந் தீயதன் றீமையு மில்லையென்போரும்...உள்ளிட்டகுழூஉ" (குறள். ௪௬ - ஆம் அதிகார அவதாரிகை) என உரைநடையாக அமைத்தனர் பரிமேலழகர்; "அறிவாவது: நல்லதனலனுந் தீயதன் றீமையுமுள்ளவா றுணர்தல்" தொல். பொருளியல், சூ. ௫௩ - ந.

௧௫. புறநா. ௨௪ : ௫.

கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச்
சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
யூழிற் றாகநின் செய்கை விழவிற்
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
யாடுநர் கழியுமிவ் வுலகத்துக் கூடிய
நகைப்புற னாகநின் சுற்றம்
இசைப்புற னாகநீ யோம்பிய பொருளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—எரியாலாக்கப்பட்ட தகடாகச்செய்த தாமரைப்பூவுடனே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த நாரினைக் கண்ணேயிட்டு அலங்கரித்த தொழிலாற்பொலிந்த பொன்னாணியன்ற நல்லமாலையைப் பாறிய மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவுபெறச் சூடிப் பாணசுற்றம் சூழ்வதாக, நினது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்கம்; பாணசுற்றம் சூழலொழிந்தபின்னர் நினது உரிமைமகளிருடைய தோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்துபுலர்ந்தமார்பம்; எப்போதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய கோயின்முற்றத்தின் கண்ணே இனிதாக முரசொலிப்பத் தீயோரைத் தண்டஞ்செய்தலும் நடுவுநிலைமையுடையோர்க்கு அருள் பண்ணுதலுமாகிய இடையறாத முறைமையாற் சோம்புதலையுடையையல்லையாகி நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினது தீமையும் இல்லையென்று சொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக; நெல்விளைந்த வயலிடத்துள்ளதாகிய புள்ளை ஓட்டுவார் வீழ்ந்த பனங்கருக்காகின்ற விறகாற் கழிக்கண்மீனைச்சுட்டு அதனுடனேவெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அடையாராயத் தெங்கினது இளநீரையுதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப்பெற்று மகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம் பிடித்தமாந்தர் நின்னுடைய பகைவரைப்போல இரக்கத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு கூவையிலையால் வேயப்பட்ட நான்குகாலையுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண் வாழும் வாழ்க்கையினின்று நீங்கி நின்பால்வருவார்க்கு உதவி

---

௧௯. கூவை-மஞ்சளைப்போலவதொருபூடு; இது தென்னாட்டுள்ளமலைப் பக்கங்களிற் காணப்படுகின்றது; "நூறொடு குழீஇயின கூவை" (மலைபடு. ௧௩௭); "பொலிகூவை" மதுரை. ௧௪௨.

௨௩-௪. "கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று" (குறள். ௩௩௨) என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற் பாலது.

௨௨-௪. விழாக்காலத்துக் கூத்தர்கள் வருதலும், அது முடிந்தபின்பு அவர்கள் வேறிடஞ் செல்லுதலும் "அறாஅ யாணர் அகன்றலைப் பேரூர்ச், சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறாது, வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந" (பொருந. ௧-௩) என்பதாலும் அறியப்படும்.

செய்யும் நட்போடு கூடிய குணத்தையுடைய முறைமையுடைத்தாக, நினது தொழில்; விழவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம்போல அடைவடைவே தோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற இவ்வுலகத்தின்கண் பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்ததாக, நின்னுடையகிளை; புகழிடத்ததாக், நீபாது காத்தபொருள்.—எ - று.

நின் நாண்மகிழிருக்கை பாணமுற்றுக; அதன்பின் அகலம்தோண்முற்றுக; நீ மடிவிலையாய் இனனாகாதொழிவாயாக; நின் பற்றுமாக்களைப்போல முற்காலத்துச் சிறுமனை வாழும் வாழ்க்கையினீங்கி இப்பொழுது நின்னை பெற்றுவக்கும் நின் படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவியாற்றும் நண்போடுகூடிய பண்புடைத்தாகிய முறைமையையுடைத்தாக நின் செய்கை; நகைப்புறனாக நின் சுற்றம்; இசைப்புறனாக நீ ஓம்பிய பொருளெனக்கூட்டுக.

ஒரீஇயென்பதனை ஒருவவெனத் திரிப்பினுமமையும்.

நறுமை-பொன்னிற்கு இன்றெனினும் தெரியற்கு அடையாய்நின்றது; நன்மையுமாம்.

ஆங்க, அசை.

நசைப்புறனாகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது: படைகொள்மாக்களும் முறைமுதலாயின தப்பாமற்செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி சிறப்புச்செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. (௨௯)

(௩௦.) செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவுமஞ் ஞாயிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்தமண் டிலமும்
வளிதிரிதரு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை
சென்றளந் தறிந்தோர் போல வென்று
மினைத்தென் போரு முளரே யனைத்து
மறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்
களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல
வொளித்த துப்பினை யாதலில் வெளிப்பட

---

௪. ஆகாயமென்பது முதற்குறைந்தமைக்குமேற்கோள். நன்-மயிலை. சூ. ௨௬௮.

௧ - ௬. புறநா. ௨௦: ௧-௬; "நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி, னளப் பரி யையே" பதிற். ௧௪: ௧ - ௨.

௮ - ௯. "காய்ந்தெறி கடுங்கற் றன்னைக் கவுட்கொண்ட களிறுபோல, வாய்த்தறி வுடைய ராகி யருளொடு வெகுளி மாற்றி, வேந்தர்தாம் விழைப வெல்லாம் வெளிப்படார் மறைத்தல் கண்டாய்" (சீவக. ௨௬௬௦) என்பதும்,

யாங்கனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு
[1] மீப்பாய் களையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது
புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅ
ரிடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுங்
கடற்பஃ றாரத்த நாடுகிழ வோயே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ்வியக்கத்தாற் சூழப்படும் பார்வட்டமும், காற்றியங்குந்திக்கும், ஓராதாரமுமின்றித் தானே நிற்கின்ற ஆகாயமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளந்தறிந்தவர்களைப்போல நாளும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்வியையுடையோருமுளர் ; அப்பெரியோர் அசைவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையையாகி யானை தன்கதுப்பின்கண் அடக்கிய எறியுங்கல்லைப் போல மறைத்தவலியையுடையையாதலான், நின்னை விளங்க எப்பரிசுபாடுவர் புலவர்? கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயைமாற்றாமல் அதன் மேற் பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப்புகுந்த பெரிய மரக்கலத்தைப் பாதவரும் அளவருமுதலாகிய தகுதியில்லாதோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும் கடலாலவரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்!—எ-று.

செலவென்றது, செலவுபடும்வீதியை.

பரிப்பென்றது, இத்துணை நாழிகைக்கு இத்துணையோசனை செல்லுமென்னும் இயக்கத்தை.

பாய்களையாது பரந்தோண்டாதென்பதனால, துறைநன்மைகூறியவாறும்.

பெருங்கலத்தினின்றெனா ஐந்தாவதாக உரைப்பினுமமையும்.

துப்பினையாதலிற் புலவர் யாங்கனம் பாடுவரெனக் கூட்டுக. (௩௦)

"களிறுகவு ளடுத்த வெறிகறபோல, வொளித்த துப்பினை என்றார் பிறரும்" (ஷெ ஷெ - உரை) என இவ்வடிகளை நச்சினார்க்கினியர் மேற்கோள் காட்டியிருத்தலும், "வேற்றுவ னெறிந்த கலலைக், காந்தியங் கந்தாகக் கவுட்கொண்ட களிறுபோலச், சேந்தவ ருளரத்த மாற்றஞ் சிந்தையு ளடக்கிவைத்து, நாந்தகக் கிழவர் கோமா னயநெறி மனத்த னானான்" (சூளா. சீயவதை.௱௪) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கவை.

௧௧. மீமுன் வலிமிக்கதற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௧௭௭.

(பி - ம்.)—1 'மிசைப்பாய்'

(௩௧.) சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு
மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல
விருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
யுருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே
நுதிமுக மழுங்க மண்டி யொன்னார்
கடிமதில் பாயுநின் களிறடங் கலவே
போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்
காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேய
செல்வே மல்லே மென்னார் கல்லென்
விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்
குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்
வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப
வலமுறை வருதலு முண்டென் றலமந்து

க - உ. குறள். ௪ - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் இவ்வடிகள் மேற்கோளாகப் பரிமேலழகராற் காட்டப்பட்டுள்ளன.

க - ௪. "குன்றுயர் திங்கள்போற் கொற்றக் குடையொன்று, நின்றுயர் வாயிற் புறநிலைப்ப - வொன்றார், விளங்குருவப் பல்குடைகள் வெண்மீன்போற் றோன்றித், துளங்கினவே தோற்றந் தொலைந்து" பெரும்பொருள்விளக்கம்.

௫. வேட்டம் - விரும்புதல்; புறநா. உக௪ : ௬.

௫ - ௬. "வென்றே புகழ்புனை வேலண்ண லேயிந்த வெற்பினுள்ள, தன்றே யெனினு மரிவையை யானடி வீழ்ந்திரைஞ்சி, யின்றே திருத்தி யிருந்தழை வாங்குவ னிற்றைக்குநீ, சென்றே வருக சிறுகான் முடியுநின் சிந்தனையே" அம்பிகாபதி. ககஎ.

௯. வீரர்கள் போரின்கண் மிக்க விருப்பமுடையவரென்பது, புறநா. ௬௮ : கக - ௩, அ௯ : எ - ௯ என்பவற்றாலும், "மணமடீர் நகையொடு கண்படை பெறாஅது" (முல்லை. ௬எ), "உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன், செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்" (குறள். எஎஅ) என்பவற்றாலும், "போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன் றடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம்; பிறரும், 'போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்' என்றும்......கூறினார்" என்னும் பரிமேலழகருரையாலும் விளங்கும்.

க௪. புறநா. உ : க௦-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

1 நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்
துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.*

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

அவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத்தின் பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டுகுடையும் பின்னாக ஓங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம் பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல ஓங்கிச் சேய்மைக்கண்ணே விளங்க நல்லபுகழ்வேட்கையைவிரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும் பாடிவீட்டின் கண்ணேயிருத்தலல்லது நின்னகரின்கண் இருத்தலை உடம்படாய் நீ; கோட்டினது நுனைமுகந்தேய மடுத்துப் பகைவரது காவலையுடைய மதிலைக் குத்தும் நின்னுடைய யானைகள் அடங்கா, பூசலென்று கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவேகிடந்த நாடு மிகவும் தூரிய வாதலால, யாம் போவேமல்லேமென்றுகருதார்; ஆதலான், ஓசை உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப் பகைபுலத்தின்கண்ணே தங்கி விட்டுக் கீழ்கடலபின்னதாக மேலகடலினது வெளிய தலையையுடைய திரை நினது குதிரையினது குளம்பையலைப்ப வலமாகமுறையே வருதலுமுண்டா மென்று சுழன்று நெஞ்சம்நடுங்கும் அவலம்பரப்பத் துயிலாத கண்ணை யுடையவாயின, வடநாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - று.

அவம்பாயவென்பதூஉமாம். (௩௧)

---

௧௭. உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறப்பெற்ற வழுவமைதிக்கு மேற்கோள்; நன் - வி. சூ. ௪௧0.

௧௬-௭. "நெஞ்சுநடுங் கவலம்.. ...அரசே: இஃது அரசியற்றன்மையை யுணர்த்தற்பாலது அத்தன்மையையுடைய மக்களையுணர்த்தி உயர்திணையாய் ஈண்டு அஃறிணையான் முடிதலின் வழுவாயிற்று; இவ்வாறு வருவனவும் பிறவும் அமைத்துக்கொள்க" நன் - மயிலை. சூ. ௪0௧.

* மு. வஞ்சித்திணைக்குரிய இயங்குபடையரவமென்னும் துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௭ - இளம்; ௸ ௸ சூ. ௮ - ந.

(பி - ம்.)—1 'நெஞ்சநடுங்கியவலம்', 'நடுங்கவவலம்.'

(௩௨.) கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்
பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னொன்றோ
வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோ

---

௨. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி,வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" (சிலப்.௨௬: ௫0 - ௫௧); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற், போர்த் தொழிற் றானை குஞ்சியிற் புனைய" மணி. ௨௬: ௭௮ - ௯.

௫. "வணங்கிறைப் பணைத்தோள்" குறுந். ௩௬௪.

ணொண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென
மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்
பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்க
டொன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க்கால் வைத்த
பசுமட் குரூஉத்திரள் போலவவன்
கொண்ட குடுமித்தித் தண்பணை நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர்பாடியது.

இ - ள்.—நமது சுற்றத்தினது அடுகலத்தை 1 நிறைக்கும் பொருட்டு விலையாக நெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாதவஞ்சியையும் தருகுவன்; நிறமுடைய கலவை பூசப்பட்ட வளைந்த சங்கினையுடைய முன்கையினையும் வேய்போன்ற தோளினையும் ஒள்ளியநுதலினையுமுடைய விறலியர்பூவிற்கு விலையாகப் பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய மதுரையையும் தருவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக வாரீர் பரிசின்மாக்கள்; பழைய நிலவுரிமையைக் குறிப்பின், நல்ல அறிவையுடைய குயக்குலத்திளையோர் கலம் வனைதற்குத் திகிரிக்கண்ணே வைத்த பச்சைமண்ணாகிய கனத்த திரள்போல அவன் கருத்திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குளிர்ந்த மருதநிலத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்குவெளிப்படை.

---

௫. "மாடமலி மறுகிற் கூடல" (முருகு. ௭௧); "மாடம் பிறங்கிய மலி புகழ்க் கூடல்" (மதுரை. ௪௨௯); "மாடக்கூடல" (பரி. ௨௦: ௧௦௬); "மாட மதுரை", "மாடமதுரையும்" (சிலப். பதி. ௨௦; ௮: ௩; ௯: ௭௬; ௧௫: ௧௧௨); "நான்மாடக் கூடல மகளிரு மைந்தரும்" (கலி. ௯௨) என்பதும், "நான்கு மாடங் கூடலின் நான்மாடக்கூடலெனலாயிற்று; அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்" என்னும் அதன் விசேடவுரையும், "அம்புத நால்களா னீடு கூடல்" (திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்; தே) என்னுந் திருவாக்கும், "மதியலி புரிசை மாடக் கூடல" (திருமுகப்பாசுரம்) என்பதும், "ஈசனார் மகிழ்ந்த தானம்" (திருவால. நகர. ௧௨) என்பது முதலிய திருவிருத்தங்கள் நான்கும், "கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரை" (மேற்படி. பயன்முதலியன. ௫) என்பதும் இங்கே கவ கத்தக்கவை.

௫ - ௬. "உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ்" (குறள். ௨௩௨) என்பதனாலும் அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரையாலும் ஈவாரைப்புகழ்தலை விளங்க அறிக.

௯. சீவக. ௭௮௬ - ந. மேற்

(பி - ம்.)— 1 'நிறைக்கும் பொருளாக'

* ஒன்றேயென்றது, எண்ணிடைச்சொல்.

தேர்க்காலென்றது, தேர்க்காலபோலும் திகிரியை.

அவன் கொண்ட குடுமித்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்தருகுவன்; மதுரையையுந்தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள், நாமெல்லாம் அவனைப்பாடுகம் வம்மினோவெனக்கூட்டுக.

தொன்னிலைக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩௨)

---

* "பொய்படு மொன்றோ" (குறள். ௮௩௬) என்புழிப்போல.

(௩௩.) கானுறை வாழ்க்கைக் கதநாய் வேட்டுவன்
மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மக
ளயிர்கொடு வந்த தசும்பு நிறைய
ஏரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்
குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணென்
முகந்தனர் கொடுப்ப வுகந்தனர் பெயரும்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளு
மேழெயிற் கதவ மெறிந்துகைக் கொண்டுநின்
பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை

௧-௨. வட்டி - கடகப்பெட்டி; அஃது பனையகணியாற்செய்த பெரிய பெட்டி; "ஊனூர்வட்டியர்" (மலைபடு. ௧௫௨.) ஆய் - இடைச்சாதி; சீவக. ௪௨௬ - ந.

௬. பலர்பாற்படர்க்கைவினைமுற்று வினையெச்சமானதற்குமேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௫௦; நன் - வி. சூ. ௩௫௧.

௧-௬. "முள்ளெயிற்றுப் பாண்மகள் இன்கெடிறு சொரிந்த, அகன் பெருவட்டி நிறைய மனையோள், அரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர்", "வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள், வராஅல் சொரிந்த வட்டியுண் மனையோள், யாண்டுகழி வெண்ணெ னிறைக்கு மூர்" ஐங்குறு. ௪௭, ௪௮.

௭. மு. புறநா. ௨௧௫ : ௬.

௮. ஏழெயிற்கதவம் - (பகைவருடைய) ஏழுமதிலின்கணுள்ளகதவுகள்; பாண்டிநாட்டில் எழுபொன்கோட்டையென்று ஒன்றுளது; சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; அஃது இங்கேகூறிய ஏழெயிலிருந்த இடமாக ஊகிக்கப்படுகின்றது; இந்தவூர், பல சிற்றரண்கள் வாய்ந்திருந்ததாக இந்நூல் ௨௧ - ஆவது செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள கானப்பேருக்குச் சமீபமாக இருத்தல் இக்கருத்தை ஒருவாறு வலியுறுத்தும்.

௯. பகைவருடைய இடங்களைக் கைப்பற்றியவுடன் அவற்றில் அவர்களுடைய முத்திரைகளைச் சிதைத்துத் தம்முடைய பொறிகளை அமைப்பது மரபு.

பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்
தாதெரு மறுகிற் பாசறை [1] பொலியப்
புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த
மலரா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
ஊன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்துஞ்
செம்மற் றம்மநின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற
வல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக்
காம விருவ ரல்லது யாமத்துத்
தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவி
னொதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி
வாயின் மாடந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காட்டின் கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம் பொருந்திய நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச்சொரிந்த கடக ம் இடைமகள் தயிர்கொண்டுவந்த மிடாவும் நிறைய ஏராளுழுது உண்டு ாழ்வாரது பெரிய மனையின்கண்மகளிர் குளத்துக்கீழ்விளைந்த களத்தின் ட் கொள்ளப்பட்ட வெணணெலலை முகந்துகொடுப்ப உவந்துமீளும்)தன்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்ல நாட்டுள் நும் ஏழாகிய அரணின்கட் கதவத்தையழித்துக் கைக்கொண்டு நினது பெரியவாயையுடைய புலியைப்பொறிக்கும் வலியை ; ஆதலான், நின்னைப் ாடும்புலவர் நினது மேர்செலவைப்பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர்

௧௧. "தாதெருத் ததைந்த முற்றம" மலைபடு. ருரு௧.

௧௨. 'செய்பு' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் வினைமுதலகொண் டதற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. ரு. ௩௪௰ ; நன் - வி. சு. ௩௪௪.

௧௩. "மாலைப்பந்தும் மாலையுமேந்தி" சீவக. உ௯உ௮.

௧௨ - ௩. புறநா. உ௩ : ௩.

௧௪. புறநா. ௧௭௭ : ௧௪ - ௫ ; "கோழூன்குறைக் கொழுவல்சி" (மதுரை. ௧௪௧); 'ஊனமலைசிறுகுடி' (கலி. ருO) என்பதற்கு 'ஊன் சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்தும்' என்பது மேற்கோள்.

௧௬. வரிவனப்பு : மணி. ௩ : ௮.

௨௦. பள்ளி : மணி. உ௪ : ௭௨.

௨௧. மைவிடைவீழ்த்தல் : புறநா. உ௬உ : ௧.

(பி - ம்.)— [1] 'மலிய'

நாறிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்கண்ணே பொலிவு பெறப் புலராத பசிய இலையை இடையிட்டுத்தொடுக்கப்பட்ட மலராத முகையினையுடைய மாலையினது பந்தைக்கண்டாற்போன்ற தசையோடுகூடிய பெருஞ்சோற்றுத்திரளைப்பாணசுற்றத்தையூட்டும் தலைமையையுடைத்து, நினது வெய்யமுனையாகிய இருப்பிடம்; கைவலலோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு பொருந்திய அலலிப்பாவை * அலலியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகையொப்ப அன்பினையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரலலது இடையாமத்தின்கண் தனிமகன்வழங்காத குளிர்ந்த மலரையுடையகாவின்கண் இயங்குதற்கினிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந்தோறும் செம்மறிக்கிடாயைப்படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

அல்லிப்பாவையாடுவனப்பென்றது, ஆணகோலமும் பெண்கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுங்கூத்தை. படையோர் பாசறை பொலியவென்பதற்குப் படையோரது பாசறைபொலிவுபெறவென்று உரைப்பினுமமையும்.

பாசிலைமலையவென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

தனிமகன்வழங்காவென்றது, தனித்துவழங்கின் அபபொழில்வருத்துமென்பது.

களத்துக்கொள்வெண்ணெலென்பது, களககொள்வெண்ணெலெனத்தொக்கது.

முகந்தனர்கொடுப்ப, உகந்தனர் பெயருமென்பன, வினையெச்சமுற்று.

உழுவைபொறிக்குமாறறலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்வெம்முனையிருக்கை நீ கொணட விழவினும் பல செம்மற்றெனக்கூட்டுக.

விழவென்பது, † சிறுசோற்றுவிழவினை; வேளவியெனறுரைப்பினுமமையும். (௩௩)

* அலலியக்கூத்து: சிலப். ௬: ௪அ - அடியாாககுநலலாருரையைப் பார்கக.

† சிறுசோற்றுவிழவு-சோறறைத தயிர்முதலியவற்றோடுகலந்து உருண்டைகளாக்கி அவற்றை வருவோர் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுதது மகிழ்தல்.

(௩௪.) ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்

---

௧. "குடிகொன் றிறைகொளளுங கோமகறகுக கற்று, மடிகொன்று பால்கொளலு மாணபே" நீதிநெறி. ௨௧.

௧ - ௩. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டவற்றை, "பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும் மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும் பார்ப்பார்த்தபுதலுமுதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்" (குறள். ௧௫௦) என உரையிலமைத்தனர் பரிமேலழகர்.

வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு [1]முளவெனா
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
[2]வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்
ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடே னாயிற்
[3]படுபறி யலனே பலகதிர்ச் செல்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்

௧ - ௪. "கொலைகளிற் கொடுமை சான்ற பாதகங்கள் கொலைவலவீரர், கொலைகருக் கொலைதாய் தந்தைக் கொலைக்கவைக் கோட்டுநல்லான், கொலை முதற் பிறவும் நீங்கும்" காஞ்சிப். சருவதீர்த்த. ௧௪.

௫. "நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினும்" பதிற். ௬௩ : ௬.

௬. உய்தி - பிழைத்தல்; "உய்திக் கால முரையீ ரோவென" (சிலப். ௧௦ - ௨௪௦); "சார்பறுத் துய்தியும்" மணி. ௨௫ : ௫.

௬-௭. "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" (குறள். ௧௧௦); "சிதைவகல் காதற் றாயைத் தந்தையைக் குருவைத் தெய்வ, பதவியந் தணரை யாவைப் பாலரைப் பாவைமாரை, வதைபுரி குநர்க்கு முண்டா மாற்றலா மாற்ற லாயா, உதவிகொன் றார்க்கென் றேனு மொழிக்கலா முபாய முண்டோ" (கம்ப. கிட்கிந்தை. ௬௨) என்பன இங்கே அறியத்தக்கவை.

௫ - ௭. 'பாட்டு' என்னும் உரிச்சொல் சொல்லுத்தற்றொழிற்பண்பின் மேல் வருதற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௪௫௭; நன்-வி. சூ. ௪௫௮.

௬ - ௭. "நன்றி, செய்ந்நர்ப் பிழைத்தோர்க் குய்வில் வென்னுங், குன்றா வாய்மை" கல்லா. ௪.

௧௨. "இரத்தி மன்றமும்" மணி. ௬ : ௮௧.

௧௪. "பெருஞ்சோற் றமலை" மணி. ௧௭ : ௨.

௧௧. ஒருசொல் முன் ஒருசொல் வருங்கால் தொகைநிலைவகையா னும், எண்ணுநிலைவகையானும், பயனிலைவகையானும் வருதலேயன்றி எச்ச

(பி - ம்.)—[1] 'உளவே' [2] 'அறம்பாடினற்றே' [3] 'பாடுபறி'

சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனினது முலையாற்பெறும் பயனைக்கெடுத்த தீவினையாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாரைப்பிழைத்த கொடுந்தொழிலையுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப்போக்கும் வழியுமுளவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன்செய்த நன்றியைச்சிதைத்தோர்க்கு நரகம்நீங்குதலில்லையெனவும் அறநூல் கூறிற்று; தெரிந்த ஆபரணத்தையுடையாள் தலைவ, காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டைபோன்ற புல்லிய நிலத்து வரகினது அரிசியைப் பாலின்கட்பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனோடு கலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவிய சூட்டிறைச்சியைத்தின்ற என் சுற்றத்தோடுகூட இலந்தைமரமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்றனையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளதுடனே வேண்டிய வார்த்தைகளைப் பலகாலுங்கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய பாணர்க்கு நீங்காதசெல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடைய வேந்தனாகியவளவன் வாழ்வானாகவென்றுசொல்லி நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடிற்றிலேனாயின், † வாழ்நாட்கு அலகாகிய பலகதிரையுடையசெல்வன் தோன்றுதலறியான்; யானோ எளியேன்; பெரும, இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய ஓசையைப்பயிற்றிக் கீழ்காற்றான் வரும் பெரிய முகில்சொரிந்த நுணணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

வகை, அடுக்குவகை, பொருள்கோள்வகை, ஆக்கவகை, இடைச்சொல்வகை, உரிச்சொல்வகை என்றாற்போலப் பிறவகையாலும் வருதலுண்டென்று கூறி இவ்வடியை இடைச்சொல்வகையான் வந்ததற்கு மேற்கோள் காட்டினர்; தொல். கிளவி. சூ. ௧ - கில்.

உ௦ - உ௩. புறநா. ௧உ௩ : ௫ - ௬ ; ௩௦உ: ௧௧; ௩௮௫: ௧௦ - ௧உ; "நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்......வாழிய பலவே" பதிற். ௯௩: ௧௮ - உ௧.

* மு. 'வாழ்த்து' என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தொல்: புறத்திணை. சூ. உ௯ - இளம்.

† 'வாழ்நாட்கலகாகிய' என்பது "வாழ்நாட் கலகாய் வயங்கொளி மண்டிலம்" (நாலடி. உஉ) என்பதனைத் தழுவியது.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு * ஊழிபெயருங்காலத்து யாவருஞ்செய்த இருவினையுநீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளார்யாவரும் இவர்கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

புன்கம் - இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும், அமலைக் கொழுஞ்சோறு இவன்பாற்பெற்ற உணவாகவுங்கொள்க. அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும்பெற்ற உணவாகவுரைப்பினுமமையும்.

மன்றத்துச் சுடுகிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி ஆர்ந்த பாணர்க்கெனக் கூட்டுக.

பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினர்.

ஆயிழை கணவ, செய்திகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்பாடிற்று; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுழுவதுஞ்செய்தோன், எங்கோன் வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின்றாள் பாடேனாயின், பலகதிர்ச்செல்வன் படுபறியான்; பெரும, யானோ தஞ்சம்; சான்றோர் செய்த நன்றுண்டாயின், நுண்டுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாகவெனக் கூட்டுக.

கோவதைமுதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலையறுத்தவெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பியவெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப்போகின்றானை நீ எம்மை நினைத்துவருவையோ வென்றாற்கு இவ்வாறுசெய்த நின்னை வளவன்வாழ்கவென்று பாடேனாயின், யானிருக்குமிடத்துப் பலகதிர்ச்செல்வன் படுதலறியான்; அதனால் இம்மையின்பம்பெறேனெனவும், செய்ந்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையெனவே மறுமையின்கண் நரகம்புகுவேனெனவும் கூறியதாகக்கொள்க. (௩௪)

* கம்ப. கடல்காண். ௨.

(௩௫.) நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக
வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய
மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்

௧. "ஏணியில-எல்லையில; 'நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக' என்றார்" சிலப்.
௨௩ : ௧௬௫ - அரும்பத.

௩. புறநா. ௨: முதலடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

௨ - ௩. "வான் கவிந்த வையகம்" நாலடி. ௮௦.

௪. மு. பொருந. ௫௪ ; பெரும்பாண். ௩௩ ; "முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளும், தொடிவிளங்கு தடக்கைச் சோழர்" சிலப். ப. ௨௬௭.

௩ - ௪. "முரசு முழங்குதானை......நினதேபெரும என்புழிமூவிருள்ளு மென முன்னிலையாகற்பாலது மூவருள்ளுமெனப் படர்க்கையாயவழி அமை

மரசெனப் படுவது நினதே பெரும
வலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினு
மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு
மந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்
தோடுகொள் வேலின் றோற்றம் போல
[1] வாடுகட் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை, ஆங்க
நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி

தலும்", "முரசு முழங்குதானை ...பெரும என்புழி மூவிரென்றதது என்னை யெனின் புலவன் கூறுகின்ற இவனை ஒழிந்த இருவகைக் குலத்தோரும் இவன் முன்னுள்ளோரும் படர்க்கையராதலின், அம்மூவகைக்குலத்துள்ளோரையுங் கூட்டி முரசுமுழங்குதானை மூவர் அரசுள்ளும் அரசென்றுரண்டுச் சிறப்பித்துச் சொலலப்படுவது அச்சோழர்வழித்தோன்றிய நின்னரசே யென்றுனெனப்பொருள் கூறுக" (தொல். எச்ச. சூ. ௬௱ - சே, ந); அரசனது தன்மையெனப் பாவத்தன்மையையுணர்த்தும் உகாவீற்றுப் பாவதத்திதன் என்றுகூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டினர்; பிரயோக. ருச.

௬ - அ. இவ்வடிகளின் கருத்து, புறநா. ககஎ: உ, ௩அஅ: க-உ, "கல் காயுங் கடுவேனிலொடிருவானம் பெயலொளிப்பினும், வரும்வைகன் மீன் பிறழினும், வெள்ளமாறாது" (மதுரை. க0௬ - கூ), "வசையிலபுகழ் வயங்கு வெண்மீன், றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந், தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி, வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி" (பட்டின. க - ௫), "கரியவன் புகைபினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்...காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை" (சிலப். க0: க0உ- அ), "காவிரி யென்னத் தப்பாக் கருணையான்" (வில்லி - பாரதம், அருச்சுனன்றவநிலை. உச) என்பவற்றிலமைந்திருத்தல் காண்க.

கூ - க0. "கரும்பின், வேல்போல வெண்முகை பிரிய" (நற். ௩௬௬); "வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற்றென்ன" மலைபடு. கக௬.

கக. "தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே, மண்ணாவதுஞ் சோழ மண்டலமே" என்னுஞ் செய்யுள் இங்கே அறியத்தக்கது.

க - கக. "களியிரு முந்நீ ரேணி யாக என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'முரசு முழங்கு......பெரும' எ - ம் 'ஆடுகட்......அத்தை' எ - ம் சிறப்புப்பற்றிப் புணர்த்தார் சான்றோர்" யா - வி. எழுத். க.

க௩. "எனவ கேண்மதி" (அகநா. ௩எக: ரு); "நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி என்றாற்போல ஆறுவதற்குரிய அகரவுருபின் முன்னரும் ஓர் அகரவெழுத்துப்பேறு நிலைமொழிக்கண் வருதலுளதாகக்கருதினர்" தொல். புணர். சூ. க௩ - ந.

(பி - ம்.)—1 'ஆடுகழைக்கரும்பு'

யறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னாட்டத்து
முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்
டுறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் விண்பொரு வியன்குடை
வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்
களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்

---

௧௫ - ௯. "முறைவேண்டுநர்க்குங் குறைவேண்டுநர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி" (பெரும்பாண். ௪௪௩ - ௪); "காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீக்கூறு மன்ன னிலம்" (குறள். ௩௮௬) "முறைவேண்டினோர்க்குங் குறைவேண்டினோர்க்குங் காண்டற் கெளியனாய்" (௸ பரிமேல்) என்பவற்றில் இவ்வடிகளின் சொல்லும் பொருளும் அமைந்திருக்கின்றன; "முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல்" (குறள். ௫௫௯), "வெஞ்சின வேந்தன் முறைநெறியிற் சேர்தலும்.........திங்கண்மும் மாரிக்கு வித்து" (திரி. ௯௮) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

௧௮. மாகவிசும்பு : பரி. கடவுள். ௪௩; அகநா. ௨௫௩ : ௨௪; மதுரை. ௪௫௪.

௧௯ - ௨௧. புறநா. ௬௦ : ௧௧ - ௨; "உலகுடன் நிழற்றிய தொலையா வெண்குடை" (அகநா. ௨௦௪); "திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதும், கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ், வங்க ணுலகளித்த லான்" (சிலப். ௧ : ௧ - ௩); "ஏமவெண்குடை", "வெயிலழல் கவியாது வியலக வரைப்பி, னுயிரழல் கவிக்கு முயர்ச்சித் தாகிப், பூந்தா ரணிந்த வேந்தன் வெண்குடை" (பெருங். ௧. ௩௯ : ௧௦௪; ௸ ௪௨ : ௪௪ - ௯); "தீதுநீர்மதுரை" (சிலப். ௧௫ : ௯ - ௧௦) என்பதன் விசேடவுரையில் அடியார்க்கு நல்லாரால் இப்பகுதி மேற்கோள் காட்டப்பெற்றுள்ளது. இங்ஙனம் குடையை உயர்த்துக் கூறுதல், 'நடைமிகுத்தேத்திய குடைநிழல் மரபு' என்னுந் துறையின் பாற்படுமென்றும், இங்ஙனம் புகழ்தல் குடியைப் புறங்காத்தற்கு அறிகுறியாக இக்குடையை யான் கொண்டேனென்று அரசனாற் குறிக்கப்படுதலின் என்றுங் கூறுவர் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬) நச்சினார்க்கினியர்.

௨௨. வெளிற்றுப்பனை : உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரத்தின்முன் அல்வழியில் வல்லின றகரம் இரட்டினமைக்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௧௮௨.

பொருபடை தரூஉங் கொற்றமு முழுபடை
யூன்றுசால் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்
[1] மியற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினுங்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞால
மதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயு
நொதுமலாளர் [2] பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
னடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே. *

உரு - சு. வீரர்கள் அரசனுக்கு வெற்றிதருதற்குக் காரணம் உழவென்பதை, "பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர், அலகுடை நீழ லவர்" (குறள். ௧0௩௪), "குடைநீழலென்பதூஉம் ஆகுபெயர்; 'ஊன்றுசால் மருங்கி னீன்றதன் பயனே' என்றதனால் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம் பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பரென்பதாம்" (ஷை பரிமேல்), "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர்" (சிலப். ௧0: ௧௪௯ - ௫0) என்பவற்றாலுமுணர்க.

௩0. மு. புறநா. ௧௨௧: ௫.

௩௧. "தீயனெனும் பாம்பு செவியிலொரு வறகவ்வ, மாயுமே மற்றை யவன்" (அணி. மேற்) என்னுஞ் செய்யுள் இங்கே அறிதற்பாலது.

௩௨. பகடுபுறந்தருதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௭ - இளம்.

௩௩. "சாலக், குடியோம்பல் வல்லா னரசு" (திரி. ௧); "கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி, புண்ணியத்தினா லதே யாயினும் - தண்ணளியா, மன்பதை யோம்பாதார்க் கென்றும்" நீதிநெறி. ௨௮.

௩௨ - ௩. "குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி" (பதிற். ௧௩ : ௨௪); "வீழ்குடி-காணியாளர்; 'பகடு.........தருகுவையாயின்' என்றார் பிறரும்" (சிலப். ௫: ௪௩ - ௫. அடியார்); வேளாளர் உழுதுண்டற்கு மேற்கோள்: தொல். அகத்திணை. சூ. ௩0 - ந.

௩௨ - ௪. "உற்றதற் கெல்லா முரஞ்செய்தல் வேண்டுமோ, கற்றறிந் தார் தம்மை வெகுளாமை காப்பமையு, நெறசெய்யப் புற்றேய்ந்தாற் போல நெடும்பகை, தறசெய்யத் தானே கெடும்" (பழ. ௮௩); "வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும், பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு" குறள். ௮௭௮.

* மு. "நளியிரு முந்நீர்.....அடங்காதோரே: இஃது இஞ்ஞாலம் இயற்கை யல்லது தமது செயற்கையிற் றோன்றினுங் காவலனைப் பழிக்கும்; இதனையு முணராதே நீ வேற்றரசர்க்குப் பெறுதற்கரிதாகிய சிறந்த நாட்டினை நினதாகப் பெற்றுவைத்து அதனை யழிக்கின்றது நினக்கு அரசியலன்றென்று அவனாட்டை யழித்தமை கூறுதலில, துகளொடு புணரவும், குடிபுறந்தரின்

(பி - ம்.)—1 'இயற்கையல்லது' 2 'பொய்ம்மொழி'

திணை - அது ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை வெள்ளைக்குடிநாகனார்பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடுபோகாத வானத்தைச்சூடிய மண்செறிந்த உலகத்தின்கட் குளிர்ந்த தமிழ்நாட்டிற்கு உரியராகிய முரசொலிக்கும் படையினையுடைய மூவேந்தருள்ளும் அரசென்றற்குச் சிறப்புடையது, நின்னுடையவரசே; பெரும, விளங்கிய சுடரையுடைய ஞாயிறு நான்குதிக்கினுந் தோன்றினும் விளங்கிய கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்றிசைக்கட் செல்லினும், அழகிய குளிர்ந்த காவிரி வந்து பலகாலாயோடியூட்டத் தொகுதி கொண்ட வேலினது காட்சியையொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது வெளிய பூ அசையும் நாடென்றுசொல்லப்பட்டது, நின்னுடையநாடே ; அந்நாடு பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே, நின்னுடையன சிலகாரியஞ் சொல்லுவேன் ; என்னுடையன சிலவார்த்தைகேட்பாயாக ; அறங்கடவுள் மேவி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலானாயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதியைக் கேட்கவேண்டுங்காலத்துச் செவ்வியெளியோரா இவ்விடத்துத் துளிவேண்டுங்காலத்து மழைபெற்றவரே ; ஞாயிறெறித்த தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட முகில் மாகமாகிய உயர்ந்த வானத்தினது நடுவுநின்று அதன் வெயிலை மறைத்தாற்போலக் கண்ணொளியோடு மாறுபட விளங்குகின்ற நினது வானைமுட்டிய பரந்த வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக் கொண்டதோவெனின், அன்று ; வருத்தமுற்ற குடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற்கொள்ளப்பட்டது ; கூரிய வேலினையுடைய வளவ, இளைய பனையினது துண்டம்போல வேறுவேறிடப்பக் களிறுபட்ட திரளைப் பொருத இடமகன்ற போர்க்களத்தின்கண் வருகின்ற படையை எதிர்நின்று பொறுத்து அது சரிந்துமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின் போர் செய்யும்படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்றுசாலிடத்து விளைந்த நெல்லினது பயன் ; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாதொழியினும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழிலிலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற உலகம் ; அதனை நன்றாக அறிந்தனையாயின், நீயும் குறளைகூறுவாரது உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாருடைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவலாலே ஏனைக் குடிகளையும் பாதுகாப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றுவர், நின்பகைவர்.—எ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென்ன இயையும் ; அன்றி, வாயு பதத்துக்கு மேலான வானமென்க கிடந்தவாறே உரைப்பினுமமையும்.

அரசென்றது, அரசர்தன்மையை.

முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றாரென்றகருத்து ; நீயும் பதனெளியையாதல் வேண்டும் ; அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாறும்; அன்றி, இதற்கு முறைவேண்டு

நினக்குச் செல்வமுதலிய சிறத்தலிற் பகைவர் நின்னை வணங்குவரெனப் பொருளொடு புணர்வும் வெளிப்படக் கூறலிற் செம்பொருட்செவியுறையங்கதமாயிற்று" தொல். செய். சூ. கஉஅ - ந.

பொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயர் பெற்றோரோடொப்பரென்று உரைப்பாருமுளர்.

அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் அசைநிலை. நினவ எனவவென ஈற்று நின்ற அகரங்கள், செய்யுள்நோக்கி விரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே, நின்வகூறுவல்; எனவ கேண்மதி; குடை வருந்திய குடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ, பதனெளியோர் உறைவேண்டுபொழுதிற் பெயல்பெற்றோராவர்; ஆகையால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளிமையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்பயனென்று கருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்கண்ணகன்ஞாலமென்றுகொண்டு நொதுமலாளர் பொதுமொழிகொள்ளாது பாரமோம்பிப் புறந்தருகுவையாயின், நின்னடி புறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமையால், செவியறிவுறூஉ வாயிற்று. (௩௫)

(௩௬.) அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினு
நீயளந் தறிதிநின் புரைமை வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந்
தண்ணான் பொருநை வெண்மணல் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செ யவ்வாய்
நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து
வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங்
கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப

க - ௨. "ஒல்லவை யாயினுங் கொல்லவை யாயினு, நீயளந் தறிவைநின் புரைமை" குறுந். ௨௫௰.

௩ - ௪. மகளிர்,......முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்" பெரும்பாண். ௩௨௭ - ௩௫.

௫. புறநா. ௧௧ : ௫ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௬. "வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே" கலி. ௭.

௯. 'கடி' என்னும் உரிச்சொல் காப்பு என்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௮௫ - ந.

௬ - ௯. புறநா. ௨௩: ௮ - ௯-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௮ - ௯. 'கடி' என்னும் உரிச்சொல் காவலென்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; இ - வி. சூ. ௨௮௨ - உரை.

௯ - ௰. இயம்பலென்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொருளுணர்த்தற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௬௨ - சே; ஷ ஷ சூ. ௬௰ - ந; இ - வி. சூ. ௨௮௫ - உரை.

வாங்கினி திருந்த வேந்தனோ டீங்குநின்
சிலைத்தார் முரசங் கறங்க
மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் கருவூர் முற்றியிருந்தானை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா; நீயே எண்ணியறிவை; செறிந்த உள்ளிடு பருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட கோற்றொழிலாற் செய்யப்பட்ட குறிய வளையினையுமுடைய மகளிர் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணேயிருந்து விளையாடும் அணுமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத்தினது வெளிய மணல் சிதைய வலிய கையையுடைய கொல்லன் அரத்தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையையுடைய கோடாலி வெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும் பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள் தனிப்பக் காக்கடோறும் காவன்மரங்களை வெட்டுமோசை தன்னுடைய ஊரின்கண் நெடியமதிலெல்லையில தனது காவலையுடைய கோயிற்கண்ணே சென்றொலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனிதாகவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து நினது இந்திரவிற்போலும் மாலையையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு நாணும் தகுதியையுடைத்து; ஆதலால், அப்போரை ஒழியத்தகும்.—எ - று.

வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியுரைக்கப்பட்டது.

இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமரந்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனொடு மலைத்தனையென்பது நாணுத்தகவுடைத்து; அதனால் அடுநையாயினும் விடுநையாயினும் நின்புரைமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருநையென்ற கருத்து: இங்ஙனம் இளமகளிர் கழங்காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாத அவன் வலியின்மை தோற்றிநின்றது.

தெற்றியாடும் தண்ணானென இயைப்பினுமமையும்.

---

௧௨. புறநா. ௧௦ : ௧௦; "அகலிரு வானத்துக் குறைவில் லேய்ப்ப, வரக் கிதழ்க் குவளையொடு நீலநீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்" (பெரும்பாண். ௨௯௨ - ௪.) 'சிலை' என்னும் உரிச்சொல் ஒலித்தற்றொழிற் பண்பில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ,, ௪௫௮; நன் - வி. ,, ௪௫௯.

௧௩. "நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே" மணி. ௨௩ : ௧௯.

* 'உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்' என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. ௫. ௧௦ - இளம்); "அடுநையாயினும்...... நாணுத்தகவுடைத்தே: இது புறத்துழிஞையோன்கட்டுநின்று அவன் சிறப்பு எடுத்துரைத்தது" ஷை ஷை ௧௨ - ந.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்து மீட்டலின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. (௩௬)

(௩௭.) நஞ்சுடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம் புக்கென
விசும்புதீப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்
பெருமலை விடரகத் துருமெறிந் தாங்குப்
புள்ளுறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
யிடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉங்
கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்

---

௧ - ௪. "பானாட், பாம்புடை விடர வோங்குமலை மிளிர, வுருமுச்சிவந் தெறியும் பொழுது" நற். ௧௦௪.

௫ - ௬. புள் - புறா; அஃதுற்றபுன்கணைத் தீர்த்தோன்சிபி; புறநா. ௩௯, ௪௩, ௪௬; "எள்ளறு சிறப்பினிமையவர் வியப்பப், புள்ளுறு புன்கண்டீர்த்தோன்", "அறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட், புறவு நிறை புக்கோன்", "புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக், குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன" (சிலப். ௨௦: ௫௧ - ௨; ௨௩: ௫௮; ௨௯ "அம்மானைவரி"); "உடல்கலக்கற வரிந்து தசை யிட்டுமொருவ னொருதுலைப் புறவொ டொக்கநிறை புக்கபுகழும்" (கலிங்க. இராச. ௯); "புக்கான், மரு ணிறையொன்று சரணடைந்த வஞ்சப், புறாநிறை புக்கபுகழோன்" (இராசராசசோழனுலா, ௫ - ௬); "கொலையே றுடம்படையக் கொய் தாலு மெய்தாத், துலையேறி வீற்றிருந்த சோழன்" (குலோத்துங்க சோழனுலா, ௧௭); "உலகறியக், காக்குஞ் சிறுபுறவுக்காகக் களிகூர்ந்து, தூக்குந் துலைபுக்க தூயோனும்" (விக்கிரமசோழனுலா, ௧௦ - ௧௧); "புற வொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகை", "இவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினனால்", "புக் கடைந்த புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க, மைக்கடங்கார் மத யானை வாள்வேந்தன்" (கம்ப. திருவவதார. ௬௫; குலமுறை. ௭; கும்பகருணன்வதை. ௩௫௫); "என்பும் உரியராதல், தன்னகம்புக்க குறுநடைப் புறவின்றுயரஞ்சிச் சீரைபுக்கோன்முதலாயினார்கட் காண்க" குறள். ௭௨ - பரிமேல்.

௭. "கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை" பட்டின. ௨௪௨.

௭ - ௧௦. "முதலையும் இடங்கரும்கராமும் தம்மின் வேறெனப் படுமோவெனின், 'கராஅங் கலித்த......இலஞ்சி' என வேறெனக் கூறப் பட்டனவென்பது" தொல். மரபு. சூ. ௪௧ - ந - பேர்.

செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் மூதூர்
வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையி
னல்ல வென்னாது சிதைத்தல்
வல்லையா னெடுந்தகை செருவத் தானே.*

1 திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை 2 மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—† நஞ்சுடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம் பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம்பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முழங்கிப் பசிய கொடியினையுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண்ணே இடியேறெறிந்தாற்போல, புரவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய படையையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய், கராம்செருக்கிய குழிந்த இடத்தையுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் சேரத்திரண்டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குநிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மடுவினையும், செம்புபொருவும் மதிலையுமுடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையையுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்றுபாராது அழித்தலைவல்லையாயிருந்தாய் பெருந்தகாய், போரின்கண்.—எ - று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியெனமாறிக்கூட்டினுமமையும்; இப்பொருட்கும் கராம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக.

கராம் - முதலையுள் ஒருசாதி.

செம்பியன்மருக, நெடுந்தகாய், விடரகத்து நாகம்புக்கென உருமெறிந்தாங்கு மூதூரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக்கூட்டுக.

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த போருளிறைவன் மருகனாயும் செருவின்கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன் மறம் வியந்து கூறியவாறு.

ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினுமமையும்.

கக. புறநா. உ0க : கூ; "செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர்" (மதுரை. சஅரு); "செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்" (நெடுநல். ககஉ); "செம்புறழ் புரிசை" (அகநா. நஎரு); "செம்பைச்சேரிஞ்சி", "செம்படுத்த செழும்புரிசை", "செம்பு கொப்புளித்த மூன்றுமதில" (தே); "செம்புகொண் டன்ன விஞ்சித் திருநகர்" சீவக. சநகூ.

* மூ. முரணியபுறத்தோனணங்கியபக்கமெனனுந்துறைக்குமேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. க0 - இளம்.

† "விரிசிறை நாகம் விடருள தேனு, முருமின கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" நாலடி. ககூச.

(பி - ம்.)— 1 'திணை-உழிஞை; துறை-குற்றுழிஞை' 2 'மாறோகத்து'

இடக்கருக்குட்ட மென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி, இடக்கரையுடைய குட்டமென்றுரைப்பாருமுளர்.

இடங்கீட்டத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩எ)

(௩அ.) வரைபுரையு மழகளிற்றின்மிசை
வான்றுடைக்கும் வகைய்போல
விரவுருவின கொடிநுடங்கும்
வியன்றானை விறல்வேந்தே
நீ, உடன்றுநோக்கும்வா யெரிதவழ
நீ, நயந்துநோக்கும்வாய் பொன்பூப்பச்
செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும்
வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்
வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகலி

க. இவ்வடி முதற்கு முதலேவந்த உவமைக்கும் (தொல். உவம. சூ. சுபேர்), 'ஒப்பு' புறப்பொருட்கண்வந்ததற்கும் (தொல். பொருளியல், சூ ௫௩ - ந), 'மழ' என்னும் உரிச்சொல் இளமைப்பொருளில் வந்ததற்குப் (தொல். உரி. சூ. க௫-சே; ஷை ஷை. சூ. கச-ந; இ - வி. சூ. உஅக-உரை மேற்கோள்.

ச. வியலென்னும் உரிச்சொல் வியனென்று திரிந்துநிற்றற்கு மே கோள்; தொல். உரி. சூ. சுசு - ந.

ரு - சு. "மலைநதோர் தேஎ மன்றம் பாழ்பட, நயந்தோர் தேஎ நல் பொன் பூப்ப" பெரும்பாண். சஉ௩ - ச.

எ - அ. புறநா. ௩௦ : க; "அகப்படு பொறியி னுரை யாக்குவா ரியா ரம்மா, மிகைப்படு பொறியி னுரை வெறியராச் செய்யலாமோ, நகைக்கதி மதியம்வெய்தா நடுங்கச்சுட்டிடுத லுண்டோ, பகைக்கதிர்ப் பருதி சந்துமா யும் பயத்த லுண்டோ" (வளையாபதி); "இனப்பொருளைச் சுட்டுதலின்றி பண்படுத்து வழங்கப்படும் பெயர் வழக்குநெறியல்ல செய்யுணெறி யென் வாறு; உ - ம். 'செஞ்ஞாயிற்று......வேண்டினும்' எனவரும்; பலபொரு குப் பொதுவாகிய சொல்லல்லதே ஒரு பொருட்குச் சிறந்த பண்பானவி டிக்கப்படுவது; ஞாயிறு திங்களென்பன பொதுச்சொலன்மையிற் செஞ்ஞா றென்றும் வெண்டிங்களென்றும் விசேடிக்கப்படாவாயினும், செய்யுட்கண் அணியாய் நிற்றலின் அமைக்கவென்றார்", "செஞ்ஞாயிற்று நிலவு....வெயி வேண்டினும்: என இவை கருஞாயிறும் கருந்திங்களுமாகிய இனமின்மையில் விசேடிக்கப்படாவாயினும் செய்யுட்கு அணியாய் நிற்றலின் அமைத்தார் (தொல். கிளவி. சூ. கஅ - சே; ந); செம்மை வெண்மை, இங்கே இனமி ளாதவத்திற்கு அடையாக வந்தனவென்பர்; நன் - மயிலை. சூ. ச௦௦; நன் வி. சூ. சoக ; இ-வி. சூ. ௩க௩ - உரை; பிரயோக. உ௩.

னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த
வெம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்
பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை
யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங்
கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென
வாண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடலி
னின்னா டுள்ளுவர் பரிசில
ரொன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே.*

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவன் 'எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்' என்றற்கு ஆவூர்மூலங்கிழார்பாடியது.

இ - ள்.—மலையையொக்கும் இளங்களிற்றின்மேல ஆகாயத்தைத்தடவும் கூறுபாட்டையுடையனபோல விரவின பலநிறத்தையுடையனவாகிய கொடிகள் அசைந்து தோன்றும் பரந்த படையையுடைய விறல்வேந்தே, நீ முனிந்து பார்க்குமிடம் தீப்பரக்க, நீ அருளிப்பார்க்குமிடம் பொன்பொலியச் செஞ்ஞாயிற்றின் கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின் கண்ணே வெயிலுண்டாக வேண்டினும் நீ வேண்டியபொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையையாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லை சொல்லவேண்டுமோ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூப்பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாஞ்செய்த நல்வினையாலுள்ள இன்பத்தின் பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்கு வழங்குதலும் வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக்கருதி, அவ்விடத்து நுகரும் நுகர்ச்சி இவ்விடத்தும் கூடுதலான், நின்னாட்டை நினைப்பர் பரிசிலர்; பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னாடு நின்னையுடைத்தென்றுகருதி ஆதலால்.—எ - று.

மற்று, அசை.

கஉ - ரு. ஈதல் ஏற்றல் முதலியன இல்லாமையால் தேவருலகம் அவமதிக்கப்படுதலை, "ஈண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல், காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்ல, தறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர், யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக், கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே" (மணி. கச: ருஅ-சங); "ஈவாரு மேற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் (ஒப்புரவு) புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று", "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்கணவர்" (குறள். உகங, க0ருஅ - பரிமேல்) என்பவற்றாலும் உணர்க.

* மு. புகழ்ச்சிக்கண்வந்தசெந்துறைப்பாடாண்பாட்டிற்குமேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. உஎ - ந.

வேந்தே, நீ வேண்டியது விளைக்கும் ஆற்றலையாகலின், விண்ணுல கத்து நுகர்ச்சி ஈண்டுங்கூடலின், ஒன்னார் தேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின் னொடு நின்னையுடைத்தென்று நினைவுடையுள்ளுவர் ; ஆதலான், நின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல வளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக. (௩அ

(௩௯.) புறவி னல்லல் சொல்லிய கறையடி
யானை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்
கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக
ஈதனின் புகழு மன்றே சார்த
லொன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற
றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பி
னடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று
மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத
தறநின்று நிலையிற் றாகலி னதனான்
முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோட்
கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ

---

௧. சொல்லிய - களைய; புறநா. ௬௦: ௭; "துணைவனாக குற்ற துன்பமு சொல்லிய தொடங்கினானோ" சீவக. ௧௧௪௬.

௧ - ௩. புறநா. ௩௭: ௫ - ௬ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௫ - ௬. செம்பியன் பகைவருடைய தூங்கெயிலெறிந்தமை பின்வரு வனவற்றாலும் விளங்கும்:—"ஒன்னா, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவ சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை, நாடா நல்லிசை ந ற்றேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண். ௭௯-௮௨); "வீங்குதோட் செம்பியன் சீ றம் விறல்விசும்பிற், றூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்" (பழ. ௪௯); "வெயி விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப, வெயில்மூன் றெறிந்த விகல்வே கொற்றமும்", "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை" (சிலப் ௨௭: ௧௬௪ - ௫ ; ௨௯: "வீங்குநீர்"); "தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோ செம்பியன்" (மணி. ௧: ௪); "திறல்விளங் கவுணா நூங்கெயி லெறிந்த, விற மிகு முரசின் வெல்போர்ச் சோழன்" (தொல். களவு. சூ. ௧௧ - ந. "கன ணே"); "தேங்குதூங்கெயி லெறிந்தவவனும்" (கலிங்க. இராச. ௧௭) "வாங்குந் திருக்கொற்ற வாளொன்றின் வாய்வாய்ப்பத், தூங்கும் புரி துணித்தகோன்" (இராசராசசோழனுலா, ௧௩); "கூடார்தந், தூங் மெயி லெறிந்த சோழனும்" விக்கிரமசோழனுலா, ௮ - ௯.

௮ - ௯. புறநா. ௫௮: ௯; "மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத் தறங்கெட வறியா தாங்கு" (நற். ௪௦௦); "ஆரங்கண்ணி யடுபோர்ச் சோழ ரறங்கெழு நல்லவை யுறந்தை" அகநா. ௯௩.

௧௨. "கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால வளவன்" பொருந. ௧௪௮.

யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய
வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்
டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி
மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன் றொலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறோக்கத்துநப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.— புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்திய அடியினையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்து செறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையினையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும் துலாத்தின் கண்ணே தலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான், இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல் நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே; அசுரர்க்குப் பகைவராகிய தேவர்கள் கிட்டுதற்கு வெருவும் அணுகுதற்கரிய மிக்க வலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக் கொல்லுதல் நினது புகழுமல்லவே; கேடின்றி, மறம்பொருந்திய சோழரது உறையூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம் நின்று நிலைபெற்றதாதலால், முறைமை செய்தல் நினக்குப் புகழுமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரைவென்ற கணையமரத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோளினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய வளவ, எவ்வாறு கூறுவேனோயான்? உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப்படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்களையுடைய இமயமலையின்கட் சூட்டப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில்பொருந்திய நெடிய தேரையுமுடைய சேரனழிய அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதாளைப் பாடுங்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடுங்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தாள்பாடுங் காலென்றார்; தாளை முயற்சி யெனினுமமையும்.

நிறைதுலாம்புக்கோன்மருக, நீ அவன்மருகனாதலால், ஈதல் நின்புகழு மன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் னூங்கணோர் நினைப்பின், அடுதல் நின்புகழு மன்று; உறந்தை அவையத்து அறம் நின்றுநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின் புகழுமன்று; அதனால், கலிமான்வளவ, நின் தாள்பாடுங்கால், யான் யாங்கன மொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்கனமொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது, ஆற்றலாற்போந்த பொருளெனக் கொள்க.

கறையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுளர். (௩௯)

---

௧௫. "விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்" (சிலப். ௨௩: ௮௨; மணி. ௨௮: ௧௦௪); "விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோன்" சிலப். ௨௮. ௧௩௬.

௧௪ - ௫. புறநா. ௨: ௨௬ - ஆம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

(சo.) நீயே, பிற [1]ரோம்புறு மறமன்னெயி
லோம்பாது கடந்தட்டவர்
முடிபுனைந்த பசும்பொன்னி
னடிபொலியக் கழறைஇய
வல்லாளனை வயவேந்தே
யாமேநின், னிகழ்பாடுவோ [2]ரெருத்தடங்கப்
புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற
வின்று கண்டாங்குக் காண்குவ மென்று
மின்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும
வொருபிடி படியுஞ் சீறிட
மெழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.— நீ, பகைவரது பாதுகாத்த மறம் நிலைபெற்ற அரண்களை பாதுகாவாது எதிர்நின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மகுடமாக செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னால் நினது அடிபொலிய வீரக்கழலசெய் புனைந்த வலிய ஆண்மையையுடையை; வயவேந்தே, யாங்கள், நின்னை இழி துரைப்போர்கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்துரைப்போர் பொலிவுதோன்ற இன்று கண்டாற்போலக் காண்போம்; எந்நாளும் இனியமொழியோடு எளிய செ வியை யாகுக; பெரும, ஒருபிடிகிடக்கும் சிறியவிடம் ஏழுகளிற்றுயானை யைப் பாதுகாக்கும் நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

நாடுகிழவோய், இன்சொல் எண்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நி இகழ்பாடுவோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யா இன்றுகண்டாங்குக் காண்குவமெனக் கூட்டுக.

வல்லாளனையென்பதனுள், ஐகாரம், முன்னிலைவிளக்கிநின்றது; அ நிலையுமாம். மதி, முன்னிலையசைச்சொல்.

'கழறைஇய வல்லாளன்' என்றதனாற் பகையின்மையும், 'ஒருபிடி ப யுஞ் சீறிட மெழுகளிறுபுரக்கும் நாடுகிழவோய்' என்றதனாற் பொருட்கு வின்மையுங் கூறியவாறாயிற்று. (சo)

க - ரு. "புலவர் பூண்கட னாற்றிய பகைவர், கடிமதி லெறிந்து குடு கொள்ளும், வென்றி" பெரும்பாண். சருo - ருஉ.

கூ. "காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீக்கூறு மன் னிலம்" குறள். ருஅசு.

அ - கூ. செவியறிவுறுத்தற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ககச-ந

(பி - ம்.)— [1] 'ஓம்புற்றமனை' [2] 'எருத்தமடங்க'

(௪௧.) காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது
வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய
வேண்டிடத் தடூஉம் வெல்போர் வேந்தே
[1] திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும்
பெருமரத் திலையி னெடுங்கோடு வமறல் பற்றவும்
வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவு
மஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவு
மெயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவுங்
களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்
வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுங்
கனவி னரியன காணா நனவிற்
செருச்செய் முன்பநின் வருதிற னோக்கி
மையல் கொண்ட வேமமி லிருக்கையர்
புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்
கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றோ
டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற

௧-௩. "உண்ணுந் துணைக்காக்குங் கூற்று" (பழ. ௮௯); "செயிரிற் குறைநாளாற் பின்சென்று சாடி, யுயிருணனுங் கூற்றமும் போன்ம்" (கலி. ௧௦௫); "ஞாலத் தின்னுயிர் வாழ்வோர் காப்பட், காலம் பார்க்குங் காலன் போல" (பெருங். ௧. ௩௭ : ௨௦௪ - ௫); "சாற்று நாளற்ற தெண்ணித் தருமம்பார்த், தேற்றும் விண்ணென்ப தன்றி யியலைப்போ, ஞற்றங் கேட்டலுற தின்ன மெய்ப்பதோர், கூற்றுணடோ" (கம்ப. தாடகைவதை. ௬௪); 'அடலவேண்டிறுறறுபவர்கண' என்பதற்கு 'வேற்றுவேந்தரைக்கோறல் வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டு' எனப் பொருள்கூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டினர்; குறள். ௮௯௩-பரிமேல்.

௯-௧௦. களிறெறிந்தது பற்றியை யுணர்த்திவருதற்கு இப்பகுதி மேற்கோள்; (சிலப். ௧௫: ௯௫ - ௧௦௬-அடியார்); "மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விறற்குரங்கு, தொககன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் சுடர்மகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெனுந் தம்முயிர்க, ளுக்கன வாதல்செய் தாற்பொருடேயும் பயமுடைத்தே" கனநூல், ௧௫.

௧௪-௫. மனைவியர்க்குத் தமது வருத்தந் தோன்றாமல் கணவர் மறைத்தலை, "கருங்கயனெடுங்கட் காதலி தன்னை ....வருபனி கரந்த கண்ணனாகி" (சிலப். ௧௬: ௯௪ - ௭) என்பதனாலுமறிக.

௬ - ௧௬. "பிறவும்....தானே": தோற்றோர் தேய்விற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௬. ௭ - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'திசையிருநான்குமுற்கவும்'

செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நாடே.*

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கூற்றும் தன்னால் உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருந்துணையும் பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும்போரை யுடைய வேந்தே, எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்துவீழவும், பெரியமரத் தின்கண்ணே இலையில்லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்ய சுடரையுடைய ஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத் தருவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்படவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணே வீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணே வார்க்கவும், பன்றியேற்றை ஏறவும், ஆடையைக் களையவும், வெளிதாகிய வலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனவினும், மெய்ம்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக் கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய், நின் மேற்செலவின் கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய காவலில்லாத இருத்தலையுடையராய்த் தம்பிள்ளைகளுடைய பூப்போலுங்கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்மனைவியர்க்குத் தமது வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரிநிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்க வளவ, நின்னைச் சினப்பித்தோருடைய நாடு.—எ - று.

உற்கவென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியனவெல்லாம் உற்பாதமாய் நனவிற் காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்து வீழ்தல் முதலாயின கனவிற் காணப்பட்டன.

வருதிறன் - ஈண்டுச் செல்லுந்திறனென்னை இடவழுவமைதியாய் நின்றது.

'மனையோட்கெவ்வங் கரக்கும்' என்பது, "ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கறிப்ப" என்றாற்போலப் பன்மைக்கேற்பநின்றது.

தான், ஈண்டு அசைநிலை.

பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும்.

இலையினெடுங்கோடு வற்றல்பற்றவு மென்பதற்கு நெடுங்கோட்டின் கண்ணே இலையில் வற்றற்றன்மைபற்றவுமென உரைப்பினுமமையும்.

வேந்தே, முன்ப, வளவ, நீ இத்தன்மையையாதலான், நிற்சினைஇ யோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக் கூட்டுக.

காற்றோடெரிநிகழ்ந்தன்ன செலவிற் செருமிகு வளவவென மன்னவன் புகழும், நிற்சினைஇயோர்நாடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றன் றெனவொன்னார்நாடழிபிரங்கியதும் கூறுதலால், இது கொற்றவள்ளை யாயிற்று. (௪௧)

* மு. நிமித்தம்பற்றிவந்ததற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௦ - இளம்), பாடாண்கொற்றவள்ளைக்கும் (ஷை ஷை சூ. ௩௪ - ந), ஓம்படைவாழ்த்திற்கும் (ஷை ஷை சூ. ௩௫ - ந) மேற்கோள்.

௪௨.) ஆனா வீகை யடுபோ ரண்ணனின்
யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமநின்
றானையும் [1] கடலென முழங்குங் கூர்நுனை
வேலு [2] மின்னின் விளங்கு முலகத்
தரைசுதலை பனிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புரைதீர்ந் தன்றது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்
முனைதரு பூசல் கனவினு மறியாது
புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வாளையு முழவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்
கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
வன்புலக் கேளிர்க்கு [3] வருவிருந் தயரு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி
நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்
புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே

---

௨. புறநா. ௩௮ : ௧.

௧௦. "குட்டியைத் தின்னலாமோ கோட்புலி புறந்த தாக" (சீவக ௧௧௩௪); "புலிதானே புறங்காக்கக் குட்டிகோட் படாதென்ன, வொலியாழி யுலகுரைக்கு முரைபொய்யோ", "புன்புற மயிரும் பூவாக் கட்புலம் புறத்து நாறு, வன்பறழ வாயிற் கவ்வி வலலிய மிரிந்த" கம்ப. சூர்ப்பநகை. ௧௦௨; கடறுவு. எ.

௧௭ - அ. "வன்புல......பொருந: என்றக்கால் பகைவேந்தரை வென்றி கொள்ளுங்கால அவர்தாமே தத்தம்பொருள் பிறர்க்களிப்பாரென்னும் பொருள் தோன்றினும் தோன்றுமெனபதலலது ஒருதலையாக உள்ளுறை யுவமங்கோடல் வேண்டுவதன்று; என்னை? 'தாய்சாப்பிறக்கும்...அவரூர்' என்றாற்போலக்கூறாது அந்நாட்டுக்கருங்களமர்முதலாயினார் வருந்தாமற் பெறும்பொருள் பிறநாட்டார்க்கு விருந்து செய்யத்தகும் என்று அந்நாட்டினது வளமை கூறினமையினென்பது" தொல். உவம. சூ. ௩௧ - பேர்.

௧௯ - ௨௧. "கல்வீழருவி கடற்படர்ந் தாங்குப், பலவேறு வகையிற்

(பி - ம்.) 1 'கடலினொலிக்கும்வைந்நுதி' 2 'மின்போலவிர்வரு ஞாலத்து' 3 'வருவிருந்தமரும்'

நீயே, மருந்தில் கணிச்சி வருந்த வட்டித்துக்
கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு
மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை
~~பாண்டியன் இலவந்திகைத் துஞ்சிய நன்மாறனை~~ இடைக்காடனூர் பாடியது.

இ - ள்.—அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலையுமுடைய தலைவ, நினது யானையும் மலைபோலத்தோன்றும் ; பெரும, நின் படையும் கடல்போல முழங்கும்; கூரிய நுனையையுடைய வேலும் மின் போலவிட்டு விளங்கும் ; இங்ஙனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலைநடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடையையாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய்வருகின்றது ; குளிர்ந்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலலலது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத் தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ' என்று சொலலி, நினது மூந்துற்றுசசெலலும் படையுண்டாக்கும்பூசலைக் கனவின்கண்ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவிலலாத செவ்விய கோலால் நீ பாதுகாப்பப் பெரியவிசேடத்தையுடைய புதுவருவாயையுடைத்தாய் நெல்லறுப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துககொள்ளப்பட்ட வாளையும், உழுவார் படைவாளால மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும்பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்டதேனும், பெரிய துறைக்கண நீரை முகநதுகொள்ளும் பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவறறை வன்புலததினின்றும் வநத சுற்றத்தார்க்கு விருநதாக விரும்பிககொடுக்கும் மெனபுலத்தூர்களையுடைய நல்ல நாட்டுக்கு வேநதே; மலையினின்றிழிநது பெரிய கடலைநோக்கி நிலவெலலையினின்றிழியும் பல யாறுகளையொப்பப் புலவர்யாவரும் நின்னைநோக்கினர்;

பணிந்த மனனர்" (பெரும்பாண். சஉஎ - அ); " தூமலர் துவன்றிய கரை பொரு நிவப்பின், மீமிசை நலயாறு கடற்படர்ந தாஅங்கு, யாமவணின்றும் வருதும்" (மலைபடு. ருக - ங); "கடுவரை நீரிற் கடுத்துவர" (பு - வெ. க: கக); "பெய்யு மாரியாற் பெருகு வெள்ளம் போய், மொய்கொள வேலைவாய் முடுகு மாறுபோல" கம்ப. கையடை. கரு.

உஉ. புறநா. ங: கஉ - ஆம் அடி ககுறிப்பைப் பார்க்க; "கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே" பதிற். கச: கO.

உங - ச. " கூற்று.....நோக்கினையே : என்பது வெகுளியுவமம்" தொல். உவம. சூ. கக - பேர்.

உக - ச. புறநா. உOங ; "நெருநலென்பது சென்றது நின்ற, வின்றுஞ் செல்லாநின்றது முன்சென்று,வருநாள் கண்டா ரியாரே யதனு, லொருநா ளகப்படுத் துடையோ ரின்மையி, னலலது நாடுமி னுள்ளது கொடுமின், வழாஅ வின்பமும் புணர்மி னதாஅன்று,கீழது நீரகம் புகினு மேலது,விசும்பின் பிடர்த்தலை யேறினும் புடையது, நேமி மாலவரைக் கப்புறம் புகினும், கோள்வாய்த்துக் கொட்குங் கூற்றத்து,மீளிக் கொடுமா விலக்குதற் கரிதே" ஆசிரியமாலை.

* மு. கொள்ளார்தேஎங்குறித்தகொற்றமென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கO - இளம்; ஷை. ஷை. சூ. கஉ - ந.

ரன் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சி ன்னும் படைக்கலத்தை உயிர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற் போ ம் வலியுடனே நினக்கு மறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் ாள்ள நோக்கினாய்.—எ - று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினுமமையும்.

வன்புலம்:—குறிஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம்: — மருதமும், ய்தலும்.

கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவர்.

யாணர்த்தாகி விருந்தயரும் நன்னாடென்க.

பொருந, புலவரெல்லாம் நின்னோக்கினார்; நீ அரசுதலைபணிக்கும் ஆற் லையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை ; அதனால், இச்செய்தி புரை ர்ந்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகலினெனக் கூட்டுக.

புரைதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சிதீர்ந்ததெனப்பொருளாக்கி, பொருந, ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை ; புலவரெல்லாம் பரிசில் பெறுதற்பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப் புதிதன்று ; ஆக ன் உயர்ச்சி தீர்ந்ததென்றுரைப்பினுமமையும். (௪௨)

௪௩.) நிலமிசை வாழ்ந ரலமர றீரத்
தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்கு
மவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்
௫ கூருகிர்ப் 1 பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத்
தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்
2 றபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா வீகை யுரவோன் மருக

---

௨ - ௪. "விண்செலன் மரபி னையர்" (முருகு. ௧௦௭) என்பதற்கு ஞாயிற்றின் வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்தலாற்றாவென்றுகருதித் தமதருளினாற் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுகின்ற முனிவர்' ன்று நச்சினார்க்கினியர் விசேடவுரையெழுதி இவ்வடிகளை மேற்கோள் ாட்டியிருத்தலும், "சுடரொடு திரிதரு முனிவரும்" (சிலப். ௧௨) என் பதும், 'ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதல் காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவரும்', 'கதிரவனுடைய வெம்மை உயிர்களைவருத்தாமல் அத னைத்தாங்கி அவனுடனேசுழன்று திரிதலைச்செய்யுந் தெய்வவிருடிகளும்' என்னும் அதன் உரைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௬-௭. "என்புமுரியராதல, 'தன்னகம்புக்க........சீரைபுக்கோன்' முதலாயினார்கட்காண்க" குறள். ௭௨ - பரிமேல்.

௪-௮. புறநா. ௩௭ : ௫ - ௬ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௬ - ௮. இவ்வடிகளாற் கூறிய அவ்வரசன் பெருமை கொடையாலுண்டாகிய வீரச்சுவைக்குதாரணம்; தொல். மெய்ப்பாடு. ௫. ௯ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'பருந்தினெறி' 2 'தபுதிகண்டஞ்சி'

நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்
றேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்
[1] கொடுமர மறவர் பெரும கடுமான்
கைவண் டோன்ற லைய முடையே
னார்புனை தெரியனின் முன்னோ ரெல்லாம்
பார்ப்பார் நோவன [2] செய்யலர் மற்றிது
நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி
நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு
நீபிழைத் தாய்போ னனிநா ணினையே
தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்ம
லிக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்
காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின்
யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுண்
மிக்கு [3] வரு மின்னீர்க் காவிரி
யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டுப்பொருவுழிக் கைகரப்ப வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல்லையென நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உளதாகிய சுழற்சி நீங்கச் சுடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்தைத் தாம் பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக்கொண்டு அச்சுடருடனே சூழவரும் விளங்கிய சடையையுடைய அருந்தவரும் வியப்பான்மயங்க, வளைந்த சிறகினையும் கூரியஉகிரினையுமுடைய பருந்தினது எறிதலைக்கருதி அதனைத்தப்பித் தன்னிடத்தையடைந்த குறிய நடையையுடைய புறவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன்னழிவிற்கு அஞ்சாது துலாத்தலையுட்புக்க வரையாத வண்மையையுடைய வலியோனது மரபினுள்ளாய், பகைவரைவென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வண்கிள்ளிக்குத் தம்பி, நீண்ட அம்பினையும் வளைந்தவில்லினையுமுடைய மறவர்க்குத் தலைவ, விரைந்த குதிரையையுடைய கைவள்ளியதோன்றால், நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடுடையேன்; ஆத்தியாற்செய்யப்பட்ட தாரையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளாரியாவரும் பார்ப்பார் வெறுக்கத்

* மு. "நிலமிசைவாழ்நரென்னும் புறப்பாட்டுப் புலவன் அரசனைநாடி நன்குரைத்தல்; அஃது இயற்கைவகையானன்றிச் செய்கைவகையாற் பரவலும் புகழ்ச்சியுந் தொடர்ந்தமுன்னோர் கூறியகுறிப்பு" தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'கொடுவின்மறவர்' 2 'செய்யார்' 3 'வருநீர்க்'

தகுவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நாமையை யுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான்செய்த தவற்றிற்கு வெறுயென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிக நாணினுய்; இவ்வாறு தம்மைத் தப்பியவரைப் பொறுக்குந்தலைமை இக்குலத்திற்பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியையுடையோய், நீ அறிவித்தாய்; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன் ; பெருகிவரும் இனிய நீரையுடைய காவிரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் பலவாக நின்வாழநாள் சிறப்பதாக.—எ - று.

முனிவரென்றது, வேணுவியோரை ; அன்றி, சடாதிரிகதவழித்திரிந்து தவஞ்செய்யுமுனிவரென்றும் உரைப்ப.

சீரை - துலாக்கோற்றட்டு.

'மற்றிது, நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி' என்றது, சூதுபொருவழிக் கையாற கவறுபுதைபப வெகுணடு வடடுக்கொணடெறிந்தானை 'இவ்வாறுசெய்தல நின்பெருமைக்குப் பொருந்துமோ ? அதனால நினைபிறப்பிலே ஐயமுடையேன' என்றசொலலை.

இது, பொறுத்தற்கரியபிழையைப பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று. (சங)

(சச.) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு [1] நெய்ம்மிதி பெறாஅ
திருந்தரை நோன்வெளில் [2] வருந்த வொற்றி
நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்
(ரு) தலமரல் யானை யுருமென முழங்கவும்
பாலில் குழவி யலறவு மகளிர்
பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவு
மின்னு தம்ம [3] வினிதி திருத்த

உ. "நெய்ம்மிதி கவளம்" (பெரும்பாண். ௲௪); "நெய்ம்மலி கவளங் கொள்ளாது" (சீவக. ௧0௭௬); "நெய்ம்மிதி கவளந் தெவிட்டிநின்றடர்க்கு நிழலசுளி தறுகண்மால யானை", "கைம்முகந் தெடுத்த நெய்ம்மிதி கவளங் களித்தெறி மும்மதக் களிறு" கூர்ம. சூரியன்மரபு. அ, உ௨.

௪. பலவின்பாற்படர்க்கைவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்குறிப்பனதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௫0; நன் - வி. சூ. ௩௫௧ இ - வி. சூ. உ௫0.

௩. புறநா. ௩௬: ௧௧.

(பி - ம்.)—[1] 'நெய்மிகுதி' [2] 'வருந்தவெற்றி' [3] 'ஈண்டினிதிருத்தல்'

முன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்ற
லறவை [1] யாயி னினதெனத் திறத்தன்
மறவை யாயிற் போரொடு திறத்த
லறவையு மறவையு மல்லை [2] யாகத்
திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவி
னீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குத
னாணுத்தக [3] வுடைத்திது காணுங் காலே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர்முற்றியிருந்தகாலத்து அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கரிய பிடியினது ஈட்டத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்படியாவாய் நெல்லையுடைய கவளத்துடனே நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவளமும் பெறுவாய்த் திருந்திய மருங்கையுடைய வலிய கம்பம்வருந்தச் சாய்த்து நிலத்தின் மேலேபுரளும் கையையுடையவாய வெய்தாகவுயிர்த்துச் சுழலும்யானை உருமேறுபோல முழங்கவும், பாலில்லாத குழவி அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை முடிப்பவும், நீரில்லாத தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக்கூப்பிடும் கூப்பீட்டைக்கேட்கவும், இவற்றிற்கு நாணாது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்தல் இன்னாது; நண்ணுதற்கு அரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தோன்றல், அறத்தை உடையையாயின், இது நினதென்றேவென்று சொல்லித் திறத்தல் செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின், போரால் திறத்தல்செய்வாயாக; அவ்வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையுமுடையையல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்பட்ட திண்ணிய நிலையையுடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதிலுள் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்குதல் நாணுந்தன்மையையுடைத்து இஃது ஆராயுங் காலத்து.—எ - று.

செய்யென ஒருசொல்வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

திறத்தலென்பதனை இதுதிறக்கவெனவியங்கோளாகவுரைப்பினுமமையும்.

---

௧௦. வயவென்னும் உரிச்சொல் 'வலி' என்னும் பொருளில்வந்ததற்கு மேற்கோள்; இ - வி. ௩. ௨௯௦ - உரை.

௧௧ - ௨. புறநா. ௩௬௦ : ௧ . ௨; "மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்த விம் மருண்மாலை" சிலப். ௭ : ௪௨.

௧௬. புறநா. ௩௬ : ௧௩.

௧௧ - ௬. "அறவை....காணுங்காலே: என இது செம்பொருட்செவியுறை; தொல். செய். ௫. ௧௨௮ - பேர்.

* மூ. அகத்தரசற்கழிந்தது கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௫. ௧௦ - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'ஆயினிற்றெனத்திறவைதன்மறவை' 2 'யாகித்' 3 'உடைத்தது'

அம்ம, கேட்பித்தற்கண் வந்தது.

'அறவியு மறவியு மல்லை யாயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

படியா பெறா என்பன எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று.

கையவென்பது, வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று. (சச)

(சரு.) இரும்பனை வெண்டோடு 1 மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்ல
னின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே
யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
யிருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே, அதனா
குடிப்பொரு ளன்றுநுஞ் 2 செய்தி கொடித்தேர்
நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமிவ் விகலே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரியபனையினது வெளியதோட்டைச் சூடினோனல்லன்; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாரையுடையோனல்லன்; நின்னுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னுடன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; ஆதலான், நும்முள், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது நுங்குடியன்றே? இருவீரும் வெல்லுதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், நுங்குடிக்குத் தக்கதொன்றன்று, நுமது செய்கை; கொடியாற்பொலிந்த தேரையுடைய நும்மைப்போலும் வேந்தர்க்கு உடம்பு பூரிக்கும் உவகையைச்செய்யும், இம்மாறுபாடு; ஆதலான், இது தவிர்தலே நுமக்குத் தக்கது.—எ - று.

நின கண்ணியுமென்பது, நின்ன கண்ணியுமென விகாரமாயிற்று.

அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று. (சரு)

க. 'தோடு' என்பது புல்லுறுப்பையுணர்த்துதற்கு மேற்கோள்; தொல். மரபு. சூ. அசு - பேர்.

௩ - ௬. முன்னிலைகூடியபடர்க்கையும் முன்னிலைமுடிபேற்றதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௩௩.

(பி - ம்.)—1 'மிலைச்சோனுமல்லன்' 2 'செய்கை'

(சசு.) நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் [1] பிறவு
மிடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை
யிவரே, புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்
ரு களிறுகண் டழூஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறாஅர் [2] மன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கணோ வுடையர்
கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்ம்மே.*

திணையும் [3] துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மலயமான்மக்களை யானைக்கிடுவுழிக்கோவூர்கிழார்பாடி உய்யக்கொண்டது.

இ - ள்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்பல வற்றையும் தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம், அறிவான் உழுதுண்ணுங் கற்றோரது வறுமையை யஞ்சித் தம்முடையபொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையராய வாழ்வாரது மரபினுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக்கண்டு தம் இளமையால் தாம் முன்பு வெருவியழு கின்ற அழுகையைமறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப் பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர்வருத்தத்தையுடையர்; இதுகேட்டாயாயின், நீ விரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறாஅரென இயைப்பினுமமையும்.

அழாஅல் களிறுகண்டு மறந்தவெனக் கூட்டுக.

நீ புறாமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர்வறுமையஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மரபினராதலானும், இவர், நின்னால் அருளத்தக்கினல்லது முனியத்தக்காரென்பதாம்.

இதுவும், இவரைக்கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தலின் துணைவஞ்சியாயிற்று. (சசு)

க - உ. புறநா. ருஎ: ரு - சு-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

* மு. துணைவஞ்சியென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. எ - இளம்); இப்பாட்டு மேற்செலவின்கண் நிகழாமையின் துணைவஞ்சியன்றென்றும், பாடாண்டிணையென்றும் கூறுவர்; மடி. மேடி. வேடி. அ - ந.

(பி-ம்.)-1 'பிறவும் பலவும்' 2 'மன்றமருண்டு' 3 'துறைஇயன்மொழி'

(௪௭.) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி
நெடிய வென்னாது சுரம்பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி
ஓம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் [1] தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட
நண்ணார் நாண வண்ணாந் தேகி
ஆங்கினி தொழுகி னல்ல [2] தோங்குபுகழ்
மண்ணாள் செல்வ [3] மெய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.*

திணையும் துறையும் அவை.

---

௧. புறநா. ௧௭௩ : ௩; "பழுமர முள்ளிய பறவையின்...புக்கு" (பொருந. ௬௪ - ௭); "பழுமரந் தேரும் பறவை போல......பாண" (பெரும்பாண். ௨௦ - ௨௨); "பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவைபோல......துவன்றி" (மதுரை. ௫௭௬ - ௮௦); "கனிபொழி கானங் கிளையொடுணீஇய, துனை பறை நிவக்கும் புள்ளின மான...நன்னாட் படர்ந்த கொள்கையொடு" (மலைபடு. ௫௪ - ௬௪); 'படர்' என்பது உள்ளுதலாகிய குறிப்புணர்த்துதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௪௪ - சே; பேர்; இ - வி. சூ. ௨௮௨ - உரை.

௩. "வல்லாங்குச்செய்து" மணி. ௨௩: ௪௪.

௬. குவ்வுருபு பொருட்டுப்பொருண்மைக்கண்வந்ததற்கு 'வரிசைக்கு வருந்தும்' என்பது மேற்கோள்; சிலப். பதி. ௫ - அடியார்; நன் - மயிலை. சூ. ௨௯௭.

* மு. துணைவஞ்சியென்னுந்துறைக்குமேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௭ - இளம்); இப்பாட்டு மேற்செலவின்கணடங்காமையின் துணைவஞ்சியன்றென்றும், பாடாண்டிணையென்றும் கூறுவர் (ஷை ஷை ஷை ௮ - ந); "வள்ளியோர்ப்படர்ந்து......செம்மலுமுடைத்தே: இது சோழன் நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர்புக்க இளந்தத்தனென்னும்புலவனைக் காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புக்குழி அவ்வரசற்கு வருகின்ற துகளினைக் கோவூர்கிழார் புலப்படாமற் செய்யுள் செய்து, தமது சொல்லலை யரசன் கேட்டஞ்சிறுமென்னும் பொருளை நிறுத்துதலிற் பழிகாப்புச்செவியுறையங்கதமாயிற்று; இவ்வாறே புறத்தினுட் செவியுறைச்செய்யுட்கள்பலவும் வருவனவுள; அவ்வேறுபாடுணர்ந்து கொள்க" ஷை. செய். சூ. ௧௨௮ - ந.

(பி - ம்.)—1 'தீங்கறிந் தன்றே' 2 'ஓங்கிய' 3 'எய்தின'

சோழன் நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர்புகுந்த [1] இளந்தத்தனெ
னும்புலவனைக் காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானெ
கொல்லப்புக்குழிக் கோவூர்கிழார்பாடி உய்யக்கொண்டது.

இ - ள்.—வண்மையையுடையோரை நினைத்து பழுமரந்தேரும் பறவைபோலப்போகி நெடியவென்றுகருதாது அரியவழி பலவற்றையுங்கட ந்து திருந்தாத நாவால் தாம்வல்லபடிபாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான்மகி ழ்ந்து உள்ளமறைக்காது [2] சுற்றத்தையூட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு வழங்கித் தம்மைப்புரட்போரார்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாகவருந்தும் இரப்பாளரது பரி சிலான்வாழும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச்செய்யும் கொடுமையறிந்ததோவெனின் அது இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுகத்தால் தம்மொடு மலைந்தோர்நாணத் தலைவணங்கக் கல்வியான்வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவ்விடத்து இனிதாக முழுமல்லது, உயர்ந்த புகழையுடைய நிலமாளும் திருப்பொருந்திய நும்மோடொக்கும் தலைமையுமுடைத்து.—எ - று.

ஓங்கியவென்பதூஉம், செல்வமுமுடைத்தென்பதூஉம் பாடம்.

சுரம்பலகடந்து புள்ளிற்போகியென மாறிக்கூட்டுக.

பரிசிலவாழ்க்கை, நும்மோரன்ன செம்மலுமுடைத்து; ஆதலா ல் கண்ணோர்நாண [3] இனிதொழுகிநல்லது, பிறர்க்குத்தீதறிந்தன்றோ? என்றெனக்கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாமும்பரிசிலவாழ்நருள் ஒருவராதலான், 'வடிபடுசில்லின் வல்லாங்குபாடி' எனப் பணிந்துகூறினரெனக. (

(பி - ம்.)— 1 'இளந்தத்தனைக' 2 'கொல்லப்புகுவழிக்' 3 'இனிதொழுகி ன்றல்லது'

(௪௮.) கோதை மார்பிற் கோதை யானுங்
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு
மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானுங்
கண்ணா றும்மே கானலந் தொண்டி
௫ யஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவ
னன்றோ படர்தி யாயி னீயு
[1] மெம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல
வமர்மேம் படூஉங் காலைநின்

க - உ. மோனைத்தொடைக்கும் (தொல். செய். சூ. கஉ - பே) பிறவடிதொடுத்த கட்டளையடிமோனைக்கும் (௸. ௸. ௸. கஉ மேற்கோள்.

௪. தொண்டி: புறநா. கஎ: கரு; ஐங்குறு. கள௮.

௭. முதுவாயிரவல: புறநா. க௪0: ௬; பதிற். ௬௬; சிறுபாண். ௪

(பி - ம்.)— 1 'எம்மையுமுள்ளுமோ'

புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - புலவராற்றுப்படை.

* சேரமான்கோக்கோதைமார்பனைப் பொய்கையார் பாடியது.

இ - ள்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்கோதையைப்புணர்ந்த மகளிர்சூடியகோதையானும், கரியகழியின்கண் மலர்ந்த நெய்தற்பூவானும் தேன்நாறுகிற்கும் கானலையுடைய தொண்டி ; அஃது எம்முடையவூர் ; அவன் எம்முடையதலைவன் ; அத்தன்மையோனிடத்தேபோகின்றாயாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக, முதியவாய்மையையுடைய இரவல, நீ, அமரின்கண் மேம்படுங்காலத்து நினக்கு உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேம்யாமெனச்சொல்லி,—எ-று.

இரவல, நீயும் அன்னோற்படர்குவையாயின், நின்புகழ்மேம்படுநனைக் கண்டனமென எம்மையும் உள்ளெனக்கூட்டுக.

கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றூரேனும், உள்ளிக்கண்டனமெனச் சொலலென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

மோ, முன்னிலை அசைச்சொல. நீயுமென்பதூஉம், எம்முமென்பதூஉம் எச்சவும்மை.

தலைவனதியல்பையும் ஊரையுங்கூறி, முதுவாயிரவல, எம்முமுள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக் கூறினமையால, இது புலவராற்றுப்படையாயிற்று. (சஅ)

* இப்பாட்டின்முதலடியில தலைவனபெயர் அமைந்துள்ளது.

(சகூ.) நாட னென்கோ வூர னென்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப னென்கோ
யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்
புனவர் தட்டை புடைப்பி [1] னயல
திறங்குகதி ரலமரு கழனியும
பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழூமே.

உ. "பாடிமிழருவி" மணி. கள : ருo.

ச. தட்டை: "வெதிர்புனை தட்டையேன்" (நற். கசள); "தழலுந் தட்டையு முறியுந் தந்து" (குறுந். உஉகூ); "தழலை வாங்கியுந தட்டை யோப்பியும்" (அகநா. கஅஅ); "ஒலிகழைத் தட்டை புடையுநர் புனநதொறும்" (மலைபடு. ஙஉஅ); "தட்டையாவது:—மூங்கிலைக்கண்ணுக்கண் உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப்பிளந்து ஓசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதொருகருவி" குறிஞ்சி. சங - ந.

ச - சூ. திணைமயக்கத்திற்கு மேற்கோள்; திருச்சிற். சூங - பேர்.

(பி - ம்.)—[1] 'அயலிணிரங்கு'

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், நாடனென்றுசொல்லுவேனோ? மருதநிலமுடைமையால், ஊரனென்றுசொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ந்த கடலையுடைய சேர்ப்பனென்று சொல்லுவேனோ? எவ்வாறுசொல்லுவேன் மேம்பட்ட வாளையுடையகோதையை? புனங்காப்போர் கிளிகடிசருவியைப்புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய விளைந்த நெற்கதிர்சூழலும் வயலின் கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும் உளவாகியபுட்கள் சேர எழுமாதலான்.—எ - று.

'புனவர்தட்டைபுடைப்பின்' எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக் கூறினமையான் 'நாடனென்பதூஉம், அவ்விரண்டு நிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும்; எனவேமுல்லைநிலமுமுடையனென்றவாறும்.

புனவர்தட்டைபுடைப்பின், கழனியிலும் சேர்ப்பினும் புள்ளெழுமாதலால், கோதையை யாங்ஙனமொழிகோவெனக்கூட்டுக.

இது, நானிலமுமுடையனுதலிற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ அவன்பாற் செல்லென ஆற்றுப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்புகழ்ந்தமை யான், இயன்மொழியுமாயிற்று. (சக)

(ரு0.) மாசற விசித்த வார்புறு [1] வள்பின்
மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை
யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்
பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை யுருகெழு முரச
மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
நுரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
யறியா தேறிய வென்னைத் தெறுவர
விருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
யதூஉஞ் சாலுநற் றமிழ்முழு தறித

---

௩. புறநா. உஎச : உ.

ரு. "குருதி வேட்ட மயிர்புதை மாக்கண் கடியகழற" (பதிற். உகூ); "கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதிவேட்கை, முரசு" மணி. க : ௩0 - ௩க.

க - ரு. "விரவிய சந்தமென் சேறு மட்டித்துப்,பிரவியந் தழையொடு பிணையல் வேய்ந்தன, பரவிய பலிபெறு முரசம் பன்மையி, லரவியங் கதிர் கொள வதிர்ந் தறைந்ததே" சூளா. சுயம். உக0; பெருங். உ. உ : உசு-௩0.

எ. மூ. அகநா. கூ௩ : க௩.

(பி - ம்.)—1 'வளப்பின்', 'வள்ளின்'

லதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
வீசி யோயே வியலிடங் கமழ
விவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
வலம்படு குருசினீ யீங்கிது செயலே.

திணை - அது; துறை-இயன்மொழி.

சேரமான் தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை முரசுகட்டி லறியாதேறிய 1 மோசிகீரனைத் தவறுசெய்யாது அவன் துயிலெழுந்துணை யும் கவரிகொண்டு வீசியானை மோசிகீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—குற்றந்தீரவலித்துப்பிணித்த வாரப்பட்ட வாரையுடைய கரு மரத்தாற் செய்யகலான இருட்சிபொருந்திய பக்கம் பொலிவுபெற மயிலி னது தழைத்த நெடியபீலியால் தொடுக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொலிவையுடைத் தாகிய நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய தாரைப் பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே பொலியச்சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத் தையுடைய உட்குப்பொருந்திய வீரமுரசம் நீராடிவருவதன் முன்னே எண் ணெயினது நுரையை முகந்தாற்போன்ற மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற் கண்ணே இதனை முரசுகட்டிலென்பதறியாது ஏறிக்கிடந்த என்னைவெகுட்சி தோன்ற இருகூறாக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயைமாற்றியதாகிய அதுவும் அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சியொழிந்து அதனாலும் அமையாதே குறுகவந்து நினது வலியையுடைய முழவுபோலும் தோளையெடுத்துச் சாமரத்தாற் குளிரவீசினாய்; இவ்வகன்ற உலகத்தின் கண்ணே பரக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப்புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்த தாகிய உயர்ந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ? வெற்றிபொருந்தப்பட்ட தலைவா, நீ இவ் விடத்து இச்சாமரையைவீசுதல், அதற்குக்காரணம்சொல்லுவாயாக.—எ-று.

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்று திரிப்பினுமமையும்.

உழிஞை - கொற்றான்; அது குடநாட்டார் வழக்கு.

௧௪ - ௫. புறநா. ௨௭ : ௭ - ௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "புகழ் வெய் யோர்க்குப் புத்தேணாடெளிது" முதுமொழிக். ௭௧.

௧௪ - ௬. "ஒருவர்க்கு இம்மை மறுமைகட்கு இன்பத்தைத்தந்து பூமி யுள்ளளவும் நிற்பது புகழென்னுமாம்; 'ஒன்றுவுலகத்...தொன்றில்' எ - ம், 'இவணிசையுடையோர்க்......மாறுகொல' எனவும் கூறினாராகலின்" சிலப். ௧௧; ௧௧௨ - ௭ அடியார்.

* மூ. முரசுநாட்கோடலுக்கும் (சிலப். ௫ : ௮௯ - ௯௪ - அடியார்), இயன்மொழிக்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ௩) மேற்கோள்.

(பி - ம்)—1 'மோசுகீரனார்'

முழவுத்தோளோச்சியெனவும், தண்ணெனவீசியோயெனவு வாற்றால், சாமரையென்பது பெற்றாம்.

கமழ்தல் - எண்டுப் பரத்தற்பொருட்டாய் நின்றது.

தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினுமமையும்.

குருசில், நீ இதுசெய்தல, இசையுடையோர்க்கல்லது உறை கேட்டமாறுகொலெனக்கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம்.

எண்ணியென்று பாடமாயின், கருதியென்க.

(௫௧.) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லை தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை
வளிமிகின் வலியு மில்லை யொளிமிக்
கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழுதி
[1] தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறாஅன் போரெதிர்
கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
அளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
நுண்பல சிதலை யரிதுமுயன் றெடுத்த
செம்புற் றீயல் போல
வொருபகல் வாழ்க்கைக் [2] குலமரு வோரே.

---

௧ - ௨. "ஒலித்துட, னீர்மிகி னில்லை சிறை" (பழ. ௧௯௦); "முண்டோ செழும்புனல் மிக்குழீஇ" (மணி. ௫: ௧௯); "சிறையெனட செவ்வே செம்புனல் பெருகு மாயின்" சூளா. கல்யாண. ௧௫௫.

௩. ஒளியாவது:—அரசர்பாலுள்ள தெய்வத்தன்மை; அதனை, "றினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகட் படும்" (௬௯௮); "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை கண் காக்குமால்" (சீவக. ௨௪௮) என்பவற்றாலறிக.

௫. புறநா. ௮: ௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௬. கொண்டி - கொள்ளப்படுவது; ஆவது திறை; "கட்கொ குடிப்பாக்கத்து" மதுரை. ௬௭.

௧௦. புறநா. ௧௧௯.

௯ - ௧௦. "சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன் றெடுத்த, நெடுஞ்செ றத்து" (அகநா. ௧௪௯); "மண்ணுள்வாழ் சிதலைச்சாதி மற்றவை நாள்க, ளெண்ணியாங் கிகந்தபின்னை யிறகுபெய் தெழும்" சூளா யல். ௩௧௯.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதியை [1] ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீர்மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை ; நெருப்பு மிகுமாயின், உலகத்துநிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை ; காற்றுமிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை ; விளக்கமிக்கு அவற்றையொத்த சினம்பொருந்திய போரையுடையவழுதி குளிர்ந்ததமிழ்நாடு மூவேந்தர்க்கும் பொதுவென்றுகூறப் பொறானாய்ப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்றுசொல்லி முன்னேகொடுத்த மன்னர் நடுக்கந்தீர்ந்தார் ; கொடாமையின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர் ; நுண்ணிய பல கறையான் அரிதாக முயன்றெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப் போல ஒரு பகற்பொழுதின்கண்வாழும் உயிர்வாழ்க்கையிற்பொருந்திச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வழுதி, தமிழ்பொதுவெனப்பொறானாய்க் கொண்டிவேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர், நடுக்கற்றனர் ; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலமருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ வளியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க ; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலமருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத்தோன்ற அடுக்கிநின்றது. (௫௧)

(பி - ம்.)—1 'ஐயூர்கிழார்'

(௫௨.) அணங்குடை நெடுங்கோட் டளையக முனைஇ
முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்
[1] ஊனசை யுள்ளந் துரப்ப விசைகுறித்துத்
தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு
வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்
தின்னா வெம்போ ரியறேர் வழுதி
யிதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ லளியர் தாமே யூர்தொறு

---

௨. மூரிநிமிர்தல் - துயின்றெழுந்தவுடன் இரண்டு கைகளையும் நிமிர்த்துச் சோம்பைப் போக்குதல்; "பொய்த்ததோர் மூரியா னிமிர்ந்து போக்குவாள்" **கம்ப.** உண்டாட்டு. ௩௫.

௧ - ௪. **புறநா.** ௭௮: ௧ - ௪.

௭. "இதுநீ கருதினை யாயி னேற்பவர், முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை" **சிலப்.** ௨௫: ௧௬௬ - ௭.

(பி - ம்.)—1 'ஊன்மிசையுள்ளந்'

மீன்சுடு புகையின் புலவுநாறு நெடுங்கொடி
வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
பெருநல் யாணரி னொரீஇ யினியே
[1] கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்
பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியி
னரைமூ தாளர் நாயிடக் குழிந்த
வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்
கான வாரண மீனுங்
காடாகி விளியு நாடுடை யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை [2] மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ-ள்.—தெய்வங்களையுடைத்தாகிய நெடிய சிகரங்களையுடைய
யின்கண்ணே முழையின்கண் துயிலைவெறுத்து மீரிமிமிர்ந்த புலியாகிய
பிய வலியையுடைய ஏற்றை ஊனைவிரும்பிய உள்ளஞ்செலுத்துதலான்
விரையைக்கருதித் தான்வேண்டியவிடத்தே விரும்பிச்சென்றாற்போல
நாட்டுவேந்தர்வாட அவரைக் கொல்லுதலைக்கருதி இன்னாத வெய்ய
ரைச்செய்யும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுடைய வழுதி, நீகருதியது இப்
ராயின், பெரிய உலகத்தின்கண் யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோ
மீன்சுடுகின்றபுகையினது புலால்நாறும் நெடிய ஒழுங்கு வயலிடத்து ம
னது வளைந்தகோட்டைச் சூழும் பெரிய நல்ல புதுவருவாயினீங்கி இப்
மூது முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள் தூணத்தைக்கைவி

கூ. "கொழுமீன் சுடுபுகை மறுகினுண் மயங்கி" (நற். கக); "தூ
கொடியும்" மணி. கூ : கூச.

கஉ. "மரஞ்சேர் மாடத், தெழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லெ
ன்றொழுகுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்றிணை", "கடவுள்போகிய கருந்த
கந்தம்" (அகநா. ககூஎ, ௫௦எ); "கந்துடைப் பொதியில" (பட்டி
உசகூ); "அருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமும்", "இலகொளிக க
மும்" (மணி. கூ : கூ௦; உச : ககூஉ); 'கலி' என்பது ஒலித்தற்றொழிற்ப
பில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. சருஅ.

கச. நாய் - சூதாடுகருவியுளொன்று; "பளிக்குநாய் சிவப்பத்தொட்
கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. கஎ.

கரு - கூ. "நரைமூ தாளர் அதிர்தலை யிறகிக், கவைமனத் திருத்
வல்லுவனப் பழிய......பொதியில" அகநா. எஎ.

கச - கூ. "உமண ருயங்குவயி னொழித்த, பண்ணழி பழம்பார் வெ
குரு கீனும் தண்ணந் துறைவன்" நற். கருஅ.

கரு - எ. "கானங் கோழிக் கவர்குரற் சேவல், லொண்பொறி யெருத்தி
றண்சித ருறைப்ப" (குறுந். உசஉ); கோழியை வாரணமென்றல் மரபென்
தற்கு மேற்கோள்; தொல். மரபு. சூ. கூஅ - பேர்.

(பி [illegible])—[1] 'கலிகெழு மூதூர்க்கந்து' [2] 'மருதினிளநாகனார்'

பரிசு பலி இட்டத்தின்மாறிய பாழ்பட்ட அம்பலத்தின்கண் முற்காலத்து நரையையுடைய முதியோர் சூதாடுங்கருவியை இடுதலாற்குழிந்த அச்சூதுக் கருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபொறியையுடைய காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காட்டாய்க்கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.

கலி - புகழும் அரவமுமாம்.

வழுதி, அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியுநாடுடையோர் தாம் யார்கொல அளியரெனக்கூட்டுக. (௫௨)

(௫௩.) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்
விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
விரிப்பி னகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சு
மம்மா மெஞ்சத் [1] தெம்மனோர்க் கொருதலை
கைம்முற் றலநின் புகழே யென்று
மொளியோர் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபில
னின்றுள னாயி னன்றுமன் னென்றநின்
னாடுகொள் வரிசைக் [2] கொப்பப்
பாடுவன் மன்னாற் பகைவரைக் கடப்பே.

---

௧. "விளைந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தின்" மதுரை. ௧௩௫.

௪. விளங்கில - ஒருநகரம்; "மாவண் கடலன் விளங்கி லன்னவெம், மையெழி லுண்கண்" அகநா. ௮௧.

௫. 'களங்கொள்பொறைய' என்றது போர்க்களம் வென்ற வேந்தர்க் குரித்தாதலான்; புறநா. ௬௨ : ௧௨; "பாய்ந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப், போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்த, ரிருங்களிறு யானை யினமிரிந் தோடக், கருங்கழலான் கொண்டான் களம்" (பு - வெ. ௮ : ௨௬); "தேன் மிடைந்த தாரினான் செங்களஞ் சிறந்ததே" சீவக. ௨௭௬ - உரை.

௧௨. வெறுப்பென்னும் உரிச்சொல் செறிவென்னும்பொருளில் வந்த தற்கும் (தொல். உரி. சூ. ௫௧ - சே ; ஷை ஷை சூ. ௪௯ - ந; இ - வி. சூ. ௨௮௧ - உரை), 'வெறுப்பு' புறப்பொருட்கண்வந்ததற்கும் (தொல். பொருளியல், சூ. ௫௩ - ந) மேற்கோள்.

௧௧ - ௨. "மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவ லையி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" பதிற். ௮௫ : ௧௦-௧௩.

௧௩ - ௫. பழிகரப்பங்கதத்திற்கு மேற்கோள் ; தொல். செய். சூ. ௧௨௬ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'எமக்கோவொருதலை' 2 'ஏற்பப்'

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பொருந்திலிளங்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முற்றிநீண்டசிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய ஒழுங்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடையமகளிர் வேதிகைக்கண்ணே விளையாடும் விளங்கிய சீர்மையையுடைய விளங்கிற்குப் பகைவரான் வந்த இடும்பையைத்தீர்த்த, போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்ட, யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய, விரித்துச்சொல்லிற் பரக்கும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்; ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலையாகமுடியா, நினதுபுகழ், என்னாளும்; கல்வியால்விளக்கமுடையோர்பிறந்த இப்பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்றிருத்தலும் கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்செய்யும் செவ்விய நாவினையும் மிக்ககேள்வியையும் விளங்கியபுகழையுமுடைய கபிலன் இன்று உளனாகப்பெறின், நன்று; அது பெற்றிலேனென்றுசொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப் பொருந்தப் பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்றவெற்றியை.—எ - று.

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண் ஆடும் விளங்கிலென்க.

தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாருமுளர்.

பொறைய, கபிலன் இன்றுளனாயின், நன்றுமன்னென்ற நின் ஆடுகொள் வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாதுபாடுவேன்; நின் புகழ விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குக் கைம்முற்றல; ஒளியோர்பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்றலும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாதுசெய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினுமமையும்.

'ஒளியோர்' என்றது, கபிலன்முதலாயினோரை.

வாழேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடாதிருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாமும் வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க.

நன்றுமன்னென்பது, கழிவின்கண் வந்தது.

பாடுவன்மன்னாலென்றவழி, மன்னும் ஆலும் அசைநிலை.

பாடுவன்மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத்தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின்பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன்; அதனால, விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நின்புகழ கைம்முற்றலவென அவன்புகழைமேம்படுத்துக்கூறியவாறாகவுரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மன்னென்றதனை ஒழியிசையாகக்கொள்க.

'சிறந்தசெய்யுள்' என்றும் 'செய்யுட்செய்தசெந்நா' என்றும்பாடம். (௫௩)

(௫௪.) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூ
ருடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்
செம்ம னாளவை யண்ணாந்து [1] புகுத
லெம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே
யிரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து
வான நாண வரையாது சென்றோர்க்
கானா தீயுங் கவிகை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்
பாசிலைத் தொடுத்த வுவலைக் கண்ணி
[2] மாசு ணுடுக்கை மடிவா யிடையன்
சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்
புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே
வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் குட்டுவன் கோதையைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரன் பாடியது.

இ - ள்.—எம்முடைய இறைவனிருந்த ஓசையையுடைய பழைய ஊரிடத்து அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித் தலைமையை

---

௧. "கம்பலை என்னும் உரிச்சொல் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மை யுணர்த்தும்" தொல். உரி. சூ. ௫௩ - சே.

௨. இடை - சமயம்; "தளரிடை யறியுந் தன்மையள்" (மணி. ௪: ௯௮); "நம்பன் சிறிதே யிடைதந் திது கேட்க" சீவக. ௧௯௭௫.

௧ - ௨. "நசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி, லிசையேன புக்கு" (பொருந. ௬௬ - ௭); "பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங், கடவுண் மால்வரை கண்விடுத் தன்ன, வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி" (சிறுபாண். ௨௦௩ - ௬); "நும்மில் போல நில்லாது புக்கு", "அருங்கடி வாயி லயிராது புகுமின்" (மலைபடு. ௧௬௫, ௪௯௧); "நசையுநர்க் கடையா நன்பெரு வாயில்" (கூர்ம. சூரியன்மரபு. ௧௩); "தடைஇய வாயி றடையாது நுழைந்து" தணிகையாறு. ௨௩௧.

௩. புறநா. ௨௬: ௫.

௭. கவிகை - கொடுத்தற்குக் கவிந்த கை; "கலம்பெயக் கவிந்த கழறொடித் தடக்கை" அகநா. ௨௧௩.

௯. நெடுமொழி: புறநா. ௨௫: ௫ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௧. "இடையன் மடிவிடு வீளை" அகநா. ௨௭௪.

* மு. கருத்து: புறநா. ௩௯௦: ௪ - ௫.

(பி - ம்.—) 1 'புகுதற்கெம்மன' 2 'மாசூணுடுக்கை'

யுடைய நாளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்மாந்து சென்று புகுதல் எம்மைப் போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு மழைநாணும்படி எப்பொருளையும் வரையாது தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவிழ்ந்த கையால் அமையாதுகொடுக்கும் வண்மையையுடைய கடுமான்கோதையது வலியோடுமாறுபட்டெழுந்திருந்த வஞ்சினங்கூறியவேந்தர் கருதுங் காலத்து, பசிய இலையால் தொடுக்கப்பட்ட தழைக்கண்ணியையும் மாசுண்ட உடையையும் மடித்தவாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடுகூட அணுகல்செல்லாத புலிதங்கும் அகன்ற நிலத்தை யொக்கும், வலிதங்கிய பெரியகையையுடையவனுடைய நாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தமூதூர்ப்புகுதல், இரவலர்க்கெளிது; அவனுடைய நாடு, மன்னர்நினைக்குங்காலை, இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல்செல்லாப் புலிதுஞ்சுவியன்புலத்தற்றெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலையாயமும், கோதை நாட்டிற்குப் புலிதுஞ்சுவியன்புலமும் உவமையாகக்கொள்க.

உவலைக்கண்ணியென்றதனைப் பெயராகக்கொள்க.

புலியுடைவியன்புலமென்பதூஉம் பாடம். (ருச)

(ருரு.) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு [1] ஞாண் கொளீஇ
யொருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்
பிறைநுதல் விளங்கு மொருகண் போல

க. நேர்புநிரை ஆசிரியத்துள் வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. கச - பேர்; ந), தளைசிதைவகையான்வந்து கட்டளையாய இன்னோசைபெற்றதற்கும் (ஷை ஷை சூ. ரு - ந) மேற்கோள்.

ங. தருசொல் படர்க்கைக்கண்வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். எளவி. சூ. உகூ - சே; ந; இ - வி. சூ. ஙOக - உரை.

க - ச. "தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக, வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின், மடங்கல் போற் சினைஇ மாயஞ்செயவுணரைக், கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயிலு, முடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலின்" (கலி.உ); "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட, வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப" சிலப். ஙா; ப0 - சக.

ச - ரு. புறநா. க: கூ - ஆம் அடிக்குறிப்பையும், கூக: ரு - சு - ஆம் அடிகளையும், "பிறைநுதல் விளங்கும்", "தேய்பொடி வெள்ளை பூசி யதன்மேலோர் திங்க டிலகம் பதித்த நுதலர்" (தே) என்பவற்றையும் நோக்குக.

(பி - ம்.)—1 'நாண்'

வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற
கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கதழ்பரிய கலிமாவு
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு நெஞ்சுடைய புகன்மறவரு,[1]மென
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்ற
மதனால், நமரெனக் கோல்கோடாது
பிறரெனக் குணங்கொல்லாது
ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
வானத் தன்ன வண்மையு மூன்று
[2] முடையை யாகி யில்லோர் கையற
[3] நீநீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்

௭. புறநா. கச: முதலாம்அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; பதினெட்டெழுத்தான் வந்த ஆசிரிய அடிக்குமேற்கோள்; தொல். செய். சூ. சகூ - இளம்.

௮. பத்தொன்பதெழுத்தான்வந்த ஆசிரியஅடிக்குமேற்கோள்; தொல். செய். ந. சகூ - இளம்.

௭ - கூ. திணைவிராயெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளாகத்து அஃறிணைச் சொற்கொண்டு முடியுமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். கிளவி. சூ. ருக - சே; ந; இ - வி. சூ. உகூஅ - உரை.

கூ - க0. "அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா, மான முடைய தரசு", "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன், கோலதூஉங் கோடா தெனின்" (நஅச, ருசகூ) என்னுந் திருக்குறள்களின் விசேடவுரையில், 'மாண்ட, அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' என்னும் இப்பகுதியை மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டினர் பரிமேலழகர்; "உருளு நேமியு மொண்கவ ரெஃகமு, மருளில வாணியும் வல்லவர் மூவர்க்கும், தெருளு நல்லற மும் மனச் செம்மையு, மருளுநீத்தபி னுவதுண் டாகுமோ" (கம்ப. மந்தரை. கக); "அறத்தினு லன்றி யமரர்க்கு மருஞ்சமங் கடத்த, லறத்தி னுலரி தென்பது மனத்திடை வலித்தி" பெடி முதற்போர். உஉரு.

கங - ரு. "நின், வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள, நின், றண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள, நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள" பரி. ச: உரு-எ.

கங - சு. புறநா. ருகூ: ரு - எ; "ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரேபோல, வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையு, நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழலெனச் சேர்ந்தார்க்குக், காண்டகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையு, மாண்டநின் னொழுக்கத்தால" கலி. க00.

(பி-ம்.)—1 'எனும்' 2 உடையாயாதலினில்லோர்' 3 'நீடுவையொழிய'

வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி
னெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்
கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய
வடுவா ழெக்கர் மணலினும் பலவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக் கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோரம்பைவாங்கி மூன்றுமதிலையுமெய்து பெரிய வலியையுடைய தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியமிடறுஞ்சேர்ந்ததிரு மிடற்றையுடைய இறைவனது அழகிய திருமுடிப்பக்கத்து அணிந்த பிறை சேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒரு திருநயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடையமாற, கடிய சினத்தையுடையவாகிய கொலைகளிறும் விரைந்த செலவையுடையவாகிய மனஞ்செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்ததேரும் நெஞ்சுவலியையுடைய போரைவிரும்பும் மறவருமென நாற்குப்படையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாகவுடைத்து, வேந்தரது வெற்றி ; அதனால், இவர் நம்முடையரென்று அவர்செய்தகொடுந்தொழிலைப் பொறுத்துக் கோல்வளையாது, இவர் நமக்கு அயலாரென்று அவர்நற்குணங்களைக்கெடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரியமென்மையும், மழையைப்போன்றவண்மையுமென்ற மூன்றையுமுடையையாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுந்தகாய், தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரையலைக்கும் செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேள் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடுவழுந்திய எக்கர்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

‘குணங்கொல்லாது’ என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறு செய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற, நெடுந்தகாய், நாற்குடனமாண்டதாயினும், அரசின் கொற்றம்அறநெறிமுதற்று ; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர்கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீடுவாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௫௫)

---

௧௮ - ௯. "திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச், செருமிகு சேஎய்" (அகநா. ௨௬௬); "அலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே" (முருகு: ௧௨௫); "சீர்கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று, மேரகமு நீங்கா விறைவன்" (சிலப் : ௨௪); "கஞ்செந்தினமேய வள்ளிமணாளற்குத் தாதைகண்டாய்" (தே); "முருகன் றீம்புன லலைவாய்" தொல். களவு. சூ. ௨௩ - ந; "[illegible]பயுண்மாலை."

௨௧. ழ. மலைபடு. ௫௫௬.

௨௦ - ௨௧. புறநா. ௧ : ௮ - ௧௧ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

(௫௬.) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்
[1] மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்
மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங்
கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்

---

௧. பதினெட்டெழுத்தான் வந்த ஆசிரியவடிக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். ௩. ௪௬ - இளம்.

௨. "மாற்றருங் கணிச்சியோன்" (கலி. ௨); "மழுவா ணெடியோன் றலைவனாக" மதுரை. ௪௫௫.

௧ - ௨. "வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய...மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்" புறநா. ௧௫௧ - ௪.

௪. 'கொடி' என்னுஞ்சொல் 'பனை' என்னுஞ் சொல்லுக்கு முன் வரின் ஐகாரம் கெடாது நிற்றற்குப் 'பனைக்கொடி' என்பது மேற்கோள்; தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௮௫ - இளம்; ந.

௫. மு. சிலப். ௨௨ : ௬௭.

௭. "பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய, வொடியா விழவி னெடியோன்" (அகநா. ௧௪௯ : ௧௫-௬); "பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ" புறநா. ௧௨௨. நச். 2௫ - உரை

௭ - ௮. "மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப், பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ" பரி. ௧௭ : ௪௮ - ௯.

௧ - ௧௦. "முக்கட் பகவ னடிதொழா தார்க்கின்னா, பொற்பனை வெள்ளையை யுள்ளா தொழுகின்னா, சக்கரத் தானை மறப்பின்னா தாங்கின்னா, சத்தியான் றாடொழா தார்க்கு" (இன்னா. ௧); "கண்மூன் றுடையான்றாள் சேர்தல் கடிதினிதே, தொன்மாண் டுழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே" (இனியது. ௧); "பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலு, மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும், வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு, நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்", "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேழிவல னுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்" (சிலப். ௫ : ௧௬௯ - ௭௨; ௧௪ : ௭ - ௧௦); "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலா" மணி. ௧ : ௫௪.

௧௧. புறநா. ௩ : ௧௨; ௪௨ : ௨௨; "மாற்றருஞ் சீற்றத்துக் கூற்றுவனே" களநூல். ௧௫.

(பி - ம்.)—1 'மண்ணிய'

வலியொத் தீயே வாலி யோனைப்
புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை
முருகொத் தீயே முன்னியது முடித்தலி
னாங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கு
மரியவு முளவோ நினக்கே யதனா
லிரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா
யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளு
மொண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற
வங்கண் விசும்பி னாரிரு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவு
நின்று நிலைஇய ருலகமோ டுடனே.*

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை [1]மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனேற்றை வெற்றியாகவுயர்த்த அழலபோலும் விளங்கிய சடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணிபோலும் திருமிடற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணே வளரும் புரிந்த சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையையும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணிபோலும் திருமேனியையும் வானுறவோங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய வென்றியை விரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய மயிற்கொடியையெடுத்த மாறாத வெற்றியையுடைய † அம்மயிலாகிய ஊர்தியையுடைய ஒள்ளியசெய்யோனுமென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்காக்கும் முடிவுகாலத்தைச் செய்யும் வலியி

கஉ. 'வாலவளை மேனி வாலியோன்' என்பதற்கு மேற்கோள்; சிலப். ரு: கஎக - அடியார்.

கநு. புறநா. ருஎ : உ - "உரைசால சிறப்பி னெடியோன்" சிலப். உஉ: சுo.

கஅ - உக. புறநா. உச : ரு க-ரு ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப் பார்க்க.

* மு. பூவைநிலையாவது ஒன்றனையொன்றுபோற்கூறுந்துறை; அஃது ஓரரசனுக்குத்திருமாலையும் ஏனைத்தேவர்களையும் உவமைகூறுதலென்றுரைத்து இச்செய்யுளைமேற்கோள்காட்டினர்; தொல். புறத்திணை. ரு. ரு; இ - வி. ரு. சுகஎ - உரை.

† "பிணிமுக மேற்கொண் டவுணர் பீடழியும் வண்ண, மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே" (சிலப். உச); "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத், தேந்திய, மூவிரு திருமுகத் தொருவே லவற்கு" கல்லா. எ.

(பி - ம்.)—1 'அவர் பாடியது'

னையும் தோல்வியில்லாத நல்லபுகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும், விலக்கு தற்கரிய வெகுட்சியாற் கூற்றத்தையொப்பை; வலியால் வாலியோனை யொப்பை; புகழாற் பகைவரைக்கொல்லும் மாயோனையொப்பை; கருதி யது முடித்தலான் முருகனையொப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரை யொத்தலான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப் போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும்வழங்கி, யவனர் நல்ல குப்பியிற் கொடுவரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய தேறலைப் பொ னாற் செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணேயேந்தி நாடோறும் ஒள் ளிய வளையையுடைய மகளிருட்ட மகிழ்ச்சிமிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானுயர்ந்த வாளையுடைய மாற, அழகிய இடத்தையுடைய வானத் தின் கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற் றையொப்பவும் மேலைத்திக்கிற்றோன்றும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறை யைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்று நிலைபெறுவாயாக.—எ - று.

பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப.

காலமுன்பென்றது, தம்மையெதிர்ந்தோர்க்குத் † தாம்நினைந்தபொழு தே முடிவுகாலத்தைச்செய்யும் வலியை.

‡ மணிமிடற்றோனைக்கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமையான்.

வாலியோனென்றது, § நம்பிமூத்தபிரானை.

இகழுநரடுநனென்றது, மாயோனை.

ஆரிருளகற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வனென்றது, எழுகின்ற ஞாயிற்றை.

|| மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடுவமித்தமையாற் பூவைநிலையாயிற்று. (ருசு)

---

* இதனை, "சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்து" (பரி: ரு), "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி" (முருகு. உசஎ) என்பவற்றின் உரைகளாலுணர்க.

† புறநா. சக: க - ங.

‡ இவர் காலக்கடவுளெனவுங்கூறப்படுவர்; "எரியெள்ளு வன்ன.. ... இளம்பிறை சேர்ந்த நுதலவன் கண்கனி, மாறேற்கும் பண்பின் மறுமிடற் றண்ணேறிச், சூலம்பிடித்த சுடர்ப்படைக், காலக் கடவுட் குயர்கமா வலனே" தொல். புறத்திணை. ரு. உசு - ந. மேற்.

§ நம்பிமூத்தபிரான் - பலதேவர்.

|| "இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைத்தனை" கக - ஆம் திரு முறை, திருவெழுகூற்றிருக்கை.

(ருஎ.) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்த லுற்றோர்க்கு மாயோ னன்ன
வுரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற

க - ங. புறநா. உஎ: கரு; "வல்லினும் வல்லா ராயினுஞ் சென்றோர்க் கு.................நிறைய வீசு, மாஅல் யானை யாஅய்" அகநா. கருஉ.

உ - ங. புறநா. ருசு: கங - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னெனி
னீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
டிறங்குகதிர்க் கழனிநின் னிளையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரெரியு நக்க
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவே
லொன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுக்க வென்னதூஉங்
கடிமரந் தடிதலோம்புநின்
னெடுநல் [1] யானைக் கந்தாற் றாவே. *

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாதொரு கலவியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப்பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழமைந்தமாற, நின்னது ஒரு காரியஞ்சொல்லுதலுடையேன்!; அது யாதெனின், நின்பகைவர்நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர் நாட்டின்கண் விளைந்தகதிரையுடையவயலை நின்னுடைய வீரரும் கொள்ளை கொள்க ; அகலிய இடத்தையுடைய பெரிய ஊரைத் தீயுஞ்சுடுக ; மின் நிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ்செய்கின்ற விளங்கிய நெடியவேல பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க ; யாவதும் காவன் மரத்தைவெட்டுதலைப் பாது காப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானைகட்கு முன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான்.—எ - று.

† அவை இளமரமாதலால, நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பொறையாற்றாவென்று உரைப்பாருமுளர்.

வல்லவர்க்கும் மாட்டார்கட்கும் ஒப்பப் புகழ்ந்து முடியவொண்ணாமையான், மாயோனன்னவென்றார்; அன்றி, அவ்விருவர்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றெனினுமமையும்.

மாற, நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றாவாதலால, கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூட்டுக.

நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றாவாதலாற் கடிமரந்தடிதலோம்பெனக் கூறுவான்போற் சந்துசெய்விக்கும் நினைவாற் கூறினமையின், இது துணைவஞ்சியாயிற்று. (௫௭)

---

௫. 'நீ' என்பது ஆண்பாலில வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல்.பெயர். சூ. ௩௧ - பேர்; ந.

௫ - எ. புறநா. ௧௬: ௧௬ - எ ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௦. புறநா. ௨௩: அ - ௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

* டி. "......கூறுதல் கருத்தாயின் வஞ்சியாம் ; புகழ்தல் கருத்தாயிற் பாடாண்டிணையாம்" (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨அ - இளம்); பாடாண்கொற்றவள்ளையென்பர்; ஷை ஷை ஷை ௩௪ - ந.

† "ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதூஉங், காழ்கொண்ட கண்ணே களிறணைக்குங் கந்தாகும்" நாலடி. ௧௯௨.

[1] (பி - ம்.) 'யானைக்குக்கந்து.

(௫௮.) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே
முழுமுத றொலைந்த கோளி யாலத்துக்
கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது
நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
யிளைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு
மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொறாஅச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
யறந்துஞ் சுறந்தைப் பொருநனை யிவனே
நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு [1] மெளியவெனா
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமு
மிமிழ்குரன் முரச மூன்றுட னாளுந்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே
பானிற வுருவிற் பனைக்கொடி யோனு
நீனிற வுருவி னேமி யோனுமென்
றிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றாஅங்

---

௨. "கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்து" (மலைபடு. ௨௬௮); "கோளி - பூவாது காய்க்கும் மரம்; என்னை? 'கோளியாலத்து' என்றார்" சிலப். ௧௬: ௨௨ - ௮. அடியார்.

௨ - ௫. "சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை, மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்" (நாலடி. ௧௯௭); "ஆலங்குசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க ளென்ன, வோங்குகுல நைபவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல கடனாகும்" சீவக. ௪௯௮.

௪ - ௫. "துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றி" பதிற். ௩௨: ௭.

௬ - ௮. "இளைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ், செருமாண் டென்னர்" சிலப். ௪: ௨௧ - ௨.

௯. புறநா. ௩௯: ௮ - ௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௦. புறநா. ௭௦: ௯ ; ௧௮௬: ௧.

௯ - ௧௩. "செழியன், றமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனை மறுகின் மதுரை" சிறுபாண். ௬௫ - ௭.

௧௫. "நீனிற வுருவி னெடியோன்" (பெரும்பாண். ௪௦௨); "நீல மேனி நெடியோன்" சிலப். ௫: ௧௭௨.

௧௪ - ௫. புறநா. ௫௬: ௩ - ௬.

௧௪ - ௬. "மன்புனை லிளவெயில் வளாவவிருள் வளர்வெனப், பொன்புனை யுடுக்கையோன் புணர்ந்தமர்நிலையே" பரி. ௧௫: ௨௭ - ௮.

(பி - ம்.)—1 'எளியவரைய'

குருகெழு தோற்றமொ டொட்குவர விளங்கி
யின்னீ ராகலி னினியவு முளவோ
வின்னுங் கேண்மினு மிசைவா ழியவே
யொருவி ரொருவிர்க் காற்றுதி ரிருவீரு
முடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
பௌவ முடுத்தவிப் பயங்கெழு மாநிலங்
கையகப் படுவது பொய்யா காதே
அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவுந்
தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவுங்
காத னெஞ்சினு மிடைபுகற் கலமரு
மேதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கநும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றடுகளத் துயர்கநும் வேலே கொடுவரிக்
கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - உடனிலை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சியபெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தாரைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீ, குளிர்ந்த நீரையுடைய காவிரிக்குத்தலைவன் ; இவன், பரிய அடிமாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவிய நிழலையுடைய நெடிய கொம்பை அதன்வீழ் தாங்கினாற்போலத் தனக்கு முன்னுள்ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராது நல்லபுகழையுடைய பழையகுடியைத் தடுமாற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் இளையுடனே பாம்பையெறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்காலத்தும் பகைவரைக்காணப் பொறாத போரின்கண் மாட்சிமைப்பட்ட பாண்டியர்குடியுள் ஏறுபோல வான் ; நீ அறந்தங்கும் உறையூரின்கண் அரசன் ; இவன், நெல்லும் நீரும்

---

௨௫. "பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது" மதுரை. ௧௯௨.

௨௮. "இன்றை யன்ன நட்பு" (குறுந். ௧௬௯); "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா, னட்பாங் கிழமை தரும்" (குறள். ௭௮௫) என்பதன் உரையில், "புணர்ச்சி - ஒருதேயத்தாராதல்; 'இன்றே போல்கநும் புணர்ச்சி' என்றதும் அதனை" என்பர் பரிமேலழகர்.

௩௦ - ௩௨. அரசர் தாம்வென்ற நாட்டிலுள்ள மலையில் தம் கொடியை எழுதுவித்தல் மரபு; "கயலெழுதிய விமயநெற்றி" (சிலப். ௧௭:௧) என்பதனாலும் அதன் உரைகளாலும் உணர்க.

௨௯ - ௩௨. பரி. ௩: ௧௭ - ௮. பரிமேல். மேற்.

யாவர்க்கும் எளியவெனக்கருதி அவைபோலாது யாவர்க்கும் பெறுதற்கரிய * பொதியின்மலையிடத்துச் சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய † முரசமூன்றுடனேயாளும் தமிழ்பொருந்திய மதுரைக்கட் குளிர்ந்த செங்கோலையுடையவேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தையுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியையுடைய ஆழியையுடையோனுமென்று சொல்லப்படும் இரண்டு பெரிய தெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம் வர விளங்கி இத்தன்மையிராகுதலின், இதனினும் இனியபொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர்; நும்முடையபுகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக; நும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீராக; நீங்களிருவீரும் கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடீராயின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய கடல்சூழ்ந்த இப்பயன் பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தேயகப்படுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், நல்லன போலேயிருக்கவும் நியாயத்தையுடையனபோலேயிருக்கவும் பழையோரொழுகிய ஒழுக்கமுடையனபோலேயிருக்கவும் அன்புபொருந்திய நெஞ்சையுடைய நும் இடையேபுகுந்து நும்மைப்பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோருடைய ‡ சிறப்பில்லாத மொழியைக் கேளாது இன்றுபோலக, நுமது கூட்டம்; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, நும்முடையவேல்; வளைந்தவரியையுடைய புலிவடிவாகச்செய்யப்பட்ட சேய்மைக்கண் விளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரிய நீரின்கண்வாழும் கயலுடனே பொறித்த சிகரங்களையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடுகள்.—எ - று.

குன்றுகெழுநாடென்றதாயினும், கருதியது பிறர்நாட்டுக்குன்றுகளென்றதாகக் கொள்க.

கோளியென்றது, பூவாதுகாய்க்குமரம்.

தமிழ் இப் பொருவென இயையும்.

முரசமூன்றவன :—வீரமுரசும், நியாயமுரசும், தியாகமுரசும்; மணமுரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாருமுளர்.

* புறநா. ஙஅ0: "தென்கடற் பிறந்த முத்தி னாரமு, முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் றன்மலைத், தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக், குறவர் தந்த சந்தினாரமும்......அணியும்......தென்னவன்" (அகநா. கங); "குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்தும்" (பட்டின. கஅஅ - கூ); "தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சாந்தும்", "கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு, தெக்கண மலயச் செழுஞ்சே றாடி", "கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரம்" (சிலப். அ: கசு; கச: அ0 - அக; கள: "உள்வரி"); "வெண்டிரைத் தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச் சாந்தும்" தஞ்சை. கூங.

† "முரைசுமூன் றாள்பவர் முரணியோர் முரண்டப" (கலி. கஙஉ) என்பதும், "முரசு மூன்றவன:—வீரமுரசு தியாகமுரசு நியாயமுரசென்பன; தன்முரசும் சேரன்முரசும் சோழன்முரசுமென மூன்றெனலுமாம்" என்னும் அதனுரையும் இங்கே அறியத்தக்கவை.

‡ "மறமன்னர், வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து" பு-வெ. கூ: கக.

நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்குமெளியவென முற்றாகவுரைப்பாருமுளர்.

தொடுபொறி, பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது.

ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையீராய் நீங்கள் இருவீருமென்பாருமுளர்.

இருவரரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப்பாடினமையின், இஃது உடனிலையாயிற்று. (ருஅ)

(ருகூ.) ஆரந் தாழ்ந்த 1 வணிகிளர் மார்பிற்
றாடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி
வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்த
றேற்றாய் பெரும பொய்யே யென்றுங்
காய்சினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரு
ஞாயி றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்கமார்பினையும் முழந்தாளிலேதோய்ந்த பெரியகையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்டவழுதி, நீ யாவர்க்கும் உவந்து அருளைப்பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை, மெய்யாக; யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும, பொய்யை; எந்நாளும் சுடும் வெம்மையொழியாது கடலிடத்தே கிளர்ந்தெழுகின்ற ஞாயிற்றையொப்பை, நின்பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களையொப்பை.—எ - று.

தேற்றாயென்றது, தேறாயெனத் தன்வினையாய்நின்றது; தேற்றாயென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினுமமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடுமுவமித்தமையால், இது பூவைநிலையாயிற்று. (ருகூ)

ச. புறநா. உ0உ : கரு; தேற்றலென்பது 'அறிதல' என்னும்பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; சீவக. உருஎ, எஎ0 - ந.

ரு - எ. புறநா. ருகூ : உ௱ - ச; "ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரேபோல், வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையு, நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழலெனச் சேர்ந்தார்க்குக், காணடகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையும் ...... இரங்கிசை முரசினாய்" (கலி. க00); "நண்ணார் பகைவரென் றிவர்க்கு நாளினும், தண்ணியன் வெய்யனந் தானை மன்னனே" சூளா. நகர. கஎ.

(பி - ம்.)—1 'அம்பகட்டுமார்பிற்'

௬௦) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்
[1] செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னுச்சி நின்ற வுவ்வுமதி கண்டு
கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த
சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து
தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்
கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கு
மாரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு
முரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்
வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்
வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்
மாலை வெண்குடை [2] யொக்குமா லெனவே.

திணை - அது ; துறை - குடைமங்கலம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சியபெருந்திருமாவளவனை உறையூர் மருத்துவன்தாமோதரனர் பாடியது.

இ - ள்.—கடனடுவேதோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப்போலச் செவ்வாய்மீன்விளங்கும் மாகமாகிய விசும்பினது உச்சிக்கண்ணேநின்ற உவாநாளின் மதியத்தைக்கண்டு காட்டுள்வாழும் மயிலைப்போலச் சுரத்திடைப் பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடையவிறலியும் யானும் கடிதின் விரைந்து தொழுதேமல்லேமோ ? பலகால ; கடற்கரையிடத்துக் கழியி

க. முந்நீர் : புறநா. ௯ : ௧௦ - ஆம் அடி உரையின்விசேடக் குறிப்பைப் பார்க்க.

உ. மாகவிசும்பு : புறநா. ௩௫: ௧௮: ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

க - உ. "மீன்றிமில விளக்கமும்" என்பதற்கு இவ்வடிகளை மேற்கோளாகக்காட்டினர்; சிலப். ௬ : ௧௪௨ - அடியார்.

எ-௯. புறநா. ௮௪: ௬; ௯௦: ௬-௮; "கதுமெனமண்ட, வள்ளத் படுத் துள்ளுபு துரப்ப,நல்லெருது முயலுமளறுபோகு விழுமத்துச்,சாகாட் டாளர் கம்பலை" (பதிற். ௨௭:௧௨-௪); "அள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங், களைஞர் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே" (மதுரை. ௨௫௯ - ௬௦); "மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான்" (குறள். ௬௨௪); "நிரம்பாத நீரியாற் றிடுமணலு ளாழ்ந்து, பெரும்பார வாடவர்போற் பெய் பண்டந் தாங்கி" (சீவக. ௨௭௮௪); "குன்றுதுறை யிடுமணற் கோடுற வழுந்திய, பண்டித்துறை யேற்றும் பகட்டினைபோல" பெருங். ௧. ௫௫ : ௫௩ - ௪.

௧௧ - உ. புறநா. ௩௫ : ௧௯ - ௨௧ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; தலைவன்புகழ் குடையடுத்துவந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௫. ௩௧ - ௩.

(பி - ம்.)—1 'செய்ம்மீன்' 2 'ஓர்க்குமால்'

னீரான் விளைந்த உப்பை முகந்துகொண்டு மலைநாட்டைநோக்கிச்செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடையினது குழிப்பாய்தலைத்தீர்த்துச் செலுத்தும் வலியையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டையொக்கும் எங்கோன், வென்றியாகமுழங்கும் முரசினையும் தப்பாத வாளினையுமுடைய வளவனது வெயிலைமறைத்தற் கெடுத்த உட்குப்பொருந்திய தலைமையையுடைய் தாமம்பொருந்திய வெண் கொற்றக்குடையை ஒக்குமெனககருதி.—எ - று.

* செம்மீனிமைக்கும் விசும்பினுச்சிநின்றமதியை உவமித்தமையின், இது தலைப்பெயலுவமையாய்நின்றது.

கானல் - கடற்கரை.

வெயிலென்றது, பகைவரானும் கொடியோரானும்வரும் வெம்மையை.

இராச்சியபாரத்தைப்பொறுத்துநடத்துமாறுநோக்கி நோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், * இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றாயிற்று.

உவாமதியைக்கண்டு வளவன்வெண்குடையையொக்குமென விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதேமல்லேமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வளவன்வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு † நிறைமதி தொழப்படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுதயாம் குடைதன்னைக்கண்டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம். (சுo)

* இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமையாவது, உயர்ந்தபொருளுக்குத் தாழ்ந்தபொருளையுவமம் கூறுவது; "இறப்ப விழிந்தது மிறப்ப வுயர்ந்தது, மறத்தகை வழீஇய வானந்த வுவமை" என்பது விதி.

† நிறைமதி தொழப்படாதென்றது, பிறை தொழப்படுமென்பது கருதி; இதனை, புறநா. க : கூ - கo ஆம் அடிக்குறிப்பாலும், "வளையுடைத் தனைய தாகிப் பலர்தொழச், செவ்வாய் வானத் தையெனத் தோன்றி, யின்னம் பிறந்தன்று பிறையே" (குறுந். கoஎ) என்பதனாலும் அறிக.

(சுக.) கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
சிறுமா ணெய்த லாம்பலொடு கட்கு
மலங்குமிளிர் செறுவிற் றளம்புதடிந் திட்ட
பழன வாளைப் பரூஉக்கட் டுணியல்

க. தழை - ஒருவகையுடை ; அல்லி ஆம்பல் முதலிய மலர்களினாலேனும், தளிர்களினாலேனும் விரவிய இவ்விரண்டினாலேனும் ஆக்கப்படுவது; இதனை, புறநானூறு, கககூ: க - உ; உசஅ: க - உ ஆம் அடிகளாலும், "முடித்தகுலலை யிலையுடை நறும்பூச், செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு, சுரும்புணத்தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை...உ௪இ" (முருகு. உoக - ௩) என்னும் அடிகளாலுமுணர்க.

புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக
விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி
நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்
வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறாஅர்
தெங்குபடு வியன்பழ [1] முனையிற் றந்தையர்
குறைக்க ணெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து
செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்
வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருந
னொஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறேர்ச் சென்னி
சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற்
றாமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவ
னெழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது
திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் [2]இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளி*சேட்சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன்மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—கொண்டையாகியமயிரையும் குளிர்ந்ததழையையுமுடைய கடைசியர் சிறிய மாட்சிமையுடையநெய்தலை ஆம்பலுடனேகளையும் மலங்கு பிறழ்கின்ற செய்யின்கண்ணே தாம்புதுணித்திடப்பட்ட பொய்கையிடத்து வாளையினது பரிய இடத்தையுடையதடியைப் புதியநெல்லினது வெள்ளிய சோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு விலாப்புடைப்பக்கம் விம்மவுண்டு நெடிய கதிரையுடைய கழனியினிடத்துச் சூட்டை இடுமிடமறியாது தடுமாறும் வலிய கையையுடைய உழவர் புல்லியதலையையுடையசிறுவர் தெங்குதரும் பெரிய பழத்தைவெறுப்பின், தந்தையருடைய தலைகுவியாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய நெடியபோரின்கண்ணேயேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க பனையினது பழத்தைத் தொடுதற்கு முயலும் நாடோ

எ. சூடு: புறநா. ௬௩: ௧௧.

௧௪. புறநா. ௧௦: ௯-௧௦; ௬௭: ௧௨-ஆம் அடிக்குறிப்புக்களைப்பார்க்க; "திருவிற்றூன் மாரி கற்பானு றுவலைநாட் செய்வ தேபோ, லுருவிற்றாய்த் துளிக்குந் தேற லோங்குதார்" சீவக. ௨௦௭௦.

௧௮. புறநா. ௧௦: ௫ - ௬.

* 'சென்னி' எனத் தலைவன் பெயரில் ஒருபகுதி ௧௬-ஆம் அடியில் வந்துள்ளது.

(பி - ம்.)—1 'முனையின்' 2 'காலேகப்பள்ளி'

றும் புதுவருவாயையுடைய நல்லநாட்டிற்கு வேந்தனாகிய வேல் விளங்கும் பெரியகையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுமுடைய சென்னியது இந்திர விற்போலும் மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறிகுவர் தமக்குற்றகாரியம்; யாங்களோ, அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும் திணிந்ததோளைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழக்கண்டதுமிலமே; விரைய அவனது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காண்டல அவ்வாழக்கண்டதனினுமிலம்.—எ - று.

தளம்பென்றது, சேறுகுத்தியை.

வழுவின்று மலைதலாவது, வெளிப்படநின்று மலைதல். (சுக)

(சுஉ.) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர் புண்டொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்த றீட்டி
நிறங்கிள ருருவிற் பேஎய்ப் பெண்டி
ரெடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்
தறத்தின் மண்டிய [1] மறப்போர் வேந்தர்
தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
யுரைசால் சிறப்பின் முரைசொழிந் தனவே
பன்னூ றடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞிலம்
மிடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவர
வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும்
பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார்
மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே

ச-ரு. "இடிகுரன் முரசினமு மொழுந்தனளாடி" (பெருங். க. ௩எ: உசசு); "தானையா டும்பேய், பறைபெறாஅ லாடாதோ பாய்ந்து" புறத்திரட்டு.

எ. புறநா. கூ: க - சு.

க0. பைஞ்ஞிலம் - தொகுதி; பஞ்ஞிலம் டஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்; "கனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகவிந நிழலென", "உண்ணாப் பைஞ்ஞிலம பனித்துறை மண்ணி"; (பதிற். கஎ, ௩க); "வேறுபல் பெரும்படை" முல்லை. ச௩.

கஉ. புறநா. ரு௩: ரு ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

க௩ - ரு. "தயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறாஅண், மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள்,

(பி - ம்.)—1 'விறற்போர்', 'வயப்போர்'

வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற
வரும்பெற லுலக நிறைய
விருந்துபெற் றனராற் பொலிகநும் புகழே*

திணை - தும்பை ; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன்வேற்பஃறடக் கைப் பெருவிறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப்பொருதுவிழ்ந்தாரைக்கழாத் தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—வருகின்ற தூசிப்படையைத்தடுத்துப் போரின்கண் ஒருவர் ஒருவரை வெல்வேமெனமிகுதல் எங்ஙனமாவது ? பொருது அக்களத்தின்கட்பட்ட வீரரதுபுண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தோய்ந்த செய்யகையால் தமது மயிரைக்கோதி நிறமிக்க வடிவையுடைய பேய்மகளிர் மேன்மேலும் கொட்டுகின்ற மந்தமான ஓசையையுடைய பறையினது தாளத்தேயாடப் பருந்து ஊனைத்தின்னப் பொருந்திய படையானே போரின்கண்வெகுண்டு அறத்தான் அடர்த்துச்செய்த வலியபோரையுடைய அரசரிருவரும்பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்ந்தன ; புகழமைந்த தலைமையையுடைய முரசு வீழ்ந்தன ; பலநூறாக அடுக்கப்பட்ட †பதினெண்பாடைமாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடமில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளுதற்கு உரியோரொருவரின்றிக் கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனேமடிந்தது, பூசல ; அவர் பெண்டிரும், பச்சையிலைதின்னாராய்க் குளிர்ந்த நீரின்கண்மூழ்காராய் அவர் மார்பத்தைக் கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்தார் ; வாடாத கற்பகத்தின் தாரினையும் இமையாதகண்ணினையும் நாற்றமாகிய உணவையுமுடைய தேவர்களும் மிகப்பெறுதற்கரிய உலகநிரம்பவிருந்துபெற்றார் ; அதனாற்பொலிக நுங்கள் புகழ்.—எ . று.

அனந்தல் - பறைகொட்டுவார்கைபுண்படுதலின், மந்தமாக ஒலித்தல்.

கலக்கங் கொள்ளாள் கடுந்துயர் பெறாஅள், மன்னவன் செலவுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" (சிலப். உரு: அ0 - அசு); "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவர்...பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ: சஉ - அ); "நாடினார் நாடியே நனைவருங் கொம்பனார், வாடினார் கணவர்தம் மார்புறத் தழுவியே, வீடினார்" கம்ப. அக்ககுமாரன். சஅ.

கசு - எ. "வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து, நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்" மதுரை. சுருஎ - அ.

* மூ. தும்பைத்திணையுள், வாள்வாய்த்து இருபெருவேந்தர் தாமும் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாத்தொகைநிலையென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கசு - இளம்; ஷெ ஷெ ஷெ. கஎ - ந.

† "மூட்டிலா மூவறு பாடை மாக்கள்" சீவக. கூ௩.

அறத்தின்மண்டுதலாவது, படைபட்டபின்பெயராதுசென்று இருவேந்தரும் பொருதல்.

பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக் கண்டு தம் மனத்தோடு நொந்து அவரைநோக்கிக் கூறுகின்றாராதலான், நும்புகழெனக் கூறினர்.

வேந்தர் மாய்ந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர் உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும், மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற உணவினோரும், விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறானபின்பும், யாம் அமரினை மேற்கொண்டு பொருது வெல்வேமென்று தாந்தாம் நினைந்த நினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தன்னெஞ்சொடு கூறிப் பின் பொலிக நும்புகழேயென அவ்வரசர் கிடந்தவாறு கண்டு கூறியவாறு.

மறத்தின் மண்டியவென்றுபாடமோதுவாருமுளர்.

வருதார்தாங்கி அமர்மிகல் யாவதென்பதற்கு இவர்கள் செய்தபடி கண்டு.........இனிச் சிலர் பொருதுவேறல எங்கேயுளதென வியந்து கூறியதாக உரைப்பாருமுளர். (௬௨)

(௬௩.) எனைப்பல் யானையு மம்பொடு துளங்கி
விளைக்கும் வினையின்றிப் படையொழிந் தனவே
விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லா
மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட் டனவே
தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாந்
தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே
விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்
பொறுக்குந ரின்மையி னிருந்துவிளிந் தனவே
சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே
யென்னா வதுகொ றானே கழனி

ரு. "நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர்" பதிற். ௧௪: ௧௨.

எ. புறநா. ௫௦: ௧-௫; ௨௮௮: ௧-௪; "ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய, பாடுகொண் முரசம்" (அகநா. ௩௩௪); "கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசம்" (மதுரை. ௭௩௨ - ௩); "ஏற்றுரியி னிமிழ் முரசங், கூற்றுட்க வெழீஇச் சிலைப்ப" (யா-வி. மேற். "தாழிரும்பிணர்"); "மயிர்க்கண் முரசமொடு வான்பலி யூட்டி" (சிலப். ௫: ௮௮); "புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ் விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசம்" (சீவக. ௨௮௧௧); "பசும்பொற் பலவார் விசித்துப் பிணியுறீஇ...ஏற்றுரி போர்த்த.....முரசம்" பெருங். ௨. ௨: ௨௬ - ௯.

யாம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்
யாணர் ரறாஅ வைப்பிற்
கரு காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவரை அக்களத்திற் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—எத்துணையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனி மேலுண்டாக்கும் போரின்றிப படையிடத்துப் பட்டன; வெற்றிப்புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதிரையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரப்பாட்டுக்கூற் றையுடைய மேலாட்களுடனே அக்களத்தேபட்டன; தேர் கொடுவரவந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல்லாம் தாம்பிடித்த பரிசை தம்கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர்; வாரால விசிக்கப்பட்டுத் தொழில மாட்சிமைப்பட்ட மயிர் சீவாது போர்க்கப்பட்ட கணையையுடைய முரசமெல்லாம், பிப்பார்படுதலான் இருந்துகெட்டன; சாந்தமைந்த மார்பின்கணணே நெடியவேல பாய்ந் தனவாக அரசரும் பொருது அக்களத்தின்கண்ணே மடிந்தனர்; இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பறறண்டாற் செய்த வளை யணிந்த கையினையுடையமகளிர் செவ்வி அவலைமுக்கிக் குளிர்ந்த புனற் கண்ணேபாயும் புதுவருவாயறாத ஊர்களையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவரது அகன்றவிடத்தையுடையநாடு.—எ - று.

அன்னோவென்றுவதுகொலென்று டாடமோதுவாருமுளர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக்கூட்டுக.

நாடென்னுமொருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற் கூறப் பட்டது. (௬௩)

கஉ. ம. புறநா. ௩௫உ : ௫.

கங. முக்குதல - உண்ணுதல; 'முத்தைக், கொக்குமுக் கிக்கக்கி விக் குமச சோலைக் குறுங்குடியே' (தனிப்பாடல்); "கங்க முக்கின சிறுமீ னெல் லாம்" திருவிளை. இந்திரன். ௫௬.

கச. "அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்" பொருந. ச.

கரு. புறநா. ௬அ : உ0.

(௬ச.) நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி

க. புறநா. கருஉ : கச-அ; "குரலபுணர் நல்யாழ முழவோ டொன்றி, நுண்ணீ ராகுளி யிரட்ட" மதுரை. ௬0௫ - ௬.

உ. "செல்லா யோதில் சில்வளை விறலி", "செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி" பதிற். ச0 : உக; ௫எ : ௬.

களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
[1] விசும்பா டெருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு
நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.*

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

† பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை ‡ நெடும் பல்லியத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லயாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கிணையுடனே கட்டிப்போவோமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சில்வளையையுடைய விறலி, யானையணிபொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணே பறக்கும் எருவையைப் பசிய ஊன்றடி தகைப்ப மாற்றார்தேயத்தின்கண்ணே மருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினையுடைய முதுகுடுமியாகிய கோமானைக் கண்டு மிக்கநீரான் அடப்பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டுவருவதற்கு.—எ-று.

எருவை - தலைவெளுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுகெனினு மமையும்.

விறலி, குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையை நீத்தனம்வரற்குச் செல்லா மோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பதூஉம் பாடம். (௬௪)

---

௩. நிரைபுநிரை ஆசிரியத்துள் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௧௪ - ந.

௭. புறநா. ௮௪: ௧; "தெண்ணீரடுபுற்கை" குறள். ௧0௬௫.

* ௭. பரிசில்பெறப்போகல்வேண்டுமென்னுங் குறிப்பிற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩0 - இளம்; ௸ ௸ ௸. ௩௬ - ந.

† பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் ஒரு பகுதி ௬ - ஆம் அடியில் வந்துள்ளது.

‡ இவரது பெயர்க்காரணத்தை முதலடி அறிவிக்கின்றது.

(பி - ம்.)—1 'விசும்போடெருவை'

(௬௫.) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
விருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
வுழவ ரோதை மறப்ப விழவு

---

௧. புறநா. ௧௫௨: ௧௪.

மகலு ளாங்கட் சீறூர் மறப்ப
வுவவுத்தலை வந்த பெருநா ளமயத்
திருசுடர் தம்முணோக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
புறப்புண் ணாணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் 1 பெருஞ்சேரலாதன் சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தா னோடு பொருது புறப்புண்ணாணி வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—முழா மார்ச்சனையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பானை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து நெய்கடைதலை யொழிய, தம்முடையகிளை வண்டார்ந்த மதுவையுண்ணுதலொழிய, உழுவார் தொழில்செய்யுமோசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடையசீறூர் விழா வினையொழிய, உவாவந்துகூடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுடரும் தம்முள் எதிர்நின்றுபார்த்து அவற்றுள் ஒரு சுடர் புல்லியமாலைப்பொழுதின்கண் மலையுள்ளேயொளித்தாற்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்னாகக் கருதியெறிந்த புறத்துற்ற புண்ணுக்கு நாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வாளோடு வடக்கிருந்தான்; ஆத

அ. மலைமறைதல்: "மலைமறைந் தொளித்தி" புறநா. அ: அ.

கூ - கக. புறநா. ௬௬: அ; மேலுலகத்தை அடைய விரும்பினோர் இவ் வுலக நுகர்ச்சியைத் துறந்து விரதத்தால் உடலை மெலிவித்து யோகப் பயிற்சியால் உயிரை நீத்தற்குத் தாம் உறைந்த இடத்தை விட்டுப் புண்ணிய திசையாகிய வடதிசையிற் சென்று தங்குதலும், மீளாமல் நியமத்துடன் வடதிசையிற் செல்லுதலுமரபு; அங்ஙனஞ் செல்லுதல் உத்தரகமன மென் றும், மகாப்பிரத்தானமென்றும் கூறப்படும்; (புறநா. உகச, உகரு, உகஅ; சிறுபஞ்ச. எ௩) கருதது: "கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப் பறந் தலைப், பொருதுபுண் ணாணிய சேரலாதன், அழிகள மருங்கின் வாள்வடக் கிருந் தெனை, இன்னா இன்னுரை கேட்ட சான்றோர், அரும்பெற லுலகத் தவனொடு செலீஇயர், பெரும்பிறி தாகியாங்கு" (அகநா. ருரு); "நிறைகவலை விரும்பைச் செம்பொனும் வணண நிகழ்த்திய விரதமே நிகர்ப்பப், பிறக்கமும் வனமு மொழித்தவ ணமைத்த பெரும்பதிக் குவமையும் பெறுமன், மறக்கடுங் களிற் றுக் குபேரன்வா ழளகை வடக்கிருந்தது" (வில்லி-பாரதம், இந்திரப். உரு); "வாணன்தென் மாறையிலவாழ், நின்றோகை கற்பி னிலைமையெண் ணுதெதிர் நின்று வெள்ளிட், டன்றோ வடக்கிருந் தாண்மடப் பாவை யருந்ததியே" (தஞ்சை. ௩௭௪);' போரில் தோல்வியுற்றோர் வடபாற்சென்றிருத்தல் மர பென்றுங் கூறுவர்.

(பி - ம்.)— 1 'பெருந்தோளாதன்'

லால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து உயிர்வாழும் ஞாயிற்றை யுடையபகல் எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள்போலக் கழியா.—எ - று.

'மண்முழா மறப்ப' என்பதுமுதலாகிய செயவெனெச்சங்களெல்லாம், வாள்வடக்கிருந்தனனென்னும் வினையோடுமுடிந்தன.

எறிந்தபுண் - எறிதல் ஏதுவாக உற்றபுண்.

'முன்புகுறித் தெறிந்த புறப்புண்ணாணி' என்றது, மார்பில்தைத்துரு வினபுண்ணும் புறப்புண்ணாதலையொக்குமென நாணியென்றதாகக் கொள்க. (சுரு)

(சுசு.) நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி
வளிதொழி லாண்ட வுரவோன் மருக
களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ
சென்றமர்க் கடந்தநின் னாற்ற றோன்ற
வென்றோய் நின்னினு நல்ல னன்றே
கலிகொள் யாணர் [1] வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப்புக ழுலக மெய்திப்
புறப்புண் ணாணி வடக்கிருந் தோனே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

*சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானை [2] வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரியகடலின்கண்ணே மாக்கலத்தையோட் டிப் போர்செய்தற்குக் † காற்றில்லாதவிடத்து நாவாயோடாதாக ஆண்டு வளிச்செல் வினையழைத்து ஏவல்கொண்ட வலியோன்மரபிலுள்ளானே, மதம்பொருந

க. "நளியிருமுந்நீர்" மணி. கஉ : சுஉ.

க - உ. முற்காலத்திற் சோழனொருவன் கடலிற் காற்றை ஏவல் கொண்டமை, "வாதராசனை வலிந்துபணி கொண்ட வவனும்" (கலிங்க. இராச. கசு) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

ச. புறநா. உசஉ : ச.

ரு - அ. அகநா. ருரு : க0 - கரு; "காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும் பெயர்க் கரிகா, லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற், சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பின்......வேந்தர்சாய மொய்வலி யறுத்த ஞான்றை" (ஷை. உசசு : அ - கங); "இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பி னங்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, விருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்" பொருந. கசங - அ.

* பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் ங - ஆம் அடியில் வந்துள்ளது.

† "வாயுவினை நோக்கியுள மாண்டவினை நாவாய்" குண்டலகேசி.

(பி - ம்.)—1 'வெண்ணிற்பறந்தலை' 2 'வெண்ணிற்குயத்தியார்'

ய யானையையுடைய கரிகால்வளவ, மேற்சென்று போரை எதிர்நின்று நான்ற நினது வலிதோற்ற வென்றவனே, நின்னினும் நல்லனல்லனே ? மைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயையுடைய வெண்ணியென்னும் ஊர்ப் றத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப் புகழை உலகத்துப்பொருந்திப் புறப் ண்ணிற்கு நாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருத்தலான்.—எ - று.

புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்ணிற்கு நாணுதறன்னை.

ஓட்டியென்பதனை ஓட்டவெனத்திரிக்க.

எய்தி, எய்தவெனத்திரிப்பினுமமையும் ; எய்தவென்றுபாடமோது ாருமுளர்.

உரவோன்மருக, கரிகாலவளவ, வென்றோய், வெண்ணிப்பறந்தலைப் ட்ட புறப்புண்ணாணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன், நின் ினு நல்லனன்றேயெனக்கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகூறியதாகலின் அரசவாகையாயிற்று(சுசு)

(சுஎ.) அன்னச் சேவ லன்னச் சேவ
லாடுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ண
ணுடுதலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக்
கோடுகூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கு
மையன் மாலையாங் கையறு பினையக்
குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
சோழ நன்னாட்டுப் படினே கோழி
யுயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ
வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்
பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க விரும்பிசி
ராந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டசி

க. தோல். களவி. சூ. சஅ - பேர். மேற்.

அ - கூ. புறநா. சுகூ: கஉ.

கo. புறநா. சுகூ: கஎ.

கக. பிசிர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோரூர்; புறநா. உகரு: சு - எ.

கஉ. அடியுறை - அடியில் வாழ்வோர்; புறநா. ககூஅ: உசு - உரை; "காவலற் குறுகி, யடியுறை யருண்மொழி யானபணிந் துரைப்ப" பெருங். க. சஎ: எ - அ.

கக - ச. நற்செய்தி கேட்டோர் சொன்னவர்களுக்குத் தாமணிந்த அணிகலம் நல்குதலை, "அணிகலம் பரிந்து நங்கை யணிமரு ளுருவர் தந்த, மணிமருண் முறுவற் செவ்வாய் மாதவசேனைக் கீந்து" (சூளா. கல்யாண,

> னின்புறு பேடை யணியத்த
> னன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

† கோப்பெருஞ்சோழனைப் [1] பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ-ள்.—அன்னச்சேவலே, அன்னச்சேவலே, கொல்லுதலைப்பொருந்திய வென்றியையுடைய அடுபோரண்ணல் தன்னாட்டைத் தலையளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபக்கும் வந்து பொருந்தியமதியம் அரும்புநிலா விளங்கும் தமியோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதின் கண் யாம்செயலற்று வருந்தக் குமரியாற்றினது பெரியதுறைக்கண்ணே அயிரையைமேய்ந்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விரண்டிற்குமிடையதாகிய நல்ல சோழநாட்டின்கட் சென்றுபொருந்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்த நிலையையுடைய மாடத்தின்கண்ணே நினது குறும்பறையோடுதங்கி வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்திவிடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணே புக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கிள்ளிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னுமூரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையையுடைய நினது இன்புறும் பேடைபூணத் தனது விருப்பமுறும் நல்ல அணிகலத்தையளிப்பன், நினக்கு.—எ - று.

'ஆடுகொள்வென்றி' என்பதற்கு வென்றியுண்மிக்க வென்றியெனினுமமையும்.

குறும்பறையென்றது, பேடையை.

வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில்காவலர் விடவேண்டாதெனினுமமையும்.

கஅஉ); "ஆயபே ரன்பெனு மளக்க ரார்த்தெழத், தேய்விலா முகமதி விளங்கித் தேசுறத், தூயவ ளூவகைபோய் மிகச்சுடர்க்கெலா, நாயக மனைய தோர் மாலை நல்கினாள்" கம்ப. மந்தரை. ருஉ.

* மூ. "நாராய் நாராய்" என்னும் சத்திமுற்றப்புலவர் பாடல் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது; "அன்னச் சேவ லன்னச் சேவலென்னும் பாட்டினுள் இரும்பிசிராந்தையடியுறையெனினென்பது......குறிப்புமொழி" தொல். எச்ச. சூ. உரு - பேர்.

† கக, கஉ - ஆம் அடிகளில தலைவன் பெயரும் புலவர்பெயரும் அமைந்திருத்தல்காண்க; "புணர்ச்சி: ஒரு தேயத்தாராதல்; பழகுதல: பலகாற்கண்டும் சொலலாடியும் மருவுதல; இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர் நீக்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்குமென்பதாம்" (குறள். எஅரு - பரிமேல்); "கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்றுகூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்" என்னும் நச்சினார்க்கினியர் வாக்கியம் ஈண்டறியத்தக்கது; தொல். கற்பியல், சூ. ருஉ.

(பி - ம்.)—1 'இரும்பிசிராந்தையார்'

முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலாவிளங் மன முதல்வினைகொண்டது; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலாவெனினுமமையும். ஆர்ந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆர்ந்தை நின் அடிக்கணுறைவானென் ரப்பாருமுளர்.

பேடையணிப நர்கலம் நல்குவனென்பதனாற்பயன்: மறவாதுபோதல் ண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (௬௭)

௮.) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது
சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
தீங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்
தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து
மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையி
னாடவர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை
புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிநீர்
மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
னுட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்

---

௪. "புலவுவாயபபாண" (பெரும்பாண். ௨௨) என்பதற்கு, "கற்ற லவியை வெறுததுக் கூறுகின்ற வாயினையுடைய பாணனே" என்று பொ ருள் கூறி இவ்வடியையே மேறகோளாகக் காட்டினார் நச்சினார்க்கினியர்.

௫. மார்பில் மூன்று வரிகள் கிடததல் ஆடவாக்கு உததம இலக கணம்; "மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பு". (முருகு. ௧0௪ - ௫); "பொறிகுலாய்க் கிடந்த மார்பிற் புணணியன்" (சீவக. ௧௭0௬); "செவ்வரை யாகத்தான்". சீகாளத்தி. நக்கீர. ௩௧. 17 ௩௭. ௬௯௬; ௩

௬ - ௭. புறநா. ௫௫: ௧௨ - ௪.

௮. 'புனிறு' என்னும் உரிச்சொல் ஈன்றணிமையாகிய குறிப்புப் பொருளை யுணர்த்தியதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. ௬. ௭௭ - ந.

௮ - ௯. "மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத், துணைச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால" (திருவள். ௩௧); "சரயு வென்பது தாய்முலை யன்ன தாய்முலை யொண்பால" (கம்ப. ஆற்று. ௧௨); "பிள்ளை இவ், வுரவுநீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம்" (கம்ப. ஆற்று. ௧௨); "பிள்ளை தவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போன், மள்ளர் வேனிலின் மணற் றிடர் பிசைந்துகை வருட, வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப், பள்ளநீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி" பெரிய. திருக்குறிப்பு. ௨௨.

௧௧ - ௩. "ஏகும்மள வையின்வந்தன வலமும்மயி லிடமுங், காகம்முத லியமுற்றிய தடைசெய்வன கண்டா, னாகம்மன னிடையிங்குள திடையூறென

தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழிக்
கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த
நறுஞ்சே றாடிய வறுந்தலை யானை
நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்க்கு
முறந்தை யோனே குருசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உடும்புரித்தாற்போன்ற எலும்பெழுந்த விலாப்புடையையுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பாரைக்காணாதே கேட்டார்பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிலராதலின் சிலசெவிக்கண்ணதாகியயாழை இப்பாண்சாதியது உணவிற்கு முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்றுவெறுத்து இங்கே என்செய்கின்றாயோ பாண, பூணைத்தாங்கி அழகிய பெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினையுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத்தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமைபொருந்தி அதுதீர்ந்த குழவிக்குச் சுரக்குமுலைபோல நீர்மிக்க காவிரியினது கரைமரத்தைச்சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாதுகாக்கும் நல்ல சோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலேபட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யும்பகையிடத்து ஏவானாகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காத மறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்ததோள்களைத்தட்ட அவருடைய மேற்கோள் தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக்கண் வெய்யகள்ளைப்பருகுவார் தம் நடுங்குகையான் உகுக்கப்பட்ட நறிய அச்சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரேறுதயானை நெடிய நகரிடத்தொலிக்கும் பறையினது ஓசையைச் செவிதாழ்த்துக்கேட்கும் உறையூரிடத்தான்; அவ்விறைவன், நீ பிறன்வாயிலைநினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன்பாற்செல்வையாயின்.—எ - று.

நடவான், மாகம்மணி யணிதேரொடு நின்றானெறி வந்தான" (கம்ப. பரசுராம. ரு); புள்ளின் தீய நிமித்தத்தையும் மதித்திலரென மறவரின் வீரச்சிறப்புக்கூறினர்; "உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன், செறினுஞ்சீர் குன்றலிலர்" (எஎஅ) என்னுங்குறளும், "போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன்றடுப்பினும் நில்லாரென்பதாம்; பிறரும்......'புட்பகைக், கேவானாகலிற் சாவேம் யாமென, நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப' என்றுங்கூறினார்" என்று வந்துள்ள பரிமேலழகர் வாக்கியங்களும் ஈண்டறியத்தக்கன.

கசு - எ. "நாறுமயிர் மடப்பிடி தழீஇ வேறுநாட்டு, விழப்படர் மள்ளரின் முழவெடுத் துயரிக், களிறதர்ப் படுத்த" அகநா. கஅக: ச - சு.

கக. புறநா. உஉ : ருக - ரு ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

செம்பொறியென்றது, *"வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள" என்னும் இலக்கணத்தை; † திருமகளெனினுமமையும்.

உறந்தையோனென்புழி, வினைக்குறிப்புமுற்று.

பூண்சுமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையென இயையும்.

பாண, நீசெலின், நெடுந்தகை, பொருநன், குருசில, உறந்தையோன்; அவன் பிறன்கடைமறப்பக்கலுவன்; நீ ஈங்குளவாய் செய்தியோவெனக்கூட்டுக.

'உட்பகைபொருதிறம்பட்டெனெ' என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தாகிய ஒரு கூற்றிலே பட்டதாகவென்று உரைப்பினுமமையும்.

பகட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெறவெனபாருமுளர்.

'புட்பகையேவானாகலின்' என்றோதி, உள்ளபகை தம்மிற்கூடிற்றாக, புள் நிமித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவானாகலிற் சாவேம்யாமென மறவர் தோள் புடைப்பவென்று உரைப்பாருமுளர். புட்பகையென்று இவனுக்கு ஒரு பெயர். (சுஅ)

---

* சீவகசிந்தாமணி, கசகூஉ.

† புறநா. எ: ரு.; "திருமறு மார்பநீ யருளல வேண்டும்", "பொன்னிற் றோன்றிய புனைமறு மார்ப" (பரி. க: ; :); "இருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின், முந்நீர் வண்ணன்" பெரும்பாண். உகூ - ௦.

(சுகூ.) கையது கடனிறை யாழே மெய்யது
புரவல ரின்மையிற் பசியே யரையது
வேற்றிழை நுழைந்த [1] வேர்நனை சிதாஅ
ரோம்பி யுடுத்த வுயவற் பாண
[2] பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்
பெரும்புல் லென்ற விரும்பே [3] ரொக்கலை
வையக முழுதுடன் வளைஇப் பையென
வென்னை வினவுதி யாயின் மன்ன
ரடுகளி றுயவுங் கொடிகொள் பாசறைக்
குருதிப் பரப்பிற் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
புலாக்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்

ந. "வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதாஅர்" பொருந. அ௦ - அக.

ச. உயவல் : மணி. ந : கூ௦.

கக. "செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்" மணி. க : சுந.

(பி - ம்.)—1 'வெயர்நனை' 2 'பூண்டகை' 3 'ஒக்கலொடு'

பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை யோனே
பொருநர்க் [1] கோக்கிய வேலை யொருநிலைப்
பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தார்
ஒள்ளெரி புரையு முருகெழு பசும்பூட்
கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாயி
னெடுங்கடை நிற்றலு மிலையே கடும்பகற்
றேர்வீ சிருக்கை யார நோக்கி
நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவி
னாடும்வண் டிமிராத் தாமரை
சூடா யாத லதனினு மிலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கையகத்தது, இலக்கண முறைமை நிரம்பிய யாழ்; உடம்பின்கண்ணது, ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி; அரையதாகிய வேற்றிழை நுழைந்துபோன வேர்ப்பானனைந்த "கரையை * அற்றமறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய பாண, மடியால் மேற்கோளில்லாதவனுடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தையுடையையாய் உலகமெல்லாவற்றையுஞ் சூழ்வந்து பின்னை என்னையொல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றாயாயின், கேளாய்; வேந்தரது கொலையானை புண்பட்டுவருந்தும் கொடியெடுக்கப்பட்ட பாடிவீட்டின்கட் குருதிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக் கொன்று புலாலையுடைய போர்க்களத்தையுண்டாக்கிய போர்செய்யும் படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான்; அவன், பொருவோர்பொருட்டெடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனாய் ஒருபெற்றியேபகைவர் நாட்டின்கட் போதலுமுரியன்; சுற்றப்பட்ட மாலையையும் ஒள்ளிய எரியையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும்பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூணினையுமுடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின் அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம் பார்த்துநிற்றலும் உடை

கஉ. புறநா. சுஎ : அ - கூ; பட்டின. உஅரு; உறையூரென்பதனை உறந்தையென முன்னோர் திரித்து வழங்கியதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. அ0 - பேர்; ந.

கங. "திருமா வளவன் றெவ்வர்க், கோக்கிய வேலினும் வெய்ய" பட்டின. உகூகூ - ௩00.

கஅ. "நயந்தோர்க்குத், தேரீயும் வண்கையவ்ன்" கலி. சஉ.

உ0. "ஆடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை" பெரும்பாண். சஅக.

கஅ - உக. புறநா. ௪0 : கக - கஎ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

* "அற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில்" மணி : ௩க : ௩கூ.

(பி - ம்.)—1 'ஏற்றியவில்லன்'

யயல்லை; விளங்கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கி
ருக்குமிருப்பை நின்கண்ணாரப்பார்த்து நீ அவனைக் கண்டபின்பு பூவின்கணு
ம் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப் பூவைச்சூடாயாதல அந்நெடுங்கடை
ற்றலினுமுடையையல்லை; அதனால், ஆண்டுசசெல்வாயாக.—எ - று.

தகைதார் - தகைத்தாரெனநின்றது; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண, ஒக்கலையாய் வளாஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன்,
உறந்தையோன்; அவன் பாற்படர்குவையாயின், நினகையது யாழாதலானும்,
மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடைநிற்றலுமிலை; நீ அவற்கண்டபின்
ரைத் தாமரை சூடாயாதல் அதனினுமிலையென மாறிக்கூட்டுக.

பூவாகிய தாமரையெனினுமமையும்; அதற்கு இர், அல்வழிச்சாரியை.

'புகழ்த்தகையிலலோன்' என்பதூஉம் பாடம்.

ஒருநாளுள் முதலனபத்துநாழிகையும் அறத்தின்வழியொழுகிப் பின்
பத்துநாழிகையும இறையின முறைமைகேடுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்
குக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால, கடும்பகற்றேர்வீசிருக்கையென்றார். (௬௯)

(௭௦.) தேஎங் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
யினிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி
வினவ லானா முதுவா யிரவல
தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்

---

௧. "நிரதே, னணிபெறவொழுகி யனன வரிழதுறழ நரம்பி னலயாழ்".
சீவக. ௭௨௨.

௨ - ௩. புறநா. ௨௪௯. ௩ - ௪; "பகுவா யாமை, சம்பு ளியவ ஞக
விசிபிணித், தெணக கிணையிற் பிறழும்" (அகநா. ௩௬: ௭ - ௪); "ஆமை
யகடுபோ லங்கட் டடாரி", "யாமை யாளகட் டன்ன வரிக்கிணை" பு-வெ.
ப: ௩௨; ௯: ௧௮.

௫. புறநா. ௮௯: ௪.

௬. "பனிசசுனைத் தெண்ணீர், தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும்"
(குறுந். ௧௯௬); "தைஇத் தண்கயம் போலப் பலர்படிந்து" ஐங்குறு. ௮௪.

௭. "கொளக்கொளக் குறையாச செலவத்து" (பதிற். ௮௨: ௧௨);
"கொளக்கொளக் குறையாது தரத்தர மிகாது......நாடு" (மதுரை.
௪௨௬ - அ); செயவெனெச்சம் இருதொழிலும் நிகழ்காலமும் ஏற்றுவந்த
தற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ௬. ௩௪௩; நன் - வி. ௬. ௩௪௪.

௬ - ௭. "கொளக்குறைபடாஅக் கோடுவளர்குட்டத்து" அகநா. ௧௬௨

ரடுதீ யல்லது சுடுதீ யறியா
திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்
கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ரூதுங்
கைவள் ளீகைப் [1] பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுதல்
இன்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை
விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் [2] கோவூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தேனைப்போல இனிய நரம்புதொடை பொருந்திய சிறிய யாழையுடைய பாண, கயத்தின்கண் வாழும் யாமையை நாராசத்தின்கண்ணே கோத்தாற்போன்ற நுணுகிய கோலாற் பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க இவ்விடத்தே சிறிது

---

௮. புறநா. ௨௦: ௭ - ௯.

௯. புறநா. ௫௮: ௰; 'சோறு' மருந்தெனப்படுதலை, மணி. ௧௧: ௪௮, ௧௧௭ - ஆம் அடிகளாலும் அறிக; "சோழ வளநாடு சோறுடைத்து" ஔவையார்.

௧௨. ஊதும் - நுகரும்; கலி. ௬௬; அகநா. ௧௩௨.

௧௩. பண்ணன் சிறுகுடி: "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன், பண்ணன் சிறுகுடி", "பண்ணன் சிறுகுடி வடாஅது, நீரிற் கான்யாறு", "கழற்காற் பண்ணன் காவிரி வடவயி, னிழற்கயம்" அகநா. ௫௪, ௧௧௭, ௧௭௭.

௧௪. "கானப் பாதிரிக் கருந்தகட் டொள்வீ, வேனி லதிரலொடு விரைஇக் காண்வரச், சிலைய கூந்தல்" அகநா. ௨௬௧: ௧ - ௩.

௧௫. "நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலி" மதுரை. ௬௦௮.

௧௬. செலவு-செலவம்; "செலவாய செலவந் தருவாய் நீயே", "செலவாய்த் திருவானாய் நீயே" தே.

௧௭. ஒய்தல் - செலுத்துதல்; புறநா. ௧௧௬ : ௮; பதிற். ௭௩, ௮௭.

௧௮. தாள்வாழ்க வென்றல் மரபு; புறநா. ௧௦௧ : ௰ ; ௧௦௩ : ௧௨ ; "நாதன்றாள் வாழ்க" திருவாசகம்.

(பி - ம்.)—1 'பாணன்' 2 'கோவூரழகியார்'

றிப்போவீராக' என்றுசொல்லிப்பலவும் என்னை வினவுதலமையாத முதிய ரய்மையையுடைய இரவலனே, யான்சொல்லுவதனைக் கேட்பாயாக; தைமா த்திங்கட் குளிர்ந்த பொய்கையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத்தொலை ாத சோற்றையுடைய அகன்றநகரிடத்து அடுநெருப்பல்லது சுடுநெருப்பறி ாது சோற்றையும் தண்ணீரையும் விளைக்கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், வள்ளிவளவனது நல்லபுகழைநினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியை டைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதும் கையான்வள்ளிய காட்டையையுடைய பாணனது சிறுகுடிக்கட் பாதிரிநாறும் மயிரினையும் ஒள் ரிய நுதலினையும் இனியமுறுவலையுமுடைய விறலியுடனே மெல்ல மெல்ல டந்துசெல்வையாயின் செல்வத்தையுடையையாவை; விறகைக்காட்டினின் றும் ஊரகத்துச்செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக் கொண்டாற்போல்வதொரு நேர்பாடன்று, அவனது உண்மை; அதுபெறு வெங்கொலென்று கருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

பாண, தங்கி எனக்கூறி விளவலானும் இரவல, விறலியொடு மென்மெ யச் செல்குவையாயின் என இயையும்; வியனகர்ச்செல்வையாயினெனவு மையும். நகரையுடையநாடென இயைப்பாருமுளர்.

'விறகொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று' என்ப தற்கு விறகிற்குச்சென்றோர்பொன்பெற்றாற்போலவதொருதலைப்பாடுமிதெ ன்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க. (எ0)

(எக.) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தானை வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவரை
யாரம ரலறத் தாக்கித் தேரொ
டுவர்ப்புறங் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் [1] பிரிக

க. "மடங்கலபோற் சினைஇ" கலி. உ.

உ. புறநா. ... : கக - ரு.

ரு - ரு. புறநா. எஉ: எ - க.

சு. "மெலலிய லரிவைநின் னல்லகம் புலம்ப, னிற்றுறந் தமைகு வெ னாயி னெற்றுறா, திரவலர் வாரா வைகல், பலவா குகயானெ் செலவுறு தக வே" (குறுந். கருஎ); "கருநெடங்கண் மங்கையரை நோக்குற்ற கண்ணும், பெருந்தடந் தோட்பிணித்த கையும் - பருநதின், வளைவாயிற் பெய்யேனேல் வந்திரந்தார் துன்பம், களையாத மாற்றகவென் னக" வீர. பொருள். கஎ - மேற்.

ச - சு. இவளென்றது தனது தேவியை; அவள் கற்பிற் சிறந்தவள், இந்நூல் உசசு-ஆம் செய்யுளின் கருத்தில், 'பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங் கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது' என்று இருத்தலின், அவன்

(பி - ம்.)— 1 'பிரிகு'

வறனிலை திரியா வன்பி னவையத்துத்
திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து
மெலிகோல் செய்தே னாகுக மலிபுகழ்
வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசா
லந்துவஞ் சாத்தனு மாத[1] னழிசியும்
வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறருங்
கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
வின்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னொன்றோ
மன்பதை காக்கு நீள்[2] குடிச் சிறந்த
தென்புலங் காவலி னொரீஇப் பிறர்

கலவியிற் சிறப்புற்றுச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலையுடையளாயிருந்தா ளென்பதும் இவன் அவளிடத்தே மிக்க அன்புடையவனாயிருந்ததுபோலவே அவளும் இவனிடத்துப் பேரன்புடையவளாயிருந்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தி இவனிறந்தவுடன் தீப்பாய்ந்து தானும் இறந்தாளென்பதும் வெளியாகின்றன; தன்னுடைய குற்றமற்ற மனைவியை மனத்தால் அங்கீகரியாது விட்டவன் மிக்க பாவியாய்ப் பிணிவாய்ப்பட்டு வருந்துவானென்று நீதிநூல்கள் கூறுதலின் 'இவளினும்பிரிக' என்றான்; "குழற்சிகைக் கோதை சூட்டிக் கொண்டவனிருப்ப மற்றோ, நிழற்றிகழ் வேலினானை நேடிய நெடுங்கணாளும், பிழைப்பிலாட் புறந்தந்தானுங் குரவரைப் பேணல்செய்யா, திழுக்கினாரிவர்கள் கண்டா யிடும்பைநோய்க் கிரைகளாவார்" (சீவக. ௨௫௨) என்னுஞ் செய்யுள் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்; "கடிசொல்லில்லைக் காலத்துப்படினே" என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. ௫௬ - பேர்.

௭ - ௯. புறநா. ௭௨ : ௧௦ - ௧௨ ; "நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக், கொடிதோர்த்த மன்னவன்" (கலி. ௮); "உடைப்பெருஞ் செல்வத் துயர்ந்தபெருமை, யடக்கமி லுள்ளத்த னாகி-நடக்கையி, னொள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கினைக் கொள்ளி கொடுத்து விடல்", "முறை-தெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந் தவாக்கு, மிறைதிரியா னேரொக்கல் வேண்டு - முறைதிரிந்து, நேரொழுகா னாயி னதுவா மொருபக்க, நீரொழுகப் பாலொழுகுமாறு" பழ. ௨௦௦, ௨௦௬.

௧௫. "கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு, மிரவாமை கோடி யுறும்" குறள், ௧௦௬௧.

௧௦ - ௧௬. "கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட, விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது" நாலடி, ௭௬.

௧௭ - ௮. "மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ, லென்முதற் பிழைத்

(பி - ம்.)— 1 'இழிசியும்' 2 'குடிப்புறந்த'

வன்புலங் காவலின் மாறியான் பிறக்கே.*

திணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக்காஞ்சி.

ஒல்லையூர்தந்த [1] † பூதப்பாண்டியன் பாட்டு.

இ - ள்.— சிங்கம்போலச் சினந்து மீளாத மேற்கோள் பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச் செல்லும் படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து என்னொடு பொருவேமென்று சொல்லுவர் ; அவ்வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவருடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச் சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடு பொருந்திய மையுண்ட கண்ணினையுடைய இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமாறாது நிலைகலங்காத அன்பினையுடைய அவைக்களத்து அறத்தின் திறப்பாடில்லாத ஒருவனை வைத்து முறைகலங்கிக் கொடுங்கோல் செய்தேனாகுக ; மிக்க புகழையுடைய வையையாற் சூழப்பட்ட செல்வம் பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையலென்னும் ஊர்க்குத் தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழமைந்த அந்துவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனுமென இவருட்படப் பிறரும் எனது கண்போலும் நண்பினையுடைய நட்டாரோடு கூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்ச்சியைத் தப்பியவனாகிப் பலவுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசர்குலத்திற் சிறந்த பாண்டிநாடுகாக்கும் காவலினீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக் காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப் பிறப்பினீங்கி யான் பிறப்பேனாகுக.—எ - று.

'மெலிகோல் செய்தேனாகுக' என்பதனுள் ஆகுகவென்பது, எங்கும் தந்துரைக்கப்பட்டது.

‡ ஒன்றோவென்பது எண்ணின்கண் வருவதோரிடைச்சொல் ; அதனை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. (எக)

தது" (சிலப். உ0 : எசு - எ) என்பதும் இவ்வடிகளைப்போலவே பாண்டியருடைய குலப்பெருமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

* மூ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகியரெனத் துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத்தானுமென்றதன் விசேடவுரையில், "நகுதக்கனரே (எஉ), மடங்கலிற் சினை இயெனனும் புறப்பாட்டுக்கள் உயிரும் செல்வமும் போல்வன நிலையும் பொருளென நினையாது வஞ்சினஞ் செய்தன" என்பர் ; தொல். புறத்திணை. சூ- உச - ந.

† இவன் தென்னாடு புரந்தமை கஅ - ஆம் அடியால் புலப்படுகின்றது.

‡ புறநா. கூஉ : உ - உரை.

(பி - ம்.)—[1] 'பூதபாண்டியன்'

(௭௨.) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுந
ரிளைய னிவனென வுளையக் கூறிப்
படுமணி யிரட்டும் பாவடிப் பணைத்தா
ணெடுநல் யானையுந் தேருமாவும்
படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
யருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொ
டொருங்ககப் படேஎ னாயிற் பொருந்திய

---

௧. எள்ளல் நகையை விளக்குமிடத்து "நகுதக்கனரே நாடுமீக் கூறுநர் என்றாற்போல வீரத்தெழுந்த வெகுளி நகையும் எள்ளல் நகையின்கண் அடக்கவேண்டும்" என்பர்; தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௪ - பேர்.

௨. புறநா. ௭௭, ௭௮; "இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப் படும்" (குறள். ௬௯௮); "அளையுறை பாம்பு மரசும்...... இளைய வெளிய பயினுறை யென்றெண்ணி,யிகழி னிழுக்கந் தரும்" (ஆசார. ௮௪); "சீர்த்தகு மன்னர்...இளைதென் றுபாம்பிகழ்வா ரில" பழ. ௩௮௩.

௩ - ௪. "படுமணி யிரட்டுமருங்கின்........வேழம்" (முருகு. ௮௦ - ௮௨) பாவடி: புறநா. ௧௫: ௮.

௪ - ௫. "திணைவிராயெண்ணல் வழுவென்பதே கருத்தாயின், 'நெடுநல்யானையுந்தேருமாவும், படையமை மறவரு முடையம்யாம்' எ - ம், 'இருமனப்பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்' எ - ம், படர்க்கைச் சொல்லும் அஃறிணைக் கிளவியும் விராயெண்ணுதல் வழக்குப் பயிற்சியுடைமையான் அவையுமடங்க 'உயர்திணைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி' எனப்பொதுப்படஓதாது 'தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி' எனத் தன்மைச் சொல்லையே விதந்தோதல் குன்றக்கூறலாமாகலானும் அவர்க்கது கருத்தன்மையறிக" தொல். கிளவி. சூ. ௪௫ - சே.

௪ - ௬. உடைமையென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௨ - இளம்.

௭. சிறுசொல்: சீவக. ௨௦௭; சூளா. அரசியல், ௩௧௭.

௬ - ௭. "உறுதுப்பஞ்சா......வேந்தரையென்பது கொலைபொருளாக வெகுளிச்சுவை பிறந்தது; என்னை? சிறுசொற்சொல்லுதலென்பது புகழ சொன்றுரைத்தலாகலின்" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௦ - பேர்.

௬ - ௯. வெகுளிச்சுவைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௦ - இளம்.

௮ - ௯. புறநா. ௨௫: ௫ - ௭ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க; "துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண், டாண்கட னிறுத்த", "இருபெரு வேந்தரையு முடனிலை வென்று, முரசுங் குடையுங் கலனுங் கொண்டு" பதிற். ௩௧; ௮ - ஆம் பத்துப்பதிகம்.

வென்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
வோங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக
வுலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
விரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ - ள்.—நம்மாற் சிரிக்கத் தக்கார் இவன் ஆளுநாட்டை மிகுத்துச் சொல்லுவரெனவும் இவன்றான் இளையனெனவும் யானை வெறுப்பச்சொல்லி ஒலிக்குமணி இருமருங்கு ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரிய காலினையுமுடைய உயர்ந்த நல்லயானையினையும் தேரையும் குதிரையையும் படைக்கலத்தொழிலமைந்த வீரரையும் உடையேம் யா

௧௨. "வன்பழி தூற்றுங் குடியதே மாமதுரை", "குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்லன்" சிலப். ௧௧: ௨௮; ௨௫: ௫௪.

௧௧ - ௨. 'பெயர்' என்பதற்கு 'வஞ்சினம்' எனப்பொருள் கூறி, 'கொடியனெம்.........கோலேனாகுக' என்னும்பகுதியை மேற்கோள்காட்டி, 'கூறும் வஞ்சினத்தால் தனக்கு ஒருபெயர் பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப் பெயரென்றார்' என விசேடவுரையும் எழுதினர்; பட்டின. ௨௮௯ - ந.

௧௮. "சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ, மீத லியையாக் கடை" (குறள், ௨௩0) என்பதும் இவ்வடியின் பொருளை வலியுறுத்துகின்றது.

௧௭ - ௮. "கலிமா னோயே கலிமா னோயே, நாகத் தன்ன நன்னெடுந் தடக்கைக், காய்சின யானைக் கலிமா னோயே, வெள்ளத் தானைமுன்...... ......முன், னுள் ளழித்துப் புகேஎ னாயி னுள்ள, திரப்போ னின்மை கண்டுங், கரப்போன் சிறுமை யானுறு கவ்வே" தகடூர்யாத்திரை.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், இன்னாது பிழைப்பின் இதுவாகியரெனத்துன்னருஞ்சிறப்பின் வஞ்சினங் கூறிய தற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௯ - இளம்; ஷை ஷை ஷை ௨௪ - ந); "மன்னர் நுங்கள்புறக்கொடை கண்டு.........கலப்ப லன்றே, செரிசுடர் வழங்கும் வையத் தென்பெயர் கெடுகவென்றான்" (சீவக. ௭௭௩) என்பதன் விசேடவுரையில், "இது சீவகன் வஞ்சினம். இது, முன் இளமை முதலியவற்றை அவ்வரசர்கொன்று கூறுதலின் அககொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடு. இது, 'நகுதக்கனரே' என்னும் புறப்பாட்டினுட் கண்டு கொள்க" என்று எழுதி யிருக்கின்றனர் நச்சினார்க்கினியர்.

மென்று எனது மிக்க வலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ் சினம் பெருகிப் புல்லிய வார்த்தைகளைக் கூறிய சினம்பொருந்திய அரசரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப்பொருது முரசத்தோடுங்கூட அவரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண் வாழ்வார், தாங்கள் சென்றடையுநிழற்காணாதே கொடியன் எம்முடைய வேந்தனென்று கருதிக் கண்ணீரைப் பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக ; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்ட கேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன் முதல்வனாக உலகத்தோடு நிலைபெற்ற பலரும்புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை ; என்னாற் புரக்கப்படுங் கேளிர்துயரம்மிக இரக்குமவர்கட்குக் கொடாதவறுமையை யானுற.—எ - று.

என்னிழல வாழ்நராகிய குடியென்க.

உளையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற் சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக் கூறியதாகவுங் கொள்க.

இவனென்றார், தம் கருத்துககண அனுமையான்.

அகப்படேனாயினென்றது, ஈண்டுப்பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாசுகி அகப்படேனாயின், கோலேனாகுக ; இன்மை யானுற ; என் நிலவரை புலவர்பாடாது வரைகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்' என்பதனை, நாட்டாரால மீக்கூறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினர் நகுதக்கனரெனப் பிரித்துரைப்பினுமமையும்.

'நிலவரைப் புரப்போர்' எனவும் பாடம். (எஉ)

(எஙு.) மெல்ல வந்தென் னல்லடி பொருந்தி
யீயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் [1] தரசோ தஞ்ச
மின்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்

ரு. புறநா. எரு: கஉ ; "முரசுகெழு தாயத தரசோ தஞ்சமெனத் தஞ்சக்கிளவி அரசுகொடுத்தலெளிதெனா எண்மைப்பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க" தொல். இடை. சூ. கஅ - பேர்; சே ; ந ; இ - வி. சூ. உஎக - உரை.

க - சு. இவ்வடியிலுள்ள மொழிகளால், சோழன் நலங்கிள்ளியது மேம்பாடும் வீரமும் வண்மையும் விளங்குகின்றன ; புறநா. கO: ரு - சு ஆம் அடிக்குறிப்பும், "தனதுமேம் பாடுரைத்தநெடுமொழி", "தன்னுடையாற்ற லுணரா ரிடையினும், தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும், தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்", "ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே", "கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே" என்பவைகளும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி - ம்.)—1 'அரசே'

தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றாதென்
னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
[1] வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந்திய
தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளி
ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே *

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் [2] நலங்கிள்ளி பாட்டு.

இ - ள்.—மெல்லவந்து எனது நல்ல அடியையடைந்து எமக்கு ஈய வேண்டுமென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசு பொருந்திய பழையதாய்வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சி கொடுத்தலோ எளியது; இனிய உயிரேயாயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத் தின்கண்; அமைச்சர் படைத்தலைவர்முதலாகிய வலியையுடையோரது வலி யைப் பாதுகாவாது எனதுள்ளத்தையிகழ்ந்த அறிவில்லாதோன் யாவர்க்கும் விளங்கத் துயில்கின்ற புலியை இடறின குருடன்போலப் பிழைத்துப்போத லோ அரிது; மூங்கிலைத்தின்னும் வலியையுடைய யானையினது காலின்க ணகப்பட்ட வலிய திணியமூங்கிலது நீண்ட முளையையொப்ப மேற்சென்று அவ்விடத்து வருந்தும்படி பொருதிலேனாயின், கூடிய தீதில்லாத நெஞ்சத் தாற் காதல்கொள்ளாத பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய பொதுப் பெண்டிரது பொருந்தாத புணர்ச்சியிடை என்மாலை துவள்வதாக.—எ - று.

எ. இந்த அடியும், "எழுப்புபவோ, துஞ்சு புலியைத் துயில்" (பழ. ௩௩) என்பதும் ஒருபொருளன.

௯ - ௧௧. புறநா. ௮0: எ; "வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத், தன், கான்முளைமூங்கிற் கவர்கிளைபோல, வுய்தல யாவதுநின் னுடற்றி யோரே" பதிற். ௮௪: ௧௧ - ௩.

௧௨ - ௪. "அன்பின் விழையார் பொருள் விழையு மாய்தொடியார், இன் சொ லிழுக்குத் தரும்" (குறள். ௯௧௧); ஒல்லாமுயக்கு: "வேளாமுயக்கம்" (கலி. ௬௮); குழைகதார்: "செழுந்தார் குழையச் சேர்ந்தார்" (சீவக. ௨0௩௪); காமம்பற்றியும் பெருமிதம் பிறக்குமெனபதற்கு, "பல்லிருங்கூந் தல......தாரே" என்பது மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௯ - பேர்.

* மூ. காஞ்சித்திணையுள் இன்னதுபிழைப்பினிதுவாகியரெனத் துன்னருஞ் சிறப்பின்வஞ்சினங்கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந.

(பி - ம்.)—[1] 'வருந்த வொற்றேனாயிற்' [2] 'நல்லுருத்திரன்'

'இரக்குவிராயின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

தீதில்காதல்கொள்ளாவென இயைப்பினுமமையும்.

உள்ளமென்றது, உள்ளத்தாற்சூழும் சூழ்ச்சியை.

தன்மேம்பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னுங்குற்றமாகாது. (எங)

(எச.) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
[1] மாளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை யின்றி [2] வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாமிரந் துண்ணு மளவை
[3] யீன்ம ரோவில் வுலகத் தானே.*

க - உ. அரசர்களில், போர்க்களத்து வீழ்ந்தோரே துறக்கம் பெறுவர்; அங்ஙனமின்றி நோயால் இறந்தோருடம்பைத் தருப்பையிற்கிடத்தி வாளாற் போழ்ந்து, 'போரில்மாண்டோரடையும் கதியை இவர் அடைக' எனக்கூறுதலை வேண்டி அவ்வுடம்பை அடக்குதல் விதியென்பது ஈண்டறியற்பாலது; இதனை, "திணிபிணிமுரசம்" (புறநா. கூங); "தருப்பையிற் கிடத்தி...... வாளுற்றகவுடைத்து" (மணி. உ. கஉ - கூ); "மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தோரே துறக்கம்பெறுவர்" (தொல். அகத்திணை, சூ. சச - ந) என்பவற்றாலுமறிக.

சு - எ. "மானம் வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு, மீனவிளிவினுல் வாழவேன்மன்-னீனத்தால், ஊட்டியக் கண்ணு முறுதிசேரா திவ்வுடம்பு, நீட்டித்து நிற்கு மெனின்" (நாலடி. ச0); "மறனிழுக்கா மானமுடைய தரசு", "மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து," "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னார், உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்", "இளிவரின் வாழாத மான முடையார், ஒளிதொழு தேத்து முலகு", (குறள், ௩அச, கூசுஅ, கூசுகூ, கூஎ0); "மானமழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே" (இனியது. கச) என்பவை இச்செய்யுளின் பொருளை விளக்குகின்றன; "தொடர்ப்படு.... உலகத்தானே: இது தன்மாட்டு வருத்தத்தான் இழிப்புப்பிறந்தது" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௬ - இளம்.

* பு. காஞ்சித்திணையுள், தாமேயேங்கிய தாங்கருமையுள் என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. க௯ - இளம்); "தாமே யேங்கிய வென்பதற்குச் சிறைப்பட்டார் தாமே தனித்திருந்த தென்றுகூறி 'குழவி...உலகத்தானே' என்னும் புறப்பாட்டைக் காட்டுவாருமுளர்" ஷை ஷை உச-ந.

(பி - ம்.)—1 'மாளவிளையின்றெனவாளில்' 2 'வயிற்றலைந்தித்' 3 'உண்பரோ'

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை சோழன்செங்கணானோடு [1]திருப்போர்ப்புறத்துப் பொருது பற்றுக்கோட்பட்டுக் குடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெறாது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கொண்டிருந்து உண்ணான் சொல்லித் துஞ்சியபாட்டு.

இ - ள்.—பிள்ளை இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மணை பிறப்பினும் அவற்றையும் ஆளல்லவென்று கருதாது வாளோக்குத்தலில் [2]தவறார் அரசராயிருக்க, பகைவர்வாளாற்படாது, சங்கிலியாற்பிணிக்கப்பட்டநாய்போலப் பிணித்துத் துன்பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளல்லாதகேளிருடைய உபகாரத்தான் வந்த தண்ணீரை இரந்துண்ணக்கடவேமல்லேமென்னும் மனவலியின்றி வயிற்றின்கட் டீயை யாற்றவேண்டித் தாமேயிரந்துண்ணும் அளவினையுடையாரை அவ்வரசர்பெறுவார்களோ இவ்வுலகத்தின்கண்.—எ - று.

அளவையுடையாரை அளவையென்றார்.

இதன்கருத்து: சாக்குழவியும் ஊன்பிண்டமுமென இவற்றின்மாத்திரையும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல வைத்துக்கூறியவாறு.

கேளலகேளிரென்றது, சிறைக்கோட்டங்காவலரை.

அன்றி, இவனாண்மையுடையனல்லனென்று வாளாற்கொல்லாராய்த் தொடர்ப்படுஞமலிபோல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேளலகேளிர் வேளாண் சிறுபதத்தை மதுகையின்றி வயிற்றுத்தீத்தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவிசெத்துப பிறப்பினும் ஊன்தடிபிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மகப்பெறுவாருளரோவென உரைப்பினுமமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமில்லையென்றுகூறினமையின், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

(பி - ம்.)—1 'செங்கணானோடு போர்ப்' 2 'தவிரார்'

(எரு.) [1]மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்
பாறர வந்த பழவிறற் றாய
மெய்தின மாயி னெய்தினஞ் சிறப்பெனக்
குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்
ரு சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே
மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
விழுமியோன் பெறுகுவ [2]னாயி னாழ்நீ

க. "எனக்குத்தா யாகியா ளென்னையீங் கிட்டுத், தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள்" நாலடி. கரு.

உ - ங. "உருகெழு தாய மூழி னெய்தி" பட்டின. உஉஎ.

ச - ரு. "வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங், கோலொடு நின்றா னிரவு" குறள். ருருஉ.

(பி-ம்.)—1 'மூத்தோர்க்கூற்றமுய்த்தெனவுய்த்தென' 2 'ஆயிற்கழுநீர்'

ரறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை
யென்றூழ் வாடுவறல் போல நன்று
நொய்தா லம்ம தானே மையற்று
விசும்புற வோங்கிய வெண்குடை
முரசுகெழு வேந்த ரரசுகெழு திருவே.

திணை - அது; துறை - [1] பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி பாட்டு.

இ - ள்.—தங்குடியின்முதியோரை முதியோரைக் கூறறம் கொண்டு போயிற்றாக, விதிதரப்பட்டுத் தம்பால்வந்தபழையவெற்றியாலுண்டாகிய அரசுரிமையைப் பெற்றேமாதல் இத்தலைமையைப்பெற்றேமெனக்கொண்டு தங்குடிமக்களை இறைவேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெறின், அத்தாயம் அவனுக்குப் பரிக்கவொண்ணுதாம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடுத்துப்பொரும் போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சியையுடைய சீரியோன்பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்திடத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடேச்சினது கோடைக்கணுலர்ந்த சுள்ளியைப்போலப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணிடத்தண்ணே பொருந்தவுயர்ந்த வெண்குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசாது அரசாட்சியைப்பொருந்திய செலவம்.—எ - று.

குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக் கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத் தரவேண்டுமென்று இரததலை.

தாயம் சிறியோன்பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசுகெழுதிரு விழுமியோன் பெறுகுவனாயின், நன்றுநொய்தாலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன், ஆக்கத்தின்கண் வந்தது. அம்ம, அசைநிலை. (எரு)

(பி - ம்.)—[1] 'பொதுமொழிக்காஞ்சி'

(எசு.) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்
புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை
யின்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை
மன்ற வேம்பின் மாச்சினை யொண்டளிர்
நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து

---

௨. "பண்டுமிவ் வுலகத தியற்கை யஃதின்றும், புதுவதன்றே" (கலி. ௨௨ : ௩ - ௪); 'புதுவ தன்றே தொன்றியல வாழ்க்கை" சிலப். ௩௦ : ௧௪௦.

௪. புறநா. எக : ௨. மாச்சினை : பொருந. ௧௪௩ - ௪.

௪ - ௫. புறநா. ௨௨ : ௨௦ - ௨௧ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க; "போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த கடவுள் வாகை" பதிற். ௬௬.

செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
யொலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
பாடின் றெண்கிணை கறங்கக் காண்டக
நாடுகெழு திருவிற் பசும்பூட் செழியன்
பீடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்
பொருது மென்று தன்றலை வந்த
புனைகழ லெழுவர் நல்வல மடங்க
வொருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே.*

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற † நெடுஞ்செழியனை இடைக்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவற்கு ஒருவன் தோற்றலும் புதிதன்று, இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு; இன்றைன்முன்கேட்டறியேம்; திரண்ட தாளையுடைய மனரத்திடத்து வேம்பினது பெரியகொம்பின்கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்டகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட தேன்மிக்கமாலையை வளையமாலையுடனே சிறப்பச்சூடி ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறையொலிப்பக் காட்சிதக்க நாடுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய பசும்பொன்னாற்செய்த பூணையணிந்த நெடுஞ்செழியனது பெருமையையும் உயர்ந்த தலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப் பொருவேமென்று தன்னிடத்து வந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய எழரசருடைய நல்ல வென்றியடங்கத் தானொருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட் கொல்லுதல்.—எ - று.

ஒருவனையொருவன் அடுதலும் தொலைதலும் புதுவதன்று, இவ்வுலகத்தியற்கை; செழியன் பொருதுமென்றுவந்த எழுவர்நல்வலமடங்க ஒருவனாகித் தெரியலை மாலையொடு காண்டகச்சூடிக் கிணைகறங்கப் பொருது களத்து அடல் இன்றின் ஊங்கோ கேளலமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (எசு)

சு - கரு. புறநா. கக : கஎ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

* மு. நூழிலென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. க - இளம்.

† கூ ஆம் அடியில தலைவன்பெயரின் ஒரு பகுதிவந்துள்ளது.

(எஎ.) கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டுக்
குடுமி களைந்தநுதல் வேம்பி னொண்டளிர்

க. கழறொட்டு : புறநா. அ : க.

உ. குடுமிகளைதல : "ஏந்து, நெடுமதில கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக, குடுமி களைந்தானெங் கோ" பு - வெ. கூ : உக.

நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணி தார்பூண்டு
தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயி
னுடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை
யழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.*

---

௨ - ௩. புறநா. ௨௨ : ௨௦ - ௨௧-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௧ - ௪. புறநா. ௭௨ : ௨-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௫. நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி: மதுரை. ௭௫௨ ; மணி. ௪ : ௪௮.

௭. தாலி - ஐம்படைத்தாலி ; இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், பிறந்த ஐந்தாநாளில் பிள்ளைகளுக்கு இதனைத் தாரணஞ்செய்தல் மரபென்றுங் கூறுவர்; "பொன்னுடைத் தாலி யென்மகன்" (அகநா. ௫௪); "மழலை, சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப", "ஐம்படைத்தாலி......புதல்வர்" (மணி. ௩ : ௱௩௭-௮; ௭ : ௫௬-௭); "எழிலார் திருமார்பிற் கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம்படையு மாரமுங் கொண்டு" (பெரியாழ்வார் திருமொழி. ௧. ௪ : ௫); "பண்டுவசு தேவன்மக னாகிநில மாதின் படர்களையு மாயனிவ னென்று தெளிவெய்தத், தண்டுதனு வாள்பணில நேமியெனு நாமத், தன்படைக ளானதிரு வைம்படை தரித்ததே" (கலிங்க. அவதாரம், ௯); "தாலி யைம்படை தழுவு மார்பிடை" (கம்ப. நாட். ௫௮); "ஐம்படை மார்பிற் காளை" திருவிளை. ௩௯ : ௨௫.

௯. வம்பமள்ளர்: புறநா. ௭௮ : ௭; ௭௯ : ௫.

௭ - ௰. "இந்த நகரவுகரம் 'தாலிகளைந்தன்று மிலனே' எ-ம், 'வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே' எ-ம் உயர்திணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின், அவை 'களைந்தான்' 'வியந்தான்' 'இழிந்தான்' என்பனவற்றிற்கு மறையாய்க் 'களைந்திலன்' 'வியந்திலன்' 'இழிந்திலன்' என நிற்கின்றவை 'களைந்தன்று மிலனே', 'வியந்தன்று மிலனே', 'இழிந்தன்று மிலனே' என முற்றுவினைத் திரிசொல்லாய் நின்றன" தொல். வினை. சூ. ௨௦ - ந.

௰ - ௧௧. பெரும்பாண். ௪௧௯ ; மலைபடு. ௩௮௯.

௧௩. அகத்தடக்கல: புறநா. ௬ : ௨௫.

* மு. உழிஞைத்திணைத் துறைகளுள் ஒன்றாகிய 'திறப்படவொருதான் மண்டிய குறுமையும்' என்பதற்கு மேற்கோள் ; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௰ - இளம்); "மதிமை சாலா மருட்கையானே......கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டென்னும் பாட்டுச் சிறியோர் பெருந்தொழில் செய்தது" ஷை. மெய்ப்பாடு. சூ. ௭ - பேர்.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சதங்கை வாங்கப்பட்டகாலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரை நெடியகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடுசூடிக் குறியவளைகளையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே வில்லைப்பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெறநின்றவன் யாரோதான்? யாரேயாயினும், அவன்கண்ணி வாழ்வதாக; தாரையணிந்து ஐம்படைத்தாலி கழித்ததுமிலன்; பாலையொழித்த உணவும் இன்றுண்டான்; முறைமுறையாகவெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரரை மதித்ததும் அவமதித்ததுமிலன்; அவரை இறுகப்பிடித்துப் பரந்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலியெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணே பொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும் இவ்வாறுசெய்தேமென்று தன்னை மிகுத்ததுவும் அதனினுமிலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்கட்குறிப்பு.

இழித்தன்றெனபது, இழிந்தன்றென மெலிந்துநின்றது. (எஎ)

(எ௮) வணங்குதொடைப் பொலிந்த [1] வலிகெழு நோன்றா
ளணங்கருங் கடுந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்
தளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன
மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து
விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்
பொருநனு மிளையன் கொண்டியும் பெரிதென
வெள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்
புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர
ஈண்டவ ரடுதலு மொல்லா னாண்டவர்
மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

---

௨. என்னை - எனது தலைவன்; (புறநா. ௮௪ : ௧ ; ௮௫ : ௧ ; ௮௬ : ௬; ௨௬௨ : ௫); "என்னைமுன் னில்லன்மின்" (குறள், ௭௭௧); முணங்குநிமிர்தல்: புறநா. ௫௨ : ௨-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௪. புறநா. ௧௦ : ௬ - ௧௦ - ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௧ - ௪. புறநா. ௫௨ : ௧ - ௪.

௬. இளையன் : புறநா. ௭௨ : ௨-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௭. வம்பமள்ளர்: புறநா. ௭௭ : ௬; ௭௬ : ௫.

(பி - ம்.)—1 'மதனுடை நோன்றாள்'

தந்தை தம்மூ ராங்கட்
டெண்கிணை கறங்கச்சென் றாண்டட் டனனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்த சந்துகளாற்பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின்கண் நிலைதளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்க வலியையுமுடைய என்னிறைவன் மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட்கிடந்த புலி தான் விரும்பியதோர் இரையை நோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 'சிறப்புடையேம் படையாற் பெரியேம்யாங்கள் நம்மிற பொருவானும் இளையன் கொள்ளையும்பெரிது' என இகழ்ந்துவந்த நிலையில்லாத வீரர், புறக்கொடாது கண்ணாராய்நின்றவிடத்து நில்லாது புறத்தேபோக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும் உடம்படானாய் அவ்விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களூரிடத்துத் தெளிந்த போர்ப்பறை யொலிப்பசென்று அவ்விடத்தே கொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரென்றதனை, "ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கறிப்ப" என்றாற் போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோற்றிச்செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருவூருமுதலாகிய ஊர்களை. (எஅ)

கஉ. கிணைகறங்கச் செலலல: புறநா. எகூ: ரு.

கூ - கச. "சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா, னூக்க மழிந்து விடும்", "சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த, ருறைநிலதோ டொட்ட லரிது" (குறள். ௪௯௮, ௪௯௯.) உழிஞையைச் சூடிய வீரன் டகைவருடைய மதிலைச்சூழ்ந்து போர்செய்ய வேண்டுமென்பது விதியாதலாலும் இச்செழியன் உழிஞை சூடியவனாதலாலும் இங்ஙனம் போர்செய்வானாயினனென்பது மொன்று; புறநா. எசு, எஎ-ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

(எகூ.) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி
மன்ற வேம்பி னொண்குழை மலைந்து
தெண்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி

க. "என்னுமெல்லையி னன்னெறனை வவுணாகோ னெழுந்து,தன தாகிய வுறையுள்போய்த் தடம்புன லாடி" கந்த. சூரபன்மன்வதை. கசு.

உ. புறநா. எகூ: ச; இவ்வடி ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகைக்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. ௫. கஎ - ந.

௩. புறநா. ௬அ: கசு - எ; சிறந்த ஆடவர் நடைக்குக்களிற்றின் நடை உவமையாதல, "மங்கல மழகளி றனைய செலவினன்" (சூளா. குமார கால. கூ); "பொன், னுகமு நாகமு நாண நடந்தான்" (கம்ப. கார்முக. ௬உ) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்ந்த
வம்ப மள்ளரோ பலரே
யெஞ்சுவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழையநகரிவாயிற்கட் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண் நீராடிமூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச் சூடித் தெளிந்த ஓசையையுடைய பறைமுழங்குகின்ற களிறுபோலப் பெருமிதத்தோடு நடந்து வெய்ய போரையுடைய நெடுஞ்செழியனும் வந்தான்; அவனோடு பகைத்த நிலையில்லாதமறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச் சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் பட்டொழியவுங்கூடும்.—எ - று.

போர்மடந்தையைப் புணரவருகின்ற * 1 கன்னிப்போராதலாற் பனிக் கயமண்ணியென்றார்.

இனி முன்னர்வருதல, யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எகூ)

* "கடிககணணி வேந்தரை யாற்றுக குடிக்கன்னி வாகைகொண்டே, முடிககண்ணி மேலவைத்த மும்மதில வேந்தன்" (திறை. மேற். க - றை. உஉ); "காண்டுமிக காளைதன் கன்னிப் போரெனு" (சூளா. அரசியல. எகூ); "காகுத்தன் கன்னிப் போரில" (கம்ப. தாடகை. எஎ); "கன்னி வேட்டை மகன போக" பெரிய. கண்ணபபர். சஎ.

(பி - ம்.)—1 'கண்ணிப்போர்'

(அ0.) இன்கடுங் கள்ளி னுழை ராங்கண்
மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி
யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்
வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே
நல்கினு நல்கா னாயினும் வெல்போர்ப்
1 போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம
பசித்துப் பணைமுயலும் யானை போல

க. "இன்கடுங் கள்ளி னுறந்தை யாங்கண்" அகநா. கஉஎ.

உ. மதவலி: முருகு. உருஉ.

ரு. நல்கல்-உவத்தல்; "நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்" மணி. க : ருஎ.

சா. தித்தன்- உறையூரிலிருந்த ஒரு சோழன்; (புறநா. நருஉ : கூ-க0); "நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" அகநா. கஉஉ.

எ. புறநா. எங : கூ - கக-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்)—1 'பொரலருந்தித்தன்'

விருதலை யொசிய வெற்றிக்
களம்புகு [1] மல்லற் கடந்தடு நிலையே

திணை - தும்பை; துறை † எருமைமறம்:

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவனூட்டு ஆமூர்மல்லனைப்பொருது அட்டுநின்றானைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—இனிய அழ்ற கள்ளினையுடைய ஆமூரிடத்து வலியையுடைய மல்லனது மிக்க வலியைக்கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார்பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவனசெய்கின்ற உபாயத்தைவிலக்கி முதுகின் கண்வளைத்தட பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்குமுயலும் யானையையொப்பத் தலையுங் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறியமோதி அக்களத்தின்கட்புக்க அம்மல்லனை எதிர்ந்துநின்று கொன்றநிலையை, கண்டால் உவப்பினும் உவவாளாயினும், இவன் றந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன்காண்பானாக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட்புகுந்து இப் போர்செய்தானை அவன் விரும்பின் உவக்கின்றான், விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றானென்பதாம்.

'பணைமுயலும் யானைபோல வொருதலை யொசிய வொற்றி'என்று பாடமோதி, அம்மல்லன் முற்கூறுயினும் பிற்கூறுயினும் ஒருதலைமுறியமோதி யென்று உரைப்பாருமுளர்.

இல், விழைவின்கண்வந்தது. (அo)

* ம. மல்வென்றிகுமேற்கோள; தொல். புறத்திணை. ரு. கசு - இளம்; ஷ ஷ சூ. உo - ந.

† புறநா. உஎச; சீவக. உஉமகூ - ந.

(பி - ம்.)—[1] 'மள்ளார்க்கடந்தடு'

(அக.) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிறே
கார்ப்பெய லுருமின் முழங்க லானுவே
யார்கொ லளியர் தாமே யாரூர்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
ரு கவிகை மள்ளன் கைப்பட் டோரே.

க - உ. யானைமுழக்கிற்கு இடிமுழக்கு உவமையாதலை, "யானைமுழக்கங்கேட்ட, கதியிற்றே காரின்குரல்" (பரி. அ: கஎ - அ); "விசும்பிவணெறமூழ்ந்து முழங்கினு மாரெழூர்ந்து சிலைக்கும், கடாஅ யானை" (அகநா. கசச); "கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறி......மையல வேழ மடங்கலின்" (குறிஞ்சி. கசுஉ - ரு); "களிறுங் களித்ததிருங் கார்" (பு - வெ. ரு : உ) என்பவற்றாலுமறிக.

ங-ச. ஆர்க்கண்ணி: புறநா. அஉ : கூ.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங் கூடியொலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது ; அவனுடையகளிறு, கார்காலத்துமழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா ; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக்கவிந்த கையினையுமுடைய வீரனது கையின்கட் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார் தாம் யார்கொல்?—எ - று. (அக)

(அஉ.) சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்
பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்
1 கட்டி னிணக்கு மிழிசினன் கையது
2 போழ்தூண் டூசியின் விரைந்தன்று மாதோ
ரு ஊர்கொள வந்த பொருநனொ
டார்புனை தெரிய னெடுந்தகை போரே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

உ. ஞான்றஞாயிறு - அத்தமித்த சூரியன்; "ஞான்றுதோன் றவிர்டர்" (அகநா. ரு கூ); தொல். தொகைமரபு. சூ. உகூ - இளம். மேற்.

ங. நிணக்கும் - பிணிக்கும்; "நிணந்தெ மெஞ்ச நிறைகொண்ட கள்வனே" (சீவக. கங கக); இழிசினன் - இழிவையுடையான் (புறநா. உஅஎ: உ; உஅகூ: கக); "இழிசினர்க்கே யாயினும் பசித்தார்க ணீதல், கழிசினங் காத்தல் கடன்" சிறுபஞ்ச. எஎ.

ச. 'விரைவு' என்னும்மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். மெய். கஉ - இளம்.

* மு. "சாறு......போரேயென்பது இழிந்ததன்மேல் வந்ததாலெனின் ...ஊசியினது விரைவு மற்றுள்ளவிரைவின் உயர்ந்ததாதலின் அதுவும் உயர்ந்ததாம்" (தொல். உவம. சூ. ங - இளம்); "சாறுதலைக் கொண்டென. .... என்னும் பாட்டினுள் உவமப்பொருளாகிய போழ்தூண்டூசிக்குப் பல அடைகூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதுமோரடையின்றி வாளாது கூறினுனாயினும் உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினான்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனொடுநோக்கி மறுத்தலுமுதலாகிய உள்ளக்கருத்தினான் ஒருகணத்துள்ளே பலவேந்தரை நெருங்கு வென்றதற்கு விரைகின்றது போர்த்தொழிலென்பது தெளியப்பட்டமையின்". (தொல். உவம. உ௦-பேர்); "சாறுதலைக் கொண்டென...... நெடுந்தகை போரே: இதனுள் ஆர்புனை தெரியல நெடுந்தகை போர்த்தொழிலுவமையாகிய போழ்தூண்டூசித்தொழிற்குப் பலஅடைபுணர்ப்பினும் அவையனைத்தும் போர்த்தொழில விரைவையே சிறப்பித்து வந்தமையால் வழுவாகாது இலக்கணமாம்" இ - வி. சூ. சுசுக - உரை.

(பி - ம்.)—1 'கட்டினிணர்க்குமிழிசனன்' 2 'போழ்துன்னூசி'

இ - ள்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்விழாவிற்கு உதவப் போகவும் தன்மனைவி பிள்ளைப்பெறுதலைப்பொருந்தினாளாக அவள் மெய்நோவிற்கு உதவப்போகவும் வேண்டிப் பெய்கின்றமழையையுடைய ஞாயிறு வீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலைமகன்கையதாகிய வாரைச் செலுத்தும் ஊசியினும் விரைந்தது, ஊரைக்கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியையுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

நெடுந்தகைபோர், பட்டமாரி ஞான்றஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக்கொண்டெனப் பெண்ணீற்றுற்றென இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் விரைந்தன்றெனக்கூட்டுக.

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண்ணீற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறுகொள்க ; ஒன்றாகவுரைப்பாருமுளர். (௮௨)

(௮௩.) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென்
றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே
[1] யடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே
[2] யென்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று
மொருபாற் படாஅ தாகி
யிருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே.*

திணை - கைக்கிளை ; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கன் மகள்நக்கண்ணையார் பாடியது.

இ - ள்.—அடியின்கட்புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற † தாடியினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு எனது வளை என்னைக் கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சுவேன் ; அவன்பகையைக்கொல்லுந்தோளைத் தழுவுதற்கு அவையின்கணுள்ளாரைநாணுவேன் ; என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எங்காளும், யாயேயாதல அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற் படாதாகி யாயும் அவையுமாகி இருகூற்றிற்பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

---

௧. தொடுகழல் - செறித்தகழல் (புறநா. ௭௭: ௧); மையணற்காளை: "செய்வினைப்பொலிந்த செறிகழ னோன்றாண், மையணற் காளையொடு" (ஐங்குறு. ௩௮௯); "மையணற் காளை மகிழ்தூடி" பு - வெ. ௧: ௧௨.

௨. மு. புறநா. ௨௫௫: ௩; ௨௯௧: ௫; "என்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்புழி, போலவென்பது போல வென்னுஞ்செயவெனெச்சக்குறிப்பாகிய உவமவுருபு" தொல். எச்ச. சூ. ௧௮ - ந.

* மு. "அடிபுனை தொடுகழன்...மைய லூரே : இது பெருங்கோழி நாய்கன்மகளொருத்தி, ஒத்த அன்பினாற் காமமுறுதவழியும் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக் கூறியது இதனினடக்குக" தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௮ - ந.

† தாடி-வீசை; "இரலைமருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ்தாடி" (கலி. ௧௫); "கலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதள வோடுந்தாடி" திருவிளை: ௨௬: ௨௨.

(பி - ம்.)—1 'அடுதொறுமுயங்கல்' 2 'எம்போற்பெருவிதிர்ப்பு'

(௮௫.) என்னைக் கூரிஃ தன்மை யானு
மென்னைக்கு நாடிஃ தன்மை யானு
மாடா டென்ப வொருசா ரோரே
யாடன் றென்ப வொருசா ரோரே
௫ நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே
யஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மின்
முழாவரைப், போந்தை பொருந்தி நின்று
யான்கண் டனனவ னாடா குதலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடையதலைவனுக்கு ஊர் இஃதல்லாமையாலும் என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃதல்லாமையாலும் அவனுக்கு இயல்பாயவெற்றியை அவனதுவெற்றியென்று சிறப்பாகச்சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; அவனது வெற்றியன்றென்றுசொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்; பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற்கூறும் இவ்விருவகைப்பட்ட நல்லவார்த்தையும் நல்லவாயிருந்தன; அவ்வாறுகூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஓடிச்சென்று, எம்முடையமனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தையுடைய பனையைப்பொருந்திநின்று, எனதுவளையும் கலையுமுதலானவை தோற்கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனதுவெற்றியாதல் யான்கண்டேன்.—எ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதனால், இவரது ஆதரவுதோற்றி நின்றது.

நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ஆடென்றதூஉம் ஆடன்றென்றதூஉம் அவனைச் சுட்டியேகூறினமையின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினுமமையும். (௮௫)

---

௧ - ௨. புறத்திணைப் பகுதியில், தலைவி தலைவனை 'என்னை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். பொருளியல், சூ. ௫௨ - ந.

௭. "முழாவரைப் போந்தை யரவாய் மாமடல்" (புறநா. ௩௭௫: ௪); ஏதாவதொன்றனைச் சார்ந்துநின்று ஒருவரைப்பார்த்தலும் அங்ஙனம் நின்று ஒன்றைக்கேட்டலும் நாணமுடைய குலமகளிர்க்கு இயல்பு; புறநா. ௮௬: ௧ - ௨.

(௮௬.) சிற்றி னற்றூண் பற்றி நின்மகன்
யாண்டுள னோவென வினவுதி யென்மகன்
யாண்டுள னாயினு மறியே னோரும்

---

௩. புறநா. ௨௮௨: ௩.

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல
வீன்ற வயிறோ விதுவே
தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

திணை - வாகை ; துறை - ஏறாண்முல்லை.

*1 காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ள்.—சிறிய இல்லின்கண் நல்லதூணைப்பற்றிநின்று நின்மகன் எவ்விடத்துளனோவென்று கேட்பை ; என்னுடையமகன் எவ்விடத்துளனாயினும் அறியேன் ; புலிகிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப்பெற்றவயிறோ இஃது ; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன் ; அவனைக்காண வேண்டின் ஆண்டுச்சென்றுகாண்.—எ - று.

'ஈன்றவயிறோவிது' என்றகருத்து : புலிசேர்ந்துபோகிய அளைபோல அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம்.

ஓருமென்பதூஉம் மாதோவென்பதூஉம், அசைச்சொல். (அசு)

ச - ரு. "வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லின்றிவ்,வாடமர் முதியாள் வயிற்றிடம் - கூடார், பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா, விரும்புலி சேர்ந்த விடம்" பு - வெ. ரு : கசு.

* காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய் ; சிலப். உசு. அரும்பத.

(பி - ம்.)—1 'காதற்பெண்டு'

(அஎ.) களம்புக லோம்புமின் றெவ்விர் போரெதிர்ந்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைகல்
லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னோனே.x

திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

1 அதியமான்நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—போர்க்களத்தின்கட்புகுதலைப் போற்றுமின், பகைவிர், போரிலகண யாறுபட்டு. எங்களுள்வைத்தும் ஒருவீரனுளன் ; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந்தச்சன் ஒருமாதங்கூடிக் கருதிச்செய்யப்பட்டதொரு தேர்க்காலையொப்பன்.—எ - று.

போரெதிர்ந்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளுமுளனென்னக்கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

தேர்க்காலோடு உவமை, விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அஎ)

க. "என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர்" குறள், எஎக.

* மூ. வாகைத்திணையின் துறைகளு ளொன்றாகிய, 'அரும்பகை தாங்கு மாற்றலானும்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ. இளம் ; ஷை ஷை ஷை உக - ந.

(பி - ம்.)—1 'அதிகமானெடுமான்வஞ்சி'

(௮௮.) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோங்குதிற
லொளிறிலங்கு நெடுவேன் மழவர் பெருமகன்
கதிர்விடு நுண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்
விழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணா வூங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டீராயினும், அணியையும் தூசியையுங் கொண்டு யாம் அவனோடு பொருவோமென்றுசொல்லுதலைப் பாதுகாமின், உயர்ந்த வலியையுடைய பாடஞ்செய்யும் விளங்கிய நெடியவேலையுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற நுண்ணிய தொழிலையுடைய பூணணிந்தஅழகிய வலிய மார்பினையும் களவேள்விமுதலாகிய விழாச்சிறந்த நல்லபோரைச்செய்யும் முழாப்போலுந்தோளினையுமுடைய என்னிறைவனைக் காண்பதற்குமுன்; கண்டால் அதுசெய்தல் அரிதாகலான்.—எ - று.

என்னையைக் காணாவூங்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஓம்புமினெனக்கூட்டுக. (௮௮)

---

௩. மழவர் - ஒருவகை வீரர் (புறநா. ௯௦: ௧௧) ; "உருவக்குதிரை மழவர்" (அகநா. ௧: ௨); 'கழற்கால் மழவர்", "பெருந்தோண் மழவர்" மதுரை. ௩௯௫, ௬௮௭.

௫. புறநா. ௮௪: ௪.

௬. ஊங்கு - இங்கே காலமுன்; புறநா. ௭௬: ௩ ; ௧௪௧: ௭.

(௮௯.) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட் டல்குன்
மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி
பொருநரு முளரோநும் மகன்றலை நாட்டென
வினவ லானாப் பொருபடை வேந்தே
யெறிகோ லஞ்சா வரவி னன்ன
சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதாஅன்று

---

௨. "மடவரல வள்ளி" (முருகு. ௧௦௨); "மடவரன் மகளிர்" பெரும்பாண். ௩௮௭.

௪. "வினவ லானாப் புனையிழை" அகநா. ௨௯: ௧௪.

௫-௬. "அரவியற் றறுகண் வன்ரு ளாள", "மூரி வெஞ்சிலை யிராவண னராவென முனிந்தான்" (கம்ப. முதற்போர். ௧௫௧, ௨௩௯) ; "கதையிற் றுக்கப்படு மரவென்னப் பொங்கி" காஞ்சிப். பரசிராம. ௩௧.

பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பி
னதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற்பொலிந்த ஏந்திய பக்கத்தினையுடைய அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்டகண்ணினையும் ஒளிதங்கிய நுதலினையுமுடைய விறலி, என்னோடு பொருவாருமுளரோ நம்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென என்னைக் கட்டலமையாத செருச்செய்யுந்தானையையுடைய வேந்தே, நீ போர்செய்யக் கருதுவையாயின், எம்முடைய நாட்டின்கண்ணே அடிக்குங்கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இளைய வலியவீரருமுளர்; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண் ஒலியைக்கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்று மகிழும் என்னுடைய தலைவனுமுளன்.—எ - று.

'தெண்கண்' என்றது, அதன்கண் ஓசையை.

போரென்றது, போர்ப்பறையை.　　(அகூ)

எ - அ. புறநா. கஉஅ: உ - ஈ.

கூ. புறநா. ஈக: கூ; உஎகூ: எ.

(சுO.) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்த
ளடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரன்
மறப்புலி யுடலின் மான்கண முளவோ
மருளின விசும்பின் மாதிரத் தீண்டிய
விருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவி
னச்சொடு தாக்கிய பாருற் றியங்கிய
பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய

க. "இவட்கே, யலங்கிதழ்க் கோடல வீயுகு பவைபோ, லிலங்கே ரெலன் யிறையூ ரும்மே", "ஊழுறு கோடலபோ லெல்வளை யுகுபவால்" (கலி. எ, [redacted] கசஅ); "வளையுடைந் தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்தள்" மலை படு. ருகசு.

ரு. "ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென், ணுயிழை மேனிப் பசப்பு", "ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென், ணுயிழை யுற்ற துயர்", "ஆயிழை மடவர லவலமகலப், பாயிருட் பரப்பினைப் பகல்களைந் ததுபோல" கலி. சஉ, கசரு, கசஅ.

எ. சொல்லிய : புறநா. ஈகூ: க.

சா - கூ. புறநா. சுO: எ - கூ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

[1] வரிமணன் ஞெமரக் கற்பக நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ
எழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை
வழுவில் [2] வன்கை மழவர் பெரும
இருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முரிந்த வளையையொப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தட்பூ இலை தழைத்த *குளவியுடனே நாறும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய புலிசீறின் எதிர்நிற்க வல்ல மானினமுமுளவோ ? மயங்கிய ஆகாயத்திடத்தும் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளுமுண்டோ ஞாயிறு கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்துமிகுதியாற் பார் அச்சுமரத்தோடு வந்து தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட்குளித்த பண்டத்தையுடைய சகடத்தினது ஆழ்ச்சியைப்போக்குதற்குப் புனலகொழிக்கப்பட்ட மணற்பரக்கவும் கற்பிளக்கவும் நடக்க வல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய கடாவிற்குப் போதற்கரிய துறையுமுண்டோ ? இல்லையன்றே ; அவைபோல, கணையமரத்தையொக்கும் முழந்தாளிலேபொருந்திய பெரியகையாகிய தப்பாத வன்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ, பெரிய நிலத்தின்கண் நினது மண்ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும் உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்.—எ - று.

மழவர்பெரும, நீ களம்புகின், பொருநருமுளரோ ? இல்லையன்றேயெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தடக்கையையுடைய பெருமவெனக்கூட்டி, வன்கையை மழவரொடு கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாருமுளர்.

'மதப்பகடு' என்பதூஉம் பாடம். (௬௦)

---

௮ - ௯. "வரிமணன் ... உண்டோவென்றாற்போலும் உவமப்பொருள்களும் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின" தொல். செய். சூ. ௮௦ - ந.

௧௦. எழுமரம் - கோட்டைக்கதவின் உட்புறத்தே குறுக்காகப் போடப்படும் வலியமரம் (புறநா. ௯௭: ௮); கணையமரமெனவும் வழங்கும் ; "முழுவிறற் கணையம்" (சிலப். ௧௫: ௨௧௫) என்பதன் உரையைப்பார்க்க. தாடோய் தடக்கை: புறநா. ௫௯: ௨.

௧௧. வழுவில் வன்கை : "கருணையாற் குழைக்குங் கைகளா, வாளமர் நீந்தும் போழ்தின் வழுவழுத் தொழியு மென்றான்" சீவக. ௨௫௭.

* குளவி - மலைமல்லிகை ; புறநா. ௧௬௮ : ௧௨ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'வரிமணன்ஞமல' 2 'வண்கை'

இ - ள்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வாளையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின்கட்பட வென்ற கழலவிடப்பட்ட வீரவளையொருநதிய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத் தசசெய்யும் மதுவினையுடைய அதியர்கோமானே! மாற்றாரைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற்செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி, நீ பால்போலும் பிறைநுதல்போலப் பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல மன்னி பெறுவாயாக; பெரும, நீ, பழைமையாகிய நிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரிடத்துக்கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப் பெறுதற்கரிதென்று கருதாது அதனாற்பெறும் பெரும்பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதலொழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—எ - று.

'நீல மணிமிடற் றொருவன் போல' என்றகருத்து, * சாதற்குக்காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

அதியர்கோமான், அஞ்சி, நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈந்தனையாதலால், பெரும, நீ நீலமணிமிடற்றொருவன்போல மன்னுகவென வினைகூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

† 'பிறைநுதற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறை தான் நுதலிடத்தே பொலிந்தசென்னியெனினுமமையும். (க)

* "விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு, முண்ணாத நஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய்" சிலப். கஉ: "துணைவனை யுடியொடு",

† புறநா. க : ௪-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(கூஉ.) யாழொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்
கருள்வந் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை
யென்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வொன்னார்
(௫) கடிமதி லரண்பல கடந்த
நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாழோசைபோல இசையால் இன்பமுஞ்செய்யா; காலத்தோடும் கூடியிரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு அருளுதல்வந்தன பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல்; என்னுடைய வாயின்கட்சொல்லும் அத்தன்மையன, பகைவரது காவலையுடைத்தாகிய மதிலையுடைய அரண் பலவற்றையும் வென்ற நெடுமானஞ்சி, நீ அருளுதலால்.—எ - று.

௩. மழலை - எழுத்து வடிவுபெறாத தோற்றும் இளஞ்சொல்; "மெய்பெறா வெழுத்துயிர்க்கு மழலை" (சீவக. கஉக); "அவர்மழலை கேட்டலதனினிதோ" இனியது. கரு.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அதுபோல, நீ அருளுதலால், வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக் கூட்டுக.

யாழென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை.

பொருளுமென்னும் உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. (கூ௨)

(கூ௩.) திண்பிணி முரச மிழுமென முழங்கச்
சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்
தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்
டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்
நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக்
காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா
ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி பசும்புற பரப்பினர் கிடப்பி
மறங்கந் தாக [1] நல்லமர் வீழ்ந்த
நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென
வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ
வரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்
தண்ணல் யானை யடுகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ
பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.*

க. "இமமுரச மிழுமென முழங்க" புறநா. ௩ : ௧.

சு. நன் - மயிலை. ந. ருக - மேற.

க0. செல்வுழிச்செல்க : நன் - வி. ந. கசா ; ஓ - வி. ரு. சுஅ - ரை, மேற்.

க0 - கக. நச் - மயிலை. ரு. உஉஅ; ஓ - வி. ந. கஙுசு - உரை.

அ - கக. புறநா. எசு: க - உ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

கஉ. புறநா. உஉ: சா.

கஉ - ௩. "வரிஞிமி றார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப், பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிறு" (அகநா. எஅ: ௩ - சு); "வரிவண் டார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்த, வண்ணல யானை" தொல். களவியல, ந. கக - ந. "எண்ணியது" என்னுமேற்கோளிலுள்ளது.

கரு. விழுப்புண் - முகத்திலும் மார்பிலும்பட்ட புண்; குறள், எஎசா - பரிமேல்.

* ம. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'அடுத்தூர்ந்தட்ட கொற்றம்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ந. எ - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'வாளமர்'

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவன் பொருது புண்பட்டுநின்றானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடைய முரசம் இழுமென்னும் ஓசையையுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போரைவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்னோடு எதிர்ந்துவந்தோர், நினது தூசிப்படையைப்பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச் சிதறிக்கெட்டுப்போகவிலைமருவிய பெருமையில்லாத அரசரது நோயினபக்கத்தால் இறந்த உடம்பையணைத்துத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர் வாளாற்படாதகுற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீங்க வேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய நான்குவேதத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலேபொருந்திய பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பரப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோடாக நல்ல பூசலிலேபட்ட மேம்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய வேந்தர்செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்று வாளோக்கியடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், வரியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்துபுகுகின்ற மதத்தினையுடைய தண்மைபொருந்திய யானை போர்க்களத்தின்கண்ணேபட்ட பொறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதறவெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய், நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—எ - று.

பெருந்தகாய், நீ அருஞ்சமம் ததைய நூறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்னோடெதிர்த்துவந்தோர்தாம் பீடில மன்னர் விளிந்த யாக்கை தழீஇ நீள்கழன் மன்னர் செல்வழிச்செல்கென வாள்போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தனராதலின், இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின், முரசமுழங்கச்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவதென்றதனானும் வாள்போழ்ந்தடக்கலுமுய்ந்தனரென்றதனாலும் வந்தோர்பட்டமை விளங்கும்.

* இன்னும் இதற்கு நின் வாளாற் பட்டுத் துறக்கம்பெற்றதேயன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலுமுய்ந்தனராகலின், அவர்க்குப் பிறர்மேற்சென்று அமர்கடத்தல் என்னபயனுடைத்தென்றுரைப்பினுமமையும்.

இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலேவாள் போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னோடெதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

வாள்போழ்ந்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத்தோலைந்தாரென்னும் இழிதகவேயன்றித் தமர்வாள்போழ்ந்தடக்குமிழிவையும் உய்ந்தனரென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (௯௩)

* இப்பொருள், "தோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னொடு, மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற், றாற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே" (புறநா உகூ: கசு - அ) என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

(கூச.) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்
1 நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல
இனியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்
துன்னருங் கடாஅம் போல
ரு இன்னாய் பெருமநின் னொன்னா தோர்க்கே.*

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின்கட் சிறுபிள்ளைகள் தனது வெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடைய துறைக்கட் படியும் பெரிய களிறு அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும, இனியை; மற்றதனுடைய அணுதற்கரிய மதம்பட்ட நிலைமை எவ்வாறு இன்னாதாம்? அதுபோலப் பெரும, நின் பகைவர்க்கு இன்னாய்.—எ - று.

கழாஅலின் என்பதற்குக் கழுவப்படுதலான் எனினுமமையும். (கூச)

க. ஊர்க்குறுமாக்கள்: (புறநா. கoச: உ); "பலித்தொருங் கிண்டிய ஊர்க்குறு மாக்களும்" மணி. கரு: ருக.

ச. புறநா. ரு: ச.

* மு. பாடாண்டிணைத் துறைகளுள், 'இயன்மொழி' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. உகூ - இளம்.); "ஊர்க்குறுமாக்களென்னும் பாட்டினுள் உவமையாகிய பொருளினை யானையும் கடாமுமென்று இரண்டாக்கி யானைக்கேற்ற ஊர்க்குறுமாக்கள் வெண்கோடு கழாலின் நீர்த்துறை படியுமென்னும் அடைகூறி ஊர்க்குறுமாக்கட்போலவாரைத் துன்னருங் கடாத்திற்குச் சொல்லாமையின் இதுவும் வேறுபடவந்த உவமத்தோற்றமெனப்பட்டது" தொல். உவம. சூ. ௩உ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'நீர்த்துறைப் படி'

(கூரு.) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர ணோன்காழ் திருத்திநெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
ரு கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்றும்

ச. வேலுக்குப்பீலியணிதல்: "தொடையமை பீலிப் பொலிந்த கடிகை, மடையமை திண்சுரை மாக்காழ் வேல" அகநா. ககக : கஉ - ௩.

௩. புறநா. உஎஉ : ச; "கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்" நெடுநல். சகூ.

ரு. "அழல்வாய்க் கிடந்த வைவேல்" (சீவக. கசுஎரு) என்பதற்கு, 'கொல்லலுலையை விரும்பினவேல்' என்று பொருள்கூறி, "கொற்றுறைக் குற்றில" என்பதனை மேற்கோள்காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்.

உண்டாயிற் பதங்கொடுத்
தில்லாயி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொக்கற் றலைவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந்நுதி வேலே

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாண்மங்கலம்.

அவன் தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சென்ற ஔவைக்கு அவன் படைக்கலக்கொட்டில்காட்ட † அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலையைச் சூட்டப்பட்டு உடலிடந்திரண்ட வலியகாம்பை அழகுபடச்செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன; அவைதாம், பகைவரைக் குத்துதலாற் கங்கும் நுனியுமுரிந்து கொல்லனது ‡பணிக்களரியாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின எந்நாளும்; செல்வமுண்டாயின் உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரொடுகூடவுண்ணும் வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம் வேந்தனுடைய கூரிய நுனியையுடையவேல.—எ - று.

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியன்நகரவென்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன; இவற்றைச் செயவெனெச்சமாகத் திரிப்பினுமமையும்.

'பகைதந்து........குற்றில'என்பது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது.

இவை வியன்நகர ;வைந்நுதிவேலாகிய அவை கொற்றுறைக்குற்றிலத்தனவெனக்கூட்டுக.

வினைக்குறிப்பாகலின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கூரு)

அ. "கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல்" திருச்சிற். சOO.

' ம. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'பெரும்பகை தாங்கும் வேல'என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம்; ஷை டிஷ டிஷ உக - ந.

† "இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற், குறுதி பயப்பதாந் தூது" என்னும் (சாகூO) குறளின்படி தம்முடைய அரசனது மேம்பாட்டை வேற்று வேந்தனிடத்து ஔவையார் இசைசெய்யுமாறுவாயிலாக எடுத்துக்கூறியவன்மை மிகவும் பாராட்டற்பாலது.

‡ பணிக்களரி - வேலைசெய்யுங்கொட்டில்.

(கூசா.) அலர்பூந் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
றிரண்டுநீடு தடக்கை யென்னை யிளையோற்

க. அம்பகட்டு மார்பு: புறநா. அஅ : ச.

றிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ ணுணுகி
நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றொன்றே
விழவின் றாயினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு துறைநீர்க்
கைமான் கொள்ளு மோவென
வுறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன்போதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியையணிந்த அழகிய வலியமார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுமுடைய எம்மிறைவன்மகன் இளையோனுக்குப் பகை இரண்டு தோன்றின ; அவற்றுள், பூப்போலும் வடிவினையுடைய மையுண்ட கண்கள் பசப்பத் தோள்மெலியத் தன்னைப் பார்த்தமகளிரை நெஞ்சுபிணித்ததனான் அவர் துனிகூருதலின் உள்ளதாயது ஒருபகை ; அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் ஊர், விழாவில்லையாயினும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவர்க்கும் தப்பாமற் செம்மறியாட்டுத் தசையைத்தின்ற சுற்றத்துடனே யாறுங்குளனுமுதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யானை முகந்துண்ணுமென்றுகருதி அவ்விடத்துறைதலைவெறுக்கும், அவ்வெறுத்ததனானுளதாயது ஒருபகை, ஆகப் பகைஇரண்டு.—எ-று.

பசந்து நுணுகி என்பனவும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்சமாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடுமுடிக்க.

ஓகாரம் அசைநிலை.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புங் கூறியவாறு. (கூகூ)

எ. மொசித்தல் - உண்டல்; "மொய்கொண் மாக்கண் மொசிக்க வூண் சுரந்தாள்" (மணி. சகூ: க ரு); "மொசிவாயுழுவை" பெருங். உ. கஎ: ர.

அ. "முனிதல் - வெறுத்தல்; அஃது அருளும் சினமுமின்றி இடைநிகர்த்ததாதல்; 'வாழ்க்கை முனிந்தான்' எ-ம், 'உறையுண் முனியுமவன் செல்லு மூரே' எ-ம் சொல்லுபவாதலின்" தொல். மெய்ப்பாடு. ரு. உ - பேர்.

ப - கூ. புறநா. கரு: கூ - கo.

(கூஎ.) போர்க்குறைஇப் புகன்றுகழித்தவா
ளுடன்றவர்காப்புடை மதிலழித்தலி
னூனுற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே

வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்
நறுங்கள்ளி னாடுநைத்தலிற்
சுரைதழீஇய விருங்காழொடு
மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
களிறே, எழூஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
[1] குழூஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
பரூஉப்பிணிய தொடிகழிந்தனவே
மாவே, பரந்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே
அவன்றானும், நிலந்திரைக்குங் கடற்றானைப்
பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
கணைபொருத துளைத்தோலன்னே
ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் யாவது தடந்தாட்
பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
நுமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்
கிறுக்கல் வேண்டுந் திறையே மறுப்பி
னொல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லியற்
கழற்கனி வகுத்த துணைச்சில் லோதிக்
குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விட
டிறும்பூ தன்றஃ தறிந்தா டுமினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போரைச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்தவாள்கடாம், பகைத்தவரது காவலையுடைய அரணையழித்தலால

---

௪ - ௭. "மடையமை திண்சுரை மாக்காழ்வேல", "மாக்காழ் நெடுவேல" (அகநா. ௧௧௯, ௩); "காழ்மண் டெஃகம்" மதுரை. ௭௩௬ ; மலைபடு. ௧௨௯.

௮ - ௯. புறநா. ௪ : ௪௦ - ௧௧ ; முகரஉகரவீற்றுச்சொற்கள் நீண்டு உகரம் பெறுதற்கு மேற்கோள்; தொல். உயிர். சூ. ௫௬ - ந; இ - வி. ௫. ௯௫ - உரை.

௧௧ - ௩. புறநா. ௯௮ : ௫ - ௭.

௧௪. "நிலந்திரைத்தானை" சிலப். ௨௯ : ௧௮௭.

௧௫. புறத்திணைமாலை பொன்னாற் செய்யப்படல்: புறநா. ௨௨ : ௨௦.

அவர்தசையின்கண்ணே உறக்குளித்துக்*கதுவாய்போய்வடிவிழந்தன; அவன் வேல்கள்தாம், குறும்பர்சேர்ந்த அரண்களைவென்று அப்பகைவரது நறிய மதுவையுடைய நாட்டையழித்தலாற் சுரையோடுபொருந்திய கரியகாம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தால் தடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரிய பிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புரிகள கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பரந்துவந்து ஒக்கப்பொருதவீரரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடையமார்பு உருவழிய ஓடுதலாற் போர்க்களத்தின்கட் பொருதுவருந்திய குருதியான் மறைப்பட்ட குளம்பையுடையவாயின; அவன்றானும், நிலவுகலத்தைத் தன்னுள்ளேயடக்கும் கடலபோன்ற படையுடனே பொன்னானியன்ற தும்பைக்கண்ணியையுடைய, கழல்வடிவாகவும் கிண்ணிவடிவாகவும்செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபடுதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெகுளப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுளது? பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையுமுடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்டுவிராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல் வேண்டும்; கொள்ளீராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும்போரையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நுமக்கு மெல்லிய தன்மையையும் கழன்மணியினது கனியால் கூறுபடுத்தாற் சுருட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வளையையுமுடைய உரிமைமகளிரதுதோளைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனையறிந்து போர்செய்மின்.—எ - று.

அறிந்தாடுமினென்றகருத்து, அறியிற் போர்செய்தல் அரிதென்பதாம்.

குறும்பு - சிற்றரண்.

கடற்றானையினையும், பொலந்தும்பையினையுமுடைய அவன்றானுமென்க.()

* கதுவாய்போய் - வடுமிக்கு (பெருங். க. ௩௫: கஅ - குறிப்புரை); "அரக்கன் கதுவாய்த் தலைகளபத் தலறியிடக் கண்டான்", "கதுவாய்த் தலைப் பலிநீகொள்ளக் கண்டாலடியார் கவலாரோ" தேவாரம்.

(கூஅ.) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப்
பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பி
னினக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிற்கதவ மெழுச்செல்லவும்
௫ பிணனழுங்கக் களனுழக்கிச்
செலவசைஇய மறுக்குளம்பி
னினநன்மாச் செலக்கண்டவர்

௫ - எ. புறநா. கஎ: கக - உ; "எறிபிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற், பரியுடை நன்மா" பதிற். கூ௫: க - உ.

கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்
வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தநின்
மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்
புண்படுகுருதி யம்பொடுக்கவும்
நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென
வுறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்குங்
கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றுந
ரிரங்க விளிவதுகொல்லோ வரம்பணைந்
திறங்குகதி ரலம்வரு கழனிப்
பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

திணை - வாகை. துறை - அரசவாகை; திணை-வஞ்சியும், துறை கொற்றவள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போர்முனைக்கட் பகைவரது மாறுபாடு அடங்கப் பொருதலால் தேய்ந்து குறைந்த நுனையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது இனமாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதிலவாயிற்கதவங்களும் கணையமரங்களும் புதியனவாக இடுதற்குப் பழையன போகவும், பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செல்லுதலால் வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய நல்ல குதிரை போகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைத்தவேலமுள்ளாற் காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நின்பகைவரது மார்பின்கண் எறிந்தவழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன உரையின்கட் செறித்தலில்லாத நினவேலைக்கண்ட பகைவர் தமது கிடுகைக் காம்புடனே கைநீட்டுச் செறிக்கவும், வாள் வாய்க்கத் தைத்த வடுப்பரந்த நின்னுடையமறத்தையுடையவீரரது வலியைக் கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத் தடக்கிக் கொள்ளவும், நீதான் வெண்சிறுகடுகைக் காவலாகப் புகைப்பவும் தரியாது விரைய வந்து பொருந்து தன்முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக் கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலால் பகைவரிரங்கக் கெடுவது கொல்லோ! வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற்கதிர் சுழலும் கழனியொடு மிக்க நீர்ப்பக்கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—எ - று.

செல்லவுமென்பது முதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தனையை யென்னும் வினைக்குறிப்பொடு முடிந்தன.

கரு. புறநா. உகூ௪: உ.

கக. புறநா. ௪கூ: ௫; "இறங்குகதிர்க் கழனியும்" சிலப். கச: உ.

நீ கூற்றத்தனையையாகலிற் போற்றார்நாடு அவரிரங்க விளிவதுகொல்லெனக்கூட்டுக.

கொலலும் ஓவும் அசைநிலை. (௯௮)

(௯௯.) அமரர்ப் [1] பேணியு மாவுதி யருத்தியு
மரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்து
நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
வீகையங் கழற்கா லிரும்பனம் புடையற்
பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவே
லெழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின் றெய்திய மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
சென்றமர் கடந்துநின் னாற்ற றோற்றிய
வன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின்
னரணடு திகிரி யேந்திய தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தேவர்களைப் போற்றி வழிபடும் அவர்களுக்கு வேள்விக்கண் ஆவுதியை அருந்துவிதலும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய கரும்

---

௧. மு. பட்டின. ௨௦௦; நாலுமிர்தம் ௧௭; பேணென்னும் உரிச்சொல பெட்பின்பொருளில வருதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. ௫. ௬௨. பேர்; சே; ௯௯ ௯௯ ௯௯ ௪௦ - ந; இ - வி. ௫. ௪௧ - உரை.

௨. இவன் முன்னோர் விண்ணுலகத்திலிருந்து இவ்வுலகத்திற்குக் கரும்பைக்கொண்டு வந்தனரென்பது, புறநா. ௩௯௨: ௧௯ - ௨௧ ஆம் அடிகளாலுமறியப்படும்.

௫. "மாயிரும் புடையல் மாக்கழல புனைந்து", "இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழல", "இரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல சிவப்ப", "புடையலங் கழற்கால" (பதிற். ௬௭: ௮; ௪௨: ௧; ௫௭: ௨; ௮௦: ௭); "புடையலங் கழற்கால" அகநா. ௨௯௫: ௧.

௭. எழுபொறி - ஏழிலாஞ்சனை; இவை ஏழரசர்க்குரியன; இது, "கேழன் மேழிகலை யாளி வீணைசிலை கெண்டை யென்றினைய பல்கொடி" (கலிங்க. கடவுள். ௧௮) என்பதனாலும் ஒருவாறு விளங்குகின்றது.

(பி - ம்.)—1 'பேணியாகுதி'

பை விண்ணுலகத்தினின்று இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்து தந்தும் கடனுக குட்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தை நடாத்திய பழையநிலைமைபொருந் திய முறைமையையுடைய நின்குடியிற் பழையோரையொப்பப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக்கழல பணைத்தகாலினையும், பெரிய பனந்தோடாகிய தாரினையும் பூநிறைந்த காவினையும் நாடோறும் புதிய ஈரம்புலராத புலாலை யுடைய நெடிய வேலினையுமுடைய ஏழிலாஞ்சலையும் நாடுதலையுடைய ஒரு நாளும் நீங்காத அரசவுரிமையைத் தடையின்றாகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போரைவிரும்பி ஒலிக்கும் ஓசைபொருந்திய முரசினையுடைய ஏழரசரோடு பகைத்து மேற்சென்று போரின்கண்வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடி னன், நீ மாறுபாடுமிக்க கோவலுளை அழித்துவென்று பிறவும் அரண்களை அழிக்கின்ற ஆழியைத்தாங்கிய நினது தோளை.—எ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, அவனும் தன்பெருமையாற் பாடி னான்; பிறரால் பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றலேற்றிய அன்றும் பாடுநர்க்கு அரியை; திகிரியேந்திய தோளை இன்றும் பரணன்பாடினனெனக்கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையுங் காவையும் வேலையுமுடைய நின்முன் னோர் போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக.

நாடுதல் - ஆய்தல.

'மூவரொடு முரணி' என்றும், 'முரணுடுதிகிரி' என்றும் பாடம்.

கொல, ஐயம். மன், அசைநிலை.

பூவார் கா - வானோர் இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்கு வந் திருந்ததொரு கா.

இவனுக்குப் பனந்தார்கூறியது, [1] சேரமாற்கு உறவாதலின்.

எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழரசர்நாடுங்கூடி ஒருநாடாய் அவ் வேழரசர் பொறியும் கூடிய பொறியோடு கூடிநின்று நன்மையும் தீமையுமா ராய்தலெனினுமமையும். (௬௰)

(பி - ம்.)—1 'உதியவேந்தாதலின்'

(௩௦௦.) கையது வேலே காலன புனைகழன்
மெய்யது வியரே மிடற்றது பசும்புண்

க. கழல: "ஆடவர் கொடை வீரத்தா லணிவதுகழலென் றுமே" சூடா மணி. எ : உசு.

உ. மிக்க கோபமுற்றோர்க்கு உடம்பில்வேர்வை தோன்றுதல் இயல்பு: "வெயர் பொடிப்பச் சினங்கடைஇ" (பு - வே. எ : கா) உடம்பு முழுதும் புண்படப் போர்செய்தல வீரர்க்கு இயல்பாதலின், இவனுக்கு மிடற்றுப் புண் கூறப்பட்டது; (புறநா. கஅ௦: ரு-சு); "விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள், வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து" (குறள், எஎசு),

வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
யுச்சிக் கொண்ட வூசி வெண்டோட்டு
வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
வரிவயம் பொருத வயக்களிறு போல
வின்னு மாறாது சினனே யன்னோ
வுய்ந்தன ரல்லரிவ னுடற்றி யோரே
செறுவர் நோக்கிய கண்டன்
சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா னாவே.

1 திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்தவமகன்பிறந்தவனைக்கண்டானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.— கையின்கண்ணது வேலே; காலின்கண்ண அணிந்த வீரகழல; உடம்பின்கண்ணது வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது ஈரம்புலராத பசியபுண்; பகைவரைத் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வாரும் இளைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையையுடைய பொருந்திய வெளிய தோட்டையும் வெட்சியினது பெரியமலரையும் வேங்கைப்பூவுட

"சீறுஞ் செருவிற் றிருமார்பிற் செறுணை யுறாது, மாறும் படுதழும்பின் மார்பகத் தோன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பவற்றிலும் இங்ஙனங் கூறப் பட்டிருத்தல் காணக.

௩ - ௪. "வட்கர் போகிய வாளைப்பனந் தோட்டுடன், புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டி...வஞ்சிநுடங்கும்" சிலப். ௨௫ : ௧௪௯ - ௯.

௬. ழ. பொருந. ௧௩௦.

௫ - ௭. புறநா. ௨௭௫ : ௨ - ௪.

௭ - ௮. "வயக்களிறு பொருத வாள்வரி வேங்கை, கல்முனைச் சிலம்பிற் குழுமும்" (நற். ௨௦௫); "புலியொடு பொருது சினஞ் சிறந்து வலியோ டுரவுக்களி றொதுங்கிய மருங்கு", "குயவரி யிரும்போத்துப் பொருத புண்கூர், துயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை" (அகநா. ௨௭௨, ௩ - ௮); "குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை" (மலைபடு. ௫௧௦); "வரி வயம் பொருத......சினனே : என்பதனுள், அலைபற்றிச் சினம்பிறந்தது; என்னை? புலியான் அலைக்கப்பட்ட யானை பொருது போந்தும் அவ்வலைப் புண்டலை நினைந்து சினங்கொள்ளாநின்றதென்றமையின்" தொல். மெய்ப் பாடு. ௫. ௧௦ - பேர்.

௧௦. புதல்வனைப் பிறந்தவுடன் அவன் முகத்தைத் தந்தை பார்த்து மகிழ வேண்டுமென்பது தருமநூல் விதி; இதனை, "மாமுனி தன்னொடு மன்னர் மன்னவ, னேமுறப் புனைப்படீஇ வித்தொ டின்பொருட் டாமுற வழங்கிவெண் சங்க மார்ப்புறக், கோமகார் திருமுகங் குறுகி நோக்கினான்" (கம்ப. திருவவதார. ௧௧௨) என்பதனாலுமறிக.

(பி - ம்.)—1 திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

னே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவுபெறச்சூடிப் புலியொடுபொருத வலிய யானையையொப்ப இன்றும் நீங்காது, சினம் ; ஆதலால், ஐயோ ! பிழைத்தாரலர், இவனைச் சினப்பித்தவர்கள் ; பகைவரை வெகுண்டு பார்த்த கண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையாவாயின.—எ - று.

காலன புனைகழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின ; போர் தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம்.

உம்மை, சிறப்பு.

தோட்டையும் மலையும் வேங்கையொடுவிரைஇச் சூடிச் செறுவர் நோக்கிய கண் சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பாறு ; ஆதலான், அன்னே! இவனுடற்றியோர் உய்ந்தவல்லரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகிநின்றது ; வட்கர் - குற்றமெனினு மமையும். (க00)

(க0க.) ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினுந்
[1] தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானை யியறே
௫ ரதியமான் பரிசில் பெறூஉங் கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காதே
யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
க0 வருந்த வேண்டா [2] வாழ்கவன் றாளே.

க-உ. "பன்னாள் நிற்பினுஞ் சோறுதனிற் செலினும்" மலைபடு. சருஉ.

க - ந. புறநா. ருஅ : உ௭ - ஆம் அடிக்குறிப்பும், "தலைநாளன்ன பேணலன்" (நற். ௱ உ), "பெருவரை யடுக்கத்துக் கிழவ னென்றும்,மன்றை யன்ன நட்பினன்" (குறுந். அரு), "தண்டாக்காதலும் தலைநாட் போன்மே" (அகநா. ந௱ உ), "அன்றை யன்ன விருப்பொடு" (குறிஞ்சி. உஙஅ), "தலைநாளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநாள் நிற்பினும்" (மலைபடு. ருகரு - சா), "பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை,யென்னாளும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப-வென்னாளுந், தென்னடைவு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர், காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு" (நாலடி. க௫௯), "தலைநாள் விழைவொடு" (வில்லி - பாரதம், குருகுல. எகூ) என்பனவும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

கூ. ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட ; (புறநா. க௯௮ : அ ; பொருந. கூஅ) ; "இரப்போர்க் காணாது ஏமாந்திருப்ப" மணி. கச : ரு0.

க0. தாள்வாழ்கவென்றல் மரபு ; புறநா. எ0 : கக ; ச0ரு : கஉ ; களக : கரு.

(பி - ம்).—1 'தலைநாள் விருப்பினானபேணலன்' 2 'வாழ்கவவன்றாளே'

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாம் ஒருநாட்செல்லேம் இரணடுநாட்செல்லேம் பலநாளும் பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றநாட்போன்ற விருப்பத்தையுடையன், அணிகலமணிந்தயானையையும் இயன்றதேரையுமுடைய அதியமான் ; பரிசில்பெறுங்காலை நீட்டிப்பினும் நீட்டியாதொழியினும், யானை தனதுகொம்பினிடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில ; அது தப்பாது ; உண்ண ஆசைப்பட்டநெஞ்சே, நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா ; அவன்றாள் வாழ்வதாக.—எ - று.

அதியமான்விருப்பினனென்ன முன்னேகூட்டுக.

கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டு நுகருமளவும் கோட்டிடைவைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்ததுவென்க ; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்தகவளத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத்தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத் தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினுமமையும்.

தாளை முயற்சியென்பாருமுளர்.

அருந்தவென்பது, அருந்தெனக்கடைக்குறைக்கப்பட்டது ; அருந்தென முன்னிலையேவலாக்கியுரைப்பினுமமையும். (க0க)

(க0உ.) எருதே யிளைய நுகமுண ராவே
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே
யவலிழியினு மிசையேறினு
மவண தறியுநர் யாரென வுமணர்
கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
விசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்க
ணிறை மதியத் தனையையிருள்
யாவண தோநின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

ரு. "கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்னவென்றுற்றிபோலும் உவமப் பொருள் இக்காலத்திற்கு ஆகாதாயிற்று" தொல். செய். சூ. அ0 - ந.

சு. கவிகை: புறநா. ருச : எ - ஆம் அடிக்குறிப்பையும், "தேம்பாய் கண்ணித் தேர்வீசு கவிகை" (மலைபடு. கூகூ) என்பதன் பொருளையும் பார்க்க.

சு - எ. "பன்மீ னாப்பட் டிங்கள்போலப், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை" (பதிற். கூ0); "பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல, இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி" (சிறுபாண். உககூ - உ0); "பன்மீனடுவட் டிங்கள் போலவும், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து" (மதுரை. எசுகூ - எ0); "பூண்மின்னு மார்பன் பொலிந்தாங் கிருந்தான் விசும்பிற், கோண்மின்னு மீன்சூழ் குளிர்மாமதித் தோற்றமொத்தே" சீவக. அஅஉ.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன் பொதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ-ள்.— எருதுகள் இளையதாம் நுகம்பூண்டலை யறியா ; சகடந் தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது ; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியி னும் மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்துவரும் இடையூறறிவார் யார்தானென்று நினைந்து உப்புவாணிகர் அச்சுமாற்றின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சுப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந் தோய், நீ திங்களாகிய நாணிறைந்தமதியத்தை யொப்பை ; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது ?—எ-று.

திங்கள் நாணிறைமதியத்தனையையென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளு முதலாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாறும்.

சேமவச்சனையென்றது, ஏற்றிழிவுடையவழி அச்சுமுறிந்துழிச் சேம வச்சு உதவினாற்போல நீ காக்கின்றநாட்டிற்கு ஓரிடையூறு உற்றால் அதுநீக் கிக் காத்தற்குரியையென்பதாம்.

'எருதே யிளைய நுகமுணராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே' என்பது உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்து உமணர் சேமவச்சியாத்தற்குக் காரணமாய்நின்றது. (கoஉ)

(பி - ம்.)—1 'மதியா'

(கoங.) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்
சுரன்முதல் இருந்த சில்வளை விறலி
செல்வை யாயிற் சேணோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை
மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி

க-உ. புறநா. க : க; கரு : கச - அ; "நரம்பின் நீந்தொடை பழு னிய, வணரமை நல்யா ழிளையர் பொறுப்பப், பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவுங், கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக், காவிற் றகைத்த துறை கூடு கலப்பையா" (பதிற். சக : க - ரு); "திண்வார் விசித்த முழவொ டாகுளி, நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டில், மின்னிரும் பீலி யணி தழைக் கோட்டொடு,......நொடிதரு பாணிய பதலையும்......நேர்சீர் சுருக் கிக் காய கலப்பையிர்" மலைபடு. ங - கரு.

ங. மண்டை-ஒருவகையுண்கலம் (வாணாய்); புறநா. ககரு : உ; கஉரு : ங; கஎக : உ - ங; "பிழிப்பெய் மண்டை" மணி. ங : சஉ.

ச. புறநா. சு : உஉ; உங : க - கo; ருஎ : எ.

பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை
மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் [1] பெருப்ப
வலத்தற் காலை யாயினும்
புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே.

திணை - அது ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலைதூங்க ஒருதலைக்கண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ஏலாதுகவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டுமேலர்த்தவல்லார் யாரெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகியவளையையுடைய விறலி, நீ அவன்பாற்போவையாயின் அவன் சேய்மைக்கண்ணனல்லன்; முனைப் புலத்தைச் சுடுதலானெழுந்த இருட்சியையுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும் முகில்போல இளங்களிற்றைச்சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பலவேற் படையையுடைய அதியமான்; ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன்; அவன்றாள்வாழ்க.—எ - று.

பதலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதொருதோற்கருவி.

பகைப்புலத்தோனென்றகருத்து : பகைவர்பால் திறைகொண்ட பொருளுடையனாதலின், நீவேண்டியவெல்லாந்தருதல அவனுக்கு எளிதென்பதாம்.

உம்மை, சிறப்பு.

சேய்மையனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினுமமையும். (கOரு)

கO. "நல்வரி யிறாஅல் புரையு மெல்லடை" (மதுரை. ருஉ௧); "தேனிறாலனை நீஞ்சுவை யின்னடை" சீவக. உ௬எச.

கO - கஉ. புறநா. உஉ : உ௬ - அ.

(பி - ம்.)—1 'பரிப்பவறத்தற்காலை'

(கOச.) போற்றுமின் மறவீர் சாற்றுது நும்மை
யூர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்குந்
தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கு
மீர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன [1] வென்னை

உ. ஊர்க்குறுமாக்கள் : புறநா. ௯௪ : முதலாமடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

ச. என்னை : புறநா. எஅ : உ.

க - ச. "என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை, முன்னின்று கன்னின் றவர்" குறள். எஎக.

(பி - ம்.)—1 'எந்தை'

நுண்பல் கருமம் நினையா
திளையனென் றிகழிற் பெறலரி தாடே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர், நுமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின்கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலளவான அளவிற்பட்ட நீருள்ளே யானையைக்கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையையொக்கும் என் இறைவனது நுணுகிய பலகருமத்தையும் நினையாதே அவனை இளையனென்று மதியாதிருப்பின் நுங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது.— எ - று.

மறவீர், நுமக்குச் சாற்றுதும் ; என்னை இளையனென்றிகழின் வென்றி பெறுதல் அரிது ; ஆதலால், நீர் போற்றுமினெனக் கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும். (க0ச)

(க0ரு.) சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி
கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகா லாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழிதரு
நீரினு மினிய சாயற்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.*

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய நுதலினையுடைய விறலி, பெரிய இடத்தையுடைய சுனையின்கண் தழைத்த கரிய

சு. கண்ணேணி - கணுக்களிலேயே அடிவைத்து ஏறிச்செல்லும்படி அமைத்துள்ள மூங்கில்; "கலைக்கை யற்ற காணபி னெடுவரை, நிலைபெய் திட்ட மால்புநெறி யாக" மலைபடு. நூகரு - சு.

எ - அ "வானி நீரினுந் தீந்தண் சாயலன்" (பதிற். அசு); "வேனிற் புனலன்ன நுந்தை" (கலி. அச); "புனலன்ன சாயல.....நன்னன்" மலைபடு. ருக - ச.

* மு. புறநா. க0சு : கசு - அ ; ககக ; க௨அ : ரு-எ ; கருஅ : க-சு ; உநஎ : சு - எ ; "பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்" (குறுந். ககசு) ; "பாரி நீம்பெரும் பைஞ்சுனை பூத்த, தேங்கமழ் புதுமலர்" (அகநா. எஅ); விறலியாற்றுப்படைக்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. நசு - ந.

இதழையுடைய நீலத்தினது வண்டுமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிர்ந்த அரிகலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு உழுத பரந்தநிலத்திடை நீரோடுகாலாக ஓடக் கணையணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரினும் மிகவினிய மென்மையையுடைய வேள் * பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.—எ - று.

விறலி, பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழைபெறகுவையெனக் கூட்டுக.

அவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப் பட்டது.

புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழைகாரக் கோடுதோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவென்மையையும்.

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றிநின்றன. (கоரு)

* பாரியின்பெருமையை "கொடுக்கிலாதானைப்பாரியே யென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலை" (தே.சுந்தர), "களியானை செம்பொன், றரும்பாரி" (தஞ்சை. ௩எ) எனபவற்றாலுமுணர்க.

(கоசா.) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியிணர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் [1] பேணே மென்னா வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினுங்
ரு கடவன் பாரி கைவண் மையே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன நறும் பூவாதலான் அவை இரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவனுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னா ; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லிய குணங்களையுடையாரும் செல்லினும் பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன்.—எ - று.

'குவியிணர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்' என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர்.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றாரென்றுமுரைப்பா. (கоசா)

உ. "புலலெருக்கங்கண்ணி" (தொல். கிளவி. ரு௫சா. சே. "ஒல்லேம்"); "துன்னியவூ ரினும்விரைசார்ந் தறியாத புலலெருக்குஞ் சூடிக் கொண்டாய்" இரத்தினகிரிக்கலம்பகம், ௬சா.

(பி - ம்.)—[1] 'வேண்டேமென்னா'

(க0எ.) பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—பாரிபாரியென்றுசொல்லி அவரது பல புகழையும்வாழ்த்தி அவ்வொருவனையே புகழ்வர், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபுரத்தற்கு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழ்வர் செந்நாப்புலவரெனப பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு. (க0எ)

---

* ம். பாடாணடிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போரேத்தற்கு (தொல். புறத்திணை. சூ. உ௬ - இளம்; ௯௯௯ கூ௫ - ந) மேற்கோள்; "உவமிக்கப்படும் பொருளொடு உவமை தோன்றவருதலேயன்றி உவமையாது தன்மைகூறலும் உவமையாதற்குரித்துப் பயனிலை பொருந்திய வழக்கின்கணென்றவாறு; எனவே, இவ்வாறு வருவது பயனிலையுவமைக்கணென்று கொள்க; 'பாரிபாரி.........புரப்பதுவே' இது மாரிபோலும் பாரியது கொடையென்னாது இவ்வாறு கூறும் பொருண்மையும் உவமமாம் எ - று" (தொல். உவம. சூ. ௩௬ - இளம்); "உவமத்தன்மையும்" என்னும் (௯௯௯ கூச) சூத்திரத்தில், "அது 'பாரிபாரி.....புலவர்'என்னும் பாட்டினுள் உலகளித்தற்கு மாரியுமுண்டெனமாரியை உவமித்துச் சிறப்பித்துக் கூறுவான் மாரியைச்சிறப்பித்துப் பாட்டுடைத் தலைவனாகியபாரியை உயர்த்துக் கூறுதான்போல இயல்பினான் உவமை கூறினானும்; இது மாரிக்கும் பாரிக்கும் ஓரிழிவில்லை என்னுந் தன்மைபடக் கூறவே அவனுயர்வு கூறுதலிற் பயனிலை புரிந்த வழக்கெனப்படுமென்பது" என்றனர் பேராசிரியர்; விலக்குவமையின்பாற்படுமென்பர் ~~சுப்பிரமணியதேசிகர்~~ (தண்டி. சூ. ௩அ; இ - வி. சூ. ௬௪௫ - உரை); குறிப்புவமையின்பாற்படுமென்பர் காரிரத்நகவிராயர். (மாறன். சூ.க00); "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" (குறள். உகக) என்பது ஈண்டு அறியத்தக்கது.

(க0அ.) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி
யார மாதலி னம்புகை யயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

உ. புறநா. ௩உ0: கஉ.

க - ௩. "புனத்து, வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே, யெறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்" நாலடி. க௮0.

பறம்பு பாடினர தஃதே யறம்பூண்டு
ரு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்
வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறத்திமடுத்தமதாகஎப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்
தனமாதலால் அதன் அழகியதாகியபுகை அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண்
வேங்கையின் பூங்கொம்பின்கட் பரக்கும் பறம்பு, பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்
கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று; தன்மத்தைப்பரித்துப் பாரியும் பரி
சிலர்வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னுனாய் அவரெல்லையின்கண்ணே
நிற்பன்.—எ - று.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொ
ழியமரமின்மையும்,பகைவர்சுடும் புகையின்மையும்கூறியவாறாயிற்று.(கoஅ)

ச - கூ. "அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா, ரென்பு முரி
யர் பிறர்க்கு" குறள். எஉ.

(கoகூ.) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொண் [1] முரசின் மூவிரு முற்றினு
முழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே
ரு இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் [2] பழமூழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவீழ்க் கும்மே

க. புறநா. ககக: க.

உ. " ஆளிடூஉக் கடந்து வாளமருழக்கி, யேந்துகோட்டியானை
வேந்த ரோட்டிய, கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி" (அகநா. எஅ)

ச. "சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே: இது, விளையுமேயெனத்
பாலது, விளையும்மேயெனஒற்றில்வழிஒற்றை விரித்தவாறு; இதனுட் சிறிய
விலை யெனற்பாலது சிறியிலையென தொகுத்தவாறு" நன்- வி. ரு. கருரு.

சு. கிழங்கு கீழே தாழவிருத்தலை, வீழ்த்தலென்றல மரபு; "வள்ளி
கீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடார்" (கலி. ௰கூ) ; "கீழ்செல வீழ்ந்த
கிழங்கொடு" (மதுரை. ருகூச) ; "வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழி
தொறும்,விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை" மலைபடு. கஉஎ-அ.

(பி - ம்.)—1 'முரசம்' 2 'பழம்வீழக்கும்'

நான்கே, அணிநிற வோரி [1] பாய்தலின் மீதழிந்து
திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
வான்க ணற் [2] றவன் மலையே வானத்து
மீன்க ணற்றதன் சுனையே [3] யாங்கு
மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந்
[4] தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாரலன்
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி
[5] விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்வர
வாடினிர் பாடினிர் செலினே
நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே.*

திணை - [6] நொச்சி ; துறை - மகண்மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடைய பறம்பு, பெருமையைக்கொண்ட முரசினையுடைய நீயிர் மூவேந்தரும் சூழினும் ; உழவரால் உழுது விளைக்கப்படாதன நான்குவிளையுளையுடைத்து ; அவற்றுள், முதலாவது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல்விளையும் ; இரண்டாவது, இனிய சுளையையுடைய பலாவினது பழம் ஊழக்கும் ; மூன்றாவது, கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழவிருக்கும் ; நான்காவது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஓரிபாய்தலான் அதன்மேற் [7] பவரழிந்து கனத்தநெடிய மலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்தையொக்கும், அவனதுமலை ; அவ்வானத்திற்கண் மீனையொக்கும், அம்மலையின்கட்சுனை ; அவ்விடத்து மரந்தோறும் கட்டப்பட்ட யானையையுடையீராயினும் இடந் தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையீராயினும் உங்கள் முயற்சியாற்கொள்ள மாட்டீர் ; நுமது வாள்வலியால் அவன் தாரான் ; யான் அறிவேன், அதனைக்

ச - கூ. "கொளற்கரிதாய் கொண்ட கூழ்த்தாகி யகத்தார், நிலைக் கெளிதாம் நீர தரண" குறள். எசரு.

க-கங. "பெரிசை யுருமொடு மாரி முற்றிய, பலகுடைக் கள்ளின் வண் மகிழ்ப் பாரி, பலவுறு குன்றம் போலப, பெருங்கவி னெய்திய வருங்காப் பினனோ" நற். உருடு.

கசு. ஒலித்தல - தழைத்தல ; "ஒலிதெங்கின்" பதிற். கரு : எ.

* மு. உழிஞைத்திணையின் துறைகளுளொன்றாகிய 'அகத்தோன் செல் வம்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. க௦-இளம்; ௳டு ௳டு கஉ - ந.

(பி - ம்.)—1 'பாயமீதழிந்து' 2 'அகன்மலையே வான்கணத்து' 3 ஆங் குப், புலக்...தேரினராயினு, 'மரங்...களிற்றினராயினும்' 4 'வாளிற்கொள்ள லிற்றாளிற்றாரலன்' 5 'விரைபொலி' 6 'காஞ்சி' 7 'பவணழிந்து'

காண்டும்பரிசை; வடித்து முறுக்கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணி வாசித்து நறுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலையுடைய நும் விறலியர்பின்வர ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்லின் அவன் நுமக்கு நாட்டையும் மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ - று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு இவியப்பின்கண்வந்தது.

ஓரியென்பது, தேன்முதிர்ந்தாற் பரக்கும் * நீலநிறம்; முசுக்கலையெனி னும் அமையும்.

குன்றம் தேன்சொரியுமெனா இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்து மேல ஏறிநின்றது.

நான்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்விளையும் பழமூழ்க்கும் கிழங்கு வீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூறினுரெனி னும், கருதியது நெலலும் பழமும் கிழங்கும் தேனுமாகக்கொள்க.

வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

வான்கணற்றென்றது, மலையினது ஒக்கமும் பரப்பும்.

மீன்கணற்றென்றது, சுனையினது பன்மையும், தெளிவும், சிறுமையும்.

ஈண்டுக்கண்ணென்பது, அசைநிலை.

தாளென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்குவேண்டும் கருவிமுதலா யின இயற்றலும்.

விறலியரென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை. (கOகூ)

* "நீனெய்தாழகோதை" (பரி. கக:கஉச);"நீனிற வோரி பாய்ந்தென நெடுவரை, நேமியிற் செல்லு நெய்க்க ணிறுஅல்" மலைபடு. ருஉச - ரு.

(ககO.) கடந்தடு தானை மூவிருங் கூடி
யுடன்றனி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே
முந்நூ றூர்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு
முந்நூ றூரும் பரிசிலர் பெற்றனர்
ரு [1] யாமும் பாரியு முளமே
குன்று முண்டுநீர் பாடினிர் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

மூவேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிர்நின்றுகொல்லும் படையினையுடையமூன்று திறத்தீருங்கூடிப் பொருதீராயினும் பறம்புகொள்ளுதற்கு அரிது; முந்நூறு

க. கடத்தல - வஞ்சியாதெதிர்நிற்றல ; "மூன்றூர்க கடந்தடூஉ முரவு நீர் மாகொன்ற, வென்வேலான் " கலி, உஎ.

உ. புறநா. கOக : கரு; ககக : உ.

ரு - ச. "உள்ளி யுள்ளமெல லாமுவ நீயுமவ், வள்ளி யோரின் வழங் கின" கம்ப. ஆற்று. ச.

(பி - ம்.)—1 'யானும்'

ஊரையுடைத்து, குளிர்ந்த நல்ல பறம்புநாடு ; அம்முந்நூறூரும் பரிசிலர் பெற்றனர் ; நீயிர்பாடினிராய்வரின், நுமக்கு யாமும்பாரியுமுள்ளேம் ; அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு.—எ - று.

நீர் பாடிவரினும் பறம்புநாடு பரிசிலர் முன்னேபெற்றமையின், அது நுமக்குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௧௧௦)

(௧௧௧.) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
| நீலத், திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம் ; அது வேலான் வெல்லுதலவேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய கிணையையுடைய விறலிக்கு எளிது, பாடினளாய்வரின்.—எ - று.

அளிதோவென்றது ஈண்டுவியப்பின்கண்வந்தது.

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து: அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மையால மயக்கிவென்றுகோடல அரிதென்பதாம். (௧௧௧)

---

௧. புறநா. ௧௦௯ : ௧.

௨. புறநா. ௧௦௯ : ௧௫ ; ௧௧௦ : ௨.

௨ - ௩. "எதிரிதழ் நீலம் பிணைந்தன்ன கண்ணாய்" கலி. ௯௯.

௪. புறநா. ௧௦௯ : ௧௬ - ௭.

(௧௧௨.) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளா
ரிற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெங்
குன்றுங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - கையறுநிலை.

பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்வெள்ளிய நிலாவின்கண் எம்முடைய தந்தையையுமுடையேம் ; எம்முடையமலையையும் பிறர்கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்வெள்ளியநிலவின்கண் வென்றறைந்த முரசினையுடைய அரசர் எம்முடைய மலையையுங்கொண்டார்; யாம் எம்முடைய தந்தையையுமிழந்தேம்.—எ - று.

திங்களை மாதமென்பாருமுளர்.

ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின்வேந்தர்' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய் நின்றது. (ககஉ)

(ககங.) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான் றானாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே
பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணேந் தொழுதுநிற் பழிச்சிச்
சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே
கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக்கொண்டு போவான் பறம்பு விடுத்த கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மதுவிருந்த சாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும் அடப்பட்டுஅமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்க செல்வமுதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச் செய்தாய் முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணையுடையேமாய்த் தொழுது நின்னை வாழ்த்திச்செல்லுதும், பெரிய புகழையுடைய பறம்பே, கோற்றொழிலாகச் செய்யப்பட்ட திரண்ட குறிய வளையையணிந்த முன்கையினையுடைய மகளிரது மணங்கமழும்* கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்து.—எ - று.

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நட்டனை முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்து சேறுமெனக் கூட்டுக.

மன், கழிவின்கண் வந்தது.

வாழியும் ஓவும், அசைநிலை.

ஆனாக்கொழுந்துவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்துவையெனினுமமையும். (ககங)

க. புறநா. உகூஉ : க.

ரு. "பல்வளம் பழுனிய" மணி. ங : உஅ.

சா. "நீர்வார் கண்ணேன்" (நற். கசாரு); தன்மைப்பன்மை வினைக் குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்குறிப்பானதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ஙடுO; நன் - வி. சூ. ஙடுக; இ - வி. சூ. உடுO - உரை.

* "கூந்த லிணைகொடுப்பேம் யாம்" (கலி. சOக); "தோடேந்து பூங் கோதை வேண்டேங் கூந்தல் தொடேல்" சீவக. கஉஉகூ.

(ககச.) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை
சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப் பிழிந்திட்ட கோதுடைச் சிதறல்
வாரசும் பொழுகு முன்றிற்
றேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைக்கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்று சொல்லியது.

இ - ள்.—இவ்விடத்து நின்றோர்க்குந் தோன்றும், சிறிது எல்லைபோய் நின்றோர்க்குந் தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்று போகட்டப்பட்ட கவளத்தினது கோதுபோல மதுப்பிழிந்து போகட்டப்பட்ட கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்றும் வார்ந்த மதுச்சேறொழுகும் முற்றத்தையுடைய தேர் வழங்கும் இருப்பையுடைய உயர்ந்தோனுடைய மலை.—எ - று.

நெடியோன் குன்று தோன்றுமெனறது, புகழான்உயர்ந்து காணாதார்க்கும் செவிப்புலனாகத் தோன்றும், அவனுளனாயகாலத்து; இப்பொழுது பிற மலைபோலக் கட்புலனாகத் தோன்றுமளவாயிற்றெனக் கையற்றுக் கூறியவாறாகக் கொள்க. (ககச)

சு. தேர்வீசிருக்கை: (புறநா. ககஅ:ரு); "தேர்வீசு கவிகை" மலைபடு. ருகூகூ.

(ககரு.) ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்
வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்
கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பல்வே
லண்ணல் யானை வேந்தர்க்
கின்னா னாகிய வினியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டைகள் நிரம்ப வார்க்கவேண்டி வடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகிய தேறல் கல்லையுருட்டியொழுகும், பல வேற்படையுடனே தலைமைபொருந்திய யானையையுமுடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன்மலை; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்றுதேறல் கல்லலைத்தொழுகும்; இனி அது கழிந்ததென்று கூட்டுக.

உ. மண்டை: புறநா. கoந : ந - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

அருவியும் அவனுளனுயின் உளதாவதென்பது கருத்து.

மன், கழிவின்கண் வந்தது.

குன்று தேறல்கல்லலைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு)

(ககசு.) [1] தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்
கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மல்கு
லேந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்
புன்மூசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்
பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி லாங்கட்
பீரை நாறிய சுரையிவர் மருங்கி
னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண
ருப்பொ யொழுகை யெண்ணுப மாதோ
நோகோ யானே தேய்கமா காலை
பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழூந் தாலவும்
பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவுங்
கலையுங் கொள்ளா [2] வாகப் பலவுங்
கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்
யாண ரறாஅ வியன்மலை யற்றே
யண்ண னெடுவரை யேறித் தந்தை

க. "மலிசுனைக்குவளைத், தேம்பாயொண்பூ" அகநா. ௩0அ.

உ. முழுநெறி - புறவிதழொடிந்தமுழுப்பூ; "கழனி யாம்பன் முழு நெறிப் பகைத்தழை" (அகநா. கருசு); "கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி" சிலப். உ : ௩௪.

க-உ. "முழுநெறிக்குவளை" (சிலப். உ : க௪) என்பதற்கு, இதழொடிக்கப்படாத குவளையென்று பொருள் கூறி, இவ்வடிகளை மேற்கோள் காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார். தழை: புறநா. சுக : க; ௩௪0 : க; "மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ", "மனைநகு வயலை மரனிவர் கொழுங்கொடி, யரிமல ராம்பலொ டார்தழை தைஇ, விழவாடு மகளிர்" (அகநா. உ0, ௧எசு); "இளையிதழ் பறியாப் பைவிரி யல்குற், கொய்தழை தைஇ" (குறிஞ்சி. க0க - உ); "பைந்தழைமாமகளிரொடு" பட்டின. கூக.

அ. ஒய்தல் : புறநா. எ0 : கள - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

க௩. "கால மன்றியு மரம்பயன் கொடுத்தலின்" (மலைபடு. க௩௪); "கால மின்றியுங் கனிந்தன கனி", "தீங்கனி, காலமின்றிக் கனிவது காண்டிரால்" கம்ப. வனம்புகு. ௪௪; நாடவிட்ட. கஅ.

(பி - ம்.)—1 'தீம்பெருங்' 2 'வாகிப்'

பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய
தருமை யறியார் போரெதிர்ந்து வந்த
வலம்படு தானை வேந்தர்
பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இனிய நீரையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட் பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதழொடித்த முழுப்பூவாற் செய்யப்பட்ட தழையசையுமல்குலையும் மிக்க அழகையுடையகுளிர்ந்த கண்ணினையும்இனிய முறுவலையுமுடைய மகளிர் புலமொய்த்தகவலையையுடையனவாகிய முள்ளால் நெருங்கியவேலியையும் பஞ்சுபரந்த முற்றத்தையுமுடைய சிறியமனையிடத்தின்கட் பீர்க்குமுளைத்த சுரைபடர்ந்தவிடத்தில் ஈத்திலையையுடையகுப்பையின்கண்ணேறிஉமணர் உப்புச்செலுத்தும் சகடத்தையெண்ணுவர்;நோவேன், யான் ; எனதுவாழ்நாள் கெடுவதாக ; பயின்ற பூவையுடையசோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரியமலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவியுகளவும் அம்முசுக்கலையும் நுகர்ந்துவெறுத்தலாற் கொள்ளாவாம்பரிசு காலமன்றுகவும் மரங்களாப்பலவும் காயும்பழமுமுதலாயினவற்றைவிளைந்து கொடுக்கும் புதுவருவாயொழியாத அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையையுடைய உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியதுபெறுதற்கருமையையறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையையுடைய அரசரது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடையமனஞ்செருக்கிய குதிரையையெண்ணுவார்.—எ - று.

வியன்மலையென்றது, அரைமலையை.

நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர், இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்பொயொழுகையை எண்ணுவர் ; இதற்கு நோவேன்யான் ; எனதுவாழ்நாள் கெடுவதாகவென வினைமுடிவு செய்க.

அற்றேயென்னுமேகாரம், அசைநிலை.

வியன்மலை அத்தன்மைத்தெனப் பிறிதொருதொடராக்கி உரைப்பினுமமையும். (ககஎ)

கசா - அ. "ஏந்துகோட் டியானை வேந்த ரோட்டிய, கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி" அகநா. எஅ.

ககூ. புறநா. ருடுசா : கச ; "பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி" (மலைபடு. ருஎச); "புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான்" பு - வே. கo : முல்லைப்பொதுவியற்பால, உ.

(ககஎ.) மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்க
ணாமா நெடுநிரை நன்பு லாரக்
கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கு
மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—சனிமீன் புகைகளோடுகூடிப் புகையினும் எல்லாத்திசையினும் புகைதோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளிபோக்குறினும் வயலிடம் விளைவுமிகப் புதலிடத்துப பூமலர மனையிடத்துக் குழவியையீன்ற மேவிய

க - உ. புறநா. ௩௫ : ௬ - ௮; சனி கரியநிறமுடையனாதலின்மைம்மீனென்றார்; சனிபுகைதலாவது, இடபம் சிங்கம் மீனம் இவற்றொடுமாறுபடுதல்; இவற்றுள், சனி தனக்குப் பகைவீடாகிய சிங்கராசியிற் புகின் உலகிறகுப் பெருந்தீங்கு விளைவிப்பனென்பதை, "மகத்திற் புக்கதோர் சனியெனக் கானுய"(தேவாரம்), "அடையார்தமக்கு,மகத்தின் சனியன்னதிர வாணன்" (தஞ்சை. ௪௮), "மகத்தில வாழசனியாயினே" (வாயுசங்கிதை, கடவுள். எ), "விசயன் றடமுற் குதவி செய்யாமன், மகத்திற் சனிபோல வணக்குவம் யாம்" (வில்லி - பாரதம், கக - ஆம்போர். ௪0) என்பவற்றாலுணர்க; (நக்ஷத்திரங்களுள் மகம், பூரம், உத்தரத்தின் முதற்பாதம் சிங்கராசிக்கு உரியவை.) தூமம், புகைக்கொடியென்றுங் கூறப்படும் ; தூமகேது வென்பதுமிதுவே ; இது வட்டம்,சிலை, நுட்பம், தூமமென்னுங் கரந்துறை கோட்கள் நான்கனுளொன்று; இதன் தோற்றம் உலகிற்குப் பெருந்தீங்கு விளைவிக்குமென்பர்;"தூமகேது புவிக்கெனத் தோன்றிய" (கம்ப. மந்தரை சூழ்ச்சி. உக); "கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்" (சிலப். ௧0 : ௧0உ-௩) என்பதனுரையில இவ்வடிகளைமேற்கோள்காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார்.

௬. 'கோஒல் செம்மையிற் சான்றோர்பல்கி யெனவரும் பண்புபொருளியையின்றேனும் பெயர்கொளவருதற்பாற்படுதலும்,...இதனுற் கொள்க' தொல். வேற்றுமை. ௬. ௫ - ந.

௮. வெருகு - காட்டுப்பூனை; இதனை, "பட்டப வேலியும் புதலும் பற்றி, விடக்கிற்கு வேற்றுயிர் கொலவது" (தொல். மரபு. சூ. ௬௮) என்பர் பேராசிரியர்.

௮ - ௯. "வெருகுவேட்பச் சிரிப்பனபோன் முகைத்த முல்லை" சீவக. க௬௫௫.

கண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை நல்லபுல்லைமேயக் கோல் செவ்விதாகலின் அமைந்தோர் பலராக மழைபிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இளையவெருகினது கூரியபல்லையொப்பப்பசிய இலையையுடைய முல்லைமுகைக்கும் நுணணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தைநாடு.—எ - று.

பல்கியென்பதனைப் பலகவெனத் திரிக்க.

அரிவையர்தந்தைநாடு, பெயல்பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக் கூட்டுக.

என்றதனாற்போந்தது : புன்புலத்ததாயிருந்ததே ! அது பெயல் பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினுண்டாயதன்றே; அவ்வாறு*கோல்செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடுகண்டு இரங்கியவாறாகக் கொள்க. (௧௧௭)

* "முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல்", "ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர், காவலன் காவா னெனின்" குறள். ௫௫௯, ௫௬௦.

(௧௧௮.) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
வெண்ணாட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கீள்வது மாதோ
கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
றேர்வண் பாரிதண் பறம்பு நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாறையும் சிறுகுவடுங்கூடிய தலையையுடையவாகிய எட்டாம்பக்கத்துப் பிறைபோலும் வளைந்த கரைகளையுடைத்தாகிய தெளிந்த நீரையுடைய சிறியகுளம் பாதுகாப்பாரின்மையின் உடைவதுபோலும், கூரியவேலையேந்திய திரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் பாரியது குளிர்ந்த பறம்புநாடு.—எ - று.

நாடுகுளங்கீள்வதென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில இடத்துமேல ஏறி நின்றது.

மாதோ, அசைநிலை. (௧௧௮)

௫. புறநா. ௧௧௪ : ௬; ௨௦௦: ௰ - ௧௨; ௨௦௧: ௨ - ௫; "சுரும்புண, நறவுவா யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்" (சிறுபாண். ௮௭ - ௯௧); "முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையும், தொல்லையளித்தாரைக் கேட்டறிதும்" (பழ. ௩௬௧) ; "முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு, மெல்லைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லை, யிரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயுங், கரவாம லீகை கடன்" பு - வெ. ௯: ௩.

(௧௧௯.) கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் றெறுழ்வீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ
நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பணைகெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலர்க் கீயும் வள்ளியோ னாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கார்காலத்து மழைபெய்துமாறிய காட்சியினியகாலத்துக் களிற்று முகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர்பூப்பச் செம்புற்றின் கண் ஈயலை இனியமோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிங்கறியையுடைத்து; மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இது அது கெடுங் கொல்லோ! நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கணின்ற தனிமரத்தையொப்பமுரசையுடைய அரசரின்மிகுத்தும் இரவலர்க்கு வழங்கும் வண்மையையுடையவனது நாடு.—எ - று.

பூப்பவென்னும் வினையெச்சம் இன்னளைப் புளித்தென்னும் குறிப்பொடு முடிந்தது.

வள்ளியோனாடு, இன்னளைப்புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங் கொல்லோவெனக் கூட்டுக.

தெறுழென்றது, காட்டகத்ததொருகொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாருமுளர். (௧௧௯)

௧. "தலைப்பெயறலைஇய" முருகு. ௯.

௩. புறநா. ௫௧: ௯-௧௦ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க. "சிறுதலைத் துருவின் பழுப்புறு விளைதயிர், ரிதைப்புன வரகி னவைப்புமா ணரிசியொடு, கார்வாய்ப் பொழிந்த வீர்வாய்ப் புற்றத், தீயலபெய் தட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு" அகநா. ௩௯௪: ௨-௫.

௫. "அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கி" (நாலடி. ௨௦௨), "அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல வடைந்தார்க்களித்தல் அவற்கியல்பு" சீவக. ௩ - ௩.

௬ - ௭. புறநா. ௧௧௫: ௫ - ௬.

(௧௨௦.) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்

பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
களைகால் கழாலிற் றோடொலிபு நந்தி
மென்மயிற் புனிற்றுப் பெடைகடுப்ப நீடிக்
கருந்தாள் [1] போகி யொருங்குபீள் விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்
தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் றேறல்
புல்வேய் குரம்பைக் [2] குடிதொறும் பகர்ந்து
நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்
பெருந்தோ ளாலம் பூசன் மேவர
வருந்தா யாணர்த் தந்துங் கொல்லோ
விரும்பல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
யாடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானாப் பண்பிற் பகைவ
ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேஎய் பெருவிற னாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வெம்மைமுதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த மேட்டு நிலத்துக் கார்காலத்து மழையான் மிகுந்த பெரிய செவ்வியையுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதிகலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளியடிக்கப்பட்ட பல கிளையையுடைய செவ்வியின்கட் களையை அடியினின்றும் களைதலான் இலை தழைத்துப் பெருகி மெல்லிய மயிரினது ஈன்றணிய பேடையையொப்ப ஓங்கிக கரிய தண்டு நீண்டு எல்லாம் ஒருங்கு சூல்விரிந்து கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்காய்த்துச் சீரிதாகவிளைந்த புதியவரகையறுக்கத் தினையையரிய எள்ளிளங்காய்கறுப்ப அவரையினது கொழுவிய கொடியின்

௪. பல்லியாடுதல், தாளியடித்தல், ஊடுபிடித்தலென்பன ஒருபொருட் சொற்கள்; அது நெருங்கி முளைத்த பயிர்களை விலக்குதற்கும் வருத்தமின்றிக் களைபிடுங்குதற்குமாகக் கீழ்நோக்கியுள்ள கூரியபல முனைகளையுடைய பலகையின் இரண்டுபக்கத்தும் மேற்புறத்திலுள்ள வளையங்களிற் கட்டிய கயிறுகளைச் சேர்த்துப் பூட்டிய நுகத்தை வாய்கட்டப்பட்டுள்ள எருதுகளின் பிடரியில் வைத்துப்பூட்டியுழச்செய்தல்.

௧௦. "சிறுதினை கொய்யக் கவ்வை கறுப்ப" மதுரை. ௨௭௧.

(பி - ம்.)—1 'போக்கி' 2 'குடிறொறும்'

கண வெள்ளைக்காய் அறுக்கும்செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்ட முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கட் டியுள்ள இடந்தோறும் நுகரக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே கடலைதுள்ள தனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளையுடைய மனையாள் கலம்பூசுதலைப்பொருந்த வருந்தவேண்டாத புதுவருவாயையுடைத்து,முன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகியகூந்தலையுடைய மடந்தையர்க் குத் தந்தையாகிய அசைந்த மூங்கில இழைந்தொலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியை யுடைய, புலவர் பாடப்பட்டமையாத தன்மையையுடைய பகைவரது புறக் கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்கேட்டு நாணிப் பின் செல் லாது கண்டுநின்ற போரைவிரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியை யுடையவனது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடியசெவ்வியெனவியையும்.

நந்தியென்பதுமுதலாய வினையெச்சங்கள் விளைந்தவென்னும் பெய ரெசசவினையோடும், அரியவென்பதுமுதலாக மேவரவென்பதீறாக நின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடும் முடிந்தன.

பகர்ந்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது.

விசைப்பச் சோறட்டுமேவரவென இயையும்.

செருவெஞ்சேஎய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடையநாடு, யாணர் த்து ; அது நந்துங்கொல்லோவெனக்கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொ ழித்தொகை.

வெப்புளென வெம்மைக்கு அதுவும் ஒரு வாய்பாடாய்நின்றது. வெம் மையை உள்ளும் முதிர்ந்தவெனினுமமையும். (௧௨0)

(௧௨௧.) ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்
பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்
வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது
மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற
லதுநற் கறிந்தனை யாயிற்
பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே. *

---

௩. வரிசை : புறநா. ௬: ௧௬.

உ - ௪. புறநா. ௨௪: ௩0; "அறிவுமடம் படுதலு மறிவுநன் குடை மையும், வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும், பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில ரேத்த" சிறுபாண். உ௧௬ - அ.

௫. மு. புறநா. ௩௫: ௩0.

௬. "தத்தம்,வரிசையா னின்புறூஉ மேல்" (நான்மணி.௬எ); "பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி, னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்" குறள். ௫௨அ.

* மு. பாடாண்டிணைக்குரிய விடைகள் பலவற்றுள், சிறிதென்றவிடைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

திணை - அது ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருதிசைக்கண் வள்ளியோனாகிய ஒருவனை நினைந்து நான்கு திசையினுமுள்ள பரிசின்மாக்கள்பலரும் வருவர் ; அவர் வரிசையறிதல் அரிது ; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடைய தலைவ, நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக.—எ - று. (௧௨௧)

(௧௨௨.) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந ருக்கார்
கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னாடே
யழல்புறந் தரூஉ மந்தண ரதுவே
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானை
மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
வேத்தினர் தரூஉங் கூழே நுங்குடி
வாழ்த்தினர் வரூஉ மிரவல ரதுவே
வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி
யரிவை தோளள வல்லதை
நினதென விலைநீ பெருமிதத் தையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கடலாற்கொள்ளப்படாது, அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற்கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தாற்றிருந்திய நல்ல அடியையுடைய காரி, நினது நாடு ; அது, வேள்வித்தீயைப் பாதுகாக்கும் பார்ப்பாருடையது ; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று அம்மூவர் பாணின்றும்வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்தரும்பொருள், நுமது குடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது ; ஆதலால், வடதிசைக்கட் டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும் மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோளமாத்திரையல்லது நின்னுடையதென்று சொல்லல் ஒன்றுடைமையையல்லையாயிருக்கவும் நீ பெரிய செருக்கினையுடையையாயிராநின்றாய் ; இதற்குக்காரணமென்னை?—எ - று.

---

௧ - ௨. காரியின்நாடு, மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாதலின் இங்ஙனங் கூறினார்; இவன் இராசதானி பெண்ணையாற்றங்கரையிலுள்ள திருக்கோவலூரென்று, “துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமா, னெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப், பெண்ணையம் பேர்யாற்று நுண்ணறல்” (அகநா. ௩௫) என்பதனால் தெரிகின்றது.

௪ - ௭. புறநா. ௩௨0: ௧௪ - ௮.

௮ - ௯. “வடமீன்போற் றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினாள்; கலி, ௨.

ஏத்தினர்தரூஉமென்று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை.

மூவருள் யானொருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினர்தரூஉமென்று உரைப்பினும் அமையும்.

நாடு அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோள் அளவல்லது நினக்கு உரித்தாகக் கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தையுடையையாயிருந்தாயென வியந்து கூறியவாறு. (௧௨௨)

(௧௨௩.) நாட்கள் ளுண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்
யார்க்கு மெளிதே தேரீ தல்லே
தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்
பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரி யுறையினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—நாட்காலையே மதுவையுண்டு நாளோலக்கத்து மகிழ்ச்சியை மகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவர்க்கும் எளிது; கெடாத நல்ல புகழ்விளங்கு மலையன் மதுநுகர்ந்து மகிழாது வழங்கிய பொற்பட்டங்களால் அணியப்பட்ட உயர்ந்ததேர், பயன்பொருந்திய முள்ளூர்மலையுச்சியின்கண் உண்டாகிய மழையினது துளியினும் பல.—எ-று.

இதன் கருத்து: ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன் கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (௧௨௩.)

---

௧. "துளங்கு தசும்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேறல், விளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவிர்" (மலைபடு. ௪௬௩ - ௪.) நாண்மகிழ்: புறநா. ௨௯: ௫.

௫. முள்ளூர் மலையனுடையதென்பது, "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வாள் மலையனது" (நற். ௧௭௦), "முரண்கொள் துப்பிற் செவ்வேல் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்" (குறுந். ௩௧௨), "முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி" (அகநா. ௨௦௯) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

௩. புறநா. ௩௪: ௨௦ - ௨௩-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

(௧௨௪.) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயர்குவ ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்
பீடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லநாளன்றாகப்போகிய புள்நிமித்தம் இடையேநின்று தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச்சென்றுகூடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்வார்த்தைகளைச்சொல்லினும் வறிதாக மீளவாரல்லர், ஒழுங்குபட ஓசைநிறைந்து ஒலிக்கும் அருவியையுடைய பெருமைபொருந்திய மலையையுடையோனைப்பாடியவர்கள்.—எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்குவரல்லரெனக்கூட்டுக.

அன்றியென்பது, அன்றெனத்திரிந்தது செய்யுளாகலின்.

வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்குவரல்லரென்பதனுட பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுரைப்பாருமுளர். (௧௨௪)

---

௧. "புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழிமின்" (மலைபடு. ௪௪௮); "நாளும் புள்ளுங் கேளா ஊக்கமொ, டெங்கோ லேயின னாதலின் யாமத்துச், செங்கால் வெட்சியுந் தினையுந ரூஉய், மறிக்குரற் குருதி மன்றுதுகளவிப்ப, விரிச்சி யோர்த்தல வேண்டா, வெயிற்புறந் தருதும்யாம் பகைப்புல நிரையே" (தகடூர்யாத்திரை); 'அன்றி' என்னும் குறிப்புவினையெச்சத்தின் ஈற்று இகரம் செய்யுளில் உகரமாகத்திரிந்து வந்ததற்கும் (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௩௫ - இளம்; ந; நன் - மயிலை. சூ. ௧௭௨; நன் - வி. சூ. ௧௭௩; இ - வி. சூ. ௬௧ - உரை), அது செய்தெனெச்சவினைக்குறிப்பாய் வந்ததற்கும் (தொல். வினை. சூ. ௩௪ - பேர்; டெ டெ டெ ௩௧-ந; நன் - மயிலை. சூ. ௩௪௭; இ - வி. சூ. ௨௪௯ - உரை) மேற்கோள்.

௨. திறனன்று மொழிதல்: "திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும், பொருளு மதனினூஉங் கில்" குறள். ௬௪௪.

௩ - ௫. குறுந். ௧௪௦; வினையெச்சக்குறிப்பு அடுக்கிவந்து ஒருவினை கொண்டதற்கு மேற்கோள்; (நன் - மயிலை. சூ. ௩௫௪); இவை அடுக்காகாவென்பர் விருத்தியுரையாசிரியர்; நன் - வி. சூ. ௩௫௫.

௪. புறநா. ௩௯௯: ௨௨ - ௩.

(௧௨௫.) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன
நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

---

௧. பருத்திப்பெண்டு: புறநா. ௩௨௬: ௫; "ஆளில பெண்டிர் தாளிற் செய்த, நுணங்குநுண் பனுவல் போலக் கணங்கொள" (நற். ௩௫௩); "நுண்ணிய பலவாய பஞ்சுநுனிகளாற் கைவன் மகடூஉத் தனது செய்கை

பருஉக்கண் மண்டையொ டூழ்மாறு பெயர
வுண்கு மெந்தைநிற் காண்குவந் திசினே
நள்ளாதார் மிடல்சாய்த்த
வல்லாளநின் மகிழிருக்கையே
யுழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு
நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே
குன்றத் தன்ன களிறு பெயராக்
கடந்தட்டு வென்றோனு நிற்கூ றும்மே
வெலீஇயோ னிவனெனக்
கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
விரைந்து வந்து சமரந் தாங்கிய
வல்வேன் மலைய னல்ல னாயி
னல்லமர் கடத்த லெளிதும னமக்கெனத்
தோற்றோன் றானு நிற்கூ றும்மே
தொலைஇயோ னிவனென
வொருநீ யாயினை பெரும பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்
திருத்தகு சேஎய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை.

சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழற்குத் [1] துப்பாகிய தேர் வண்மலையனை வடமவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

மாணபினுல ஒரிழைப படுத்தலாம் உலகத்து நாறாற்றலென்பது" (இறை. சூ. க - உரை); "பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச், செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா - எஞ்சாத, கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக, மையிலா நூன்முடியு மாறு" நன்னூல், சூ. ௨௪.

௬ - ௨. புறநா. ௩௩௫ : ௧௨ - ௪ ; "இழுதி னன்ன வானிணம்" (மலைபடு. ௨௪௪) ; "இன்னுமவ்விலேசானே, 'நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந் தயங்கு கொழுங்குறை' என்றாற் போலச் சினமில்லாததனை யுள்ளதுபோலக் கூறுவனவுங் கொள்ளாமோவெனின், உணர்வுடையனவற்றுக்கல்லது சுவை தோன்றாமையின் வெகுளியென்று ஈண்டுக் கூறப்படாவென்பது. இது பிறன்கட் டோன்றிய பொருள்பற்றிவரும்" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௦ - பேர்.

எ. புறநா. ௩௬௮ : ௧௪ ; "அழி - வைக்கோல் ; 'ஆளழிவாங்கியதரி திரிப்ப' இது சிலப்பதிகாரம்; 'உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு' இது புறநானூறு" தக்க. ௬௩௪ - உரை ; தொல். உவம. சூ. ௨௦ - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'துப்பாகியவொருவனும்மலையனை வடவண்ணத்தன் பேரிசாத்தன்'

இ - ள்.—பருத்தி நூற்கும் *பெண்டாட்டியது சுகிர்ந்த பஞ்சுபோன்ற நெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கேதுவாகிய நிணமசைந்த கொழுவிய தடிகளைப் பெரிய உடலிடத்தையுடைய கள்வார்த்த மண்டையோடு முறை முறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உண்பேமாக, எம்முடைய தலைவ, நின்னைக் காண்பேன் வந்தேன், பகைவரது வலியைத் தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய், நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலிய பகடு பின் வைக்கோலைத் தின்றாற்போல நினது தாளாற்றலாற் செய்த பொருளை யாவர்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண்ணும் கள், நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும் யானைபட எதிர்நின்று கொன்று வென்றவனும், நம்மை வெலவித்தோனிவனென நின்னையே மகிழ்ந்து சொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற் சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்களத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டி விரைந்து வந்து போரைத் தடுத்த வலிய வேலினையுடைய மலையனல்லனாயின் நல்ல போரை வெல்லுதல் நமக்கு எளிதெனாத் தோற்றவனும், நம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென நின்னையே புகழ்ந்து சொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனேயினாய், பெரும, பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய திருத்தக்க சேயவொப்பாய், நின்னை நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு.—எ - று.

பனுவலன்னவென்பது நிணமென்ன இயையும்.

நிலங்கவர்பென்பது, கவர்வெனத் திரிக்கப்பட்டது. எமது நிலத்தைக் கைக்கொண்டெனினுமமையும்.

தாளாற்றலாற் செய்த பொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்கு வழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்றாங்கென்றார்.

காணகுவந்தென்பன, ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உணகுமென்பதற்கு முடிபாய் நின்றன.

உணகுமென்பது சுற்றத்தை உட்படுத்தி நின்றமையின், பன்மையொருமை வழுவமைதியாய் நின்றது.

மன், கழிவின்கண் வந்தது.

பெரும, சேஎய், வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்கூறும்; தோற்றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்கூறும்; அதனால், நிற்பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலால், நின்மகிழிருக்கைக்கண்ணே உண்கும் காணகுவந்திசின்; பகடு அழிதின்றாங்கு நீ உண்ணுநறவு நல்ல அமிழ்தாக வென மாறிக்கூட்டுக.

நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை யென்பதற்கு எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழல்போலும் நிணந்தயங்கு கொழுங்குறையெனினுமமையும்.

பருஉக்கண் மண்டையென்பதற்குக் கள்ளையுடைய உடலிடம் பரிய மண்டையெனினுமமையும். (௧௨௫)

* பெண்டாட்டி - பெண்மையையுடையாள்; "ஒருபெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து" இறை. சூ. க - உரை

(கஉசு.) ஒன்னார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீ
ரோடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக
வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே
நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்கு
லுயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்
பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந
தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய
நிலமிசைப் [1] பரந்த மக்கட் கெல்லாம்
புலனழுக் கற்ற வந்த ணாள
னிரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்
பரந்திசை நிற்கப் பாடின னதற்கொண்டு
சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்
பொலந்தரு நாவா [2] யோட்டிய வவ்வழிப்
பிறகலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை
யின்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்
றரவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப
வண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய
வருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்று
நண்ணாத் தெவ்வர்த் தாங்கும்
பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசிற்றுறை.
மலையமான் றிருமுடிக்காரியை [3] மாறோக்கத்து நப்பசலையார்பாடியது.

இ - ள்.—பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொன்னைக்கொண்டு பாணரது தலை பொலியும்படிசெய்து வாடாத பொற்றாமரையைச்சூட்

---

௪. புறநா. கருகூ : எ ; "ஓடாப்பூட்கை" புறநா. உ௫எ

௫ - எ. "கார்வண்டு, தொக்கிருந்தா லித்துழலும் தூங்கிருள்வெய் யோற் கொதுங்கிப், புக்கிருந்தா லன்ன பொழில்" நள. சுயம். உஉ.

௮. புறநா. உஉசு : க ; "பலநற்குரலருவி" (பதிற். எ0) ; "பறையிசையருவி" (சிலப். உரு : உ௮) ; 'இசை' என்னும் உரிச்சொல் ஒலித்தற் பொருளிற் பண்பில வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ரு. சரு௮ ; நன்-வி. ரு. சருகூ.

(பி - ம்.)—1 'பிறந்தமக்கள்' 2 'ஓட்டியவழிப்பிறர்கலஞ்' 3. 'மாறோகத்து'

டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாத மேற்கோளினையுமுடைய பெட யோன்மரபினுள்ளாய், ஒன்றைக்கற்றறியேமாயினும் அறிவேமாயினும் விரைய நின்னிடத்துப் புகழைச் சொல்லுவேமாயின், இராப்பொழுது தான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளையுடைய சிறுகாட்டையும் பறையொலி போலும் ஒலிபொருந்திய அருவியையுமுடைய முள்ளூர்க்குவேந்தே அழித்தற்கரிய தன்மையையுடைய நின்சுற்றத்துடனே பெருக நிலத்தின் மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும் அறிவின்கண் மாசற்ற * அந்தணனாகிய கபிலன் இரந்துசெல்லும்புலவர்க்கு இனிப்புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப் பரந்து புகழ்நிற்பப்பாடினன்; அதனைக் கொண்டு சினமிக்க சேனையையுடைய சேரன் மேலைகடலின்கட் பொன்னைத்தரும் நாவாய்செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்கலம் போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும் எமது மிடிதீர்க்க நின்புகழ்கொடுவர வந்து நினது வண்மையிலே சில சொல்லத்தொடுத்தனம், யாங்கள்; முடபோலும் பலவினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறுபோல முரசு கிளர்ந்தொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே அரசுபோர்க்களத்தின்கட்பட்ட பொறுத்தற்கரிய பூசலைச் சிதறவெட்டிப் பெரிதும்பொருந்தாதபகைவரைத் தடுக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ-று.

உரவோர்மருக, பொருந, நாடுகிழவோய், நின்வயிற்கிளக்குவமாயின், அந்தணன் கிளையொடும்பொலிய இசைநிற்பப்பாடினன்; அதற்கொண்டு பிறர்கலம்செல்லாத அனையேமாயும், இன்மைதீர்த்தலால இசைதரவந்து நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம்யாமெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம் ஒக்க வெனினுமமையும்.

வண்மையிற்றொடுத்தனமென்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைப்புண்டனமெனினுமமையும். (கஉசு)

*அந்தணனாகிய கபிலன்: புறநா: உ00: கஉ; உ0க: எ - பார்க்க.

(கஉஎ.) களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின் பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவெளிற்
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப
ஈகை யரிய விழையணி மகளிரொடு
சாயின் றென்ப வாஅய் கோயில்

க. புறநா. கசரு: ரு; "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணையுமுறை நிறுப்ப" (நெடுநல். எ0); "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" மலைபடு. ருஙச.

க - சு. "ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன், விற்றுக் கோட் டக்க துடைத்து" (குறள். உஉ0); "வள்ளன்மையில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோ, னல்குரவே போலு நனிநல்ல" நீதிநெறி. கஎ.

சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
யுரைசா லோங்குபுக ழொரீஇய
முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.*

திணை - அது ; துறை - கண்டநிலை.

ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—களாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக்கொண்டுபாடும் இனிய பாட்டைவல்லபாணர் பரிசிலபெற்றுக் கொண்டுபோனார்களாக, களிறுகள் இலலையாகிய புல்லிய பக்கத்தையுடைய நெடியதறியின்கண்ணே காட்டுமயிலகள் தத்தம் இனத்தோடு தங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்கரிய மங்கலிய சூத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்துசாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடையகோயிலை ; நுகர்தற்கினித்தாகிய தாளிபபையுடைய அடிசிலைப்பிறர்க்கு உதவலின்றித்தம்முடைய வயிற்றையேநிறைத்துச் சொல்லுதற்கமைந்தமேம்பட்டபுகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினையுடைய அரசர்கோயில், இதனை யொவ்வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து : செல்வர்நகர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்தது போன்றிருப்பினும் ஆய்கோயில்வறிதெனினும் இஃது அதனினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்.

ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர்நகர் இதனை யொவ்வாதெனக்கூட்டுக. (கஉஎ)

எ - க௦. "நறியவெ வயலவர் நாவி னீர்வர, வுறுபத நுங்கிய வொருவனுகையான்" கம்ப. பள்ளியடை. கக௧.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போரேத்திக்கொடார்ப் பழித்தற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. உகூ - இளம்; ஷை. ஷை. சூ. ௩௫ - ந.

(கஉஅ.) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி
யிரவலர் நாற்றிய விசிகூடு முழவின்
பாடின் றெண்கண் கனிசெத் தடிப்பி
னன்னச் சேவன் மாறெழுந் தாலுங்
கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியி

க - உ. புறநா. அக : எ - அ.

௩. செத்து - கருதி ; "தூவற்கலித்த புதுமுகை யூன்செத், தறியாதெடுத்த புன்புறச் சேவல்" மலைபடு. கசசு - எ.

௫. மு. குறுந். அச : ௩.

லாடுமகள் குறுகி னல்லது
பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்து ; இயன்மொழியுமாம்.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊர்ப்பொதுவின்கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்வாழும் மந்தி பரிசிலர் தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப்பொருந்திய மத்தளத்தினது ஓசையினிய தெளிந்தகண்ணைப் பலாப்பழமென்றுகருதித் தட்டின விடத்து அதன்கண்வாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்குமாறாகவெழுந்து ஒலிக்கும் கழலவிடப்பட்ட வீரவளையையுடைய ஆயது மூங்கில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லுமகளிர் அணுகினல்லது பெருமைபொருந்திய அரசரணுகுதலரிது.—எ - று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (௧௨௮)

௬ - ௭. புறநா. ௫௪ : ௪ - ௧௪ ; ௧௦௯ : ௧௫ - ௮.

(௧௨௯.)[1] குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து
வேங்கை முன்றிற் குரவை யயருந்
தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவ
ஆஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ண
லிரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று
வான மீன்பல பூப்பி னானா
தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்
பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

௨. மதுவை மூங்கிற்குழாயில் வார்த்து முற்றச்செய்தலை, "நெடுங்க ணுடைமைப் பழுனிய கடுந்திறற், பாப்புக் கடுப்பன்ன தோப்பி", "அம்பணை விளைந்த தேக்கட் டேறல்" (அகநா. ௩௪௮, ௩௯௮), "நீடமை விளைந்த தேக் கட் டேறல்" (முருகு. ௧௯௫) என்பவற்றாலுமறிக.

௬. பரிசிலர்க்கு யானை கொடுக்கப்படுதலை, புறநா. ௧௩௦, ௧௩௧, ௧௩௫, ௧௫௧ - ஆம் பாட்டுக்களாலும், "இரவலர் வரூஉ மளவை யண்டிரன், புரவெதிர்ந்து தொகுத்த யானைபோல" (நற். ௨௩௭), "துடியடியன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென" (பொருந. ௧௨௫ - ௬), "குன்றியபொருளும் வேழக்குழாமுங் கொடைபுகழ்ந்து, சென்றார் முகக்கும்" (தஞ்சை. ௧௪௯) என்பவற்றாலுமறிக.

(பி - ம்.)—1 'குறையிறை'

இ - ள்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறிய மனையின்கட் குறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற்குழாயின்கண் வார்த்திருந்து முதிர்ந்த மதுவை நுகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குரவைக் கூத்தையாடும் இனிய சுனையை யுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரிய மலையையுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச்செய்யும் தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட யானைத்தொகைபோல, மேகமறைத்தலின்றி ஆகாயம் பலமீனையும் பூக்குமாயின் அமையாது, ஓரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச் செய்யுமாயின் அம்மீன்றொகை அதற்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற் பிழையாதென இயையும். மன், அசை. (கஉக)

(கஙo.) விளங்கு[1]மணிக் கொடும்பூ ணாஅய் நின்னாட்
டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ
நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்
கின்முகங் கரவா துவந்துநீ யளித்த
(ரு) வண்ணல் யானை யெண்ணிற் கொங்கர்க்
குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய மணிகளாணியன்ற வளைந்த பூணாகிய ஆபரணத்தையுடைய ஆயே, நினது நாட்டின்கண இளையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக்கன்று பெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனிய முகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீகொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையை யெண்ணின், நீ கொங்கரை மேலகட

க. புறநா. உ00 : அ; வளபல ஒழிந்த யனைப்புள்ளி சிறுபான்மை விளியேற்றதற்கும், (தொல். விளி. ந. கஉ - மூளம்;சே,கல்;ந), யகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர் அளபெடையாகிய விளியுருபேற்றதற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. ஙOக) மேற்கோள்.

க - உ. "விளங்குமணிக் கொடும்பூ ணாஅய்...பத்தீனும்மோ: என்புழி யகரம் விளியேற்றதாலெனின் அவ்வாறு வருவன வழக்குப் பயிற்சியின்மையின் எடுத்தோதிற்றிலராயினும் 'செய்யுணமருங்கின' என்னுமதிகாரப்புறனடையான் இநகிகரணவெவலாமட மத்துக் கொள்க" (தொல். விளி. சூ. ஙரு-பேர்); யகாரவீறு சேய்மைக்கண் அளபெடுத்தல விளியுருபாமெனக் கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோளாகக் காட்டினார்; இ - வ். சூ. உகஉ - உரை.

ஙு - ரு. புறநா. கஉக : சு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'மணிப் பசும்பூணாய்', 'மணிக்கொடும் பூணாய்'

ஒட்டப்பட்ட நாளில் அவர் புறக்கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப் போகட்டப்பட்ட வேலினும்பல.—எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்டவேலென்றகருத்து: படைக்கலமில்லாதாரை ஏதஞ் செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயிர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப்பட்ட வேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக்கிச் சாய்த்துப் பிடித்தவேலென்பாருமுளர்.

இதனாற் கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கங0)

(கஙக.) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்
குன்றம் பாடின கொல்லோ
களிறுமிக வுடையவிக் கவின்பெறு காடே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முகிலினம் சென்றுதங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத் தலைவன், சுர புன்னைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்தவாளினையுமுடைய அண்டிரனது மலையைப் பாடினவோ களிறுகளை மிகவுமுடைய இந்தக் கவினையுடைய காடு?—எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிற காட்டினும் 'அண்டிரனைப்பாடினோர், யானை மிகவுமுடையரென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஒரு பெயர். (கஙக)

ச. புறநா. கஉசு : சு - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(கஙஉ.) முன்னுள்ளு வோனைப் [1] பின்னுள்ளி னேனே
யாழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே
பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
நரந்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி
குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல
தகரத் தண்ணிழற் பிணையொடு வதியும்
வடதிசை யதுவே வான்றோ யிமயந்

ச. "கவரி...நரந்தங்கனவும்" பதிற். கக.

ரு. புறநா. ககசு : க ; ~~"குவளையம் பைஞ்சுனை" மலைபடு. உரு~~

(பி - ம்.)—1 'பின்னுள்ளின் யானே'

தென்றிசை யாஅய் குடியின் றாயிற்
பிறழ்வது மன்னோவிம் மலர்தலை யுலகே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேனா யான்; அவ்வாறு நினைந்த குற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்ந்திட்டுப்போவதாக; அவனையன்றிப் பிறரைப்புகழ்ந்தநாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன்புகழன்றிப் பிறர்புகழைக்கூறக்கேட்ட எனது செவியும் பாழ்பட்ட ஊரின்கட் கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நரந்தையையும் நறியபுலலையு மேய்ந்த கவரிமாக் குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையின்நீரை நுகர்ந்து அதன் பக்கத்தவாகிய தகரமரத்தினது குளிர்ந்தநிழலின்கண் தனது பிணையுடனே தங்கும் வடதிசைக்கண்ணதாகிய வானைப்பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடியும் இல்லையாயின் இந்தப் பரந்த இடத்தையுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக் கெடும்.—எ - று.

1 'முன்னுள்ளுவோனைப் பின்னுள்ளினேனே' என உள்ளம் ஆழ்தற்குக்காரணங்கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்தநாவெனவும், பிறர்புகழ்கேட்ட செவியெனவும் ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

அன்றி வடதிசை, தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்க வேண்டுவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்குடி தாங்கிற்றிலலையாயின், இவ்வுலகுபிறழும்; அதனால இமயத்துக்கு முன்னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனதுள்ளம் ஆழ்க; எனது நாப்போழ்க; எனதுசெவி தூர்வதாக வென்றதாக்கி உரைப்பினுமமையும். (கஙஉ)

அ. 'திசை' என்னுஞ்சொல் ஏழாம்வேற்றுமையுருபாக வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. ரு. ... ...

(பி - ம்.)—1 'இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத் தாங்கும் ஆயுளனாகவும் பிறரிசையைக்கேட்ட செவிதூர்க; கேட்டுப் பிறரை நினைத்தவுள்ளம் ஆழ்க; நினைத்துப பிறரைப்பாடியநாப் போழ்வதாகவென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க'.

(கஙங.) மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்
கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே
காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்
விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்
ரு கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி

ரு. "மயிலகண் டன்ன மடநடை மகளிர்" (முருகு. உ0ரு); "நன்மாமயிலின் மென்மெல வியலி" மதுரை. ருOஅ.

மாரி யன்ன [1] வண்மைத்
தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.*

திணை - அது ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயலபினையுடையவிறலி, நீ நல்லபுகழைச் செவியாற் கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினையாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வரையிடத்துக் காற்றுவந்தசைப்பப் பீலியையுடைய மயிலபோலக் காட்சியுண்டாக நடந்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினையுடைய வேள் ஆயைக் காணச்செலவாயாக.—எ - று.

'விரைவளர் கூந்தல வரைவளி யுளர' என்றது, 'கொண்டைமேற்காற்றடிக்க' என்பதொருவழக்குப்பற்றி நின்றது.

என்றதனாற் பயன் : பிறிதொன்றால இடையூறிலலையென்பதாம்.

ஆய் மாரியன்னவண்மையனாதலின், விறலியை அம்மாரியைக்கண்ட மயில்போலக் களித்துச்செலலென்றவாறும்.

யாழநின்னொன்று பாடமோதுவாருமுளர். (கநந)

ரு. 'அன்ன' என்பது பயனுவமத்தின்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். உவம. சூ. கரு - இளம்; இ - வி. சூ. சுசஉ - உரை.

ரு - எ. "மாரி யன்ன வண்மைத, தேர்வே ளாயைக காணிய சென்மே: என்பது பயனுவமம்; என்னை? மாரியான் விளைக்கப்படும் பொருளும்வண்மையாற்பெறும் பொருளும் ஒக்குமென்றவாறு" (தொல்.உவம. சூ. க - பேர்; இ - வி. சூ. சுருசு-உரை); உவமையினது உயர்ச்சியாற் பொருட்கு உயர்ச்சியாயிற்று என்பதற்கும், தொன்றுதொட்டு வரும் உவமைக்கும் மேற்கோள்; (மாறன். கூஉ, கூரு - உரை); 'ஈன்றவெ..' என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், 'மறிதிரை......மேனியை' (அடி. கஉ - அ) என்பதன் விசேடவுரையில் இவ்வடியைப் பயவுவமத்தின் வகையென்று மேற்கோள் காட்டுவர் மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை.

*பு.பாடாண்டிணைத்துறைகளுள் விறலியாற்றுப்படைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை சூ. ௩0 - இளம்; ௩௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'வண்கை'

(கநச.) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு
மறவிலை [1] வணிக னாயலன் பிறருஞ்

க - உ. புறநா. கசுக: கச - ரு ; "ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாம் வரையா, தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி. கூஅ); "இம்மையாற் செய்ததை யிம்மையே யாம்போலு, மும்மையே யாமென்பா ரோரார் காண்" (திணைமாலைநூற்றைம்பது, கஉரு) ; "வறியார்க் கொன்றீவதே யீகைமற் றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து" (குறள், உஉக)

(பி - ம்.)—1 'வாணிகனாஅயல்லன்பிறவும்'

சான்றோர் சென்ற நெறியென
வாங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே *

திணை - அது, துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பின்கட் செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்குதவுமென்று கருதிப் பொருளை விலையாகக்கொடுத்து அதற்கு அறங்கொள்ளும் வணிகன் ஆயல்லன்; அமைந்தோர் பிறரும் போயவழியென்று உலகத்தார்கருத அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலைவணிகனல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற நெறியெனக்கருதி அச்செய்கையிலேபட்டதன்று, அவன் கைவண்மை யென்றுரைப்பாருமுளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்படாமையின், பட்டதன்றென்பது பட்டன்றென விகாரமாகக்கொள்க. (கஙச)

“வைப்பாமேனவள்ளல வழங்குவானை வாணிகனா” (சிறுபஞ்ச. ௩௪); “ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்” (மணி. கக: கூஉ); “சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா லின்னாப், பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென் - றுறுநன்றி, தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென்பவே, வானவாமுள்ளத் தவர்” யா - வி. எழுத். ரு. ச - ம் மேற்.

* மு. ‘இது பிறருஞ் சான்றோர் சென்றநெறியென்றமையின், அயலோரையும் அடுத்தூர்ந்தேத்தியது’ (தொல். புறத்திணை. ரு. ஙரு) என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

(கஙரு.) கொடுவரி வழங்குங் கோடுயர் நெடுவரை
யருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்
தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்
வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்
ரு பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்

க - ச. “உயர்ந்தோங்கு பெருமலை யூழினேறலின, மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன மெலிந்த கல்பொரு சீறடிக், கணங்கொ ளோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ, விலங்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்கு வளைவிறலியர்” மலைபடு. சக - சு.

சு. “வரியெனப் படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த நிலனும் சிறந்த தொழிலு, மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல”, “கண்கூடு காண்வரியுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக்கோளென, மாட்சியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே” சிலப். அ: எஎ, கOஅ - உரை, மேற்.

படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியா
ழொல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்
புகழ்சால் சிறப்பினின் னல்லிசை யுள்ளி
வந்தனெ னெந்தை யானே யென்று
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானை யிரியல் போக்கு
மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்
களிறு மன்றே மாவு மன்றே
யொளிறுபடைப் புரவிய தேரு மன்றே
பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
பற்ற றேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகநின் னூழி நின்னைக்
காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டா
ருறுமுரண் கடந்த வாற்றற்
பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகிழ வோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—புலியியங்கும் சிகரமுயர்ந்த நெடியமலையின்கண் ஏறுதற் கரிய பிளப்பின்கட் சிறியவழியையேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்வளைவைப் பொருந்திய பயில அடியிட்டு நடக்கின்ற மெல்லியநடையினையுடைய வளையை யணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்னே வரப் பொன்னைக் கம்பியாகச் செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய வரிப்பொருண்மை யோடுபயிலும் பாட்டு நிலந்தோறும் மாறிமாறி யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறியயாழைத் தளர்ந்த நெஞ்சத்துடனே ஒரு

௭. படுமலைப்பாலை - பாலைப்பண் பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; அது கைக்கிளை குரலாகத் தோன்றுவது.

௮. ஒல்கா-தளரா; "ஒல்கா வுள்ளத் தொழியா னாகி" மணி. ௧௫ : ௧௮.

௧௧. "வயிரியமாக்கள்...மன்றநண்ணி" (பதிற். ௨௯); "மன்றில வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்" மலைபடு. ௪௯௨.

௧௨. புறநா. ௧௨௯ : ௯.

௧௧ - ௨. "பொருநர்க், குருகெழுபெருஞ்சிறப்பி, னிருபெயர்ப் பேராய மொ, டிலங்கு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும்" மதுரை. ௯௯ - ௧௦௨.

௨௨. "மீக்கூற்றென்பது புகழ்; அதுமேலாய சொல்லாற் பிறந்த புகழென்னுமேம்பாடெனப்பொருடந்து நிற்றலிற் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை" நன் - வி. சூ. ௧௭௮.

மருங்கிலேயிணைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்கமைந்த தலைமையையுடைய நினது நல்லபுகழை நினைந்துவந்தேன், என்னுடைய இறைவா, யான்; எந்நாளும் மனத்தின்கண்வந்த பரிசிலரைக்காணிற் கன்றுடனே * கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணியணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையை யுடையநாடனே, மாவேளாகிய ஆயே, யாம்வேண்டியது: யானையுமன்று; குதிரையுமன்று; விளங்கிய பொற்படையையுடைய குதிரையிற்பூட்டப்பட்ட தேருமன்று; பாணரும் புலவரும் கூத்தர் முதலாயினருமாகிய அவர்கள தம்முடைய பொருளென வளைத்துக்கொள்வாராயின அதனை எம்முடைய தென்று அவர்பானின்றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன் பொருந்திய உரிமையோடுகூடி மற்றும் அத்தன்மையவாக, நின்னுடைய வாழ்நாட்கள்; யான்வந்தது நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய மாத்திரையே. பகைவரது மிக்க மாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய, யாவரும் ஒப்பப் புகழும் நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

நாடுகிழவோய், யான்வந்தது, களிறுமுதலாயினவேண்டியன்று; நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே; நின்னூழி அன்னவாகவெனக்கூட்டுக.

அல்லதூஉம், யானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்முதலாயினர் தமதெனத்தொடுக்குவாராயினென இயைத்துரைப்பினுமமையும்.

கொடுவரி, பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; ஆகுபெயருமாம்.

இனித், 'தகைமெல்லொதுக்கின்' எனவும், 'வடிநவில்பனுவல்' எனவும், 'ஒளிறுநடைப்புரவிய' எனவும் பாடமோதுவாருமுளர்.

வடிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்த்திசைப்பவென்றுகொண்டு வடித்தல் பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர்த்துவாசிக்கவென்றுரைப்பாருமுளர்.

பொதுமீக்கூற்றம் பொதியிலுமாம். (௧௩௫)

---

* புறநா. ௩௬ : ௧ - ௨ உரை.

(௱௩௬.) யாழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
இழைவலந்த பஃறுன்னத்
திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ
ஈர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ
வுண்ணாமையி னூன்வாடித்
தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்
கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு

---

௪ - ௫. புறநா. ௬௯ : ௩ - ௪ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க; ௧௩௮ : ௫.

பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
வன்னதன்மையு மறிந்தீயார்
நின்னதுதாவென நிலைதளர
மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்
பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ
ஆஅங், கெனைப்பகையு மறியுனனை
யெனக்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் னிசைநம்பிச்
சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி
யிவண்வந்த பெருநசையே
மெமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென
வனைத்துரைத்தனன் யானாக
நினக்கொத்தது நீநாடி
நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலுந்
தண்புனல் வாயிற் * றுறையூர் முன்றுறை
நுண்பல மணலினு மேத்தி
யுண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.
அவனைத் துறையூர் 1 ஓடைகிழார் பாடியது.

---

௧0 'செய்த' என்பதன் குறிப்பாய் 'அன்ன' என்பது வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். வினை. சூ. ௩௭ - ந ; இ - வி. சூ. ௨௪௩ - உரை.

௧௩. "மகாஅ ரன்ன மந்தி" (சிறுபாண். ௫௬) ; "கடும்பறைக் கோடியர் மகாஅ ரன்ன, நெடுங்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினும்" மலைபடு. ௨௩௬ - ௭.

௧௧-௪. "ஒப்போன்கூற்றென் றுரோனும் சிறுபான்மை வலியாற்கொள்ளு மிடத்தும் தாவென்பது வருமெனக்கொளாக ; 'நின்னது... ஒன்றென்கோ' எனவரும்" தொல். எச்ச. சூ. ௫0 - ந.

௨௧ - ௨. புறநா. ௧௩௪ : ௧ - ௨ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பாக்க.

௨௩ - ௪. புறநா. ௧௪0 : ௯ - அ.

௨௫ - ௯. புறநா. ௯ : அ - ௧௧ ; ௪௩ : ௨௧ - ௩ ; ௫௫ : ௧௭ - ௨௧.

* இது பாடிய புலவர் துறையூரினராதலின் அவ்வூர்த்துறைமணலைக் கூறினர்.

(பி - ம்.)—1 'அரிசில்கிழார்'

இ - ள்.—யாழ்ப்பத்தரினது புறத்தையொப்ப இழைசூழ்ந்த பலதையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புரைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்றுதொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேகிடக்கின்ற ஈரினது திரளோடு தங்குதல் மிக்க பேனாகிய பகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின் உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிந்தநீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது பலசுற்றத்தோடு பசிநோய்வருத்தும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? அப்பெற்றிப்பட்ட எனதியல்பையும் அறியாராய் நின்னைப்பொருளைத் தாவென்றுசொல்லி நம்முடையநிலைகள் தளரும்படி மரங்கள்செறிந்த குளிர்ந்தமலையிற் குரங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய புல்லிய குறிய ஆடவர் பரந்துவந்தலைக்கும்பகையை ஒருபகையென்பேனோ? எல்லாப பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக்கருதி எமதுவாக்கினால மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடையபுகழை நச்சி ஞாயிறுசுடப்பட்ட சுரத்தின்கண்ணேயேறி இவ்விடத்துவந்த பெரிய நச்சுதலையுடையேம்; இங்ஙனம் * வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை இடுவோரன்றே பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும் எம்மையொழிந்த பிறர்க்கு இடுவாரன்றே பயன்கருதியிடுதலால தங்களுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, நினக்குப்பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசிலதந்தனையாய் விடுவாயாக; நாடோறும், குளிர்ந்தநீரோடும் வாய்த்தலைகளையுடைய துறையூரின்கண துறைமுன்னர் நுண்ணிய பலமணலினும் பலநாள் வாழ்கவென வாழ்த்தி உண்பேம், பெரும, நீதந்தசெல்வத்தை.—எ - று.

பெரும, நீ நல்கியவளத்தை அகலும் ஏத்தி உண்பேம்; நினக்கொத்தது நீ நாடிப் பரிசிலநல்கினை விடுமதியெனக்கூட்டுக.

'ஆயென' என்பதற்கு ஆமென்று பிறர்சொலலவென்றும், 'எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதறகு எமக்கீவோர் எம்வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர் யாவர்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர்தமக்கீப' என்பதற்குப் பிறர்க்குக்கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர் தமக்கேகொடுப்போராவரெனவுமுரைப்பாருமுளர்.

கசிவுற்றவெனபதற்கு இரக்கமுற்றவெனினுமமையும்.

பேஎற்பகையெனவென்புழி எனவும், ஆங்கெனைப்பகையுமெனபுழி ஆங்கும் அசைநிலை.

கண்தெண்ணீரின்மல்கியெனவும், வாயாரப்பெயரேத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. (கங.சு)

* "வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங், குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து" குறள், உஉக.

(கஙஎ.) இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை
முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை
யின்னு மோர்யா னவாவறி யேனே
நீயே, முன்யா னறியு மோனே துவன்றிய

க. 'இரங்கு' என்னும் உரிச்சொல் ஒலித்தற்குறிப்பண்பில வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. சருஅ; நன் - வி. சூ. சருக.

உ. முந்நீரேணி : புறநா. ஙரு : க.

கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக்கரும்பி னொலிக்குந்து
கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினுங்
கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து
கருங்கால் வேங்கை மலரி னாளும்
பொன்னன்ன வீசுமந்து
மணியன்னநீர் கடற்படருஞ்
செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந
சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க லாடனை
நீவா ழியர்நின் றந்தை
தாய்வா ழியர்நிற் பயந்திசி னோரே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி ; பரிசிற்றுறையுமாம்.
நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒரு சிறைப் [1] பெரியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்குமுரசினையும் இனமமைந்தயானையையுமுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின் கண் வென்றிபொருந்திய மூவேந்தரை இன்னமும் யானொருவனே பாடுமவாவையறியேன் ; நீதான் முன்னேதொடங்கி யானறியுமவன் ; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண் விதைத்தவித்து நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத்தழைக்கும், மழையால் முகந்துசொரியப்பட்டநீர் கோடைகாயினும் மகளிர்கண்போன்ற குவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதாளையுடைய வேங்கைமலரின் நாடோறும் பொன்போலும் அப்பூவைச்சுமந்து மணிபோலும் நீர் கடற்கட்செலலும் செவ்விய மலைபக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னுமலையையுடைய பொருந, சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய மலையையுடைய நாட்டையுடையாய், நீ வாழ்வாயாக ; நின்னைப் பெற்றோராகிய நினதந்தையும் தாயும்வாழ்க.—எ - று.

நீர் மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில இடத்துமேலேறிநி - - -

கோடைக்காயினுமென்பதுபாடமாயின், கோடைக்கட்காயினுமென்றும் கோடைக்கணுயினுமென்றுனுமுரைக்க.

முன்னின்ற பெயரெச்சமூன்றும், நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்கொண்டன.

தன்பழமைதோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் பாடுமவாவை இன்னுமறியேனென்றதாகக்கொள்க. (கா. எ)

சு. கழைக் கரும்பு : "ஆலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே" (மலை படு. ககக); "மோடு கொண்டெழு மூரிக கழைககரும்பு" சூளா. நாடு. உரு.

கக. மணி - பளிங்கு ; புறநா. கரு0 : உஎ.

கச - ரு. ரகரவீற்றுவியங்கோள் வாழ்த்துதற்பொருளில வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௩௩எ ; இ - வி. சூ. உ௰க - உரை.

(பி - ம்.)— [1] 'பெயரியனார்', 'பெயரினார்'

(௱௩௮.) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து
மானினங் கலித்த மலையின் னொழிய
மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
யுள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்
சிதாஅ ருடுக்கை முதாஅரிப் பாண
நீயே பேரெண் ணலையே நின்னிறை
மாறி வாவென மொழியலன் மாதோ
வொலியிருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
கிளிமரீஇய வியன்புனத்து
மரனணி பெருங்குர லனைய னாதலி
னின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை.

அவனை மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பெற்றத்தினது இனமிக்க வழிபலவும்வந்து மானினமிக்க மலையின்கழிய மீனினந்தழைத்த துறைபலவற்றையுநீந்தி நினைந்துவந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறியயாழையும் சிதாராகிய உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே, நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப் போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தையுடையை; நின்னுடைய தலைவன் இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்குவாவென்றுசொல்லான்; தழைத்த கரியகூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத்தலைவன், கிளி மருவிய அகன்றபுனத்தின்கண் மரம்போதும் பின்கண்வைத்த பெரிய கதிரையொப்பனாதலின், நீ அவன்பாற் பரிசில் பெற்றுவருதற்கண் நின்னைப்*பழையபாணனென்று அறிவார்யார்.—எ - று.

'நின்னைவருதலறிந்தனர்யார்' என்றதன்கருத்து: நின்னை அறிவாரும் அறியாததன்மையையாவையென்பதாம்.

அறிவார்யாரென்பது, அறிந்தனர்யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று.

நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறையென்றான்.

'கிளி......குரலனையன' என்றது, கிளியீடுவாயத்தாற்போலவனென்னும் வழக்கைப்பற்றிநின்றது. (௱௩௮)

---

௫. முதாரி - முதுமை ; சிலப். ௧௫ : ௨௪ - உரை.

௪ - ௫. புறநா. ௬௯ : ௩ - ௪ ; ௧௩௫ : ௪ - ௫.

௭. "இரந்தோர்க் கெஞ்ஞான்றும், காலம்பகராதார் காழிநகர் தானே" தேவாரம்

௮. ஆயிழைகணவன்: புறநா. ௰ : ௫ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

* பொருந. ௯௯ - ௧௦௦.

(கஅகூ.) சுவலழுந்தப் பலகாய
சில்லோதிப் பல்லிளைஞருமே
யடிவருந்த நெடிதேறிய
கொடிமருங்குல் விறலியருமே
வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய்கூறேன் மெய்கூறுவ
லோடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக
வுயர்சிமைய வுழாஅ நாஞ்சிற் பொருந
மாயா வுள்ளமொடு பரிசி றுன்னிக்
கனிபதம் பார்க்குங் காலை யன்றே
யீத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்
சாத லஞ்சாய் நீயே யாயிடை
யிருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநா
ளருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்
வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தோள் வடுப்படப் பலமுட்டுக்களையுங்காவிய சிலவாயமயிரை யுடைய பல இளையோரும் அடிவருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய கொடிபோலும் இடையினையுடைய விறலியரும் என இவர் வாழ்தலைவிரும்பிப் பொய்சொல லேன் ; மெய்சொல்லுவேன் ; புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய வலியோர் மரபிலுள்ளானே, உயர்ந்த உச்சியையுடைத்தாய் உழப்படாத நாஞ்சிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்குவேந்தே, மறவாதநினைவுடனே பரிசிற்குவந்து பொருந்திப் பின்புநின்று நின்மனம்நெகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்றநிலைமை ; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையாமன், நின்னுடைய அரசன் ; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ் சாய், நீ ; அவ்விடத்துப் பெரிய நிலம்பிறழ்ந்தாற் போல ஒருநாள் பொறுத் தற்கரிய பூசல் வருவதாயின், வருந்துதலுமுளதாம், எனது பசித்துன் பத்தையுடைய சுற்றம்.—எ - று.

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில் தந்துவிடுவாயாகவென்பது கருத்து.

வேந்து என்றது சேரனை. (கஅகூ)

எ. புறநா. கஉ௯ : ௪. கக. குறள், ௬அரு - பரிமேல் பார்க்க.

கஉ. பூதுரை, சு. க - கரு. புறநா. கoரு.

(கசo.) தடவுநிலைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன் 380 : 88
மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்
வளைக்கை விறலியர் [1] படப்பைக் கொய்த
அடகின் [2] கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
அரிசி வேண்டினே மாகத் தான் [3] பிற
வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே [4] யன்னதோர்
தேற்றா வீகையு [5] முளதுகொல்
[6] போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே.*

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை [7] ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய நாஞ்சின் மலைக்கு வேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக ; செவ்விய நாவையுடையபுலவீர், வளையணிந்த கையையுடைய விறலியர் மனைப்பக்கத்தின்கட் பறித்த இலைக்கு மேல தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசிவேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்குதவும் வரிசை யறிதலால் எம்வறுமையைப்பார்த்தலேயன்றித் தனது மேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரியயானையையளித்தான் ; ஆதலான், ஒருவற்கு ஒன்றனைக் கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்டதொரு தெளியாத கொடையும் உளதோ தான் ? பெரியோர் தாங்கள் செய்யக்கடவ முறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்.—எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை.

கொல்லென்பது, பின்பும் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. (கசo)

க. அகரவீற்றுஉரிச்சொல் 'தடவுநிலை' என உகரம் பெற்றுவந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். குற்றியலுகரப். சூ. எ௪ - ந.

௪. கண்ணுறை - மேல்டு ; புறநா. ௬௧ : ௫.

௫ - சூ. 'பிற' என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாகவந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். இடை. சூ. ௩க-சே ; பேர் ; ந; இ-வி. சூ. உஎஎ-உரை.

௫-அ. புறநா. கரு௬ : உ0 - உ1 ; " சிரப்பான் மணிமவுலிச சேரலர் கோன் றன்னைச், சுரப்பா டியான்கேட்கப் பொன்னுடைநீந்தா,னிரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வார் கொடுப்பவர், தாமறிவார் தங்கொடையின் சீர் " தமிழ்நாவலர்சரிதை, ௨௪.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போரேத்தற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை.சூ. உக - இளம்; ௸ ௸ ௸ ௩௫ - ந.

(பி-ம்.)—1 'படப்பைகொய்த' 2 'கையுறையாக' 3 'பிறர்' 4 'இன்னதேற்றா' 5 'உண்டுகொல' 6 'போற்றுதம்ம' 7 'அவர்பாடியது'

(கசக.) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனிர்
யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ னொக்கற் கடும்பசி யிரவல
[1] வெல்வே லண்ணற் காணா தாங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
யின்னே மாயினே மன்னே யென்று
முடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
னெத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே
பிறர், வறுமை நோக்கின்றவன் கைவண் மையே.*

திணை-அது; துறை-பாணாற்றுப்படை; புலவராற்றுப்படையுமாம்.
வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—'பாணன்சூடிய ஓட்டற்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலியணிந்த பொன்னரிமாலையுடனே விளங்கக் கடியகுதிரையைப்பூண்ட நெடியதேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின்கண் இருந்தீர்போலச் சுரத்திடையிருந்தீர்; நீர்யாவிர் பாணரோ' என எம்மைக்கேட்டலமையாத புலவென்ற சுற்றத்தையும் மிக்கபசியையுமுடைய இரவலனே, வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண

க - உ. புறநா. கக : கக - எ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

ரு. புறநா. கரு0: உஅ.

எ. வினைத்தொகைக்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. கசு - ந.

அ - கூ. பொருந. ஈஅ.

கஉ. மு. புறநா. கசரு : ங.

க0 - கஉ. புறநா. கசரு : க - ஙஉ; "கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருகனு டைப் பேகனும்" சிறுபாண். அரு - எ.

கங - ரு. புறநா. கஉச ; நாலடி. கூச; குறள், உஉஉ.

* மு. பாணாற்றுப்படைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ங0 - இளம்; ஷை. ஷை. சூ. ஙசு - ந.

(பி - ம்).—1 'வென்வேல'

படுதன்முன் யாம் நின்னினும்வறியேம்; இப்பொழுது அவ்வறுமைநீங்கி இத் தன்மையேமாயினேம்; எந்நாளும், உடா போரா வாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக் கொடுத்த எம்மிறைவன், மதமிக்க யானையினையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையினையுமுடைய பேகன், எவ்வளவாயினும் கொடுத் தல் அழகிதென்று மறுபிறப்பைநோக்கிற்றேவெனின், அன்று; பிறரது மிடியைக்கருதிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன்; அவன் கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று; பிறர் வறுமை நோக்கிற்றெனக்கூட்டுக.

'நின்னினும்புல்லியேமன்' என்பது, 'பண்டுகாடுமன்' என்பதுபோலநின் றது. ஒழிந்த மன், அசைநிலை. (௧௪௧)

(௧௪௨.) அறுகுளத் துகுத்து மகல்வயற் பொழிந்து
[1] முறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்
வரையா மரபின் மாரி போலக்
கடாஅ யானைக் கழற்காற் பேகன்
௫ கொடைமடம் படுத லல்லது
படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வற்றியகுளத்தின்கண்ணேபெய்தும் அகன்றவிளைநிலத்தின் கண்ணேசொரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் விளைநிலத்தும் பெய்யாது களர் நிலத்தை நிறைத்தும் எவ்விடத்தும் வரையாத மரபினையுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழலபுனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையி டத்துத் தான்அறியாமைப் படுதலல்லது பிறர்படைவந்து கலந்தபொழின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படான்.—எ - று.

---

௧ - ம. "மழைவள்ளல்" சீவக. ௮௯௯.

௫. புறநா. ௧௪௧ : ௧௦-௧௨; "கொடைமடம்படுதல்-அகாரணத்தாற் கொடைகொடுத்தல" (ஞானமிர்தம், ௧௭-௨[illegible]); "கொடைமடம் வரையாது கொடுத்தலாகும்" (திவாகரம்); "கொடைமட மென்று சொல்ப வரை யாது கொடுத்தலாமே" (சூடாமணி. ௯ : ௧௦); "பல்லார்வல்ல கலைஞருக்கு மறைநாலவர்க்குங் கடவுளர்க்கு, மில்லாதவர்க்கு முனிவர்க்கு மிருந்தோர் தமக்குந் துறந்தவர்க்குஞ், சொல்லாதவர்க்குஞ் சொன்னவர்க்குஞ் சூழுஞ் சமயாதிபர்களுக்கு, மல்லாதவர்க்கு மிரவிமகனரியதாள மளிக்கின்றான்" (வில்லி—பாரதம், கிருட்டினன்றூது. ௨௭௫) என்னுஞ்செய்யுளிற் கொடை மடம் விளங்கக்கூறப்பெற்றிருத்தல காண்க; "கொடை மடம்படுதலல்ல தென்பது வசைபோன்று புகழ்; இது செம்பொருளின்பாற்படும்" தொல். செய். சூ. ௧௨௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'உறுநிலத்துதவா'

*படைமடமென்றது, வீரரலலார்தார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும், புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் செல்லுதல். (கஉ)

---

* "உடையிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புக்கார், படையிட்டார் பற்றேது மின்றி - நடையிட்டா, ரிவ்வகை யைவரையு மென்று மணுகாரே, செவ்வகைச் சேவகர் சென்று" (சிறுபஞ்ச. சக); "சடையினருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிடிகைப் பீலிப் பெருநோன் பாளர், பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின, ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு, மேந்துவா ளொழிய... வேண்டுவயிற் படர்தரக், கச்சையானைக் காவலர்நடுங்க......அதரிதிரித்த வாளேருழவன்" (சிலப். உசு : உஉரு - ௬௪) என்பனவும், 'ஏந்தறன்' 'கைப்படை', 'வீறின்மையின்' (சீவக. உஉருஅ, உஉருகூ, உஉசுக) என்னுஞ் செய்யுட்களும், "மீனுய் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்வுற்று, ருனார் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருருவானார், மானார் கண்ணிள மடவா ரரியினர் முன்னே தங்குழல் வகிர்வுற்று, ராணர் சிலர்சில ரையா நின்சர ணென்றார் நின்றவ ரரியென்றார்" (கம்ப. அக்க. ச0) என்பதும், "படைமயக் குற்ற போதும் படைமட மொன்றிலாதான்".(சூடாமணி. கூ : க0) என்பதும் ஈண்டறியற்பாலன.

(கசங.) மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்.
மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுவகையர் சாரற்
புனத்தினை யயிலு நாட சினப்போர்க்
கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக
யார்கொ லளிய டானே நெருநற்
சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்
குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி
நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறூ ராங்கண்
வாயிற் றோன்றி வாழ்த்தி நின்று
நின்னுநின் மலையும் பாட வின்னா

க. "குன்றக் குறவ னார்ப்பி னெழிலி, நுண்ப லழிதுளி பொழியு நாட" (ஐங்குறு. உருக); "ஏனற்பசுங்கதி ரென்றூழக்கழிய வெழிலியுன்னிக், கானக்குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வம் பார்சிலம்பா" (திருச்சிற். கருகூ) 'என' என்னும் இடைச்சொல வினைப்பொருண்மைகுறித்து வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. க0-சே; இ - வி. சூ. உருரு-உரை.

கூ. "பறையிசையருவி" (புறநா. கஉசு : அ) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

கஉ. "தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை, வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி" சிறுபாண். கஉ௭-அ.

திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாண்
முலையக நனைப்ப விம்மிக்
கடு குழலினை வதுபோ லழுதனள் பெரிதே.

திணை - பெருந்திணை ; துறை - குறுங்கலி ; தாபதநிலையுமாம்.

அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகிகாரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மலையை மழைவந்து சூழகவென்று மிக்கபலியைத்தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முகில மேலேபோவதாக வேண்டுமெனத் தெய்வத்தைப்போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாறிய உவகையராய் மலைச்சாரற்கட் புனத்திணையை உணணுநாட, சினத்திறற் செய்யும் போரையும் கைவண்மையாற் கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய விரைந்த குதிரையையுடைய பேக, அவ்வருந்தத்தக்காள், யாரோதான் ? நெருநற்றுச்சுரத்தின்கண்ணே நடந்துவருந்திய எனதுசுற்றம் பசித்ததாக,கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப்பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர் ந்தமலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற்கண்ணேவந்து தோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னையும் நினமலையையும்பாட, அப்பொழுது இன்னாதாகச் சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தலமாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தை நனைப்பப் பொருமிக குழல இயங்கியொலிப்பதுபோல அழுதாள், மிகவும்.—எ - று.

மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலிதூஉய்ப்பேணிய குறவராகியமாக்களென்க.

குறவர்மாக்கள், இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை.

மாக்கள் புனத்திணை அயிலுநாட, பேக, என்னொக்கல்பசித்தென வாயிற்றோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னும்நின்மலையும்பாடக் குழல இனைவதுபோல அழுதாள் ; அவ்வளிக்கத்தக்காள் யார்கொல் ? அவளபால அருள்பண்ணைத் தருமென வினைமுடிக்க.

இது, நின்மலையிற்குறவர்மாக்கள கடவுட்பேணி மழைவேண்டிய பொழுது பெற்றுத் தாம்வேண்டுமுணவு நுகருமாறுபோல் இவளும் நின் அருள்பெற்றுஇன்ப நுகர்வாளாகவேண்டுமென்பதொருநயந்தோன்றநின்றது.

மழைமிகப்பெய்தலானென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

கரு. இருத்தல - சொரிதல ; மலைபடு. உ௨௬.

கரு - ச. "மைக்க ணீல வாலிசிந்த வைகிய மங்கைமென் முலைத் தடத்து" நைடதம், கைக்கிளை, க.

கரு. "நெய்த லுண்கண் பைதல கூரப், பின்னிருங் கூந்தன் மறையினள் பெரிதழிந, துதியன் மண்டிய வொலிதலை ஞாட்பி,னிம்மென் பெருங் களத் தியவ ரூது, மாம்பலங் குழலி னேங்கிக், கலங்கஞ ருறுநோள்" (நற். ககரு); "குழலேங்கு மாறேங்கி யழுதார் கோதை மடவாரே" (சீவக. உ௬௬௫);"வேய்க்குழல விளிகொ ணல்யாழ வீணையென் றினையநாண வேங்கினள்" கம்ப. கிட்கிந்தா. அரசியல். ௬.

பேகனுற்றறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடுகூட்டவுறுவார், அருள் பண்ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறினமையின், குறுங்கலி யாயிற்று. (கசரு)

(கசச.) அருளா.[1] யாகலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
நீனறு நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப
வினைத லானா ளாக விளையோய்
கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
யாந்தற் றொழுதனம் வினவக் காந்தண்
[2] முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
யாமவன் கிளைஞரே மல்லேங் கேளினி
யெம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வரூஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேக
னொல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாகப் [3] பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—அருள்பண்ணுயாதல கொடிது; மாலைக்காலம்வந்தவளவிலே சிறிய யாழை இரங்கற்பண்ணாகிய செவ்வழியென்னும்பண்ணிலே வாசிக்கும்

க. ஆகமலன்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் சார்ந்துநின்ற சொற்பொருளை யே உணர்த்திநிற்றற்குமேற்கோள்; தொல். இடை. ரு. ௩உ - ந.

உ.·புறநா. கசசு : ௩ ; கசவ : உ.

௩. புறநா. கருச : க௩. னகரவீற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் அம் முப்பெற்று நிற்றற்கும், (தொல். குற்றியலுகரப. சூ. எஅ - ந), செயவெனெச்சம் முற்றுயத்திரிவுழி ஆகவென்னும் இடைச்சொலவந்து அதன் பொருளையே உணர்த்திச் செயவெனெச்சமாய் நிற்றற்கும் (ஷை இடை. சூ. ௩உ-ந) மேற்கோள்.

ரு. செயவெனெச்சம் முற்றுயத்திரிவுழி ஆகவென்னும் இடைச்சொல வந்து அதனைபொருளையேயுணர்த்திசெயவெனெசசமாய்நிற்றற்குமேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. ௩உ - ந.

அ - ரு. "செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவும்" சிறுபாண். கசஎ.

*ழ. "அருளாயாகலோ.... நல்லூரானே : இது கண்ணகி காரணமாக வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பரணர்பாடிய கைக்கிளை வகைப்

(செ.ஃ.) 1 'யாகலோகொடிதேமருள்' 2 'மகைபுணர்' 3 'வன்பரணர்'

பரிசுபண்ணி நின்னது மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்பாடினேமாக, நீலநறுநெய்தல்போன்றுபொலிந்த மையுண்டகண்கள் கலங்கிவீழ்ந்த இடைவிட்ட துளிகள் பூணையுடைய மார்பை நனைப்ப வருந்துதல அமையாளாக, இளையோய், 'கிளைமையையுடையையோ எம்முடையகேண்மையை விரும்புவோனுக்கு' என யாங்கள் தன்னை வணங்கிக்கேட்டேமாக, அவள் காந்தள் மொட்டுப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீரைத்துடைத்து ஏங்கா அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம் ; கேட்பாயாக, நீ இப்பொழுது ; எம்மை ஒப்பாளொருத்தியுடைய அழகைக்காதலித்து எந்நாளும் வருமென்று பலரும்சொலலுவரென்றுகூறினாள் ; விளங்கிய புகழையுடைய பேகன், ஒலிமென்முழாங்கும்தேருடனே முல்லைவேலியையுடைய நல்லூரின்கண்.—எ - று.

கிளையையோவென்ற ஓகாரமும் எமருளென ஒருசொல்லும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

நின்கானம் பாடினேமாக, இனைதலாளாக, யாம் தற்றொழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர்துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திநலனயந்து நல்லூரின்கண் என்றும் வருமென்பவென்றாள் ; அதனை அருளாயாதல கொடிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தியென்றது, உவமைகருதாது வன்மையுரைதோன்ற நின்றது; எம்மைப்போலும் பொதுமகளொருத்தியென அவளை இழித்துக் கூறியவாறுமாம்.

இனி, யாம் தற்றொழுதனம்வினவினேமாக, அவளாயத்தார் தம்விரலால் அவள் கண்ணீரைத்துடைத்து யாம் அவன்கிளைஞரேமல்லேம்; இது புகுந்தவாறு யாம் கூறக்கேளென முன்புகூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின்கட்சென்று வருமென்றுசொன்னார்கள் ; இவ்வாறு இளையோளும் ஆயத்தாரும் உறம் துன்புறவுரைத்து அருளாயாதல கொடிதெனவுரைப்பினுமமையும். (௧௪௪)

பாடாணபாட்டு; கிளையை யன்மெனக் கேள்வெய்யோற்கென வினவ, யாம் கிளையமல்லேம் ; முல்லைவேலிநல்லூர்க்கணனே வருமென்று சொல்லுவரெனக்கூறுதலின், அஃது ஏனைகைக்கிளைகளின் வேறாயிற்று" தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௫ - ந.

(௧௪௫.) மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅ மீத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே
௫ களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்

---

௧ - ௩. புறநா. ௧௪௧ : ௧௦ - ௧௨.

௫. மு. புறநா. ௧௨௭ : ௧ ; "மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" மலைபடு. ௫௩௪.

நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி
யறஞ்செய் தீமோ வருள்வெய் யோயென
விஃதியா மிரந்த பரிசிலஃ திருளி
னினமணி நெடுந்தே ரேறி
யின்னா துறைவி யரும்படர் களைமே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள் காரணமாக அவர்பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால்நடுங்குமென்று அருள்செய்து படாம்கொடுத்த அழியாத நல்லபுகழினையுடைய மதம்பட்டயானையையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய பேக, யாம் பசித்தும்வருவேமல்லேம்; எம்மாற்பரிக்கப்படுஞ்சுற்றமுமுடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரியகோட்டையுடைய சிறிய யாழை* இசையின்பத்தை விரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தால் தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து, அறத்தைச்செய்வாயாக அருளைவிரும்புவோயென இது, நின்பால் யாம் இரந்தபரிசில்; இற்றையிரவின்கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்ததேரையேறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னாதாக உறைகின்றவள் பொறுத்தற்கரிய நினைவாலுண்டாகிய நோயைத் தீர்ப்பாயாக.—எ - று.

பேக, தேரேறி இன்னாதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப்பண்ணியாம் இரந்தபரிசில் இதுவெனக்கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர் களைதலை.

'மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப், படாஅ மீத்த......பேக' என்ற கருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமின்றியும் அருளபண்ணுகின்ற நீ நின்னால் வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென்பதாம்.

இனி, 'அருள்வெய்யோய், யாமிரந்தபரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறுமிது; அவ்வறந்தான் யாதென்றுகேட்பின், நின்பால் அருளாபெருமையின் இன்னாதுறைவி அரும்படரை நீசென்று களைதல்; அதனைச் செய்வாயாகவெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும்.

'பனிக்குமென்றஞ்சி' என்பதூஉம் பாடம். (௧௪௫)

---

௧0. முன்னிலைமுன்னர் ஏகாரம் அந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்துவருதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. ௫௨ - பேர்.

* "பண்வனப்புக், கேட்டார் நன்றென்றல்" (சிறுபஞ்ச. ௬௯); "இசை பெறு திருவின் வேத்தவை" (மலைபடு. ௩௯),'இசையை எக்காலத்தும் கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைக்களம்' (௸ உரை) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

(கசசு.) அன்ன வாகநின் னருங்கல வெறுக்கை
யவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேக
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல
நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து
பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசினீ
1 நல்கா மையி னைவரச் சாஅ
யருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை
கலிமயிற் கலாவங் கால்குவித் தன்ன
வொலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளீஇத்
தண்கமழ் கோதை புனைய
வண்பரி நெடுந்தேர் பூண்கநின் மாவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார்பாடியது.

இ - ள்.—அத்தன்மையவாக; நின்னாலே தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமுமாகிய அவை பெறுதலை விரும்பேம்; கொல்லும்போரையுடைய பேக, சிறிய யாழைச் செவ்வழியாகப் பண்ணி வாசித்து நினது வலிய நிலமாகிய நல்ல மலைநாட்டைப் பாட, என்னைக் காதலித்துப் பரிசில் தருகுவையாயின், தலைவனே, நீ அருளாமையாற் கண்டார் இரங்க மெலிந்து அரிய துயரத்தான் வருந்தும் உன்னுடைய திருந்திய அணியையுடைய அரிவையது தழைத்த மயிலினது பீலியைக் காலொன்றாகக் குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லிய கூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும் புகையைக் கொளுவித்துக் குளிர்ந்த மணங்கமழும் மாலையைச் சூட வளவிய செல்வத்தையுடைய உயர்ந்த தேரை நின் குதிரைகள் பூண்பனவாக.—எ - று.

அன்னவாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற் கொடுப்பையன்றே? அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்றவாறும். (கசசு)

க - உ. "அரும்பொருட் பரிசிலே னல்லலேன்" சிலப். உஅ : கஎக.

ரு. புறநா. கசச : உ; கசஎ : உ.

எ. துயருழத்தல்: மணி. பதி: சஅ.

அ - கூ. "கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவ, ளொலிமென் கூந்த லுரிய வாம்" குறுந். உஉரு.

கூ - க0. புறநா. கசஎ : சு - அ; "பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா, னறுமலர்க் கூந்த னாணி பெறுகெனா" சிலப். உஎ : உகரு - சு.

எ - கக. "மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட், பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்" பதிற். அக : ஙக - உ.

(பி - ம்.)—1 'நல்காமையினீவரச'

(கசஎ.) [1] கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்
கார்வா னின்னுறை தமியள் கேளா
நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டுறையு
மரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தன்
மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
புதுமலர் கஞல வின்று பெயரி
னதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்முழைக்கணின்றும் விழும் அருவியையுடைய பலமலைகளை அரிதிற்கழித்துச் சிறியயாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப் பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் கார்காலத்துமழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற ஓசையைத் தமியளாகக்கேட்டு நெருநற்று ஒருபக்கத்துத் தனிமை கொண்டிருந்த அரிபரந்த மதர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்ணினையும் அழகியமாமைநிறத்தினையுமுடைய அந்த அரிவையது நெய்யாற்றுறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிரை ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக்கழுவிச் செவ்விமலர்நெருங்கும்பரிசு இன்று வருவையாயின், அதுவாகும், எம்முடையபரிசில் ; ஆவியருடையவேந்தே.—எ - று.

உறை - துளி; என்பது ஆகுபெயரால துளியினோசையை. மன், அசை.

சிறியாழ் செவ்வழிபண்ணிவந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர் கஞலும்படி அவள்பால் என்றுநெடும்வரின் எம்பரிசில் அதுவெனக்கூட்டுக.

நெய்பூசுதலோடு பேணுதலைத்துறந்தவெனினுமமையும்.

செவ்வழிபண்ணிவந்தது, புதுமலர்கஞலவென்று இயைத்துரைப்பாருமுளர். (கசஎ)

உ. புறநா. கசச : உ ; கசகு : ௩.

௩. "முடங்கிறைச சொரிதரு மாத்திர ளருவி, யின்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள்" முல்லை. அஎ - அ.

கு - எ. பரி. கO: அகூ. "மணியேசுமிருங்கூந்தல்" கலி. எஎ.

அ. புறநா. ககூச: ௩. கு - அ புறநா. கசகு : கூ - கO.

கூ. "ஆவியர் பெருமகன் பெருங்க ணுடனை பேகனும்" சிறுபாண். அகு-எ.

அ - கூ. "புதுமலர்....கோவே : இதனுள் மன்னென்பது ஆமென்பது குறித்து நின்றது" (தொல். இடை. சூ. ச - பேர் ; ந); மன்னென்பது பெயர்ச்சொல்லை அடுத்து வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன்-மயிலை. சூ. சகக.

* மு. கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டிற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩கு - ந.

(பி - ம்.)— 1 'கன்முழைகையருவி'

(௧௪அ.) கறங்குமிசை யருவிய பிறங்குமலை நள்ளிநின்
னசைவி லோண்மு ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்
பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்த
லெய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசிற்றுறை.

1 கண்டீரக்கோப் பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—ஓசைக்கணின்றும் ஆலித்து இழிதரும் அருவியினையுடைய உயர்ந்த மலையையுடைய நள்ளி, நினது தளர்ச்சியில்லாத வலியமுயற்சியானாகிய நச்சப்படும் செல்வத்தை வாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டுவந்து நெற்கூடுவிளங்கும் அகலியநகரின்கணிருந்து முற்றிருந்தபரிசிலர்க்கு அளித்துவிடுதலான், பிறர்க யும்பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும்புகழ்ச்சியைவிரும்பி அவ்வரசர்செய்யாதனவற்றைச்சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாததாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்விய நா.—எ - று.

பொய்கூறாமையிற் 'செந்நா' என்றார் ; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் 'சிறுசெந்நா' என்றார்.

அருவியவென்பது, விகாரம்.

நள்ளி, நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்னசைவளனேத்தி மன்னரைப்புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல எய்யாதாகின்றெனக் கூட்டுக.

நின்னசைவளனேத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர் மேலேற்றி உரைப்பினுமமையும். (௧௪அ)

---

௧. புறநா. ௧௫அ : ௩. "நளிமலை நாடன் நள்ளியும்" சிறுபாண். ௧0எ.

௨. புறநா. ௧௬௨ : ௧௪ - ௫ ; "மடியிலான் செலவம்போன் மாரந்த" (கலி. ௩௫); "ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா, வூக்க முடையா னுழை" (குறள், ௫௯௪); புறநா. ௨௩ : ௨௬-ஆம் அடியையும் அதன் குறிப்பையும் பார்க்க.

௩ - ௪. புறநா. ௧௪அ : ௩ - ௪ ; ௧௫௩ : அ - ௯.

(பி - ம்.)—1 'கண்டிரக்கோபெருநற்கிள்ளி'

(கசசூ.) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி
வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ
புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நள்ளி, வாழ்வாயாக ; நள்ளி, நள்ளென்னும் ஓசையையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்றபண்ணை வாசித்துக காலைப்பொழுதின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும் பண்ணைவாசித்து வாலாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சாதியிலுள்ளோர் மறந்தார் ; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஓம்புதலைக் கடனாக மேற்கொண்டவண்மையான்.—எ - று.

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார், ஆகுபெயரான்.

'வரவவர் மறந்தனர்' என்பதூஉம் பாடம். (கசசூ)

உ - ந. மாலையிற் செவ்வழிப்பண்ணும் காலையில் மருதப்பண்ணும் வாசிக்க வேண்டுமென்பது இசைநூன்மரபு ; இதனை, "இவவுமெய்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி", "யாழோர் மருதம் பண்ண" (மதுரை. கூ0ச, கூருஅ) என மாலைக்கும் காலைக்கும் உரியனவாக அப்பண்கள் கூறப்பெற்றிருத்தலாலும் அறிக.

உ - ரு. புறநா. கரும : எ - கஉ.

(கரு0.) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்தித்
தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
னுயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி
மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்
வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்

க - உ. "நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன, நிலந்தின் சிதாஅர்" பதிற். கஉ : கக - உ0.

சூ. "முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி, மின்னுறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப" முருகு. அச : ரு.

செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்
றொழுதன னெழுவேற் கைகவித் திரீஇ
யிழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை
கானதர் மயங்கிய விளையர் வல்லே
தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்
தான்ஞெலி தீயின் [1] விரைவனன் சுட்டுநின்
னிரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலி
னமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி
நன்மா னளிய நறுந்தண் சாரற்
[2] கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி
விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே
பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்
பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென
(மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழாரம்
மடைசெறி முன்கைக் கடகமொ டீத்தன)
னெந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்
யாரீ ரோவெனப் [3] பேருஞ் சொல்லான்
பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே

---

௭. வல்வில் வேட்டுவன்: ஓரேகாலத்திற் பல பொருள்களை ஊடுருவிச் செல்லும்படி அம்பையெய்யும் விற்றொழிலையுடைய வீரனை வல்வில்லி யென்றல் மரபு; இதனை, புறநா. ௧௫௨ : ௧ - ௯-ஆம் அடிகளாலும் அவற்றின் குறிப்புரையாலுமுணர்க.

௮. "கைகவியாச் சென்று" அகநா. ௯ : ௨௧.

௯. "இழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி" மலைபடு. ௨௪௪.

௧௨. ஞெலிதீ: புறநா. ௨௪௭ : ௨.

௧௩. புறநா. ௩௨௦ : ௧௪ ; ௩௭௮ : ௨௨ ; ௩௯௧ : ௧௯ ; ௩௯௫ : ௧௦.

௧௫. புறநா. ௧௩௬ : ௧௨.

௧௯. காட்டுநாடு: "வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே" (நற். ௫௯) ; பாண்டிநாட்டின் உள்நாடொன்றற்குக் காட்டுநாடென்று பெயர் வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது; திருவால. ௪௪ : ௫௪ - ஆம் செய்யுள்பார்க்க.

௨௧. "மடைசெறி கடகத் தோளான்" சூடாமணி. ௯ : ௧௦.

௨௪. இசின், தன்மைக்கண் வந்தது; (புறநா. ௨௨ : ௩௯ ; ௧௫௧ : ௭); "கேட்டிசினல்லனே" நற். ௧௧௫.

(பி - ம்.)—1 'விரைவினன்' 2 'கண்முகையருவி' 3 'பெயரும்'

இரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி
யம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்
பளிங்குவகுத் தன்ன தீநீர்
நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கூதிர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரியசிறகையொத்த துணியாகிய சீரையையுடைய பேருடைய பலவாழையைப்பொருந்தி, தன்னையுநினையேனுய வேற்றுநாட்டின்கட் சென்றனது ஏய்ந்த செலவாருளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும்பார்த்து மானினது நிணத்தொலைத்த, குருதி தோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செலவத்தையுடைய தலைவனாகிய ஒரு வலியவில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலிபண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி நெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளிய நிணத்தையுடைய கொழுவியதடியைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயங்கிப் போகிய இளையர்தாம் விரைய வந்து பொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விரைந்துசுட்டு நினது மிகப்பெரிய சுற்றத்துடனே தின்மினென்றுதருதலான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத்தின்று சுடுகின்ற பசிதீர்ந்ததாக, நல்ல மரச்செறிவையுடைய நறிய குளிர்ந்த மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியினின்றும் வீழ்ந்த அருவிநீரைக் குரக்குடித்து விடைகொள்ளத்தொடங்கினேனாக, விரையவந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்குவேறொன்றில்லை,யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணேமெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற்பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்களையுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச் செறிந்த முன்கைக்கணிந்த கடகத்துடனே தந்தனன் ; நும்முடையநாடு எந்நாடோவென்றுகேட்ப நாடும் சொல்லிற்றிலன் ; நீர் யாரெனக்கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற்றிலன் ; அவனுடைய பெயரும் பிறர்பிறர் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன்யான் ; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்க புகழையுடைய தோட்டியாகிய அம்மலையைக் காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிங்கை வகுத்தாற்போன்ற வெளியநிறத்தையுடைய இனியநீரையுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனென.—எ - று.

நீங்கி, நீங்க.

பலவுமுதற்பொருந்தித் தொழுதனெனையும், மலைகாக்கும் நள்ளியெனவுமியையும்.

அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர்கூற வழிகேட்டிசினெனக்கூட்டுக. ()

உ௭. புறநா. ௧௫௭ : ௧௧.

உ௮. "நளிமலை நாட னள்ளியும்" (சிறுபாண். ௧0௭) ; 'நளி' என்னும் உரிச்சொல் பெருமையையுணர்த்தியதற்கு மேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. ௨௪ - சே ; ௸ ௸ ௸ ௨௬ - பேர் ; ௸ ௸ ௸ ௨௨-ந ; இ -வி. சூ. ௨௮௪ - உரை.

(கருக.) பண்டும் பண்டும் பாடுந ருவப்ப
விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையணிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்டீ ரக்கோ னாகலி னன்று
முயங்க லான்றிசின் யானே பொலந்தேர்
நன்னன் மருக னன்றியு நீயு
முயங்கற் கொத்தனை மன்னே வயங்குமொழிப்
பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னாடுமழை
யணங்குசா லடுக்கம் பொழியுநும்
மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

திணையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டீரக்கோவும் [1] இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சென்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டீரக்கோவைப் புல்லி இளவிச்சிக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்செயப் புல்லாயிரென அவர் பாடியது.

உ. "மாபோ [illegible] மாலவை [illegible] கவாஅ" (நற். [illegible]); "மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்" பட்டினப். க[illegible].

௩. இழை - ஒருவரால் இழைக்கப்பட்ட அணிகலன்கள்; தொல். களவு. [illegible] - ௫.

௪. "இரும்பிடிப் பரிசிலர் போல" (அகநா. கக); "பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கை" சிறுபாண். [illegible].

௫. "உரைப்பார் உரைப்பவை யெல்லாம் இரப்பார்க்கொன் றீவார்மே னிற்கும் புகழ்" குறள். [illegible].

எ. இசின்: புறநா. க௫0: உ௪ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

கக. புறநா. க௫௪: க0 - கக; "அணங்குடைச் சாரல்:......இறும்பில" பெரும்பாண். ௩௪௪ - ௫.

க0 - கஉ. புறநா. [illegible]. உ0 - [illegible].

௫ - கஉ. கொடுப்போர்த் தேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல். தொல். புறத்திணை. ௩௫.

* விச்சி - ஒருமலை; இதனைச் சார்ந்தவன் விச்சிக்கோ; (புறநா. உ00: [illegible]); "விச்சிமலைச் சாரற் பட்டடைக் கொண்டு பகடாடி" ([illegible]); "வில்கெழு தானை விச்சியர் பெருமகன்" (குறுந். [illegible]); "இருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ" பதிற். கூ-ஆம் பதிற்றுப்பதிகம்.

(பி - ம்.)—1 'இளவச்சிரக்கோ'

இ - ள்.—முன்பேயும் முன்பேயும் பாடுவோர் விரும்ப விசும்பைப் பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம்கணவன் நெடுநாள் தேசெல்லின் ஆபரணத் தாங்காது புலம்பிய தலையையுடைய மெல்லியவிழையைப் பரிசிலாகக்கொண்டு வயிரியர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே பரிசில்கொடுக்கும் வள்ளியபுகழையுடைய கண்டீரக்கோனாதலாலே பெரிதும் தழுவிக்கொண்டு நின்ற தன்மை நீ தேர்ந்தமையான்; பொன்னாற்செய்யப்பட்ட தேரினையுடைய நன்னனது மரபின் வழி வந்தோனாகிய நீயும் தழுவுதற்குப் பொருந்தினையாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுகிலைத் தொடுக்கும் அரைமலைக்கண்ணே சொரியும் நுமது மணநாறும் உயர்ந்த தம்மலையைப் பாடுதலை நீக்கினோர், எம்முன்னோர்; ஆதலான், முயங்கிற்றிலேன்.—எ - று.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமென்றமையால் ஆடவரும் தம் தரத்தே களிறுகொடுத்தல் போந்தது.

'இறவன்' என்பது, 'ஏவலிளையர் தாய்வயிறு கறிப்ப' என்பது போலப் பன்மைசுட்டி நின்றது.

'நன்னன்மருகனன்றியும்' என்றதற்கு *"பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செலீஇயரோ அன்னை" என்றமையின், அதுவும் வரைதற்கு ஒரு காரணமாக உரைப்பாருமுளர்.

பதமென்றது, பரிசிலை.

மலை, ஒழியிசைக்கண்ணின்றது. (கருக)

* குறுந்தொகை, ௨௯௨.

(கருஉ.) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி
பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்
புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக்
கேழற் பன்றி வீழ வயல

உ. பேழ்வாயுழுவை: புறநா. ௩ : க. பெரும்பிறிது: மணி. ௨௩: ௨அ.

ச. "வேழக்கரும்பு, கேழற்பன்றியென்புழித் தொக்கவில்லையெனினும் தொகையென வேண்டப்படுமாகலான் அவற்றைத் தழுவுதற்கும், உருபு முதலாயின தொகுதலிற் றொகையென்பார்க்கும் ஒட்டி ஒருசொன்னீர்மைப் படுதலும் தொகையிலக்கணமென்ல வேண்டும்" (தொல். எச்ச. ௬. கூ - சே); "கேழற்பன்றி, வேழக்கரும்பென்பனவற்றிற்குத் தொக்கன இன்மையிற் றொகைச்சொல்லாமாறு என்னையெனின், அவற்றிற்கும் ஒன்றையொன்று விசேடித்து நிற்கின்ற தன்மையை உணர்த்துதற்குவரும் ஆகிய என்னும் வாசகம் தொக்குநின்றதென்றே கோடும்" (தொல். சொல். ௬. கசு-ந); "கேழற் பன்றி...கேழற்பன்றி முதலாயினவும் சாதிதொக்க பண்புடைமையின் ஈண்டு வேண்டினாரென்க", "பூமலர், பூம்போது, களிறருத்தல, கேழற்பன்றி

தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்
வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்
புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் திளைக்குங்
கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்
விலைவன் போலான் வெறுக்கைநன் குடைய
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
சார லருவிப் பயமலைக் கிழவ
னோரி கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ
பாடுவல் விறலியோர் வண்ணம் நீரு
மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்
கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுயிர் தொடுமின்

...யன்றதற்கெடுக்கத்த வோவெனின்,......சேழலென்பது பாய்பன்றி முதலாயவற்றை நீக்குதலானும் பொருளாலே பாடுபாடுடைமையின் ஒருபொருட் பன்மொழியாகா; பண்புத்தொகையு மடங்குமெனக" நன்.-மயிலை. ௺. ௬௪, ௩௪௭.

௩-௪. உடும்பைக்கோட்பட்டி: "உடும்பு யுருவப் பன்றி யிடம் வரு திரிய" சீவக. ௨௦.

௫. வல்வில் வேட்டம்-மிக்க வலிமையுடையதும் பலவற்றை ஊடுருவிச் செல்லும்படி அம்பை விசைபெறச் செலுத்துவதுமாகிய வில்வேட்டம்; (புறநா. ௧௦: எ); "அம்பொன்றா லேழுமரந் துணித்த வலியான்" திவ். பெரிய திருமொழி, ௫. ௧ : ௪.

௬-௯. இவ்வடிகளோடு, "அடியுறுவகை கடலுருவத் தாண்டகைத் தனுவுயர்த்த, நிலவுருவப் புயலிலைப நீயுருவ நோக்கலையா, மலையுருவத் தாழுமிழ்கட லடைத்த வேழுலகம், மலையுருவி மரமுருவி மண்ணுருவிற் றொருவாளி", "வெய்ய வாளியை யாருடை விசயிய மேயினான்", "ஏழு மாமர முருவிக் கீழுலகமென் றிசைக்கு, மேழுமடிப்புக் குருவிப் பின்னுமுடைந்த தன்றால், வேறுமோ ருயிமையின் மீனுடைத் விராகவன் பகழி" (கம்ப. கிட்கிந்தா. ௨௭; மராமர. ௧௨௭, ௧௪௯) என்பவை ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௮. கொலைவன் - கொல்லுதற்றொழிலையுடையவன்; "கொலைவ னல்லனோ கொற்றவை சிறுவன்" மணி. ௨௫: ௧௪.

௧௦. பு. நந். ௧௦௪.

௧௪. புறநா. ௬௫: ௧.

௧௫. "கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பு" (பதிற். ௪௧); "மைகளி றடுத்த நோயுடை நெடுங்கை, தொகுசொற் கோடியர் தூம்பினுயிர்க்கு, மதத்தம்" (அகநா. ௧௧௧); "கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பின்" மலைபடு. ௩.

னெல்லரி தொடுமி னருளி தொடுமின்
பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்
மதலை மாக்கோல் கைவலன் தமினென்
றிறைவ னாகலிற் சொல்லுபு குறுகி
மூவேழ் துறையு முறையுளிக் கழிப்பிக்
கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது
தன்பெய ராகலி னாணி மற்றியா
நாட்டிட னாட்டிடன் வருது மீங்கோர்
வேட்டுவ ரில்லை நின்னொப் போரென
வேட்டது மொழியவும் விடாஅன் வேட்டத்திற்
றானுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ
டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்
தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்
பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்
சுரத்திடை நல்கி யோனே விடர்ச்சிமை
யோங்கிருங் கொல்லிப் பொருந
னோம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே.*

கஎ. "கொடிதரு பாணிய பதலையும்" (மலைபடு. கக) என்பதும், 'மாத்திரையைச் சொலலுந் தாளத்தையுடைய ஒருகண்மாக்கிணையும்' என்னுமதனுரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

கச - அ. மலைபடு. உ - கக.

உ0. "துறைபல முற்றிய" (மலைபடு. ௪0) என்பதனுரையைப்பார்க்க.

உஉ. ஆகலென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் சார்ந்துநின்ற சொற்பொருளையே உணர்த்தி நிற்றற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. ௩உ-ந.

உக - உ. புறநா. கரு0: உஉ - ௩; "சான்றோர், புகழுமுன்னர் நாணுப, பழியாங் கொல்பவோ காணுங் காலே" (குறுந். உருஉ); "தம்புகழ் கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மரந்துஞ்ச" (கலி. ககக); "பிறர்தன்னைப் பேணுங்கா ணாணலும்" திரி. கூ.

உரு. புறநா. ௩கூக: உகூ; "ஒன்றியான் பெட்டா வளவையின்" (பொருந. எ௩); "நீசில மொழியா வளவை" சிறுபாண். உ௩ரு.

உஅ. "தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை" அகநா. உகஉ.

௩க - உ. கொல்லிமலை ஓரிக்குரியதென்பது, "கொல்லி யாண்ட வல்வில் லோரி" (புறநா. கருஅ: ரு), "ஓரி, பல்பழப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி", "வல்வில், லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி" (அகநா. உ0அ, உ0கூ) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

* மு. "வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப்பகழியென்னும் புறப்பாட்டு, இடைசிலத்திற்பரிசுபெற்றமை கண்டார்க்குக்கூறியது" தொல். புறத்திணை. சூ. ௩கூ - ந.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.

வல்விலோரியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனையைக் கொன்றுவீழ்த்த சிறந்த தொடையையுடைய அம்பு, பெரியவாயையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத் துளை பொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்கலையை யுருட்டி உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியைவீழச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட் கிடக்கின்ற உடும்பின்கட் சென்றுசெறியும் வல்வில்லாலுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய அம்புஏத்தொழிலிலேமிகச் சென்றுறுதற்குக்காரணமாகிய கொலைவன் யாரோதான் ? கொலைவன் மற்றிவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றானாகமாட்டான் ; செல்வத்தை மிகவுடையனாயிருந்தான் ; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய அழகிய பரந்தமார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லனோதான்? அவனாகத்தகும் ; யான்பாடுவேன், விறலி, ஒருவண்ணம் ; நீங்களும் முழவின்கண்ணே மார்ச்சனையையிடுமின் ; யாழிலே பண்ணைநிறுத்துமின் ; கண் திறக்கப்பட்ட தூம்பாகிய களிற்றினதுகைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங்கோள் ; சல்லியை வாசியுமின் ; சிறுபறையை அறையுங்கோள் ; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனக்கொட்டுமின் ; நமது * பிறப்புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளென்று சொல்லி அணுகித்தலைவனாதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றுறையையும் முறையாற்பாடிமுடித்துப் பின்னர்க்கோவேயென்று அவன்பெயர்கூறியகாலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நாணி, பின்னை யாங்கள் நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றுவருவேம்; இவ்விடத்து ஒரு வேட்டுவரில்லை, நின்னை ஒப்போரென யாம்விரும்பியதுகூறவும் அதற்குக் காலந்தாராய் வேட்டையின்கண் தானெய்த மானினது நிணத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை உருக்கினாற்போன்ற மதுவைத் தந்து தன்னுடைய மலையின்கட்பிறந்த வலியில்லாத நல்லபொன்னைப் பல மணித்திரளுடனேகலந்து இதனைக் கொண்மினெனச்சொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத்தந்தான் ; முழையையுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத்தலைவன், பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியைவிரும்புவோன்.—எ - று.

புழலென்றது ஆகுபெயராற் புழலையுடையகோட்டை.

களிற்றுயிரென்றது, ஆகுபெயராற் களிற்றினது கைபோலும் வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை.

பாடுவல்விறலியோர்வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்றுபாடுவாயாகவென்னுமினைவிற்று.

நீருமென்றது, கூட்டத்தை.

† மூவேழ்துறையுமென்றது, வலிவு மெலிவு சமமென்னும் மூன்றுதானத்

* 'நுண்கோல் - பிறப்புணர்த்துங்கோல' பதிற். சஅ : உஎ - உரை.

† "ஏழேயேழே நாலேமூன் றியலிசை யிசையியல்பா வஞ்சத்தேய் வின்றிக்கே மனங்கொளப் பயிற்றுவோர்" (தேவாரம், திருத்தாளச்சதி),

திலும் ஒவ்வொன்றில் ஏழுதானமுடித்துப்பாடும் பாடற்றுறையை ; அன்றி, இருபத்தொருநரம்பாற்றொடுக்கப்படும் பேரியாழெனினுமமையும்.

தம்மினென்றது, தமினெனக் குறைந்துநின்றது.

கொலலிப்பொருநனாகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரியகாலை, அது தன்பெயராகலின் நாணி வேட்டதுமொழியவும்விடானாய் நல்கியோ னெனக் கூட்டுக. (கருஉ)

"பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழ்திறம்" (சிலப். ரு: ஙரு - எ அடி யார்) என்பனவும் ஈண்டறியத்தக்கன.

(கருரு.) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னாளு
மிழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயுஞ்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
யடுபோ ரானா வாத னோரி
மாரி வண்கொடை காணிய நன்றுஞ்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை
வானார்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்
பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
வாடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முகிலுறைந்த மலைக்குத்தலைவன், நாடோறும் பட்டமுதலா கியபூண்களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக்கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன்னாற்செய்த அணியினையும் வளைந்த கடகமமைந்த முன்கையினையு முடைய கொலலும்போர் அமையாத ஆதனோரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக்காண்டற்கு மிகவும்சென்றது, எம்முடையகூத்தச்சுற்றம்; அச்

உ. புறநா. கருக: ங - ச.

ங. சூர்ப்பு - வளைவு ; ஆகுபெயராற கடகத்திற்காயிற்று ; "சூர்ப் புறு கோல்வளை செறிந்த முன்கை" அகநா. கசஉ.

ரு. கஙங: சா - எ.

எ. புறநா. ஙசுச: உ - ங.

அ - கூ. புறநா. கசஅ : ங - ச.

சுற்றத்தார் குளிர்ந்தநீரின்கட்பூவாத மணிமிடைந்த குவளைப்பூவை *வெள்ளி நாராற்றொடுக்கப்பட்ட பொன்னரிமாலையினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனேபெற்றனராய்நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப்பிணிக்கப்பட்ட பலகருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்களொலிப்ப ஆடுதலுமாட்டாராயினர், தமதுபாடுதலையுமறந்து.-எ-று.

சூர்ப்புடையதனைச் சூர்ப்பென்றார்.

† குடிமை ஆண்மைத்தொடக்கத்தன ,நின்றாங்கேநின்று உயர்திணைமுடிவும்பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருணோக்கால் முடிவுபெற்றது.

கண்ணுளங்கடும்பெனாநின்றவழி, அம், அல்வழிச்சாரியை. மன், அசைநிலை.

ஓரிவண்கொடைகாணிய கண்ணுளங்கடும்புசென்றது; சென்றபின்றை அக்கடும்பாயினோர் தமது ‡ பாடலுமறந்து ஆடலும் ஒல்லாராயினர்; அதற்குக்காரணம் பசியாராகன்மாறுகொல்லெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'நுண்பூண்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கருங)

---

* "வெள்ளி நாராற் பூட்பெற் றிசினே" புறநா. கக: கஎ.

† குடிமை ஆண்மை முதலியவை, "குடிமையாண்மை" (தொல். கிளவி. சூ. ருஎ) என்பதனால் அறியலாகும்.

‡ பலநாளாகக் கற்றகல்வியைப் புதிதாகப்பெற்ற செல்வம் மறப்பிக்குமென்று கூறுமுகத்தால், வல்விலோரியின் கொடைச் சிறப்பை இங்கே கூறிய வன்பரணரே இந்நூல் கசகூ - ஆம் பாட்டில் நள்ளியென்னும் வள்ளலின் கொடைச்சிறப்பையும் இங்ஙனமே பாராட்டினர்.

(கருச.) திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினு
மறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்குஞ்
சின்னீர் வினவுவர் மாந்த ரதுபோ
லரச ருழைய ராகவும் புரைதபு
ரு வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ரதனால்
யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னே
னுற்றனெ னாதலி னுள்ளிவந் தனனே

க. நணி: "துறைநணி யூரனை" (ஐங்குறு. உ0); "நணி நணித் தாயினும் சேஎய்ச் சேய்த்து" (பரி. கா: உரு); "நீர்நணிப்பிரம்பின்" பெரும்பாண். உஅஅ.

க-ங. புறநா. உ0ச: ரு - கூ; "கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கும் மலைசார்ந்து, முப்பீண் டுவரி பிறத்தலால" (நாலடி. உசரு); "கடல் பெரிது, மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூற, லுண்ணீரு மாகி விடும்" மூதுரை. கஉ.

ரு. புறநா. சஎ: க. 'படர்' என்னும் உரிச்சொல் நினைத்தலும் செல்லுதலுமாகிய குறிப்பையுணர்த்து மென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. சஉ - ந.

யீயென விரத்தலோ வரிதே நீயது
நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போ
ரெறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்
தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண்பல விழிதரு மருவிநின்
கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

திணை - அது; துறை - பரிசிற்றுறை.

கொண்கானங்கிழானை மோசிகீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—திரையலைக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தேபோயினும் அறியாரைக்காணின் நீர்வேட்கையினைத் தணிக்கும் சிறியநீரைக்கேட்பர், உலகத்துமக்கள்; அதுபோல, வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றந்தீர்ந்த வள்ளியோரை நினைத்துச்செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு பெற்றபொருள்சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறுமையுற்றேனாதலின்; நின்னைநினைத்துவந்தேன்; எனக்கு * ஈயாயென்று இரத்தல் அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயாயினும் பூசலிடத்து எறியும் படைக்கலத்துக்குப் புறத்துஅடியிடா ஆண்மையையும், துகிலினது தூயவிரியையொப்ப நெருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாய் இழியும் குளிர்ந்த அருவியையுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புரைதபவென்றுபாடமோதிப் புரைதபப்படர்குவரெனினுமமையும்.

நீ அதுநல்கினும் நல்காயாயினும் ஈயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது; நினது ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும்பாடல் எனக்கு எளிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (கருச)

அ. புறநா. உOச: க; "நல்லா றெனினுங் கொளறீது" (குறள். உஉஉ); "கொள்ளுதறீது கொடுப்பது நன்றால்" (கம்ப. வேள்வி. உகூ); தொல். எச்ச. சூ. சகூ - ந. மேற்.

கO. புறநா. ககூரு: கரு; "ஓடாப் பூட்கை...அறுவையர்", "ஓடாப் பூட்கை மறவர்" (பதிற். ஙச, ருஎ); "ஓடாப் பூட்கை வேந்தன்" (அகநா. கOO); "ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம்" (முருகு. உசஎ); "ஓடாப் பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே" (சிறுபாண். அங); "விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய் வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு" குறள், எஎரு.

கக. மீமிசை: "நவிரத்து மீமிசை" மலைபடு. ருஎகூ.

கO - கஉ. துகில் அருவிக்குவமம்; "வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி... இழிதருமருவி" (முருகு. உகூசு - ஙகக); "அவிர்துகில் புரைய மவ்வெள் ளருவி" குறிஞ்சி. ருரு.

கங. கொண்பெருங்கானம்: புறநா. கருரு: எ; கருசு: உ; "பொன்படு கொண்கான நன்னன்" நற். ஙகூக.

* "ஈயா யெனக்கென் றிரப்பானே லஃதிலையே, மாயானோ மாற்றி விடின்" நாலடி. ஙOஅ.

கருரு.) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
உணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
கிளக்கும் பாண கேளினி நயத்திற்
பாழூர் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ
ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாஅங்
கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்
கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்
றண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

திணை - அது ; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்த கோட்டையுடைய சிறிய யாழை உலர்ந்தயருகிலே ழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கவென்று யத்திற் சொல்லும் பாண, யான்சொல்லுகின்றதனை இப்பொழுது கேட்பா ாக; பாழூரின்கண் நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தையுடைய வாலியபூ எழு ின்றஞாயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற் தமண்டை, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்கானங்கிழானது குளிர் ந்த தாரையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்துநோக்கின.—எ - று.

'ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு' என்புழி, இன், சாரியை ; அது, * தோற்றம்வேண்டாத்தொகுதிக்கண்வந்தது;அன்றி, ஐகாரம், விகா ரத்தால் தொக்கதெனினுமமையும்.

நயத்திற்கிளக்கும்பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகலம் நோக்கின வென இயைப்பினுமமையும்.

மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து : கொடுக்கும் பொ ருள் மார்பின்வலியான் உளதாமாகலின், அகலநோக்கின வென்றதாகக் கொள்க. (கருரு)

க. "வணரமை நலயாழ" பதிற். சக.

ரு. "வலனேர்பு திரிதரு பலர்புகழ் ஞாயிறு" முருகு. க - உ.

ச - ரு. நெருஞ்சிப்பூக்கள் சூரியனையே நோக்குதல் இயல்பு; "ஓங்கு மலைநாடன், ஞாயி றனையனென் றோழி, நெருஞ்சி யனையவென் பெரும்ப ணைத் தோளே" (குறுந்.௩கரு); "வானிடைச், சுடரொடு திரிதரு நெருஞ்சி போல" (அகநா. ௩௩சு); "வெஞ்சுடர் நோக்கு நெருஞ்சியில" (இறை. சூ. சஎ - உரை, மேற். உகசு); "நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ் சிப் பூப்போல்" (சீவக. சசுக);"அருந்தவர்க் காயினும் திருநதுமுக மிறைஞ் சாது, செங்கதிர் விரும்பும் பைங்கொடி நெருஞ்சிப், பொன்புனைமலர்" பெருங். உ, ச: க௩ - ரு.

சு. "இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமர" (பரி. க0: கஉசு); "இலம் படு புலவ ரேற்றகை நிறைய" மலைபடு. ருஎசு.

எ. புறநா. கருச : க௩.

சு - அ. புறநா. க0௩ : ௩; கஎக: உ - ௩; ௩சு௩ : ச - ரு.

* "தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்" தொல், புணரியல், சூ. ௩0.

(கருசு.) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்று
மிரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கான
நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்துணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று
நிறையருந்தானை வேந்தரைத்
திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலுமுடைத்தே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வண்மையாதல் வலியாதல் நன்மையொன்றுடைய, பிறருடைய மலைகள் ; எங்களூம் இரண்டுநன்மையையுடைத்து, பெரிய கொண்கானமென்னு மலை ; அது, தன்பாற் பரிசினைநச்சிப்போன இரப்போர்காரணமாகத் தான் அவர்க்கு முன்பு * கடன் கொடுத்தோராலே வளைப்புண்ணப்பட்டுக் கிடப்பினுங்கிடக்கும் ; அதுவன்றி, நிறுத்தற்கரிய படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்கும் தலைமையையுமுடைத்து.-எ-று.

இரவலர்சுட்டியென்றுபாடமோதி, இரவலர்கருதிக்கொண்டு புகழ்களைத் தொடுத்துண்ணக்கிடக்கினும் கிடக்குமெனவும், இரவலர் எமது எமதென்று கூறிட்டுண்ணக் கிடக்கினுங்கிடக்குமெனவும் உரைப்பினுமமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கருசு)

ரு. "நிறையருந் தானை வெல்போர் மாந்தரம்பொறையன்" (அகநா. கசஉ); "நிறையருந் தானை வேந்தரு நேர்ந்து" (சிலப். உரு: கஎஅ);"நிறையருந் தானையொடு...நீங்கி" மணி. கூ : உசா - எ.

* கடன் கொடுத்தோர் - இரவலர்க்குக் கடன் கொடுத்தவர் ; அவர் சூழ்வது இரவலர்பெறும் பரிசிலைத் தாம் வாங்கிக்கொண்டு செலலுதற்கு.

(கருஎ.) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்
பிறர்கை யறவு தானா ணுதலும்
படைப்பழி தாரா மைந்தின ராகலும்
வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலு
நும்மோர்க்குத் தகுவன வல்ல வெம்மோன்
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமக

க. "அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாமை" (கலி. கந௩);"குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றமில்லை" (கொன்றைவேந்தன், கஅ) ; "குற்றமது பார்க்குங் காற் சுற்றமிலலை" வில்லி - பாரதம், கிருட்டிணன்றூது. கஎ.

எ. "மலைச்செங் காந்தட் கண்ணி" நற். கஎ௩.

னாடுமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
யெற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்
கட்சி காணாக் கடமா னல்லேறு
மடமா னாகுபிணை [1] பயிரின் விடர்முழை
யிரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க னாடனெம் மேறைக்குத் தகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஏறைக்கோனைக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சிறந்தோர் தன்னைப்பிழைப்பின் அதுபொறுத்த ும், பிறருடைய மிடிமைக்குத் தான் நாணுதலும், படையிடத்துப் பிறர் திக்கப்படாத வலியையுடையனாதலும், அரசுடைத்தாகிய அவைக்களத் ன்கண் மேம்பட்டுநடத்தலும் நம்மால மதிக்கப்படுந் தலைவர்க்குத்தகுவன ல்ல; எம்முடைய தலைவன், விலலைப் பூரணமாகவலித்தலான் அகன்றமார் பினையும் கொல்லும்வேலினையும் காந்தட்பூவாற்செய்த கண்ணியினையு டைய குறவர்க்குத்தலைமகன், இயங்குகின்றமுகிலைத் தனது உயரத்தால் டுக்கும் பயன்பொருந்தியமலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறுபடுகின்றகாலத் லை இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக் காணாத ாட்டின்கண் மானினது நல்லகலை மடப்பத்தினையுடைய மானாகிய இளம் பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடராகிய முழையின்கட் டக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக் கட்கும் பெரிய மலைநாடனாகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப்பொருந் ும்.—எ - று.

'சிலைசெலமலர்ந்தமார்பு' என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார்பெனி னும் அமையும்.

தலைமயங்கியென்பதனுள், தலை அசைநிலை. (௧௫௭)

அ. புறநா. ௧௬௬ : ௩௨ ; ௨௦௦ : ௪.

௧௧. "மான்மறி விழுந்தது கண்டுமனை மயங்கிப், பயிர்க்குரல் கேட்டதன் றான்மைய னாகி" மணி. ௨௩ : ௧௧௫ - ௬.

(பி - ம்.)—1 'பயிரழைப்பின', 'பயிர்ப்பழைப்பின்', 'பயிர்பழைப்பின்'

௧௫௮.) முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு
மரசுடன் பொருத வண்ண னெடுவரைக்

---

௧. "கடிப்பிகு கணமுரசம்" (நாலடி. ௧௦௦); "கடிப்பிகு முரசே" (சிலப். ௧௭ : "என்றியாம்"); 'துவைத்தல்' என்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொருள் உணர்த்தியதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௬௦ - ந; இ - வி. சூ. ௨௮௫ - உரை.

௧ - ௨. அரசென்றது, சேர சோழ பாண்டியரை ; பாரி, தன் மலையாகிய பறம்பை முற்றிய இவர்களோடு பொருதமை இந்நூல், ௧௦௯, ௧௧௦-ஆம் பாட்டுக்களாலும், அகநானூறு, ௭௮-ஆம் பாட்டாலும் உணரப்படும்.

கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக்
கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியுங்
காரி யூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்
ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியு
மீர்ந்தண் சிலம்பி னிருடூங்கு நளிமுழை
யருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப்
பெருங்க னாடன் பேகனுந் திருந்துமொழி
மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்
தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்
கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்
கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி
யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ
ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக்
கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி
யாசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
றுய்த்தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரு
மதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ
விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண
விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு

ரு. வல்விலோரி: புறநா. கருஉ: க-சு ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

அ. புறநா. கசுஅ: கச; "நெடுநெறிக் குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி" அகநா. ௩எஉ.

அ - கூ. கூர்வே லெழினி: "பல்வே லெழினி" குறுந். அ0.

க0 - கக. புறநா. கருக: 'கக.

கஅ - கூ. புறநா. ௩: உச - சு.

உச. "துஞ்சுபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி" நற். ருஎ.

உரு. முதிரம்: புறநா. கசு0; க௩ ; கசு௩ : அ.

உஎ. புறநா. கருகூ: உஅ.

பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே.*

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல் ; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.

குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முரசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளியசங்கு முழங்கவும் வேந்தருடனே பொருத தலைமையையுடைய நெடியமலைக்கண் ஒலிக்கும் வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்கு வேந்தனாகிய பாரியும், உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையையாண்ட வலியவில்லையுடைய ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச்செலுத்திப் † பெரிய பூசலைவென்ற மாரிபோலும்வண்மையையும் மிக்கபோரினையுமுடைய ‡ மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரியவேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி அதியமானும், மிகக்குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழையினையும் மலைத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய பெரியமலைநாடனாகிய பேகனும், திருந்தியசொல்லையுடைய § மோசியென்னும் புலவனாற்பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டுத் தன்னை நினைந்து வருவாருடையவறுமை மிகவுநீங்கத் தவிராதுகொடுக்கும் கூறுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய, பகைவரைத்தாங்கிய நள்ளியுமெனச்சொல்லப்பட்ட $ எழுவரும் இறந்தபின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்வரப் பாடிவருவாரும் பிற

உஅ. **புறநா.** ருஅ: உக.

* மு. "முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவுமென்னும் **புறப்பாட்டு,** 'எழுவர் மர்ய்ந்த பின்றை' எனப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் வந்தது", "முரசுகடிப்பிகுப்பவும்......வேலே : இஃது இன்னோர்போல எமக்கு ஈயென்ற இயன்மொழிவாழ்த்து" **தொல்.** அகத்திணை. சூ. ருரு ; ௸ புறத்திணை. சூ. ௩ரு - ந.

† பெரியபூசலென்றது, வல்விலோரியுடன் இவன்செய்த பூசலை; "முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வி, லோரிக் கொன்று சேரலர்க் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி" (அகநா. உ0க) என்பதனாலும் விளங்கும்.

‡ காரியென்பவன் இவனே ; இவனை மலையமான்திருமுடிக்காரியென்றுங் கூறுவர்.

§ மோசியென்றது, உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரை ; **புறநா.** கஉஎ-ஆம்பாடல் முதலியவற்றின் பின்னுரைகளைப் பார்க்க.

$ இச்செய்யுளிற்போலவே "வானம்வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கானமஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னாவியர் பெருமகன், பெருங்கனாடன் பேகனுஞ் சுரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, வீர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சுவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி

ருங்கூடி இரந்தோரது துன்பத்தைத் தீர்க்கக்கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால் விரைந்து இவ்விடத்தே பரிசில்பெற நினைந்துவந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணே பொருந்த மூங்கில்வளரும் மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஓங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற பலாவின்கண் ஆசைப்பட்டு முள்ளைப் புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப்பழத்தைப்பெற்றகடுவன் பஞ்சுபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்தியைக்கையாற் குறிசெய்தழைக்கும் தளராத புதுவருவாயையுடைய முதிரமென்னுமலைக்குத்தலைவ, உலக முழுவதிலும் விளங்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுமுடைய குமணனே, புகழ்மேம்பட்டவண்மையுடனே பகையிடத்து உயர்த்த நீ எடுக்கப்பட்டவேல்.—எ - று.

ஆசினியொடுங்கவினியவென, ஒடு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

ஆசினியென்பது, ஒருமரம்; ஈரப்பலாவென்பாருமுளர்.

ஆர்வுற்றுப்பயிருமென்க.

பாடிவருநரும் பிறருங்கூடி இரந்தோரதற்றம் தீர்க்கவேண்டுமெனக் கருதியென்று உரைப்பாருமுளர். (௧௫௮)

யாயு மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவை யீந்த, வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே, லரவக்கடற் றானை யதிகனுங் கரவாது, நட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங் கோட்டு, நளிமலை நாடன் நள்ளியு நளிசினை, நறும்போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத்துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரி யொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர்" (சிறுபாண். ௮௪ - ௧௧௧) என வந்திருத்தல் காண்க.

(௧௫௯.) வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
தீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள் கண்டுயின்று
௫ முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்
பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி

---

௪ - ௫. சினைப்பொருட்கணவந்த வினையெச்சம் காரணகாரியப் பொருட்டாய் வினைமுதலோடு முடிந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. சூ. ௩௪ - ந; இ - வி. சூ. ௨௪௮ - உரை.

௬. "பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று" (சிலப். ௧௨ : ௯௮); படரென்னுமுரிச்சொல், உள்ளுதல் செலலுதலென்னுங்குறிப்புக்களை உணர்த்துமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௪௨ - ந.

மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
பிசைந்துதின வாடிய முலையள் பெரிதழிந்து
குப்பைக் கீரை கொய்கண் ணகைத்த
முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
நீருலை யாக வேற்றி மோரின்
றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளு
மென்றாங், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை
யைவனம் வித்தி மையுறக் கவினி
யீன்ல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்
கருவி வானந் தலைஇ யாங்கு
மீத்த கின்புக ழேத்தித் தொக்கவென்
பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப
வுயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினுந்
தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலெ னுவந்துநீ
யின்புற விடுதி யாயிற் சிறிது
குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண
வதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்

எ - அ. புறநா. ககூ0: கஅ - கூ.

௯ - கஉ. "வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த, குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை, மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத், திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு, மழிபசி" சிறுபாண். க௩௬ - ௪0.

க௪. என்வெய்யோளென்றது, மனைவியை.

கூ - க௪. "பசந்த...வெய்யோளுமெனச் செய்தெனெச்சத்திடையே அவ்வினையெச்சமுற்றும் அதன்குறிப்பெச்சமும் உடனடுக்கி முடிந்தனவும் பிறவும் 'பன்முறையானும்' என்றதனாற் கொள்க" தொல். வினை ௫. உகூ - ந.

கரு. இருவரென்றது - தாயையும் மனைவியையும்; மிக்க மூப்பினராய இருமுதுகுரவரும் கற்புடை மனைவியும் குழவியும் பசியான்வருந்தும் எல்லைக்கண் தீயனபலவும் செய்தாயினும் புறந்தருகவென்பது அறநூற்பொதுவிதி யாதலின் 'இருவர்நெஞ்சமுமுவப்ப' என்றார்; குறள். கூ௬கூ - பரிமேல்.

ககூ. "கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்கு" (பெரும்பாண். உ௪); "கருவி மாமழை கனைபெயல் பொழிந்தென" சீவக. உஎ௫உ.

உக. புறநா. ககூ0: ௪.

வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த
இசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச்சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும் போகின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழுநாளோடு பலவாகவெறுத்துத் தான்பிடித்த தண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப் பலஅடியிட்டுநடாது நூலைவிரித்தாற்போலும் மயிரையுடையளாய்க் கண்மறைந்து முற்றத்திடத்துப் புறப்படமாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்றமேனியுடனே நினைவுவருத்த வருந்தி *மருங்கிலே எடுத்த பலசிறுபிள்ளைகள் பிசைந்துமெல்லுதலால உலர்ந்தமுலையினையுடையளாய் மிகவும்வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுதலாகவெழுந்த கீரையினது முன்புகொய்யப்பட்ட கண்ணிலேகிளைத்த முதிராத இளையதளிரைப்பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக்கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி அவிழாகிய உணவைமறந்து பசிய இலையைத்தின்று †மாசோடு கூடித துணிபட்ட உடையினளாய் ‡ அறக்கடவுளைப்பழித்து உண்ணுளாகிய என்னை விரும்பியோளுமென்றுசொல்லப்பட்ட இருவருடையநெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர் சுடப்பட்டுக் கரிந்தபுனத்தை மயங்கவுழுத அகன்ற இடத்தையுடையகொல்லைக்கண் ஐவனநெல்லோடுவித்தி இருட்சியுற அழகு பெற்றுக் கோடைமிகுதியான் ஈன்றலைப் பொருந்தாத தினைக்கு இழுமெனும் அனுகரணவொலியுடனே § மின்னும் இடியுமுதலாகிய தொகுதியையுடையமழை துளியைச்சொரிந்தாற்போலத் தந்த நினது புகழைவாழ்த்திப் பசிதினலாலவருத்தமுற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமுமகிழ, மேம்பட்டு ஏந்திய கோட்டையுடைய கொல்யானையைப்பெறினும் முகமாறித் தரும்பரிசிலைக் கொள்ளேன் ; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரையத் தந்து விடுவையாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடையபொருளாயினும் கொள்வேன் ; கூரிய வேலையுடைய குமணனே, அவ்வின்புறுதற்கண்ணேபட அருளுதலைவேண்டுவேன், $ வென்றிப்புகழையுடைய வசையில்லாத சிறந்த குடியினகட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே, நின்னைப்பாடிய யான்.— எ - று.

குமண, இசைமேந்தோன்றல், நிற்பாடிய யான் கொல்களிறுபெறினும் தவிர்ந்துவிடுபரிசில் கொள்ளலேன் ; இருவர்நெஞ்சமுமுவப்ப, ஒக்கலுமுவப்ப உவந்து இன்புறவிடுதியாயிற் குன்றியுங்கொள்வேன் ; அதற்பட அருளல்வேண்டுவலெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

உஅ. புறநா. கருஅ : உஎ.

* மருங்கு - ஒக்கலை ; பழ. சகூ.

† "மாசித்திங்கண் மாசினைசின்னத் துணிமுள்ளி, னூசித்துன்ன மூசிய வாடை" சீவக. உகூஉக.

‡ "அறனெனு மடவோய்" சிலப். கஅ : சக.

§ "மின்னு முழக்கு மிடியு மற்றின்ன" ஐந்திணையைம்பது, ரு.

$ "மறம்வீங்குபல்புகழ்" (பதிற். கஉ : அ) என்பதனுரையைப்பார்க்க.

'வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையின்' என்றதற்கு, இன்ப நுகர்ந்துகழிந்த இளமைநாளுடனே மூப்புவந்து துன்பமுற்ற யாண்டுபல வுண்மையினெனினுமமையும்.

குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஆங்குமென்னும் உம்மை, இசைநிறைவு. (கருகூ)

கருO.) உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
வதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை
யவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய
நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்பத் தண்ணெனக்
குய்க்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசின்
மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற
சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்
கேடின் றாக பாடுநர் கடும்பென
வரிதுபெறு பொலங்கல மெளிதினின் வீசி
நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்
மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோனே
செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்
பல்புகழ் நுவலுநர் கூற வல்விரைந்
துள்ளந் துரப்ப வந்தனெ னெள்ளுற்

க. உருவென்னுமுரிச்சொல உட்கென்னும் பொருளில வருதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ச - ந; இ - வி. சூ. உகூO - உரை.

ச. புறநா. கருகூ: உக.

உ - ச. "பெருவறங் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக், கருவி வானந் துளி சொரிந் தாங்குப், பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கல்" பெரும்பாண். ௩ - ரு.

க - ச. புறநா. கஎச : உ௩ - அ.

எ. நெய்யுடையடிசில: புறநா. கஅஅ: ரு.

அ - கக. "திங்கணலஞ் சூழ்ந்ததிரு மீன்களெனச் செம்பொற், பொங்குகதிர் மின்னுபுகழ்க் கலங்கள்டல பரப்பி" சீவக. உOஉரு.

கரு. பலபுகழ் - கல்வி, ஆண்மை, கொடைமுதலியவற்றால் உளவாய புகழ்; "மறம்வீங்கு பலபுகழ்" (பதிற். கஉ) என்பதனுரையையும், உ௩க-ஆம் குறளின் பரிமேலழகருரையையும் பார்க்க.

கசு. "ஊக்கந்துரப்ப" புறநா. அ: ௩.

கச - சு. புறநா. கசுக: உக.

றில்லுணாத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்
கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழி
னுள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியு
நொந்தன ளாகி நுந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்தநின் செவ்வி காட்டெனப் பலவும்
வினவ லாற்ற ளாகி நனவி
னல்ல லுழப்போண் மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
[1] விடுதல் வேண்டுவ லத்தை படுதிரை
நீர்சூழ் நிலவரை யுயரநின்
சீர்கெழு விழுப்புக ழேத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயிற்றினது ஒள்ளிய சுடர் தின்னப்பட்ட மூளிந்த புலையுடையகாடு தளிர்ப்பக் கலலென ஓசையுண்டாக நடுக்கத்தைச் செய்யும் ஓசையையுடைய உருமேற்றுடனேகூடித் துளியைப் பொழிந்தாற்போலப் பசிதின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய உடம்பு அவிழ்புகுவதறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கங்கொண்ட பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணே மூழ்கும்பரிசு குளிரத் தாளிப்புச்சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய நெய்யுடைய அடிசிலைத் திங்களைச்சேர்ந்த நாளாகியமீனையொப்பப் பயின்ற பொன்னாற்செய்யப்பட்ட சிறிய நல்ல கலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக் கேடில்லையாகப் பாடுவாரதுசுற்றமெனச்சொல்லி பெறுதற்கரிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாகவழங்கித் தன்னுடைய நட்டோரினும் எம்மோடுநட்புச்செய்த நல்ல புகழையுடைய குமணன், மதுநிறைந்த தெருவினையுடைய முதிரமென்னும் மலையிடத்தான்; நீ அவன்பாற் செல்லவையாயின், நினக்கு மிகவுந்தருவனென நினது பல புகழையும் சொல்லுவார்சொலல, அதுகேட்டுக் கடிதாக விரைந்து எனது உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன்; எனதுமனை உண

கஅ. "புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து" அகநா. கஎசு: கக.

கஅ - கூ. புறநா. கருகூ: எ - அ; கசுச: ௩ - ரு; உகக: உ0 - உக.

௩0. ஏத்துகம் பல: புறநா. க0: க௩.

உகூ - ௩0. புறநா. கசுசு: உ௩; "மண்டேய்த்த புகழினான்" சிலப். க: ௩சு.

(பி - ம்.)—1 'விடுத்தல'

ணப்படுவனவற்றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையையிகழ்ந்து நினையாது உறைகின்ற புல்லிய உளைமயிர்போலும் குடுமியையுடையபுதல்வன் பலபடியும் பாலில்லாத வறுவியமுலையைச் சுவைத்துப் பால்பெறானாய்க் கூழையும் சோற்றையும்வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன்றில்லாத வறிய அடுகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங்காணாதழ, அதனைப்பார்த்து மறத்தையுடைய புலியைவரவுசொல்லி அச்சமுறுத்தியும் அம்புலியைக்காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நின்பிதாவைநினைந்து வெறுத்த நின் செவ்வியைக்காட்டெனச்சொல்லிக் கேட்டல் அமையாளாய் மிகுதிப்பட நனவின்கண்ணும் துயரமுறுவோள் வளப்பமிகத்தொலையாத செல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விரையப் பரிசில்தந்து விடுத்தலைவிரும்புவேன், யான் ; ஒலிக்குநதிரையையுடைய நீராற்சூழப்பட்ட நிலவெல்லையிலே யோங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த புகழைப் பலவாகவாழ்த்துவேம்.—எ - று.

அத்தை, அசைநிலை.

நன்கலமீஇ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியெனக.

ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது.

'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட்டோரைநாட்டியவெனினுமமையும்.

'செல்லாச்செல்வமீத்தனை' என்பதூஉம், 'நிலவரையுணர' என்பதூஉம் பாடம். (கசுo)

(கசுக.) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
டீண்டுசெலற் கொண்மூ வேண்டுவயிற் குழீஇப்
பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்
புருமுரறு கருவியொடு பெயல்கட னிறுத்து
வளமழை மாறிய வென்றூழ்க் காலை
மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
கரைபொரு மலிநீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலி
னன்பி லாடவர் கொன்றாறு கவரச்
சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று

க. "கடல்குறைபடுத்தநீர் கலகுறைபட வெறிந்து" (பரி. உ0: க); "தடிந்தெழிலி, தானல்கா தாகி விடின்" குறள், கள.

ச. புறநா. களச : உஅ; "உருமுரறு கருவிய பெருமழை" (அகநா. கருஅ) ; "உருமுரறு கருவிய பெருமலை பிற்பட" மலைபடு. ருருள.

ச - ரு. புறநா. உ0ரு : க.

கூ-க0. புறநா. கருகூ: க0-கச; "அற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங், கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர், துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலிற், புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை" கலி. ச.

வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
இற்றை நாளொடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
[1] கண்பொறி போகிய கசிவோ டுரனழிந்
தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவிசின்
றுள்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய
வுயர்மருப் பேந்திய வரைமரு ளேன்பக
டொளிதிக ழோடை பொலிய மருங்கிற்
படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மிகு குருசி
லின்மை துரப்ப விசைதர வந்துநின்
வண்மையிற் றொடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி
வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
யென்னளந் தறிந்தனை நோக்கா து சிறந்த
நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் [2] சாந்தருந்திப்
பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகல

---

௧௧. தெவிட்டல்: "புரவி புல்லுணத் தெவிட்ட" (மதுரை. ௬௬௦); 'புரவி புல்லுணத் தெவிட்டும்" நெடுநல். ௯௩ - ௪.

௧௩. பொறி - ஒளி; "பொறிவரிப் புகர்முகம்" பெரும்பாண். ௪௪௮.

௧௪. புறநா. ௧௪௬ : ௭.

௧௬. புறநா. ௩௪௦ : ௭; "பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்" தே.

௧௭. புறநா. ௩௮, ௪௨, ௯௨௫, ௧௪௦, ௧௯௭, ௨௩௮, ௩௮௭ ; நற். ௧௪௧ ; மலைபடு. ௫௭௨.

௧௬ - ௭. யானைக்கொம்புமுத்தம் : புறநா. ௧௭௦ : ௧௦ - ௧௧.

௧௯. புறநா. ௩ : ௧௦; ௭௨ : ௩ ; ௧௬௫ : ௬ ; ௩௫௧ : ௧.

௨௩. வல்லினும்-வல்லேனாயினும்; "உணர்த்த வல்லின்" (தொல். உரி. சூ. ௯௪); வல்லேன் - வன்மையிலலேன்; "பரிசின் மாக்கள் வல்லாராயினும்" பதிற். ௨௦ : ௨௨ ; புறநா. ௫௭ : ௧ - ௩ ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௨௪ - ௫. "சிரப்பான் மணிமுடிச் சேரமான் றன்னைச், சுரப்பாடு கேட்கவே பொன்னுடோன் றீந்தா, னிரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவர் தங்கொடையின் சீர்" (ஔவையார்பாடல்) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

௨௭. பொறி - உத்தமஇலக்கணம்; புறநா. ௯௮ : ௫ - ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'கண்பொறிமாறிய' 2 'சாத்தருந்து'

மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
நாண்முரசிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
றாணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப
வாளம ருழந்தநின் றானையுஞ்
சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.

அவனை அவர்பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ள்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பரப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரைமுகந்துகொண்டு விரைந்தசெலவையுடையமுகில்கள் வேண்டியவிடத்தே திரண்டு பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல்முதிர்ந்து உருமேறிடிக்கும் மின்முதலாகியதொகுதியுடனே கூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத்தரும் மழைநீங்கிய கோடைகாலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்டற்குக கங்கையினது கரையைப்பொரும் மிக்க வெள்ளம் நிறைந்துதோன்றியவாறுபோல எங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையயாதலின், யாவரோடும் உறவில்லாத ஆறலைகள்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய் முடிவதல்லாத அருஞ்சுரமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல அன்பின்றி வலிய கலைகிடந்து அசையிடும் போதற்கரிய அச்சுரத்தின்கண்ணே அளவின்றிப் பிரிந்தவர்க்கு இற்றைநாளோடுங்கூடியாண்டுகழிகவெனச்செசால்லிக கண்ணொளிமழுங்கிய இரக்கத்துடனே *வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய துன்பமுறும் எனது பெரியவறுமையுறுவோள் நினது †முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக்காணுந்தாறும் வியப்பப்பனையையொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்துப்படும்படி முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம்பேந்திய மலையையொக்கும் வலிய களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப் பக்கத்தேயொலிக்குமணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித் தலைமைதோன்ற இருந்து போதலைவிரும்பினோன்; வென்றிமிக்கதலைவனே, எனது வறுமை பின்னே நின்றுதுரத்த நின்புகழ்கொடுவரவந்து நினது கைவண்மையிலே சிலவற்றைத்தொடுத்த என்னைக் காதலித்துக்கேட்பாயாக; சிலவற்றைச்சொல்ல அறிவேனாயினும் அறியேனாயினும் விரைய எனகல்வியளவை ஆராய்ந்தறிந்தனையாய் ஆராயாது சிறந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே, எந்நாளும்; எனதுமிகுதியைக்கண்டு அரசர்நாணும்படி பெயர்

௨௯. ஐங்குறு. ௪௪௮ ; மதுரை. ௨௩௨ ; சிலப். ௧௭ : ௯.

௩௦. தாணிழல் : "வீரன் றாணிழல்", "அடிநிழற் றருக வென்றெம் மாணைவேந் தருளிச் செய்தான்" சீவக. ௪௦௬, ௧௦௮௭.

௩௧. புறநா. ௨௪ : ௨௯.

௩௨. புறநா. ௧௦ : ௧௩ ; ௧௬௦ : ௩௦.

* புறநா. ௧௪௮ : ௨-ஆம் அடிக்குறிப்பையும், "ஊக்க வேந்த னுக்கம் போல" (பெருங். ௩. ௫ : ௨௦) என்பதையும் பார்க்க.

† "இம்மியனை நுண்பொருள்க ளீட்டிநிதி யாக்கிக், கம்மியரு மூர்வர்க்ளி றேறுதல் கூட்டி" சீவக. ௪௬௫.

வேன்; சாந்து பூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத்தைப்பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடையமார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர்தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே முரசுமுழங்கும் இடனுடைத்தாய எல்லையின்கண் நினது தாணிழற்கண்வாழ்வார் நல்ல ஆபரணத்தை மிகுப்ப வாளாற்செய்யும் போரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினது படையையும்நினது சீர்மிக்க செல்வத்தையும் பலபடப்புகழ்வேம்.—எ - று.

அருஞ்சுரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றுக்கி, அவ்வருஞ்சுரமிறந்தோரெனவும், அன்பின்றியிறந்தோரெனவுங்கூட்டுக.

நின்வண்மையிற் றொடுத்தவென்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைத்துக்கொள்ளப்பட்டவெனினுமமையும்.

புகல மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்தவென்னும் பிறவினையொடுமுடிந்தன.

துன்புறுவி மருளப் பகடேறிச் செலல்நசைஇ உற்றனெனவும், மகளிர்புகலத் தாணிழலவாழ்நர் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின்தானையும் செல்வமும் ஏத்துகமெனவுங்கூட்டுக. (கசுக)

(கசுஉ.) இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை
புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல
ரிரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே.*

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவர் வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு வெளிமான்துஞ்சுவான் தம்பியைப் பரிசில்கொடுவென அவன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாதுபோய்க்

ரு. கடிமரம்- காவன்மரம்; அது பகைவரானுகாதவண்ணம் வளர்க்கப்படுவது.

சு. யானைப்பரிசில: புறநா. கருக, கசுO, ருகூச.

ரு - சு. பகைவருடைய காவன்மரத்தை அல்லது காவற்சோலையை வெட்டுதலும் வெட்டாமல் அம்மரத்திலதம்முடைய யானை பக்கட்டுதலும் அரசர்க்கியல்பு; புறநா. உரு : அ-கூ; ருசு : சு-கூ; ருஎ : கO - கக; ருரு : ச; ருசரு : க) என்பதனாலுணர்க; அனுமான் அசோகவனத்தை அழித்ததும் இங்கே அறியற்பாலது.

* மு. அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கத்துள், ஏற்றற்கு மேற்கோள்; ஏற்றலாவது, கொள்வோன் தனது சிறப்பிற் குன்றாமற்கொள்ளுதல்; (தொல். புறத்திணை. சூ. கசு - இளம்); "இரவலர்......யானே : இது பிறன்பாற் பெரிது பெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக்காட்டிய விடை" தொடை தொடை தொடை ருசு - ந.

...குமணனைப்பாடிக் குமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வெளிமானூர்க் கடிமரத்துயாத்துச்சென்று அவர்சொல்லியது.

இ - ள்.—இரப்போர்க்கு ஈந்து உண்டு காப்பாய் நீயுமல்லை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையுமல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இனி இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின்கட் காவலையுடையமரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம் கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை எமது பரிசில்; விரைந்த செலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே, இனி யான்போவல்.—எ - று.

யான்போவலென்றகருத்து: முன்னறிந்துகொடுப்பக் கொள்ளாத மிகுதி தோன்றநின்றது.

இரவலருண்மையுங்காணினியென்றகருத்து: இரப்போர்க்குப்பெருந் தன்மையுளதாதல் என்னளவிலேகாணென்பதாம்.

'யாம்பிணித்த' என்னும் பன்மை * பெருமிதந்தோன்றநின்றது.

† "நடைவயிற்றோன்று மிருவகை விடையும்" என்பதனால், இதுபெருது பெயர்ந்த பரிசில்விடை. (கசுஉ)

---

* "'யாம்' என்றது, தம்பிராட்டியாதலால், தன்பெருமிதந்தோன்ற" சிலப். உ0: கஅ - அரும்பத.

† தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், சூ. [illegible].

(கசுங.) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்
[1] பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங்
கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின்
னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு
மின்னோர்க் கென்னா தென்னொடுஞ் சூழாது
வல்லாங்கு வாழ்து மென்னாது நீயு
மெல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே
பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே.*

உ. கடும்பு - சுற்றம்; (புறநா. உஉ : உஎ), கடும்பசி - மிக்க பசி; புறநா. உசு0 : கூ.

ச. "குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கிய வாறே எதிர்கொடுப்பது" (குறள், உஉக - பரிமேல்); "கூற்றங், குறி யெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே...களிறு" முத்தொள்ளாயிரம்.

ரு. வல்லாங்கு: புறநா. சஎ : அ.

* மு. அரசன்விடைகொடுப்பப் போந்தவன்கூற்றிற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. ஙo - இளம்); "நின்னயந்துறைநர்க்கு......வளனே : இது மனைக்குமகிழ்ந்து கூறியது" (டெ. டெ. டெ. ஙகூ - ந) என்பர்.

(பி - ம்.)—1 'முன்மாண்'

திணை அது; துறை - பரிசில்.

பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப்பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனையோட்குச்சொல்லியது.

இ - ள்.—நின்னைக்காதலித்துறையும் நின்சார்வாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்ட மகளிர்க்கும் பலகுணங்களும் மாட்சிமைப்பட்ட கற்பினையுடைய நினது சுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமது சுற்றத்தினது மிக்க பசிநீங்க நினக்கு நெடுநாட்படக் குறித்த எதிர்ப்பை தந்தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்று கருதாது என்னொடுகூடி உசாவுவதுஞ்செய்யாது சதுரப்படக் குடிவாழ்க்கையை யோம்புக்கடவேமென்று கருதாது நீயும் யாவர்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே, பலாப்பழமுதலாயின தூங்கும் முதிரமென்னும் மலைக்குத்தலைவனாகிய திருந்தியவேலையுடைய குமணன் நல்கியசெல்வத்தை.—எ - று.

மனைகிழவோய், குமணனல்கிய செல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குங் கொடுமதியெனக்கூட்டுக.

நின் பன்மாண் கற்பிற்கிளைமுதலோர்க்குமென்னவியையும்; நின்றுங்குரைப் பினுமமையும்.

நீயுமென்ற உம்மை, யானுங்கொடுப்பேன் நீயுங்கொடுவென எச்சவும்மையாய்நின்றது. (கசு)

(கசுச.) ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்க ணென்
மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிந்நிலைத்

க - உ. "புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லென னட்டில, காழ்சோர் முதுசுவர்க் கணச்சித லரித்த, பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி, யொல்குபசி யுழந்த ...வளைக்கைக் கிணைமகள்" சிறுபாண். கஙஉ - சு.

ந - ரு. புறநா. உகக : உ0 - உக.

எ. புறநா. கருக : கரு- ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

ச - அ. "இல்லிதூர்ந்த...குமண : என்புழி, முலைப்பாலைகாணாது அழுகின்றது குழவியென்பது. தன்கட்டோன்றிய வறுமைபற்றி அவலம்பிறந்தது; மகமுகநோக்கி அழுகின்றாள் என்மனைவியென்பது பிறர்கட்டோன்றிய வறுமையவலம்" தொல். மெய்ப்பாடு. ரு. ரு - பேர்.

௧0 [1] தொடுத்துங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்
[2] மண்ணமை முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே*

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

தம்பியால்நாடுகோள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனூர் பாடியது.

இ - ள்.—அடுதலை மிகவுமறந்த புடையோங்கிய அடுப்பின்கட் †காளாம்பிபூப்ப உடம்புமெலியும்பசியாலவருந்திப் பாலின்மையால தோலாந்தன்மையுடனே திரங்கித் துளைதூர்ந்த பொலலாத வறியமுலையை வறிதே சுவைக்குந்தோறும் அழுகினற தனதுபிள்ளையது முகத்தைப்பார்த்து நீரால நிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர்ந்தகண்ணையுடைய என மனைவியது வருத்தத்தைப்பார்த்து இந்தவருத்ததீர்த்தற்குரியாய் நீயென நினைந்து நின்பால்வந்தேன்; நலலபோரையுடையகுமண, எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின், இவ்வாறு வறுமையுற்றுநின்றநிலைமைகக்கண் வளைத்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன்; பலவாக அடுக்கப்பட்ட பண்ணுறுதலமைந்த நரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்பட்ட நலலயாழையும் மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய கூத்தரது மிடியைக்கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந் தோயாதலால்.—எ - று.

அடுதலைமிகவும் மறத்தலாவ தேய்பின்றி உயர்ந்த அடுப்பென்றவாம்.

குமண, நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால இங்கிலேத தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலென்னெனக்கூட்டுக. (௧௬௪)

---

௧0. தொடுத்தும் - வளைத்தும்; புறநா. ௧௩௫ : ௧௭; ௧௫௪ : ௪; "வளைத்துவாங்கு பொலனிழவாதே யென்றார்" திருவால. ௧0 அ : உ.

௧௧. பண்ணமை : புறநா. ௧௭0 : ௧௩. பச்சை - யாழின் தோற் போர்வை; "விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை" (பொருந. ௫); "புகழ வினைப் பொலிந்த பச்சை" சிறுபாண். உஉ௭.

௧௩. புறநா. ௩ : உ௪ - ௬.

௧0 - ௧௩. "கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின், றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து" (குறள், ௧0௫௩) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

* மு. வாகைத்திணையின்பகுதியாகிய பரிசில்கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலைக்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩0 - இளம்); "ஆடுநனி மறந்த...குடிப்பிறந்தோயே: இது பரிசிலகடாநிலை" வெ வெ வெ ௩௬ - ந.

† காளாம்பி - காளான்.

(பி - ம்.)—1 'தடுத்தும்' 2 'மண்ணார்'

(௧௬௫.) மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே
துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ
ரின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்
றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே
தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுத
லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்
னாடிழந் ததனினு நனியின் னாதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கீயத்
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி
னாடுமலி யுவகையொடு வருவ

---

௧. 'மன்னாமை' என்பது நிலையாமையையுணர்த்துவதற்கு இது மேற்கோள்; தொல். களவி. சூ. ௩௪ - ந.

௧-௨. புறநா. ௧௮: ௩; "நின்றுநிலைஇக் கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇ" "நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து" (பதிற். ௧௪, ௮௬); "மண்ணின்மேல வான்புகழ நட்டாலும், ...சாவா வுடம்பெய்தினார்" (திரி. ௧௬); "மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னு புகழ்வேண்டிப், பெண்ணிய னல்லாய் பிரிந்தார்" (கார். ௮); "நிலலா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி, யந்நிலை யணுகல வேண்டி" (பெரும்பாண். ௪௬௬ - ௭); "தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு நிற்ப", "இன்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப" (மலைபடு. ௭௦, ௫௪௧); "ஒருவனை திரண்டி யாக்கை யூன்பயி னரம்பின் யாத்த, வுருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினாழ் காத்து வந்து, மருவிய வுருவ மிங்கே மறைந்துபோ மற்றை யாக்கை, திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே", "பொன்று மிவ்வுட லின்பொருட், டென்று நிற்கு மிரும்புகழ், பொன்று நீர்கழிந் தீர்களாற், குன்றின் மேற்குடை வேந்திர்காள்" (சூளா. சீயவதை. ௨௦௪; ஷை அரசியல். ௨௬); "மன்னா வுலகத்து மன்னிய சீர்த்தஞ்சை வாணன்" (தஞ்சை. ௨௧); "மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவ ரல்லர்கண் மாயா, வேந்திய கைகொ டிரந்தவ ரெந்தாய், வீந்தவ ரென்பவர் வீந்தவ ரேனு, மீந்தவ ரல்ல திருந்தவர் யாரே" கம்ப. வேள்வி. ௩௦.

௨-௫. மலைபடு. ௫௪௧-௩.

௬-௭. புறநா. ௭௨: ௩-௪ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௧. "கடலங் கான லாய மாய்ந்தவென், னலமிழந் ததனினு நனியின் னாதே" குறுந். ௨௪௫.

கரு லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே.*

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால்நாடுகோள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த குமணனைக் கண்டு அவன் தன்வாள்கோடுப்பக் கோண்டுவந்து இளங்குமணற்குக் காட்டிப் பெருந்தலைச்சாத்தனார்பாடியது.

பரிசில்விடையாவது,—

† "வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று."

இ - ள்.—எப்பொருளும்நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறுதலைக் கருதினோர் தம்முடையபுகழைப் பூமியிடத்தேநிறுத்தித் தாங்கள் இறந்தார்; நணுகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர்,வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள்போலப் பின்னும் தம்பெயரைநிறுத்தி உலகோடுதொடர்ந்துபோதுதலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்றுமாறியொலிக்கும் புகர்நுதலையுடைய வென்றியையுடைய யானையைப் பாவலர்க்குமிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்லபுகழையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தலைவனைப்பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்றபரிசிலன் வாடினனாகப்பெயர்தல் எனது நாட்டையிழந்ததனினும் மிக இன்னாதென நினைந்து வாளைத்தந்தான், தனதுதலையை எனக்குத்தருவானாக; அங்குத்தருதற்குத் தன்னிற்சிறந்த பொருள் வேறொன்றில்லாமையின்; வென்றிமிக்க உவகையான்வந்தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின் தமையனைக்கண்டு.—எ - று.

வருவலென்பது, காலமயக்கம்.

மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்னாதலும் இவ்வாறன்றேயென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

நின்கிழமையோற்கண்டு வருவலெனவும், வயமான்றோன்றலைப்பாடிநின்றேனாகப் பரிசிலன் கொன்னேபெயர்தல இழந்ததனினும் இன்னாதெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின், தலை எமக்கீய வாள்தந்தனன்; ஆதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக.

'இளமை யோற்கண்டு' என்றுபாடமோதுவாருமுளர். (கசுரு)

கரு. ஓடாப்பூட்கை: புறநா.கருச: கo-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

* ம. வாகைத்திணைத்துறைகளுள் 'இடையில் வண்புகழ்க் கொடை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம்; ஷை ஷை ஷை உக - ந.

† புறப்பொருள் வேண்பாமாலை, பாடாண்படலம், உசு.

(௧௬௬.) நன்றாய்ந்த நீணிமிர்சடை
முதுமுதல்வன் வாய்போகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூ
லிகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்
மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து
பொய்யோராது மெய்கொளீஇ
மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய
வுரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக
வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட
புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை
சுவற்பூண்ஞாண் மிசைப்பொலிய
மறங்கடிந்த வருங்கற்பி
னறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்
சிறுநுதற்பே ரகலல்குற்
சிலசொல்லிற் பலகூந்தனி
னிலைக்கொத்தநின் றுணைத்துணைவியர்
தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்
காடென்றா நாடென்றாங்
கீரேழி னிடமுட்டாது
நீர்நாண நெய்வழங்கியு
மெண்ணாணப் பலவேட்டு
மண்ணாணப் புகழ்பரப்பியு

க - உ. புறநா. க : க; ருசு : க - உ; "நிமிர்புன் சடையிமிர் முடியாய்", "நீர்பரந்த நிமிர் புன்சடை மேலோர் நிலாவெண்மதி சூடி", "நிமிர் புன்சடை யெம்மிறைவன்", "நிமிர்புன்சடைப் பெருமான்" தேவாரம்.

உ - ௩. "மறைமுதுமுதல்வன்" சிலப். கஉ : (ப. ௩உஉ.)

க௩. தொல். தொகை. ரு. கரு - ந; டிை இளவி. சூ. க-ந; இ - வி. சூ. எரு - உரை, மேற்.

கசு. தொல். தொகை. சூ. கரு - ந; டிை இளவி. சூ. க - ந; இ-வி. சூ. எரு - உரை, மேற்.

உக. மு. புறநா. ௩அச.

உஉ. புறநா. கரு : உ0 - உக.

உ௩. புறநா. கசு0 : உசு - ௩0.

உஉ - ௩. தொல். மரபு. சூ. எ௩ - பேர், மேற்.

மருங்கடிப் பெருங்காலை
விருந்துற்றனின் றிருந்தேந்துநிலை
யென்றுங், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்
பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந்
தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்க
ணுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ்
செல்வ லத்தை யானே செல்லாது
மழையண் ணுப்ப நீடிய நெடுவரைக்
கழைவள ரிமயம் போல
நிலீஇய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே.*

திணை - வாகை ; துறை - பார்ப்பனவாகை.

சோணாட்டுப் [1] † பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் ‡ கௌணியன்விண்ணந்தாயனை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

பார்ப்பனவாகையாவது,—

§ "கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று."

இ - ள்,—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்டசடையினையுடைய $முதிய இறைவனது வாக்கைவிட்டுநீங்காத அறமொன்றையேமேவிய நான்கு

உஅ. "காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே" பொருந. உசஅ.

உகூ-அ. "மலைத்தலைய கடற்காவிரி" (பட்டின. சு);"குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி" (மலைபடு. ருஉஎ); "குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ றாரமொடு, கடல்வலஞ் செய்திரைக் கயவாய் நெரிதரும், காவிரி" சிலப். கO : கOசு - அ.

௩O - ௩க. எண்ணிடைச்சொல் வினைச்சொற்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். இடை. ரு. சரு - ந.

௩உ. புறநா. ௩கூ-அ : க-௩ ; கருஎ : அ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௩௩ - ச. புறநா. உ : உO - உச ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

* மு. அந்தணன் வேட்டதற்கும் (தொல். புறத்திணை. ரு. கசு-இளம்); அந்தணன் வேட்டதற்கும் ஈதற்கும் (மேற்படி ரு. உO - ந) மேற்கோள்.

† பூஞ்சாற்றூர் - சோழநாட்டில முடிகொண்டானாற்றங்கரையில் உள்ளதோரூர்.

‡ கௌணியன் - கௌண்டின்னியகோத்திரத்திற்பிறந்தவன்.

§ புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், கூ.

$ முதிய இறைவன் - சிவபெருமான்.

(பி - ம்.)—1 'பூஞ்சிற்றூர்'

கூற்றையுடைத்தாய் * ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒருபழைய நூலாகிய, வேதத்திற்கு மாறுபட்ட நூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர்முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரதுமெய்போன்ற பொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்ம்மையை மெய்யென்றுகருதாமல உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச்சொல்லி † இருபத்தொருவேள்வித துறையையும் குறையின்றாகச் செய்துமுடித்த புகழமைந்ததலைமையையுடைய அறிவுடையோர்மரபிலுள்ளானே, வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீபோர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாழும் ‡ புல்வாய்க்கலையினது உறப்புததோல் நின்னதுதோளின்கண் இடப்பட்ட பூணுநூன்மீதே சிறந்துதோன்றக கொடுமையைநீக்கிய பெறுதற்கரிய கற்பினையும், அறநூலபுகழ்ப்பட்ட § சாலகத்தைச் சூடி, சிறியநுதலினையும் பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மெததென்றசொல்லையும் பலவாகியகூந்தலையுமுடையநின்னுடையநிலைமைக்குமனமொத்த நின்னுடையதுணைவியாகிய $ காதலிமார் தத்தமக்குப்பொருந்திய ஏவற்றொழிலைக்கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் நாடென்றுஞ்சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட் ¶ காட்டின் எழுவகைப்பட்டபசுவானும் நாட்டின எழுவகைப்பட்டபசுவானும் முட்டாது நீர் நாணும்பரிசு நெய்யைவழங்கியும்

---

* வேதத்தின் ஆறங்கங்களாவன:—வியாகரணம், சோதிடம், நிருத்தம், சந்தம், சிக்கை, கற்பமென்பன; "கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண, டெற்ற நிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக், குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச், சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக், காதி யந்த மிலலை" மணி. ௨௭: ௧௦௦ - ௧௦௪.

† இருபத்தொருவேள்விகளாவன:—ஸோமயஜ்ஞமும், ௭; ஹவிர்யஜ்ஞமும், ௭; பாகயஜ்ஞமும், ௭; அவற்றுள், ஸோமயஜ்ஞங்களேழாவன:—அக்கினிஷ்டோமம், அதியக்கினிஷ்டோமம், உக்தியம், ஷோடசி, வாஜபேயம், அதிராத்திரம், அப்தோர்யாமமென்பன. ஹவிர்யஜ்ஞங்களேழாவன:- அக்கினியாதேயம், அக்கினிஹோத்திரம், தரிசபூர்ணமாசம், சாதுர்மாஸ்யம், நிரூடபசுபந்தம், ஆக்கிரயணம், ஸௌத்திராமணியென்பன. பாகயஜ்ஞங்களேழாவன:—அஷ்டகை, ஆபார்வணம், சிராத்தம், சிராவணி, ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி, ஆச்வயுஜியென்பன.

‡ யாகத்தலைவர்கள் யாகஞ்செய்யுங்காலத்துக் கலைமானின் உறப்புத்தோலைப் போர்த்துக் கொள்ளுதல மரபு; "கடகரி யுரிவை போர்த்த கணணுதற் கடவுண் மாமி, யிடம்வல மாகப் பாகத் திறைவியோ டிருந்த வாபோ, லுடல்கலை யுறப்புத் தோலி னொளித்திடப் போர்த்து வேள்விக், கடனினுக் குரிய வெல்லாங் கவினுறச் சார்த்தி னானே" வில்லி—பாரதம், இராசசூய. ௧௦௪.

§ சாலகம்-ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

$ யாகங்களுட் சிலவற்றிற் பணிவிடை செய்தற்குப் பத்தினிகள் மூவருக்குக் குறையாதிருத்தல் வேண்டுமென்பது விதி.

¶ காட்டுப்பசு ஆரண்யபசுவென்றும்; நாட்டுப்பசு கிராமபசுவென்றும் வழங்கப்படும்.

மண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளைவேட்டும் மண்பொருமற் புகழைப்பரப்பியும் அவ்வாறு பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமுடிபாகிய பெரியகாலத்து விருந்தினரைப்பொருந்திய நினது திருந்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளும்காண்பேமாக, யாங்கள் ; மேற்றிசைக்கண் பொன்படுகின்ற நெடிய குடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறுமுழங்கிற் பூப்பரந்த புதுநீரையுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும் குளிர்ந்த புனற்பக்கத்தையுடைய எம் ஊரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் தின்னப்படுவனவற்றைத்தின்றும் ஏறப்படுவனவற்றையேறியும் கொண்டாடுவேமாகப் போவேன், யான் ; போகாது, மழை தலையெடுப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவரைகளையுடைத்தாய் மூங்கில்வளரும் இமயமலைபோல நிலைபெறுவாயாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதல்வன்வாய்போகாதென்றகருத்து : * அப்பெரியோனாலும் எக்காலமும் அத்தியயனம் பண்ணப்படுமென்றதாகக்கொள்க.

'வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த' என்பதற்கு மெய்ம்மைநீங்காமலவீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், 'பொய்யோராது' என்பதற்குத் தாம்பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், 'மூவேழ்துறை' என்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்டதருக்கநூலென்றும், 'ஈரேழின்' என்பதற்குக் காட்டுள் ஏழுநாளும் நாட்டுள் ஏழுநாளுமென்றும், 'கற்பினவலைசூடி' என்பதற்குக் கற்பினால் வலைசூடியென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

உரவோர்மருக, பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்துற்ற நின் திருந்தேந்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாமும்; எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ்வாறுசெய்து நீதந்தபரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவேமாகச் செலவேன் ; நீதானும் இமயம்போல நிலைபெறுவாயாகவென முடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒருமுதுநூலெனவும், கற்பையும் நுதலையும் அல்குலையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடைய துணைவியர் வலைசூடித் தொழில் கேட்பவெனவும், செல்லாது நிலீயரெனவுமியையும்.

மூவேழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொருகூறுபட்ட அருத்த நூலென்பாருமுளர்.

விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி உறப்புத்தோல்முதலியவற்றாற் புதுமையுற்றவெனினுமமையும்.

தில், விழைவின்கண் வந்தது.

'காவிரிபரக்கும்' என்பதூஉம் பாடம். (௧௬௬)

---

* "வேதநாவினர்", "பாடினர் சாமவேதம்", "சாமத்தினிசைவீணை தடவிக்கொண்டார்", "சாமவேதமோதி" தேவாரம்.

(கசுஎ.) நீயே, அமர்காணி னமர்கடந் தவர்
படைவிலக்கி யெதிர்நிற்றலின்
வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு
கேள்விக் கினியை கட்கின் னாயே
அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தலின்
ஊறறியா மெய்யாக்கையொடு
கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே
அதனால், நீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினிய
ரொவ்வா யாவுள மற்றே, வெல்போர்க்
கழல்புனை திருந்தடிக் கடுமான் கிள்ளி
நின்னை வியக்குமிவ் வுலகமஃ
தென்னோ பெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

திணை - அது ; துறை - அரசவாகை.

ஏனாதி திருக்கிள்ளியைக் கோனாட்டு * எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீதான், போரைக்காணின் அப்போரைவென்று அப்பகைவரது படையைவிலக்கி எதிர்நிற்றலான் வாள்வாய்க்கதைத்த வடுவழுந்திய உடம்புடனே கேட்டசெவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய் ; பகைவராகிய அவர்தாம், நின்னைக்காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத உடம்பாகிய வடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்; அதனால், இங்ஙனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி அவரொவ்வாதன வேறுயாவையுள ; வெல்லும் போரினைச்செய்யும் வீரக்கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையையுமுடையகிள்ளி, நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம் ; அதற்குக்காரணம் யாதோ பெருமானே, எமக்குச்சொல்லுவாய்.—எ - று.

நீ கட்கின்னாயெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்தலும், அவர் கட்கினியரெனப் புகழ்ந்ததுபோலப் பழித்தலும் சில அணிதோன்றநின்றன. (கசுஎ)

ங. புறநா. ஙஉக : சு.

க - ங. புறநா. கூஉ : க - உ ; க00 : உ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

ங - எ. "காணிலும் முருப்பொலார் செவிக்கினாத கீர்த்தியார், பேணிலும் வரந்தர மிடுக்கிலாத தேவரை" திவ். திருச்சந். கூகூ.

* புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த ஊர்களுள் 'எறிச்சி' என்று வழங்குமூர் இவ்வூர் போலும்; இது கோனாட்டைச்சார்ந்ததே. இதில், பஞ்சபாண்டவர் சுனையென்று ஐந்து பழையசுனைகளும் அவற்றின் பக்கத்தில் ஒரு பழைய சிவாலயமும் உள்ளன.

௧௬௮.) அருவி யார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்
கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்
கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கடுங்கட் கேழ லுழுத பூழி
நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவ
ருழாஅது வித்திய பரூஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவிளை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நுரைகொ டீம்பால்
மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி
வான்கே ழிரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கந்
1 கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்
செழுங்கோள் வாழை யகலிலைப் பகுக்கு
மூராக் குதிரைக் கிழவ கூர்வே
னறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி

௩-௭. "கிழங்ககழ் கேழ லுழுத சிலம்பிற், றலைவிளை கானவர் கொய்தனர்" (ஐங்குறு. ௨௭0); "கேழ லுழுத கரிபுனக் கொல்லை" ஐந்-எழு. ௧௧.

௪-௮. "உய்யாமன் மலைந்தும ராயினர், மெய்யாக விராமன் விருந்திடவே, கையார முகந்துகொண் டத்தகனு, மையா புதிதுண் டதிந்திலையோ" கம்ப. சடாயுவுயி. ௬௬.

௧௧. சாந்தவிறகு: புறநா. ௧0௮: ௧-௨; உவித்தல: புறநா. ௩௯௫: ௪; புன்கம்: "புன்க மிதவை பொம்மல் பெருங்கம" திவாகரம், ஆறுவது.

௧௨. "நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய" (புறநா. ௩௮0: ௭); "குலலை குளவி கூதளங் குவளை" (நற். ௩௭௬); "குறுங்காட் கூதளி யாடிய நெடுவரை" (குறுந். ௬0); "குளவியொடு வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணியன்" முருகு. ௧௯௧-௨.

௧௪. ஊராக்குதிரை: புறநா. ௧௫௮: ௮; குதிரைமலை பிட்டனுக் குரியதென்பதை, "வசையில வெம்போர் வானவன் மறவ, நசையின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும், பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன், மைதவழ் உயர்சிமைக் குதிரைக் கவாஅன்" (அகநா. ௧௪௩) என்பதனாலுமுணர்க.

௧௧-௪. "சாந்த ஞெகிழி, ஊன்புழுக் கயருங் குன்ற நாடன்" அகநா. ௧௭௨.

௧௫. நறைநார் - நறைக்கொடியிலிருந்து எடுத்தநார்; "நறைப்பவர்" (நற். ௫); "தண்கமழ் நறைக்கொடி கொண்டு" (ஐங்குறு. ௨௭௬); "நறைநார் வேங்கைக் கண்ணி" அகநா. ௨௮௨.

(பி - ம்.)—1 'கூதளங்கவினிய'

வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற
வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்
பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளு
மீயா மன்னர் நாண
வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

திணை-பாடாண்டிணை; துறை-பரிசிற்றுறை; இயன்மொழியும், அரசவாகையுமாம்.

பிட்டங்கொற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவி புலித்திழியும் வெய்ப்பயிலுற அகன்றவிடத்து மிளகு கொடிவளரும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்தகாந்தளினது கொழுவிய கிழங்குபிறழக்கிளறித் தணிபட்டதோடேகூடத் தறுகண்மையையுடைய கேழலுழுதபுழுதிக்கண்ணே நல்லநாள்வந்த செவ்வியைப்பார்த்துக் குறவர் அந்நிலமுழாதே அதுவே உழவாக வித்திய பரியதோரையையுடைய சிறிய தினை முற்படவிளைந்த புதுவருவாயாகிய கதிரை நல்லநாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவேண்டி மரையானைக்கறந்த நுரைகொண்ட இனியபாலை மானினது தடிபுழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பானையினது நிணந்தோய்ந்த வெளியநிறத்தினையுடைய பெரியபுறத்தைக்கழுவாதே உலைநீராகவார்த்து ஏற்றிச் சந்தனவிறகான் உவிக்கப்பட்ட சோற்றைக் கூதாளி கவின்பெற்ற மலைமல்லிகை நாறுமுற்றத்து வளவியகுலையையுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக கண்ணே பலருடனே பகுத்துண்ணும் ஊராப்படாத குதிரையென்னுமலைக்குத்தலைவ, கூரியவேலையும் நறைக்கொடியின் நாராற்றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலையினையும் வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத்தலைவ, கையாற்வழங்கும் வள்ளிய கொடையினையும் கடிய குதிரையையுமுடையகொற்ற, உலகத்தெல்லையுள் தமிழ்நாடுகேட்கப் பொய்யாத செவ்வியநா வருந்தும்படி வாழ்த்திப் பாடுவரென்றுசொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோறும்; கொடாதவேந்தர் நாணக் கெடாது பரந்த நினது வசையில்லாத வாலியபுகழை.—எ - று.

இழவ, பெரும, கொற்ற, பரிசிலர் நின்புகழையேத்திப் பாடுபவென்ப; அதனால், யானும் நின்பாற் பரிசில்பெற்றுப் பாடுவேனாகவேண்டுமெனப் பரிசிற்றுறைக்கேற்கக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதிரை, மலைக்குவெளிப்படை. நறை - * பச்சிலைக்கொடி.()

௧௮. தமிழகம்: பதிற். ௨-ஆம் பத்தின்பதிகம்; சிலப். ௮ : ௩௭; மணி. ௧௭ : ௬௨.

௧௯. புறநா. ௫௩ : ௧௧-௨; ௧௪௮ : ௬-௭.

* "பைங்கொடி - பசிலைக்கொடி ; எல்லாவற்றிலும் பசுத்திருத்தலின், பச்சிலையென்றுபெயர் பெற்றது" (முருகு. ௧௯௦-௩) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

(௧௬௯) நும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
யெடுத்தெறி தானை முன்னரை யெனாஅ
வவர்படை வருஉங் காலை நும்படைக்
கூழை தாங்கிய வகல்யாற்றுக் குன்று
விலங்கு சிறையி னின்றனை யெனாஅ
வரிதாற் பெருமநின் செவ்வி யென்றும்
பெரிதா லத்தையென் கடும்பின திடும்பை
யின்னே விடுமதி பரிசில் வென்வே
லிளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மா
ரிகலின ரெறிந்த வகலிலை முருக்கின்
பெருமரக் கம்பம் போலப்
பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வா ழியவே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ-ள்.—நும்முடையபடை பகைவர்மேற் போம் காலத்து அவரது படையாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஓக்கியெறியும் படைக்கு முன்னேநிற் றலையையாகலானும், அவர்படை அடர்த்துவருங்காலத்து நும்படையினது அணியைத்தாங்கவேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கேதடுத்துக்கிடக்கின்ற

௪-௫. புறநா. ௨௮௧, ௩௩0; "வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத், தொன்னா ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்" (மதுரை. ௭௨௫-௬); "வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல, வொருவன் றாங்கிய பெருமையானும்" (தொல். புறத்திணை. ௫. ௮); "பொருபடையுடைகற்சிறைபோன், றொருவன்றாங்கிய நிலையுரைத்தன்று" பு-வெ. ௩ : ௧௬.

௮. புறநா. ௧௩௬ : ௨-௪.

௬-௮. புறநா. ௧௫௯ : ௬-௧௫.

௯. கோசர் - ஒருவகைவீரர் ; "நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி", "ஒன்றுமொழிக்கோசர்" (குறுந். ௧௫, ௭௩); "மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற்கோசர்", "வடுவுடை முகத்தர், கடுங்கட் கோசர்", "காடபுக்கக நிறுத்த பல்வேற் கோசர்", "ஒன்றுமொழிக் கோசர்", "வாய்மொழி நிலைஇய சேண்விளங்கு நல்லிசை, வளங்கெழு கோசர்", "பல்லிளங்கோசர்", "புனைதேர்க் கோசர்", "ஊர்முது கோசர்" (அகநா. ௧௫, ௯0, ௧௧௩, ௧௯௬, ௨0௫, ௨௧௬, ௨௫௧, ௨௬௨); "அலைவயகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர்", "கடந்தடு வாய்வா ளிளம்பல கோசர்" (மதுரை. ௫0௮-௯, ௭௭௩); "கொங்கிளங் கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார் சிலவீரர்" (சிலப். உரைபெற. ௨ : அரும்பத) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன ; புறநா. ௨௮௩, ௩௯௬ - பார்க்க.

௯ - ௧௧. புறநா. ௪ : ௫ அடிக்குறிப்பு ; சீவக : ௯௯௫.

மலையையொப்ப அதனைத்தடுத்துநின்றாயாதலானும் பெருமா; நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எந்நாளும்; எனதுசுற்றத்தினது இடும்பை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே எனக்குப் பரிசில்தந்துவிடுவாயாக; வென்றி வேலையுடைய இளைய பலகோசர் விளங்கிய படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த அகன்ற இலையையுடைய முருக்காகிய பெரியமரத்தாற்செய்யப்பட்ட தூணமாகிய இலக்கைப்போலப் பொருவார்க்குத்தொலையாத நினது வென்றிவாழ்வதாக.—எ - று.

'எஞ்' என்பன, எண்ணிடைச்சொல்.

'எளிதாலத்தை' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கசுகூ)

(கஎo.) மரைபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்
பாறுடை முன்றி லங்குடிச் சீறூ
ரெல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி
வில்லுழு துண்மார் நாப்ப ணொல்லென
விழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப
வலிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுந்துடி
புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடிஞையோ டிரட்டு
மலைகெழு நாடன் கூர்வேற் பிட்டற்
குறுக லோம்புமின் றெவ்வி ரவனே
சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த

க. மரை-மரையா; ஒருவகைவிலங்கு; "மரையாமரலகவர" கலி. சு.

க - உ. நெல்லிக்காயை மரையா உண்ணும்; "நெல்லி, மரையின மாரு முன்றிற், புலவேய் குரம்பை நல்லோ ரூரே", "புரிமட மரையான் கரு நரை நல்லேறு,தீம்புளி நெல்லி மாந்தி" (குறுந். உ௩ரு, ௩கஎ); "புல்லிலைப் பராரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய், கான மடமரைக் கணநிரை கவரும்" "பளிங்கத் தன்ன தோற்றப், பல்கோ ணெல்லிப் பைங்கா யருந்தி, மெல்கிட் கவுள மடமரை யோர்க்கும்" அகநா. சுகூ, ௩கூகூ.

ச. புறநா. ௩௩க: உ; "வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்" "வானம் வேண்டா வில்லே ருழவர்" (அகநா. ௩ரு, கக௩); "வில்லே ருழவர் பகை கொளினும்" குறள், அஎஉ.

சு - எ. புறநா. ௩எo : சு; "துடிக்குடிஞைக் குடிப்பாக்கத்து" (பொருந. உகo); "ஆகுளி கடுப்பக், குடிஞை யிரட்டு நெடுமலை" மலைபடு. கசo - சக.

அ. பிட்டன்: புறநா. கஎஉ : அ; அகநா. எஎ, கச௩.

கo - கக. யானைக்கோடு முத்தம் பயத்தல்: புறநா. கசுக : கசு - ௬ "முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற" (பதிற். ௩உ); "பெருங்களிற்ற

வெளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கீத்து
நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவர்க்
கிரும்பு பயன்படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொரூஉ
முலைக்கல் லன்ன வல்லா ளன்னே.

திணை - வாகை ; துறை - வல்லாண்முல்லை ; தானைமறமுமாம்.
அவனை உறையூர்மருத்துவன்தாமோதரனார் பாடியது.

வாகைமுல்லையாவது,—

* "இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று."

இ - ள்.—மரையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலியை யுடைத்தாய் அதனாலே விதையாகிய பரலுடைத்தாகிய முற்றத்தினையுடைய அழகிய குடியையுடைய சிறிய ஊரின்கட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித்திரிந்த கல்வியில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏரானுழுதுண்பாருடைய நடுவே ஓசையையுடைத்தாக இழிந்தபிறப்பினையுடைய புலையன் தனது வலியகைசிவப்ப வலியாக முடுக்கிக்கொட்டும் வலியகண்ணையுடைய அச்சத்தைச்செய்யுந்துடி புலிகிடக்கும்பெரிய மலையின்கட் பேராந்தையோடு கூடியொலிக்கும் மலைபொருந்திய நாட்டையுடையனாகிய கூரியவேலையுடைய பிட்டனை அணுகுதலைப் பரிகாமின், பகைவீர்; அவன் சிறுகண்ணையுடைய யானையினது வெளியகோடு தரப்பட்ட ஒளிவிளங்குமுத்தத்தை விறலியருக்குக்கொடுத்து நாரைப்பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க † கள்ளாகிய தெளிவைப் பண்பொருந்திய நல்லயாழினையுடைய பாணர் சுற்றத்தை நுகர்வித்து இவ்வாறு தன்பாற் பரிசில்நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனா யிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப்பயப்படுத்துகின்ற வலியகையை

முத்துடை வான்கோடு" (நற். ௩0௪ - ௫) ; "யானை, முத்தார் மருப்பு" (குறிஞ்சி. ௩௫ - ௬); "யானை, முத்துடை மருப்பின்" மலைபடு. ௫௧௭ - ௮.

௧௨. புறநா. ௨௭௨ : ௩; "நாரரி நறவுண் டிருந்த தந்தைக்கு", "பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த விப்பி, நாரரி நறவின் மகிழ்நொடைக் கூட்டும்" அகநா. ௨௧௬, ௨௯௬.

௧௩. பண்ணமைநல்லயாழ்: புறநா. ௧௫௪: ௧௧.

௧௨ - ௩. புறநா. ௧௭0: ௧0 - ௧௧.

௧௭. உலைக்கல்: குறுந். ௧௨.

௧௪ - ௭. புறநா. ௧0௯: ௧௧ - ௮; ௧௭௮ : ௬ - ௧௧.

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௩.

† புறநா. ௨௨௪: ௧ - ௪.

யுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடேயேற்று மாறுபடும் உலையிடத்து அடைகல்போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - று.

பிட்டன் நசைவர்க்கு மென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்ன வல்லாளனாதலால், தெவ்விர், அவனைக் குறுகலோம்புமினெனக்கூட்டுக.

வலிதுரந்தென்பதற்கு மாற்றார்வலியைக்கெடுத்தெனினுமமையும்.

நார்பிழிக்கொண்டவெனபதற்குக் கோதைப்பிழிந்துகொணடவெனினுமமையும். (கஎ0)

(கஎக.) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை
நின்று செலினுந் தருமே பின்னு
முன்னே தந்தனெ னென்னாது துன்னி
வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி
யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்
றான்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப
வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்ற
னினமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினுங்
களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு
மருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே
யன்ன னாகலி னெந்தை யுள்ளடி
முள்ளு நோவ வுறாற்க தில்ல
வீவோ ரரியவிவ் வுலகத்து
வாழ்வோர் வாழவவன் றாள்வா ழியவே.*

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—இன்றுபோகினும் தருவன் ; சிறிதுநாட் கழித்துப்போகினும் தருவன் ; பின்னையும் முன்னே தந்தேனென்னாது பயின்று நாடோறும்

க - ரு. புறநா. கசஉ : ரு.

க - எ. புறநா. சஉ : க ; க0க : க - ர ; கஅ0 : க - எ; உ0ங: க - கூ.

க0. புறநா. கருக: ங - ௯; கருங : உ.

கஉ - ங. ‘உள்ளங்காலில் முள்ளுத்தையாமலிருக்கவேண்டும்’ என்பது ஒருபழமொழி.

கரு. புறநா. எ0: கக-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; ஙஅஉ, ஙஅகூ.

* மு. “இன்று செலினும்...தாள்வாழியவே : இது படர்க்கையாகிய இயன்மொழிவாழ்த்து” தொல். புறத்திணை. சூ. ஙரு - ந.

செலினும் பொய்யானாகி யாம்வேண்டினபடியே எம்முடைய வறியகலத்தை நிரப்புவோன்; தான்விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசுவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்தியவேலையுடையகொற்றன்; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சேக்களைத் தொழுவோடேவேண்டினும் களத்தின்கண்மலிந்த நெல்லின் குப்பையைவேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றுடனேவேண்டினும், பெரியதகைமையையுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங்கூற்றையுடையான்; அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முள்ளும் உறப்பட நோவச் செனறு உறுதொழியவேண்டும், ஈவோரரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர்வாழும்பரிசு அவனுடைத்தாகிய தாளாக.—எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். இல, விழையின்கண் வந்தது.

திருந்துவேற்கொற்றன், பெருந்தகை, சேக்களொடுவேண்டினும், நெல்லின் குப்பைவேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடுவேண்டினும் நமக்கேயன்றிப் பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுந் தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம் வறுங்கலம் நிறைப்போன்; தான்வேண்டியாங்குத் தன் இறையுவப்ப அருந்தொழில்முடிப்பானாகவேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுறற்க; வாழ்வோர் வாழ அவன்தாள் வாழியவெனக் கூட்டுக.

'வாழ்வோர்வாழவ்' என்றது, வாழ்வோர்வாழும் வாழ்வெல்லாம் அவன் தாள்வாழ்கவென்றுரைப்பினுமமையும்.

தாளை முயற்சியெனினுமமையும். (கஎக)

(கஎஉ.) ஏற்றுக வுலையே யாக்குக சோறே
கள்ளுங் குறைபட லோம்புக வொள்ளிழைப்
பாடுவல் விறலியர் கோதையும் புனைக
வன்னவை பிறவுஞ் செய்க வென்னதூஉம்
பரியல் வேண்டா வருபத நாடி
யையவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தி
ஞெளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்
வன்புல நாடன் வயமான் பிட்ட

உ - ரு. புறநா. கக: கக - உ.

எ. மணி இருளைப்போக்குமென்பதை, "இருள்பருகுமணி" (சீவக. கசுக) என்பதன் உரையாலுமுணர்க.

அ - கo. பிட்டன் - சேரனுடைய வீரன்; புறநா. கஎo: அ; "வானவன் மறவன் வணங்குவிற் றடக்கை, யானா நறவின் வண்மகிழ்ப் பிட்டன்", "வானவன் மறவ, னசையின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும், பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன்" அகநா. எஎ, கசரு.

நேரமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை
மாவள் ளீகைக் கோதையு
மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலையை ஏற்றுக; சோற்றை ஆக்குக; மதுவையுநிறைய உண்டாக்குக; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதலவல்லவிறலியர், மாலையும் சூடுக; அத்தன்மையனமற்றும் செய்க; சிறிதும் இரங்குதல் வேண்டா, மேல் வரக்கடவ உணவை ஆராய்ந்து ஐவனநெல்லைக்காப்பார் காவற்கிட்டப்பட்ட தீ அவ்விடத்துக்கெட்டகாலத்து ஒளிவிளங்கும் திருந்தினமாணிக்கம் செறிந்த இருளைத்துரக்கும் வலியநிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலியகுதிரையையுடையபிட்டன்; பொருதற்கரியபோரை வெல்லும் வேலும் அவன்றலைவனாகிய பெரிய வள்ளியகொடையையுடைய கோதையும் அவனோடுபகைத்தவேந்தரும் நெடிதுவாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொள்மன்னரும் நெடிதுவாழியர்; அதுவேவேண்டுவது; மேல்வரும் உணவைத்தேடி என்னதூஉம் பரியல் வேண்டா; ஆதலால், ஏற்றுக; ஆக்குக; ஓம்புக; கோதையும்புனைக; பிறவும்செய்கவெனமாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண்மன்னரும் வாழியரென்றகருத்து: இவன்வென்றுதிறை கொள்வது அவருளராயினென்பதாம்.

விறலியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது.

வேண்டாவென்பது, வினைமேனின்றதோருமுற்றுச்சொல்.

அன்னவைபிறவுமென்பது, பூசுவன உடுப்பன பூண்பன முதலாயின வற்றை.

வருபதநாடியென்றோதி, ஐவனத்துக்குவரும் இடையூறுநாடியென்று அதனைக் காவலென்பதனொடுமுடிப்பினுமமையும். (௧எ௨)

---

௯. "கைவண் செரீஇய ஞெலிகோலாத் தமர்சுடர் துயர்த்த வேல" அகநா. ௧எ௫.

௧௦. "வான நாண வரையாது சென்றோர்க், கானாது ஈயுங் கவிகைவண் மைக், கடுமான்கோதை" புறநா. ௫௪ : ௩ - ௮.

(௧எ௩.) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை

---

௧. பண்ணன் : புறநா. ௭௦ : ௧௩ ; ௧௮௧ : ௩ ; ௩௮௮; வாழ்த்துதற் பொருண்மைக்கண்வந்த யகரவீற்று வியங்கோள்வினைமுற்றிற்குமேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௨௪௭; இ-வி. சூ. ௨௩௬ - உரை.

யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளிமிழ்ந் தன்ன
வூணொலி யரவந் தானுங் கேட்கும்
பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி
முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேருஞ்
சிறுநுண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்
சோறுடைக் கையர் [1] வீறுவீ றியங்கு
மிருங்கிளைச் சிறாஅர்க் காண்டுங் கண்டு
மற்று மற்றும் வினவுதுந் தெற்றெனப்
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்ல
மணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணனைச் சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் பாடியது.

இ - ள்.—யான் உயிர்வாழுநாளையும்பெற்றுப் பண்ணன்வாழ்வானாக; பாணரே, காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலனது சுற்றத்தின்வறுமையை. புது வருவாயையுடைத்தாகிய பழுத்தமரத்தின்கண்ணே புள்ளினமொலித்தாற் போன்ற ஊணொலியுண்டாகிய ஆரவாரந்தானுங்கேட்கும்; காலந்தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப்பார்த்துத் தம்முட்டைகளைக்கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையடையும் மிகச்சிறிய எறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தையொப்பச் சோறுடைக்கையினராய் வேறுவேறுபோகின்ற பெரியசுற்றத்தோடுங் கூடியபிள்ளைகளைக்காண்பேம்; கண்டுவைத்தும் எம்பசிவருத்தத்தானும் வழிவரல்வருத்தத்தானும் பின்னரும்பின்னரும் விதுப்புற்றுக் கேளாநின்றேம்; தெளிய, பசிநோய்தீர்க்குமருத்துவனது மனை அணித்தோ? தூரித்தோ? எங்களுக்கு நீர்சொல்லுமின்.—எ - று.

---

௩ - ௪. புறநா. ௭௭ : ௧ ; ௩௭௦ : ௧௧.

௫ - ௭. கருத்து: "இனித் தெளிவு எ - து, எறும்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின் மழை பெய்தது மழைபெய்யுமென்பது" (தொல். வினை. சூ. ௪௫ - இளம்); "எறும்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின மழைபெய்தல் நூலாற்றெளிந்தான் அவை முட்டைகொண்டு தெற்றியேறியவழி, மழை பெய்யாமுன்னும் மழை பெய்தது, மழை பெய்யும் என்னும்; ஆண்டு எதிர்காலத்திற்குரிய பொருள் இறந்தகாலத்தானும் நிகழ்காலத்தானும் தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க", "எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறியது கண்டுழி மழை பெய்வதாமென்னுது மழைபெய்தது பெய்கின்றதெனக்கூறுதல் தெளிவு" ௸ ௸ ௸ ௪௮ - சே; கல்: ந; நன் - மயிலை. சூ. ௩௮௩; நன் - வி. சூ. ௩௮௪.

௧௧. "பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ, ரிசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது", "பசிப்பிணிமருந்து" மணி. ௧௧: ௮௦-௮௧; ௨௮: ௨௧௭.

௧௨. வினைக்குறிப்புச்சொல், பிறிதின்கிழமையாகிய உடைமைப்பொருள் பட நிற்றற்கு மேற்கோள்' தொல். வினை. ௨௰ - சே; கல்; ந.

(பி - ம்.)—1 'வீற்றுவீற்று'

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக்குறைந்துநின்றது. தானென்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப்போகின்றான் வருகின்றவரைக்கண்டுவினவுவான் பண்ணனது இயல்புகூறிவாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமுங்கேட்கும்; சிறாரைக்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்னாநின்றான்; இவன கடும்பினது இடும்பையைப் பாணர்காண்க; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர்வறுமையைத்தீர்க்கின்ற பண்ணன் வாழியவென்று பெறப்போகின்றானைக்கண்டு பெற்றுவருகின்றான் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பினுமமையும். இதற்கு என்னாநின்றானென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

அன்றியும், பரிசிற்குச்செல்கின்றான், பசிப்பிணிமருத்துவனில்லம் அணித்தோசேய்த்தோவென்று பலகாலும்வினவ, அதனை உட்கொண்டு, ஊணொலியரவமுங்கேட்கும்; இருங்கிளைச்சிறார்க்காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும்வினவுதுமெனச் சாதியொருமையாலுளப்படுத்திக்கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும் கேட்கவும்படுவது நுமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின் எமக்கென்று அவனைநோக்கிக்கூறி, பின்பு இங்ஙனம் என் வறுமையும்தீர்த்து இவன்வறுமையுந்தீர்க்கவிருக்கின்ற பண்ணன் யான் வாழுநாளும்பெற்றுவாழ்வானாகவெனப் பரிசில்பெற்றுவருகின்றான் தன்பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியவாறாகவுரைப்பாருமுளர்.

இனி, செல்கின்றான்பக்கப்பாணருள் ஒருவன் ஆண்டுநிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணரைநோக்கிக் கூறியதாகவுரைப்பாருமுளர்.

ஈண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனை.

'மற்றும்மற்றும் வினவுந்தெற்றெனா' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (௧௭௩)

(௧௭௪.) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணா
திருள்கண் கெடுத்த பருதி ஞாலத்
திடும்பைகொள் பருவர றீரக் கடுந்திற
[1] லஞ்சன வுருவன் றந்து நிறுத்தாங்
கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலை
முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு

௬. "அரசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலை" சிலப். ௪: ௮; ௨௭: ௧௩௨.

௭. "வள்வார்முரசங் கறங்கும்மணி முன்றில் வேந்தர்" நைடதம், அன்னத்தைத்தூது. ௬௪.

(பி - ம்.)—[1] 'அஞ்சனவண்ணன்'

திரங்குபுன னெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி
மல்ல னன்னாட் டல்ல றீரப்
பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய
மையணி நெடுவரை யாங்க ணொய்யெனச்
செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட
வெள்ளறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை
யருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்
மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை
புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படுந
விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்
சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் நும்மு
னீண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுணீஇய
ருயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாகலி
னறுகொன் மருங்கின் மாதிரந் துழவுங்
கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்
கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

---

௧௦. "பொய்யாச் செந்நா" (புறநா. ௧௬௮ : ௧௯); "மரம்புரிகொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நலலிசைக்கபிலன்" பதிற். அரு.

௧௧. "மைபடுமாலவரை" (நற். ௩௭௩.) "மைபடுமாமலை" அகநா. ௧௫௩.

௧௨. செருப்புகன் மறவர்: புறநா. ௩௧ : ௯ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "செருவேட்டுச் சிலைக்குஞ் செங்கணாடவர்" (அகநா. ௧௫௭); "ஒன்னுரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்" மதுரை. ௭௨௬.

௧௦ - ௧௩. முள்ளூர்மலை மலையனுடையதென்பதும் அதனைக் கபிலர் பாடியதும் இந்நூல ௧௨௩ - ஆம் பாடல் முதலியவற்றுலும் விளங்கும்.

௧௫. புறநா. ௩ : ௧; "மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன்", "மதிமருள் வெண்குடை மன்னவ" (மணி. ௪ : ௨௭ ; ௨௨ : ௧௬௪); "மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல யானைத், தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்" நாலடி. ௨௧.

௧௯ - ௨௦. "ஈண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல், காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரலலது" (மணி. ௧௪ : ௩௮ - ௯); "புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க மென்னுமீ தருமறைப் பொருளே" கம்ப, நகர. ௫.

௨௦ - ௨௩. "சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ, ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன, நீயோ தோன்றினை" மணி. ௧௦ : ௧௦ - ௧௨.

மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல வுணங்கக்
கோடை நீடிய பைதறு காலை
யிருநில னெளிய வீண்டி
யுருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

மலையமான் சோழியவேனாதி 1 திருக்கண்ணனை மாறோக்கத்துநப் பசலையார்பாடியது.

இ - ள்.—பிறரைவருத்தும் அச்சத்தினையுடைய அசுரர் திரள் கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, செம்மைக்கண்ணே விளங்காநின்ற தலைமையினையுடைய ஞாயிற்றைக் காணாமையால இருளானது உலகத்தாரது கண்ணைமறைத்த வட்டமாகிய உலகத்தினது நோய்கொண்ட துன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தையுடைய திருமேனியையுடையகண்ணன் அந்தஞாயிற்றைக்கொண்டுவந்து இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரநீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறுத்தினாற்போலப் பகைவேந்தரொடுபொருது உடைந்துபோதலால் தம் வேந்தனை இழந்துழலும் இன்னாமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசு இரைந்துமுழங்கும் செண்டுவெளியையுடைய கோயிலுடனே கரையைப்பொருது முழங்கும் நீராலே உடைந்து ஆழ்ந்தோடுகின்ற மிக்க பெரிய காவிரியையுடைய வளவிய நலநாட்டினது துயரங்கெடப் பொய்யாதநாவினையுடைய கபிலனாற்பாடப்பட்ட முகிலணிந்த பெரிய மலையிடத்து விரையப் போரைவிரும்புமறவர் ஓடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய முள்ளூரின்மலையுச்சியின்கண் பிறராற்காண்டற்கு அரிய இடத்தின்கணிருந்த பெரியவென்றியையுடைய சோழனது திங்கள் போலும் வெண்குடையைத் தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்டாக. நிலைபெறுவித்த புகழ் மேம்படுந, வரைமுழைஞ்சில்வாழும் புலியையெழுதப்பட்ட இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலையுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்ட கண்ணியையும் பெரிய புகழினையுமுடைய நும்முன்னாகிய தந்தை இவ்வுலகத்துச் செய்யப்பட்ட நல்ல அறத்தின்பயனை ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய் நுகரவேண்டிப் போனானாதலின், நல்ல நெறியைக்கொண்ற பக்கத்தினையுடைய திசையெங்குஞ் சூழ்வரும் கவலையுற்றமனத்தின்கண் வருத்தங்கெட நீவந்துதோன்றினாய், இணர்ந்தமாலையையுடையதலைவ, மலையிடம்பொடியக் காடு தீமிக மிக்க நீரெல்லையையுடைய நீர்நிலைகள்பலவும் முளிய இவ்வாறு கோடை நீடப்பட்ட பசுமையற்றகாலத்துப் பெரியநிலங்குழியும்பரிசு திரண்டு உருமேறுமுழங்கும் மின்முதலாயினதொகுதியையுடைய மழை சொரிந்தாற் போல.—எ - று.

---

௨௫ - ௬. "உருகெழு மண்டிலங், கயங்கண் வறப்பப் பாஅய் நன்னிலம், பயங் கெடத் திருகிய பைதறு காலை" அகநா. ௨௯௮.

௨௮. புறநா. ௧௬௧ : ௪.

௨௯ - ௮. புறநா. ௧௯௦ : ௧ - ௯.

(பி - ம்.)—1 'திருக்கிள்ளியை'

முற்றமென்றது, அதனையுடையகோயிலை.

வெளிமுற்றமொடு வெண்குடை காட்டியென இயைப்பினுமமையும்.

கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூணென்றுமாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கு முற்றமொடு நாட்டு அல்லல் தீர வளவன்வெண்குடைகாட்டி அக்குடைநிறுத்த புகழ்மேம்படுந, நிரைத்தாரண்ணல்; நும்முன் பெயர்ந்தனனாகலின், நெஞ்சத்து அவலந்தீரப் பைதறுகாலை மழை பொழிந்தாங்கு நீதோன்றினை; ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னையெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவுணர் கணங்கொண்டொளித்தென ஞாயிறுகாணாத பருவாறீர அஞ்சனவுருவன் தந்துநிறுத்தாங்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும் பொருவுழிப் பகலும் இராப்போல இயங்கித் தாம்போர்செய்தற்பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் கரந்தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உள்ளபருவாறீரத் திருமால அதைக்கொண்டுவந்துவிட்டதொருகதை.

'விடர்ப்புலிபொறித்தகோட்டை' என்றதனால, சோழனொடுதொடர்புபட்டு * அவனுக்குத் துப்பாதல் தோன்றி நின்றது.

'ஆறுகொண்மருங்கின்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கஎச)

* "மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென வேத்தினர் தரூஉங் கூழே" புறநா. கஉஉ: ரு - சு.

(கஎரு.) எந்தை வாழி யாத னுங்கவென்
னெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே
நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலை
யென்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுது
மென்னியான் மறப்பின் மறக்குவென் வென்வேல்
விண்பொரு நெடுங்குடைக் [1] கொடித்தேர் மோரியர்
திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
வுலக விடைகழி யறைவாய் நிலைஇய
மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்
பலர்புர வெதிர்ந்த வறத்துறை நின்னே.

க. ஆதனுங்கன் : புறநா. ௩அகூ : கரு.

அ. "உலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கி" சிலப். கo : உஎ.

சு - அ. "விண்பொரு நெடுங்குடை யியறேர் மோரியர், பொன்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த வறை", "வம்ப மோரியர், புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த, விலங்குவெள் ளருவிய வறை", "மோரியர், தென்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிற்கு, விண்ணுற வோங்கிய பனியிருங் குன்றத், தொண்கதிர்த் திகிரி யுருளிய குறைத்த வறை" அகநா. சுக, உருக, உஅக.

(பி - ம்.)—1 'கொடித்தேரோரியர்'

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனார் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடைய இறைவ, வாழ்வாயாக ; ஆதனுங்க, யான் ஒன்றைச்சொல்லநினைப்பின், நினதுபுகழல்லது சொல்லாமையால், எனது நெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்குநின்னைக் காணுநிற்பர் ; நின்னையுடைய யான் நின்னைமறப்பின் மறக்குங்காலமாவது சொல்லக்கேட்பாயாக ; என்னுடைய உயிரானது என்னுடம்பைவிட்டு நீங்குங்காலத்தும் என்னை யான்மறக்குங்காலம் உண்டாயின் அப்பொழுதுமறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றிவேலையுடைய விசும்பைப்தோயும் நெடியகுடையினையும் கொடியணிந்த தேரினையுமுடைய நிலமுழுதுமாண்டவேந்தரது திண்ணிய ஆர்சூழ்ந்த சக்கரமியங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால் நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும்ஒருபெற்றியே நிலைபெற்று விளங்கும் பாந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டலத்தையொப்ப நாள்தோறும் இரவு பகலென்னுமல் பலரையும்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியே விளங்கிய அறத்துறையாகியநின்னை.—எ - று.

எந்தை, வாழி ; ஆதனுங்கனே, மண்டிலத்தன்ன அறத்துறைநின்னை நின்னுடையேனாகியயான் மறப்பின் மறக்குங்காலமாவது என்யான்மறப்பின் மறக்குவென் ; ஆதலால், என்னெஞ்சைத்திறப்போர் நிற்காண்குவரெனக் கூட்டி வினைமுடிக்க.

மோரியராவார் - சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதரரும், நாகருமென்ப.

'திகிரி திரிதரக்குறைந்த' என்றோதி, சக்கரவாளத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உலகத்து மோரியர் திகிரி ஊடறுத்துச்சேறலிற் குறைந்த பிளவுபட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக்கண் நிலைபெற்ற ஆதித்தமண்டலமென்றுரைப்பாருமுளர். (௧௭௫)

(௧௭௬.) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்
கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்
யாமையீன் புலவு நாறு முட்டையைத்
தேனா றாம்பற் கிழங்கொடு பெறூஉ
௫ மீழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்
பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சீறியா

---

௧. "விளையா டாயமொடோரை யாடாது" (நற். ௬௮); "ஓரை யாயங் கூற", "ஓரைமகளிர்" குறுந். ௪௮, ௩௧௬, ௪௦௧.

௩. ஆமைமுட்டை : "நிறைச்சூ லியாமை மறைத்தீன்று புதைத்த கோட்டுவட் டுருவின் புலவுநாறு முட்டை" அகநா. ௧௬௦.

௫. "புனலம் புதவின் மிழலை" புறநா. ௨௪ : ௧௧.

ழில்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
யுடையை வாழியெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீ
ரோரூ ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணா
வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சமவன்
கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

* ஓய்மான் நல்லியக்கோடனைப் புறத்திணைநன்னாகனார்பாடியது.

இ - ள்.—விளையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளியவளையையுடைய மகளிர் கேழற்பன்றியுழுத கரியசேற்றைக்கிளறின், அதன் கணணே ஆமையினைப் பட்ட புலாஅறும்முட்டையைத் தேனாறும் ஆம்பலினது கிழங்குடனே பெறும் இழுமென்னும் அருவிகாரணமுண்டாகமுழங்கும் நீர்வழங்கும்வாய்த் தலைகளையுடைய பெரிய மாவிலங்கையென்னும் ஊர்க்குத் தலைவன், சிறிய யாழையுடைய வறியோர்தொடுக்கும் புகழ்மாலைசூடும் நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீயுடையையாதலான், என்னைப் பொருந்தியவிதியே, நீ ஒரு குறையுடையையல்லை, வாழ்வாயாக; பாரியது பறம்பின்கட் குளிர்ச்சியை யுடைய சுனையிடத்துத் தெளிந்தநீர் போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒரூரின்கண்ணேயுண்டாதலின் அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உணகின் றேமென்று நெகிழ்ந்திருந்தாரையொப்ப அவனைக்காணுதொழிந்த நாட்கள் எனக்கு நாட்களாய்க்கழிந்தனவல்லவென்று உட்கொண்டு அவனொடுதொடர்ந்த †நட்பு இன்றேபோல இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வரு

௭. "இல்லோர் செம்மல" சிலப். ௧௫ : ௯௦.

௬ - ௭. "நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும்,...பல்லியக் கோடியர் புரவலன் பேரிசை, நல்லியக் கோடனை", "செல்லிசை நிலைஇய பண்பி, னல்லியக் கோடனை" சிறுபாண். ௧௨௦ - ௨௬; ௨௬௮ - ௯.

௭. "அறிந்தோர் சொன்மலை" ழநது. ௨௬௩.

௮. "நல்லைமன் றம்ம பாலே" குறுந். ௨௨௯.

௯. ழ. புறநா. ௩௩௭ : ௯; குறுந். ௧௯௬ : ௩.

௯ - ௧௦. "இனியே, பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர், தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும், வெய்ய வுவர்க்கு மென்றனிர்" குறுந். ௧௯௬.

௧௧ - ௨. செய்யாவெனனும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் வினைமுதலும் இறந்தகாலமும் தழுவிவந்ததற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௩௪௩.

௧௩. சாயல ஆணபாலார்க்கும் கூறப்படுதல, "நீரினு மினிய சாயற் பாரிவேள்" (புறநா. ௧௦௫) என்பதனாலும் அதன் குறிபபாலும் உணரலாகும்.

* இவன், பத்துப்பாட்டிற் சிறுபாணாற்றுப்படைததலைவன்.

† "இன்றே போல்கநும் புணர்ச்சி" புறநா. ௫௮ : ௨௮.

னைக்கு இரங்காநின்றது என்னுடையநெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந்தோறும்நினைந்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக்காணுந்தோறும் நினைந்து வழிநாட்கிரங்கும்; என்னைப்புணர்ந்தவிதியே, நீ நல்லியக்கோடனை உடையையாதலால், நீ என்னகுறையையுடையை; நீவாழவாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'இல்லோர்சொன்மலை' என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைச்சூடுமென்றும், 'எற்புணர்த்தபாலே' என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டியவிதியேயென்றும், 'வழிநாட்கிரங்கும்' என்பதற்கு இன்னும் இவனொடுதொடர்ந்தநட்பு இடையற்றுக்கழியுங்கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (கஎசு)

(கஎஎ.) ஒளிறுவாண் மன்ன ரொண்சுடர் நெடுநகர்
வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யானை
தமரெனின் யாவரும் புகுப வமரெனிற்
றிங்களு நுழையா வெந்திரப் படுபுழைக்
கண்மா றீட்ட நணிநணி யிருந்த
குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகிப்
புளிச்சுவை வேட்ட செங்க ணாடவர்
தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்
மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேறிக்
கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
டெயினர் தந்த வெய்ம்மா னெறிதசைப்

க. "ஒளிறுவாட் பொருப்பன்" பரி. உஉ: க.

உ. கண்வெளிறுபோதல்: "நீளிடை யத்த நோக்கி வாளற்றுக், கண்ணுங் காட்சி தௌவின" (நற். ௩கூஎ); "என் கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே" (குறுந். சச); "கோலஞ் செயபவர் கோல வெறிப்பினன், மாலை வண்டின மாலைக்கண கொண்டவே" (சீவக. உ௩கூஎ); திரங்கல் - உலர்தல்; "நிழலிடம் பெறாது, மடமா னம்பிணை மறியொடு திரங்க' ஐங்குறு. ௩உசு.

க - உ. "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப், புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை - பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத், தவந் தாற் றவஞ்செய்யா தார்" நாலடி. ௩க.

ரு. "நணிநணித் தாயினுஞ் சேஎய்ச் சேய்த்து" பரி. கஎ: உரு.

கூ. "களவுட்புளி" (புறநா. ௩ருஉ); "களவும் புளித்தன" அகநா. ௩கூச

க0. புறநா. ககரு: ௩ - ச.

கக. "காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவல்" மலைபடு. க௩ரு.

பைஞ்ஞிணம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை
கடு வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய
விரும்பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகிழான்காரியாதியை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ-ள்.—விளங்கிய வாளையுடைய வேந்தரது ஒளியமைந்த திணையுடைய உயர்ந்தகோயிற்கண் கண்ணொளிகெடப் பலநாள் நின்றுலர்ந்து அவ்விடத்துப் பாடிப்பெற்ற பொற்பூவையணிந்தயானே, தமக்குச்சிறந்தாராயின் எல்லாரும் எளிதிற்புகப்பெறுவா. போராயின், திங்களாலும் நுழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டியவாயிலையுடைத்தாய்க் கள்ளை ஒருவர்க்கொருவர் மாறுமாறாகநீட்டிட ஒன்றற்கொன்று அணித்தாயிருந்த குறிய பல அரணின்கண்ணேயிருந்து அக்கள்ளை நிரம்பவுண்டுகாலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால் விடாய்மிக்குப் புளிச்சுவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்த கண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனியபுளிப்பையுடைய களாப்பழத்துடனே துடரிப்பழத்தைத்தின்று வெறுப்பிற் கலையாரத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகுகின்ற நல்ல கானயாற்றினது மணற்குன்றின்கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரிய பெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரிலபட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொடுவரப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது கடியப்பட்ட தசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதியவெண்சோற்றுகட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுக்கச்சொரியப் பெரியபனையோலையானியன்ற குடையிலே நுகரும் பெரியபுலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நிகரொவ்வாது.—எ-று.

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறுநீட்டத் ததும்ப உண்டுவைகிட புளிச்சுவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற்கனி கொய்து உண்ணுமெனவியையும்.

பாடிப்பெற்றயானும் பன்னாள்இரங்கிப் பெற்றமையிற் பனங்குடையின் மிசையும் வைகறைச்சீர்சாலாதென்றார்.

வெளிறுகண்போகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்றும் நீங்கப் பாடியெனினுமமையும்.

வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யுஞ்சிறப்பினை நோக்கி.

‘கைமாறு நீட்டி நணிநணி யிருந்து, குறும்பல குறும்பிற் றதும்ப உண்டுவைகி’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். (கபள)

---

௧௪. ‘ஊன்சோற்றமலை’ புறநா. ௩௩ :

௧௪-௫. “செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்” குறள், ௮௬.

௧௬. பனங்குடை - பனையோலையாற்செய்யப்பட்ட உண்கலம் ; (புறநா. ௩௫௨); “வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர்” (கலி. ௨௩); “ஆறுசென் மாக்கள் சோறுபொதி வெண்குடை” அகநா. ௱௨௧.

(கஎஅ.) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் யானையொடு பணைமுனிந்து
காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்
மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோ
ருண்ணா ராயினுந் தன்னொடு சூளுற்
றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்த
னீண்டோ ரின்சா யன்னே வேண்டா
ரெறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ருள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராள
ரஞ்சி நீங்குங் காலை
யேம மாகத் தான்முந் துறுமே.

திணை - வாகை ; துறை - வல்லாண்முல்லை.

1 பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கம்பத்தை வெறுத்து நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளும் யானையோடு பந்தியை வெறுத்துக் காற்றுப்போலும் இயல்புடைய குதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இடுமணல் மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்க சான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனே சார்த்திச் சூளுற்று உண்மினென்று அவரை வேண்டிக்கொள்ளும் பெரிய பெயரையுடைய சாத்தன் எம்போல வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடையன் ; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதாரெறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்க போரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனையுடைய தாமுள்ளூர்க்குள்ளேயிருந்து சொல்லிய வீரம் மேம்பட்ட வார்த்தையைப் போரின்கண் மறந்த சிறிய பேராண்மையையுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்

க. புறநா. உ௩: க - உ.

உ. "காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ" நற்றிணை. சச0.

க - உ. "பணைநிலைப் புரவி யாலு மோசையும்" (சிலப். க௩: கசஎ); "பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தால" மணி. எ: ககஎ.

ச-ரு. "உண்ணா நோன்பி தன்னொடு சூளுற், றுண்மென விரக்குமோர் களிமகன்" மணி. ௩: க0உ - ௩.

௩ - ரு. "இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" குறள். அக.

எ. மயங்கிய ஞாட்பு: புறம். அக. "மயங்கமர்" (கலி. ௩க); "கழுமிய ஞாட்பு" அகநா. ௩உச௩: கஎ;

கூ. நெடுமொழி: பட்டினப்பாலை. ௨கக. "சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாம்" ருசு: கூ; ௩எகூ: உஉ. "சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாம், சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்" குறள். கூகூச.

கக. "அழிபடைதாங்கல்" சிறுபாண். உகக.

கூ - கக. புறநா. ருச; க௭0: கச - எ.

(பி - ம்.)—'பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையனை அவர் பாடியது'

கொடுத்து ஓடுங்காலத்து அவர்க்கு அரணாகத்தான் தன்வலியான் முந்துற்று நிற்பன்.—எ - று.

நெடுமொழி மொழிதலாற் பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையுமுடைமையின், சிறுபேராளரென்றார்.

'நெடுமொழி மறந்து' என்பதூஉம் பாடம். (௧௭௮)

(௧௭௯.) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென
வேலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின் மலைந்தோர்
விசிபிணி முரசமொடு மண்பல தந்த
திருவீழ் நுண்பூட் பாண்டியன் மறவன்
படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்
வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்
வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் றேஎத்
தசைநுகம் படாஅ வாண்டகை யுள்ளத்துத்
தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன்
பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்
திருந்துவே ளுகற் கூறினர் பலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

நாலைகிழவனாகனை [1] வடநெடுந்தத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல வண்மையுடையோர் இறந்தாராகப் பிறர்பால ஏலாதுகவிழ்ந்த எனது இரத்தலையுடைய மண்டையை ஏற்கும்பரிசு இட்டுமலர்த்த வல்லார்யாரென்று கேட்டலில், தன்னொடு மாறுபட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்பட்ட முரசத்தோடு மண்பலவற்றையும் கொண்ட திருமகள் விரும்பிய நுண்ணிய தொழில்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய பாண்டியன்மறவன், அவனுக்குப் படைவேண்டியவிடத்து வாட்போரையுதவியும் அரசியற்கேற்றகருமசசூழ்ச்சிவேண்டியவிடத்து அமைச்சியலோடு நின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு வேண்டுவன அவ்வரசனிடத்து உதவித் தான் பூட்ட நுகம் ஒருபாற்கோடித் தளராமற் செலுத்தும் பகடுபோல

---

௧ - ௩. புறநா. ௧0௩ : ௩ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௪ - ௫. "நிலந்தந்த பேருதவிப், பொலந்தார் மார்பி னெடியோன்" (மதுரை. ௬0 - ௬௧); "நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன்" தோல். சிறப்புப்.

௬ - ௮. "முறைவேண்டுநர்க்குங் குறைவேண்டுநர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி" பெரும்பாண். ௪௪௩ - ௪.

௧0. தோலா நல்லிசை: புறநா. ௫௬ : ௧0.

(பி - ம்.)—1 'வடமநெடுநத்தனார்', 'வடமநெடுந்தச்சனார்'

ஆண்மையினும் சூழ்ச்சியினுந் தளராத் ஆண்மைக்கூறுபாடு பொருந்தி யூக்கத்தினையும் தோலாத நல்ல புகழையுமுடைய நாலைகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்கும் நல்ல போரைச் செய்யும் திருந்திய வேலையுடைய நானைப் பலரும் சொன்னார்.—எ - று.

பருந்துபசிதீர்க்கும் வேலெனவியையும். (கஎசு

(கஅ0.) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
யில்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
யிறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரகத்
திரும்புசுவைக் கொண்ட விழுப்பு ணோய்தீர்ந்து
மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்
[1] தீர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞ
னின்மை தீர வேண்டி னெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல
யாந்தன் னிரக்குங் காலைத் தானெம்
முண்ணா மருங்கு காட்டித் தன்னூர்க்

உ. புறநா. உ0௪: உ; "இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிளிவு" (கலி. உ); "உள்ள, நிரப்போ னின்மை கண்டுங், கரப்போன் சிறுமை யானுறு கவ்வே" தகடூர். "கலிமானோயே" என்னும் பாடல்.

௪. "இரும்புமேய்ந் தொழிந்த மிச்சில வரைமார்பன்", "இரும்புண்டு மிகுத்த மார்பு", "இரும்பெச்சிற் படுத்தமார்பர்" சீவக. கஎகூ0, உஉ௮க, உரு௫௩.

௫. "மரஞ்சா மருந்துங் கொள்ளார் மாந்தர்" (நற். உஉகு); "மரமுதல் சாய மருந்துகொண் டாங்கு" (பெருங். க. ௫ ௪: க௮௮); "பால கொண்ட வத்திபெனவே யுடல் வடுப்பட்ட வெமர்" (வேங்கைக்கோவை, கூகூ); தொல். உவம. ௩. உ0. பேர். மேற்.

௫ - ௬. "கொடுஞ்சமரிற் பட்ட வடுத்துளைத்த கல்லபிராமம்" தனிப் பாடல்.

எ. புறநா. கஎ௩: கக; "ஈர்ந்தையோனே.....பகைஞனென்புழி, ஈர்ந்தையோனென்னுமுற்றிற்கு முடிபாகிய பகைஞனென்னும் பெயரை இடையினின்றசொல் விசேடித்துநின்றது" தொல். எச்ச. சூ. ௬௬ - ந.

கூ. முதுவாயிரவல: புறநா. ௪௮: எ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'ஈரந்தையோன்', 'ஈந்தையோன்'.

கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்குந்
திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே.*

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணாற்றுப்படையுமாம்.

1 ஈர்ந்தூர்கிழான் தோயன்மாறனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நாடோறும் தொடர்ந்துகொடுக்கும் செல்வமுமுடையானல்லன்; இல்லெனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லையெனச்சொல்லி மறுக்கும் புன்மையுமுடையனல்லன்; தன் அரசர்க்குவந்துற்ற போரானமைந்த இடும்பைகளைத் தான்பொறுத்து அந்தப்போரின்கட் படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறந்தபுண்ணாகியநோய்நீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக்கொள்ளப் பட்டமரம்போல வாளூற்றவடு ஒன்றோடொன்றுயிரவி ஆண்மைக்குறைபாடின்மையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈர்ந்தையென்னுமூரின்கண்ணேயிருந்தான், பாணரதுபசிக்குப்பகைவனாயவன்; நின்னதுவறுமைநீங்கவேண்டுவையாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய் முதியவாயையுடைய இரவல, யாம் தன்னையிரக்கும்பொழுது தான் எம்முடைய உண்ணுதமருங்கினைக்காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலிய கையினையுடைய கொல்லனைவேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன்; திருந்தின இலையையுடைய நெடியவேலைவடிப்பாயாகவெனச்சொல்லி.—எ - று.

பாண்டரிப்பகைஞன் ஈர்ந்தையோன்; அவன்தன்னை யாமிரக்குங் காலைத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திசினெனக் கொல்லனையிரக்கும்; இரவல, இன்மைதீரவேண்டின், எம்மொடு நீயும் வருவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவேண்டுதலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும். (கஅ0)

கஉ. புறநா. கஎ0: கரு.

கஉ - ரு. புறநா. ருகஉ: ரு.

* மு. தும்பைத்திணைக்குரிய துறைகளுள், 'தார்நிலை' என்பதற்கு மேற்கோள்காட்டி, "இதனுள், பாணன் அதுதோன்றப் புகழ்ந்தவாறு காண்க" என்பர் (தொல். புறத்திணை. ரு. கச - இளம்); "இரப்பாது கொடுக்கு மென்னும் புறப்பாட்டினுள் இரையுறவிழுமநதாங்கியென்பதும் அது" ஷை ஷை ஷை கஎ - ந.

(பி - ம்.)—1 'ஈரந்தூர்கிழான்கோயமான்'

(கஅக.) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெள்ளில்
கருங்க ணெயிற்றி காதன் மகனொடு
கான விரும்பிடிக் கன்று தலைக்கொள்ளும்
பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்

க. மன்றமரம் : புறநா. எகூ, உஎக, ருஎச.

ச. புறநா. உக : கூ ; "வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே" நற். ருகூ.

புலாஅ லம்பிற் போரருங் கடிமிளை
வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ண
னுண்ணா வறுங்கடம் புய்த்தல் வேண்டி
னின்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
பகைப்புலம் படரா வளவைநின்
பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்லார்கிழான்பண்ணனைச் சோணாட்டுமுகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—மன்றத்தின்கண்ணேநிற்கப்பட்ட விளாவினது மனையிடத் வீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக் கரியகண்ணையுடையமறத்தி காதன்மகனுடே காட்டுவாழுங் கரியபிடியினது கன்றுவந்தெடுக்கும் பெரிய அரண்சூழ் வலிய நிலத்தின்கண் ஊராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும் அம்பினையு பொருதற்கரிய காவற்காட்டினையுமுடைய வல்லாரென்கிற ஊரிடத்தா வாய்த்தவாளையுடைய பண்ணன் ; நினது உண்ணப்பெறாத வறியசுற்ற உண்டு பிழைத்தல்வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதேசெல்வாயாக போய் அவன் வேற்றுபுலத்துச்செலலாத எல்லையில் நினது பசிக்குப்பகைய கியபரிசிலை நினது வறுமையைக்காட்டினையாய்க் கொள்ளுதற்கு.—எ - .

'அம்பிற்போரருங்கடிமிளை' என்பதற்கு அம்பாற்பொருதற்கரிய க மிளையெனினுமமையும்.

காட்டிப் பரிசில்கொள்ளுதற்கு இன்னேசென்மதியெனக்கூட்டுக.

மதி, முன்னிலைவிளக்கும் அசை. (௧௮

---

௫. புலாலம்பு: "புலவுநுனைப்பகழி" (பெரும்பாண். ௨௯௧) ; "பு வுக்கணை" (பு - வெ. ௧: ௧௦); போரருங்கடிமிளை: "கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி னெடுமதி னிரைஞாயி, லம்புடை யாரெயில" (பதிற். ௨௦: ௧௭-௯); "அரு குழுமிளை" மதுரை. ௬௪.

௬. புறநா. ௧௮௦ : ௭.

௭ - ௮. "பாசம், பசிப்ப மடியைக் கொளலும்" திரி. ௨௦.

௯ - ௧௦. புறநா. ௧௭௯: ௧௪ - ௫.

---

(௧௮௨) உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்

---

௧. 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாக வந்ததற்கு மே கோள் ; தொல். இடை. ௩. ௨௭ - பேர்.

௧ - ௨. "இந்திரர்க்கும் புகழ்வரிதே" (சீவக. ௧௭௩); 'இந்திர குமர என்பதற்குத் தேவகுமரரென்று பொருள்கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோ காட்டினர் ; சிலப். ௧௬: ௧௭௨ - அடியார்.

௨ - ௩. "இனியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேம்" பதிற். ௩௮.

தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.*

திணை - பொதுவியல் ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி பாட்டு.

இ - ள்.—உண்டேகாண், இவ்வுலகம் ; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம் தெய்வத்தானாதல் தவத்தானாதல் தமக்குவந்துகூடுவதாயினும் அதனை இனிதென்றுகொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர் ; யாரோடும் வெறுப்பிலர் ; பிறர் அஞ்சத்தகுந்துன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு மடிந்திருத்தலுமிலர் ; புகழகிடைக்கின் தம்முடைய உயிரையுங்கொடுப்பர் ; பழியெனின் அதனான் உலகமுழுதும்பெறினும் கொள்ளார் ; மனக்கவற்சியிலலார் ; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைபபட்ட அததன்மையராகித் தமக்கென்று முயலாத வலிய முயற்சியையுடைய பிறர்பொருட்டெனமுயலவார் உண்டாதலான்.—எ - று.

அஞ்சித்துஞ்சலுமிலரென மாறிக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கென்முயலுநருணமையரன் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும் அம்மவும், அசை. (கஅஉ)

ச. "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ, தஞ்ச லறிவார் தொழில்" (குறள், சஉஅ); "அறிவ தறிந்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி, யுறுவ துலகுவப்பச செய்து - பெறுவதனா, லின்புற்று வாழு மியல்பினா ரெஞ்ஞான்று, மன்புற்று வாழ்த லரிது" நாலடி. எச.

ரு - சு. "வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும், பழிநமக் கெழுக வென்னாய் விழுநிதி,யீத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே" மதுரை. உ0௩ - ரு.

அ. "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்" அகநா. ருச ; மணி. ரு : எ௩.

கூ. "பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய்" மணி. கக : கூ௩.

அ - கூ. "தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்வன்" (மணி. உரு : கக்கூ-எ) ; "தனக்கென், றொன்றானு முள்ளான் பிறர்க்கே யுறுதிக் குழந்தான்" குண்டல. கடவுள்.

* பகட்டினானும் ஆவினானும் துகட்டபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமென்பதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி, நோன்றாட் பிறர்க்கென முயலுநர் வணிகவேளாளரென்பர் இளம்பூரணர் ; (தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ) ; "உண்டாலம்ம..................உண்மையானே : இது, வகைபடமுன்னோர் கூறிய செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு ; முனிவர் கூறுமாறு போலக்கூறிப் பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கூறாது மறுமைப்பயன் பிறர்க்கு உறுதி பயப்பக்கூறலிற் கைக்கிளைப்புறனாய்ப் பாடாணாயிற்று" தொல். செய். சூ. உஎ - ந.

(கஅ௩.) உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியு
மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.*

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படை [1] கடந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ-ள்.—[2] தன்னாசிரியற்கு ஒரூறுபாடுற்றவிடத்து அதுதீர்த்தற்குவந்த உதவியும் மிக்கபொருளைக்கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையைவெறாதுகற்ற ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னைகாரணமெனின், பிறப்பு ஒருதன்மை யாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவிசேடத்தால தாயும் மன வேறுபடும்; ஒருகுடியின்கட் பிறந்தபலருள்ளும் மூத்தோன்வருகவென்னாது அவருள் அறிவுடையோனசென்றநெறியே அரசவும்செலலும்; வேறு பாடுதெரியப்பட்டநாற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்குலத்துள் ஒருவனகற்பின் மே குலத்துளொருவனும் இவன் கீழக்குலத்தானென்று பாராது கலவி பொருட்டு அவனிடத்தே சென்று வழிபடுவனாதலான்.—எ - று. (கஅ௩

உ. குறள், ௩௯௫ - பரிமேல். உரைநடை.

ரு - ௬ "ஒருகுடியிற், கல்லாது மூத்தானைக் கைவிடுப் கற்ற, ளிள மைபா ராட்டு முலகு" நான்மணி. ௬ரு.

எ. "அறிவுடை யொருவனை யரசனும் விரும்பும்" வெற்றிவேற்கை.

அ - கO. "தோணி யியக்குவான் றொலலை வருணத்துக், காணி, கடைப்பட்டா னென்றிகழார் - காணா, யவன் றுணையா வாறுபோ யற்றே, நூல் கற்ற, மகன் றுணையா நல்ல கொளல" (நாலடி. கா௫௬); "வேற்றுமை.. படுமே: இது வேதமொழிநத கலவியோதல் கூறிற்று" தொல். புறத்திணை சூ. க௬ - இளம்.

* ம. "சிறப்பின்பாலார் மக்களல்லார், மறப்பின் பாலார் மன்னர்க்கு (மணி. உ௩: ௩க - உ); "உற்றுழி...படுமே: இது வேளாளர் ஓதலின்சிற புக் கூறியது" தொல். புறத்திணை. சூ. உO - ந.

(பி - ம்.)—[1] 'தந்த' [2] 'தம்மாசிரியர்க்கு'

(க௮௪.) காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
* வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்
யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே.

1 திணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பியுழைச்சென்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—காய்த்த நெல்லையறுத்துக் கவளமாகக் கொள்ளின் ஒருமாவிற்குறைந்தநிலத்திற்கதிரும் பலநாளைக்காகும்; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனது வாயின்கட்புகுத நெல்லினும் கால மிகவும் கெடுக்கும்; அப்பெற்றியே அறிவுடைய அரசன் இறை

உ. மா - ஒருவகையளவை; "மாமாவின் வயின் வயின் னெல்" பொருந. க௮0.

௪. வேற்றுமைக்கண் யகரவீற்றின்முன் பகரம் இரட்டாமைக்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. ௩. உஉ௰; நன் - வி. ௩. உஉ௯; இ - வி. ரு. க௩௩ - உரை.

௫ - ௬. "குடியோம்பிக், கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டுமே மாநிதியம், வெள்ளத்தின் மேலும் பல" நீதிநெறி. உ௬.

௮. "கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்" (பெரும்பாண். உக); "கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்து" குறிஞ்சி. க௫௧.

௫ - கக. புறநா. எரு.

* ௰. "வாய்ப்படுங் கேடுமின்றும் வரிசையி னறிந்து நாளுங், காய்த்த நெற் கவளந் தீற்றிற் களிறுதான் கழனி மேயின், வாய்ப்படா தொழிந்த போன்றும் வலைஞெய் மன்னன் கொள்ளி, வீத்தநீர் ஞால மெல்லா நிதிநின்று சுரக்கு மன்றே" (சீவக. உகூ0௪); "மாநகரப்புறச் சிறுபுலப் பயன்களும் வயக்கரி யிலைகொடித், தானளித்திடி னடுப்பசி கெடுமதச் சாமந்துபுக் குண்ணின் வேலி, யானதென்னினும் வாலினுங் காலினு மழிந்துவாய் புகலின்றிப், போனதாமது போன்றதவ் விறைமகன் புவியெலாம் பொலிவற்றே" (சீகாழித்தல புராணம், பூதவிமோசனமானவத்தியாயம், எ); வாயுறைவாழ்த்திற்கு மேற் கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. உகூ - இளம்; செய் செய் செய் ௩௫ - ந.

(பி - ம்.)—1 'திணையும் துறையுமவை'

கொள்ளுநெறியை அறிந்து கொள்ளின் அவன்நாடு கோடிபொருளினை ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந்தழைக்கும்; வேந்தன் அறிவால் மெல்லியனாகி நாடோறுந்தரமறியாத உறுதிகூறாது* அவன் விரும்புவதனையே தானுங் கூறும் ஆரவாரத்தையுடைய சுற்றத்தோடுகூடி அன்புகெடக் கொள்ளும் பொருட்டொகுதியை விரும்பின் அந்த யானைபுக்கபுலம்போலத் தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமுங்கெடும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றோதி, அக்குடிகட்குவருத்தமிகவென்றுரைப்பாருமுளர்.

'மெல்லியனா கிழவனாகி' என்றும் பாடம். (கஅச)

* "இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னொன்று, புகழினு மொக்கப் புகழ்ப" நீதிநெறி. சச.

(கஅரு.) கால்பார் கோத்து [1] ஞாலத் தியக்குங்
காவற் சாகா டுகைப்போன் மாணி
னூறின் றாகி யாறினிது படுமே
யுய்த்த றேற்றா னாயின் வைகலும்
பகைக்கூ ழள்ளற் பட்டு
மிகப்பஃ றீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.*

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

இ - ள்.—உருளையையும் பாரையுங்கோத்து உலகின்கண்ணே செலுத்தும் காப்புடையசகடந்தான் அதனைச்செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் ஊறுபாடில்லையாய் வழியை இனிதாகச்செல்லும்; அவன் அதனை இனிதாகச்செலுத்துதலைத் தெளியமாட்டானாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலேயழுந்தி மிகப்பல தீயதுன்பத்தை மேன்மேலுமுண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமைகூறுதலையுட்கொண்டு சகடஞ்செல்லுமாற்றைக்கூறினமையின், நுவலாநுவற்சியென்றுமலங்காரமாயிற்று; ஒட்டென்றுகூறுவாருமுளர்.

அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியற்கையைநிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணே செலுத்தப்படும் காப்பாகிய சகடம் தன்னைச்

உ. காவற்சாகாடுகைப்போன்: (புறநா. சுO: எ - கூ; உருசு: உ); "அவையாறறிவுள்ளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசர்க்கு இணையாய அமைச்சனதியல்பு" குறள். சுச - ஆம் அதி. அவ.

* மு. "ஆர்வலஞ் சூழ்ந்த வாழி யலைமணித் தேரை வல்லா, னேர்நிலத் தூருமாயி னீடுபல் காலஞ்செல்லு, மூர்நில மறிதற் றேற்றா தூருமேன் முறிந்து வீழுந், தார்நில மார்ப வேந்தர் தன்மையு மன்ன தாமே" சீவக. உகூOக.

(பி - ம்.)—1 'ஞாலத்தியங்கும்'

செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படின் தனக்கு ஓரிடையூறுமின்றாகி நெறி முறைமையோடு நடக்கும்; அதனைச் செலுத்துதல் தெளியானாயின் அச்சகாடு நாளும் மாறுதலையென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே அகப்படுத்தமுக்கும் தன் கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை மேன்மேல் தருமெனவும் பொருளுரைப்பர்; இப்பொருட்குப் பாரென்றது, உலகியற்கையை.

கால் - உருளை. (கஅரு)

(கஅசு.) நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலக
மதனால், [1] யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.*

திணையும் துறையும் அவை.

[2] மோசிகீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பரந்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனான், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று, யான் உயிரென்பதனை அறிகை வேலான்மிக்க படையையுடைய அரசனுக்கு முறைமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்றகருத்து: † உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன் முறைசெய்து காப்பினென்றதாம். (கஅசு)

உ. "உலகிற் கோருயிர்ப், பெற்றியான் பயாபதி யென்னும் பேருடை; வெற்றிவேன் மணிமுடி வேந்தர் வேந்தனே" (சூளா. நகர. கச); "மன்னு யிர் ஞாலக் கின்னுயி ரொக்கு மிறை" (பெருங். உ. கக: சஎ-அ); "உலகினுக் குயிராயிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன்" (திருவிளை. பழியஞ்சிய. சச); சிறப்பினால உயர்திணை அஃறிணையானதற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலை. ருஎஅ; இ - வி. சூ. உகூகூ - உஎர.

* மு. "நெல்லுயிர் மாந்தர்க்கெல்லா நீருயி ரிரண்டுஞ் செப்பிற், புல்லுயிர் புகைந்து பொங்கு முழங்கழ லிலங்கு வாட்கை, மல்லலங் களிற்று மாலை வெண்குடை மன்னர் கண்டாய், நல்லுயிர் ஞாலந் தன்னு ளுமைவேம்பியென் றான்" சீவக. உகூ௦அ.

† "இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட, பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு" குறள், ருசரு.

(பி - ம்.)—1 'யாமுயிர்' 2 'மாதிமாதிரத்தனார்பாட்டு'

(கஅஎ.) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ

க. "நாடாகொன்றோ காடாகொன்றோ வென்பனவற்றையும் நாடேயாக காடேயாக என இதன்பாற்படுத்துக; இவற்றுள் ஏவல் கண்ணாதது இது வெனவுணர்க" தொல். வினை. சூ. உகூ - ந.

வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலனே, நீ ஒன்றில நாடேயாக, ஒன்றிற்காடேயாக; ஒன்றிற் பள்ளமேயாக, ஒன்றில் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்து நல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நினக்கென ஒரு நலமுடைமை யல்லை வாழி.—எ - று.

தீயநிலமேயாயினும் நல்லோருளராயின் நன்றெனவும், நல்லநிலனேயாயினும் தீயோருளராயின் தீதெனவும், தன்னிடத்து வாழ்வோரியல்பல்லது, தனக்கென ஓரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக்கூறுவதுபோல உலகத்தியற்கைகூறியவாறாயிற்று.

* ஒன்றோ வென்பது, எண்ணிடைச்சொல். (௧௮௭)

௩ - ௪. "காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீக்கூறு மன்ன னிலம்" குறள், ௩௮௬.

* புறநா. ௩௨: ௮; ௭௧: ௧௬.

(௧௮௮.) படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்

௧. படைப்பு: புறநா. ௨௨: ௩௦.

௧ - ௨. "துகளர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப், பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க" (நாலடி. ௨); "இல்வாழ்க்கையைப் பலபடைப்பாகிய செல்வத் தோடே நடத்தி", "பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையும் கொடுத்து" சிலப். ௨: ௮௪ - ௯௦; ௧௫: ௫௪ - ௭௫ அடியார்.

௩. "தளர்பு தளர்போடும் பூங்கட் புதல்வன்" (அகநா ௬௬); "குறுகுறு நடந்து செல்லும்" (ஆனைக்கா. அகிலாண்ட. ௮); "மொகு மொகு என்பது இரட்டைக்கிளவி......குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி" (தக்க. ௮௯ - உரை. மேற்); இரட்டைக்கிளவிக்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௬௫; நன் - வி. சூ. ௩௬௬.

௪ - ௫. குறள், ௬௪ - பரிமேல். மேற்.

௩ - ௬. "முறியிணர் முலைமெல்லரும் பன்ன மூரல்வெண் டயிரை பொதிந்து, குறுகுறு நடந்து சிறுவர்வந் தீண்ட" பாகவத. ௬: விருந்தாவன. ௯.

பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே.*

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

இ - ள்.—படைக்கப்படும் செல்வம் பலவற்றையும்படைத்துப் பலருடனே கூடவுண்ணும் உடைமை மிக்கசெல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையேயுண்டாகக் குறுகக்குறுக நடந்துசென்று சிறியகையை நீட்டிக் கலத்தின்கட் கிடந்ததனைத் தரையிலேயிடும் கூடப்பிசைந்துதோண்டியும் வாயாற்கவ்வியும் கையாலதுழாவியும் நெய்யையுடையசோற்றை உடம்பின் கட்படச்சிதறியும் இங்ஙனம் அறிவை இன்பத்தான்மயக்கும் புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனுகிய முடிக்கப்படும் பொருளில்லை, தாம் உயிர்வாழு நாளின்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூடவாரிப்பிடித்தெனினுமமையும்.

குறையென்பது, முடிக்கப்படுங்கால முடிக்கப்படும்பொருள்.

இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒருசொல்வருவித்துத் தாம்வாழுநாளும் இல்லையென்று கூறுவாருமுளர். (கஅஅ)

எ. "குறை-இன்றியமையாப்பொருள்; அது, 'பயக்குறையில்லைத்தாம் வாழு நாளே' என்பதனுனுமறிக" (குறள். சுகஉ - பரிமேல்); "பொருளைச் சொல் இன்றியமையாமையின், அதனைக் குறையென்றார்,...'பயக்குறை...நாளே' என்றாற்போல" தொல். உரி. சூ. க00 - சே.

* பு. பொருளொடுபுணர்ந்தபக்கமென்பதில், 'புணர்ந்தபக்கமென்றதனுற் புதல்வர்ப்பெறுதலுங்கொள்க' என்று கூறி இதனை மேற்கோள் காட்டினர்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம்; டிெ டிெ டிெ உக - ந.

(கஅகூ.) தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கு
ரு 1 முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே

க - உ. புறநா. அ: க - ரு.

ங. "அரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார்" (சிலப். ச: அக- அடியார்) என்பதற்கு மேற்கோள்.

ரு. "நாழியரிசிக்கேநாம்", "உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்" (நல்வழி. கூ, உஅ); வினைப்பெயர், செயப்படுபொருண்மேற் பெயராய்க் காலந் தோன்றி நின்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். வேற்றுமை. சூ. கூ-கல்; ந.

(பி - ம்.)—1 'உண்பவைநாழியுடுப்பன'

பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே யீத
றுய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரர் பாடியது.

இ - ள்.—தெளிந்த நீராற்சூழப்பட்ட உலகமுழுதையும் பிறவேந்தர்
குப்பொதுவாதலின்றித் தமக்கேயுரித்தாக ஆண்டு வெண்கொற்றக்குடை
யால் நிழல்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்கும், இடையாமத்தும் நண்ட
கலும் துயிலானாய் விரைந்தசெலவையுடைய மாக்களைப் படுக்கக்கருதிச
செல்லும் கல்வியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப்படும்பொருள் நாழி, உடுத
கப்படுமவை இரண்டே; பிறவுமெல்லாம் ஒக்குமாதலாற் செல்வத்தா
பெறும்பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தையாமே நுகர்வேமென்றுகரு
தின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை.

பகலை ஒருமாத்திரையென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத
ஒருவனைப்பாகனென்றும் உரைப்பாருமுளர். (கஅகூ

எ - அ. “வழங்கலுந துய்த்தலுந தேற்றாதான் பெற்ற, மூழங்கு மூ
சுடைச் செலவர் - தழங்கருவி, வேய்முற்றி முத்துதிரும் வெற்ப வதுவன்
றோ, நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம்” பழ. கருக.

(கசுo.) விளைபதச் சீறிட நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டளை மல்க வைக்கு
மெலிமுயன் றனைய ராகி [1] யுள்ளதம்
வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ
டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ
கடுங்கட் கேழ விடம்பட வீழ்ந்தென
வன்றவ ணுண்ணா தாகி வழிநாட்
பெருமலை விடரகம் புலம்ப [2] வேட்டெழுந்
திருங்களிற் றொருத்த லல்வலம் படுக்கும்
புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்

ச - ரு. இயைபென்னுமுரிச்சொல கூட்டமென்னும் குறிப்புணர்த்து
வதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. கக - ந ; இ - வி. சூ. உகூ0-உரை.

க0. புலிபசித்தாற் புல்லைத் தின்னுதென்பது ஒரு பழமொழி.

கூ - க0. புறநா. உருஎ: கசு - எ.

(பி-ம்.)—[1] ‘உடையதம்’ [2] ‘வேட்டெழுந்தாங்கிருங்களிற் றொருத்தல்’

துரனுடை யாளர் கேண்மையொ
டியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

திணையும் துறையும் அவை.

1 சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

இ - ள்.—விளைந்த செவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து வளைந்தகதிராகிய உணவைக்கொண்டு முழைபின்கண்ணே நிறைய வைக்கும் எலிமுயன்றாற்போலும் சிறியமுயற்சியராகி உள்ள தம்முடையசெல்வத்தை நுகராது இறுகப்பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன் பொருந்தியநட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையையுடைய கேழலாகியபன்றி தனது இடப்பக்கத்தே பட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணுதாகிப் பிற்றைநாட் பெரிய மலையின்கண் தனதுமுழையிடம் தனிமைப்பட உணவைவிரும்பியெழுந்து பெரியகளிறாகியஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தேபடப் படுக்கும் புலிபசித்தாற் போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய வலியையுடையோர்நட்போடு பொருந்திய நாட்கள் உளவாக.—எ - று.

சிறிடமென்றது, விளைந்துமுற்றியபின் அறுப்பதற்கு முன்னுகிய இடத்தை.

இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன ரண்டு வியங்கோட்பொருளவாய் நின்றன. (கக0)

---

௬ - கக. "தொடங்குவினை தவிரா வசைவி ஞேன்றாட், கிடந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின், வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த, தாழ்வி லுள்ளம்" (அகநா. உக); "கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை, யிடம் வீழ்ந்த துண்ணு திறக்கும்" (நாலடி. ௩00); "வாய்வ தாகிய பொரு ளினை வல்விரைந் தன்னே, வாய்வ தாய்கில ராக்குவான் புகுந்தழிப் பார் போற், காய்வ தாகிய திறத்தினுற் கதழுகநுதா யிடத்து, வீழ்வ தாக்கியுண் ணுதுபோதுவ விளவேங்கை" தணிகைப்புராணம், களு. சரு.

(பி - ம்.)—1 'சோழனல்லுத்திரன்'

(கஞக.) யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் னிளையரும் வேந்தனு

க - உ. "உலகின்புறுதலாவது, இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக நரையில மாயினேமென்றுமுவத்தல்" குறள். ௩கக - பரிமேல்.

௩. மாண்ட: "மனைத்தக்க மாண்புடையளாகி", "மனைமாட்சி யில் லாள்க ணில்லாயின்", "இல்லவண் மாண்பானல்" குறள். ருக, ருஉ, ருங.

ச. "மேகமே சேர்கொடை வேந்தமிர்து சேவகனு, மாகவேசெய் யி னமிர்து" (சிறுபஞ்ச.ச); "வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் ணுகுதொழாஉ,

ரு அல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரை, 'கேட்குங்காலம்பலவாலோ? நரைநுமக்கில்லையாலோ?' என்ற சான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

இ - ள்.—நுமக்குச்சென்றயாண்டுகள் பலவாயிருக்க நரையில்லையாகுதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்பீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினர்; யான் கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவலசெய்வாரும்; * அரசனும் முறையல்லாதன செய்யானுய்க்காக்கும்; அதற்குமேலே யானிருக்கின்றவூரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டுமுயர்ந்தோரிடத்துப்பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினையுடைய சான்றோர் பலராதலான்.—எ - று.

'ஆன்றவிந்தடங்கிய' என்பதற்குக் கல்வியாலநிறைந்து அதற்கேற்பச் சுவைமுதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவவிந்து மனமொழிமெய்களான் அடங்கியவெனினுமமையும்.

'யாங்காகியர்' என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்றென்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். (கககூ)

மிக்குலிசஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க, ணிளம்போக்கி நின்றுரிகல்வாட்டி வேந்தன், மனம்போல வந்த மகன்" பு - வெ. உ: ரு.

ரு. "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும், பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே" சிலப். உ0: இறுதிவெண்பா, க.

எ. "நற்றவ முனிவரும் கற்றடங் கினரும், நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும், மெங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையின்,...வஞ்சி" மணி. உகூ: எசு - அ.

* "முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட், கிறையென்று வைக்கப்படும்" குறள். கூஅஅ.

(கசூஉ.)யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா

க. "யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன், சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு" (குறள். கூகூஎ.) முற்றும்மைக்கு, 'யாதுமூரே' என்பது மேற்கோள்; தொல். இடை. கூ. எ - கல்; ந.

உ. "பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங், கருமமே கட்டளைக் கல்" (குறள். ருOரு); "பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தாந்தர வருமே" வெற்றி வேற்கை.

நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
லினிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்
முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே

திணையும் துறையும் அவை.

கணியன்பூங்குன்றன் பாட்டு.

இ - ள்.—எமக்கு எல்லாம் ஊர்; எல்லாரும் சுற்றத்தார்; கேடும் ஆக்கமும் தாமேவரினல்லது, பிறர்தரவாரா; நோதலும் அதுதீர்தலும் அவற்றையொப்பத் தாமேவருவன; சாதலும் புதிதன்று, கருவிற்றோன்றிய நாளே தொடங்கியுள்ளது; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்ததுமிலம்; ஒரு வெறுப்புவந்தவிடத்து இன்னாதென்றிருத்தலுமிலம்; மின்னுடனே மழை குளிர்ந்த துளியைப் பெய்தலான் அமையாது கல்லையலைத்து ஒலிக்கும் வளவிய பேர்யாற்றுநீரின்வழியேபோம் மிதவைபோல அரியவுயிர் ஊழின்வழியேபடுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிவோர் கூறிய நூலாலே தெளிந்தேமாகலான், நன்மையான்மிக்கவரை மதித்தலுமிலேம்; சிறியோரைப்பழித்தல் அம்மதித்தலினுமிலேம்.—எ - று.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க.

'முனிவி னின்னா தென்றலு மிலமே' என்றதற்கு முன்னேகூறிய வாழ்தலைவெறுப்பான் இன்னாதென்று இகழ்ந்திருத்தலுமில்லேமெனினும் அமையும். (கஓஉ)

ச. "வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்,பொருந்துதலன்றோ புதுமை" நன்னெறி, கஉ.

அ. "கல்லலைத் தொழுகு மன்னே" புறநா. கக௫ : ச.

கூ. "நீர்வழிப் பட்ட புணை" நீதிநெறி. சச.

கூ - க0 "முன்னே யொருவன் முடித்தான்றன் றப்பெலாம்" அறநெறி. கக௪.

ரு - கக. "சாதலும் பிறத்தலுந் தம்வினைப் பயத்தி னாகு, மாதலு மழிவு மெல்லா மவைபொருட் டியல்பு கண்டாய், நோதலும் பரிவு மெல்லா நுண்ணுணர் வின்மை யன்றே" சீவக. உகூகூ.

(௧௯௩.) அதளெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி
[1] னொருவ னாட்டும் புல்வாய் போல
வோடி யுய்தலுங் கூடுமன்
னொக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

* 2 ஓரேருழவர் பாட்டு.

இ - ள்.—தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின்கண் ஒருவன் அலைக்கும்புலவாய் எளிதின் ஓடிப்பிழைக்குமாபோலே யானும் நன்னெறிக்கண்ணே யொழுகிப் பிழைக்கவுங்கூடும்; சுற்றத்தோடு கூடிவாழும் இல்வாழ்க்கை அதன்கட் செல்லவொட்டாது காலைத் தளையாநிற்கும்; ஆதலான் உய்தல்கூடாது.—எ . று.

மன், கழிவின்கண் வந்தது. மா, அசைநிலை. (௧௯௩)

---

௪. " உலோகமா பாலன்", "அநங்கமாதிலகன்" (சீவக. ௩௯௫, ௨௦௦௧) என்னுமிடங்களில, ' மா, வியங்கோளசையன்றி இசைநிறைத்து நின்றது' எனக்கூறி இவ்வடியை மேற்கோள்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர்; 'மா' என்பது முன்னிலையசையன்றி அசைச்சொல்லாகவந்ததற்குமேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. ௪௭ - ந; இ - வி. ௩. ௨௭௫ - உரை.

௧ - ௪ "காட்டகத் தொருமகன் றுரக்கு மாக்கலை, யோட்டுடைத் தாமெனி னுய்யு நங்கையா, யாட்டியிட் டாருயி ரளைந்து கூற்றுவ, னீட்டிய நிழன்மதுப் போல வுண்ணுமே" சீவக. ௨௯௩௦.

* "ஓரே ருழவன் போல" குறுந். ௧௩௧.

(பி - ம்.)—1 'ஒருவனோட்டும்' 2 'ஓன்னொருழவர்பாட்டு'

(௧௯௪.) ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி
லீர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்பப்
புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்
பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
௫ படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்

---

௧. "நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையும்" மணி. ௬: ௭௧.

௧ - ௨. "நிரையுஞ் செலவத் தெதிர்மனைக ளிரண்டி னிகழ்மங் கலவியங்க, ளுரையுமொலியொன் றினிலொன்றி லழுகை யொலிவந் தெழுதலும்" பெரிய. வெள்ளானை. ௫.

௩. புறநா. ௧௪௭ : ௮ - ௯ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

௫. னகரவீற்றுவினைச்சொல்லின ஈற்றயலினின்ற ஆகாரம் செய்யுளுள் ஓகாரமானதற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௩௫௨; நன் - வி. சூ. ௩௫௩.

இன்னா தம்மவிவ் [1] வுலக
மினிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே.*

திணை - அது ; துறை - பெருங்காஞ்சி.

பக்குடுக்கைநன்கணியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒருமனையின்கண்ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது ஓசை மிக ஒலிப்பக் காதலரோடு கூடினமகளிர் பூவணியையணியப் பிரிந்தமகளிரது வருத்தத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்ந்து துளிப்ப இப்பரிசு ஒத்து ஒவ்வாமைப்படப் படைத்தான் நிச்சிதமாக, அப்பண்பில்லாதோனாகிய நான்முகன் ; கொடிது இவ்வுலகினதியற்கை ; ஆதலான், இவ்வுலகினது தன்மையறிந்தோர் வீட்டின்பத்தைத்தரும் நல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்து கொள்க,—எ - று.

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது.

இதனியல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னாமையை இனியவாகக் காண்கவென்றுரைப்பினுமமையும். (௧௯௪)

---

* ஒ. "மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின, வன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப் - பின்றை, யொலித்தலு முண்டாமென் றுய்ந்துபோ மாறே, வலிக்குமா மாண்டார் மனம்" நாலடி. ௨௩.

(பி - ம்.)—1 'உலகினதியற்கை, யினிய'

(௧௯௫.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
[1] நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லது செய்த லோம்புமி னதுதா

க. புறநா. ௨௪௯ : க; 'பல' என்னுஞ்சொன்முன் பிறவரின் அகரம் விகற்பித்து வருமென்பதற்கும், (நன் - மயிலை. சூ. ௧௭௧) ரகரவீற்றுயர்திணைப்பெயரீற்றயலாகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரம் ஏற்றதற்கும் (நன்-வி. சூ. ௩0௧) மேற்கோள். ௩0௮.

க - ௩. சொல்லுவான் குறிப்பினாற்பொருளறியவந்ததற்கு மேற்கோள்; நன்- மயிலை. சூ. ௨௬௮; நன் - வி. சூ. ௨௬௧.

௬ - எ. "வறுமையா லீத லிசையா தெனினு, மிரவாமை யீதலி ரட்டியுறும்" (நாலடி. ௯௫) ; பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், ஓம்படை பற்றி வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩0 - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'நல்லவை'

னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற்றுப் படூஉ[1] நெறியுமா ரதுவே.*

திணை - அது ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.
நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பல அமைந்த குணங்களையுடையீர், பல அமைந்த குணங்களையுடையீர், கயலினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்தகதுப்பினையும் பயனில்லாத முதுமையையுமுடைய பல அமைந்த குணங்களையுடையீர், மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையுமுடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர் நீர் ; நல்வினையைச் செய்யமாட்டீராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப் பரிகரிமின் ; அதுதான் யாவரும் புகழ்வரென்பது ஒழியவும் நல்ல நெறியின்கண்ணே செலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—எ - று.

பலராகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத் தொக்கது; † "பல்குட்டுவர்" என்பதுபோல.

பலவாகிய குணங்களால் அமைந்தீரெனினுமமையும்.

பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்றீரேயென்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; அடுக்கு, விரைவின்கண் வந்தது. (௧௯௫)

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் 'கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௯ - இளம்) ; "பலசான்றீரே......அதுவே : இது வீடு ஏதுவாகவன்றி வீடுபேற்று நெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக் கூறியது ; ௸ ௸ ௸ ௨௪ - ந.

† மதுரைக்காஞ்சி, ௧௦௫.

(பி - ம்.)—1 'நெறியுமற்றதுவே'

(௧௯௬.) ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு
மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை

௪ - ௫. "இயைவது கரத்தலிற் கொடுமையில்லை" முதுமொழிக் காஞ்சி, ௫௫.

௧-௭. "இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும், வசையன்று வையத் தியற்கை", "நட்டார்க்கு நள்ளா தவர்க்கு முளவரையா, லட்டது பாத்துண்ட லுண்டல்-லட்ட, தடைத் திருந் துண்டொழுகு மாவதின்

யனைத்தா கியரினி [1] யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக் காணாது கண்டன மதனா
னோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதல்
மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்
செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.*

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநன்மாறன் பரிசில் நீட்டித்தானை ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தம்மாற்கொடுக்க இயலும்பொருளை இயலுமென்றுசொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் தம்மாற்கொடுக்க இயலாதபொருளை இல்லையென்றுசொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்துளவாகிய நட்பின்கூற்றினுள்ளன; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்றலும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் விரைய இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர்புகழ் குறைபடும்வழியாம்; இப்பொழுது நீ எம்மளவிற்செய்தசெய்தியும் அத்தன்மைத்தாகுக; இஃது எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்புகாணாதது யாம்கண்டேம்; அதனால், நின் பிள்ளைகள் நோயின்றியேயிருப்பாராக; யானும் வெயிலென்றுநினைந்து போக்கைவெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு மடிந்திரேனாய் விட்டுநீங்காமையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது நல்குரவின்மிகுதியான் வளிமறையாகிய

மாக்கட், கடைக்குமா மாணடைக கதவு" (நாலடி. ௧௧௧, ௨௭௧); "இசைவ கொடுப்பதூஉ மில்லென்பதூஉம், வசையன்று வையத்தியற்கை யஃ தன்றிப், பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ணா னாயி, னசைகொன்றான் செல்லுலக மில்" பழ, ௨௪.

௧௩ ; "உயிரினுஞ் சிறந்த நாணும்" (நற். ௧௭); "தாயிற் சிறந்தன்று நாண்டையலாருக் கநாண்டகைசால்...தோளிதிண் கற்பின் விழுமிதன்று" (திருச்சிற். ௨௦௪); "உயிரினுஞ் சிறநதன்று நாணே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிச் சிறந்தன்று" தொல். களவியல், சூ. ௨௨.

௧௪ - ௫. 'அத்தை' என்னும் இடைச்சொல் முன்னிலைக்கண் அசைநிலையாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௪௩௯; நன் - வி. சூ. ௪௪௦.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள் கொடார்ப்பழித்தற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௯-இளம்; ௸ ௸ ௸ சூ. ௩௫-ந); "ஒல்லுவ தொல்லுமென்னும் புறப்பாட்டினுள், 'நோயிலராக நின்புதல்வர்' எனவும், 'சிறக்கநின் னாளே' எனவும் வரும் மங்கலச்சொல் கெடுகவென்னும் பொருள் பட்டவாறு காண்க" ௸ பொருளியல், சூ. ௪௮ - இளம்,

(பி - ம்.)—1 'அதுவே'

மனையிடத்து நாணல்லது வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய நுதலினையும் மெல்லிய இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து போவேன்; நின் ஆயுள்மிகுவதாக.—எ - று.

'நோயிலராகநின்புதல்வர்' என்பதூஉம், 'சிறக்கநின்னுள்' என்பதூஉம் குறிப்புமொழி.

அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன்புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும் *தீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னுளெனவும் கூறினாராக உரைப்பினுமமையும்.

நல்குரவென்பது, நல்லெனக் குறைந்துநின்றது.

'கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை' என்பதற்குக் கல்லாற் செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்த வளிமறையெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடைமாத்திரையாகச் செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனையெனவுமுரைப்பாருமுளர். (கசுசு)

---

* "தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா னும்மை, யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று, பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்" நாலடி. ருஅ.

(கசுஎ.) வளிநடந் தன்ன [1] வாச்செல லிவுளியொடு
கொடிநுடங்கு மிசைய [2] தேரின ரெனாஅக்
கடல்கண் டன்ன வொண்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் [3] களிற்றின ரெனாஅ
[4] வுருமுரற் றன்ன வுட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் படூஉம் வென்றிய ரெனாஅ
மண்கெழு தானை யொண்பூண் வேந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தலோ விலமே

க. புறநா. கஎஅ: உ - ஆம் அடிக்குறிப்பையும், "காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல லிவுளி" அகநா. உஉச - என்பதையும் பார்க்க.

ங. "கடன்மரு'—ானை" அகநா. உகஉ.

க - ச. "வளிநடந்தன்ன......களிற்றின ரெனா என்பதனுள் 'எனவும் என்பது' எனாவென்று வந்து எண்ணுக்குறித்தது" தொல். இடை. சூ. சo - பேர்.

ரு. "கடிப்பிகு முரசின் முழங்கி யிடித்திடித்துப், பெய்தினி வாழியோ பெருவான்" (குறுந். உஎo); "உருமிடிமுரசம்" புநநூ. கஉக.

க - அ. "வளிநடந்தன்ன......இலமே: என்புழி வினைக்குறிப்பு எண்ணிவந்து தொகைபெறாது நின்றது" தொல். இடை. சூ. சச - பேர்.

(பி - ம்.)—1 'வாஅய்செலிவுளி' 2 'தேரினமெனாஅ' 3 'களிற்றினமெனா' 4 'உருமுரான்றன்ன'

யெம்மால் வியக்கப் படூஉ மோரே
யிடுமுட் படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த
குறுநறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறூஉஞ்
சீறூர் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாட்டிந் தொழுகும் பண்பி னோரே
மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்து
முணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளே
நல்லறி வுடையோர் நல்குர
வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் பரிசினீட்டித் தானைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—காற்றியங்கினாற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியை யுடைய குதிரையோடு கொடிநுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடைய ரெனவும் கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளியபடைக்கலத்தையுடைய சேனை யுடனே மலையோடுமோறுபட்டுப் பொருங் களிற்றினையுடையரெனவும் இடி முழங்கினாற்போலும் அஞ்சத்தக்க முரசத்தோடு போரின்மேம்படும் வெற் றியையுடையரெனவுங்கருதி நிலத்தைப்பொருந்தின படையினையுடைய ஒள் ளியபூணினையுடைய அரசர் வெண்கொற்றக்குடை நிழற்றப்படுஞ்செல்வத் தை மதித்தலிலலேம் ; எங்களால் மதிக்கப்படுவோர், இடப்பட்ட முள் வேலியையுடையதோட்டத்து மறிதின்னா தொழிந்து நின்ற குறிய நாற்றத்தினை யுடைய முஞ்ஞையது கொழுவியகண்ணிறகினைக்கப்பட்ட குறிய இலையைப் புல்லியநிலத்திலவிளைந்த வரகினதுசோற்றுடனேபெறுகின்ற சிறிய ஊரை யுடைய வேந்தராயினும் எம்மிடத்துச்செய்யும் முறைமையையறிந்துநடக் கும் குணத்தினையுடையோர்காண் ; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும் சிறி தும் அறிவிலாதோருடையசெல்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினையேம் ; நல்லறிவினையுடையோரதுவறுமை பயன்படுதலின் அதனைப் பெருமானே, யாம் உவந்து மிகப்பெரிதும் நினைப்பேம்.—எ - று.

எனுவென்பது, எண்ணிடைச்சொல. (ககள)

கக. முஞ்ஞை : புறநா. ௩௨0 : க ; ௩௨௮ : கச.

க0 - கக. "முன்றிலாடு முஞ்ஞை மூதிலை கறிக்கும்" தொல். செய். சூ. ௩க - பேர் ; ந.

கசு - அ. "நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே, கல்லார் கட் பட்ட திரு" குறள். ௪0அ.

(௧௯௮.) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்
கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்
கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் றேத்தித்
திண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்
காதல் பெருமையிற் கனவினு மரற்றுமென்
காமர் நெஞ்ச மேமாந் துவப்ப
வாலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்
வேல்கெழு குருசில் கண்டே னாதலின்
விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த
தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டி யாகப்
பணித்துக்கூட் டுண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திற
னின்னோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்று
மொன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துநும்
பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்
முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்
யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்
பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினு
நீண்டுயர் வானத் துறையினு நன்று
மிவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்
புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி

௧-௨. "மணிமலைப் பணைத்தோ ளமாநில மடந்தை, யணிமுலைத் துயல்வரூஉ மாரம் போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாறு" (சிறுபாண். ௧-௩); "அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத், தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற், கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை" சிலப். ௫. ௧-௩.

௩. "கடவுட்கற்பின் மடவோள்" அகநா. ௩௧௪.

௪. "மணிபுரை செவ்வாய்" கலி. எ௯, அ௧; அகநா. ௧௬, ௬௬.

௩-௬. "கடவுட் கற்பொடு குடிக்கு விளக்காகிய, புதல்வர்ப் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பி, னன்னராட்டிக் கன்றியுமெனக்கு, மினிதாகின்றாற் சிறக்க நின்னாயுள்" அகநா. ௧௮௪.

அ. ஏமாத்தல்: புறநா. ௧௦௧: ௯ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௧. ~~"வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி" (மணி. ௫ : ௨௩);~~
~~"வாழ்க நுங்கண்ணியாதோ" சீவக. ௧௮௬௦.~~ புறநா. 77: 8, அடிக்.

௧௮-௨௨. பன்மைக்கு மணலையும் நீர்த்துளிகளையும் உவமங்கூறுதலை, "எத்துணை யாற்று ளிடுமணல் னீர்த்துளி, புற்பனி யுக்க மரத்திலை நுண்மயி,

நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானுந்
கேளில் சேஎய் நாட்டினெந் நாளுந்
துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கிநின்
னடிநிழற் பழகிய வடியுறை
கடுமான் மாற மறவா தீமே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை வடமவண்ணக்கன் 1 பேரிசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடுபொலிந்தமார்பின்கண் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும் செய்ய ஆபரணத்தையுமுடைய உன்னுடைய மடவோள்பெறப்பட்ட பவழமணி போன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியையுமுடைய புதல்வர் பொலிக வென்றுவாழ்த்தித் திண்ணியதேரை யுடையவேந்தே, நின்னைப் புகழ்ந்துபரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகலிற் கனவின் கண்ணும் நின்புகழையே கூறும் எனதுவிருப்பத்தையுடையநெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ ஆலிலையின் கண்மேவிய திருமால்போலும் நின்னுடையசெல்வத்தையெல்லாம் வேலையுடையதலைவ, கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி, தொடர்புபட்ட குளிர்ந்த தமிழ்நாடெல்லைமுழுதும் கொள்ளையாகக்கொண்டு நின்பகைவரைத்தாழ்த்து அவர்கள்பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்கவலியையுடைய நின்னையொக்கும்வலியையுடைய நின்னுடையமைந்தர்; எந்நாளும் பகைவர்தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக் கொண்டுவந்து நும்முடைய பொன்னுடையநெடியநகரின்கண் பொலியவைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போலக, இவருடைய பெரியகண்ணோட்டம்; யாண்டுந்நாளும்மிகுக செறிந்ததிரையையுடைய பெரியகடனீரினும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் நீண்டுயர்ந்த மழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பிள்ளைகளைக்காணுந்தோறும் நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனிதாகவிளங்கி நெடுங்காலம் வாழ்க; பெருந்தகாய், யானும், உறவில்லாத தூரிய நாட்டின்கண்ணே நாடோறும் துளியைநச்சுதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்போல நின்னுடைய வண்மைநசையானே இரங்கி நினது அடிநிழற்கட் பழகிய அடியின் வாழ்வேன்; விரைந்தசெலவையுடைய குதிரையையுடைய மாறனே, நீ செய்தசெயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வர்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினுமமையும்.

ரத்துணை யும்பிற ரஞ்சொல்லி ஞர்மனம், புக்கன மென்று பொதியறைப் பட்டார்" (வளையாபதி) என்னுமிடத்தும் காண்க.

உ௩. புறநா. ௫௫ : ௧௭.

உ௫. "தற்பாடிய தளியுணவிற், புள்" பட்டின. ௩ - ௪.

உ௬. அடியுறை : புறநா. ௬௭ : ௧௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'பெரியசாத்தன்'

* 'ஆலமர் கடவு ளன்னநின்' என்றதற்கு ஆலின்கீழமர்ந்த முக்கட்செல வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும்நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின னென்றுரைப்பினுமமையும்.

'நின்முன்னோர் போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' என்றது, அவரும் வழங்காதுவைத்தலிற் கண்ணோட்டமிலர் ; இவரும் அவரையொக்கக் கண ணோட்டமிலராகவென்பதாயிற்று.

'முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்' எனவும், 'வாழ்கநின் கண்ணி' எனவும், 'நீடுவாழியர்' எனவுநின்றவை குறிப்புமொழி ; அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்தகொடுமையால நினக்குத் தீங்குவரும் ; அதுவாரா தொழிகவென வாழ்த்தியதூஉமாம்.

மறவாதீமேயென்றது,'என்னளவில் நீசெய்தசெய்தியை மறவாதொழி யென்பதாயிற்று.

'யாண்டுநாளும்பெருகி' என்பதற்கு நின்னுளே திங்களனையவாக ; அத் திங்கள் யாண்டோரனையவாக ; யாண்டே ஊழியனையவரம்பினவாக வென் பது கருத்தாகக்கொள்க. (௧௯௮)

* புறநா. ௬௧: ௫-௬; "ஆலமர் செல்வ னணிசால பெருவிறல", "ஆல மர்செல்வன" (கலி ௮௧, ௮௩); ஆலசெழு கடவுள" (முருகு. ௨௫௬); "ஆலமர் செலவன் " சிலப் : ௨௪ ; மணி. ௩ : ௧௪௪.

(௧௯௯.) கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழ
நெருந லுண்டன மென்னாது பின்னுஞ்
செலவா னாவே கலிகொள் புள்ளினம்
மனையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்
புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவ
ருடைமை யாகுமவ [1] ருடைமை
யவரின்மை யாகு மவரின் மையே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனார் பாட்டு.

இ - ள்.—தெய்வமுறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பல பழத்தை நென்னலுமுண்டேமென்னாவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப்போதலை

௧. "கடவுளாலத்து" (நற். ௩௪௩); "அழல புரை குழைகொழு நிழறரும் பலசினை, யாலமுங்கடம்பு......வேறுவேறுபெயரோய்" (பரி. ௪: ௬௬-௬); "துறையு மாலமுந் தொல்வலிமராமு, முறையுளிப்பராஅய்", "ஆலுங்கடம்பு மணிமார்" கலி. ௧௦௧, ௧௦௬.

௧ - ௩. "புட்பயில பழுமரப் பொலிவிற்றாகிய, மட்டிலா வளநகர்" சீவக. ௯௩

(பி - ம்.)—1 'உடைமையின்மை'

யமையா, ஒலி ெ
போர் ; அவரை
ஆண்மக்களது ருந்தின புள்ளினம் ; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்
டைய வறுமையா ராத்தற்கு எதிர்ந்துகொள்ளும் மிக்கசெய்கையையுடைய
ல்வமாகும், அவ்விரப்போர்செல்வம்; அவ்வாண்மக்களு
வாழியும், ஓ ம், அவ்விரப்போருடைய வறுமை.—எ - று.

ஆசைநிலை.

(கசுகூ)

(உOO.) பனிவரை.

கனிகவர்ந்துவந்த பாசிலைப் பலவின்
செழுக துண்ட கருவிரற் கடுவன்
மழைமிசை ந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
கழைமிசைத் யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்
கிணர்கின்று துஞ்சுங் கல்லக வெற்ப
களங்கொண் செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேற்
விளங்குமணிக் கனலுங் கடுங்கண் யானை
இவரே, பூத்த கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே
நாத்தழும் பிருப யருஅப் புனைகொடி முல்லை
கறங்குமணி யப் பாடா தாயினுங்
பரந்தோங்கு சி ந்தேர் கொள்கெனக் டுத்த
யானே, பரிசிலன் ற் பாரி மகளிர்
வரிசையில் வண மன்னு மந்தண னீயே
வினக்கியான் கொடுக்கும் வாண்மேம் படுந
ரடங்கா மன்னரை டுப்பக் கொண்மதி சினப்போ
மடங்கா விளையு யடக்கு

திணை - அது ; துறை டுகிழ வோயே.
பாரிமகளிரை விச்சி ரிசிற்றுறை.
பாடியது. கானுழைக் கொண்டுசென்ற .கபிலர்

௪. புறநா. கசுகூ : ௬உ - .
எ. புறநா. ருரு : ரு-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
அ. புறநா. கஎO: க. க்குறிப்பைப் பார்க்க.
கூ - கக. புறநா. உOக : உ -
கூ - கஉ. பாரி, முல்லைக்குத் தே.
ரு - ஆம் அடியின் குறிப்பால் விளங் கொடுத்தவரலாற்றை, புறநா.ககஅ:
கரு. புறநா. கஉசு : கக ; உ(ணர்க.
கூ - கஎ. பெருங். ச. கரு : உ. எ.

யையுடைய பலா
சிவந்தமுகத்தை

இ - ள்.—குளிர்ந்தமலையின்கண்ணேயோங்கிய பசிய இலையையுடைய விளங்கி முகிலா
வினது பழத்தைக்கவர்ந்துண்ட கரியவிரலையுடையகடுவன் உச்சியின்கண் துயி
யுடைய தனது மந்தியுடனேபொலிந்து சேய்மைக்கண்ணே, தத்தின்றுகளித்த
லும் உச்சியறியப்படாத உயர்ந்தமலைப்பக்கத்து மூங்கிலுகளத்தைத் தன
லும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த வரையையுடையோய், நிணத்தினையும் விளங்கிய
நெருப்புப்போலும் தலையையுடைய நெடியவேலினையும் முடைய விச்சிக்
நாக்கிக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையையுடைய யானையுடன் மாறாத அலங்
அணிகளாற்செய்யப்பட்ட வளைந்த ஆபரணத்தினையுடைப் பாடாதாயினும்
'காவே, இவர்கடாம், பூவைத் தனது தலையின்கண்வைத்து சொல்லிக்
ரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான் நாத்தழும்பேறிக்கும்மகளிர்; யான
ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக் கொள்கநீ, பகைவரைப்போர்
கொடுத்த பரந்து மேம்பட்ட தலைமையினையுடைய ன்மேம்படுவன்; ஆத
பரிசிலன்; அதுவன்றியும் நிலைபெற்ற அந்தணன் யுடையபோராலே பகை
செய்யுமுறைமையாற்பொருது தாழ்விக்கும் வாளானதலையுடைய நாட்டை
லால், நினக்கு யான்தரக்கொள்வாயாக; சினத்தை
வேந்தரை மிகையடக்கும், மடக்கப்படாத மிக்க
யுடையோய்.—எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

பலவின்கனிகவர்ந்துண்டகடுவன் மந்தியுடு.
கழைமிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவ
புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்

'யானே பரிசிலன்' என்பதனால் நினக்கு
மென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான்
கொள்ளப்படும்.

உலகத்துமகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலை
வாயாகவென்று இரந்துகூறினமையின், இது

டுசிறந்து சேண்விளங்கிக்
ரவரைந்துகொண்டு இன்

என்குறை முடிக்கவேண்டு
கருதற்குரியேனென்பதூஉம்

ரிந் தாமே இவரைக்கொள்
பரிசிற்றுறையாயிற்று.(உOO)

—— ரே

(உO௧) இவர்யா ரென்குவை யாயி னி ——ன்
ப்
யூருட னிரவலர்க் கருளித் ே
முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்
படுமணி யானைப் பறம்பிற்
நாமா
ன
௫ னெடுமாப் பாரி மகளிர் யா களி
தந்தை தோழ னிவரென்

---

௧. புறநா. ௧௩ : ௧.
உ. புறநா. ௧௧O : ௩ - ௪.
௪. "படுமணியானை" புறநா.
உ - ௫. புறநா. உOO : ௧.
உ, ௧௧௫, ௩௫௧; நற். உஉஎ.
௩உ. ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே
நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்
செம்புபுனைந் தியற்றிய சேணெடும் புரிசை
யுவரா வீகைத் துவரை யாண்டு
நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிருள் வேளே விறற்போ ரண்ண
றாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோவே
யாண்கட னுடைமையிற் பாண்கட னாற்றிய
வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்

எ. புறநா. ௨௦௦ : ௧௩.

அ. விசுவபுராணசாரமென்னும் தமிழ்நூலின் பதிகத்தில் ௧௫-ஆம் செய்யுளில், "சம்புமா முனிவன் வேள்வித் தழலருமபிரகதேரன்" எனவும், ஒட்டையர்களருளிச்செய்த தெய்விகவுலாவில், "சம்புகுலத் தொருவன்" எனவும் வந்திருத்தலின், இதில், 'வடபான் முனிவன்' என்றது அச்சம்பு முனிவனாக இருத்தல் கூடுமோவென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

கூ. புறநா. ௩௭ : ௧௧-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௦ - ௧௨. துவரை - மைசூர் ராச்சியத்தைச்சார்ந்த துவாரசமுத்திரமென்னும் நகரம்; இந்நகரில் அரசர் பதினெண்மரும் பதினெண்குடிவேளிரும் இருந்தனரென்றும், அவர்களை அகத்தியமுனிவர் அழைத்துப் போந்து பல இடத்தும் தாபித்தனரென்றும், அவர்களுள் இருங்கோவேளும் ஒருவனென்றும் தெரிகின்றது; இதனை, "துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும் பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் ......கொண்டு போந்து", "மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்வகைக்குடிப்பிறந்த வேளிர்" (தொல். பாயிரம்; அகத்திணை. ௩௨) எனவும் போந்துள்ள நச்சினார்க்கினியர் வாக்கியங்களாலுணர்க.

௧௪. புறநா. ௨௦௩ : ௧௧.

௧௫. (பி.) புறநா. ௨௦௨ : ௧௦; தபங்கரென்னுமுனிவர் ஒருகாட்டில் தவஞ்செய்கையில் ஒருபுலி அவர்மேற்பாய்தற்கு நெருங்க, அதுகண்ட அம்முனிவர் அங்குவேட்டையாடவந்த சளனென்னும் யாதவ அரசனை நோக்கி 'ஹொய்ஸள' என்றுகூற, அவன் அப்புலியைத் தன்னம்பால் எய்துகடிந்தமையால் ஹொய்ஸளனென்றும் புலிகடிமாலென்றும் வழங்கப்பட்டானென்று சிலர்கூறுவர்; சசகபுரத்தையடுத்த காட்டிலுள்ள தன்குலதெய்வதையாகிய வாஸந்திகாதேவியைச் சளனென்னுமரசன் வணங்கச்சென்றபோது புலியால் தடுக்கப்பட்டு வருந்துகையில், அக்கோயிலிலிருந்த பெரியவர் அவனை நோக்கி 'ஹொய்ஸள' என்றுகூறி ஓர் இரும்புத்தடியையருள, அவன் அதனைக்கொன்றமைபற்றி 'ஹொய்ஸளன்' என்றும் 'புலிகடிமால்' என்றும் பெயர்பெற்றனனென்று வேறு சிலர் கூறுவர்.

யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்
திருங்கட லுடுத்தவிவ் வையகத் தருந்திறற்
பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வே
லுடலுந ருட்குந் தானைக்
கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாரிமகளிரை இருங்கோவேளுழைக் கொண்டுசென்ற
பாடியது.

இ-ள்.—இவர் யாரென்று வினவுவாயாயின், இவர்தாம், த
வற்றையும் இரப்போர்க்குக் கொடுத்தோ ... சான்றோர்க்குச்சமைத்த அணி
போடும் புரவித்தேரொடும் முல்லைக்குக் கொடுத்து வழங்கிய தொலையாத நல்ல புகழையும்
ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய பறம்பிற்குத் தலைவனாகிய
மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர் தந்தைக்குத் தோழனாதலான்
இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன் யான் கொண்டுவந்தேன்;
நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய ஓமகுண்டத்தின்கண் தோன்றிச் செம்
பாற் புனைந்து செய்தாலொத்த சேம்பினையுடைத்தாகிய நெடிய மதிலை
யுடைய துவராபதியென்னும் படை ... யாண்டு தொடுப்பிலாத கொ
டையினையுடையராய நாற்பத்தொன்பது வழிமுறை தொன்றுபட்டுவந்த
வேளிருள் வைத்து வேளாயுள்ளாய், வெற்றியையுடைய தலைவ, தார
ணிந்த யானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே, நீதான், ஆண்டன்மையைக்
கடப்பாடாக உடைமையால் பாணர்க்கு செய்யக்கடவமுறைமையை
யுதவிய தழைத்த கண்ணியையுடைய புலிகடிமாஅல், பாணர்க்குத்தா
இவரைக்கொள்வாயாக; பரந்த அகன்ற பெருங்கடலை யுடுத்த
இவ்வுலகத்தின்கண் அரிய திறற்கரிய ... பொன்னுண்டாகும்
பெரியமலைக்குத் தலைவ, ... படைத்தாகிய பகைவருட்கும் படை
யையுடைய கேடில்லாத நாட்டிற்குரியவனே.—எ-று.

உரை ... வேளிரொடு ... கூட்டுக.

'வடபால் முனிவன் தடவின் வடா ... தி' என்பதற்குக் கதையுரைப்
பிற்பெருகும்; அது கேட்டுணர்க.

புலிகடிமாலென்பது, இவனுக்கு ஒரு பெயர்.

வேளே, அண்ணல், இருங்கோவே, புலிகடிமாஅல், கிழவ, நாடுகிழ
வோய், நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவனாதலால், யான்தர
இவரைக்கொண்மதியென்க கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் இவருடைய தந்தைதோழனதலானும் அந்தணனாதலானும் யான்
தர நீ இவரைக் கோடற்கும் குறையில்லையென்பது கருத்து. (௨0௧)

க. புறநா. ௬௬ : க.

(௨௦௨) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்
கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு
கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்
கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை
வென்றி நிலைஇய விழுப்புக ழொன்றி
யிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூர்க்
கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய
நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேளினி
நுந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய
வொலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅ
னும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்
புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை
யிகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ண
லெவ்வி தொல்குடிப் படீஇயர் மற்றிவர்
கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்
றேறாப் புன்சொ னோற்றிசிற் பெரும
விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே யடுக்கத்
தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுக
லிரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்

---

௧ - ௨. புறநா. ௧[illegible] : ௬ - [illegible].

௩. மு. மணி. பதி. [illegible] ; [illegible].

௧௦. புலிகடிமால்: புறநா. ௨௦௧ : ௧௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௧௬. "தேற்றகில்லேமேயாது, 'தேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசின்' என்பதுபோலத் தெரிந்தக்கனலாதது" திருச்சிற். ௩௫ - பேர்.

௧௮. "அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை", "கருங்காற் பொன்னிணர் வேங்கை", "கருங்கால் வேங்கை" நற். ௯௧௨, ௧௬௮, ௨௫௭.

௧௮ - ௨௦. வேங்கைப்பூப் பரந்த பாறை புலிபோற் றோன்றுமென்பது பின்வருபவற்றாலும் விளங்கும்; "கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல், இரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றும்" (குறுந். ௪௭); "மெல்லிணர் வேங்கை வியலறை தாயின, அழுகை மகளிர்க் குழுவை செப்ப" (பரி. ௧௪: ௧௧ - ௨); "குறவ ருன்றிய குரமைப் புனத்தய, வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம், புலிசெத்து" (அகநா. ௧௨); "கருங்கால் வேங்கை கானற பூக்கன்மே, இருங்கால வயவேங்கை பாய்கதும்" (திணைமாலை. ௨௬); "நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாறையை நாகநணவி, மறமலி வேங்கையெனக் கனி யஞ்சும்" திருச்சிற். ௩௬.

பெருங்கல் வைப்பி னாடுகிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளிரைக்கொள்ளானாகக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்சியையுடைய காட்டின்நடுவண் வேட்டுவராலெய்ப்பத் தனக்குப் புகலிடங்காணாத கடமாவினது நல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணிமேலேகிளம்பவும் சிதறியபொன் விளங்கவும் விரையவோடும் நெடியமலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலைபெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றரையம் பேரரையமென இருகூற்றாற் பெயர்பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை நுங்களுக்கு உதவிய நீடியநிலையையுடைய அரையத்தினது கேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக ; அது கெடுதற்குக்காரணம்: நினது தாளால்தரப்பட்ட பொருளையன்றி நுந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்த கண்ணியையுடைய புலிகடிமாலே, நும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய நுங்குடியுளொருவன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடைய கழாஅத்தலையாரென்னும்புலவரை அவமதித்ததனானுண்டான பயன் ; இயற்றப்பட்டதேரையுடையதலைவ, இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலேபயந்தவர்களாக ; பின்னை இவர் கைவண்மையையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாத புன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக;பெருமானே, யான் நின்னை விடைகொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக ; அரைமலையில் முகையற மலர்ந்த கரியகாலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளியபூப்பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடையபுறத்தையொக்கும் பெரிய மலையிடத்தூர்களையுடைய நாட்டையுடையோய்.—எ - று.

புலிகடிமால், அண்ணல், நாடுகிழவோய், அரையத்துக்கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயன் ; இப்பொழுது எவ்வி தொல்குடிப்படீஇயர், இவர் பாரிமகளிரென்ற புன்சொலைபொறுப்பாயாக; பெருமானே, நின்னைவிடுத்தேன் ; நின்வேல்வெல்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலையெனினுமமையும்.

நீடுநிலையரையத்துக்கேடும் கழாத்தலையையிகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விகழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று.

அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை நுமருள் ஒருவன் இகழ்ந்ததனால், அவன்வாக்குத் தப்பாதாகலின், அவன் வசையாகப்பாடினனென்று சொல்லுவர் ; அதுவேயென்பதாம்.

'வெலீஇயர்நின்வேல' என்றது குறிப்புமொழி.

'நுந்தைதாயநிறைவுறவெய்திய' என்பதூஉம், 'நும்போலறிவின்' என்பதூஉம் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றன.

வேங்கைவீ தாய துறுகல் இரும்புலிவரிப்புறங்கடுக்குமென்றகருத்து : ஏதம்செய்யாததூஉம் ஏதம்செய்வதுபோலக் கண்டார்க்கு அச்சம்வரத் தோன்றுமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றது. (௨0௨)

உக. தொல். விளிமரபு, சூ. கஉ - ந. மேற்.

(உ0ங.) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்
தொல்லது [1] விளைந்தென நிலம்வளங் கரப்பினு
மெல்லா வுயிர்க்கு [2] மில்லால் வாழ்க்கை
யின்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்
முன்னுங் கொண்டிரென நும்மனோர் மறுத்த
லின்னா தம்ம வியறே ரண்ணை
யில்லது [3] நிரப்ப லாற்றா தோரினு
முள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
யனையையு மல்லை நீயே யொன்னா
ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதிபசுங்குடையார் பாடியது.

இ - ள்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனென்றுகருதி மழை பெய்யாதுமாறினும் முற்காலத்து விளைந்தேனென்றுகருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும் உயிர்வாழ்க்கையில்லை; அதுபோல இன்னமும் எனக்குப்பரிசில் தாருமென்று சொல்லி எம்போல்வார் இரப்பின் அவர்க்கு முன்னும்பரிசில்

க - உ. "தகரவுகரம், 'கழிந்தது......கரப்பினும்' என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'பொழிந்து' எனவும், 'விளைந்து' எனவும் இறந்தகாலம்பற்றி வந்தமையின் ஏனையவற்றிற்கு நிகழ்காலமும் முண்டெனவறிந்துகொள்க", "கழிந்தது......கரப்பினும் : எனபுழிப் பொழிந்தெனவும் விளைந்தெனவும் இறந்தகாலம் உணர்த்தின" (தொல். வினை. சூ. ௬ - கல்; ந); "கழிந்தது...கரப்பினும்: என்பு பொழிந்தது விளைந்ததென்னும் தவ்வீற்றுத் தன்மையொருமைவினைமுற்றுக்கள் இறந்தகாலமும் சிறுபான்மை காட்டுமெனவுங்கொள்க" இ - வி. சூ. ரு0 - உரை.

௬ - கக. "பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற, வரிய வென்று தோம்பாது வீசி" (பதிற். சஅ); "அரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண், டுரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி" மதுரை. கசரு - ௬.

* ம. "கொள்ளார் தேஎங்குறித்த கொற்றமும் - பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னேயுங் கொண்டான்போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக் குறித்தவெற்றியும் ; தன்னையிகழ்ந்தோரையும், தான் இகழ்ந்தோரையும் கொள்ளாரென்ப......'கழிந்தது பொழிந்தென' என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'ஒன்னார்....வள்ளியோய்' என்பதுமது" தொல். புறத்திணை. சூ. கஉ - ந.

(பி - ம்.)—1 'விளைந்ததுநிலம்' 2 'இலவாழ்க்கையேயின்னும்' 3 'நிரப்பதாற்றாத'

கொண்டீரென்று நும்போல்வார்மறுத்தல் இன்னாது; கேளாய். இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே, இல்லாதபொருளைத் தேடியிரப்பமாட்டாத வறுமையோரினும், அவரால் பரிசில்நினைந்து வரப்படுவோர் கொடாராயின் அவ்[*]விரப்போரால் நச்சப்படும் இன்பத்தையிழப்பர்; தம்வறுமையாற்கொடுக்க முடியாமையின் நாணி அவரெதிர் முகநோக்கமாட்டாது இன்பமிழக்குமாந்தர்தன்மையையுமல்லை நீ, இறந்துபடுவை; பகைவரது அரிய அரண் அவரிடத்ததாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே நும்முடைய தெளப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும் வென்றியோடுகூடிய வண்மையையுடையோயாதலான் எம் இறைவ, நீ இரப்போரைப்பாதுகாத்தலை முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையுமல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே அளித்தலின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென்றுமாம்.

எம்மனோரென்றது பிறரைநோக்கியன்றெனவுணர்க.

'பொழிந்தென', 'விளைந்தென' என்பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடுமுடிப்பினுமமையும். (௨0௩)

---

* "ஈத்துவக்கு மின்பம்" குறள். ௨௨அ.

(௨0௪.) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் றதனெதி
ரீயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் றதனெதிர்
கொள்ளே னென்ற[1] லதனினு முயர்ந்தன்று
தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கட
லுண்ணா[2]ராகுப நீர்வேட் டோரே
யாவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்
[3] சேற்றொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினு
முண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்

க - ௨. புறநா. ௧௫௪ : ௭, ௧௭0 : ௨-ஆம் அடிக்குறிப்புக்களைப்பார்க்க.

௪. "அவர், வேண்டாவென்று மறுக்கவும் தாம் வலியப் போகவிட்டென்றவாறு" மதுரை. ௨௨0 - ந.

க - ௯. "ஈயென விரத்தலென்னும் புறப்பாட்டினுள், 'தெண்ணீர்... வேட்டோரே' என்றவழி, நீ செல்வங் கடல்போற் பெரிதேனும் பிறர்க்கு இனிதாய் நுகரப்படாதெனும் இசையைச் செம்பொருளாகாமற் கூறியவாறு காண்க" தொல். செய். ௧௨௫ - ந.

௫ - ௯. புறநா. ௧௫௬ : க - ௩.

(பி - ம்.)—1 'அதனினுயர்ந்தன்று' 2 'ஆகுவர்' 3 'சேற்றொடு'

புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை
யுள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோரி விசும்பிற்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
வல்விலோரியைக் கழைதின்யானையார் பாடியது.

இ - ள்.—இழிந்தோர் கூற்று ஈயெனச் சொல்லி இரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீயென்றதனெதிர் ஈயேனென்று சொல்லி மறுத்தல் அவ்விரத்தலினுமிழிந்தது; ஒருவன் இரப்பதன் முன்னே* அவன் குறிப்பை முகத்தானுணர்ந்து இதனைக் கொள்வாயாகவென்று சொல்லிக் கொடுத்தல் உயர்ந்தது; அதனை அவன் அவ்வாறு கொடுப்பதன் முன்னே கொள்ளேனென்று சொல்லி மறுத்தல் அதனினு முயர்ந்தது; தெளிந்த நீர்ப் பரப்பின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய பெரிய கடலினீரை யுண்ணார், தண்ணீர் வேட்கையுடையோர்; ஆவும் மாவும் சென்று நீருண்ணக் கலங்கிச் சேற்றொடுகூடிய சிறுமையையுடைத் தேயாயினும் உண்ணுநீரையுடைய தாழ்ந்த இடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும்; தாம்புறப்பட்டுச் செல்லப்பட்ட வழியிடத்து அப்பொழுது செய்யும் புள் நிமித்தத்தையும் புறப்பட்ட † முகூர்த்தத்தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில் பெறாதாகக் கருதிச் செல்லப்பட்டோரை அவர் தாமாயினும் பரிசிலர் பழியார்; அதனை நீ எனக்கு இன்னையாயினும் நெடுமானாயாக, ஓரி, ஆகாயத்தின் கண் மின்னும் முதலியவற்றொகுதியையுடைய மழைபோல யாவர்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாது சுரக்கும் வண்மையையுடையோய் நின்னை.—எ - று.

ஓரி, வள்ளியோய், பரிசிலர் புள்ளும் பொழுதும் பழித்தலல்லது உள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியலர்; அதனால், யானும் நின்னைப் புலவேன்; வாழியவெனக் கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல் முதலிய நான்கிற்கும், ஈயென இரத்தலால் இழிபு பெற்றுக்கொள்வோன் உயர்வு பெறான் பெற்றிலனென்பதூஉம், அவனை இரப்பவும் ஈயேனென்றார் போலப் பரிசில் கொடுத்தவர் உயர இழிபு பெற்றக கொள்ளெனக் கொடுக்கும் முயற்சி சிறப்புப் பெறாதென்பதூஉம் கருத்தாகக் கொள்க.

இதனால், ஈயேனென்னுமிழிபினும் கொள்ளெனக்கொடுக்கு முயர்பினை நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பது கூறினாராம்.

'பெருங்கடனீருண்ணாராகுப நீர்வேட்டோர்' என்பதனைச் செல்வரேயாயினும் வண்மையில்லோர்பாற் செல்லாரென்பதும், 'உண்ணீர் மருங்கி னதர்பலவாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகலின் நின்பால் வந்தேனென்பதும் கொள்ளப்படும். (உ௦௪)

க௦ - கக. புறநா. கஉ௪ : க - ௫.

க௫. புறநா. க௫க : கக ; "கருவிமாமழை" (குறுந். ௪உ); "கருவி வானம்" சீவக. எஉ௫.

* புறநா. ௯ : உ௫-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

† சிலப். உ௬ : ௯௦.

(௨௦௫.) முற்றிய திருவின் மூவ ராயினும்
பெட்பின் றீதல் யாம்வேண் டலமே
விறற்சினந் தணிந்த விரைபரிப் புரவி
யுறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்
தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை
வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந
சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய
மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்
நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக
வார்கலி யாணர்த் தரீஇய கால்வீழ்த்துக்
கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ
நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரோ
டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற்
களிறின்று பெயால பரிசிலர் கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடியநெடுவேட்டுவன் பரிசினீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—நிறைந்தசெல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப் பேணுதலின்றி ஈதலை யாங்கள் விரும்பேம்; வென்றியாளுளதாகிய சினந் தீர்ந்த விரைந்த செலவையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய அஞ்சி வந்தடைந்த பகைவர்க்குச் செல்லும் புகலிடமாய அவ்வாறன்றிப் போர்செய்யும் பகைவருடைய முயற்சியையுடைய கிளர்ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த வாட்போரின் மிக்க படையினையுடைய வெள்ளியபூவையுடைத்தாகிய முல்லைவேலியையுடைய கோடையென்னுமலைக்குத்தலைவ, சிறியனவும் பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கறவிலக்கிய மானினதுதிரட்சியைத் தொலைத்த கடிய செலவையுடைய சினமிக்கநாயையும் வலியவில்லையுமுடைய வேட்டுவ, நீ நோயின்றிஇருப்பாயாக; இடியினது மிக்க ஓசையையுடைய புதுப்பெயலைத் தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலிடத்தேதிரண்ட தலைமையையுடையமுகில் நீரின்றி மீளாதவாறுபோலத் தேருடன் விளங்கிய கோடுயர்ந்ததலைமையையுடைய களிற்றையின்றி மீளா, பரிசிலரதுசுற்றம்.—எ - று.

புரவியையுடைய விறற்சினந்தணிந்த உறுவரென இயையும்.

செல்சார்வாகித்தாளுளந்தபுத்த பொருநவென இயையும்.

புழைகெடவிலங்கிய நாயென வியையும்.

---

௧ - ௨. புறநா. ௧௫௬ : ௨௨ - ௫.

௩. புறநா. ௨௦௬ : ௧௪.

௮ - ௩. புறநா. ௩௩ : ௧ - ௨.

வெள்ளியென்றது அதனையுடைய மூலையை.

மூவராயினுமென்ற உம்மை சிறப்பும்மை.

கோடைப்பொருந, வேட்டுவ, பெட்பின்றீதல் யாம்வேண்டலம்; பரிசிலர்கடும்பு களிறின்றுபெயரல ; நீ நோயிலையாகுகவெனக்கூட்டுக.

யான்களிறின்றிப்பெயராநின்றேனென்பது கருத்தாகலின், நோயிலையாகவென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

'புழைகெட விலங்கி'என்பதூஉம் பாடம். (௨௦௫)

(௨௦௬.)வாயி லோயே வாயி லோயே
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தா
[1] முள்ளியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே
கடுமான் றோன்ற னெடுமா னஞ்சி
தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்
காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
[2] மரங்கொஃ றச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே
யெத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.*

---

௧. மு. சிலப். ௨௦ : ௨௪ ; விளியேற்கும்பொழுது ஆவீறு.... ஏகாரம்பெற்று வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். விளி. சூ. ௧௨ - ந ; நன் - மயிலை. சூ. ௩௦௬ ; நன் - வி. சூ. ௩௦௭.

௪. மு. புறநா. ௪௭ : ௬.

அ - ௯. புறநா. ௨௦௭ : ௭.

௧௦. "நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்", " காஅய்க் கொண்டநம் மியம்" மலைபடு. ௧௩, ௩௬௫.

௧௦-௧௩. "ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார், நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு, வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினா, லாற்றுணா வேண்டுவ தில்" பழ. ௫௫.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், 'சேய்வரல் வருத்தம்வீட வாயில், காவலர்க்குரைத்த கடைநிலை' என்பதற்கு மேற்கோள்;(தொல். புறத்திணை. ௩. ௨௬ - இளம்) ; "வாயிலோயே......சோறே : இது தலைவனை எதிர்ப்பட்டுக் கூறாது வாயிலோனை நோக்கிக் கூறலிற் பரிசில்கடாயதின்றாம்" ஷை ஷை ஷை ௩௫ - ந.

(பி-ம்.)—1 'முன்னியது முடிக்குமுரணுடை' 2 'மரங்கொறச்சர்'

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சி பரிசினீட்டித்தானை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வாயில்காப்போய், வாயில்காப்போய், வண்மையுடையோ ரது செவியிடத்தே விளங்கிய சொற்களை விதைத்துத் தாம் நினைந்தபரிசிலை விளைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்கு வருந தும் இப்பரிசிலான்வாழும் இல்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயிலகாப்போய், விரைந்த குதிரையையுடைய குருசிலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன்தரமறியான்கொல்லோ? அதுகிடக்க, என்தரமறியான்கொல லோ? அறிவும்புகழுமுடையோர் இறந்தாராக வறிய இடத்தையுடைய உலக முமன்றே; ஆகலாற் காவினேம் கலங்களை; கட்டினேம் முட்டுக்களை; மரத்தைத்துணிக்குந் தச்சன்பயந்த மழுவையுடைய கைத்தொழில்வல்ல மகார் காட்டிடத்துச்சென்றால அக்காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்க்கு எத்தன்மைத்து? எமக்கும் யாதொருதிசைக்கட்போகினும் அத்திசைக்கட் சோறு அத்தன்மைத்து.—எ - று.

கலம் - யாழுமாம்.

உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரெனினுமமையும்.

மழுவென்றது வாய்ச்சியை; தறிகையுமாம்.

காட்டகமென்றாரேனும் கருதியது அதன்கண் மரமாகக்கொள்க.

பரிசிலர்க்குச் சிறாரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசைக்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டுள்மரமும் உவமையாகக்கொள்க. (௨0௬)

(௨0௭.) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம் யாரோ
பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி
யருகிற் கண்டு மறியார் போல
[1] வகனக வாரா முகனழி பரிசி
ரு றாளி லாளர் வேளா ரல்லர்
வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே
பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

௨. "பருகு வன்ன காதலுள்ள மொடு" (அகநா. ௩௩௩); "பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு" (பொருந. ௭௭); "பருகு வன்ன நோக்க மொடு" (பெருங். ௩. ௭: ௮0); "பருகுவான் போல நோக்கும்", "பருகு வனள்போ னோக்கி" (பாக. ௪: துருவன்பதம். ௩௫; ௫௭ ௧0: சகட முதைத்த. ௨௧); "மலர்த்தடங் கலையோ னயாப், பருகுவான் போல நோக்கி" கூர்ம. திருக்கல்யாண. ௬௧.

௭. இவ்வடியுடன், "காத மிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை, யோ தக் கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற், கொல்லிமலைத் தேன்சொரியுங் கொற்றவா நீமுனிந்தா, லில்லையோ வெங்கட் கிடம்" (தனிப்பாடல்) என் பதூஉமொப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) [1] 'அகனகு'

மீளி முன்பி னாளி போல
வுள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென
நோவா தோன்வயிற் றிரங்கி
வாயா வன்கனிக் குலமரு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான்துஞ்சியபின் அவன் தம்பி இளவெளிமானைப் பரிசில் கொடுவென அவன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி எம்முடையநெஞ்சமே, யாம்போவேமாக; யார்தாம், கண்ணுற்பருகுவதுபோலும் விருப்பமில்லாதவிடத்துத் தம்மருகே கண்டுவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழ்வாராத தம்முகமாறித்தரப்பட்ட பரிசிலைப்பிறிதோரிடத்துச்செலலுமுயலுமுயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரலலர்; இங்ஙனம் வருவீராகவென்று எதிர்கோடல் வேண்டும் தாமுடையோர்க்கு; பெரிது உலகம்; விரும்புவோரும் பலர்; ஆதலால், மறம்பொருந்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளின்றித்தணியாது, கண்டோர்யாவர்களும் தெரியத் தம்மைக் கண்டிரங்காதவனிடத்தே நின்றுதிரங்கி உள்ளுறக்கனியாத வலியபழத்தின்பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுநெகிழ்ந்துகொடாதபரிசிலை.

உலமரலும் : அலமரல்போலவதோருரிச்சொல்.

வாயா வன்கனிக்கு உலமருவோர்யாரோ? நெஞ்சமே, உள்ளம் உள்ளவிந்தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உள்ளவிந்தடங்காதென முற்றாக்கி உரைப்பாருமுளர். (௨௦௭)

அ. "ஆளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி" பொருந. ௱௩௯ - ௪௦.

௧௧. "நற்றேண் மருவற் குலமரு வோரே" ஐங்குறு. ௪௯௪.

(௨௦௮.) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய
வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்
டீங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை
யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்

௧ - ௨. "சேட்சென்று நல்குவார் கட்டே நசை" நாலடி. ௨௯௩.

வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்
தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான்நெடுமானஞ்சியுழைச்சென்ற பெருஞ்சித்திரனாரைக் காணாது இதுகொண்டுசெல்கென்று அவன்பரிசில்கொடுப்பக் கொள்ளாது அவர் சொல்லியது.

இ - ள்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழியவந்தேன் யான் பரிசில்கொண்டேனாய்ப் போதற்கெனச் சொல்லிநின்றவென்னை அன்புற்றருளி இப்பொருளைக்கொண்டு இவ்வாறுபோக, தானென்னைச்சொல்ல என்னை எப்பரிசறிந்தான், பகைவரால் தடுத்தற்கரியவேந்தன்? என்னையழைத்துக்காணாதே தந்த இப்பொருட்கு யான் ஓர் ஊதியமேகருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையளவாயினும் நன்று, அந்தப்பரிசிலரது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடுத்துவிடின்.—எ - று.

ஈங்கனஞ்செல்கவென்றது, காணாதே அவன் சொல்லிவிட்டவார்த்தையை.

அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர்விடின், தினையளவாயினுமினிதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் தரங்கெடப் பொருள்கொடுபோமவனல்லேன்; ஆகையின் இதுவும் கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தரமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம்.

'அவர்துணையளவு' என்றது தம்மை உலகின்மேலிட்டுக்கூறினர். (௨௦௮)

---

௯. புறநா. ௧௨௧ : ௩.

எ, ௯. புறநா. ௧௫௯ : ௨௨ - ௫ ; ௨௦௫ : ௧ - ௨.

* மு. பரிசிலனிலைகூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ௩.

(௨௦௯.) பொய்கை நாரை போர்விற் சேக்கு
நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்ப
லகலடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்
படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கு
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
பல்கனி நசைஇ யல்குவிசும் புகந்து
பெருமலை விடரகஞ் சிலம்ப முன்னிப்

---

௧. போர்வு - நெற்கதிர்ப்போர்; "கயலார் நாரை போர்விற் சேக்கும்" ஐங்குறு. ௯.

௨. புறநா. ௨௪ : ௧; "நெல்லரிதொழுவர்" நற். ௧௯௫.

௮. புறநா. ௯௧ : ௮.

பழனுடைப் பெருமரந் தீர்ந்தெனக் கையற்றுப்
பெறாது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
னசைதர வந்துநின் னிசைநுவல் பரிசிலேன்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந
வீயா யாயினு மிரங்குவே னல்லேன்
னோயிலை யாகுமதி பெரும நம்முட்
குறுநணி காண்குவ தாக நாளு
நறும்ப லொலிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்
பெருவரை யன்ன மார்பிற்
செருவெஞ் சேஎய்நின் மகிழிருக் கையே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

* மூவன்பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்கைக்கணே மேய்ந்த நாரை போரின்கண்ணே யுறங்கும் நெய்தலையுடைய அழகியவயற்கண் நெல்லையறுக்குமுழவர் முகையவிழ் கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் நெகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்ற இலையதனாலே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திரையின் இனியவோராகிய தாளத் தோடாடும் மென்புலத்தார்களையுடைய நல்லநாட்டுக்கு வேந்தே! பலபழத் தையும் நச்சித்தாம் வாழ்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்கணணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச்சென்று அவ்விடத்துப் பழ முடைய பெரியமரம் பழுத்துமாறிற்றாகவருந்திப் பழம்பெறுதேமீளும் புள்ளினத்தையொப்ப நினது நச்சப்படுந்தன்மைகொடுவரவந்து நின்புகழைக் கூறும் பரிசிலேன்யான் வறியேனாய் மீளக்கடவேனோ? வாட்போரின்கண் மேம்படுவோய், நீ ஒன்றைத்தந்திலையாயினும் யான் அதற்கு வருந்துவேனல் லேன் ; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பாயாக ; பெரும, நம்மிடத்துளதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக; நாடோறும் நறிய பலவாகிய தழைத்த மயிரையும் தேன்போலுஞ்சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய மகளிர் ஒருவரினொருவர் புணர்தற்குக் காலம்பார்க்கும் பெரியமலைபோலு மார்பினையுடைய போரை விரும்பும் சேயையொப்பாய்! நினது மகிழ்ச்சியை யுடைய நாளோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு.

நம்முட் குறுநணி காண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டுச்செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக்கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்று.

---

௧௨. வினையெச்சத்தன்மை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்கு மேற்கோள் ; தொல். எச்ச. சூ. ௬௧ - ந.

௧௪. புறநா. ௨௦௫ : ௧.

*மூவனென்னும்பெயர் நற்றிணை ௧௮-ஆம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

பொருந, வாண்மேம்படுந, சேஎய், நின் இசைநுவல்பரிசிலேன் வருந்தி யேன் பெயர்கோ நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேனல்லேன்; பெரும, நோயிலை யாகுமதி; நம்முட் குறுநணியை நின்னிருக்கை காண்குவதாக; பிறர்காணு தொழிகவெனக்கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீசெய்ததீங்கால் நோயுறுவை, அஃதுறாதொழிக வென்பதாம்; இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித்தாகக் காணுங் காட்சி உளதாகவென்றுமாம்.

இதனாற் காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு.

இனி, 'குறுநணி காண்குவ தாக' வென்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் அணித் தாற்காணுங்காட்சி உளதாகவென்பதுகூடாது, நீசெய்தகொடுமையானென் றுரைப்பினுமமையும். (௨௦௯)

(௨௧௦.) மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்கா
தன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு
நும்ம னோருமற் றினைய ராயி
னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ
செயிர்தீர் கொள்கை யெம்வெங் காதலி
யுயிர்சிறி துடையா ளாயி னெம்வயி
னுள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனா
லறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்
பிறனா யினன்கொ லிறீஇயரென் னுயிரென
நுவல்வுறு சிறுமையள் பல்புலந் துறையு
மிடுக்கண் மனையோ டிரிய விந்நிலை
விடுத்தேன் வாழியர் குருசி லுதுக்கா
ணவல நெஞ்சமொடு செல்வனிற் கறுத்தோ

---

௧. புறநா. ௭௧ : ௧௭.

௩. "நும்ம னோருமற் றினையராயினெனும்புழி அன்னோரென்பது உவம வுருபாகிய இடைச்சொன் முதனிலையாகப் பிறந்தபெயர்" தொல். எச்ச. சூ. ௧௮ - ந.

௩ - ௪. தொல். எச்ச. சூ. ௧௪ - ந். மேற்; "நும்ம னோருமற் றினைய ராயி, னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ: என்புழி அன்னோரெனபது இடைச் சொன்முதனிலையாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயராகலானும், நும்மையன்னோர் எம்மையன்னோரென இரண்டாவது விரித்தற்கேற்புடைமையறிக" ஷை ஷை ௧௮ - சே.

௫. "செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ" புறநா. ௩ : ௬.

ரருங்கடி முனையரண் போலப்
பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்குடக்கோச் சேரலிரும்பொறை பரிசினீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப்பாராத காதல கண்மாறிய அறமில்லாதபார்வையுடனேகூடி நும்போல்வார்யாவரும் இதற்கொத்த அறிவையுடையராய் அருள்மாறுவாராயின் எம்போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாதொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்ந்த கற்பினையுடையளாய எம்மைவிரும்பியகாதலி இறந்துபடாது உயிர்வாழ்வுடையாளாகக்கூடின் எம்மிடத்து நினையாதிருத்தல் அரிது; அதனால், அறனில்லாதகூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத்துணிய இறந்துபட்டாள்கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்ற நோயையுடையளாய்ப் பலபடவெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந்தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவ, இதனைப்பாராய்; இன்னாமையையுடைய நெஞ்சத்துடனே போவேன், நின்னைவெருண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடைய முனையிடத்து அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறுமையை முன்போகவிட்டு.—எ - று.

குருசிலே, நும்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்; எங்காதலி உயிர் சிறிதுடையளாயின் நினையாதிருத்தலரிது; அதனால், அம்மனையோளிடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இப்பொழுதே விடுத்தேன்; நிற்கறுத்தோர்முனையரண்போலக் கையற்ற என்புலம்பு முந்துறுத்துச்செல்வேன், வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

‘உதுக்காண்’ என்றது அசைச்சொல்லை.

என்வறுமை என்னை விட்டுநீங்கப்போதலையொழியப் புலம்பை முந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக்கூறியவதனால், ‘வாழியர்குருசில்’ என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று.

‘உயிர்வெங்காதலி’ என்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨௧௦)

(௨௧௧.) அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
றணங்குடை யரவி னருந்தலை துமிய
நின்றுகாண் பன்ன நீண்மலை மிளிரக்
குன்றுதூ வெறியு மரவம் போல
முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்
றரைசுபடக் கடக்கு முரைசா றோன்றனின்
னுள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்

---

௧ - ௪. புறநா. ௧௭ : ௧௮ - ௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்
கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்
னுள்ளியது [1] முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்த
நாணு யாயினு நாணக் கூறியெ
னுணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்
பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
னாடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
யில்லெலி மடிந்த தொல்சுவர் வரைப்பிற்
பாஅ லின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
முலைக்கோள் மறந்த புதல்வனொடு
[2] மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்யசினத்தையுடைய மழையின்கணுள்ள இடியேறு, அச்சமுடைய பாம்பினது அணுகுதற்கரிய தலைதுணிய நிலவகலத்தை நிமிறப்பார்ப்பதுபோன்ற நீண்டமலைபிறழச் சிறுமலைதூவவெறியும் ஓசைபோல வீரமுரசு இரங்கித்தொலிக்கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர்பட எதிர்நின்றுகொல்லும் புகழமைந்த தலைவ, நீ வள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்ந்து பரிசில நல்குவனிவனென்று நின்னை நினைந்துவந்த உயர்ந்த நிலைமையையுடைய பரிசிலேனாகிய யான் நினக்கு எம்மை எதிரேற்றுக்கொள்ளாமாந்தரது கொடுமையைச்சொல்லவும் நின்னுடைய நினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக; முன்னைநாட் பரிசில்கையிலேபுகுந்தது போலக்காட்டிப் பிற்றைநாட் பொய்யைப் பெற்றுநின்ற நினதுபுறநிலைமைக்கு யான்வருந்திய வருத்தத்திற்கு நீதான் நாணுயாயினும் நீநாணச் சொல்லி எனது நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய செவ்வியநா வருந்தப் புகழ்ந்து நாடோறும் பாடப்பாடப் பின்னும் பாடவேண்டும்புகழை யேற்றுக்கொண்ட நினது வென்றிபொருந்திய அகன்றமார்பை வணங்கிவாழ்த்திப் போவேன் யான்; நாடோறும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறுமிடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்தலால் இல்லெலிமடிந்த பழையசுவராகிய எல்லையையுடைய பாலில்லாமையாற் பலபடிசுவைத்து முலையுண்டலைவெறுத்த பிள்ளையுடனே மனையின்கண்ணே வறுமையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருந்திய நுதலையுடையாளை நினைந்து.—எ - று.

---

௨௦ - ௨௧. புறநா. ௧௬௪ : ௩ - ௫.

(பி - ம்.)—1 'செய்தோய்' 2 'மனைத்தொலைஇந் திருந்த'

தோன்றல், நின்னுள்ளிவந்த பரிசிலேனாகிய நான்கூற, நின்னுள்ளியது செய்தாயாதலான் வருத்தங்கூறி ஏத்தித் தொழுதனென்பழிச்சி வரைப்பின் மனைக்கண்ணே புதல்வனொடு தொலைந்திருந்த என் வாணுதலை நினைந்துசெல்வல் யானெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே ஏத்திப் பழிச்சிச் செலவலென்றமையான், அவை குறிப்புமொழி.

வரைப்பின்மனையென இயையும்.

'வள்ளிய னாகலின் வணங்குவ னிவனென' என்று பாடமாயின், வண்மையையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத்தாழ்ந்து பரிசிலளிப்பனெனக் கருதியென்க.

'வள்ளியை யாகலின் வணங்குவ னிவனெனக், கொள்ளா மாந்தர் கொடுமைகூற' என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனை வணங்குவேனென நினைந்து வணங்க அதுபாராது நின்பாற்பரிசில்பெறாதமாந்தர்.........................

தூவவெறியுமென்பது, தூவெறியுமென வகரங்கெட முடிதல் புறநடையாற்கொள்க ; விகாரமெனினுமமையும்.

'தூவவெறியும்' என்பதூஉம் பாடம்.

'புறநிலை' என்பதற்குப் புறங்கடை நின்றநிலையென்றுமாம்.

'இல்லெலிமடிந்ததொல்சுவர்' என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்மடிந்த தொல்சுவரென்றுரைப்பினுமமையும்.

நின்னைக்கொடுமைகூற வென்றுரைப்பினுமமையும். (௨௧௧)

(௨௧௨.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோக்
களமர்க் கரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா
வாரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்
யாணர் நன்னாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ
வாயார் பெருநகை வைகலு [1] நக்கே.

க. பு. பதிற். ௨0 : க.

௩ - ௪. புறநா. ௪௨ : ௧௪ - ௭.

(பி - ம்.)—1 'மகிழ்ந்தே'

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பீராயின், எம்முடைய இறைவன் களமர்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்க மதுவை ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரன்மீனாகிய கொழுவியசூட்டை அழகிய கதுப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்டமயக்கத்தால் வைகுந்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புதுவருவாயுளதாகிய நல்ல சோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்ற சுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந்தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தியென்னும் புலவனொடுகூடி மெய்ம்மையார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை நாடோறு மகிழ்ந்து.—எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்றவும்மை சிறப்பும்மை.

கோழி - உறையூர்.

நுங்கோயாரெனவினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன், அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்திருந்தானெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

ஆகிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனெச்சங்களைக் கோழியோனென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (௨௧௨)

(௨௧௩.) மண்டம ரட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்
றொன்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்ல
ரமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் றோன்றல்
பரந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுநீ
யுயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னு
மொழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே
அதனா, லன்ன தாதலு மறிவோய் நன்று
மின்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே

---

௧. "மண்டம ரட்ட களிறன்னை" கலி. ௯௧.

௩. புறநா. ௧௮: ௧ - ௨; ௧௯: ௧; ௨௦௧: ௧௭; ௩௯௩: ௧.

௯ - ௧௦. புறநா. ௨௭: ௭ - ௯ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௦ - ௧௧. புறநா. ௭௫: ௧ - ௨.

நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த
வெண்ணில் காட்சி யிளையோர் தோற்பி
னின்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
யமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையி
னிகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே
அதனா, லொழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்விரைந்
தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ள மழிந்தோர்க்
கேம மாகுநின் றாணிழன் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமா லன்றே வானோ
ரரும்பெற லுலகத் தான்றவர்
விதும்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் மக்கண்மேற்சென்றானைப் புல்லாற்றூர் [1] எயிற்றியனார் பாடியது.

இ-ள்.—மடுத்தெழுந்த போரின்கட்கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலிய முயற்சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தை நிழல்செய்து புகழால் விளக்கும் வென்றியையுடைய வேந்தே, இளர்ந்த நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட இப்பரந்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இருவரையும் கருதிற் பழையதாய்த்தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின்பகைவேந்தராகிய சேரபாண்டியருமல்லர், போரின்கண் விரும்பிய காட்சியுடனே நின்னொடு பகையாய் வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவர்தாம்; நினையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மையையாகிய பகைவனல்லை; பகையைக்கொல்லும் யானையினையுடையத்தலைவ, நீ பரந்துபட்ட நல்லபுகழை இவ்வுலகத்துப்பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட்போய்ப் பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க்குரித்து; ஆதலால அப்பெற்றித்தாதலுமறிவோய், பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக; புகழைவிரும்புவோய், நிலைபெற்ற வலியோடு நின்னைக்கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவையுடையநின்புதல்வர்தோற்பின் நினதுபெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழிய யாவர்க்குக் கொடுப்பை; போரைவிரும்பியசெல்வ, நீ அவர்க்குத்தோற்பின் நின்னையிகழும் பகைவருவப்பப் பழியைஉலகத்தேநிறுத்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக நின்னுடையமறன்; கடிதின்விரைந்தெழுந்திருப்பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வதாக; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற்செய்தலவேண்டும், நலவினையை; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் விரைந்த விருப்பத்தோடு விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

கரு - அ. புறநா. சரு : ரு - சு.

உஉ - ச. புறநா. சுஉ : கஅ - கூ.

(பி - ம்.)—[1] 'எயிற்றியார்'

மற்று அசை. தில் விழைவின்கண்வந்தது.

வானோருலகென்றது, ஒட்டன்றி ஒருபெயராய்நின்றது.

வேந்தே, நின்மறனொழிக ; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்று செய்தல்வேண்டும் ; ஆதலால், அதற்கு விரைந்தெழுவாயாக ; நின்னுள்ளம் வாழ்வதாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும் பழியும் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன.

எஞ்சுதல் - இவர்க்குட்பின்னும்நிற்றல்.

தாணிழல்மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருதீங்கும் வாராமலென்றதாகக்கொள்க.

இனி 'அதனா லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்றதற்கு உயர்ந்தோருலகமெய்துவதுகாரணத்தால அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியேயுரித்து ; அன்னதாதல் நீயறிவையெனமுற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகுநின்றாணிழலெனமுற்றாக்கி மயங்காதுதெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தலவேண்டுமெனவுமுரைப்பாருமுளர்.

'மாவெங் காட்சியொடு மாறெதிர்ந் தெழுந்தவர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨௧௩)

(௨௧௪.) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை யெனவே
ஐய [1] மறாஅர் கசடீண்டு காட்சி
நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே
யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே
குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே
அதனா, லுயர்ந்த வேட்டத் [2] துயர்ந்திசி னோர்க்குச்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற்
றொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடுந்
தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்
மாறிப் [3] பிறப்பி னின்மையுங் கூடு
மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்
கோடுயர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்
தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவன் *வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

---

௭ - ௮. புறநா. ௧௭௪ : ௧௯ - ௨௦ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.

௬ - ௯. புறநா. ௩௮ : ௧௨ - ௬.

* புறநா. ௬௫ : ௯ - ௧௧ ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'மாறாஅர்', 2 'உயர்ந்திசினோரே' 3 'பிறப்பின்வன்மையும்'

இ-ள்.—அறவினையைச்செய்வேமோ அல்லேமோவென்றுகருதி ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்த காட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய தெளிவில்லாதோர் ; யானைவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும் எளிதாகப் பெறுவன் ; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறாது வறிய கையினனாயும் வருவன் ; அதனால உயர்ந்தவிருப்பத்தையுடைய உயர்ந்தோர்க்குத் தாஞ்செய்யப்பட்ட நலவினைக்கூற்றிலே அதனை அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்பருலகத்தின்கண் இன்பமனுபவித்தலும் [1] கூடும் ; அவ்வுலகத்தின்கண் நுகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப்பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மையெய்தவுங்கூடும் ; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின் இமயமலையின்சிகரம் ஓங்கினாற் போன்ற தமது *புகழை நிலைபெறுத்தி வசையில்லாத உடம்பொடுகூடி நின்றிறத்தல் மிகத் தலையாயது ; அதனால் எவ்வாற்றானும் நலவினைசெய்தல்அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்செய்வினைமருங்கினெய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு நுகர்ச்சியுங்கூடுமென்றுரைப்பினுமமையும்.

'பிறவாராயினும்' என்னும் உம்மை அசைநிலை ; உம்மையின்றியோதுவாருமுளர்.

'காட்சியொடு நீங்கா நெஞ்சத்து' என்பதூஉம் பாடம். (உ௧௪)

* "வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா, யாக்கை பொறுத்த நிலம்" குறள். உ௩௯.

(பி - ம்.)—1 'கூட்டும்'

(உ௧௫.) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்க
றாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ வெண்டயிர்க் கொளீஇ
யாய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை
௫ யவரை கொய்யுந ரார மாந்துந்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டுள்ளும்
பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே
செல்வக் காலை நிற்பினு
மல்லற் காலை நில்லலன் மன்னே.

௧. "கவைக் கதிர் வரகு" (மலைபடு. ௧௧௨ - ௩; பெரும். ௧. ௪௧: ௧௦௫) "வரகினவைப்புமாணரிசி" அகநா. ௩௯௪.

௨. "தாதெருமறுகு" நற். ௩௪௩ ; அகநா. ௧௬௫.

௩. "வேளைவெண்பூ" புறநா. உ௩ : உ௧.

௩ - ௪. தயிர்மிதி மிதவை : அகநா. ௩௪௦.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையார் * வாராரென்ற சான்றோர்க்கு அவர்வருவாரென்று சொல்லியது.

இ - ள்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வரகினது குற்றுதலுற்ற வடிக்கப்பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்ந்த எருவையுடையதெருவின்கண் போதொடுதலைத்த வேளையினது வெள்ளியபூவை வெளியதயிரின்கட்பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிங்கூழையுங் அவரைகொய்வார் நிறைய வுண்ணும் தென்றிக்கின்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்ல நாட்டினுள்ளாரும் சேய்த்தாகிய பிசிரென்னுமூரிடத்தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்போனை; அவன் எமக்குச் செல்வமுடையகாலத்து நிற்பினும் யாம் இன்னாமையுறுங்காலத்து ஆண்டுநில்லான்.—எ - று.

மன் அசைநிலை. (௨௧௫)

---

* "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" குறள். ௪௨௩.

(௨௧௬.) கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாவதுங்
[1] காண்ட லில்லா தியாண்டுபல கழிய
வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராகினு
மரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுகலென்
றையங் கொள்ளன்மி னாறி வாளீ
ரிகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வரூஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
யின்னதோர் காலை நில்லல
னின்னே வருகுவ னொழிக்கவவற் கிடமே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிருந்தான் பிசிராந்தையார்க்கு இடனொழிக்கவென்றது.

இ - ள்.—'நின்னை அவன் கேட்டிருக்குமாவல்லது, சிறிதுபொழுதும் காண்டல்கூடாது; பலயாண்டுசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த உரிமை

௧-௫. "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா, னட்பாங் கிழமை தரும்" குறள். ௭௮௫.

௬. "யர்த்தன் றநட்பே" குறுந். ௩௧௩.

௭. "பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை" குறள். ௨௯௬.

(பி - ம்.)—[1] 'காண்டலீயாது'

யையுடையோராயினும் அரிதே தலைவ, அவ்வழுவாதகூற்றிலேபடவொழுகுதல்' என்றுகருதி ஐயப்படாதொழிமின், நிறைந்த அறிவினையுடையீர், அவன் என்னை என்றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனிய குணங்களையுடையன்; பிணித்தநட்பினையுடையன்; புகழ்ழியவரூஉம் பொய்ம்மையைவிரும்பான்; தனதுபெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும்பொழுது என்னுடையபெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனதுபெயரைத் தனக்குப்பெயராகச்சொல்லும் மிக்க அன்புபட்ட உரிமையையுமுடையன்; அதற்குமேலே இப்படியான் துயரமுறுங்காலத்து ஆண்டுநில்லான், இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடமொழிக்க.—எ - று.

'அதற்பட' என்பதற்கு அவ்விறந்துபாட்டிலேபடவென்றும், 'இகழ்விலன்' என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமிலனென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

பேதைச்சோழனென்றது, தான்தன்னை இழித்துக்கூறியது. (௨௧௬)

(௨௧௭.) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
யெனைப்பெருஞ் சிறப்பினோ டீங்கிது துணித
லதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டுத்
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி
யிசைமர பாக நட்புக் கந்தாக
வினையதோர் காலை யீங்கு வருதல்
வருவ னென்ற கோனது பெருமையு
மதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறந் தன்றே
அதனால், தன்கோ லியங்காத் தேயத் துறையுஞ்
சான்றோ னெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்றிசை
யன்னோனை யிழந்தவிவ் வுலக
மென்னா வதுகொ லளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன்வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிசிராந்தையாரைக்கண்டு பொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்துணையும் பெரியதலைமையுடனே கூடியும் இவ்விடத்தே இவன்சிறப்புக்களைக் கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறுதுணிந்த அதனினும் வியக்குந் தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கமமைந்த

---

௪ - ௬. "இடரொருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட, தொடர்புடையே மென்பார் சிலர்" (நாலடி. ௧௧௩); "கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக், கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்" பழ. ௫௬.

சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ்மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல்; இவ்வாறு வருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன் சொல்லியசொற் பழுதின்றாகவந்தவனது அறிவும் வியக்குந்தோறும்வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது; ஆதலால், தன்செங்கோல்செல்லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனதுநெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித்தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அட்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனையிழந்த இத்தேயம் என்ன இடும்பையுறுங்கொல்லோ? * இதுதான் இரங்கத்தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசினைக்கைவிட்டு இறந்துபடத்துணிதலென்றுமாம். (உகஎ)

---

* 'கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர்நீங்கும் உரிமைத்தாயநட்பினைப்பயக்கும்' (திருக்குறள், எ௮ரு - பரிமேல்); "இதற்குக் கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்று கூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்" தொல். கற்பியல், சூ. ருஉ - ந.

(உக௮.) பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்
தருவிலை நன்கல மமைக்குங் காலை
ரு யொருவழித் தோன்றியாங் கென்றுஞ் சான்றோர்
சான்றோர் பால ராப
சாலார் சாலார் [1] பாலரா குபவே.

திணையும் துறையும் அவை.

[2] பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தாரைக் கண்ட கண்ணகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரியமலை தரப்பட்ட விரும்பத்தக்கமணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய

க. "தன்னின் முடித்தலென்பதனால், 'பொன்னுந் துகிருமுத்து...... மணியும்' என எண்ணுங்காலும் இனமாயபொருளே எண்ணப்படுமென்பது கொள்க" தொல். இளவி. சூ. கசு - இளம்; சே; கல்.

உ. "கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி" (நான்மணி. எ); "மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ" சிலப். உ: எஎ.

க - உ. தொல். இளவி. சூ. சரு - பேர், மேற்.

ரு - சு. "பண்காணுந் தமிழ்ப்புலவீ ரினத்தோடே யினஞ்சேரும் பரிசே போல" (தனிப்பாடல்); "நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற் போற், கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்" மூதுரை. உச.

(பி - ம்.)—1 'பாலராகுகவே' 2 'பிசிராந்தையாரைக்கண்டகந்தத்தனார் பாடியது'

நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரியவிலையினையுடைய நல்ல அணிகலங்களைச் செய்யுங்காலத்து ஓரிடத்துத்தோன்றினாற்போல எந்நாளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார்; அமைதியிலலார் அமைதியில்லார் பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழுவினைப்புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமம் கூறினார்; சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க.

தொடைபுணர்ந்து தோன்றியாங்கென இயையும். (௨௧௮)

---

(௨௧௯) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழன்
முழூஉ வள்ளூர முணக்கு மள்ள
புலவுதி மாதோ நீயே
பலரா லத்தைநின் குறியிருந் தோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப்பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதநாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மரநிழற்கணிருந்து உடம்பாகிய முழுத்தசையைவாட்டும் வீர, நின்கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்படவந்ததற்கு என்னை அவரோடுசொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப்புலந்து என்னோடு சொலலாடாதிருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற்றுக்கொள்ளாமைநோக்கி நின்குறிப்பிற்கேற்பப் புலந்தார்பலரென்றுமுரைப்பினுமமையும்.

'உள்ளாற்றுக்கவலை' என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங்கூடிய இடமென்றுமாம்; கவர்த்தவழிக்குள்ளென்றுரைப்பாருமுளர்.

* அரசுதுறந்து வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த உள்ளமிகுதியான் மள்ளவென்றார். (௨௧௯)

---

௧. "செலலாற்றுககவலை" (குறுந். ௨௬௩ : ௨); "கனையெரி நிகழ்ந்த விலையி லங்காட், டுழைப்புறத் தன்ன புள்ளிநீழல" அகநா. ௩௭௯.

௨. புறநா. ௩௨௦: ௧௩.

* "திறைமன்ன ருய்ப்பத் திருநிற்பச் செங்கோ னடப்பக்,குறைவின்றிக் கொற்ற முயரத் தெவ்வர் தேர்பணிய, வுறைகின்றகாலத் தரங்கேட் டுருமுற்ற பாம்பி, னறிவன் னடிக்கீ ழரசஞ்சித் துறந்தவாறும்" சீவக. ௨௭.

(௨௨௦.) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்யாண்டு புரந்த
பெருங்களி றிழந்த பைதற் பாக
னதுசேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை
வெளில்பா ழாகக் கண்டுகலுழ்ந் தாங்குக்
கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்ட பொத்தியார் அழுது பாடியது.

இ - ள்.—பெரியசோற்றையுண்டாக்கிப் பல்யாண்டுபாதுகாத்த பெரிய களிற்றையிழந்த வருத்தத்தினையுடையபாகன் அவ்வியானைசேர்ந்து தங்கிய இரக்கத்தையுடையகூடத்தின்கட் கம்பம்வறிதேநிற்கப் பார்த்துக் கலங்கின தன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினேனல்லனோ, பொன்னானியன்றமாலையையுடைய தேர்வண்மையைச்செய்யும் கிள்ளிபோகப்பட்ட பெரியபுகழினையுடைய பழைய உறையூரின்மன்றத்தைப்பார்த்து.—எ - று.

மூதூர்மன்றங்கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக்கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் செண்டுவெளி.

அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம்.

இறந்தவென்று சொல்லுதல் இன்னாமையால், போகியவென்றார். (௨௨௦)

க. பெருஞ்சோறு : புறநா. ௨ : ௧௬ ; ௨௩௫ : ௫.

௫. பொலந்தார் : புறநா. ௨ : ௧௪ ; ௨௨௬ : ௪.

௬. 'தேர்வண்கிள்ளி' புறநா. ௪௩ : ௧௦.

(௨௨௧.) பாடுநர்க் கீத்த பல்புக ழன்னே
யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே
யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே
மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து
துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி
லனைய னென்னா தத்தக் கோனை

---

௩ - ௪. சிறுபாண். ௨௦௭ - ௧௮.

௫. "மறவர் மறவ" பெரும்பாண். ௪௫௫.

௧ - ௬. புறநா. ௨௩௧ ; ௧ - ௧௮.

நினையாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று
பைதற லொக்கற் றழீஇ யதனை
வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவிர்
நனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்
கெடுவி னல்லிசை சூடி
நடுக லாயினன் புரவல னெனவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையுமுடையன் ; கூத்தர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையுமுடையன் ; அறத்திறமுடையோர் புகழப்பட்ட நீதிநூற்குத்தக ஆராய்ந்துநடத்திய செங்கோலையுடையன் ; சான்றோர்புகழப்பட்ட திண்ணியநட்பினையுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மையையுடையன்; வலியோரிடத்து மிக்கவலியையுடையன்; குற்றமற்ற கேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப்புகலிடம் ; அத்தன்மையையுடையோனென்று கருதாது அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறுகருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர் கொடுபோயிற்று; அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடையசுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமாக வாரீர், மெய்யுரையையுடையபுலவீர், நல்ல இடத்தினையுடைய உலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்லபுகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்ட கல்லாயினான் எம்மைப் பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் ஈதலானுளதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுங்கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர், அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது ; அதனால் புரவலன் கல்லாயினனென ஒக்கல் தழீஇ அதனை வைகம் வம்மோ வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சாயல் மைந்து புக்கிலென்பன ஆகுபெயர். புக்கில் வினைத்தொகை.

கேடென்பது கெடுவெனக் குறைந்துநின்றது. (௨௨௧)

---

௮. புறநா. ௩ : ௧௨; ௪௨ : ௨௨.

௭-௮. " தவத்துறை மாக்கண் மிகப்பெருஞ்செல்வ, ரீற்றிளம் பெண்டிராற்றுப் பாலகர், முதியோ ரென்னு னிளையோ ரென்னான், கொடுந்தொழிலாளன் கொன்றனன் குவிப்ப" மணி. ௬ : ௯௭ - ௧௦௦.

௧௨. "கெடுவாக வையா துலகம்" குறள். ௧௧௭.

௧௨ - ௩. புறநா. ௨௬௪ : ௧ - ௪ ; "ஆடவர், பெயரும் பீடு மெழுதி, யதர்தொறும், பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல" (அகநா. ௧௩௧) ; "செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட, கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே" மலைபடு. ௩௮௮ - ௯.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், மன் அடாது வந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ௩.

(௨௨௨.) அழலவிர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென
வென்னிவ ணொழித்த வன்பி லாள
வெண்ணா திருக்குவை யல்லை
யென்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தன்மகன் பிறந்தபின் பெயர்த்துச்சென்று பொத்தியார் எனக்கு இடந்தாவென்று சொற்றது.

இ - ள்.—தீயாலவிளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபரணத்தாற் சிறந்த வடிவினையுடையளாய் நின்னிழலினும் ஒருபொழுதுநீங்காத நீ விரும்பத்தக்க மனைவி பெறப்பட்ட புகழமைந்த பிள்ளையாயவன் பிறந்தபின் வாவெனச் சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும்போக்கிய என்னோடு உறவில்லாதவனே, உன்னோடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பையல்லை; புகழைவிரும்புவோய், நீ எனக்குக் குறித்தவிடம் யாது? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

மற்று அசை.

அழல்போலப் பாடஞ்செய்யுமேனியெனினுமமையும். (௨௨௨)

௩. "வீறுசால புதல்வர்ப் பெற்றனை" பதிற். எ௪.

---

(௨௨௩) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி
நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணு
மிடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற வுடம்போ
டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்
தொன்னட் புடையார் தம்முழைச் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்த கோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்த பொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்தார் மிகுத்துச்சொல்ல * உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியச்செலுத்துதற்கு மறுமையை நினைத்தால முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்கு வரைந்த சிறிய இடத்தின்கணிருந்து உயிர்நீத்தலின் நிலைபெற நடப்பட்ட கல்லானவிடத்

௩. நடுகல்: புறநா. ௨௨௧: ௧௩.

* "தருமன் கைதர, மன்னுயிர்க் குறுவதே செய்து வைகினேன், றனன்[illegible]யிர்க் குறுவதுஞ் செய்ய வெண்ணினேன்" கம்ப. மந்திர. ௧௫.

தம் இடங்கொடுத்தளிப்பர் நிச்சயமாக ; உடம்பொடு இனியவுயிர்விரும்புமாறுபோல விரும்புமுரிமையையுடைய பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தே செல்லின்.—எ - று.

மீக்கூறியென்பது, மீக்கூறவெனத்திரிக்கப்பட்டது ; ஆணைகூறியென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர் தம்முழைச்செலின், இடங்கொடுத்தளிப்பவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்துகூறியது. (௨௨௩)

---

(௨௨௪) அருப்பம் பேணா தமர்கடந் ததூஉந்
துணைபுண ராயமொடு தசும்புடன் றொலைச்சி
யிரும்பா ணொக்கற் கடும்பு புரந்ததூஉ
மறமறக் கண்ட நெறிமா ணவையத்து
முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு
பருதி யுருவிற் பல்படைப் புரிசை
யெருவை நுகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்
வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉ
மறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாள
னிறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலக
மருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்
பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்
பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்
பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்
கொய்துகட் டழித்த வேங்கையின்
மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைந் தனரே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

எ. "படையார் புரிசைப்பட்டினம்", "படையுடை நெடுமதில்" தேவாரம்.

௧௨ - ௩. "அருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக், கருவி வானங் கடற்கோண் மறப்பவும், பெருவற னாகிய பண்பில் காலையும்" பொருந. ௨௩௫-எ.

௧௫. பூ—கூர்மை ; "பூநின்ற வேன்மன்னன்" (இறை. சூ. ௧௭ - மேற்) ; "அடைவாம்வை நிசிதம் பூவள் ளயிலவசி யாறுங் கூர்மை" சூடாமணி. எ : ௧௬.

இ-ள்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்தழித்ததுவும் துணையாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சேரநுகர்ந்து தொலைத்துப் பெரிய பாண்சுற்றமாகிய சுற்றத்தைப் பாதுகாத்ததுவும் அறத்தைத் தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தணரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாக அறியுஞ் * சடங்கவிகள் அம்முறைமையை முன்னின்று காட்டப் பலராலும் புகழப்பட்ட தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகிய வடிவினையுடைத்தாகிய பலபடையாகச்செய்யப்பட்ட மதிலாற் சூழப்பட்ட வேள்விச்சாலையுட் † பருந்துவிழுங்குவதாகச் செய்யப்பட்டவிடத்து நாட்டிய யூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட வேள்வியினைச் செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றினுடைய பயனை நிச்சயமாகவறிந்த அறிவினையுடையோன்; அவன்றான் துஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவிநீர்மறுத்துப் உலகத்தாரஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்கவேனிற்காலத்துப் பசித்த ஆயமாகிய பயன்படும் ஆனிரையை இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மை பொருந்திய கொடுவாளாற் கோவலரானவர்கள் பூக்களுடனேயுதிரக் கொம்புகளைக்கழித்து அதன்றழைச்செறிவையழித்த வேங்கையினையொப்ப மெலிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதலவாகிய அணிகளையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்ததூஉமெனை இயையும்.

எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்ட வடிவினை.

அறிவுடையாளனிறந்தான்; மகளிரும் இழை களைந்தனர்; இவனையிழந்த உலகம் அளித்தெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'எருவை நுவற்சி' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

'ஆயத்துப்பயனிரை' என்பதற்கு ஆயத்திற்குப்பயனாகிய இரையெனினுமமையும். (௨௨௪)

---

* சடங்கவிகள் - ஷடங்கவித்துக்கள்; ஆறங்கங்களையுமறிந்தோரென்றபடி; "புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன்" (பெரிய. தடுத்தாட் கொண்ட. எ); முறையைக் காட்டுவோர்க்கு உபதிருஷ்டாக்கள் என்பது பெயர்.

† பருந்துவடிவமாகச்செய்ததற்குக் கருடசயனமென்று பெயர்.

(௨௨௫.) தலையோர் நுங்கின் றீஞ்சேறு மிசைய
இடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மாந்தக்
கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர
நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளைஇ
வேந்துபீ டழித்த வேந்துவேற் றனையோ
டாற்ற லென்பதன் றோற்றங் கேளினிக்

கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே நன்றுஞ்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென
வின்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுவலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகூ டேய்ப்ப
வொருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—முன்செல்லும் * தூசிப்படையோர் பனையின்கணுளதாகிய நுங்கினது இனியசெறிவை அயில, இடைச்செல்வோர் பழத்தினது செவ்விக்கனியை நுகர, பின்செல்வோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசிருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை நுகர இப்படியொழுங்குடைத்தாகி இடமகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச் சூழ்ந்து மன்னரை வலிகெடுத்த மேம்பட்ட வேலையுடைய சேனையுடனேகூடிய வலியென்றுசொல்லப்பட்ட தன் விளைவை இனிக் கேட்பாயாக ; கள்ளியோங்கிய களர்நிலமாகிய பாழ்பட்டவிடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ணதாயிற்று ; பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி கேட்பான்கொல்லோவென அஞ்சி இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச்சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்கணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தே தூங்கப்பட்ட வலத்திலேபுரிந்த திரிந்த வாயையுடைய சங்கம் இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தே தோன்றினும் அதனைக்கேட்டு இறந்துபடாது நோமளவினேனாயினேன்.—எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒருசிறைக் கொளீஇய வலம்புரி இன்று வென்றி நுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத் தோன்றினும் யானோவேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது நெஞ்சினை.

'வென்றிநுவலா'என்றும், 'காலைத்தோன்றின'என்றும் பாடமோதுவாருமுளர். (௨௨௫)

---

௭. ıp. புறநா. ௨௪௫ : ௩ ; ௨௩௭ : ௧௩.

௯. சேட்சென்னிநலங்கிள்ளி : புறநா. ௨௭ : ௧௦.

* தூசிப்படை - முன்படை ; சேனையின் முதலிற்செல்வோர் பனைநுங்கின் தீஞ்சேறுமிசையவென்றதும், இடையிற்செல்வோர் பனங்கனி மாந்தவென்றதும், கடையிற்செல்வோர் பனம்பிசிரையும் சுட்டபனங்கிழங்கையும் நுகரவென்றதும் சேனையின் மிகுதியையும் அது செல்லுதற்குரிய காலநீட்சியையுமுணர்த்தி நின்றன.

(௨௨௬.) செற்றன் றாயினுஞ் செயிர்த்தன் றாயினு
முற்றன் றாயினு முய்வின்று மாதோ
பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
யிரந்தன் றாகல் வேண்டும் பொலந்தார்
மண்டமர் கடக்குந் தானைத்
1 திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

இ-ள்.—தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும் வெளிப்படநின்று வெகுண்டதாயினும் உற்றுநின்று கையோடுமெய்தீண்டி வருத்திற்றாயினும் அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது ; பாடுவாரைப்போலத் தோன்றிநின்று கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகலவேண்டும் ; பொன்னணியன்றமாலையினையும் மண்டியபோரின்கண் எதிர்நின்றுவெல்லும் படையினையும் திண்ணியதேரினையுமுடைய வளவனைக்கொண்ட கூற்று.—எ - று.

பொலந்தார்வளவனென வியையும்.

கூற்றமிரந்ததாகல்வேண்டும் ; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக்கூட்டுக.

இஃது அவனாண்மைமிகுதியினையும் வண்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு. (௨௨௬)

௩. "கைதொழூஉட் பரவி" முருகு. ௨௫௨.

௪. புறநா. ௨௨௦ : ௫.

௫. புறநா. ௨௧௩ : ௧.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், "கழிந்தோர் தேத்துக்கழிபடருறீஇ, யொழிந்தோர் புலம்பிய கையறுநிலை" என்பதற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௬ - இளம்), மன் அடாது வந்தமன்னைக்காஞ்சிக்கும் (ஷை ஷை சூ. ௨௪ - ந) மேற்கோள்.

(பி-ம்.)—1 'திண்டோள்'

(௨௨௭.) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்
விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை

க. உரிச்சொற்றொடருக்கும் (நன் - மயிலை. சூ. ௧௫௧, ௨௫௬, ௩௭௩; நன் - வி. சூ. ௧௫௨, ௩௭௪; இ-வி. சூ. ௫௪ - உரை), உரிச்சொல் பெயரை யடுத்துவந்ததற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. ௪௪௧), நனியென்னு முரிச்சொல் மிகுதியென்னும் பண்பை விளக்கியதற்கும் (ஷை ஷை ௪௫௫ ; நன் - வி. சூ. ௪௫௬) மேற்கோள்.

௨. புறநா. ௨௩௦ : ௧௩.

யின்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுத
லொளிறுவாண் மறவருங் களிறு மாவுங்
குருதியங் குரூஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய
நாளு மானுன் கடந்தட் டென்றுநின்
வாடுபசி [1] யருத்திய பழிதீ ராற்ற
லின்னோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்
வளவ னென்னும் வண்டுமூசு கண்ணி
யினையோற் கொண்டனை யாயி
னினியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறைமாசாத்தனூர் பாடியது.

இ - ள்.—மிகவும் அறிவுடையையல்லை, ஈரமில்லாத கூற்றமே; நினக்குப் போவதொருவிரகில்லாமையினுன் மேல்விளைந்து பயன்படும்விதையைக் குற்றியுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லிய வார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்னமுங்காண்பை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போரைவல்ல வீரரும் யானையும் குதிரையும் உதிரமாகிய நிறமுடைய அழகியநீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண் மாய நாடோறும் அமையானுய் எதிர்நின்று கொன்று நாடோறும் நினதுமெய் வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னையொத்த பொன்னுணியன்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்றுசொல்லப்படும் வண்டுகள்மொய்க்கப் படுங்கண்ணியையுடைய இத்தன்மையினையுடையோனை நீகொண்டாயாயின், இனி நின்பசியைக்கெடுப்போர் யார்? சொலலுவாயாக.—எ - று.

கூற்றமே, இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத் தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகுதல் இன்னுங்காண்குவையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நயனா - நியாயமுமாம். (உஉஎ)

ச. "ஒளிறுவாண மறவருந தேரு மாவுங், களிறுஞ் சூழ்தர" மணி. க: அ - கூ.

(பி - ம்.)—[1] 'அருக்கிய'

(உஉஅ.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யிருடிணிந் தன்ன குரூஉத்திரட் பரூஉப்புகை
யகலிரு விசும்பி னூன்றுஞ் சூளை
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே
யளியை நீயே யாங்கா குவைகொ

ணிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
விரிகதிர் ஞாயிறு விசும்பிவர்ந் தன்ன
சேண்விளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்
கொடிநுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
றேவ ருலக மெய்தின னாதலி
னன்னோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
வனைதல் வேட்டனை யாயி னெனையதூஉ
மிருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை
மண்ணா வனைத லொல்லுமோ நினக்கே.

திணை - அது ; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
அவனை [1] ஐயூர்முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது :—

* "விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

இ - ள்.—அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே! அடுகலம்வனையும் வேட்கோவே! இருள் நீங்கி ஒரிடத்தேசெறிந்து நின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்கபுகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட் சென்றுதங்கும் சூளையையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழையவூரின்கட் கலம்வனையும் வேட்கோவே! இரங்கத்தகுவை, நீ என்ன வருத்தமுறுவைதான், நிலவெல்லையின்கண் பரப்பிய மிக்கபெரியசேனையினையுடைய அறிவுடையோர்புகழ்ந்த பொய்யாத நல்லபுகழினையும் பரந்தசுடரினையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண் பரந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் நுடங்காநின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரிய வளவன், அவன் தேவருடைய விண்ணுலகத்தையடைந்தானாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக் கவிக்கும் இடமகன்ற தாழியை வனைதலை நீ விரும்பினையாயின் எப்படியும் பெரியநிலவட்டம் உருளியாகப் பெரியமேருமலை மண்ணாக வனைய இயலுமோ? இயலாதன்றே நினக்கு.—எ - று.

அடுக்கு விரைவின்கண் வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே! வளவன் தேவருலகமெய்தினனாதலால், அன்னோற் கவிக்கும் தாழி வனைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம் திகிரியாக மாமேரு

---

௧௧ - ௨. புறநா. ௨௩௮, ௨௫௬, ௩௬௪ ; "தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்" மணி. ௬ : ௬௭.

௧௨ - ௪. "மாயிருந் தாழி கவிப்பத், தாவின்று கழிகவெற் கொள்ளாக் கூற்றே" நற். ௨௭௧.

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௧௫.

(பி - ம்.)—1 'உறையூர்முடவனார்'

மண்ணுக வனே தலொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்கர்குவை; நீ இரங்கத் தக்காயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இது சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆனந்தப்பையுளாயிற்று. (௨௨௮)

(௨௨௯.) ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிருள் ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்
பங்குனி யுய ரழுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னதனெதி ரேர்தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னா
தளக்கர்த் திணை விளக்காகக்
கனையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
யொருமீன் விழுந்தன்றால் விசும்பி னானே
அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந

---

௧. அழற்குட்டம் : "அழல்சேர் குட்டத் தட்டமி" (சிலப். ௨௩ : ௧௩௪) ; ஆடு - மேடராசி ; அக்கினியை அதிதேவதையாகவுடைமையின் கார்த்திகைக்கு அழலென்பது பெயராயிற்று. அசுவதியின் நான்குகால்களும் பரணியின் நான்குகால்களும், கார்த்திகையின்முதற்காலும் மேடராசிக்குரியன. பங்குனி மாதத்திற் கார்த்திகை நட்சத்திரமுள்ளதினம் பூர்வபக்ஷ அஷ்டமி அல்லது ஸப்தமியென்பது கணிதநூற்றுணிபாதலால், அத்தினத்தின்பாதியிரவு நிறைந்த இருளையுடைத்தாயிற்று.

௩. அனுடத்தின்வடிவமாகிய ஆறுநட்சத்திரங்களின் தொகுதி வளைந்த பனைமரம்போன்ற தோற்றமுடைமையின் அது முடப்பனையெனப்பட்டது ; 'அனுட மாறு முடப்பனை போலும்' என்பர்.

௯. பாசி, ஊசியென்பன முறையே பிராசி, உதீசியென்னும் வடமொழிச்சிதைவுகள் ; உச்சிமீனுக்கு முன் எட்டாவதுமீன் அத்தமித்தலும் பின் எட்டாவது மீன் உதித்தலும் இயல்பு; 'உச்சிமீனுக் கெட்டாமீ னுதயமீன்' என்பர்.

௫ - ௧௨. புறநா. ௨௪ : ௨௪ - ௫ ; பங்குனிமாதத்தில நட்சத்திரம் வீழின், இராசபீடை என்பர் ; "ஆடு கயறே டனுச்சிங்கத் தெழுமீன் விழுமே லரசழிவாம்" என்பது சோதிடநூல்.

௧௪. புறநா. ௧௨௬ : ௮ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

நோயில னாயி னன்றுமற் றில்லென
வழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
வஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் றின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுங்
காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி
னொண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ
பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க்
களந்துகொடை யறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.*

திணையும் துறையும் அவை.

† கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை இன்னநாளிற்றுஞ்சுமெனை அஞ்சி, அவன் துஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின் முதற்காலின்கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதியிரவின்கண் முடப்பனைபோலும் வடிவை யுடைய அனுடநாளின் ‡ அடியின்வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய § குள வடிவுபோலும்வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக் கடையின்வெள்ளி எல்லையாக விளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றுஞ்சாய அதற்கு எட்டாமீனாகியமூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாமீனாகிய மிருகசீரிடமாகிய நக்கத்திரம் துறையிடத்தேதாழக் கீழ்த்திசையிற்போகாது

---

௧௧. புறநா. ௯௩ : ௧.

௨௨. புறநா. ௨௧௩ : ௧௦ ; ௨௨௮ : ௧௧ ; ௨௪௯ : ௧௧.

* மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், 'அச்சமுமுவகையு மெச்சமின்றி, நாளும் புள்ளும் பிறவற்றினிமித்தமுங், காலங்கண்ணிய ஓம்படை' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௦ - இளம்) ; "ஆடிய லழற்குட்டத்து....மாஅயோனே: இதனுள், பாடாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற்றிக் கூறியது" செய். செய். சூ. ௩௬ - ந.

† புறநா. ௨௨ : கருத்தின் அடிக்குறிப்பு.

‡ அடியின் வெள்ளி - முதல் நட்சத்திரம்.

§ புனர்பூசம் கயமாகிய குளவடிவமுடையது ; அதனால், அது கயமென்றும், குளமென்றும், ஏரியென்றும் பெயர்பெறும்; "அதிதிநாள் கழையாவண மேரி புனர்தங் கரும்பிவை புனர்பூச மாகும்" பிங்கலந்தை.

வடதிசையிற்போகாது கடலாற்சூழப்பட்டபூமிக்கு விளக்காக முழங்கா நின்ற தீப்பரக்கக் காற்றுற்பிதிர்ந்துகிளர்ந்து ஒருமீன் வீழ்ந்தது வானத்தினின்றும்; அதனைப்பார்த்து யாமும் பிறருமாகிய பல்வேறுவகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்ல மலைநாட்டுக்குவேந்தனாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சத்துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஏழாநாள் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடைய யானை கையை நிலத்தேயிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும் திண்ணிய வாராற்பிணிக்கப்பட்ட முரசம் கண்கிழிந்துருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால்துணிந்து உலறவும் காற்றுப்போலுமியலையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக் கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தையடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளியவளையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப்பட்டதுணையாகித் தனக்குத்துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான்கொல்லோ? பகைவரைப்பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நசியோர்க்கு அளந்துகொடுத்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும் மாயோன்.—எ - று.

மன்னும், தில்லும் அசை.

கயத்துக்குளக்கடையென்க.

நற்றிசையாகிய கிழக்கும் வடக்குஞ்செல்லாது நீத்திசையாகிய தெற்கும் மேற்குமாகிய இரண்டனுள் ஒருதிசைக்கண் வீழ்ந்ததென்று ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ்செல்லாதெனவே வடகிழக்கே வீழ்ந்ததென்றுமாம்.

படவென்றல் இன்மையிற் கைவைத்துறங்கவும் கண்கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிக்கூறப்பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறு துணையாகித் தன்றுணையாயம் மறந்தனனோ? இல்லையோ? யாம் மறவாநிலைமையமாயினமென இரங்கிக்கூறியவாறு.

'அஞ்சினெமெழுநாள் வந்தன் றின்றே' என்பதூஉம் பாடம். (௨௨௯)

(௨௩௦.) கன்றம ராயங் கானத் தல்கவும்
வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவுங்
களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்
விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்
வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்
பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சேர
வீன்றோ ணீத்த குழவி போலத்
தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யினையக்
கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு

---

௬. 'எழினி': புறநா. ௧௫௮: ௮-௯; அகநா. ௩௬, ௧௦௫, ௧௯௭, ௨௧௧.

௭. புறநா. ௪: ௧௮ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி
நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்
வாழ்தலின் வரூஉம் வயல்வள னறியான்
வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்
கொருவ னாருயி ருண்ணா யாயி
னேரார் பல்லுயிர் பருகி
யார்குவை மன்னோவவ ணமரடு களத்தே.

திணை - அது ; துறை - கையறுநிலை.

அதியமான்தகடூர் பொருதுவீழ்ந்தஎழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்ந்தகாட்டிடத்தே பிறிதொன்றால் ஏதமின்றிக்கிடப்பவும் சுரத்தின் நடத்தலால் வெம்மையுற்ற காலினையுடைய வழிபோவார் தாம்வேண்டியவிடத்தே தங்கவும் களத்தின்கண் நிறைந்த நெற்பொலி காவலின்றியே கிடப்பவும் எதிரில்நின்று தடுக்கும் பகையைத்துரந்த நிலங்கலங்காத செவ்விய ஆட்சியினையும் உலகத்தார்புகழ்ந்த விளங்கியபோரைச்செய்யும் ஒள்ளிய வாளினையும் தப்பாதமொழியினையுமுடைய எழினி பொருது போர்க்களத்தின்கண்ணே வீழப் பெற்ற தாயாற் கைவிடப்பட்ட உண்ணாதகுழவியையொப்பத் தன்னைமேவியகிளை இடந்தோறுமிடந்தோறும் வருந்த மிக்கபசிவருத்திய கலக்கமுற்ற துன்பமிக்க நெஞ்சமோடு அவனையிழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத்தினும் மிகப் பெரிதாக நீயிழந்தாய், அறமில்லாதகூற்றமே! வாழ்தலேதுவாகவரும் வயலிடத்து விளையும் வருவாயையறியானாய்த் தளர்ந்தகுடியையுடைய உழவன் விதையையுண்டாற்போல இந்த ஒருவனது பெறுதற்கரிய உயிரையுண்டிலையாயிற் பகைவருடைய பலவுயிரையும் பருகிநிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக் கொல்லும் களத்தின்கண்.—எ - று.

மன் கழிவின்கண்வந்தது.

உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்றாயினும் அவ்வாறுகூறுதல், * "அகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகற்கான் றெழுதரும் பலகதிர்ப் பருதி" என்றாற்போல † ஓரணிகுறித்துநின்றது.

எழினி களஞ்சேர ஒருவனாருயிருண்ணாயாயின், அவன் அமரடுகளத்துப் பல்லுயிரும் பருகி யார்குவை ; அதுகழிந்ததேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

'கடும்பசி கலங்கிய' என்றும் பாடம். (௨௩௦)

கக. புறநா. ௨௪௦ : ௮.

கஉ. புறநா. ௨௨௭ : ௨.

* பெரும்பாணாற்றுப்படை, க - உ.

† ஓரணியென்றது, சமாதியென்னுமலங்காரத்தை.

(உ௱க.) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன
கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழற்
குறுகினுங் குறுகுக குறுகாது சென்று
விசும்புற நீளினு நீள்க பசுங்கதிர்த்
ரு திங்க ளன்ன வெண்குடை
யொண்ஞாயி றன்னோன் புகழ்மா யலவே.

1 திணையும் துறையும் அவை.

2 அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்டிச்சுட்டகொல்லைநிலத்துக் குறவனால் தறிக்கப்பட்ட துண்டம்போன்ற கரிந்தபுறத்தையுடையவிறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின் கண் எரிகின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல்சுடச் சென்றணுகினும் அணுகுக, அவ்வாறணுகாதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஓங்கினுமோங்குக, குளிர்ந்தசுடரையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போனது புகழ் மாயா.—எ - று.

ஈமமென்பது பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு.

இனி, ஈமவொள்ளழல் இவனுடல்சிதையாமற் சிறுகினுஞ்சிறுகுக; அன்றிச் சிதையும்படி சென்றுநீளினுநீளுக; இவன் புகழ் மாயாவெனினு மமையும்.

'எரிபுனக்குறவன்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ௱க)

ரு. புறநா. ௩ : க; உஉ : ௪க - உ; ௭௯உ : க.

உ - ௬. புறநா. உ௩௯ : உ0 - உக.

(பி - ம்.)—1 'திணை - பொதுவியல; துறை-கையறுநிலை' 2 'அவனை அவர்பாடியது'

(உ௱உ.) இல்லா கியரோ காலை மாலை
யல்லா கியர்யான் வாழு நாளே
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவுங் கொள்வன் கொல்லோ
ரு கோடுயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுங் கொள்ளா தோனே.

1 திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லையாகுக; யான் உயிர்வாழுநாளும் எனக்கு ஒருபயன்படாமையின் அவையல்ல

உ. 'இலலாகியர்' ; புறநா. க௬0: ரு.

௩. புறநா. உ௬௪: ௩ - ௪.

(பி - ம்.)—1 'திணை - தும்பை; துறை - பாண்பாட்டு'

வாக; நடப்பட்ட கல்லின்கட் பீலியைச்சூட்டி*நாராலரிக்கப்பட்ட தேறலைச் சிறியகலத்தானுகுப்பவும் அதனைக்கொள்வனோ? கொள்ளானோ? சிகரமோங்கிய உயர்ந்தமலைபொருந்திய நாடுமுழுவதுங்கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன்,—எ - று.

நாடுடன்கொடுப்பவும் கொள்ளாதோன் நாரரி சிறுகலத்துகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (௨௩௨)

* புறநானூறு, ௨௯௭ : ௫ - ௬.

(௨௩௩.) பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ
பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச்
சீர்கெழு நோன்றா ளகுதைகட் டோன்றிய
பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ
௫ இரும்பா ணொக்கற் றலைவன் பெரும்பூட்
போரடு தானை யெவ்வி மார்பி
னெஃகுறு விழுப்புண் பலவென
வைகுறு விடிய லியம்பிய குரலே.

திணையும் துறையும் அவை.
வேள் எவ்வியை வெள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்யாகுக; பொய்யாகுக; பரந்த அடியினையுடைய யானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக்கொடுக்கும் சீர்மைபொருந்திய வலிய முயற்சியையுடைய அகுதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற்செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக; பெரியபாண்சுற்றத்திற்குமுதல்வன், பேரணிகலத்தினையுடைய போரின்கட் கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியதுமார்பின்கண் வேல்தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச்சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

௩. 'அகுதை' : (புறநா. ௩௪௭ : ௫) ; "இன்கடுங் கள்ளி னகுதை" (குறுந். ௨௯௮ ; அகநா. ௭௬); "அங்கலுழ் மாமை யகுதை", "நன்மா வீசும் வண்மகி ழகுதை", "வயங்குபெருந் தானை யகுதை" அகநா. ௯௬, ௧௧௨, ௨௦௮.

௬. 'எவ்வி': (புறநா. ௨௪ : ௧௮ ; ௨௦௨ : ௧௪); "எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர்" (குறுந். ௧௯); "வாய்வா, ளெவ்வி வீழ்ந்த செருவிற் பாணர், கைதொழு மரபின் முறித்திடூஉப் பழிச்சிய", "பயங்கெழு வைப்பிற் பல்வே லெவ்வி", "நீடுர் கிழவோன், வாய்வா ளெவ்வி யேவன் மேவார், நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தில்.........கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற்றெல்லிமி ழன்ன, கவ்வையா கின்றாற் பெரிதே", "நரைமூ தாளர் கைபிணி விடுத்து, நனைமுதிர் தேற லுனையர்க் கீயும், பொலம்பூ ணெவ்வி" அகநா. ௧௧௫, ௧௨௬, ௨௬௬, ௩௬௬.

௭. "விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள், வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து" குறள். ௭௭௬.

பெரும்பூண்மார்பென இயையும்.

திகிரியென்றது, திகிரி தைத்ததென்றுபிறந்த வார்த்தையை.

பொன் : ஈண்டு இரும்பு.

அடுக்கு விரைவின்கண்வந்தது.

இயம்பியகுரல்பொய்யாகியவெனக்கூட்டுக. (௨௩௩)

(௨௩௪.) நோகோ யானே தேய்கமா காலை
பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்
தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த
வின்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொ
லுலகுபுகத் திறந்த வாயிற்
பலரோ டுண்டன் மரீஇ யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ-ள்.—நோவக்கடவேனோ யான்? எனது வாழக்கடவ மிக்கநாள் மாய்வதாக ; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினைமெழுகித் தன்னைமேவப்பட்ட காதலி புன்மேலவைக்கப்பட்ட இனியசிறிய பிண்டத்தை எவ்வாறுண்டான்கொல்லோ? * உலகத்தார் யாவரும் புகும்பரிசு திறந்தவாயிலையுடைய பலரோடுங்கூடி உண்டலைமருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறுபிண்டமென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலை மரீஇயோன் பிண்டம் யாங்குண்டனன்கொலெனக் கூட்டுக. (௨௩௪)

க. "செய்கென்பது, நோகோயானேயெனப் பெயரொடு முடிந்ததாலெனின் அவ்வாறுவருவனவுளவேனும் சிறுபான்மை ; வினைகோடலே பெரும்பான்மையெனவுணர்க" (தொல். வினை. சூ. எ - கல், ந); "செய்கென்பது, நோகோயானேயெனச் சிறுபான்மை பெயர்கோடல் உரையிற் கொள்க" இ - வி. சூ. ௨௩௭ - உரை.

* "உலகவிடைகழி" சிலப். ௧௦: ௨௭.

(௨௩௫.) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே

க. 'மன்' என்னும் இடைச்சொல் கழிவின்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள் (தொல். இடை. சூ. ௪ - இளம், சே, போ, கல், ந; நன். - மயிலை. சூ. ௪௩௧; நன் - வி. சூ. ௪௩௨ ; இ - வி. சூ. ௨௬௩ - உரை) ;

பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
யென்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேலுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே
நரந்த நாறுந் தன்கையாற்

"சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னேயென்புழி மன்னைச்சொல் இனி அது கழிந்ததென்னும்பொருள் குறித்து நின்றதுகாணென்றாற்பொருளுணராதானை அரிதாகப்பெற்ற கள்ளை எக்காலமும் எமக்குத் தருகின்றவன் துறக்கத்துச் சேறலின் எமக்குக் கள்ளுண்டல் போயிற்றென்றல இதன் பொருளெனத் தொடர்மொழிகூறிப் பொருளுணர்த்துக" (தொல். உரி. சூ. கூச - ந); "சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே யென்றது உளப்பாட்டுத்தன்மையும் படர்க்கையும் பற்றிவந்தது" (ஷை எச்ச. சூ. சகூ - ந); ஒருஉவண்ணத்திற்கும் (தொல். செய். சூ. உஉஅ - பேர்), அராகவடிக்கும் (ஷை ஷை ஷை ௩அ - ந) மேற்கோள்.

உ. "பெரியகட்பெறினே : என இருசீரடி வந்ததாலெனின், அதனைச் சொற்சீரடியென்றுகளைக", "பெரியகட் பெறினே : என்பது சொற்சீராகி அகவலுட்பயிலாது வந்தது" தொல். செய். சூ. கூகூ, உகரு - பேர்.

க - உ. ஒருஉவண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. உஉஎ - ந.

க - ௩. "சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே : என்பதன்கண் முதலடி நாற்சீரான் வந்தது; இரண்டாமடி ஆசிரியத்தளையொடு பொருந்தி அறுசீரடியாகி வந்தது" தொல். செய். சூ. கூO - இளம்.

ச. நெடிலடிக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ௩அ - ந.

ச - ரு. "சிறுசோற்றானும்......கலத்தன்மன்னே : என்பன ஐஞ்சீரான் வந்த ஆசிரியவடி" தொல். செய். சூ. கூ௩ - பேர்.

கூ - எ. ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடி அருகிவந்ததற்கு மேற்கோள்; யா-வி. ஒழிபு. சூ. உ.

ச - எ. "சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே : என்பது முதலாக நான்கடி ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடிகெகிவந்தன" தொல். செய். சூ. கூ௩ - ந ; யா - வி. ஒழிபு. சூ. உ.

அ-கூ. "நரந்தநாறும்...தைவருமன்னே :என முச்சீரடி இடையும் ஒன்று வந்ததாலெனின், தோற்றமென்றதனுள் எருத்தடி முச்சீராய காலத்துக் குட்டம் பட்டும் இனிதுவிளங்கும்", "நரந்தநாறும்....மன்னே : என்றவழி எண்சீராதலான் இரண்டுநாற்சீரடி வந்தனவென்று கோடமன்றே தூக்கின்றாயினென்பது" தொல். செய். சூ. கூகூ, அஎ - பேர்.

க - கூ. "இது பலவற்றின் நிலையாமைகூறி இரங்குதலின் 'மன்னைக் காஞ்சி' என வேறுபெயர் கொடுத்தார்; இது பெரும்பான்மை மன் என்னும் இடைச்சொற்பற்றியே வருமென்றற்கு மன்கூறினார்......'சிறியகட்பெறினே

புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
[1] யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் [2] துளையுரீஇ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் [3] பாவை சோர
வஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தன்றவ
[4] னருநிறத் தியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வினிப், பாடுநரு மில்லைப் [5] பாடுநர்க்கொன் றீகுநரு மில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.*

...மன்னே' என இப்புறப்பாட்டு மன்னை அடுத்து அப்பொருள் தந்தது" தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந.

௨ - ௯. "இருசீர்முதல் ஐஞ்சீர்காறும் பரந்துபட்ட அகவலோசையை, 'பெரியகட் பெறினே' எனச் சொற்சீரடியாகவும், 'யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே' என அளவடியாகவும், 'நரந்த நாறுந் தன்கையால்' எனச் சிந்தடியாகவும், 'சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே' என நெடிலடியாகவும் தூக்குத்துணிந்தவாறு காண்க; இங்ஙனம் தூக்கின்றென 'நரந்த நாறுந் தன்கையாற் புலவு, நாறு மென்றலை தைவரு மன்னே' என்றதனை இரண்டுநாற்சீரடியாக அலகிட அகவலோசை பிறவாமை யுணர்க" தொல். செய். சூ. ௮௭ - ந.

௧௩. மு. புறநா. ௰௭ : ௧ ; குறுந். ௧௭௪ : ௫, ௩௨௫ : ௪ ; 'கொல்' என்னும் இடைச்சொல் இரக்கங்குறித்து வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௪௨௦.

௧௮. 'பகன்றை' : (புறநா. ௧௩ : ௧௪); "பெய்யாது வைகிய கோதை போல, மெய்சா யினை" நற். ௧௧.

௨௦. 'தவ' என்னும் உரிச்சொல் மிகுதியாகிய குறிப்பையுணர்த்து வதற்கு மேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. ௩-சே; இ - வி. சூ. ௨௮௧, ௨௮௭ - உரை.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் 'இன்னனென் றிரங்கிய மன்னை' என்பதற்குமேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௰௯ - இளம்) ; "சிறிய கட்பெறினே.........தவப்பலவே : இப்பதினேழடி ஆசிரியத்துள் ஏழாமடியும் பன்னிரண்டாமடியும் மூச்சீரான் வந்தன; மூன்றாம் அடிமுதலாக ஆறாம் அடியீறாக நான்கடியும் பதினொராம் அடியும் ஐஞ்சீரான் வந்தன; இரண்டாம்அடியும் பதினொன்றாம் அடியும் அறுசீரான் வந்தன ;ஏனைய நான்குசீரான்

(பி - ம்.)—1 'அருங்கலை' 2 'துளையிரப்போர்' 3 'பார்வை' 4 'திருநிறத்திலங்கிய' 5 'பாடுநருகொன்றீயுநரும்'

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெறின் எங்களுக்குத் தருவன்; அதுகழிந்தது! பெரிய அளவினையுடைய மதுவைப்பெற்றானாயின் அதனை யாமுண்டுபாட எஞ்சியமதுவைத் தான்விரும்பி நுகர்வான்; அதுகழிந்தது! சோறு எல்லார்க்கும் பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுங்கூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! மிக்க அளவினையுடைய சோற்றின்கண்ணும் மிகப்பலகலத்தோடுங்கூட உண்பன்; அதுகழிந்தது! என்போடுகூடிய ஊன்றடியுளதாகிய இடமுழுதும் எங்களுக்கு அளிப்பன்; அதுகழிந்தது! அம்போடு வேல்தைத்து உருவுமிடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான் சென்று நிற்பன்; அதுகழிந்ததே! தான் காதலிப்பார்க்கு மாலை சூட்டுதலான் நரந்தப்பூநாறும் தன்னுடைய கையால தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாறும் எம்முடையதலையைத் தடவுவன்; அதுகழிந்ததே! அரியதலைமையையுடைய பெரியபாணரது அகலியமண்டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர்கையுளும் தைத்துருவித் தன்னாற்புரக்கப்படும் சுற்றத்தாரது புலலியகண்ணிற் பாவை ஒளிமழுங்க அழகியசொல்லை ஆராயும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர் நாவின்கண்ணேபோய் வீழ்ந்தது, அவனது அரியமார்பத்தின்கண் தைத்தவேல்; எமக்குப் பற்றாகிய எம்மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ? இனிப் பாடுவாருமில்லை; பாடுவார்க்கு ஒன்றீவாருமில்லை; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடைய துறையின்கட் பகன்றையினது தேனைப்பொருந்திய பெரியமலர் பிறராற்சூடப்படாது கழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக் கொடுக்காது மாய்ந்துபோமுயிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்நிறத்து உருவியவேல அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்செய்தலோடே பாணர்முதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச்செய்தலான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும் தைத்ததென்றாராகக்கொள்க.

மன் கழிவின்கண்வந்தது. (௨௩௫)

வந்தன; இவ்வாறு வருதலின் அடிமயங்காசிரியமாயிற்று" (ஷை செய்.சூ. ௧௧௨-இளம்); "சிறியகட் பெறினே....பலவே: இதனுள், 'நரந்த நாறுந் தன்கையால்' எனவும், 'அருநிறத் தியங்கிய வேலே' எனவும் தனித்து வந்தன; 'பெரியகட் பெறினே' என்பது சொற்சீரடி; இதனைக் குறளடியாக்கிக் குறளடியும் வருமென்பர் பின்பு நூல்செய்த ஆசிரியர்" (ஷை ஷை ஷை ௬௬ - ௩); "சிறியகட் பெறினே......பலவே : இதனுள் இருசீரும் முச்சீரும் இடையிடையே வந்தன" (யா-வி. செய். சூ. ௧௧; யா-கா. செய். சூ. ௩); "சிறியகட்பெறினேயென்னும் இணைக்குறளாசிரியப்பாவினுள் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவந்தனவெனக்கொள்க" (யா - வி. செய். சூ. ௪௦); "இருசீரடியும் முச்சீரடியும் இடையிடைவந்தவிணைக்குறளாசிரியப்பாவிற்குச்செய்யுள்:— சிறியகட்பெறினே......பலவே" (இ - வி. சூ. ௭௩௪ - உரை) இளம்பூரணர் கொண்ட பாடப்பகுதி அகப்படாமையால, இச்செய்யுளை அவர் கருத்தின்படி ௧௭ - அடியாகப் பிரித்தற்கு இயலவில்லை.

(உ௱௩௬.) கலையுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழஞ்
சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகு
மலைகெழு நாட மாவண் பாரி
கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
புலந்தனை யாகுவை புரந்த யாண்டே
பெருந்தகு சிறப்பி னட்பிற் கொல்லா
தொருங்கு வரல்விடாஅ தொழிகெனக் கூறி
யினையை யாதலி னினக்கு மற்றியான்
மேயினே னன்மை யானே யாயினு
மிம்மை போலக் காட்டி யும்மை
யிடையில் காட்சி நின்னோ
டுடனுறை வாக்குக வுயர்ந்த பாலே.

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பாரி துஞ்சியவழி அவன் மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்து வடக்கிருந்த கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—முசுக்கலைகிழித்துண்டலாற் பீறிய முழவுபோலும் பெரிய பலாப்பழம் வில்லையுடைய குறவர்க்கு அதன்பெருமையாற் சிலநாளைக்கு இட்டுவைத்துண்ணுமுணவாம் மலையையுடையநாட்டையுடையோய், பெரிய வண்மையையுடையபாரி, நீயும்யானுங்கலந்தநட்பிற்குப்பொருந்த ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த யாண்டுகளும்; பெருமைதக்க தலைமையினையுடைய நட்பிற்குப்பொருந்தாமல் யானும் நின்னோடு கூடப்போதுதற்கு இயையாது நீ ஈண்டுத்தவிர்கவெனச்சொல்லி இப்படி வேறுபட்டதன்மையையுடையையாதலின், நினக்கு யான் பொருந்தினேனல்லாமையான்; இங்ஙனம்பொருந்திற்றிலேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும்யானுங்கூடி இன்புற்றிருந்தவாறுபோலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடைய நின்னோடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்தவிதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

'உலந்தயாண்டு' என்றுபாடமாயின், கழிந்தயாண்டென்க.

மற்று அசைநிலை. (உ௱௩௬)

---

௧. "முழவன பலவின் றீங்கனி" சீவக. ௮௨௫.

௨. "அரிப்பறை வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டும்" ஐங்குறு. ௮௧.

(௨௱௭.) நீடுவாழ் கென்றியா னெடுங்கடை குறுகிப்
பாடி நின்ற பசிநாட் கண்ணே
கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிமுதல்
வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று நன்றென
நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக
வட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்
களியர் தாமே யார்க வென்ற
வறனில் கூற்றந் திறனின்று துணிய
வூழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற
முதுவா யொக்கற் பரிசில ரிரங்கக்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்வேல் விடலை சென்றுமாய்ந் தனனே
யாங்கது நோயின் றாக வோங்குவரைப்
புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பி
னெலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நனியுடைப் பரிசிற் றருக
மெழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழைச்சென்றார்க்கு அவன்றுஞ்ச இளவெளிமான்சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நெடுங்காலம்வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடிய வாயிலை யணுகிப் பாடிநின்ற பசியையுடையகாலத்தின்கண்ணே, கோடையான்வெம்மையுற்றபொழுதின்கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவியநிழலையொத்து யார் கண்ணும் பொய்கூறுதலறியாத அறிவையுடையோனது செவியிடத்து நல்லோர்விதைத்த கேள்வியாகியபயிர் நன்றாகவிளைந்ததெனநினைத்துப் பரிசிலை விரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பயனில்லையாக அடப்பட்டபானையினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளிக்கத்தக்கார் உண்பாராகவென்று

---

௫ - ௬. "இசை நுவல் வித்தி னசையே ருழவர்" மலைபடு. ௬௦.

௧௦. புறநா. ௨௫ : ௧௦ - ௧௨.

௧௩. மு. புறநா. ௨௨௫ : ௭ ; ௨௪௫ : ௩.

௧௭. புறநா. ௧௬௦ : ௬ - ௧௦.

கருதாத அறமில்லாதகூற்றம் கூறுபாடின்றாகி அவனுயிரைக்கொள்ளத் துணிய முறையான் வெய்தாக மார்பின்கண் அழுந்துகொண்டமகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்முறிகள் வாழைப்பூப்போலச் சிதற முதியவாக்கினை யுடைய சுற்றத்தொடுகூடிய பரிசிலரிரங்கக் கள்ளியோங்கிய களர் நிலமாகிய பாழ்பட்ட புறங்காட்டின்கண் வெளியவேலையுடையவீரன் போய் இறந்து பட்டான் ; கூற்றம் நோயின்றியிருப்பதாக ; உயர்ந்தமலையிடத்துப் புலி பார்த்துவீழ்த்த களிறாகிய இரைதப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப்போதாத எலியைப் பார்த்துவீழ்த்தாதாகும் ; மிக்க திரையையுடைய கடலின்கண் மண்டிய ஆற்றுநீர்போல விரையப்போய் மிகுதியையுடைத்தாகியபரிசிலைக் கொடுவருவேமாக, எழுந்திராய்நெஞ்சே,தெளிவை முன்னிட்டுக்கொண்டு.— எ - று.

நசைபழுதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றந்துணிய விடலைமாய்ந்தன னெனவும், மகளிர்வளைமுறி வாழைப்பூவிற்சிதறவெனவும், துணிபுமுந் துறுத்து நெஞ்சமே எழுவெனவுங் கூட்டுக.

நோயின்றாகவென்றது குறிப்பிற்றேன்றல்.

'ஆங்கதுநோயின்றாக'என்றது இளவெளிமான் சிறிதுகொடுப்ப அதனை இகழ்ந்துகூறியதென்பாருமுளர்.

'புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பின், எலிபார்த் தொற்றா தாகும்' என்பதூஉம் இவன்பின்கொடுத்தபரிசிலின் சிறுமைநோக்கிநின்றது.

'ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்' என்றோதி விதியைவெறுப்ப எருக்கியமகளிரென்றுரைப்பினுமமையும். (உ௩எ)

(உ௩அ.) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவா
வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்

க. புறநா. உஉஅ : கஉ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

உ. "செஞ்செவியெருவை" புறநா. ௩எ௦ : உசு, ௩எ௩ : ௩அ ; அகநா. எஎ.

க - உ. "கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த,செவிசெஞ் சேவலும்:என முறைமயங்கிவந்ததாலெனின், ஆண்டுச செஞ்செவியென்பது மொழிமாறி நின்றது" தொல். கிளவி. சூ. உ௫ - பேர்.

௩. ழ. புறநா. ௩சுஉ : கஎ.

க - ௩. செய்யுட்கண் வண்ணச்சினைச்சொல் அடை சினை முதலென மூன்றும் முறைமயங்கி வந்ததற்கு மேற்கோள் (தொல். கிளவி. சூ. உசு - சே, ந ; இ - வி. சூ. ௩கச - உரை) ; "கவிசெந்தாழிக்......கூகையுங் கூடி:என வருவன 'கொம்புகூர்மாடு', 'மடல்விரிதாழை' என்றாற்போல வருத லின், 'உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலாறும்'என்னுஞ் சூத்திரத்துள் அஃறிணையொடுசார்த்தினஃறிணைமுடிபினவாமெனஅமைத்ததன்பாற்படு மென்க" நன் - வி. சூ. ௪௦௩.

பேஎ யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்குங்
காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
றொடிகழி மகளிரிற் றொலைகவின் வாடிப்
பாடுநர் கடும்பும் பையென் றனவே
தோடுகொண் முரசங் கிழிந்தன கண்ணே
ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே
வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப
வெந்தை [1] யாகுல வதற்பட லறியே
னந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற
வென்னா குவர்கொலென் றுன்னி யோரே
மாரி யிரவின் மரங்கவிழ் பொழுதி
ஞாரஞ ருற்ற நெஞ்சமொ டொராங்குக்
கண்ணி லூமன் கடற்பட் டாங்கு
வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்
தவல மறுசுழி மறுகலிற்
றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

வேளிர்மான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பிணமிட்டுப்புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்ய தாழியினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிவந்த கழுகின்சேவலும் பொகுவலென்னும் புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும்கோட்டானும் கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியேயியங்கும் சுடுகாட்டைத் தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக்காமுறுவான்; அவனுடைய வளைகழிக்கப்பட்ட உரிமை மகளிரைப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரது சுற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிகொண்ட முரசங்களும் கணகிழிந்தன; பாகர்முதலாயின ஆளிலலாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழந்துவிட்டன; இவ்வாறு வெவ்வியதிறலையுடையகூற்றம் பெரிய இறந்துபாட்டை எய்துவிப்ப என்னிறைவன் .... அவ்விறந்துபாட்டிலேபடுதலை அறியேனாய் ஐயோ!

---

௬. புறநா. உ௬௧ : ௧௮ - ௯, உ௮௰ : ௧௭.

௮. முரசங்கண்கிழிதல்: புறநா. ௨௨௯: ௧௯.

௧௰ - ௧௨. “வெந்திறற் கூற்றம்...அந்தோவளியேன் வந்தனென்மன்ற: என்றவழி அந்தோவென்பது கேடுகுறித்து நின்றது” தொல். இடை. சூ. ௩௨ - பேர்.

௧௮ - ௯. “சங்கடத்திற் சாவதே நன்று” தனிப்பாடல்.

(பி - ம்.)—1 ‘ஆகுதலதற்பட’

அளித்தலையுடையேன் வந்தேன் ; நிச்சயமாக என்ன துயரமுறுவர்கொல்லோ என்னையடைந்தசுற்றத்தார் ? மழையையுடைய இரவின்கண் மரக்கலங் கவிழ்ந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரியதுன்பமுற்றநெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப் படக் கண்ணில்லாத ஊமன் கடலின்கண் அழுந்தினாற்போல எல்லையளந்தறியப்படாத திரையரிதாகிய வெள்ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசுழியின் கட்பட்டுச் சுழலுமதனில் இறந்துபடுதலே நன்று ; நமக்குத் தக்கசெய்கையும் அதுவே.—எ - று.

யான் அது செய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று.

மன் கழிவின்கண் வந்தது.

வெருவா வழங்குமென இயையும்.

'முரசும் கண்கிழிந்தன', 'யானையும் மருப்பிழந்தன' என்ற கருத்து : அவற்றால்தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவைபயனிழந்தனவென்பதாம்.()

(௨௱௩௯.) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூச்சூடினன்
[1] றண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்
செற்றோரை [2] வழிதபுத்தன
னட்டோரை யுயர்புகூறினன்
வலியரென [3] வழிமொழியலன்
மெலியரென [4] மீக்கூறலன்
பிறரைத்தா னிரப்பறியல
னிரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்
வேந்துடை யவையத் தோங்குபுகழ் தோற்றினன்
வருபடை யெதிர் [5] தாங்கினன்
பெயர்படை புறங்கண்டனன்
கடும்பரிய மாக்கடவின

---

௩. புறநா. ௧௬௧ : ௨௬ - ௭.

௪ - ௫. புறநா. ௩௮ : ௫-௬ ; பழ. ௩௬௮; "நட்டவர்குடி யுயர்க்குவை, செற்றவாரசுபெயர்க்குவை" மதுரை. ௧௩௧ - ௨.

௬. "பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலையே" மதுரை. ௨௦௧.

௬-௭. "வலியரென...மீக்கூறலன் : எனத் தன்கண்ணும் பிறன்கண்ணுந் தோன்றியமென்மைபற்றி இளிவரல் பிறந்தன" தொல். மெய்ப்பாடு. ௫. ௬ - பேர் ; இ - வி. ௫. ௫௭௮ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'நறைகமழ்சாந்த நீவினன்' 2 'வழிதேய்த்தனன்' 3 'வாய்மொழியலன்' 4 'மேற்செல்லலன்பிறரையொன்றிரப்பு' 5 'கழறினன்'

னெடுந்தெருவிற் [1] றேர்வழங்கின
[2] னோங்கியல களிறூர்ந்தனன்
[3] தீஞ்செறி தசும்புதொலைச்சினன்
பாணுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தன, னாங்குச்
செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலி
னிடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ
[4] படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

நம்பிநெடுஞ்செழியனைப் பேரெயின்முறுவலார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையமகளிரது வளையணிந்த தோளைமுயங்கினான்; காவலையுடைய இளமரக்காக்களிற் பூவைச்சூடினான்; குளிர்ந்த மணநாறும் சாந்தைப் பூசினான்; பகைத்தோரைக் கிளையொடுங்கெடுத்தான்; நட்டோரை மிகுத்துக்கூறினான்; இவர் நம்மில் வலியவரென்று கருதி அவர்க்கு வழிபாடு கூறியறியான்; இவர் நம்மில் எளியரென்று கருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரைத் தான் ஒன்றீயெனச்சொல்லி இரந்தறியான்; சூழ்ந்துநின்று இரந்தோர்க்கு யாதும் இல்லையென்று மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்த புகழை வெளிப்படுத்தினான்; தன்மேல வரும் படையைத் தன் எல்லையுட் புகுதாமல் எதிர்நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப் பெயர்ப்பட்ட படையினது புறக்கொடைகண்டு அதன்பின் செல்லாது நின்றான்; விரைந்த செலவையுடைய குதிரையைத் தன் மனத்தினும் விரையச் செலுத்தினான்; நெடிய வீதியின்கண் தேரைச்சூழ வியககினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச்செலுத்தினான்; இனிய கெறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடைய குடங்களைப் பலர்க்கும் வழங்கித் தொலைவித்தான்; பாணருவப்ப அவர் பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையின் மயக்குதலையுடைய சொற்களை அந்நடுவு நிலைமையிற் பிழையாதபடி மயக்கந்தீரக் கூறினான்; அப்படிச்செய்யத்தகுவன வெல்லாம் செய்தானாதலான், இப்புகழை விரும்புவோனது தலையை'வாளான் அறுத்துப்போகடினும்போகடுக; அன்றிச்சுடினும் சுடுக; பட்டபடிபடுக.—எ - று.

---

௧௯ - ௨௧. "கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார், துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டுழவார், வருந்தியுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம், வருங்காற் பரிவ திலர்" நாலடி. ௩௫.

* மு. ஈற்றயலடி நாற்சீரான்வந்த வஞ்சிப்பாவிற்கும் (தொல். செய். சூ. ௬௭ - இளம்), பிரிந்திசைத்தூங்கற்குறளடிவஞ்சிப்பாவிற்கும் (யா-வி. செய். சூ. ௩௭) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'தேர்மறுங்கினன்', 'தேரோட்டினன்' 2 'உடல்சினத்த களிறு' 3 'தீஞ்சொற்றசும்பு' 4 'படுகுழி'

'நட்டோரையுயர்புகூறினன்' என்றது, * தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம்.

'மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்' என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில் மயக்கமுடைய சொற்கள் தன்னிடைப் புகுதாமல விடுத்தானென்றும், பொருண்மயங்கிய சொற்களைத் தன்னிடத்துப்புகுதாமல் விடுத்தானென்று முரைப்பினுமமையும்.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல. (உ௩௯)

* "மாகஞ் சிறுகக் குவிதது நிதிக்குவை, (?)கையினேக்கழுத்த மிக்குடைய - மாகொல், பகைமுகத்த வெல்வேலான் பார்வையிற் றீட்டு, நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு" நீதிநெறி. ௩௬.

(உ௪௦.) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
வாடா யாணர் நாடு மூரும்
பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரன்
கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு
கால னென்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப
மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்
பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை
சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும்
கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி
யொள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது
புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணது
கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து புலவர்
வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்
நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனூர் பாடியது.

இ - ள்.—களத்திற்கேற்பநடக்கும் அசைந்த நடையையுடைய குதிரைகளும்யானைகளும்தேர்களும் அழியாதபுதுவருவாயையுடையநாடும்ஊர்களும் பாடுவார்க்குக்குறையறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன், கோடேந்திய அல்குலினையும் குறியகைவளைகளையுமுடைய உரிமைமகளிரோடுகாலனென்று சொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தையடைந்தானாகக் கொண்டு பொந்தாகிய தாழ்வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தவாயலகையுடைய பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்று செத்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேராந்தை ... பாழிடமாகிய புறங்காட்டோரை அழைப்பதுபோலக்கூவும் கள்ளியையுடையபாழிடமாகிய புறங்காட்

எ - அ. "சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்" மணி. ௬ : எ௫.

௯. 'பறந்தலை' : புறநா. உஉ௫, உ௪௫; மணி. ௧அ : ௬உ.

டுள் ஒருபுடையிலேதங்கி ஒள்ளியதீச்சுட உடம்பு மாய்ந்துவிட்டது; பொலி வழிந்தகண்ணினையுடையராய்த் தம்மைப்பாதுகாப்போரைக் காணாது ஆர வாரிக்கும் கிளையுடனே செயலற்று அறிவுடையோர் தம்மெய்யுணங்கிய பசியையுடையராய்ப் பிறருடைய நாட்டின்கண் தலைப்படும் போக்கையுடை யராயினர் இப்பொழுது; இஃதொருநிலை இருந்தவாறென்னை?—எ - று.

'மேலோ ருலக மெய்தின னெனவே' எனவும், 'ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தனனெனா' எனவும் பாடமோதுவாருமுளர். (௨௪௦)

(௨௪௧.) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டா
ரண்டிரன் வரூஉ மென்ன வொண்டொடி
வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோயிலுட்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க
௫ ஆர்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பி னானே.

திணையும் துறையும் அவை.

* அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணியதேரை இரவலர்க்கீத்த குளிர்ந்தமாலையையுடைய ஆய்வருகின்றானென்று ஒள்ளிய தொடியினையும் வச்சிராயுதத்தையுமுடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இந்திரனதுகோயிலுள்ளே போர்த்தலுற்றமுரச முழங்க வானத்தின்கண் ஓசைதோன்றிற்று.—எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்டவள்ளியோனை வானோர் எதிர்கோடல் தப்பாதென்ற வாறு.

இது தற்குறிப்பேற்றமென்பதோரணிப்பொருட்டாய்நின்றது. (௨௪௧)

* "மோசிபாடியவாயும்" புறநா. ௧௫௮ : ௧௩.

(௨௪௨.) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியா
ளாண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த
௫ வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

* ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் 1 குடவாயிற் கீரத்த னார் பாடியது.

---

௧. புறநா. ௬௪ : ௨.

௪. ஆண்மை, ஆளுந்தன்மையெனப்பொருளுரைத்து இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர் ; தொல். எழுத். சூ. ௫௭.

* சிங்கங்காட்டுக்குச் சமீபத்தில் ஒல்லனூரென்று ஒரூருள்ளது.

(பி - ம்.)—1 'குடவாயினல்லாதனார்'

இ - ள்.—இளையவீரர் சூடார், * வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார், நல்லயாழ்க்கோட்டின் மெல்லவளைத்துப் பாணன் பறித்துச் சூடிக்கொள்ளான், [1] பாடினி சூடாள், தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடு யாவர்க்கும் வெளிப்பட வீரரை எதிர்நின்றுகொன்றுவென்ற வலியவேலையுடையசாத்தன் இறந்துபட்டபின்பு முல்லையாயநீயும் பூக்கக்கடவையோ, அவனது ஒல்லையூர் நாட்டின்கண்?—எ - று.

அவனையிழந்து கொடியேனாய்வாழ்கின்ற யானேயன்றி நீயும் கொடியையாய்ப் பூக்கின்றாயோவென எச்சவும்மையாய்நின்றது; என்றது, பூச்சூடி நுகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உசஉ)

* "சில்வளைவிறலியென்றது, பல்வளையிடுவது பெதும்பைப் பருவத்தாகலின், அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல்முதலிய துறைக்குரியளாதல கூறப்பட்டது" பதிற். ருள: சா - உரை.

(பி - ம்.)—1 'பாணிச்சி'

(உசங.) இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக கொய்பூத் தைஇத்
தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் [1] தூங்குவழித் தூங்கி
மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
[2] டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
நீர்நணிப் படிகோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
[3] நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்துமணற் கொண்ட [4] கல்லா விளமை

க. "இனியென்றது, 'இனிநினைந்திரக்கமாகின்று' என்றாற்போல இப்பொழுது என்னும் பொருள் தந்தது" (கலி. க: ந); 'இரங்கல்' என்னும் உரிச்சொல் இரக்கமென்றாகி ஒருபொருளது கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திநிற்குமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. சுக - ந.

க - ரு. புறநா. கக: க - ச.

கூ. "நெடுநீர்த் தண்கயந் துடுமெனப் பாய்ந்து" (நற். ஙஙo); "நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து என்பதும் இசை" (தொல். இடை. சூ. கo - ந; நன் - வி. சூ. சஉச); 'துடும்' என்னும் சொல் ஓசைப்பொருண் மேல்வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. சஉo.

(பி - ம்.)—1 'தங்குவழித்தங்கி' 2 'பாசினமருத......தாழ்ந்த நீர்க் கணிப்படிந்த' 3 'நிலையருங்குட்டம்' 4 'கள்ளாமையளிதோ'.

யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைத் தொடித்தலைவிழுத்தண்டினூர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பொழுதுநினைந்து இரக்கமாகாநின்றது, செம்மணலிடத்துச்செய்யப்பட்டவண்டற்பாவைக்குப்பறிக்கப்பட்டபூவைப்பறித்துச் சூடிக் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண்விளையாடும் மகளிரோடு கைகோத்து அவர்தழுவினவிடத்தேதழுவிஅசைந்தவிடத்தேயசைந்துஒளித்துச்செய்யுமஃதறியாத வஞ்சனையில்லாத இளமைநண்பருடனேகூட உயர்ந்தகோடுகளையுடைய மருதினது துறையிலேவந்து உறத்தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப்படிந்த கொம்பிலேயேறி அழகுமிகக் கரையிடத்து நிற்போர் வியப்பத் திரையிடத்துத் திவலையெழ ஆழத்தானெடியநீரையுடைய மடுவின்கண் துடுமென்றொலிப்பக்குதித்து மூழ்கி மணலைமுகந்துகாட்டிய கல்வியில்லாத இளமை இரங்கத்தக்கது ; அவ்விளமை எவ்விடத்துண்டுகொல்லோ பூண்செறிந்த தலையையுடைய பரியதண்டுக்கோலையூன்றித் தளர்ந்து இருமலிடையேநெருங்கின சிலவார்த்தையையுடைய பெரியமுதுமையையுடையேமாகிய எங்களுக்கு?— எ - று.

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ ? அதுதான் இரங்கத்தக்கதெனக் கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று.

'மறையெனவறியார்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ௪௩)

---

௧௪. "பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழ" முல்லை. ௫௪.

௧௨ - ௪. "தொடித்தலை......எமக்கே: என்பது தன்கட்டோன்றிய மூப்புப் பொருளாக இளிவரல் பிறந்தது ; என்னை ? இளமைக்காலத்துச் செய்தன செய்யமாட்டாது இளிவந்தவாம் இக்காலத்து என்றமையின்" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௬ - பேர் ; இ - வி, சூ. ௫௭௮ - உரை.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' என்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல் புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந.

(உ௪௪.) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றூதா
விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
விரவன் மாக்களு.................

---

௧. புறநா. ௩௭௬ ; ௬ ; "கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையும்" பொருந. ௬௭.

இ - ள்.—.......................... ....
...............முசுக்கலையினீக்குதற்கு இலையென விசேடித்தனர்......
.........சாதலென்பது இன்றாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றேவென்றான்.
தானுறுகின்ற துன்பத்தைக் கலைமேல்வைத்துக்கூறியவாறு. (௨௪௪)

(௨௪௫.) யாங்குப் பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
யுயிர்செகுக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற கீமத்
தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி
ஞாங்கர் மாய்ந்தனண் மடந்தை
யின்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.*

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியமாக்கோதை தன் பெருங்கோப்பெண்டு துஞ்சியகாலைச் சொல்லியபாட்டு.

இ - ள்.—எடப்படிப்பெரிதாயினும் யானுற்றநோயினது எல்லை எவ்வளவாயிற்று, என்னுயிரைப்போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லாமையால்? கள்ளிவளரப்பட்ட புறங்காட்டுள் வெள்ளிடையின்மூட்டிய தீயைவிளக்கும் சிறியவிறகையுடைய படுக்கையின்கண் ஒள்ளிய அழலாகியபாயலின்கண்ணே பொருந்தப் பண்ணி, மேலுலகத்தேபோயினாள், மடவாள்; அவளமாயவும் இன்னமும் உயிரிருந்துவாழவேன்; இவ்வுலகியற்கையிருந்தவாறு என்னே?— எ - று.

எனைத்தென்றது, உயிரைப்போக்கமாட்டாமையின் நோயை இகழ்ந்து கூறியவாறு.

'பாவைசேர்த்தி' என்றோதி அவளுடம்பை அழகுபடப் பள்ளியுட் கிடத்தியென்றுரைப்பாருமுளர்.

உயிர்செகுக்கலாமைக்குக்காரணம் மதுகையுடைத்தல்லாமையென வுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி இன்னும்வாழவலென வியையும்.

சேர்த்தவெனத்திரிப்பினுமமையும்.

'ஞாங்கர்மாய்ந்தனள்' என்பதற்கு என்னைநீத்து முன்னே இறந்தாளென்றுமாம். (௨௪௫)

---

௩. பு. புறநா. ௨௨௫: ௭, ௨௩௭: ௧௩.

* பு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'காதலியிழந்த தபுதாரநிலை'என்பதற்குமேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௯ - இளம்; ௲௲௲ ௨௪ - ந.

(உசசு.) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே
அணில்வரிக் கொடுங்காய் [1] வாள்போழ்ந் திட்ட
காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா
[2] தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட
வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்
பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு
முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ
பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீம
நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம்
பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற
வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை
நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.*

திணை - அது ; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்றேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது.

க. நன் - மயிலை. சூ. கசுக - மேற்.

ச. "அணில்வரிக் கொடுங்காய் எனப் புறத்தினுங் காட்டினாராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர் ; வரி - அடை" (சிலப். கசு : உஉ - அ : அடியார்) ; குறில் செறியா ளகரம் வேற்றுமையில் வலிமுன் திரியாதியல்பானதற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. ௲. உஉஅ ; நன் - வி. சூ. உஉக ; இ - வி. சூ. கநுக - உரை.

எ - கூ. "துன்புறுவன என்றார், 'வெள்ளெட் சாந்தொடு............ வதியும்' என்பதனை : இது புறம்" சிலப். கஅ : ௩ச - சு : அடியார்.

கக - ரு. தொல். இடை. சூ. ரு - பேர். மேற்.

எ - கரு. "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி, னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்" மணி ௩ : சஉ - எ.

* ரு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'நல்லோள் கணவனொடு நளியழல் புகீஇச், சொல்லிடை யிட்டமாலைநிலை' என்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. கசு - இளம் ; ஷை ஷை ஷை உச - ந.

(பி-ம்.) — 1 'வாள்போர்தட்ட' 2 'அடகிடையிடைந்த', 'அடைகிடந்த'

ஆனந்தப்பையுளாவது.—

* "விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று."

இ-ள்.—பலசான்றவிரே, பலசான்றவிரே, நின்தலைவனோடு நப்ப நீபோவென்றுகூறுது அதனைத் தவிர்கவென்றுசொல்லிவிலக்கும் பொல்லாத விசாரத்தையுடைய பலசான்றவிரே, அணிலினது வரிபோலும்வரியையுடைய விளைந்த வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால் அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்றநல்ல வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல இலை இடையேபயின்ற கையாற்பிழிந்து கொள்ளப்பட்ட நீர்ச்சோற்றுத்திரளுடனே வெள்ளியஎள்ளரைத்த விழுதுடனே புளிகூட்டி அடப்பட்ட வேளாயிலைவெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைகளாற்படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயுமின்றிக் கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமலலேம் யாம்; புறங்காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய முருட்டால் அடுக்கப்பட்ட பிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக ; எமக்கு எம்முடைய பெரிய தோளையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகையிலலையாக வளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடையநீர்செறிந்த பெரியபொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ-று.

தில் விழைவின்கண்வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து ; நுமக்கு அரிதாகுக வெனக்கூட்டுக. (௨௪௬)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௩.

(௨௪௭.) யானை தந்த முளிமர விறகிற்
கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து
மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்பி
மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றிலி
னீர்வார் கூந்த லிரும்புறந் தாழப்
[1] பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்
தெருமரு மம்ம தானேதன் கொழுநன்
முழவுகண் டுயிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்
சிறுநனி தமிய ளாயினு
மின்னுயிர் [2] நடுங்குந்த னிளமைபுறங் கொடுத்தே.

௧-௨. புறநா. ௨௫௧ : ௫-௬.

௩. வைகுதல் - துயிலல் ; சிலப்: ௧௦: ௧.

௪. "மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றில்" பெரும்பாண். ௪௧௭,

(பி-ம்.)—1 'பேரமர்க்', 2 'நீங்கும்'

திணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வாளைக்கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்லியது.

இ - ள்.—யானைகொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்தமரத்துவிறகால் வேடர் மூட்டப்பட்ட கடைந்துகொள்ளப்பட்ட எரியாகியவிளக்கினது ஒளியை யுடைத்தாகிய மடவியமானுகிய பெரியநிரை வைகிய உறக்கத்தையெழுப்பி மந்தி தாக்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடையமுற்றத்து நீர்வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்தில் வீழப் பெரிய துன்பமேவிய கண்ணையுடையளாய்ப் புறங்காட் டைப்பார்த்துத் தான்சுழலும், தன் தலைவன் முழவினது கண் மார்ச்சனை யுலராத்தகாவலையுடைய அகலியகோயிலுள் மிகச் சிறிதுபொழுது தனித் திருப்பினும் இனியவுயிர்தளரும் தன் இளமைபுறங்கொடுத்து.—எ - று.

..................யானவர்கு அஞ்சிநடுங்குதல்........................

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடுநோக்கித் தான் தெருமருமெனக் கூட்டுக.

அம்ம அசை. (உ௪எ)

(உ௪அ.) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப
லிளைய மாகத் தழையா யினவே
இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்
தின்னு வைக லுண்ணும்
௫ அல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே.*

திணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.........[1] ஒக்கூர்மாசாத்தனார் பாடியது.

தாபதநிலையாவது.—

† "குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக
கருந்தடங் கண்ணி யகம்மைமகூ றின்று."

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இளையேமாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரியசெல்வத்தையுடைய தலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலமாறி இன்னாத வைகும்பொழுதின்கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசி யாயுதவின.—எ - று.

---

௧ - ௨. "வயன்மலரா ம்பற் கயிலமை நுடங்கு தழை" ஐங் குறு. எ௨.

௪ - ௫. புறநா. உ௫௦ : ௪ - ௫.

௧ - ௫. புறநா. உஅ௦: ௧௨ - ௪.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'காதலனிழந்த தாபதநிலை' என்ப தற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ௬. ௧௧ - இளம்; ஷை ஷை ஷை உ௪ - ந.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௪.

(பி - ம்.)—[1] 'எக்கூர்'

தாமின்புறுங்காலத்தும் துன்புறுங்காலத்தும் துணையாயுதவினவாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலைநோக்கிக்கூறியவாறாயிற்று.

செல்லலாவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மரபு. (௨௪௮)

(௨௪௯.) கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற் றொளிப்பக்
கணைக்கோட்டு வாளை மீநீர்ப் பிறழ
வெரிப்பூம் பழன நெரித்துடன் வலைஞ
ரரிக்குரற் றடாரியின் யாமை மிளிரப்
பனைநுகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலோ
டுறழ்வே லன்ன வொண்கயன் முகக்கு
மகனாட் டண்ணல் புகாவே நெருநைப்
பகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
யொருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே
யடங்கிய கற்பி னாய்நுதன் மடந்தை
யுயர்நிலை யுலக மவன்புக வரிநீ
றாடு சுளகிற் சீறிட நீக்கி
யழுத லானாக் கண்ணள்
மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.... 1 தும்பிசோகினனார் பாடியது.

---

௨. "கணைக்கோட்டு வாளைக் கமஞ்சூன் மடநாகு" குறுந். ௧௬௪.

௪. புறநா. ௭௦ : ௨ - ௩ ; ௩௬௯ : ௨௧.

௫. தொல். மரபு. சூ. ௮௬ - பேர். மேற்; "நுகும்பென்பது பனை வாழை மரல் புல என்பவற்றிற்குரித்து" நன் - மயிலை. சூ. ௩௮௭.

௯. புறநா. ௨௮௭ : ௪.

௧௧. புறநா. ௨௨௯ : ௨௨.

௧௨. புறநா. ௨௩௪ : ௨.

௧௪. தொல். எச்ச. சூ. ௬௭ - ந; இ - வி. சூ. ௧௬௮ - உரை. மேற்; "மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே : என்புழிக் கணவனையிழந்தாள் அவற்குப் பலிக்கொடை கொடுத்தற்கு மெழுகுகின்றாளைக் கண்ணீரே நீராக மெழுகுகின்றாளென்றமையின் இது தன்கட்டோன்றிய இழவு பற்றிப்பிறந்த அவலச்சுவையாயிற்று" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௫ - பேர் ; இ - வி. சூ. ௫௭௮ - உரை.

* மூ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'தாமே யேங்கிய தாங்கரும் பையுள்' என்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'தும்பிசேர் கீரனார்'

இ - ள்.—கதிர்நுனைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரன்மீன் சேற்றின் கீழேசெருகத் திரண்ட (மிசையாகிய) கோட்டையுடையவாளைமீன் நீர்மேலே பிறழ எரிபோலுநிறத்த பூவையுடைய பொய்கைகளைநெருங்கி உடனே வலைஞரானவர், ஒலி நரம்பால ஓசையையுடைய கிணையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழப் பனையினது நுகும்பையொத்த சினைமுற்றிய வராலோடு மாறுபடும் வேல்போன்ற ஒள்ளியகயலை முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்ற நாட்டையுடையகுருசிலது உணவு நெருநலைநாளாற் பகுத்த இடத்தைக்கருதிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது ; அது கழிந்தது ; இன்று, தன் கண்ணேயடங்கியகற்பினையும் சிறியநுதலினையுமுடைய மடநதை உயர்ந்த நிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்சென்றுபுக அவனுக்கு உணவு கொடுத்தல்வேண்டிச் சுளகுபோலச் சிறியவிடத்தைத் துடைத்து அழுதலமையாதகண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்கலுழ்கின்றநீராலே சாணகத்தைக் கொண்டு மெழுகுமளவிலேபட்டது.—எ - று.

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுரைக்க.

மன் கழிவின்கண்வந்தது.

இது கண்டார் நிலையாமைகூறி இரங்கியவாறு. (௨௪௯)

(௨௫௦.) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசி
லிரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்
கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி
யல்லி யுணவின் மனைவியோ டினியே
புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்
வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டு
முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

.........தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

இ - ள்.—தாளிப்போசைமிக்க கொழுவிய துவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலரைத் தன்கண்ணே தகைத்தவாயிலினையும் தன்னாற்புரக்கப்படுவோர் கண்ணீரை மாற்றிய குளிர்ந்த நறிய பந்தரினையுமுடையமனையிடத்து மயிரைக்குறைத்துக் குறியவளையைக்களைந்து அல்லியரிசியாகிய உணவையுடைய மனையாளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகியநகரே, வான்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலைவேண்டும் வெறுப்பைத்

௪. புறநா. ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௬௧, ௨௮௦.

௫. புறநா. ௨௪௮ : ௪-௫; தொல். குற்றியலுகரப். சூ. ௭௬-ந். மேற்.

௬. புறநா. ௨௬௧ : ௧௬.

தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின்.—எ - று.

கொய்து நீக்கியென்னும்வினையெச்சங்களை உணவினையுடையவென்னுங் குறிப்புவினையோடுமுடிக்க.

நகரே, நீ புதல்வர்தந்தை காடுமுன்னியபின் புலவெனநீயெனக் கூட்டுக.

முனித்தலை - குடுமித்தலையெனினுமமையும். (உருo)

(உருக.) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளி
ரிழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகுங்
கழைக்கண் ணெடுவரை யருவி யாடிக்
(ரு) கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.

திணை - வாகை ; துறை - தாபதவாகை.

.........மாற்பித்தியார் பாடியது.

இ-ள்.-ஓவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய இல்லின் கண் †கொல்லிப்பாவைபோன்ற வடிவினையுடைய சிறியவளையணிந்தமகளிருடைய அணிகலங்களை அவைநிற்குநிலையினின்றும்கழலும்வகை ஆதரஞ்செய்தவனைக்கண்டேம் ; மூங்கிலிடத்தையுடைய நெடியமலையிடத்து அருவிநீரையாடிக் காட்டியானைகொண்டுவரப்பட்டவிற... ..ம்மெம்மையையுடைய

க. ப. நற். கஅஉ : உ ; "ஓவுக்கண் டன்ன வில்" (ஷை. உகூஅ), "ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லில்", "ஓவத் தன்ன வுருகெழு நெடுநகர்" (பதிற். கூக: ரு;ஷை அஅ: உஅ); "ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லில்" (அகநா. கூஅ); "ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பின என்புழி அந்நகரினது செயற்கைநலந் தோன்றக் கூறினமையின் அதற்கு நிலைக்களன் நலனுயிர்று" தொல். உவம. ரு. ச - இளம்; பேர் ; இ - வ். ரு. சுகக; மாறன். கூஉ - உரை.

ரு - சு. புறநா. உசஎ : க - உ, தவஞ்செய்வோர்க்கு யானைகள் விறகுதருமென்பதை, "செந்தீப் பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டுக், களிறுதரு விறகின் வேட்கு,மொளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே" (பெரும்பாண். சகூஅ - ருoo) என்பதனாலுமறிக.

* ப. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'காலிருவழக்கிற்றாபதபக்கம்' என்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. ரு. கசு - இளம், ஷை ஷை ஷை உo - ந.

† கொல்லிப்பாவை : நற். கஅரு, ககூஉ, உoக; குறுந். அகூ, கoo ; அகநா. கூஉ, உoகூ.

செந்தீயை வேட்டு முதுகின்கண்ணே தாழ்ந்த புரிந்தசடையைப் புலர்த்துவோன்.—எ - று.

ஆடிவேட்டுப்புலர்த்துவோனென்ன இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்தமள்ளற்கண்டேம், அவன் இப்பொழுது புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தாநின்றானென அவனைக்கண்டு வியந்துகூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய ஒருகுறிப்பினை.

காலையானைதந்த விறகென்றது, இவன் தவமிகுதியான் அதுவும் ஏவல்செய்தல். (௨௫௧)

(௨௫௨.) கறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே
யில்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்
சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.*

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கும்வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம் மாறித் தில்லந்தளிர்போன்ற புற்கென்றசடையோடு கூடிநின்று செறிந்த இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கண் இயங்கும் மடப்பத்தையுடைய மயிலை அகப்படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய வலையையுடைய வேட்டைக்காரனாயினான் முன்பு.—எ - று.

இதுவும் அவன் நிலைமையைக்கண்டு வியந்துகூறியது. (௨௫௨)

௪ - ௫. பிறன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றிய அவலச்சுவைக்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாடு. ,, ௫ - பேர்; இ - வி. சூ. ௫எ௮ - உரை.

* பு. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'காலிரு வழக்கிற் றாபத பக்கம்' என்பதற்குமேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௬ - இளம்.

(௨௫௩.) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே
வல்வார் கண்ணி யிளையர் திளைப்ப
[1] நகாஅலென வந்த மாறே யெழாநெற்
பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்

௧. சீவக. ௧௪௫௩ - ந. மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'நகாரென'

வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்
கிளையு ளொய்வலோ கூறுநின் னுரையே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - முதுபாலை.

........[1] குளம்பாதாயனார் பாடியது.

முதுபாலையாவது.—

* “காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று.”

இ - ள்.—நின்னைப்பிரிந்து ஆற்றேனாகின்றேன்; என்னுடைய திறத்து வருத்தங்கொள்ளாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட கண்ணியை யுடைய நின்னோடுகூடி விளையாடப்போந்த இளையோர் விளையாடாநிற்ப அவரோடு நகுகின்றிலேனென்று கருதவந்த நின் இறந்துபாட்டை நெல் எழாத் பசியமூங்கில பட்டையொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளை யில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே ஏற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தே செலுத்தச் செல்லுவேனோ இன்னும், இறந்துபடினல்லது ? நின்வார்த்தை யை எனக்குச்சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவழி ஆற்றேனென்றுவருந்தும் அவலத்தை.

கூறுநின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டல் விருப்பினாற் கூறுவாள் போன்று மயங்கிக்கூறியவாறு. (௨௫௩)

௫. புறநா. ௨௫௪ : ௪.
௬. ஒய்தல் : பதிற். ௭௩, ௮௭.
* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, சிறப்பிற்பொதுவியற்படலம், ௧.
(பி - ம்.)—1 ‘குளம்பாதயானார்’

(௨௫௪.) இளையரு முதியரும் வேறுபுலம் படர
வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையு
ளின்ன னாயினை யிளையோ னென்று
நின்னுரை [1] செல்லு மாயின் மற்று
[2] முன்னூர்ப் பழுனிய கோளி யாலத்துப்
புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்

௪. புறநா. ௨௫௩ : ௫ - ௬.
௭. ‘கோளியாலம்’: புறநா. ௫௮ : ௨ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.
௭-௬. “பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ, நயனுடை யான்கட் படின்” குறள். ௨௧௬.
(பி - ம்.)—1 ‘சொல்லுமாயின்’ 2 ‘முள்ளூர்’

வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நாளு
மானாது புகழு மன்னை
யாங்கா குவள்கொ லளிய டாளே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.........கயமனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்போக யான் எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினதுமார்பம் நிலத்தைப்பொருந்தச் சுரத்திடை மேம்படவீழ்ந்த இளையோய், வெளுத்தவளையில்லாத வறியகையைத் தலைமேலே வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்தன்மையானாயினான் இளையனென்று யான்சொல்ல நின் இறந்துபாடுகூடிய வார்த்தைசெல்லுமாயின், ஊர் முன்னர்ப்பழுத்த கோளியாகிய ஆலமரத்தின்கட் புள்ளுக்கள்மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து, எம்முடையமகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும் அமையாது புகழும் நின்னுடையமாதா எவ்வாறாவாள்கொல்! அவள் இரங்கத்தக்கவள் தான்.—எ - று.

வளனும் செம்மலும் புள்ளார்யாணர்த்தற்றென்றது, † புள்ளெல்லாஞ் சென்றணுக. ஆலமரம் பயன்பட்டு நின்றாற்போல இவனும் தன்சுற்றத்தாரும் பிறரும் நாட்டாரும் நுகரும்படி நின்றமை தோன்றநின்றது.

'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்காகுவள்கொல்' என்றகருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறு சொல்லின் அன்றே அவள் வருத்தமுறுவள்; அது யான் மாட்டேனென்பதாம்.

முன்னார் முன்மொழிநிலையல. மற்று அசைநிலை. (௨௫௪)

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'நனிமிகுசுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந.

† நாலடியார், ௨௦௦.

(௨௫௫.) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே
[1] யணைத்தனன் கொளினே யகன்மார் பெடுக்க வல்லே
னென்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை
யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே
நிரைவளை முன்கை பற்றி

௩. புறநா. ௨௬௧: ௫.

௩ - ௪. "என்போற் பெருவிதிர்ப்புறுக நின்னை,யின்னா துற்ற வறனில் கூற்றே: என்புழிப் போலவென்பது குறிப்புவினையெச்சமாய் நின்றது" தொல். எச்ச. சூ. ௧௮ - சே.

(பி - ம்.)—1 'எடுத்தனன்கொளின்' 'உய்த்தனென் கோனே மார்பெடுக்கல்லேன்'

வரைநிழற் [1] சேர்க நடத்திசிற் சிறிதே.*

திணையும் துறையும் அவை.

..................வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—ஐயோவென்று ஆற்றவேனாயின் அவ்வுரைவழியேவந்துநின் உடம்பாயினும் யான்காணப்பெருமலை ஏதஞ்செய்யுமோவென்று புலியை யஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டு போவேனென்று நினைப்பின் நினது அகலியமார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னை யொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசு வந்துதாக்கிய அறமில்லாத கூற்றே; யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவேமாக; எனது நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்லநடப்பாயாக.— எ - று.

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச் சொல்லான் அசைக்கப்பட்டு நின்றது. (௨௫௫)

* ம்ப. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலைக்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௯ - இளம்), இழவுபற்றிவந்த அழுகைக்கும் (ஷை மெய்ப்பாடு. சூ. ௫ - இளம்), தன்கட்டோன்றிய இழவுபற்றிப்பிறந்த அவலச்சுவைக்கும் (ஷை ஷை ஷை ஷை பேர்) மேற்கோள்; "ஐயோ......சிறிதே : இதனுள் அழுகையாகிய மெய்ப் பாடு புலப்பட வந்தவாறு காண்க" ஷை செய். சூ. ௧௯௪ - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'சேரநடத்தி'

(௨௫௬.) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
யச்சுடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய
சிறுவெண் பல்லி போலத் [1] தன்னொடு
சுரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி
வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி
யகலி தாக வனைமோ
நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

....

இ - ள்.—கலம்வனையும் வேட்கோவே! கலம்வனையும் வேட்கோவே! சகடஞ்செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப்பொருந்தி வந்த சிறிய வெளிய பல்லிபோல் நெருநலைநாளாற் பலசுரமும் தன்னோடு சுழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி (யானும் அவனோடே கூடியிருக்கும்படி) பெரிய பரப்பினை

---

௧. ம்ப. புறநா. ௨௨௮ : ௧.

௩ - ௪. "பொருந்தலாற் பல்லிதோன்றும்" சீவக. ௧௮௯௫.

௫. புறநா. ௨௨௮ : ௪௨-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'தம்மொடு'

யுடைய அகலியபூமியிடத்துக்காட்டின்கண் முதுமக்கட்டாழியை இடமுடைத்தாக வனைவாயாக, பெரிய இடத்தினையுடைய பழையவூரின்கட் கலம்வனையும்வேட்கோவே!—எ - று.

'எமக்கும்' என்றது, பன்மையும் தலைமையுங்கருதாது மயங்கக்கூறி நின்றது.

கோவே! கோவே! மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே! எமக்கும் அருளி அகலிதாக வனைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு விரைவின்கண் வந்தது. (௨௫௬)

(௨௫௭.) செருப்பிடைச் [1] சிறுபர லன்னன் கணைக்கா
லவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்
[2] குச்சி னிரைத்த குரூஉமயிர் மோவாய்ச்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லோ
டியார்கொலோ வளியன் றானே தேறி
னூர்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்
காடுகைக் கொண்டன்று மிலனே காலைப்
புல்லா ரினநிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்
சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மென்னா மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு
நாணுறை மத்தொலி கேளா தோனே.*

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

....

உண்டாட்டாவது.—

† "தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று."

இ - ள்.—......... .... திரண்டகாலையும் அழகியவயிற்றினையும் பரந்த மார்பினையும் பசியகண்ணினையும் குச்சுப்புல்நிரைத்தாற்போன்ற நிறம் பொருந்திய மயிரினையுடைய தாடியினையும் செவியிறந்து முன்னே தாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடையனாய் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்தக்கான்றான்?

---

* மு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள், 'நோயின்றுய்த்தல்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩ - இளம்.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௫.

(பி - ம்.)— 1 'செறுபரல்' 2 'குச்சிநிரை......மேவாய்'

ஊராயின் ஊரைப் பெரிதும் 1 நீங்கினதுமிலன் ; தனக்கு அரணெனக்கருதிக் காட்டைக் கைக்கொண்டதுமிலன் ; இற்றைநாட்காலையே பொருந்தாதாரது இனமாகியநிரைபோகின்ற இடத்தைப்பார்த்துத் தன்கையாற்குறித்து மெல்ல எண்ணிக் கரந்தையார்செய்யும்பூசலைமாற்றி வில்லாலேகொடுபோந்தனன் ; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயாயினும் என்னபயன் படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படாமையிற் சிறிதும் வெள்ளிய முகந்தோன்றாத பானையைக்காண்டலுடனே நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக்கடையும் மத்தினொலியைக் கேளாதபடி 2 பிறருக்கு நேராகக்கொடுத்தல் வல்லனாயினான், அவனுக்கு?—எ - று.

* பகைவர் மேல்நடக்கவொட்டாது எதிரிநின்றுவிலக்குதலின், 'செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன்' எனப்பட்டான்.

'அன்ன' என்று பாடமோதி, செருப்பிடைச்சிறுபரலோசைபோல நெடிய ஓசையையுடைய காலென்றுரைப்பாருமுளர்.

யார்கொலென்றது அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின்கண்வந்தது.

'ஊர்பெரிதிகந்தன்றுமிலனே' என்பது நிரைகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுளனாகிய அரியனானவன்றான் யார்கொல்லோ? தேரின் வில்லோடு ஊர்பெரிது இகந்தன்றுமிலனாய்க் காடு கைக்கொண்டதுமிலனாய் நோக்கி எண்ணி மாற்றினான் ; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு மத்தொலி கேளாதோனாயினான் அவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்னாமெனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென உருபுவிரித்துரைப்பினுமமையும். (௨௫௭)

* "தருக்கி யொழுகித் தகவல்ல செய்தும், பெருக்க மதித்தபிற் பேணாத செய்துங், கரப்புடை யுள்ளங் கனற்று பவரே, செருப்பிடைப் பட்ட பரல்" பழ. ௨௨௪.

(பி - ம்.)—1 'நீங்கின்றுமலன்' 2 'பிறர்க்குநோக்கிக்கொடுத்தல்'

(௨௫௮.) முட்காற் காரை 1 முதுபழ னேய்ப்பத்
தெறிப்ப விளைந்த 2 தீங்கந் தார
நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு
3 பச்சூன் றின்று பைந்நிணம் பெருத்த
வெச்சி லீர்ங்கை விற்புறந் திமிரிப்
புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளை

௫. புறநா. ௧௭௭ : ௧௪.

௬. ஏழாம்வேற்றுமை வினையொடு முடியும்வழி, திரிந்ததற்கும் (தொல். தொகை. சூ. ௪௫ - இளம், ந), வேற்றுமைக்கண் மகரவொற்றுப் பகரம்வந்துழிக்கெடாது நின்றதற்கும் (ஷை புள்ளிமயங்கு. சூ. ௧௭ - இளம், ந; இ - வி. சூ. ௧௨௬ - உரை) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'முதுகனியேய்ப்ப' 2 'தீங்கட்டாரம்' 3 'பைச்சூன்'

யொருமுறை யுண்ணு [1] வளவைப் பெருநிரை
யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந்
தொடுதே லோம்புமதி முதுகட் சாடி
[2] யாதரக் கழுமிய துகளன்
காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.... உலோச்சனூர் பாடியது.

உண்டாட்டாவது.—

† "தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று."

இ - ள்.—முட்டாளையுடைய காரையினது முதிர்ந்தபழத்தையொப்ப முற்றவிளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும் பெயரையுடைய மதுவையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொணடுவாரது நிறுத்தினநிரையைக் கள்விலைக்கு நேராகக்கொடுத்து உண்டு செவ்வித் தசையைத்தின்று செவ்வி நிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடைய கையைய வில்லினதுபுறத்தே திமிர்ந்து வேற்றுநாட்டின்கட் புக்கானே, புலவியதாடியையுடைய காளை ; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகாலுணபதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ்வூரப்புறமெல்லாம் நிறப்க் கொடுதருகுவன் ; யாவர்க்கும்வாராது அதற்பொருட்டுத் தொடுதலைப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்தமதுவையுடையசாடியை ; ஆவைக்கொண்டுவரக் கலந்ததுாளியையுடையனாய் அம்மதுவை விரும்புவோன விடாய்த்தலுமுண்டாம்.—எ - று.

தலைச்செனறென்பது, தலைச்செலவெனத்திரிக்கப்பட்டது. இதற்குக் கள்விலையாட்டியிட்த்தேசெல்லவென்றுமாம்.

'நீங்கட்டாரம்'என்றேதிக் கள்ளாகிய இனியபணடமெனினுமமையும்

'காய்தலுமுண்டு' எனபதற்குக் காவெயயோனாகலின்,நின்னை வெகுளவுங்கூடுமென்பாருமுளர்.

இவன் நிரைகொள்ளச செல்கின்றமை கண்டார் கள்விலையாட்டிக்கு கூறியது. (௨௫௮)

---

௧௦. "கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்து" மணி. ௧௩ : ௧௮.

* மு. "முட்கார்க்காரை......வெய்யோனே : இது வெட்சித்திணை பெயர்கொள்ளாது வந்தது' தொல். அகத்திணை. சூ. ௫௪ - ந.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், ௧௫.

(பி - ம்.)—[1] 'அளவைபெருநிரை' [2] 'ஆர்தர'

(உருகூ.) ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ளம்
௫ முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்
புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.*

திணை-கரந்தை; துறை-செருமலைதல்; பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.
.........கோடைபாடியபெரும்பூதனார் பாடியது.

செருமலைதலாவது.—

† "வெட்சியாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
யுட்குவரத்தாக்கி யுளர்செருப்புரிந்தன்று"

இ-ள்.—தாம்கொள்ளப்பட்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவாரைக் குறித்து அந்நிரையோடு தாம்போகாது தழையால் மூடிய பெரிய காட்டின்கண் தலைகரந்திருந்த வலியவில்லையுடைய மறவர் து ஒடுங்கிய நிலையைக் கருதாய்; போகாதொழி போகாதொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக; தெய்வம் மெய்யின்கண் ஏறிய புலைமகளையொப்பத் தாவித் துள்ளும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலே விளங்காநின்ற ஒள்ளிய வாளினையும் வீரக்கழலினையுமுடையோய்.—எ-று.

புனைகழலோய்! காணாய்; ஆன்மேற்செல்லல், செல்லல்; நின்னுள்ளம் சிறப்பதாகவெனக் கூட்டுக.

செல்லலென்றது அவரைக்கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்லலென்பதாம். (உருகூ)

* மு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள், 'ஆபெயர்த்துத்தருதல்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. ரு. ரு - இளம், ந.

† புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, கரந்தைப்படலம், ச.

(உசுO.) வளரத் தொடினும் வௌவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ
ளுளருங் கூந்த லொக்கிக் களர
௫ கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
பசிபடு மருங்குலை கசிபுகை தொழாஅக்
காணலென் கொல்லென வினவினை வருஉம்
பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே

புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்
தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டுங்
கையுள போலுங் கடிதண் மையவே
முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன்னூர்
[1] நெடுநிரை தழீஇய மீளி யாளர்
விடுகணை நீத்தந் துடிபுணை யாக
வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்து
வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்
வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்
கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா
னிரையொடு வந்த வுரைய னாகி
யுரிகளை யரவ மானத் தானே
யரிதுசெல் லுலகிற் சென்றன னுடம்பே
கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் [2] காலுற்றுக்
கம்பமொடு துளங்கிய [3] விலக்கம் போல
வம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே
யுயரிசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே
மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி
யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்
படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே.

திணை - [4] அது ; துறை - கையறுநிலை ; [5] பாண்பாட்டுமாம்.
.... † வடமோதங்கிழார் பாடியது.

௧௫-௧௯. "வாள்வாயு மின்றி வடிவெங் கணைவாயு மின்றிக், கோள்வாய் மதிய நெடியான் விடுத்தாங்கு மைந்தன், றோள்வாய் சிலையி னொலியாற் றொறு மீட்டு மீள்வா, னாள்வாய் நிறைந்த நகைவெண் மதிசெல்வ தொத்தான்" சீவக. ௪௫௪.

௨௦ - ௨௧. "படநாகந் தோலுரித்தாற் போற்றுறந்து", "பாம்புரி போன் முற்றத் துறந்து" சீவக. ௧௫௪௮, ௩௦௩௯.

௨௩. புறநா. ௪ : ௭ ; ௩௯௬ : ௧௦ - ௧௧.

௨௫ - ௮. புறநா. ௨௪௯ : ௧௨ - ௪ ; ௨௯௪ : ௧ - ௪.

* மு. ஆபெயர்த்துத்தருதலென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள் காட்டி, "இதனுள் தன்னூரென்றலிற் குறுநிலமன்னன் நிரைமீட்டுப்பட்ட நிலையைப் பாணர் கையற்றுக் கூறியது" என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௫ - ந.

† அகநானூறு, ௩௧௭.

(பி - ம்.)—1 'நெடுவெறி' 2 'காலூறக்' 3 'விலங்கு' 4 'பாடாண்டிணை; துறை செருவிடைவீழ்தல் ; கையறுநிலையுமாம்' 5 'பாடாண்பாட்டுமாம்'

இ - ள்.—ஓசைமிகவேண்டுமென்று 1 எறியினும் ஓசையை உள்வாங்கி வறுபட்டு இரக்கற்பண்ணுகிய விளரியைச்சென்றுறுகின்ற இனிய நரப்புத் தாடையினது தீங்கைநினைந்து நடுங்குநெஞ்சத்தைத்தலைப்பட்டுப் புறப் ட்டவளவின் நிமித்தவழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற மயிரைப்பார்த் க் களர்நிலத்துள்ள கள்ளிமரத்தின் நிழற்கணுண்டாகிய தெய்வத்தை பத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடையையாய் இரங்கிக் கையாற்றொழுது நம் ருசிலைக் காணமாட்டேன் கொல்லோவென்று எதிர்வருவாரைப் பார்த்துக் கட்டுவருகின்ற பாண! கேட்பாயாக,நமது செல்வம்பட்டநிலைமை; இனி நீ வன் நமக்குவிட்ட விளைநிலங்களைக் கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி வனோடுகூடி இன்புற்றிருந்தவிடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொரு டு இரக்கக்கடவோமென்றெழுந்திருந்து வருத்தங்கொள்வாயாயினும் இர ரடும் நினது கையகத்துள்ளன; மிக்க அணுமையையுடைய ஊர்முன்னுகச் சய்யப்பட்ட பூசலின்கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நிரை யக்கொண்ட மறத்திறனையுடையவீரர் எய்யப்பட்ட அப்புவெள்ளத்தைத் ன் துடியே புணையாகவென்று பகைவரைக்கொன்று அவர்கொண்ட நிரை ய மீட்டு உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரியபல்லினின் ம் பிழைத்துப்போந்த திங்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும் பிழை துப்போந்த கன்றையுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனேவந்த சொல்லை டையனுய்த் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தானொருவனுமேயாக அரிதாகச் 'சல்லப்படும் தேவருலகத்தின்கட்போயினன்; அவனதுடம்பு, காட்டுட் ற்றியாற்றினது அரியகரையிடத்துக் காலுற நின்று நடுக்கத்தோடுசாய்ந்த ழலக்கத்தையொப்ப அம்பாற்சலித்து அவ்விடத்துவீழ்ந்தது; உயர்ந்த ர்த்தி மிகவுந்தோன்றியமறவன் பெயர் மென்மையமைந்த மயிலினது அழ யமயிராகிய பீலியைச்சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாதசிறியவிடத்துப் டைவையாற்செய்யப்பட்ட பந்தர்க்கீழ் நட்ட கன்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிக்கப்பட்டது; சூட்டப்பட்டெனினு மையும்.

'மனையோள்கூந்தனோக்கி' என்பதற்குப் பாண என்மனைவியது சரியும் யிரைநோக்கியெனவும், 'புரவுத்தொடுத்து' என்பதற்கு அன்று உம்மைப் ரந்தபரிசைப்பாடியெனவுமுரைப்பாருமுளர். (உசுO)

(பி - ம்.)—1 'அறையினும்'

உசுக.) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்
வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ்சோற்று 1 முரிவாய் முற்றம்
வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற் றூகக்
டு கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே

க. அந்நீற்று ஓ இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்திநிற்றற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. ௩௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'முரவுவாய்முற்றம் பெற்றியாற்று'

வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்
மையல் [1] யானை யயாவுயிர்த் தன்ன
[2] நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை
புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்கண் ணாரப்
பயந்தனை மன்னான் முன்னே யினியே
[3] பல்லா தழீஇய கல்லா வல்வில்
லுழைக்குரற் கூகை யழைப்ப [4] வாட்டி
நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை
விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட
நிரையிவட் டந்து நடுக லாகிய
வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பக்
கொய்ம்மழித் தலையொடு [5] கைம்மையுறக் கலங்கிய
கழிகல மகடூஉப் போலப்
புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.

[6] திணையும் துறையும் அவை.

.... ஆவூர்மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள் —[7] அந்தோ ! என்னின் ... அடையாத பெரிய இல்லே, வணங்கினவர்படியும் மதிலினால் ஒழிய தமனக்கடையுடனே யாவர்க்கும் வரையாமல்வழங்கும் மிக்கசோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்தாகிய முற்றம் நீரற்ற யாற்றிறேனாடும் ஒத்த தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக் கண்டேன், நிச்சயமாக ; என்கண்மணி சோர்ந்து வீழ்வனவாக ; உலகத்தைத் தாக்கும் வேந்தருடைய செல்வமிக்க திருநகரின்கண் மதத்தான் மயங்கிய யானை உயங்குதலான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற்போன்ற நெய் காயும் உலையின்கண் சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசையையுடைய பொரிக்கலைப் புதுமாந்தருடைய ஒளிமழுங்கின கண்களாங் நிறையவுண்டாக்கினாய் முன் ; அது கழிந்தது ; இப்பொழுது பல ஆனிரையைக் கொண்டு ... கவேண்டாத

சு. வளங்கெழுதிருநகர்: புறநா. உருo: சு.
எ. புறநா. உருo: ௪ - ரு ; உஅo: கக - ச.
அ. புறநா. உகஅ: சு ; உஅo: கச.
கூ. புறநா. உருo: சு.

* "கரந்தை யாவது தன்னுறு தொழிலாக நிரைமீட்டோர் பூச்சூடுதலிற் பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணைபோல ஒழுக்கமன்று ; 'அந்தோ வெந்தை' என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை, விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட, நிரையிவட் டந்து' என்றவாறு காண்க தொல். புறத்திணை சூ. ரு - ந.

(பி - ம்.)—[1] 'யானைவயர்' [2] 'நெய்யுலைச்சொரிந்த' [3] 'பல்லாத்தழீஇய' [4] 'ஆட்டிணருகுமுலை' [5] 'கைமிகக்' [6] 'திணை-கரந்தை ; துறை - கையறுநிலை' [7] 'ஐயோ'

ிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குரலைமிகவுடைய கூகை தன் இனத்தை ழக்கும்படி அலைத்து நாகினதுமுலைபோன்ற நறியபூவையுடைய கரந் தையை அறிவுடையோர் சூட்டுமுறைமையிலேசூட்ட சிரையை இவ்வூரின்கண் ட்டுத்தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய வென்றிவேலையுடைய இறைவனில்லா மயால் தனித்துக் கொய்யப்பட்ட, [1] மொட்டையாகிய தலையுடனே ம்மைநோன்புமிகக் கலக்கமுற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய பன்மனைவியையொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகுமிழந்து.—எ - று.

அம்பியினென்புழி, இன் அசைநிலை.

'அம்பியினற்றுக' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

கண் அசை. மன் கழிவின்கண்வந்தது.

எந்தைபேரில்லே, செதுக்கணரப்பயந்தனை முன்; இனி மகடூஉப் பாலப் பல அணியுமிழந்து புல்லென்றனையாய் அம்பியற்றுகக்கண்டேன்; ன்ட என்கண் சோர்கவெனக்கூட்டுக.

ஓசையென்றது, ஆகுபெயரான் ஓசையையுடையகறியை; இஃது ந திசைச்சொல்.

'செதுக்கணர' என்பதற்குச் செதுக்கின குடர்நிறையவென்றுமாம்; கம்மிஞ்சவென்றுமாம். (உசுக)

(பி - ம்.)—[1] 'மட்டை'

உசுஉ.) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்
பாசவ விட்ட [1] புன்காற் பந்தர்ப்
புனறரு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மின்
ஞென்னூர் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று
ரு நிரையொடு வருஉ மென்னைக்
குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.*

திணை - வெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு ; தலைத்தோற்றமுமாம்.

.... மதுரைப்போாலவாயார் பாடியது.

க. "மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடை" (புறநா. உருஉ); மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி" (பெரும்பாண். கசரு); "செங் ண் மழவிடை கெண்டிச் சிலைமறவர், வெங்கண் மகிழ்ந்து"(பெரும்பொருள் ிளக்கம்) விடை - ஆட்டுக்கிடாய்.

உ. "உவலிடுபதுக்கை" (அகநா. கoசு); உவல், உவலையெனவும் பழங்கும்; "உவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவில்" முல்லை. உசு - ருo.

ரு. உழையோர், எழுவாய்.

* பு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள் 'நுவல்வழித் தோற்றம்' என் பதற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ரு - இளம்), 'உண்டாட்டு' என்பு தற்கும் (ஷை ஷை ஷை ரு - ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—[1] 'பைங்கால்'

தலைத்தோற்றமாவது,—

*"உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து இளைமகிழ்ந்தன்று."

இ - ள்.—மதுவையும் அலைத்துண்ணும்படி பிழிமின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலேவேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடைய பந்தரின்கண் நீர் 1 கொழித்துக் கொடுவரப்பட்ட இளையமணலை நிரம்பப் பரப்புமின்; பகைவரது தூசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்துபோதுகிற தனது படைக்குப்பின்னேநின்று நிரையுடனேவருகின்ற என்னிறைவனுக்குப் பக்கமறவராய் நிரைகொண்டுவருவோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயாலுண்டானமென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவும்தொடுமின்; விடையும்வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உ௬உ)

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், கஉ.
(பி - ம்.)—1 'கழித்து'

(உ௬௩.)*பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்
ணிரும்பறை யிரவல சேறி யாயிற்
றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது
வண்டுமேம் படூஉமிவ் வறநிலை யாறே
௫ பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து
கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்
வில்லுமிழ் கடுங்கணை மூழ்கக்
கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.†

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

....

இ - ள்.—பெரியகளிற்றின் அடிபோலத்தோன்றும் ஒருகண்ணினையுடைத்தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே! நீபோகின்றாயாயின் தொழாயாய்ப் போதலைப்பரிகரிப்பாயாக; தவறாதே.........யிடைவிடாது

க - உ. புறநா. ௩௭அ: கச - ௫; ௩௬உ: ச - ௫.

அ. புறநா. க௬௬: ச - ௫ ஆம் அடிகளின் கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

* இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், உ௬௬-ஆம் பாட்டும் அதனுரையும் மிதிலைப்பட்டி அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

† மு. கண்டோர் கையற்றுக்கூறியதற்கும், நடப்பட்ட கல்லினைத் தெய்வமாக்கி வாழ்த்தியதற்கும் மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௫-ந.

வண்டுகள் மேம்பட்டுவோமும், இக்கொடியவழி ; பல ஆக்களாகிய திரண்ட நிரை மீண்டு தன்னோடு போதரப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடையவீரர் இரிந்தோடத் தான்போகானாய் வில்லுமிழப்பட்ட விரைந்த அம்பு குளிப்பக் கரையைக்கொல்லும் புனலின்கண் அணைபோல எதிர்நின்று விலக்கியவனது கல்லை.—எ - று.

புனற்சிறையின் விலக்கியோன்கல்லைத் தொழாதனைகழிதலை ஓம்பு ; தொழவே அவ்வறநிலையாறுவண்டுமேம்படுமெனக்கூட்டுக.

தொழுதுபோகவே கொடுங்கானம்மழைபெய்தலாற்குளிருமென்பான், காரியமாகியவண்டு மேம்படுதலைக கூறினான்.

வண்டென்பது, மறவருளொருசாதியென்பாருமுளர்.

ஆறு வண்டுமேம்படூஉமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்து மேலேறிநின்றது. (உசுங)

(உசுச.) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை [1] சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ
டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்
தினிநட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு
௫ கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை [2] யறியா
தின்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.*

திணையும் துறையும் அவை.

........[3] உறையூர் இளம்போன்வாணிகனூர் பாடியது.

இ - ள்.—பருக்கைகளையுடைய [4] இடத்துத் திட்டையைச் சேர்த்தி ஆண்டுள்ள மரலைக்கீறித்தொடுக்கப்பட்ட சிவந்த பூவையுடைய கண்ணியுடனே அழகிய மயிலினது பீலியைச்சூட்டிப் பெயரையெழுதி இப்

உ. "தளிரொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி,திரங்குமர னாரிற் பொலியச் சூடி" மலைபடு. சகூ0 - ௩௪.

௩ - ச. புறநா. உசுO: உ௭ - அ; "கல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்,பெயரும் பீடு மெழுதி யதர் தொறும்,பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்", "பெயரும் பீடு மெழுதி யதர் தொறும், பீலிசூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" அகநா. கூள, கங௧.

* மு. "இனிப், பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கையென்னும் புறப்பாட்டினுள், 'அணிமயில.....கல்லும்' எனக் கன்னாட்டுதல் பெரும்படைக்குப் பின்னாகக் கூறிற்றாலெனின் நீர்ப்படுத்த பின்னர்க் கற்படுத்துப் பெயர்பொறித்து நாட்டுதல் காட்டுநாட்டோர் முறைமையென்பது 'சீர்த்தகுசிறப்பின்' என்பதனாற் கொள்க" தொல். புறத்திணை சூ. ௫ - ந.

(பி - ம்.)—1 'சேர்த்து' 2 'அறியாநின்றுமிவருங்கொல்' 3 '........ன் சாத்தன் கொற்றனார்' 4 'பதுக்கைக்கலலை'

பொழுது நட்டார், கல்லையும் ; கன்றுடனே கறவையையுமீட்டுக் கொண்டு வந்து மறவரையோட்டிநோக்கிய நெடுந்தகை பட்டமையறியாது இன்றும் வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம் ?—எ - று.

பட்டமையறிந்துவாராதொழியுமோ அறியாதுவருமோவென ஐயமாக்குக.

பதுக்கைசேர்த்ததேயன்றிக் கல்லும் நட்டனரென உம்மை எஞ்சிநின்றது. (௨௬௪)

(௨௬௫.) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீப்
போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்
பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல்
வானேறு புரையுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்
கடும்பகட் டியானை வேந்த
ரொடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.........சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரைமிகவுங்கடந்த முரம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலையிடத்து உயர்ந்தநிலையையுடைய வேங்கையினது ஒள்ளியகொத்தாகிய நறிய பூவைப் பனையோலையாலலங்கரித்துத்தொடுத்து.....................(௨௬௫)

---

௨ - ௩. வேங்கைப்பூமாலை : புறநா. ௨௧ : ௯ ; ௧௬௮ : ௧௫.

* ம. "ஊர்நனி.....செலவே: இது 'கோவலர் படலைசூட்ட' என்றலிற் கடவுளாகியபின் கண்டது" தொல். புறத்திணை. சூ. ௫ - ந.

(௨௬௬.) பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்
கயங்களி முளியுங் கோடை யாயினும்
புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்
கதிர்க்கோடு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை
நாகிள வளையொடு பகன்மணம் புகூஉ

---

௧. 'கெழு' என்னுஞ் சாரியை, லகர னகரவீற்றுச்சொற்கள் ஒழிந்த பிறசொற்களிடத்து நிலைமொழி ஈற்றெழுத்துத் திரியவந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். குற்றியலுகரப்புணரியல், சூ. ௭௬ - ந.

௩. தனிக்குறிலை யொழித்த லகரம் வலலினம்வர அல்வழியில் திரிந்து வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௨௨௮.

௪. கதிர் - பொற்கொல்லர்களின் கருவி விசேடம்; புறநா. ௨௪௧ : ௧.

௫. 'நாகு' என்பது நந்தின் பெண்பாற்கு வருதல் மரபென்பதற்கு மேற்கோள் ;தொல். மரபு. சூ. ௬௩ - பேர்.

நீர்திகழ் கழனி நாடுகெழு பெருவிறல்
வான்றோய் நீள்குடை வயமான் சென்னி
சான்றோ ரிருந்த வவையத் துற்றோ
னாசா கென்னும் பூசல் போல
வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய
விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்
[1] பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்
னறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பயன்பொருந்திய பெரியமுகில் பெய்யாதொழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய்முளியும் கோடைக்காலமாயினும் தலைபொருந்திய தாளையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையினிழற்கண் கதிர்போலுங்கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளையசங்குடனே பகற்காலத்தே மணங்கூடும் நீர்விளங்கும் வயலையுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியையுடையோய்! ஆகாயத்தைப்பொருந்தும் நெடியகுடையினையும் வலியகுதிரையினையுமுடைய சென்னி! அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்றுபொருந்தினானொருவன் யானுற்ற துன்பத்திற்குத்துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றாகவேண்டுமென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விரையத்தீர்க்குமாறுபோல விரையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்கண்டுவைத்து அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில்லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பொறியும் குறைவின்றிப்பொருந்திய எனதுயாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றானாயபயன் கொள்ளாதபடி எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—எ - று.

மதியும் அத்தையும், அசைநிலை.

பெருவிறல், சென்னி, சான்றோரிருந்த அவையத்துற்றோன் பூசலை அவர் விரையக்களைந்தாற்போல எனது நல்கூர்மையை வல்லே களையெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

---

௧௩. "அழிபசி வருத்தம் வீட" (சிறுபாண். ௧௪௰) என்பதும், 'அறிவு முதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியாலுளதாகிய வருத்தங்கள் விட்டுப் போம்படி' என்னும் அதன் உரையும், "அற்றாரழிபசி தீர்த்தல்", "தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை" (குறள். ௨௨௬, ௧௰௪௩), "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும், பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம், நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும் ......பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (மணி. ௧௧: ௭௬-௮௰); "மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை, தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின், கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும், பசிவந் திடப்பறந்து போம்" (நல்வழி, ௨௬) என்பனவும் ஈண்டுணரத்தக்கன.

(பி - ம்.)—1 'பொறியுணர்'

நந்து வளையொடு பகன்மணம்புகூஉமென்றகருத்து : அவை தம் செருக்கினால் சாதியறியாது மயங்கிப்புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறிய தனால் அவன் செல்வமிகுதிகூறியவாறு.

'நாகிளந் தவளையொடு பகன்மணம் புகூஉம்' என்று பாடமோதி, நந்தி னேற்றை நாகிளந் தவளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகூஉமென் றுரைப்பினுமமையும்.

'ஆசாகு' என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழியென்பாருமுளர்.

பெருவிறலையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம்.

'பொறிப்புணருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் பாவைபோலும் வடிவு மாத்திரையேதோன்றித் தோன்றிய பயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெட நின்றகல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண்டொளிக்கும்' என்பதற்கு வறுமை கண்டு, வந்தவிருந்து தாம் அது காணமாட்டாது ஒளிக்குமென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

மாறியென்பது மாறவெனத்திரிக்கப்பட்டது. (௨௬௬)

---

*(௨௬௭.)......... ....

*(௨௬௮.)......... ....

(௨௬௯.)† குயில்வா யன்ன கூர்முகை [1]யதிரல்
பயிலா தல்கிய பல்காழ் மாலை
மையிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்
புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்ப
௫ ரொன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை
யுவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்
பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மற்றிது

---

* இவ்வெண்களுக்குரியபாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

† இதுமுதலிய எல்லாப்பாடல்களுக்கும் உரை அகப்படவில்லை; சில பாடல்களும் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளினுண்மைகாணக்கூடாத வண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

௧. அதிரல்—புனலிக்கொடி ; (முல்லை. ௫௧; குறிஞ்சி. ௭௫); மோசி மல்லிகை, காட்டுமல்லிகை ; சிலப். ௧௩ : ௧௫௬.

௧-௩. "கொய்குழையதிரல வைகுபுல ரலரி, சுரியிரும் பித்தை சுரும்பு படச் சூடி" அகநா. ௨௧௩.

௪. புதிய அகலிடத்திற்கொண்ட புலியினது கண்போன்ற நிறத்தையுடைய சூடான உணவு ; வெப்பர், வெவ்வர் - வெம்மை ; புதிற். ௯௧.

௬. புறநா. ௨௬௨ : ௨ ; உவலைக்கண்ணி-தழைவிரவித்தொடுத்தமாலை.

௭. பிழி மகிழ் வல்சி-பிழிந்தெடுத்த மதுவாகிய உணவு.

(பி - ம்.)—1 'அதரல்'

[1] கொள்ளா வென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்
கரந்தை நீடிய வறிந்துமாறு செருவிற்
பல்லா னினநிரை தழீஇய வில்லோர்க்
கொடுஞ்சிறைக் குரூஉப்பருந் தார்ப்பத்
தடிந்துமாறு [2] பெயர்த்ததிக் கருங்கை வாளே.

திணை - வெட்சி ; துறை - * உண்டாட்டு.

ஔவையார் (௨௬௯)

அ. என்ப, அசைநிலை. கள்ளின் வாழ்த்தி : புறநா. ௩௧௬ : ௧.

௯. கரந்தை - ஒருவகைப் புதர்ப்பூ ; இப்பூவாற் றொடுத்த மாலையை நிரைமீட்போர் சூடுவதுமரபு.

வாள்கொள்ளாவென முடிக்க.

* உண்டாட்டு - கள்ளுண்டு களித்தாடல.

(பி - ம்.)—1 'கொள்ளானென்ப' 2 'பெயர்த்தவிக்'

(௨௭௦.) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பி
னிரங்கு [1] முரசி னினஞ்சால் யானை
நிலந்தவ வுருட்டிய நேமி யோருஞ்
சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே
நறுவிரை துறந்த நாறு நரைத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே
மறப்படை நுவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை
யின்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்
வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை

க. மாகவிசும்பு: புறநா. ௩௫:௧அ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௨-௩. ஒலிக்கு முரசினையும் இனமிக்கயானைகளையும் நிலத்தில் மிகச் செலுத்திய ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுமுடைய அரசர்களும்.

௪. வேட்ப - விரும்புவார்.

௫. நல்லமணமுடையபொருள்களை நீக்கியதனால் மணமில்லாத வெளுத்த தலைமயிரையுடைய (௬) தாயெனக்கூட்டுக ; புறநா. ௨௭௬ : ௧ பார்க்க.

அ. அரிக்குரற்றண்ணுமை : புறநா. ௨௪௯ : ௪ ; ௩௬௯ : ௨௧ ; ௩௯௬ : ௪.

(பி - ம்.)—1 'பாகிலினினஞ்சால்'

விழுநவி பாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மையோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை ; துறை - கையறுநிலை.

கழாத்தலையார்.

கண்டார் தாய்க்குச்சொல்லியது. (௨௭0)

கஉ. நவி - கோடாலி.

கங. "கணையும் வேலும் துணையுற மொய்த்தலிற், சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை, யிருநிலந் தீண்டா வகை" (தொல். புறத்திணை. சூ. கச); "அப்பணைக் கிடந்த காளை" தகடூர்யாத்திரை.

(கங) ஆண்மையோன்றிறத்தை (௩) கேமியோரும் (௪) வேட்ப வென்க ; பு - வெ. ௪ : கச - ஆம் பாடலைப்பார்க்க.

(௨௭க.) 1 நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த
2 கருங்குரு ணொச்சிக் கண்ணார் குரூஉத்தழை
3 மெல்லிழை மகளி ரைதக லல்குற்
றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே
வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்
4 தொறுவாய்ப் பட்ட தெரிய 5 லூன் செத்துப்
பருந்துகொண் டுகப்பயாங் கண்டன
மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே.*

திணை - நொச்சி ; துறை - செருவிடைவீழ்தல்.

6 வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார். (௨௭க)

க. நீரறவறியா: புறநா. க: கஉ.

உ. புறநா. உ௭உ: க; "மாக்குரனொச்சி" (நற். ௩0௫; அகநா. கக௭); "கருங்குரனொச்சி" தகடூர்யாத்திரை.

க - ௪. புறநா. உ௭உ: க - ௫; "ஐதக லல்குற் றழையணிக் கூட்டுங், கூழை நொச்சி". அகநா. உ௭௫.

* பு. உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள், 'அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கக - இளம்.

(பி - ம்.)—1 'நீனற வறியா நில முதற்கரந்த' 2 'கருங்காணொச்சிக் கண்ணார்குவவுத்தழை' 3 'மெல்லிமகளிர்க்கல்குற்' 4 'தெற்றுவாய்' 5 'உரன் செத்துப் பருந்துகண்டுவப்பவும்' 6 'வெறியாடிய'

(உஎஉ.) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னொச்சி
போதுவிரி பன்மர னுள்ளுஞ் சிறந்த
காத னன்[1]மர நீமற் றிசினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
[2] தொடியுடை மகளி ரல்குலுங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினதே.*

திணையும் துறையும் அவை.
மோசிசாத்தனார். (உஎஉ)

க. "மணியேர் நொச்சி", "மணிக்குரனொச்சி" நற். கஅச, உகூரு.

க - ங. நொச்சியே, நீ காதல் நன்மரமென்க.

ச. கடியுடை வியனகர்: புறநா. கூரு: ங.

க - ரு. புறநா. உஎக: க - ச.

கூ - அ. "எயிலகாத்தநொச்சி" ("வெட்சிநிரைகவர்தல்" என்னுஞ் செய்யுள்); "கருங்குரனொச்சி மிலைந்த, திருந்துவேல விடலை" தகடூர்யாத்திரை, "பல்சான்றீரே" என்னுஞ்செய்யுள்.

* ந. உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள், 'அகத்தோன் வீழ்ந்தநொச்சி' என்பதற்கு இதனை மேற்கோள்காட்டி, "இது சூடினநொச்சியைப் புகழ்ந்தது" என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. கங - ந.

(பி-ம்.)—1 'மரனீமற்றிசினே' 2 'கொடியணிமகளிர்', 'தொடையுடை'

(உஎங.) மாவா ராதே மாவா ராதே
[1] யெல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்
புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த
செல்வ னூரு மாவா ராதே
[2] யிருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல்

க. நெடுஞ்சீர்வண்ணத்திற்குமேற்கோள்; தொல். செய். சூ. உஉ0 - பேர்; ந.

ங. புறநா. ஙக0 : எ - அ.

ங - ச. புதல்வற்றந்தசெல்வனென்றது, கணவனை.

ரு. கூடலென்றது, இரண்டாற்றுநீரும் கூடுமிடத்தை.

ரு - எ. புறநா. உசு0 : உஉ - ச; "ஆற்றங் கரையின் மாமுமாசறிய, வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே" நல்வழி, கஉ.

(பி-ம்.)—1 'எல்லாமாவும்' 2 'இரும்பேராறறலொருபெருங்கடலை'

விலங்கிடு பெருமரம் போல
[1] வுலந்தன்று கொல்லவன் மலைந்த மாவே.*

திணை - தும்பை ; துறை - குதிரைமறம்.

எருமைவெளியனார். (உ௭௩)

.* மு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், 'குதிரைநிலை' என்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'உலந்தின்று'

(உ௭௪.) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுரந் தினியே
தன்னூந் [1]துரக்குவன் போலு மொன்னல
௫ ரெஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தரக்
கையின் வாங்கித் தழீஇ
மொய்ம்பி னூக்கி [2] மெய்க்கொண் டனனே.*

திணை - அது ; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சனார். (உ௭௪)

௧ - உ. "கொன்றைகமழ முடியோனும் வேணியினைப் பின்னல்படு குஞ்சியாக்கித், தன்றுமயிற் பீலிநெடுங் கண்ணிதிரு நெற்றியுறச் சுற்றினானே" (வில்லி - பாரதம், அருச்சுனன்றவநிலை. அஉ) ; "கானிறை குஞ்சிச் சுட்டிற் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி", "வேடுரு வாகி நின்றான்", "குஞ்சிக் கங்குலவாய்ச் சிலைபோல வெட்சிக் கண்ணிசூழ் கலாபச் சுட்டும்" திருவிளை. உஉ: உ௫; ௩௭: ௧௩, ௧௪.

௩. "கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியா நகும்" (குறள், ௭௭௪); "மறவன் நெருப்பிமையாக் கைக்கொண்ட வெஃகங் கடுங்களிற்றின் மேற்போக்கி" பு - வெ. ௭ : ௧௪.

உ - ௭. "கொல்லேறு பாய்ந்தழிந்த கோடுபோற் றண்டிறுத்து, மல்லேறு தோள்வீமன் மாமனைப்—புலலிக்கொண், டாரு த போர்மலைந்தா னங்கரசர் கண்டார்த்தா, ரேருட லாய ரென" பாரதம்.

* மு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், படையறுத்துப்பாழிகொள்ளுமேம மென்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௪ - இளம் ; ஷெ ஷெ ஷெ ௧௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'துரக்குநன்' 2 'மொய்கொண்டனனே'

(௨௭௫.) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு
மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய
[1] திணிநிலை யலறக் கூவை போழ்ந்துதன்
வடிமா ணெஃகங் [2] கடிமுகத் தேந்தி
யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வோம்பாது
தொடர்கொள் யானையிற குடர்கா றட்பக்
கன்றமர் கறவை மான
முன் [3] சமத் தெதிர்ந்ததன் றோழற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஒரூஉத்தனார். (௨௭௫)

க. 'கோட்டுப்பூ'என்பதற்கு, கோடுதலைச்செய்யுமாலையென்றுபொருள் கூறி, இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர் பரிமேலழகர்; குறள். ௩௩௩.

௩. 'ஒத்தன்று' என்பதைக் கோட்டங்கண்ணி முதலிய மூன்றனோடுங் கூட்டுக.

௪. திணிநிலை - நெருங்கியிருந்த சேனையின்நிலை.

௫. புறநா. ௨௮௨ : க.

௭. தொடர்-சங்கிலி. தட்ப-தடுக்க; 'புள்ளிடைதட்ப' புறநா. ௧௨௪.

௮. "கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே" (திருவாசகம், திருப்புலம்பல், ௩); "ஈற்றா விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி" பொருந. ௧௫௧.

௯. எதிர்ந்த தோழற்கு - பகைவரை எதிர்த்த நண்பனைக் காத்தற்கு. இது பாரதப்போரில் அபிமன்னுவைப் பாதுகாத்தற்குச்சென்ற வீமன் செய்தியை நினைப்பிக்கின்றது.

௮ - ௯. "கன்றுசேர்ந் தார்கட் கதவிற்றாய் சென்றாங்கு, வன்கண்ண ளாய்வர லோம்பு" (கலி. ௧௧௬); விரைவென்னுமெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாடு. ௫. ௧௨ - இளம்.

* மூ. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், 'ஒருவனொருவனை யுடைபடைபுக்குக் கூழைதாங்கியவெருமை' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௪ - இளம்) ; இதனைத் தானைநிலைக்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இஃது உதவியது' என்பர்; ௵ ௵ ௵ ௧௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'திணிநிலைமலரக்கூழை' 2 'கழிமுகத்' 3 'சமத்தொழிந்ததன்'

(௨௭௬.) நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்த
1 லிரங்கா ழன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் 2 சிறாஅன்
மடப்பா லாய்மகள் வள்ளுகிர்த் தெறித்த
௫ குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
படைக்குநோ யெல்லாந் தானா யினனே.*

திணை - அது; துறை - தானைநிலை.
மதுரைப்பூதனிளநாகனார். (௨௭௬)

---

௧. புறநா. ௨௭௦ : ௫ ; ௨௭௭ : ௨.

௨. இரங்காழ் - இரமரத்தின் விதை; இரவென ஒருமரமுண்டென்பர் (புறநா. ௨௮௧ : ௧), "இரவு மிணடுங் குரவுங் கோங்கும்...வாகையும் பிறவும் வன்மர மொடுங்கி" பெருங். ௧. ௫௨ : ௪௦ - ௪௪; இப்பெயர், இரா, இரவு, இரவமெனவும் நூல்களில் வழங்கும்.

௩. செம்முதுபெண்டு : புறநா. ௨௭௦ : ௭.

௫-௬. புறநா. ௩௨௮ : ௭; "பாலுறு பிரையெனப் பரந்த தெங்குமே" கம்ப. மிதிலை. ௪௧.

௨ - ௬. இ - வி. சூ. ௬௰௧ - உரை. மேற்.

* மு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், தானைநிலையின்பாற்படுமென்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௪ - இளம்; ௸ ௸ ௸ ௧௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'ஈர்ங்காழன்ன திரங்குதலை' 2 'சிறான்முட்பாற்சில'

(௨௭௭.) மீனுண் கொக்கின் 1 றூவி யன்ன
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை
யீன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர்
௫ 2 நோன்கழை துயல்வரும் 3 வெதிரத்து

---

௧ - ௨. "குயிலொத திருளகுஞ்சி கொகமொத திருமல, பயிலப் புகா முன்ன நெஞ்சே" ௧௧-ஆம் திருமுறை, கேத்திர. ௧௨.

௩. புறநா. ௨௭௯ : ௪.

௩ - ௪. புறநா. ௨௭௮ : ௯; ௨௯௫ : ௫ - ௭; "ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்" (குறள். ௬௯); "மற்றவன் சொன்ன வாசகங் கேட்டலு மகனைப், பெற்ற வன்றினும் பிஞ்ஞகன் பிடித்தவப் பெருவி, லிற்ற வன்றினு மெறிமழு வாளவ னிழுக்க, முற்ற வன்றினும் பெரியதோ ருவகைய னானான்" கம்ப. மந்திர. ௪௨.

௫. வெதிரம் - ஒருமலை.

(பி - ம்.)—1 'வெண்சிறகன்ன' 2 'கோன்கழையமலரும்' 3 'வெதிரத் துச்சிமைத்து', 'வெதிர்......வானலியற்றூங்கிய'

[1] வான்பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.*
திணை - அது ; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.
[2] பூங்கணுத்திரையார். (௨௭௭)

௬. சிதர் - துளி.

* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'பேரிசை, மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்ற, மாய்ந்த பூசன் மயக்கம்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௯ - இளம்; ஷை ஷை ஷை ௨௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'வான்பெயற்றூங்கிய' 2 'பூங்கண்ணுத்திரை'

(௨௭௮.) நரம்பெழுந் [1] துலறிய நிரம்பா மென்றோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் [2] குடைந்தன னாயி னுண்டவென் 2/3.
[3] முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை [4] காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

திணையும் துறையும் அவை.
காக்கைபாடினியார் [5] நச்செள்ளையார். (௨௭௮)

௨ - ௫. "நினைமகன படையழிந்து......சினைஇ" : என்பது குடிகோள் பற்றிவந்த வெகுளி ; என்னை? தன்மகன் மறக்குடிக்குக் கேடு சூழ்ந்தானென்று சினங்கொண்டாளாகலின்" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௦ - பேர்; இ - வி. சூ. ௫௭௮ - உரை.

௬. பெயரா - பெயர்த்து.

௭. புறநா. ௨௬௫ : ௫; செங்களம் - உதிரத்தாற் சிவப்பாகிய போர்க்களம் ; "செங்களம்படக்கொன்று" (குறுந். ௧) ; துழவுதல் - கையாற் றடவுதல்.

௬ - ௭. படுபிணம் நீங்காத போர்க்களத்தைச் சூழ்பவளென்றுமாம்; துழவல் - சூழவருதல. 'மாதிரந் துழவுங், கவலை நெஞ்சத்து' புறநா. ௧௭௪: ௨௧ - ௨.

௯. புறநா. ௭௭ : ௩ - ௪ ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௮-௯. "ஊகாரம் பின்வரும் தொழிற்கு இடையின்றி விரைவு உணர்த்தி முன்வருந்தொழின்மேல் இறந்தகாலம் பற்றிவரும்" (தொல். வினை. சூ. ௩௨ - பேர்; ஷை ஷை ஷை ௩௧ - ந; இ - வி. சூ. ௨௪௯ - உரை), செய்யூஉ என்னும் வினையெச்சம் வினைமுதல வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோள் ; நன் - மயிலை. சூ. ௩௪௩ ; நன் - வி. சூ. ௩௪௪.

(பி - ம்.)—1 'உரறிய' 2 'உலைந்தனனாயின்' 3 'முலையறுத்திடுகுவன்' 4 'காணுவீன்ற' 5 'நச்செளையார்', 'நச்சென்னையார்'

(உஎகூ.) கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே
மூதின் மகளி ராத றகுமே
மேனா ளுற்ற செருவிற் கிவடன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
[1] நெருந லுற்ற செருவிற் கிவள்கொழுநன்
பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப்பட் டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று [2] மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து [3] வெளிது விரித்துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.*

திணை - வாகை; துறை - † மூதின்முல்லை.
ஒக்கூர்மாசாத்தியார். (உஎகூ)

க. இவளொன்றது, கோலஞ்செய்து மகனைப் போக்கனுப்புந்தாயை.

உ. மூதின் மகளிர் - முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த மகளிர் (புறநா. கக: கரு); மறக்குடியை மூதிலென்றது, 'கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளோடு, முற்றோன்றி மூத்த குடி" (பு - வெ. உ : கச) என்பவாகலின்.

அ. வெளிது - வெள்ளியஆடை; புறநா. உஅசு : ரு; உகக : உ.

கூ. பாறுமயிர் - விரிந்தமயிர்; புறநா. ௩எச: ௩.

* மு. "கன்னின்று...ஏறு" (பு - வெ. அ: உஉ); வெட்சித்திணைத் துறைகளுள், மறக்கடைக்கூட்டியகுடிநிலைமகளிர் இயல்கூறியதற்கும், (தொல். புறத்திணை. சூ. ச - இளம்) 'வாள்வாய்த்துக்கவிழ்தல்' என்பதற்கும் (௫௬௫ ரு - ந) மேற்கோள்.

† "வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து, வெந்திறலெஃக மிறைக்கொளீஇ - முந்தை, முதல்வாகற் றுஞ்சாட்டி மூதின் மடவாள், புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு" பு - வெ. அ : உக.

(பி - ம்.)—[1] 'நெருநையுற்ற' [2] 'முயங்கி' [3] 'வெளிறு'

(உஅ0.) என்னை [1] மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கு
நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா

க. தலைவனைத் தலைவி 'என்னை' என்பது புறத்திணைக்கட் கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். பொருளியல், சூ. ருஉ - ந.

உ. தும்பி - ஒருவகைவண்டு.

(பி - ம்.)—[1] 'மார்பமாபபுண்ணும'

[1] துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கு
மஞ்சவரு குராஅற் குரலுந் தூற்று
நெல்னீ றெறிந்து விரிச்சி யோர்க்குஞ்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறலி
யென்னா குவிர்கொ லளியிர் நுமக்கு
மிவணுறை [2] வாழ்க்கையோ வரிதே யானு
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுதா முடுத்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணுங்
கழிகல மகளிர் போல
வழிநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.
மாறோக்கத்துநப்பசலையார். (உஅ௦)

---

௪. வேட்கும் - விரும்பும்.

௫. குரால - கூகைப்பெடை; கோட்டானுமாம்.

௬. விரிச்சி - நற்சொல.

௭. செம்முதுபெண்டு : புறநா. உ௭௬ : ௩.

௬ - ௭. "நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, யரும்பவி மலரி தூஉய்க் கைதொழுது, பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப" முல்லை. அ-௧௧.

௧௦. இவண் - இவ்விடத்து.

௧௧ - ௩. மழித்தலை - மழித்தலையுற்றதலை. புறநா. உ௫௦ : ௪ - ௫; உ௬௧ : ௧௭ - ௬.

௧௨ - ௩. புறநா. உ௪அ; ஆம்பலல்லி - ஆம்பலாகிய அல்லிக்காயரிசி; . சீவக. ௩௫௫.

௧௪. கழிகலமகளிர் - விதவைகள்; புறநா. உ௩அ : ௬.

௧௫. வழிநினைந்து - பிற்காலவினைவை எண்ணி. 'அதனினும்' என்றது, (௧௦) 'வாழ்க்கையோவரிது' என்றதைச் சுட்டியது.

(பி - ம்.)—1 'துஞ்சாகண்ண' 2 'வாட்கையோ......வறிதே'

(௨௮௧.)[1] தீங்கனி யிரவமொடு வேம்பு [2] மனைச்செரீஇ
வாங்குமருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கக்
[3] கைபயப் பெயர்த்து மையிழு திழுகி
ஐயவி சிதறி யாம்ப லூதி
௫ இசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்
[4] காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி
வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய
பூம்பொறிக் [5] கழற்கா னெடுந்தகை புண்ணே.*

திணை - காஞ்சி; துறை - பேய்க்காஞ்சி.
அரிசில்கிழார். (௨௮௧)

---

௧. இரவமொடு - இரவந்தழையோடு. செரீஇ - செருகி.
௨. மருப்பு - யாழினுறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய கோடு.
௩. மையிழுதிழுகி - மையிட்டு.
௪. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆம்பல் - ஆம்பலங்குழல.
௫. காஞ்சி - காஞ்சிப்பண்.
௬. நறைபுகைஇ - நறுநாற்றமுள்ள அகில் முதலியவற்றைப் புகைத்து.
௧ - ௬. புறநா. ௨௯௬ : ௧ - ௨.
௫ - ௯. "கொழுநர் மார்பி, னெடுவசி விழுப்புண் டணிமார் காப்பென, வறலவாழ் கூந்தற் கொடிச்சியர் பாடல்" மலைபடு. ௩௦௩ - ௪.
* மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'இன்னகை மனைவி பேஎய் புண்ணோற், றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சி' என்பதற்கு மேற்கோள்' தொல். புறத்திணை. ௩. ௧௯ - இளம்; ஷை ஷை ஷை ௨௪ - ந.
(பி - ம்.)—1 'தீங்கனியரவமொடு', 'தீங்கணவிரமொடு' 2 'மனை செரீஇயாங்கு மருப்பியானை' 3 'கைபயப்பெயர்த்துமைவிழுதிழுகி' 4 'காக்க வம்மோ' 5 'உடையநெடுந'

(௨௮௨.) எஃகுளங் கழிய விருநில மருங்கி
னருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டுளனோவென வினவுதி யாயிற்
....
வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகல

---

௨. பெருஞ்செயாளனை-பெரிய செய்கையை ஆளும் வீரனை; "பெருஞ் செயாடவர்" புறநா. ௧௯௯ : ௫.
௩. புறநா. ௮௬ : ௨.

மருங்கட னிறுமார் [1] வயவ ரெறிய
வுடம்புந் தோன்றா வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் [2] கழியத்
....
யலகை [3] போகிச் சிதைந்துவே றாகிய
பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே
சேண்விளங்கு நல்லிசை நிறீஇ
நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை - ....
பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோ. (உ௭உ)

ரு. இறுமார் - முடித்தற்கு.

ச - ரு. அகலம் - மார்பு. அகலத்தை எறிய.

௬. படைக்கலங்களுக்குட கிடக்கின்றமையின், உடம்பு தோன்றாதாயிற்று. கெட்டன்று - கெட்டது ; நீங்கிற்று.

எ. மடங்கி - மீண்டு.

௯. பலகை - கேடகம்.

க0. சேண - நெடுந்தூரம் ; "சேணவிளங்கும் புகழ்" (புறநா. க0: கக), "சேணவிளங்கு நலலிசை" அகநா. உ0ரு.

கக. நவிலுதல - கூறிப்பழகுதல ; "மறைநவிலந்தணர்" (புறநா. க : ௬); "நவின்றொறு நூனயம் போலும்" குறள். எ௮௩.

க0 - கக. திறககததில விளஙகுதற்கு காரணமாகிய நல்ல புகழென்றுமாம் ; புறநா. உஎ : எ - ௯ ஆம் அடிகளின் குறிபபைபபார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'வாயவெறிய' 2 'கழறிய' 3 'போறகச'

(உ௭௩.) ஒண்செங் [1] குரலித் தண்கயங் [2] கலங்கி
வாளை [3] நீர்நாய் நாளிரை பெறூஉப்
பெளவ வுறையுள வா .....வி மயக்கி

௬. குரலி - ஒருவகைக்கொடி ; "சிறுசெங்குரலி" குறிஞ்சி. எஉ ; பெருங். உ. கஉ : உ௯.

உ. நாளிரை - காலையுணவு ; வாளையை நீர்நாய் நாளிரையாகப்பெறும்; "வாளை மேய்நத வள்ளெயிற்று நீர்நாய்", "நாளிரை தரீஇய வெழுநத நீர்நாய், வாளையொ டுழப்ப", "பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநா றிரும்போத்து, வாளை நாளிரை தேருமூர" அகநா. ௬, ௩௩௬, ௩௮௬.

(பி - ம்.)—1 'குரலித்' 2 'கனைநீர்காய', 'கனையுளானே'. 3 'மாநீர்நாய் நாளிரைபெறூஉமயெளவவுறையளவா'

* மாறுகொண் முதலையொ டூழ்மாறு [1] பெயரு
மழும்பிலனடாங்காறகையுமென்றும்(?)
வலம்புரி கோச ரவைக்களத் தானு
மன்று ளென்பது கெட......ரனே பாங்கற்
கார்சூழ் குறட்டின் வேனிறத் [2] திங்க
வுயிர்புறப் படாஅ வளவைத் தெறுவரத்
தெற்றிப் பாவை திணிமண லயரு
மென்றோண் மகளிர் நன்று புரப்ப
..........ண்ட பாசிலைக்
[3] கமழ்பூந் தும்பை நுதலசைத் தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - [4] பாண்பாட்டு.

[5] அடைநெடுங்கல்லியார். (௨௮௩)

---

௪. மாறு - பகை; "கடுமுரண்முதலை" (புறநா. ௩௭ : ௧௦); ஊழ் - முறை.

௫. அழும்பில் : இப்பெயருள்ள ஊர் சோழநாட்டிலொன்றும் சேர நாட்டிலொன்றும் உண்டென்று தெரிகிறது; "பிணையலங் கண்ணிப் பெரும் பூட் சென்னி, யழும்பில" (அகநா. ௪௪); "மாவா விறல்வே ளழும்பில்" (மதுரை. ௩௪௪ - ௫); "அறைபறை யென்றே யழும்பிலவே ளுரைப்ப" சிலப். ௨௫ : ௧௭௭.

௬. வலம் புரி - வெற்றியை விரும்பும்; கோசர் - ஒருவகைவீரர்; புறநா. ௧௬௯: ௯ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. அவைக்களம் - பழைய னென்னும் சிற்றரசனுடைய மோகூரிலுள்ள அவைக்களம்; "பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன" மதுரை. ௫௦௮ - ௯.

௭. பாங்கற்கு - தோழன்பொருட்டு.

௮. ஆர் - ஆரக்கால்; குறடு - வண்டியுருளையின் குடம்; வேல்நிறத்து இங்க - வேற்புண்கள் மார்பிலே தங்க; வேற்படைகளாலே தைப்புண்ட வீரனுக்கு ஆரக்கால் சூழ்ந்த குறடு உவமை; "நோன்குறட் டன்ன வூன்சாய் மார்பின்" (மதுரை. ௭௪௨); "வீரவே லுடம்பெலாஞ் சூழ வெம்புலால், சோருஞ்செங் குருதியுண் மைந்தர் தோன்றுவா, ரோருமே லொண்மணிச் சூட்டு வைக்கிய, வாரமே யமைந்ததேர்க் குழிசி யாயினர்" (சீவக. ௭௯௦). "நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின், மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே" (புறநா. ௨௯௭) என்பதும் இங்கே கருதற்பாலது. இங்கல்-தங்கலென்பது, "செம்பொ னிங்குவார் கழலினும்", "இங்குசுவை யின்னமிர்தம்" (சீவக. ௧௦௮௩, ௨௦௨௫) என்பவற்றாலுமறியலாகும்.

௧௦. தெற்றி - திண்ணை.

௧௩. தும்பை - தும்பைமாலையை. அசைத்தல் - கட்டுதல்.

(பி - ம்.)—1 'கதிர்பெயருமழிம்பிலனண்டாரங்காற்கையும்' 2 'திங்க ளுயிறுயிர்ப்படாஅ' 3 'கவிழ்' 4 'பாடாண்பாட்டு' 5 'அண்டநெடுங்க......யார்'

(௨௮௪.) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லெ[ன]
வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப
நூலரி மாலை [1] சூடிக் காலிற்
றமியன் வந்த மூதி லாளன்
௫ அருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த
வொருகை யிரும்பிணைத் தெயிறு [2] மிறையாகத்
[3] திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத
[4] தனக்கிரிந் தானைப் பெயர்புற நகுமே.*

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார். (௨௮௪)

க. விரைவில வருக விரைவில வருகவென்று; "வருகதில லம்ம வெஞ் சேரி சேர" அகநா. ௨௭௬; நன் - வி. சூ. ௪௨௦ - மேற்.

௨. தூது - தூதர்.

௧ - ௨. சிறந்த வீரனைத் தமக்குத் துணையாகவரும்வண்ணம் அரசர் அழைத்தல இந்நூல ௨௨௨ - ஆம் பாட்டாலும் விளங்கும்.

௩. நூலரிமாலை - நூலைஅரிந்து கட்டியமாலை. காலின் - கால்களால்; காற்றைப் போலென்றுமாம்.

௩ - ௪. ஊர்தியின்றித்தனியேவந்த மறவன். மூதில - மறக்குடி.

௧ - ௪. "வருகதிலவல்லே...வந்த: இது காலங்குறித்தது" தொல். இடை. சூ. ௫ - ந.

௫. தடுத்தற்கரிய போரைத்தடுத்து.

௬. "தானுல விலங்காற் றனிததாற் பிறன்வரைததால், யானை யெறித லிளிவரவால - யானை, யொருகை யுடைய தெறிவலோ யானு, மிருகை சுமந்துவாழ் வேன்" தொல். புறத்திணை. சூ. ௫ - ந. மேற்.

௬ - ௭. ஒருகையிரும்பிணைத்தெயிறு - இறந்தயானையின் கொம்பு. மிறையாகத் திரிந்தவாள் - வளைவாகவேறுபட்ட கத்தியை; திருத்தா - திருத்தி; "புண்ணிடங் கொண்ட வெஃகம் பறித்தலிற் பொன்ன னார்தங், கண்ணிடங் கொண்ட மார்பிற் றடாயின காது வெள்வேன், மண்ணிடங் கொண்ட யானை மணிமருப் பிடையிட் டம்ம, விண்ணிட மள்ளர் கொள்ள மிறைக்கொளீஇத் திருத்தி னாரே" (சீவக. ௨௮௪); "வெந்திற லெஃக மிறைக் கொளீஇ" பு - வே. ௮ : ௨௧.

௮. தனக்குத் தோற்றோடியவனது முதுகைநோக்கிச் சிரிப்பான்.

(௫) தாங்கித் (௭) திருத்தா (௮) நகுமென்க.

* ம. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'அழிபடைதட்டோர் தழிஞ்சி' என்பதற்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ. ௭ - இளம்), 'வருவிசைப் புனலைக் கற் சிறைபோல வொருவன் றாங்கிய பெருமை' என்பதற்கும் (ஷை ஷை ஷை ௮ - ந), 'திறப்பட வொருதான் மண்டிய குறுமை' என்பதற்கும் (ஷை ஷை ஷை ௧௨ - ந) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'சூட்டிநங்காலிற்றனியன்' 2 'பிறையாக' 3 'திருந்த' 4 'தனக்கிருந்தானை', 'தனக்கிரிதானைபெயர்'

(உ.அரு.) பாசறை யீரே பாசறை யீரே
துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்
வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே காண்வரக்
கடுந்தெற்று மூடையின்........
வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்
வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
1 நெடுநகர் வந்தென விடுகணை மொசித்த
2 மூரி வெண்டோள்...............
சேறுபடு குருதிச் 3 செம்மலுக் கோஒ
மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக
நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே
யதுகண்டு, 4 பரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்
திறைஞ்சி யோனே குருசில் பிணங்குகதி
ரலமருங் கழனித் தண்ணடை யொழிய .

உ. துடியன் - துடிப்பறை கொட்டுபவன்.

௩. வளைந்த கரிய கோட்டையும் இனியநரம்புத் தொடையையுமுடைய சிறியயாழ்.

௪. தோல - கேடகம்.

௩ - ௪. "தேளங் தீநதொடைச் ,றியாழப் பாண" புறநா. ௭௦ : க.

ரு. கடுந்தெற்று மூடை - நெருங்கத் தெற்றின தானியக்கோட்டை; மூடை - குதிருமாம்; "கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி" பொருந. உ௪ரு - ௬.

௬. மலைந்த - சூடிய.

௭. அரசகாரியத்தைச் செய்யும் அரியதலைமையையுடையசுற்றம்.

௮. மொசிதல் - மொய்த்தல்; பதிற். கக : கஉ ; ௪௬ : ௮.

க0. செம்மல் உக்கு ஓஒ.

கக. பகைவரைக் கோபிக்கின்ற நெடியவேல மார்பினுட் போதலால் "எஃகுளம் கழிய" (புறநா. உ௮உ : க.)

க௪. குருசிலென்பது, அவனென்னும் பொருளில்வந்தது.

கரு. தண்ணடை - மருதநிலத்தூர்; புறநா. உ௮௭ : க0.

க௪ - ரு. பிணங்குகதி ரலமருங் கழனி - பின்னிய நெற்கதிர் சுழலும் வயல்; புறநா. ௩௩௮ : க0.

(பி - ம்.)—1 'நடுநகா' 2 'மூரிவெண்டோல்' 3 'செம்மறுக்கோஒ மாறு படுநெடு' 4 'பார்த்தோர்'

1 விலம்பா டொக்கற் றலைவற்கோர்
கரம்பைச் 2 சீறூர் நல்கினன் எனவே.

திணை - [redacted] ; துறை - ....முல்லை.

அரிசில்கிழார். (௨அரு)

௧௬. வறுமையையுடைய சுற்றத்தாரக்குத் தலைவனென்றது, ஓரிரவலனை.

(௧எ) நல்கின்னெனப் (௧௩) பரந்தோரெல்லாம் புகழக் (௧௪) குருசில் இறைஞ்சியோனாக ; "பிறர்தன்னைப் பேணுங்கா ஞணலும்" (திரிகடுகம், ௬); "தம்புகழ் கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மரந்துஞ்ச" கலி. ௧௧௯.

(பி - ம்.)—1 'வலப்பாடு' 2 'செறூஉ', 'களறூஉ'

(௨அசு.) வெள்ளை வெளியாட்டுச் செச்சை போலத்
தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப்
பலர்மீது 1 நீட்டிய மண்டையென் சிறுவனைக்
கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்
௫ தூவெள் ளறுவை 2 போர்ப்பித் திலதே.*

திணை - [redacted] ; துறை - வேத்தியல்.

ஔவையார். (௨அசு)

௧. யாட்டுச்செச்சை - ஆட்டுக்கிடாய்.

௨. தன்னோரன்ன - தன்னையொத்த; ஓர், அசைநிலை.

௩. மண்டை - ஒருவகை உண்கலம் ; எழுவாய்.

௪. கால்கழிகட்டில் - பாடை ; கிடப்பி - கிடத்தி ; புறநா. ௬௩ : அ.

௫. தூவெள்ளறுவை - மிகவெண்மையான ஆடை ; புறநா. ௨எ௯ : அ ; ௨௯௧ : ௨.

(௩) மண்டை (௫) போர்ப்பித்திலதெனக.

* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. அ - ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'நீட்டிப்பண்டையெண' 2 'போர்ப்பித்திலனே', 'போர்ப்பித்திலவே'

(௨அஎ.) துடியெறியும் புலைய
வெறிகோல் கொள்ளு 1 மிழிசின

௧. துடி - ஒருவகைப்பறை.

௨. எறிகோல் - பறையை அடிக்குங் குறுந்தடி. இழிசின - புலையா ; புறநா. அ௨ : ௩, ௨அ௯ : ௧௦.

(பி - ம்.)—1 'அறிசன, காலமளியினம்புகைப்பினும்'

காலமாரியி னம்பு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல் [1] யானை
யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினு
மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர்
நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் [2] புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினே
மாசின் மகளிர் [3] மன்ற னன்று
முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால்
வம்ப வேந்தன் றானை
யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே.*

திணை - காஞ்சி; துறை - நெடுமொழி.

சாத்தந்தையார். (௨௮௭)

௩. கார்காலத்துமழை எய்யப்படும் அம்புகளுக்கு உவமை; "ஒடுங்கருடன்றவன் றானை வில்விசை, விடுங்கணை யொப்பிற் கதழுறைசிதறூஉ" (பரி. ௨௨ : ௫ - ௬); "பெயலுறழக் கணைசிதறி" (மதுரை. ௧௮௩); "மால்வரை, தொடுத்து வீழ்ந்த மணிநிற மாரிதன்னைக், காலினாற் றெழுந்து பாறக் கலமெனப் புடைத்த தேரோன், மேனிரைத் தெழுந்த வேடர் வெருநனை யப்ப மாரி, கோனிரைத் துமிழும் வில்லாற் கோமகன் விலக்கி னானே" சீவக. ௪௫௧.

௪. வேலுக்குக் கெண்டையுவமம்; புறநா. ௨௪௯ : ௩.

௫. பொலம்புனையோடை - பொன்னாற்செய்யப்பட்டபட்டம்; புறநா. ௩ : ௭ - ௧௧.

௫ - ௬. வால்மருப்பு - வெண்மையான கொம்பு; 'யானை......றூன்றினும்' : "முளரிமுக நாகமுலையெயிறுழுது கீற" சீவக. ௨௮௭௦.

௭. பீடு - பெருமை.

௮. பொய்கையிற் பிறழ்ந்த வாளைமீன்.

௯. கூட்டுமுதல - நெற்கூட்டிடத்தே.

௧௦. தண்ணடைபெறுதல் இயல்பென்றபடி; "தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே" (புறநா. ௨௯௭ : ௮) படின் - இறந்தால்.

௧௧. தெய்வமகளிருடைய மணத்தை. நன்று - மிகுதியாக; உம் அசைநிலை.

௧௨. சுவர்க்கத்தில அனுபவிப்பார்.

௧௩. பகையரசனுடைய சேனை.

௧௪. வரவுகாண்டிர் - வருதலைப்பார்ப்பீராக.

* மு. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'மாராயம்பெற்ற நெடுமொழி' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௭ - இளம்; ௭௪௭௪௭௪ அ-ந

(பி - ம்.)—1 'யாஅனையிலங்குவான' 2 'பிறழும்' 3 'மண்ணநன்று'

(உஅஅ.) மண்கொள வரிந்த வைந்நுதி மருப்பி
னண்ண னல்லே றிரண்டுடன் மடுத்து
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
திண்பிணி முரச மிடைப்புலத் திரங்க
வாரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் றெறுவர
நெடுவேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்
[1] தருகுகை .... மன்ற
குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்
முயக்கிடை யீயாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை; துறை - மூதின்முல்லை.

கழாத்தலையார். (உஅஅ)

க. மண்கொளவரிந்த - கோட்டுமண்கொள்ளுதலால் வரிபட்ட.

உ. இரண்டுகோளைகள்.

ங. வென்றதன் - வென்ற ஏற்றினது. பச்சை - தோல்.

க - ச. பச்சைபோர்த்த முரசம்: "ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய, பாடுகொண் முரசம்" (அகநா. ஙஙச); "கொல்லேற்றுப் பைந்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரச மோவில கறங்க" (மதுரை. எஙஉ - ங); "ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கின்,.....முரசு" (மணி. க: உக - ஙக); "ஏற்றுரி போர்த்த வள்வா ரிடிமுரசு", "புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழவிடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரல் முரசம்" (சீவக. உகருஉ, உஅகக); "சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்", "ஏற்றுரி முரசி னிறைவன்" (பெருங். க.ஙஅ: ௧00, ஷை ஷை சங: ககரு); "ஏற்றுரியி னிமிழ் முரசம்" (யா - வி. செய். சூ. ச0 'தாழிரும்' என்னுஞ் செய்யுள்); "ஏற்றுரி முரச நாண" (சீவக. உகசஉ) என்னும் பகுதிக்கு இவ்வடிகளை மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர்.

ரு. அமர் - போர். ஞாட்பு - போர்க்களம்.

கூ. மகளிர் வந்து தழுவுதற்கு இடங்கொடாமற் பருந்துகள் மொய்த்தன.

(பி - ம்.)—1 'தருகுறை'

(உஅகூ.) ஈரச் செவ்வி யுதவின வாயினும்
பல்லெருத் துள்ளு நல்லெருது நோக்கி
வீறுவீ றுயு மூழ்வன் போலப்
பீடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய
[1] மூதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்
றனக்குமுகந் [2] தேந்திய பசும்பொன் மண்டை
[3] யிவற்கீ கென்னு மதுவுமன் றிசினே
கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
[4] பூக்கோ ளின்றென் றறையு
மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.*

திணை - .... ; துறை......முல்லை.

கழாத்தலையார், (உஅகூ)

க. ஈரச்செவ்வி - ஈரமாகிய பருவம்.

உ. பல உழவெருதுகளுள்ளும்.

ங. வீறு வீறுயும் - அவ்வெருதின் குணங்களை வேறு வேறாக ஆராய் கின்ற.

ச. குடிப்பாடு - குலத்திற்குப்பொருந்திய பழைய வழக்கம்.

ரு. மூதிலாளர் - மறக்குடியிற்பிறந்தவர். காதலின் - அன்பினால.

சு. பசும்பொன் மண்டை யென்றது, பசியபொன்னாற் செய்யப்பெற்ற கட்பெய்கலத்தை ; மண்டை, அதனிலுள்ள கள்ளுக்கு ஆகுபெயர்.

சு - எ. இவற்கு ஈகென்னவும் - இவ்வீரனுக்குக் கொடுவென்பான் "இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே" புறநா. உகூ௦: க.

அ. பாசறை - படைவீட்டில.

கூ. பூக்கோள் - பூவைக்கொள்ளுதல ; அஃதாவது, வெட்சி முதலிய புறத்திணைக்குரிய பூக்களைத் தம் தொழிலுக்கேற்பச் சூடுதற்கு நல்லநாளிற் கைக்கொள்ளல ; "பூக்கோ ளேஎ யகம்புக் கன்னே" புறநா. ஙசக: அ.

க௦. மடிவாய்த்தண்ணுமை - தோலைமடித்துப்போர்த்தவாயையுடைய மத்தளம்: "மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவ ணார்ப்ப" (நற். கங௦: உ); "மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்ப" (பெரும்பாண். கசச.) இழிசினன் புறநா. உஅஎ: உ.

கூ - க௦. புறத்திணைக்குரியபூக்களைக் கொள்ளுதற்குத் தண்ணுமையறைதல்மரபென்பது, "பூக்கோ ளேய தண்ணுமை" என்பதனாலும் விளங்கும்.

* டீ. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள், மறங்கடைகூட்டியகுடிநிலைகூறியதற்கு (தொல். புறத்திணை. சூ. ச - இளம்) மேற்கோள்.

(பி-ம்.)—1 'முரண்டலை களித்தமியளுங்', 'முளைததலை, கழிதமீளுக் 2 'தெய்திய' 3 'இவற்கீதென்னுதறகுமனறிசினே' 4 'பூக்கோளினறிரையும்

(௨௯௦.) [1] இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போ
ரினக்களிற் றியானை [2] யியறேர்க் குருசி
னுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்ச
னடுத்தெறி [3] குறட்டி னின்றுமாய்ந் தனனே
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனும்
[4] முறைப்புழி யோலை போல
[5] மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.*

---

௧. "ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் இவ்வடியை மேற்கோளாகக் காட்டி, இவனென்பது முன்னிலையும் படர்க்கையுமென்றுணர்க என்பர் **நச்சினார்க்கினியர்**; தொல். எச்ச. சூ. ௬௬.

௨. களிற்றியானை - ஆண்யானை. இயல்தேர் - செல்லுகின்றதேர். குருசில், விளி.

௩. நுந்தை தந்தைக்கு - நின் பாட்டனுக்கு.

௪. எடுத்தெறிஞாட்பு - படைக்கலங்களை எடுத்தெறியும் போரில். இமையான்-கண்ணிமையானாய்; "விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு" (குறள், ௭௭௫) என்பது இங்கே அறியத்தக்கது.

௫. குறட்டின் - உருளையின்குடம்போல; புறநா. ௨௮௩: ௮.

௬. மறப்புகழ்-வீரத்தால்வரும் கீர்த்தி; "மறம்வீங்குபல்புகழ்" பதிற். ௧௨.

௭. உறைப்புழி ஓலைபோல - மழைபெய்யுமிடத்து அம்மழைத்துளிகள் மேலே வீழாதபடி காக்கும் குடையைப்போல; ஓலை - தாழை, தென்னை, பனை இவற்றின் மடல்; குடைக்கு ஆகுபெயர். 'உழி' என்பது இடப்பொருளுருபாய் வருதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௩௦௧; நன்-வி. சூ. ௩௦௨.

௬ - ௮. இவன் மறைக்குவன் - வேல் உன்மீது படாதபடி தடுத்தற்கு முயலுவான்; இதனை, "இலக்கு வற்குமுன் வீடணன் புகுமிரு வரையும், விலக்கி யங்கதன் மேற்செலு மவனையும் விலக்கிக்,கலக்கும் வானரக் காவல னது மன்முன் கடுக, வலக்க ணன்னதை யின்னதென் றுரைசெய லாமே" (கம்ப. வேலேற்று. ௩௧) என்பதனாலுமுணர்க.

௭ - ௮. குடும்பத்தைக் குற்றமறைப்பா னென்னுமிடத்துத் தன்குடியைத் துன்பமுறாமற் காக்கமுயல் வானென்று பொருள்கூறி "உறைப்புழி.....வேலே" என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று என்பர் **பரிமேலழகர்**; குறள், ௧௦௨௬.

* ம். "முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வ, ரெந்தைக்குத் தந்தை யிவ னெனக்கு - வந்த, குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும், வடியுறு தீந்தேறல்

(பி - ம்.)—1 'எற்கீத்து' 2 'இயற்றேர்' 3 'குட்டினிதுனறுமாநதனனே'
4 'உறைப்பெயலோலை' 5 'மறைவல...கரந்தை'

திணை - காஞ்சி; துறை - குடிநிலையுரைத்தல்.
ஔவையார். (௨௯௦)

வாக்கு" (பு - வெ. ௧: ௯) என்பதை இச்செய்யுள் நினைப்பிக்கின்றது. இது, தார்நிலையின்பாற் படுமென்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௬௩ - ந.

(௨௯௧.) சிறாஅஅர் [1] துடியர் பாடுவல் மகாஅஅர்
தூவெள் அறுவை மாயோற் குறுகி
[2] இரும்புட் பூசல் ஓம்புமின் யானும்
[3] விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவென்
[4] என்போற் பெருவிதுப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் வெய்யோற்குத் தன்னிலை

---

௧. சிறாஅஅர் - சிறுவர்களே. துடியர் - துடிப்பறைகொட்டுபவர்களே. பாடுவல் மகாஅஅர் - பாடுதலில்வல்ல பாண்மக்களே; இவ்வடி, ரகாரவீற்று அளபெடைப்பெயர் மாத்திரைமிக்கு இயல்பாய் விளியேற்றற்கு மேற்கோள்; தொல். விளி. சூ. ௨௪ - ந.

௨. தூ வெள் அறுவை - மிகவும் வெள்ளிய ஆடை (புறநா. ௨௭௯: ௮; ௨௮௬: ௫); மாயோற்குறுகி - கரியநிறத்தையுடையோனை நெருங்கி.

௩. இரும்புட்பூசல் - பறவைகளின் ஆரவாரத்தை; பறவைகளைப்போலப் பெருமுழக்கஞ்செய்தல், அவனுற்ற பெரும் புண்ணைக்குறித்து அழுதலைச்செய்தலெனினுமாம். ஓம்புமின் - பரிகரியுமின்.

௪. விளரி - இரங்கற்பண். கொட்பு - சுழற்சி. கடிகுவென் - விலக்குவேன். இரங்கற்பண்ணைப் பருந்தின் சுழற்சிபோல வட்டமிட்டுப் பாடுதலால், அங்கேவரும் நரிகளை ஓட்டுவேன்; இந்த இசையொலியைக் கேட்டு நரிகள் ஓடுமென்றபடி.

௫. அரசன் என்னைப்போலப் பெரிய நடுக்கத்தையடைவானாக; புறநா. ௨௫௫: ௩; நற். ௨௯௩: ௫ - ௬.

௬. கொன்னுஞ்சாதல் வெய்யோற்கு - ஒருபயனின்றியும் போரிற்சாதலில் விருப்பமுள்ளவனுக்கு; "மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது" (முல்லை. ௬௭), "புட்பகைக், கேவானாகலிற் சாவேம் யாமென", "பொதுவிற் றூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை, வண்பொரு தெண்கண் கேட்பி, னதுபோ

(பி - ம்.)—1 'துடியபாடு' 2 'இரும்புபூட்பூசல்', 'இரும்பூட்பூசல்' 3 'விளரிக் கோடின வெண்ணரிகடிவென்' 4 'எம்போல்'

மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை
யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே.*

திணை - அது ; துறை - வேத்தியல்.

நெடுங்கழத்துப்பரணர். (உசுக)

ரென்னு மென்னையு முளனே" (புறநா. சுஅ, அக) என்பவற்றால் வீரர்க்குப் போர்விருப்பமும் போரிற் சாதலில் விருப்பமுமுண்மை அறியலாகும்.

எ. மணிமருண்மாலை - பலவகை மணிகள்விரவிய பலவடமுள்ளமாலையை அவ்வீரனுக்குச் சூட்டி ; மருளுதல - கலத்தல்.

அ. ஒருகாழ் - ஒற்றைவடம். மலைந்தனன் - சூடினன்.

* மு. 'கொடுத்தலெய்தியகொடைமை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. அ - ந.

(உசுஉ.) 1 வேந்தற் கேந்திய தீந்தண் ணறவம்
யாந்தனக் குறுமுறை வளாவ விலக்கி
வாய் 2 வாள் பற்றி நின்றனெ னென்று
சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாள
ரீண்டே போல வேண்டுவ னாயி
னென்முறை வருக வென்னுன் கம்மென

க. தீந்தண் நறவம் - இனிய குளிர்ந்த நறு நாற்றத்தையுடைய மதுவை; "தண்கமழ் தேறல்" புறநா. ருசு: கஅ.

உ. உறுமுறைவளாவ - உற்ற முறையாற் கலந்துகொடுக்க.

௩. வாய்வாள் - தப்பாதவாள்.

க - ௩. "ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி, வாளொடு வைகுவேன் யானுக-நாளுங், கழிமகிழ் வென்றிக் கழல வெய்யோ யீயப், பிழிமகி ழுண்பார் பிறர்" (பு - வெ. உ: கக) என்பது இவ்வடிகளின்பொருளை ஒருவாறு தழுவியது.

ச. சினவல ஓம்புமின - கோபித்தலை ஒழிமின். சிறுபுல்லாளர், விளி.

ரு. இவ்விடத்திற்செய்ததுபோலப் போர்செய்யவேண்டுவனாயின்.

சு. என் முறைவருக என்னுன் - யான் போர்செய்ய வேண்டிய முறை வருகவென்று நினையானாகி ; போரில் முறையுண்டென்பதை, "விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகங் கொடுத்தாற், கரும்பூணற வெறிந்தாங்கவ னினைதாழினி யெனவே, யெரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராதவ னின்றான், சொரிந்தார்மல ரமங்கையர் தொழுதார்விசும் படைந்தான்" (சீவக. உஉசுரு), "உணராநெடி துயிராவுரை யுதவாவெரி யுமிழா, வினையாருயி லவனேர்வர வெய்தாவலி செய்தா, யனையாயினி யெனதாழெனவடரா

(பி - ம்.)—1 'வேந்தர்க்கு' 2 'வாளமற்றிநின்றனன்'

வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி
யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

திணை - வஞ்சி ; துறை-பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னாகனார். (உகூஉ)

வெளி படராப், பணையார்புய முடையானிடை சிலவிம்மொழி பகர்ந்தான்" (கம்ப. முதற்போர். கஅ0) என்பவற்றாலுணர்க. கம்மென - விரைய; தேய வழக்கென்பர்; அகநா. கக - உரையாசிரியர்.

(உகூங.) 1 சிறப்படைக் கோல்கா யானை மேலோன்
2 குறும்பர்க் கெறியு மேவற் றண்ணுமை
நாணுடை மாக்கட் கிரங்கு மாயி
3 னெம்மினும் பேரெழி லிழந்து 4 வினையெனப்
ரு பிறர்மனை 5 புகுவள் கொல்லோ
6 வளிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

திணை - காஞ்சி ; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

7 நொச்சிநியமங்கிழார். (உகூங)

க. குத்துக்கோலைக்காய்தலையுடைய யானைமேலுள்ளான் ; வள்ளுவன்.

உ. குறும்பர்க்கு - புரமதிலைச்சூழ்ந்த சிற்றரசரோடு போர்செய்தற் பொருட்டு. ஏவற்றண்ணுமை - காஞ்சிப்பூக்கொள்ளுகைக்கு வீரரை ஏவுதலைச் செய்யுந்தண்ணுமைப்பறை; புறநா. உஅகூ: கூ - க0.

ங. போர்ப்பறைகேட்டவுடன் புறப்படாமற் பூக்கோட்பறைஅறையப் படுங்காறும் தாமதித்துநிற்பவர்கள், 'நாணுடைந்தமாக்கள்' என்றிகழ்ந்து கூறப்பட்டனர் ; "நாணுத்தக வுடைத்து", "நாண்முறைதபுத்தீர்" (புறநா. ஙகூ, உகூச) என்பர்; "பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்றி" (பன்னிருபடலம்), "நிரைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய" (பு-வெ. உ: உ), "முரசெருக்கலு முண்டியையிடை நீத்துமொய் குழன் மாதரின், விரசியாட லிடைக்கணித்தும் விநோதநீத்து நடத்தொடு, பரசு பாடல்கணித்தும்வெய்துபல் வீரும்படை நான்கொடு, மரசவீதியில் வந்துதொக்கன ராழிபோலொலி மிக்கதே" (விநாயக. பிந்தியமயூரேசர். சு0ரு) என்பவற்றாற் போர்ப்பறை முதலியவற்றைக் கேட்டவுடன் வீரர் போருக்குப்புறப்பட்டமை அறியலாகும்.

சு. அளியள் - இரங்கத்தக்காள்.

(பி-ம்.)—1 'சிறப்புடைகலனைமேலோனதுவமபறகெறியும்' 2 'குறும்பற் கெறியுமோவற்','குறும்பரவெறியும்' 3 'எம்மிநும்' 4 'விலையெனப்' 5 'புகுவர்' 6'ஒளியடானே' 7 'நொசசிநீயககிழார்'

(உகூ௪.) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்
[1] கண்கூ டிறுத்த கடன்மருள் பாசறைக்
குமரிப்படை [2] தழீஇய கூற்றுவினை யாடவர்
தமர்பிற [3] ரறியா வமர்மயங் கழுவத்
௫ திறையும் பெயருந் [4] தோற்றி நுமரு
ணுண்முறை [5] தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைந் [6] தொருசிறை நிற்ப யாவரு
மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்
[7] நிரைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.*

திணை - தும்பை ; துறை - தானைமறம்.

[8] பெருந்தலைச்சாத்தனார். (உகூ௪)

---

௧. குடையாகிய பூரணசந்திரன் மேலிடத்து ஒளிவீச.

௨. கண்கூடிறுத்த - சேர்ந்து தங்கின. கடன் மருள் பாசறை - கடலையொத்தபடைவீடு; கண்டோர் கடலென்று மயங்கத்தக்க போர்க்களமுமாம்; "கடலென வானீர்க் கூக்குந் தானை", "கடல் கிளர்ந்தன்ன கட்டூர் நாப்பண்" (புறநா. கஎ, உகூரு); "படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி" (முல்லை. உஅ.) மருள், உவமவுருபு.

௩. குமரிப்படை-அழியாப்படை; புதியபடையுமாம்.கூற்றுவினையாடவர்-யமனைப்போலக் கொல்லுதற்றொழிலைச்செய்கின்ற வீரர்; கூற்று - உடலையும் உயிரையும் வேறுவேறாகப் பிரித்துக் கூறுபடுத்துங் கடவுள்.

௪. தம்மவரென்றும் அயலாரென்றும் அறியாத போர் மயங்கிய களப் பரப்பில் ; தமர்பிறரறியாமை படைமடமெனப்படும்.

௫. இறையும் பெயரும் தோற்றி - நம்முடைய தலைவன் பெயர் இன்னதென்பதையும் நம்பெயர் இன்னதென்பதையும் தோன்றச்செய்து, பெயர் - புகழுமாம். நுமருள் - உங்களுள்.

௬. நாண் - நாணம் ; நாள் - வாழ்நாளுமாம்.

௫ - ௬. 'இறையும்...... ஈங்கு' என்றது ஒருவீரன் கூற்று.

௭. போர்த்தொழிலைமேற்கொண்டு ஒருபக்கத்தே நிற்ப.

௮. பாம்பு மணியை உமிழ்ந்து மேயச்சென்று அதனையே நினைத்திருக்குமென்பதும் அதனை அணுகுபவர்களைத் துன்புறுத்துமென்பதும் ஈண்டுஅறியற்பாலன; "கொங்தொளி மாமணி யிட்டுப்போதுங் கோளரவிற்கருத் திட்டுப்போந் தார்" தணிகை. விடையருள். எ.

* மு. தும்பைத் திணைத்துறைகளுள் 'தானைநிலை' என்பதற்கு இது மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. க௪ - இளம்; ௸ ௸ ௸ கஎ - ந.) இப்பாட்டு, மறக்குடிமகளொருத்தியை நோக்கி ஒருவர் கூறியது.

(பி - ம்.)—1 'கண்கூடியத்த' 2 'தழீஇக்கூற்று' 3 'அறியாதமர்' 4 'தோற்றினுநமருணுன்' 5 'தவத்தீர்' 6 'ஒருதிறநிற்ப' 7 'நிரைகாழ்மாலையெங்கேள்வனை' 8 'பெருத்தலைச்சாத்தனார்'

(உகூரு.) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டூர் நாப்பண்
வெந்துவாய் மடித்து வேறலைப் [1] பெயரித்
[2] தோடுகைத் தெழுதரூஉத் துரந்தெறி ஞாட்பின்
வருபடை போழ்ந்து [3] வாய்ப்பட விலக்கி
யிடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே றாகிய
சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி
[4] வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன
வோடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

திணை - அது ; துறை - உவகைக்கலுழ்ச்சி.

ஔவையார். (உகூரு)

க. **புறநா.** உகூச: உ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

உ. வெந்து - மனம்புழுங்கி. வாய்மடித்து: **புறநா.** உகூஅ: ரு. பெயரி - பெயர்த்து; அசைத்து.

௩. தோடு - சேனையின் தொகுதியை. உகைத்து-செலுத்தி. எழுதரூஉ - எழுந்து. ஞாட்பின் - போரில்.

௪. முன்வருகின்ற படையைப்பிளந்து இடமுண்டாகவிலக்கி ; **புறநா.** உகூகூ: ௩.

ரு. அழுவம் - பரப்பு. "சிதைந்து வேறாகிய" **புறநா.** உஎஅ : எ.

௬. சிறப்புடைமை - மறக்குடிக்கேயுரியவிசேடகுணம் ; "பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமையான்" **குறள்,** ௯எஉ.

எ. வாடுமுலை: **புறநா.** உஎ௬: உ. ஊறுதல், பாலின்றெழில்.

௬ - எ. **புறநா.** உஎஎ: ௩ - ௪.

அ. பூட்கை - மேற்கோள் ; ஓடாப்பூட்கை: "ஓடாப்பூட்கை யுறந்தை" **சிறுபாண்.** அ௩.

ரு - அ. "செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவேறாகிய, படுமகன் கிடக்கை காணூஉ, வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே" **புறநா.** உஎஅ: எ - ௯.

(பி - ம்.)—1 'பெயரததொழுகைத் தெழுதரு நடுதூரந்தேற்', 'பெயரித் தோறுவைத் தெழுதருந' 2 'தோறுடைத்து,' 'தோறுணித்து' 3 'வாய்ப்படை' 4 'மாடு'

(உகூ௬.) வேம்புசினை யொடிப்பவுங் காஞ்சி பாடவு
நெய்யுடைக் கைய ரையவி புகைப்பவு

க. சினை - தழையையுடைய கிளையை. காஞ்சி - காஞ்சிப்பண் ; **புறநா** உஅ௧: ரு.

உ. ஐயவி - வெண் சிறுகடுகு; "ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்காது" **புறநா.** ௯அ: ௧ரு.

௧ - உ. புண்படடோரைப் பேய்கள் அணுகாதிருத்தற் பொருட்டு வேப்

மெல்லா மனையுங் [1] கல்லென் றனவே
வேந்துடன் றெறிவான் [2] கொல்லோ
நெடிதுவந் [3] தன்றா லனைப்பெருந்தகை தேரே.*

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண்முல்லை.
வெள்ளைமாளர். (உகூசு)

பந்தழையை வீட்டின் முன் இறப்பிற் செருகுதலும் காஞ்சிப் பண்ணைப்பாடுதலும் ஐயவியைப் புகைத்தலும் மரபு; புறநா. கூஅ: கரு; உஅக: க - சு.

ரு. நெடிது - நெடுநேரம்.

* போர்க்குச் சென்ற ஏனைவீரர் தம்மிடத்தை அடைந்தும் ஒருவீரன் வாராமலிருக்க அவன்தேர்மட்டும் தாமதித்து வந்ததைக்கண்ட அவன்தாய் கூறியது; கண்டோர் கூறியதுமாம்.

(பி - ம்.)—1 'கல்லென் றவ்வே' 2 'கொல்லென' 3 'அன்றுநெடுந்'

(உகூஎ.) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை
யிருமருப் புறழு [1] நெடுமா ணெற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் [2] கோலணைக்
கன்றுடை மரையாத் துஞ்சுஞ் சீறூர்க்
கோளிவண் வேண்டேம் புரவே [3] நாரரி
நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்

க. மிக்க நீர் பொருந்துதலையுடைய மருதநிலத்தூரிலுள்ள எருமையின்.

உ. இருமை - கருமை. மருப்பு - கொம்பு. நெற்றின் - நெற்றினுடைய.

ங. கோது - சக்கை. கோலணை - வளைந்த படுக்கையில்.

க - ங. பயற்றின் நெற்றினுக்கு எருமைக்கொம்பு உவமை.

ச. மரையா - ஒருவகைவிலங்கு; "பெற்றமு மெருமையு மரையு மாவே" (தொல். மரபு. சூ. சுo) என்பதனால், 'மரையா' என்றார்; "மரையா மரல் கவர" (கலி. சு.) துஞ்சுதல் - கிடத்தல்.

ரு. கோள் - கொள்ளுதலை. புரவு - இறையிலிநிலம்; (புறநா. உசுo: கூ) நார் - பன்னாடை.

ச - ரு. சிறியவூரைப் புரவாகக்கொள்ளுதலை இப்பொழுது விரும்பேம்.

சு. நறவின் வாழ்த்தி - கள்ளை வாழ்த்தி; புறநா. ஙகசு: க.

ரு - சு. நாராலரிக்கப்பட்டதும் பூவாலாக்கியதும் விளைந்ததும் சாடியிலுள்ளதுமாகிய மது; "நார்பிழிக்கொண்ட வெங்கட்டேறல்" (புறநா. களo: க - உ) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும், "நாரரி சிறுகலத் துகுப்பவும்" (ஷை உஙஉ: ங-ச), "நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர், தீந்தேறல் நறவு மகிழ்ந்து"

(பி - ம்.)—1 'நெடுமாநெற்றின்' 2 'கோலணைகுன்றுடை...துஞ்சூர்க் கோளி' 3 'நாரிநிறைமுதிராடிநறவின'

[1]துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனும்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே [2]வைந்நுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்
மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.*

திணை - வெட்சி ; துறை - உண்டாட்டு.

.... (௨௯௭)

(ஷை ௩௯௬: ௭ - ௮), "தாம்பகம் பழுநிய தீம்பிழி" (பதிற். ௮௧), "நெடுங்க ணடைமைப் பழுநியகடுந்திறற், பாப்புக்கடுப்பன்ன தோப்பி" (அகநா. ௩௪௮), "அம்பணைவிளைந்த தேக்கட்டேறல்" (ஷை ௩௬௮), "நீடமைவிளைந்த தேக்கட்டேறல்" (மநூ. ௧௯௫), "வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த, வெங்கீரரியல் விரலலை நறும்பிழி" (பெரும்பாண். ௨௮௦ - ௮௧), "தேம்பிழி தேறன் மாந்தி" (குறிஞ்சி. ௧௫௫), "வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்", "திருந்தமை விளைந்த தேக்கட்டேறல்" (மலைபடு. ௧௭௧,௫௨௨) என்பனவற்றையும் பார்க்க.

௭. கம்புள் - நீர்வாழ்பறவையுள் ஒருசாதி ; "கதிர்த்ததண் பூணிக கம்புடாழ் பீலிக் கனைகுரனுரைவண்டான, மெதிர்த்ததண்புனல்சூழின்ன திக்கரை" (சீவக. ௨௧௦௮) 'என்பதனுரையில், 'கம்புளென்பது இறந்தகால வழக்கு' என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

௮. தண்ணடை - மருதநிலத்தூர் ; நாடுமாம் ; புறநா. ௨௮௭: ௧௦.

௧௦. தன்வடிவு முழுதும் கருக்குமட்டைகளையுடைய வலியபனை, தம்மார்பில் வேல்கள் ஊடுருவி நிற்பத்தோன்றும் வீரர்க்கு உவமை; நிற்குமோர் - நிற்போர்.

௯ - ௧௦. ஒரு வீரனுடம்பில் வேல்கள் மொய்த்து நின்றதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௬ - ந.

* இ. "பெருநீர்......நிற்குமோர்க்கே: மடல்வன் போந்தைபோல் நிற்பலென நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தவாறுகாண்க ; சீறூர் புரவாகக்கொள்ளேன் ; தண்ணடை கொள்வேனெனத் தன்னுறு தொழில் கூறினான்" தொல். புறத்திணை. சூ. ௫ - ந.

(பி - ம்.)—1 'துறைநனிக்கொந்தண்' 2 'வைந்நுனை'

(௨௯௮.) எமக்கே கலங்க றருமே தானே
தேற லுண்ணு மன்னே நன்று
மின்னான் மன்ற வேந்தே யினியே

---

௧ - ௨. கலங்கியகள்ளை எமக்கே கொடுப்பான்; தான் தெளிந்த கள்ளையுண்பான் முன்பு ; என்றது, தலைவன் எம்மை மேலாகமதித்து முன்பு இனியது செய்வானென்றபடி. 'எமக்கு' என்பது தன் போல்வாரையும் உளப்படுத்தி நின்றது. மன், கழிவுப்பொருளது.

௩. வேந்து இனி இன்னான் -வேந்தன் இப்பொழுது இன்னாதவனாயினான்; அதனைப் பின் கூறுவார்.

நேரா ராரெயின் முற்றி
ரு வாய்மடித் [1] துரறிநீ முந்தென் னேனே.

திணை - கரந்தை ; துறை - நெடுமொழி.

[2] **ஆலியார்.** (உகூஅ)

ரு. வாய்மடித்து: **புறநா.** உகூரு: உ.

ச - ரு. பகைவருடைய மதிலைச்சூழ்ந்து இதழைக் கவ்வி முழங்கிக் கொண்டு நீ முற்படுக வென்னாகித் தான்முற்படுவான் ; ஆதலால், இன்னா னென்க.

(பி - ம்.)—1 'உரறியநீமுந்தெனவே' 2 'ஆனியார்',''ஆவியார்'

(உகூகூ.) பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்ன
[1] னுழுத்ததருண்ட வோய்நடைப் புரவி
கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ
நெய்ம்மிதி [2] யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
ரு [3] றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
யணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்

க. பருத்திவேலி: **புறநா.** ௩உச: எ ; "பன்னல் வேலிப் பணைநல் லூரே" ஷை ௩சரு: ௨0.

உ. உழுத்ததர் - உழுந்தின்சக்கை ; உழுத்தரென்ற பாடத்திற்கு உழுந் தென்று பொருள்கொள்க.

௩. தோணியின் - தோணியைப்போல; போழ - பிளந்துசெல்ல; "மான் மேல்......கரைபொரு முந்நீர்த் திமிலிற் போழந்து," "வரு படை போழ்ந்து" **புறநா.** ௩0௩ : உ - எ; உகூரு: ச.

(உ) புரவி (௩) போழ.

ச. நெய்ம்மிதி - நெய்யைவார்த்து மிதித்த உணவை; "நெய்ம்மிதி கவ ளம்" (பெரும்பாண். ௩கூச); குதிரை நெய்ம் மிதியருந்தல் : "கொய்ம்மயி ரெருத்தம் பிணர்படப் பெருகி, நெய்ம்மிதி முனைஇய கொழுஞ்சோற் றார்கை... வாமான்" (அகநா. ச00); "கொய்சுவற்புரவி" (அகநா. கருச; சீவக. ௩0சகூ.) எருத்து - புறக்கழுத்து.

ரு. தார் - கிண்கிணிமாலை.

சு. அணங்குடைமுருகன் - வருத்துதலையுடையமுருகன்; "செவ்வேள்... ...மராத்தண்சாயை நின் றணங்கும் தையனீ நிற்க சாரலிலே" (**தஞ்சை.** க௩உ.) கோட்டம் - கோயில்; முருகன்கோட்டம் - குமரகோட்டம்.

(பி - ம்.)—1 'உழுத்தருண்ட', 'உழுத்ததழுண்ட வொயநடை' 2 'அருந்தகொய்', 'அருந்தக்கொய்' 3 'தண்டைமன்னர்தாருடைக் கலிமான்'

1 கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே.*

திணை - நொச்சி; துறை - குதிரைமறம்.

பொன்முடியார். (௨௯௯)

---

௭. கலந்தொடாமகளிர் - பாண்டங்களைத்தொடுதற்குரிய தூய்மையில்லா தமகளிர்.

(௫) புரவிகள் (௭) நின்ற.

* மு. 'குதிரைநிலை' என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௭ - ந.

(பி - ம்.)—1 'கலங்கொடா...நின்றனவே'

(௩௦௦.) தோறா தோறா வென்றி தோலொடு
1 துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்
நெருந லெல்லைநீ யெறிந்தோன் றம்பி
2 யகற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்
பேரூ ரட்ட கள்ளிற்
3 கோரிற் கோயிற் றேருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

அரிசில்கிழார். (௩௦௦)

---

௧. தோல் தா தோல் தா என்றி - கேடகத்தைக் கொடு, கேடகத்தைக் கொடு என்கின்றாய்.

௨. துறுகல் - குண்டுக்கல் (ஐங்குறு. ௨௧௦, ௨௩௯); துறுகல்லிலே உன்னை மறைத்துக் கொள்வாயாயினும் பிழைப்பாய் ; 'கு' என்பது சாரியையாக வந்ததற்கு 'உய்குவை போலாய்' என்பது மேற்கோள்; நன் - மயிலை. சூ. ௨௪௩ ; நன் - வி. சூ. ௨௪௪.

௩. நெருநலெல்லை - நேற்றைப்பகலில்; "நெருந லெல்லை யேனற் றோன்றி" அகநா. ௩௨.

௩ - ௪. நேற்றுப்பகலில் நின்னாலே எறியப்பட்டவனுடைய தம்பி, அகலிடத்துப் பெய்த குன்றிமணியைப்போலக் கோபத்தாற்சுழலுங் கண்களையுடையவனாகி ; "வென்றிக்கணத்தை விடுத்தானகன் மீதுபெய்த, குன்றிக் கணம்போற் சுழல்கண் ணழல் கொப்புளிப்பச், சென்று" (திருவிளை. ௫: ௩௦.) குடிகோள்பற்றி வந்தவெகுளிக்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௦-பேர்.

௬. ஓரிற்கோயில்...னின்னே - ஒருவீட்டினுள்ளே கட்கோயைத்தேடுவது போல நின்னைத்தேடுகின்றான் ; கோய் - கள்முகக்கும் பாத்திரம்; "கோய்வாயிற் கீழுயிர்க்கீதுற்றுக் குரைத்தெழுந்த, நாய்வாயுணல்லதசை" சிறுபஞ்ச. ௧௭.

௫ - ௬. தொல். உவம. சூ. ௩௭ - பேர். மேற்.

(பி - ம்.)—1 'துறுகண்மறை' 2 'கற்பெய்' 3 'போறரிற் கோரிற்றேரு' 'ஓரிற்கோரிற்'

(௩0௧) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய
வமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே
முரசுமுழங்கு [1] தானைநு மரசு மோம்புமி
னொளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமி
னெனை [2] நாட் டங்குநும் போரே [3] யனைநா
ளெறியா ரெறிதல் யாவண தெறிந்தோ
ரெதிர்சென் றெறிதலுஞ் [4] செல்லா னதனு
[5] லறிந்தோர் யாரவன் கண்ணிய பொருளே
பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்கா
ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி

க. சான்றோர் - போர்வீரர்; "தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாம்" (புறநா. ௬௩) என்பதும், "சான்றோர் மெய்ம்மறை" (பதிற். ௧௪: ௧௨) என்னுமிடத்து 'ஈண்டுச் சான்றோரென்பது போரில் அமைதியையுடையவீரரை' என்னுமதன் உரையும் அறிதற்பாலன.

உ - ௩. மணஞ்செய்யப்பெறாத கன்னியரின் கூந்தல் ஓராடவராலும் தீண்ட வொண்ணாமையால், பகைவராற் றீண்டமுடியாத முள்வேலிக்கு அஃது உவமை கூறப்பெற்றது.

௪. கல்லென்பாசறை - கல்லென்னும் ஓசைபட ஒலிக்கின்ற படைவீடு.

௫. "முரசுமுழங்குதானை...மூவர்" புறநா. ௩௫: ௩ - ௪ ஆம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

௬. "ஒளிறேந்து மருப்பிற் களிறு" புறநா. ௩௩௫: ௧0; நற். உ௮௪: ௯.

௭. எனைநாள் - எத்தனைநாள்.

௮ - ௯. தன்னை எறியாதாரை எறிவதென்பது எங்குள்ளது? எதிர்ந் தோரையும் எதிர்த்து எறிதல் செய்யானாகச்செய்தே எறியாரை இவனெறிதல் யாண்டுளது? இல்லை யென்றபடி.

௧0. அவன் கருதிய காரியத்தை அறிந்தவர் யாவர்?

௧௧. பலம் - பலராகவுள்ளோம்; புறநா. ௭௧: ௫ - ௬; 'வீரரல்லாதார் பலர்திரண்டுஆர்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான்' (குறள், ௭௬௩ - பரிமேல்) என்பதும், "மறுமனத்தனல்லாதமாநலத்த வேந்த, னுறுமனத்தனாகி யொழுகிற் - செறுமனத்தார், பாயிரங் கூறிப் படைதொகுக்க லென்செய்ப, வாயிரங் காக் கைக்கோர் கல்" (பழ. ௧௬௫) என்பதும், "தடத்திடைக்காக்கையொன்றே யாயிரங் கோடிகூகை, யிடத்திடை யழுங்கச் சென்றாங் கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே" (சீவக. ௧௯உ௭) என்பதும் இவ்வடியின் கருத்தை வலியுறுத்தும்.

(பி - ம்.)—1 'தானையுமரசும்' 2 'நாடாகு' 3 'அனைநாள்' 4 'சொல்லா னதனால்' 5 'அறிந்தோராயவன்'

வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி
1 யெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென
கரு வேந்தூர் யானைக் கல்ல
தேந்துவன் 2 போலான்ற னிலங்கிலை வேலே.*

திணையும் துறையும் அவை.
ஆவூர்மூலங்கிழார். (௩௦௧)

௧௩. பரி - நடை; "வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி" புறநா. ௩௦௪: ௩.

௧௪. எல் - இரவு. ௧௫. ஏந்துவன் போலான் - ஏந்தான்.

கரு - ௬. யானைப்போர்க்குவேல் உரித்தென்பர்; "மேல்வருங் களிற்றொடு வேறூரந்து","வேலினட்ட களிறு", "கறையடி யானைக் கல்ல,துறைகழிப்பறியா வேலோ னூரே" (புறநா. ௨௭௪, ௩௦௨, ௩௨௩); "ஒன்றாயினும் பலவாயினு மோரோச்சினு ளொழிய, வென்றாயின மதவேழமு முளவோவென வினவிப், பொன்றாழ்வரைப் புலிப்போத்தெனப் புனைதாரமிர்தி ராப்பச், சென்றானிகல் களிறாயிர மிரியச்சின வேலோன்" சீவக. ௨௨௬௨.

௧௩ - ௬. "காரிமேலோன், றொட்டது கழலே கையது வேலே, சுட்டிய துவுங்களிறே......யானை காமினவன் பிறிதெறி யலனே." இச்செய்யுள் புறத் திரட்டிற் கண்டது.

* ௰. பொருளின்றியுய்த்தபேராண்பக்கத்தின்பாற்படுமென்பர்; தொல். புறத்திணை. ௫. அ - ந.

(பி - ம்.)—1 'எல்லிடைப்ப டாதநதோனே' 2 'போலானினங்கிலை'

(௩௦௨.) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்
1 தாவு புகளு மாவே பூவே
விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற கொண்ட
நரந்தப் பல்காழ்க் கோதை 2 சுற்றிய

---

௧. வெடிகொள்ளல் - மேல் எழுதல்.

௨. தாவுபு - தாவி. உகளும் - துள்ளும். மா - குதிரை. பூ-பொற்பூக்கள்.

௧ - ௨. வளைத்துவிட்டமூங்கில் மேலே விரைந்தெழுதல், குதிரை ஓடித் தாவிச்செல்லற்கு உவமம்; "விட்ட குதிரை வியப்பி னன்ன, விசும்புதோய் பசுங்கழைக் குன்ற நாடன்" குறுந். ௭௪.

௩. மகளிர் - இங்கே விறலியர்.

௨ - ௩. பூக்கள் கூந்தலிற் கொள்ளப்பட்டவை.

௪. நரந்தம் - நாரத்தை மலர்; குறிஞ்சி. ௬௪. காழ் - கோவை வடம்.

(பி - ம்)—1 'தாவவுகளும்' 2 'சுற்றியைதமை'

வைதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்
[1] கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய
நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறூர்
நோக்கினர்ச் செகுக்குங் காளை [2] யூக்கி
[3] வேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்
விண்ணிவர் விசும்பின் மீனுந்
தண்பெய லுறையு முறையாற் றாவே.

திணை - அது ; துறை - குதிரைமறம்.

[4] வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார். (௩0உ)

ரு. ஐது அமை-அழகிதாக அமைந்த. பாணி - தாளம். வணர் - வளைவு. கோடு - மருப்பென்னு முறுப்பு; புறநா. கருரு: க.

௪-ரு. நரந்தமலர்களாலாகிய மாலைசுற்றிய யாழ். யாழின் கோட்டில் மாலையைச்சுற்றுதல் மரபு; "அன்ன மாலையை யாழிடைப் பிணித்தய லூலகங், கன்னி மீட்டலும்" கம்ப. அகலிகை. ௬.

௬. வார்தல் - எட்டுவகை இசைக்கரணங்களுள் ஒன்று ; அது சுட்டுவிரலாற் செய்யப்படும் ஒருதொழிலென்பர் (சிலப். எ : க; அரும்பத); நரம்புகளைக் கூட்டத்தழுவலென்பர் நச்சினார்க்கினியர்; (பொருந. உ௩.) ஓக்கிய - அறுதியாகக் கொடுத்தவை.

(௬) ஓக்கிய (எ) சீறூர்.

அ. கோபித்துப்பார்த்த பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற வீரனை ; "எள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை" (புறநா. ௩0௩ : ௩.) ஊக்கி - மேற்கொண்டு.

அ - ௯. புறநா. ௩0அ: க0 - கக; "விளைய வெண்டி ரெரிமூழ்கக் கண்டு தன், றனையாற் கண்புதைத்தான் றார்வழுதி-யானையெலாம், புல்லார் பிடிபுலம்பத் தாங்கண் புதைத்தவே, பலவாயரா பட்ட களத்து" (முத். உஅ) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

க0. விண் - மேகம். இவர்தல் - பரத்தல். மீன் - நட்சத்திரம்.

கக. உறை - மழைத்துளி.

க0-கக. மீன்களும் உறைகளும் உறையிடப்போதா; புறநா. ௩௪:உ0-உ௩-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "யானைத் தூமருப் பியன்ற வெண்செப், பந்தராத் தலர்ந்த பன்மீ னெனைத்துள வனைத்து'மாதோ" சீவக. ௩0௪௪.

(பி - ம்.)—1 'கைகவர்நரம்பின்' 2 'ஊக்கு' 3 'வேலினிட்ட' 4 'வெறிபாபாடிய காமக்கணியார்'

(௩0௩.) நிலம்பிறக் கிடுவது 1 போற்குளம்பு கடையூஉ
வுள்ள மொழிக்கும் 2 கொட்பின் மான்மேல்
லெள்ளுநர்ச் செருக்குங் காளை கூர்த்த
3 வெந்திற லெஃகம் நெஞ்சுவடு விளைப்ப
4 வாட்டிக் காணிய வருமே நெருநை
யுரைசால் சிறப்பின் 5 வேந்தர் முன்னர்க்
6 கரைபொரு முந்நீர்த் 7 திமிலிற் போழ்ந்தவர்
கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
விலங்குமருப் பியானை யெறிந்த வெற்கே.*

திணையும் துறையும் அவை.

எருமைவெளியனார். (௩0௩)

---

௧. பிறக்கு - பின். கடையூஉ - செலுத்தி; "நிலம்பிறக் கிடுவ போலுங் கொய்சுவற் புரவி" சீவக. ௩௱௪௯.

௨. மனத்தின் விசையையும் ஒப்பன்றென்று நீக்குகின்ற கதிவிசேடத்தை யுடைய குதிரையின் மேல்; "உள்ளம்போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற் கலிமா வுடைமையான" (தொல். கற்பு. சூ. ௫௩); "மானுரு வாகநின் மனம்பூட் டினை யோ" (அகநா. ௩௮௪); பகைவருடைய ஊக்கத்தை ஒழித்தற்குக் காரணமான சுழற்சியையுடைய குதிரையென்றலுமாம்.

௩ - ௪. கூர்த்த எஃகமெனக் கூட்டுக; எஃகம் - வேல்.

௫. ஆட்டி - அசைத்து; திரிததென்றுமாம். காணியவரும் - காணும் பொருட்டு வருவான். நெருநை - நேற்று.

௬. உரைசால் - புகழமைந்த; "உரைசால் சிறப்பி னரசுவிழை திரு", "உரைசால் சிறப்பின், மன்னவன் மாறன்" சிலப். ௨ : ௧; ௮ : ௫ - ௬.

௭. திமிலின் - தோணிபோல. போழ்ந்து - படையைப் பிளந்து; புறநா. ௨௯௯ : ௩.

௮. கயந்தலை - மெல்லியதலை; "கன்றுடை மடப்பிடிக் கயந்தலை மண்ணிச், சேறுகொண் டாடிய வேறுபடுவயக்களிறு" (அகநா. ௧௨௧); "கயந்தலை மடப்பிடி" (அகநா. ௧௬௫, ௨0௨; மலைபடு. ௩0௭) 'கய' என்னும் உரிச்சொல் மென்மையை யுணர்த்துதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௨௯ - சே.

௯. "இலங்குமருப்பிற்களிறு" மதுரை, ௧௪௨.

௮-௯. அவ்வரசருடைய பெண்யானைகள் துணையிழப்ப விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிற்றியானைகளைக் கொன்ற என்பொருட்டு.

* மு. 'குதிரைநிலை' என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௪ - இளம்; ௸ ௸ ௸ ௧௭ - ந.

(பி-ம்)—1 'போற்குளங்குடையூ' 2 'கொடைபின்மான' 3 'வெந்தெறல்' 4 'வாடிக்காணிய', 'வாட்டிடக்காணிய' 5 'வேந்தன்', 'வேந்தர்தாமுன்னர்க் கரைபொருமுன்னர்' 6 'கங்கரைபொருமுன்னீர்' 7 'திரையிற'

(௩0௪.) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை [1] சூட்டி
[2] நடுங்கு [3] பனிக் களைஇயர் நாரரி பருகி
வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
பண்ணற்கு விரைதி நீயே நெருநை
யெம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டோராங்கு
[4] நாளைச் [5] செய்குவெ னமரெனக் கூறிப்
[6] புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் [7] பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு

க. சூட்டி - சூட்ட.

உ. குளிர்நீங்க வீரபானமாகிய மதுவைக்குடித்து ; மதுவுக்கு வெம்மை செய்தல் இயல்பு ; இதனை, "வெப்புடைய மட்டுண்டு", "வெங்கட்டொலைச் சியும்", "இன்கடுங்கள்ளின்", "வெங்கட்டேறல்" (புறநா. உ௪: ௫ ; உ௯: க௫ ; அ0: க ; கஎ0: கஉ), "உண்ணமது", "உக்கிரவூறல்" (பெருங். க: ௩அ, ௬0 ; உ: உ, கஅ0) என்பனவற்றாலும் அறிக.

௩. காற்றைத் தொழிலொழியச் செய்கின்ற வளவிய செலவையுடைய குதிரை ; என்றது, அதனினும் விரையநடக்கும் குதிரையென்றபடி ; "காலி யற்புரவி", "வளிநடந்தன்ன வாச்செலலிவுளி", "வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக", "தேர்மா வளிதுளி தலைஇ" (புறநா. கஎஅ: உ; க௯எ: க; ௩௬௯: எ; ௩எ௩: ௩), "கார்கடுப்பன்னகடுஞ்செலலிவுளி," "வானவழங்கியற்கை வளிபூட் டினையோ, மானுருவாக" (அகநா.உஉ௪, ௩அ௪); "காலியக் கன்ன கதழ்பரி" மதுரை. ௪௪0.

௪. பண்ணற்கு - சமைத்தற்கு. விரைதி - விரைவாய்.

௫. எம்முன்தப்பியோன் தம்பியொடு - என்தமயனைக் கொன்றவனுடைய தம்பியுடன். ஓராங்கு - ஒருபடியாக; "நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த" பதிற். ௬௯: க௬.

௬. நாளை யான் அமர்செய்து அவனைக்கொல்வேன்.

எ. பன்மான் - ஆராய்ந்தகுதிரை.

அ. கடவும் - செலுத்தும். என்ப, அசை.

எ - அ. பகையை வென்றபின்பே உண்ணுங்கருத்தினனாதலால் இவ்வாறு கூறினர் ; "காலைமுரச மதிலியம்பக் கண்கனன்று வேலைவிறல் வெய்யோ னேக்குதலு - மாலை, யடுக மடிசிலென் றம்மதிலுள் ளிட்டார், தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு" (பு-வெ. ௬: உ௩) என்பதையும், அம்மதிலுள்இட்டார், இதனை அழித்துஇன்றுபோய் உண்பேமென்று என்னுமதன்விசேடவுரையையும்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'சூடி' 2 'நடுங்குமணிகளையார்நாரிபருகி', 'நடுங்குமணிகளை யாநாளரிபருகி' 3 'பனிக்கசாஅய்' 4 'நாடனைச்' 5 'செய்குவமமரெனக்', 'செய் குவனமரெனக்' 6 'புன்மயிருகுத்தலுஞ் செய்யான் வன்மான்', 'புன்மையிற்', 7 'பண்மாண்'

வலம்படு 1 முரசின் வெல்போர் 2 வேந்த
னிலங்கிரும் பாசறை நடுங்கின்
றிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார். (கoச)

கூ. வலம்படுமுரசு - வெற்றியுண்டாதற்குக் காரணமாகிய முரசு; "வலம் படுவியன்பணை" (பதிற். கஎ: ரு) என்பதும், 'போர்செய்து வருந்தாமற் பகைவர் வெருவியோட முழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலேபடநின்ற முரசம்' என்னுமதன் உரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

கக. கூறியது - சபதம்; வஞ்சினம் கூறுதல் ஒன்றுமொழிதலென்று கூறப்படுதலும், "வைத்தவஞ்சினம் வாய்ப்பவென்று" (பதிற். கூ - பதி) என்பதும் 'இரண்டாகாதவன் கூறியது' என்பது சபதமென்று பொருள்படுதலை வலியுறுத்தும்.

கூ - கக. அவன் கூறியது இரண்டாகாதென்று அரசனது பெரியபாசறை நடுங்கியது.

(பி - ம்.)—1 'முரசிலவெல' 2 'வேந்தரிலங்கிரும்'

(கoரு.) வயலைக் கொடியின் வாடிய 1 மருங்கு
லுயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா
னெல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
2 சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே

க. வயலைக்கொடி - பசலைக்கொடி. மருங்குல் - இடை.

உ. வருந்துதலையுடைய ஊர்ந்து செல்லுகின்ற நடையினையுடைய இளம்பருவத்தந்தணன்; "ஒலலெனீா ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே,நல்லிசை முச்செந்தீ நான் மறையோர் - செல்லவம், வெற்றிமீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை, யென்றன்றி மீண்டதிலர்" (பு - வெ. அ: கஅ.) தன்மையென்னு மெய்ப்பாட்டிற்கு இவ்வழி மேற்கோள்; "தன்மையாவது - சாதியியல்பு; பார்ப்பார் அரசர் இடையர் குறவரென்றின்னோர்மாட்டு ஒருவரையொருவர் ஒவ்வாமற் கிடக்குமியல்பு" தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. கஉ - ளம்.

ந. எல்லி - இரவு. நில்லாதுபுக்கு - வாயில் காவலருற் சொல்லிவிடாதே அரசனிடம் போய்; "அருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினும்......அடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி" சிறுபாண். உoச - ரு.

ச. 'சொல்லிய சொல்லோசில': "பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற, சிலசொல்ல றேற்றா தவர்" குறள், கூசகூ.

(பி - ம்.)—1 'மருங்கின்', 'மருங்கினுயவமது வேளரசன்' 2 'சொல்லியது சொல்லோ'

யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி
மாண்வினை யானையு மணி [1]களைந் தனவே.*

திணை - வாகை ; துறை - பார்ப்பனவாகை.

மதுரைவேளாசான். (கூ0ரு)

ரு. சீப்பு - கதவுக்கு வலியாக உள்வாயிற்படியிலே நிலத்தேவீழ இடும் மரம் (**சிலப். கரு: உகரு - அடியார்.**) இஃது ஒருவகைத்தாழ.

சு. மாண்வினையானை - மாட்சிமைப்பட்ட தொழிலையுடையயானை ; மாட்சிமையாவது - போரிலே எதிர்த்தாலன்றி மற்றஇடத்து ஒருயிரையும் துன்புறுத்தாமை; "வினைநவில் யானை", "தொழினவில் யானை" (**பதிற். அஉ, அச.**) மணி - யானையின் இருபக்கத்தும் அணியப்படும் மணி ; "மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்று" **இன்னா.** கச.

* மு. அந்தணன்றூது சென்றதற்கும் (**தொல். அகத்திணை.** சூ. உஅ - **இளம்**; ஷை ஷை ஷை உசு-**ந**; **நம்பி.** சூ. எரு ; **இ-வி.** சசஎ-உ**கர**), தூதுருரைகேட்ட அகத்துழிஞையோன்றிறம் கண்டோர் கூறியதற்கும் (**தொல். புறத்திணை.** சூ. கஉ - **ந**) மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'களைந்தனனே', 'களந்தனனே'

(கூ0சு) களிறுபொரக் [1]கலங்கு [2]கழன்முள் வேலி
யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறூ
ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை
நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது
விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையு

க. கழல - கழற்கொடி: "கழன்முள்வேலி" **பெரும்பாண் :** கருச, கஅச - ரு; **முல்லை.** உஎ.

உ. கூவல் - கிணறு.

க-உ. யானை உழக்குதலாற் கலங்கிய கூவல்; முள்ளையுடைய கழற்கொடியாலாகிய வேலியையுடைய சீறூர்.

கூ. தழைத்த மெல்லியகூந்தலையும் ஒள்ளியநெற்றியையுமுடைய அரிவை; "ஒலிமென்கூந்தல்" **புறநா.** கசசு: கூ; **குறுந்.** உஉரு.

ச. நடுகல்லைத் தொழுதல் மரபென்பதை, "அரும்புகழ் பாடி யழுதழுது நோனு, திடும்பையுள் வைகிற் றிருந்த - கடும்பொடு, கைவண் குருசில்கற் கைதொழூஉச் செல்பாண, தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு" (**பு - வெ.** கங: கரு) என்பதனாலுணர்க. பரவும் - துதிப்பாள். ஒடியாது - ஒழியாது; தவிராது.

ரு. யான் விருந்தைப் பெறுவேனாக; தில், விழைவின்கண்வந்தது. என்னையும் - என் கணவனும்.

(பி - ம்.)—1 'கலங்கி' 2 'கன்முன்'

மொ............................வேந்தனொடு
நாடுதரு விழுப்பகை யெய்துக வெனவே.*

திணை - அது ; துறை - மூதின்முல்லை.
அள்ளூர்நன்முல்லையார். (௩0௬)

எ. பகை எய்துக வென்று வேண்டியது, தன்கணவன் நிச்சயமாக வெல்லுவானென்று துணிந்து.

(எ) எனப் (௪) பரவுமென்க.

* இது கண்டோர் கூற்று.

(௩0எ) ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
குன்றத் தன்ன களிற்றொடு பட்டோன்
[1] வம்பலன் போலத் தோன்று முதுக்காண்
வேனல் வரியணில் வாலத் தன்ன
கான வூகின் கழன்றுகு முதுவீ
யரியல் வான்குழற் சுரியற் றங்க
நீரும் புல்லு [2] மீயா துமணர்
யாருமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த
வாழா வான்பகட் டேய்ப்பத் [3] தெறுவர்
[4] பேருயிர் கொள்ளு [5] மாதோ வதுகண்டு

க. மு. **புறநா.** ௨௩௫: ௧௭; **குறுந்.** ௧௭௬; பற்றுக்கோடாகிய என் தலைவன் எங்கே உள்ளானோ ?

௨. பட்டோனென்பது சுட்டிப்பொருளது.

௩. வம்பலன் - அயலான். உதுக்காண் - அவ்விடத்தே பார் ; "எவன் விரைந்து சேறி யுதுக்காண்" **கலி.** ௧0௮.

௪. வேனல் - வேனிற்காலம். வரியணில் - முதுகில் மூன்று வரிகளையுடைய அணிற்பிள்ளை; "மூவரியணில்" (**தொல்.** மரபு. சூ. ௬.) வாலம்-வால்.

௫. ஊகு - ஊகம்புல். வீ - பூ ; எழுவாய்.

௪ - ௫. அணில்வால் ஊகம்புல்லிற்குவமை.

எ. உமணர் - உப்புவாணிகர்.

அ. யாருமில் ஒருசிறை - ஒருவருமில்லாத ஒருபக்கத்தில்.

௯. பகடு - எருது. தெறுவர் - பகைவர்.

௧0. பெரிய உயிர்களைக் கவருகின்றான்.

(௨) பட்டோன் (௧0) பேருயிர் கொள்ளும்.

(**பி - ம்.**)—1 'வம்பலபோலத்' 2 'ஈயாதுமன்ற' 3 'தெறுவவர்', 'தெறுவா' 4 'பேருயிர்க்கொ' 5 'மாதோவ......கெகள'

வெஞ்சின யானை வேந்தனு மிக்களத்
தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்
பண்கொளற் கருமை நோக்கி
நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.*

திணை - தும்பை ; துறை - களிற்றுடனிலை.

(௩0௭)

....

* மு. தும்பைத்திணைத் துறைகளுள், 'களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர்பாடு' என்றதற்கு மேற்கோள்; **தொல்.** புறத்திணை. சூ. ௧௪ - **இளம்.**

---

(௩0௮) பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண
சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்
வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே
வேந்துடன் றெறிந்த [1] வேலே யென்னை
சார்ந்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே
யுளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திநம் [2] பெருவிற

க - உ. "பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பி, னின்குரற் சீறியாழ்" (**சிறுபாண்.** ௩௪-௫); "பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பிற், றொடைய மை கேள்வி" (**பெரும்பாண்.** ௧௫-௬); "பொன் வாரந் தனயாழ் னரம்பு வார்ந்து" **பாகவதம், ௧0:** கோவத்தன. ௩௬.

க - ௩. பொற்கம்பியினை ஒத்த முறுக்கு அடங்கின நரம்பினையும், மின்னலை ஒத்த தோலினையும் மிஞிறென்னும் வண்டுச்சாதியின் குரலபோன்ற ஓசையையுமுடைய சிறிய யாழக் கல்வியின் நன்மை நிறைந்த விருப்பம் வந்தபாண !

௪. சீறூர் மன்னன் - குறுநிலமன்னன். எஃகம் - வேல்; எழுவாய்.

௫. வேந்தன் ஊருகின்ற. ஏந்துமுகம் - எடுத்தமுகம்.

௪ - ௫. எஃகம் முகத்தது: "வேந்தூர் யானைக் கல்ல, தேந்துவன் போலான்ற னிலங்கிலை வேலே" **புறநா.** ௩0௧ : ௧௫ - ௬.

௬ - எ. அரசன் கோபித்தெறிந்த வேல என் தலைவனது சந்தனம் பூசிய மார்பின் உள்ளே சென்றது.

அ - ௯. நம்பெருவிறல், தன் மார்பின் உட்சென்ற அவ்வொளிபொருந் திய வேற்படையைப் பறித்து எடுத்துச் செலுத்தி ஓட்டிய காலத்து ; பெரு விறல் - மிக்க வலியை யுடையவன்.

(பி - ம்.)—1 'வேலேயன்னை' 2 'பெருவ...வாபுன்றலைமடப்பிடி'

லோச்சினன் றுரந்த காலை [1] மற்றவன்
புன்றலை மடப்பிடி நாணக்
குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.*

திணை - வாகை ; துறை - மூதின்முல்லை.

கோவூர்கிழார். (௩௦௮)

௯ - **௧௧.** பிடி - பெண்யானை; அது வேந்தனூர்தி. அவ்விடத்துப் புல்லிய தலையை யுடைய பிடி நாணக் களிறுகளெல்லாம் புறங்கொடுத்தோடின.

*மு. ஆரமரோட்டலென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இது சீறூர் மன்னன் வேந்தனைப் புறங் கண்டது' என்பர்; **தொல்.** புறத்திணை. சூ. ௫ - **௩.**

(பி - ம்.)—1 'மற்றவர்'

(௩௦௯.) இரும்பு[1]முகஞ் சிதைய நூறி யொன்னா
ரருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே
நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங்
கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு
மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை
[2] யுளனென வெரூஉ மோரொளி

௧ - ௨. பகைவருடைய படைக்கலங்களின் முகஞ்சிதையும்படி தங்கள் படைக்கலங்களால் அவருடையபோரை வெல்லுதல் மற்றவர்க்கும் எளிதாகிய **காரியம்.** இரும்பு, படைக்கலத்துக்கு ஆகுபெயர். 'ஏனோர், ஏனையோ ரென் பதன் விகாரம்.

௩. **நல்லரா** - நாகம் ; "நாமநல்லரா" (**அகநா.** ௭௨) எனச் செய்யுளி லும், 'நல்ல பாம்பு' என வழக்கிலும் உண்மை அறிக. இஃது உறையுமிடத் தைப் பிறர் அஞ்சி யணுகாரென்பது, "வரி மிடற், றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும், புரவலர் புன்கணோக்கா திரவலர்க், கருகாதீயும் வண்மை, யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே" (**புறநா.** ௩௨௯ : ௫ - ௯) என்பதனாலும் விளங்கும்.

௪. கொலலுகின்ற இடபம் திரிகின்ற மன்றம் - பசுக்கள் தங்கும் பொது விடம் ; "கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும், புல்லாளே யாய மகள்" **கலி.** ௧௦௩.

௫ - ௬. குணமடியாகத் தோன்றிய வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் பலவிகற் பப்பட்டு வருமென்று கூறி, "மாற்றருந்துப்பின் மாற்றோர் பாசறையுளன்" என்ப தை ஒருவகைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டினர்; **நன் - வி.** சூ. ௩௨௧.

௬. ஒளி - பிறர்க்கு அச்சமுண்டாதற்குக் காரணமான நன்மதிப்பு; ஒளியென்பதற்குப் **பரிமேலழகர் (குறள்,** ௬௯௮) எழுதிய விசேடக்குறிப்பும், "உறங்குமாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்கு மால்" (சீவக. ௨௪௮) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

(பி-ம்.)—1 'முகனு...யொன்' 2 'உளனேவரூஉம்', 'உளனெனவெரூஉம்'

வலனுயர் நெடுவே 1 லென்னைகண் ணதுவே.*

திணை - தும்பை; துறை - நூழிலாட்டு.

மதுரையிளங்கண்ணிக்கௌசிகனார். (௩௦௯)

எ. ~~வென்றோர் வேலையுயர்த்தல் மரபு; "வென்று......உயாகநும் வேலே"~~ (புறநா. ௫௮), ~~"வெங்களத்துவேலுயர்த்த வேந்து"~~ பு - வெ. ௬: ௧௧.

௫ - எ. மாற்றுதற்கரிய வலியொடு பகைவர் பாசறைக்கண்ணே இவன் இருக்கிறான் என்று வெருவுதற்குக் காரணமாகிய ஒப்பற்ற ஒளி வெற்றியால் உயர்த்தும் நெடிய வேற்படையையுடைய என் தலைவனிடத்தேயுள்ளது.

௬ - எ. ஒளி என்னைகண்ணது.

* ௰. "பெரும்பகைதாங்கும் வேலினானும்' என்பதனுரையில, சான்றோர் பெரும்பாலும் வேற்படையையே சிறப்பித்துக் கூறுவரென்றுகூறி, இதனை மேற்கோள் காட்டினர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௧ - ந.

(பி - ம்.)—1 'என்னைக்கண', 'என்னைக்கண்ணதுவே'

(௩௧௦.) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணா னாகலிற்
செறாஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ
டுயவொடு வருந்து மன்னே யினியே
புகர்நிறங் கொண்ட களிறட் டானான்
முன்னாள் வீழ்ந்த வுரவோர் மகனே
யுன்னில னென்னும் புண்ணொன் றம்பு
மானுளை யன்ன குடுமித்
தோன்மிசைக் கிடந்த 1 புல்லண லோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார். (௩௧௦)

---

௧. மடுப்ப - உண்பிக்க. ௨. அஞ்சி - ஒருகுறுநிலமன்னன். ஒடு - ஆல்.

௩. உயவு - கவலை. இனி - இப்பொழுது.

௪. ஆனான் - அமையானாகி. ௫. முன்னாள் - முதல்நாள்.

௬. புண்ணில் ஒன்றிய அம்பை யான் உன்னிலனென்பான்.

௭. புலவுநுனைக்குடுமிப்புதல்வன்: புறநா. ௨௭௩: ௩. ஐங்குறு. ௨௦௨ பார்க்க.

௮. தோல் - யானை; கேடகமுமாம். அணல் - தாடி; "மையணற் காளை" புறநா. ௮௩.

(பி - ம்.)—1 'புல்லணலோனே'

(௩௧௧.) களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும்
புலைத்தி கழீஇய தூவெள் ளறுவை
தாதெரு [1] மறுகின் மாசுண விருந்து
பலர்குறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்
கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்
சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்
தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் [2] சால்புடை யோனே.*

திணை - அது; துறை - பாண்பாட்டு.

ஔவையார். (௩௧௧)

---

௧. களர் - உவர்நிலம். கூவல் - கிணறு; "பூவற்படுவிற் கூவற்றோண்டிய" **புறநா.** ௩௧௯.

௨. புலைத்தி - வண்ணாத்தி; "உடையோர் பான்மையிற் பெருங்கை தூவா, வறனில் புலைத்தி" (**நற்.** ௯0), "நலத்தகைப் புலைத்தி பசைதோய்த் தெடுத்துத், தலைப்புடை போக்கித்தண்கயத்திட்டநீரிற் பிரியா" (**குறுந்.** ௩௩0), "ஆடைகொண்டொலிக்கு நின் புலைத்தி காட்டென்றாளோ" (**கலி.** ௭௨.) தூவெள் ளறுவை - மிக வெள்ளிய ஆடை; "தூவெள் ளறுவை போர்ப்பித்திலதே" **புறநா.** ௨௮௬: ௫.

௩. தாதெருமறுகு - எருப்பொடிகளையுடைய வீதி; "தாதெருமறுகிற் பாசவற்" **புறநா.** ௩௩: ௧௧.

௨ - ௩. அறுவை அழுக்குண்ணும்படியிருந்து. ௪. குறை - காரியம்.

௫. உதவி செய்தற்கு ஒருவருமில்லை. ௭. தோல் - கேடகம்.

* தலைவனது ஆற்றல் கூறியதனாற் பாண்பாட்டாயிற்று.

(பி - ம்.)—1 'மறுகிற்பல' 2 'சால்புடையோரே'

(௩௧௨.) ஈன்று புறந்தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே

---

௧. பெற்றுப்பாதுகாத்தல் என்னிடத்திலுள்ள கடமையாம்; "ஈன்று புறந்தந்தவெம்முமுள்ளாள்" (**அகநா.** ௩௫.) தலைக்கடன் - முதன்மையான கடனுமாம்.

௨. தன் குலத்துக்குரிய படைக்கலப்பயிற்சியாகிய கல்வி அதற்குரிய அறிவு அதற்குரிய செய்கைகள் ஆகிய இவற்றால் நிறைந்தவனாகச் செய்தல் தகப்பனுக்குக் கடமையாம்; "உயர்மிக்க தந்தை" என்பதற்கு, 'பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதற்குக் காரணமான தந்தை' என்று பொருள்கூறி இவ்வடியை மேற்கோள்காட்டினர்; **சீவக.** ௪௭௩ - ந.

1 வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
2 நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
௫ யொளிறு 3 வா ளருஞ்சம முருக்கிக்
களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.*

திணை - வாகை ; துறை - மூதின்முல்லை.

பொன்முடியார். (௩௧௨)

௩. படைக்கலத்தைத் திருத்தமாகச் செய்துகொடுத்தல் கொல்லனுக்குக் கடமையாகும் ; வடித்தல் - கூரிதாக்கலுமாம். 'கொல்லன்' என்பதற்கு வேல் வடிக்கும் கொல்லனென இவ்வடியை உட்கொண்டு அடியார்க்குநல்லார் பொருளெழுதியிருத்தல் ஈண்டு அறியற்பாலது ; சிலப். ௧௨: "இளமாவெயிற்றி".

௫ - ௬. "செல்சமமுருக்கி" (புறநா. ௯௯), "பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சமமுருக்கி, யக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க, புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃக, மதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே" (தகடூர்யாத்திரை, "வாதுவ') என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪ - ந. மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'வேலடித்து' 2 'தன்னடை', 'ந...ன்னடை' 3 'வாள் வஞ்சமமுருக்கி'

(௩௧௩.) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்
1 களிறொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் 2 கடவ
௫ வுப்பொய் சாகாட் டுமணர் காட்ட
கழிமுரி குன்றத் தற்றே

௧. அத்தம் - அரியவழி. பெருவிறல் - தலைவன். ௨. நச்சி - விரும்பி. ௩. காணிய - காண்பதற்கு. ௪. கடவ - ஈதற்குரியன.

௫. உப்பைக்கொண்டு செலுத்துகின்ற வண்டிகளையுடைய உப்பு வாணிகரா ; ஒய்தல் - செலுத்துதல்; "உமண, ருப்பொ யொழுகை யெண்ணுபமா தோ" புறநா. ௧௧௬: ௭ - அ.

௨ - ௬. "ஒன்னா, ராரெயி லவர்கட் டாகவு நுமதெனப், பாண்கடனிறுக்கும் வள்ளியோய்" (புறநா. ௨௦௩: ௯ - ௧௧), "இளைபொரு ளில்லான் கொடையே கொடைப்பயன்" (நாலடி. ௬௫) என்பவற்றை இவ்வடிகளின் பொருள் நினைப்பிக்கின்றது.

(பி - ம்.)—1 'களிறொடுநெடுந்தேர்', 'களிறொடுகடுந்தேர்' 2'கடல', 'கடவு'

யெள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.*

திணை - அது ; துறை - வல்லாண்முல்லை.

மாங்குடிகிழார். (ருக

௭. அவன் கருதியபொருள் இகழ்ப்பாலதன்று; எள்ளுதல் - இகழுத

* மு. 'வேந்தன் சீர்சால சிறப்பெடுத் துரைத்தல்' (தொல். புறத்திணை சூ. ரு - ந) எனபதற்கு, 'வேந்தற்குரிய புகழமைந்த தலைமகனை ஒருவற்கு வாக அவன் படையாளரும் பிறரும் கூறல்' என்று பொருள்கூறி, இத மேற்கோள்காட்டி, இது படையாளர் கூற்றென்றும், இதற்கு முடிவேந்த சிறப்பெடுத்துரைத்தலென்ற கூறின் அது பொதுவியலிற் கூறலாகாதெ றுணர்க வென்றும் கூறுவர்.

(ருகச.) மனைக்குவிளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே னெடுந்தகை
நடுகற் பிறங்கிய வுவலிடு பறந்தலைப்
புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறூர்க்
ரு குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து
1 நிறையழிந் தெழுதரு தானைக்குச்
சிறையுந் தானேதன் னிறைவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஐயூர்முடவனார். (ருகரு

க. "மனைக்கு விளக்க மடவாள்" நான்மணி. கoச.

உ. முனை - போர். வென் - வெற்றி.

ங. நடுகல் மிகுந்த பறந்தலை, உவலிடுபறந்தலையெனக் கூட்டுக. உவலி தழைகளைப்பெய்த. பறந்தலை - பாழ்பட்ட இடம்.

ச. புல்லியகொட்டையையுடையநெல்லி. வன்புலம்-குறிஞ்சியுமுல்லையு

ரு. குடிமக்களுளொருவனும் தானே; மன், உம், அசைநிலை.

சு. நிறை - நிறுத்தப்படுதல்; "நிறையருந்தானை" சிலப். உரு : களஅ.

எ. சிறை - காவல். இறைவிழுமமுறின் - அரசன் துன்பமுற்றால்; "வே துவிழுமுறவே" புறநா. ருகசு:கஉ.

(பி - ம்.)—1 'நிறையறிந் தெழுந்தரும்', 'நிறையறிதெழுதரு'

(௩௧௫.) உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்
கடவர் மீது மிரப்போர்க் கீயு
மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி
யில்லிறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போலத்
தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்றதன்
கான்றுபடு கனையெரி போலத்
தோன்றவும் வல்லன்றான் தோன்றுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

நெடுமானஞ்சியை 1 ஔவையார். (௩௧௫)

௩. மடவர்-அறிவில்லார் (**புறநா.**௧௦௬:௪.) நெடுமானஞ்சி-ஒரு தலைவன்.

௨ - ௩. கடவர் - படைவீரர் முதலியோர். மீதும்-மேற்பட்டும். ஈயுமஞ்சி. 'மடவர் மகிழ்துணை' என்பது, "பாணரொக்கல" (**திருச்சிற்.** ௪௦௦) என்பது போல்வது.

௪ - ௫. அவன் வீட்டின் இறப்பிற் செருகப்பட்ட தீக்கடைகோலைப் போலத்தன்வலி வெளிப்பட வேண்டாத காலத்து அடங்கியிருக்கவும் வல்லன்.

௫ - ௭. ஞெலிகோலாலே கக்கப்பட்டுத் தோன்றுகின்ற காட்டுத்தீயைப்போல வெளிப்படத்தோன்ற வேண்டிய காலத்துத்தோன்றவும் வல்லன்.

(பி - ம்.)—1 'ஔவையாரரள்'

(௩௧௬.) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் 1 வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி
னாட்செருக் 2 கனந்தர்த் துஞ்சுவோனே
யவனெம் 3 மிறைவன் யாமவன் பாணர்
நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்த
னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்

௧. கள்ளினைவாழ்த்தி: **புறநா.** ௨௯௭: ௬.

௨. சீத்தல்- தூத்தல்; பெருக்கல; "மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்றில்" (**புறநா.** ௨௪௭: ௪); "மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றில" **பெரும்பாண்.** ௪௯௭.

௩. நாட்செருக்குஅனந்தர்-விடியற்காலத்துக் கள்ளைக்குடித்த மயக்கத்தால்.

௧ - ௪. காட்டு-செத்தை; "துடைப்பந்துகட்காட்டுப்புலலிதழ்", "காட்டுக் கனைந்து" (**ஆசார.** ௪௫, ௪௬.) ஒடு, அசை. தூவாதமுன்வாயிலினிடத்தே தானுண்டகள்ளைவாழ்த்தி நாட்கால அனந்தரால் துயிலவோன்; "முன்றிற்கிடந்தபெருங்களியாளர்" (**புறநா.** ௩௧௭:௨.) தூங்குவோனாகிய அவனே எம்தலைவன்.

௫ - ௬. நேற்றுவந்த விருந்தினரை உபசரித்தற்காகத் தன்பழைய வாட்படையை ஈடாகவைத்தான். இன்று - இன்றைத்தினம்.

(பி - ம்.)—1 'வாழ்த்திகள்ளின்...தசீயா' 2 **'களந்தரத்துஞ்சு'** 3 **'இறையவன்'**

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்
[1] டீவதி லாள னென்னாது நீயும்
[2] வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்
கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்
[3] சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக
சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கள்ளிற் [4]கடையத்தன்வெண்ணாகனார். (௩௱௧௬)

௭. பணையம் - ஈடு. ௮. ஈயாதவனென்று கருதாமல் நீயும்.

௯. பூங்கொடிபோன்ற இடையையுடைய நின்விறலி விளங்கிய அணிகலத்தை அணியவும்; வள்ளி - பூங்கொடி.

* மூ "மறவன் ஆரமரோட்டல் கூறியது" என்பர்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௫-௩.

(பி - ம்.)—1 'ஈதலிலாளன்' 2 'வள்ளியலகு விளங்கிழை' 3 'சென்று நாசிவந்து மேவருசிறுகண்', 'செறுவர்சிவந்து' 'செறுநர்சிவந்து' 4 'கடையத்தனார் வெண்ணாகனார்'

(௩௱௧௭.) வெண்வேல்................நது
முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளற்
கதளுண்டாயினும் பாயுண் டாயினும்
யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே
வேட்கை மீளப... ....
.......................கு மெமக்கும் பிறர்க்கும்
யார்க்கு மீய்ந்து [1] துயிலேற் பினனே.

திணையும் துறையும் அவை.

[2] வேம்பற்றூர்க்குமரனார். (௩௱௧௭)

௨. முன்வாயிலிற் படுத்துக்கிடந்த மிக்க களிப்பினையுடையானுக்கு.

௩. அதள் - தோல். இதிற் சிலசாதியார் படுத்தல இயல்பு; அது, "மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி" (பெரும்பாண். ௮௯), "உழையதட்பள்ளி, யுவலைக்கண்ணி வன்சொ லிளைஞர்" (மதுரை. ௩௱௧௦ - ௧௧) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

௪. வல்லே - விரைவாக.

௭. துயிலேற்பினன் - துயிலேற்றலையுடையான். ஆதலால் அக்களியாளனுக்கு யாதுண்டாயினும் வல்லே கொடுமினென்க.

(பி - ம்.)—1 'துயலேற்பினனே' 2 'வேப்பத்தூர்க்குமரன்'

(௩௧அ.) கொய்யடகு வாடத் தருவிற குணங்க
மயிலஞ் சாயன் மாஅ யோளொடு
பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே
மனையுறை குரீஇக் கறை [1] யணற் சேவல்
பாணர் [2] நரம்பின் சுகிரொடு வயமான்
[3] குரற்செய் பீலியி னிழைத்த குடம்பைப்
பெருஞ்[4] செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்துதன்
புன்புறப் பெடையொடு வதியும்
யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெருங்குன்றூர்கிழார். (௩௧அ)

---

௧. கொய்த இலைக்கறிகள் வாடவும் கொண்டுவந்த விறகு உணங்கவும்.

௨. மாஅயோள் - மாமை நிறத்தினை யுடையவள்; மனைவி. மாமை - அழகிய நிறம்; "மாமைக்கவினே" ஐங்குறு. ௩௫, ௪0௩, ௧௩௪.

௩. பசித்தன்று - பசித்தது; ஊர்பசித்தது.

௪. கழுத்திற் கறுப்பினையுடைய ஆண்குருவி; "உள்ளிறைக் குரீஇக் காரணற் சேவல்" நற். ௧௮௧.

௫. வயமான் - சிங்கம். ௬. செய்குடம்பை - கூடு.

௭. நெல்லினரிசி - நெல்லொடு கூடிய அரிசி. ஆர்ந்து - உண்டு.

௮. வாடிய ஆம்பற்பூப்போன்ற சிறகுடைமையாற் புன்புறப் பெடை யென்றார்; "புன்புறப் புறவின் கணநிரை" பதிற். ௩௧ : ௧௧.

௪ - ௮. "ஆம்பற் பூவின் சாம்ப லன்ன, கூம்பிய சிறகர் மனையுறை குரீஇ, முன்றி லுணங்கல் மாந்தி மன்றத், தெருவினுண்டாது குடைவன ஆடி, யில்லிறைப் பள்ளித்தம் பிள்ளையொடு வதியும்" குறுந். ௪௬.

௯. யாணர்த்து - புதுவருவாயினையுடையது. வேந்து - பகை வேந்தன். விழுமுறின் = விழுமமுறின் - துன்பமுற்றால்; "தன் னிறைவிழுமுறினே" புறநா. ௩௧௪ : ௭.

(பி - ம்.) — 1 'யணற செலலப், பாண' 2 'நரம்பிசைகீரொடு' 3 'குரசை பீலியினிளமை மூத்தகுடம்பை', 'குரசெய்பீலியினிமைமூத்த', 'பூத்த' 4 'செய் செல்லின்'

(௩௧௯.) பூவற் படுவிற் கூவற் [1]றோண்டிய
செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறின்
முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி
[2]யாங்கஃ டுண்டென வறிது மாறின்று
படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்
[3]புறவு மிதலு மறவு முண்கெனப்
பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனால்
முயல்சுட்ட வாயினுந் தருகுவேம் [4]புகுதந்
[5]தீங்கிருந் தீமோ முதுவாய்ப் பாண
கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி
புன்றலைச் சிறாஅர் கன்றெனப் பூட்டுஞ்
சீறூர் மன்ன னெருநை ஞாங்கர்
வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்
பாடினி மாலை யணிய
வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்கனார். (௩௧௯)

௧. பூவல் - செம்மண். படு - மடு. தோண்டிய - தோண்டுதலாலுண்டாகிய; "களர்ப்படு கூவற் றோண்டி" (**புறநா.** ௩௧௧: ௧); "பூவல்-செம்மண்; பூவற் படுவிற் கூவற் றோண்டிய வெள்ளூர் புறத்திலும்" சிலப். ௧௯: ௩ - ௯. **அடியார்.**

௨ - ௩. பெய்த சாடி. ௪. அந்நீர் மாசிலலாதது.

௫. படலை - தழை; படலுமாம். உணங்கல் தினை - உலர்ந்த தினை.

௬. இதல் - ஒருவகைப் பறவை; "இதல்கவர்ந்துண்டென" (**புறநா.** ௩௨0: ௧௧); "இதன்முட்டெசெந்நினை, நெருங்குகுலைப்பிடவம்" (**அகநா.** ௨௩: ௩.) **அறவும்** - மிகவும்.

௭. பொழுது எல்லின்று - சூரியன் ஒளிமழுங்கியது; "ஏகுதிமடந்தை யெல்லின்று பொழுதே" **நற்.** ௨௬௪.

௯. இருந்தீமோ - இரு. முது - பேரறிவு; "முதுவாயிரவல" **புறநா.** ௪௮, ௧௮0; **பதிற்.** ௬௬.

௧0. ஆமான்கன்றை. ௧௧. புன்றலை - சிவந்த தலை.

௧௨. மன்னன், எழுவாய். நெருநை ஞாங்கர் - நேற்று.

௧௩. பகைமேற்சென்றனன். ௧௪. பாடினி - பாணிச்சி.

௧௫. வாடாத்தாமரை - பொற்றாமரைப்பூ; "எரியகைந் தன்ன வேடிறாமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி" (**பொருந.** ௧௫௯ - ௬0); "பைம்பொற் றாமரை பாணர்ச் சூட்டி" **பதிற்.** ௪௮.

௧௪ - ௫. **புறநா.** ௧௧: ௧௧ - ௭ ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி-ம்.)—1 'றொடிய' 2 'யாகஃ டுண்டெடன', 'யாறுஃடுண' 3 'மறவுமுணடெனப்', 'புறவுமீதலு' 4 'புகுநரீங்கிரு' 5 'ஈங்கிருந்தீமே', 'இருந்தீரேமுது'

(௩௨0.) முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப்
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழற்
கைம்மான் வேட்டுவன் கனைதுயின் மடிந்தெனப்
பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்
தீர்தொழிற் றனிக்கலை [1] திளைத்துவிளை யாட
வின்புறு [2] புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே
பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவது
மில்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து
மானதட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி
கானக் கோழியோ டிதல்கவர்ந் துண்டென
வார நெருப்பி னார னாறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவள் ளூர
மிரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்
தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது
வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்று

க. முஞ்ஞை - முன்னை. முசுண்டை - முசுட்டைக்கொடி. பம்பி - பரவி.

௩. கைம்மான் வேட்டுவன் - யானைவேட்டையாடுபவன்; "ஆனைவேட்டுவ னானையும் பெறுமே" (புறநா. உகச: ச.) கனை - மிகுதி. துயின் மடிந்தென - தூங்க.

ச. பார்வை - பார்வை மிருகம்; மிருகங்களைவேட்டையிலகப்படுத்துவதற் காக வளர்த்துப்பழக்கஞ்செய்யப்படுவது (பெரிய. கண்ணப்ப. ௩.) பிணையை.

ரு. தொழில் தீர்ந்த ஆண்மான். சு. மான்களின் சேர்க்கையை.

சு - கூ. கணவனெழுதற்கும் கலை பிணையினின்றுந் தீர்தற்குமஞ்சி மனை யோள் புடைபெயர்ந்து நடவாமையால், ஒலித்தல், கானக்கோழிமுதலியவற் றின் றொழில்.

க0. மான்றோலிலுலர்த்திய தினையாகிய உணவை.

கக. இதல் - ஒருவகைப்பறவை; புறநா. ௩கக: சு-ஆம்அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஉ. ஆரம். சந்தனம். ஆரல் - ஒருவகைமீன்.

க௩. தடிவு - தடிதல்; அறுத்தல. தடி - துண்டமுமாம். வள்ளூரம் - இறைச்சி; "முழூஉவள்ளூரம்" புறநா. உசகூ: உ.

கச. கரியபெரிய சுற்றத்தாருடன் ஒருங்குண்டு.

கரு. தங்கிச்செல.

கசு. கூழ் - பொருள்; "படைகுடி கூழமைச்சு" குறள், ௩அக.

(பி - ம்.)—1 'திளைத்து விளையாட' 2 'புணரா நிலை'

மருகா தியும் வண்மை
[1] யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வீரைவெளியனார். (௩௨௦

கஅ. உரை - புகழ். (கஅ) ஊர்க்குச் (கரு) செல்.

(பி - ம்.)—1 'உரை சொல்'

(௩௨௧.) பொரிப்புறப் பூழின் போர்வல் [1] சேவன்
மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெட்
[2] சுளகிடை யுணங்கற் செவ்வி [3] கொண்டுடன்
வேனிற் [4] கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன
குடந்தையஞ் செவிய கோட்டெலி யாட்டக்
கலியார் வரகின் பிறங்குபீ ளொளிக்கும்
வன்புல வைப்பி னதுவே சென்று
தின்பழம் பசீஇ..............னனே பாண
வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்
செருவெங் குருசி லோம்பு மூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார். (௩௨௧

க. பொரி - புள்ளி. பூழ் - குறும்பூழ்ப்பறவை.

உ. மேந்தோல் - மேலேயுள்ளதோல். வெள்ளெள் - வெள்ளைநிறமுள்ள ஒருவகை எள்.

௩. உணங்கல் - உலருகின்ற வெள்ளெள்ளை; செவ்வியுணங்கலை. கொண்டு உடன்.

ச. செய்யுளிடத்து, காலத்தை அடையாக அடுத்துவருமொழி இன, தைக்காட்டாததற்கு மேற்கோள்; நன்-மயிலை. சூ. ௪௱: நன்-வி. சூ. ௪௦க இ - வி. சூ. ௩௧௨ - உரை.

ரு. குடந்தை - வளைவு; "குடந்தையஞ் செவிய கோட்பவ ரொடுங்கி" அகநா. உ௮௪. கோடு - கரை. ஆட்ட - அலைத்தற்கு. சேவல் எலியை அலைக்க

௬. பீள் - கரு. வரகின் பீளிற் சேவல் ஒளிக்கும்; பீளென்றது கதிர் போரை.

க0. செருவெங் குருசில் - போரை விரும்புதலையுடைய தலைவன்.

(பி - ம்,)—1 'செலவன' 2'களகிடை' 3'கொண்டென' 4 'வேனிற்கொண் டென'

(௩௨௨.) [1] உழுதூர் காளை யூழ்கோ டன்ன
கவைமுட் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்
புதுவர கரிகாற் கருப்பை பார்க்கும்
புன்றலைச் சிறாஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்
பெருங்கட் குறுமுயல் கருங்கல னுடைய
[2] மன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னெந்திரஞ் சிலைப்பி [3] னயல
திருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்
டண்பணை யாளும் வேந்தர்க்குக்
கண்படை யீயா வேலோ னூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர்கிழார். (௩௨௨)

---

௧. காளையின் செவ்வியழிந்த கொம்பையொத்த.

௨. பொருந்தியவர் சிறூர்.

௧-௨. கள்ளியின் முள்ளுக்குக் கோடு உவமை; "குண்டைக் கோட்ட குறுமுட் கள்ளி" **அகநா.** ௧௮௪: ௮.

௩. வரகு அரிகால் - வரகம்பயிரின் அரிந்த தாள் . கருப்பை - எலியை; " வேலிக்கருப்பை பார்க்கும் " **புறநா.** ௩௨௪: ௭.

௩ - ௪. எய்தசிறூர் முழங்குவராயின்.

௫. முயல், எழுவாய். கருங்கலன் - மண்ணாற் செய்யப்பட்ட அடிசிற் பாண்டம்.

௬- ௯. "தாமயிர்க் குறுந்தா ணெடுஞ் செவிக் குறுமுயல், புன்றலைச் சிறாஅர்மன்றத் தார்ப்பிற், படப்பொடுங் கும்மே " **புறநா.** ௩௩௪ : ௨ - ௪.

௭. எந்திரம் - ஆலை , " கரும்பி னெந்திரம்" **ஐங்குறு.** ௫௫.

௮. சுவல் - பிடர். ௯. தண்பணை - மருதநிலத்தைச்சார்ந்த ஊர்கள்.

(௰) ஊர் (௬) வன்புலத்ததுவே.

(பி - ம்.)—1 'உழுதூர்க்காளை' 2 'முன்றின் றபாயும்' 3 'அயலினிருஞ்சுவலி...யானை பிறழுமாங்கட்'

(௩௨௩.) புலிப்பாற் [1] பட்ட வாமான் குழவிக்குச்
சினங்கழி மூதாக் கன்றுமடுத் தூட்டுங்
கா..க்

௧, புலியினிடத்தே அகப்பட்ட ஆமானினது கன்றினுக்கு.

௨. மூதா - முதியபசு. மடுத்து - சேர்த்து.

(பி - ம்.)—1 'பட்ட விரமான்'

குள்ளியது சுரக்கு மோம்பா வீகை
ரு வெள்வே 1 லாவ மாயி னொள்வாள்
கறையடி யானைக் கல்ல
துறைகழிப் பறியா வேலோ னூரே.

....

..................................டார்கிழார். (கூஉ

ச. சுரக்கும் - இடைவிடாமலளிக்கும்.

ரு - எ. 'பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவும்' என்பதற்குத் தத்தம்பொ ருணர்த்தாது பெயர்ந்த நிலைமையையுடைய சொல்லான் வருஞ்செய்யு மெனப் பொருள்கூறி, "ஒள்வாட்......வேலோனூரே" என்புழி, வேலோனெ பது வேலையுடையோனென்னும் பொருள் பெயர்ந்து ஒருபெயர்த்தன்மையா நின்றது" என்பர்; தொல். எச்ச. சூ. ருகூ - ந; இ - வி. சூ. கூஎ0-உரை.

(பி - ம்.)— 1' ஆப

(கூஉச.) வெருக்குவிடை யன்ன 1 வெருணோக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் 2 வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை 3 யுடையின் சுரையுடை வான்மு
ரு ளூக நுண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் 4 குலாவரக் கோலிப்
பருத்தி 5 வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்

க. வெருக்குவிடை - காட்டுப்பூனையின் ஆண். கயந்தலை - மெலலியதலை வெருகினை விடையென்று கூறுவதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். மரபு. (சுஅ. பேர்.

உ. கயவாய் - மெலலியவாய். உ - கூ. கயவாய்மகார்.

ச. சிறியஇலைகளையுடைய உடைமரத்தின் உட்டுளைபைடைய வெள்ளி முள்ளை; "உடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித், தாமேயாண்ட" புறநா கூசுகூ: உ - கூ.

ரு. ஊகநுண்கோல - ஊகம்புலலின் ஈர்க்கில.

ச - ரு. உடைமுள்ளை ஊகங்கோலிற் கோத்த அம்பினைஉடையராய்.

சு. வலார் - வளார்; மலாரெனவழங்கும். குலாவர - வளைய.

எ. தொல். எச்ச. சூ. கஎ - ந. மேற்.

கூ - எ. "ஆர்நாரின் றிண்கயிற்று லமைச்சிறுகோல் வளைத்தவில்லுங், கூ வாய்முண் ணுனிபதித்த கோற்கோலுங் கைக்கொண்டு, கார்மேனி மைந்தரொ கான்புகுந்து கொடுவிலங்கி, னேர்வாய்மென் குருளைபல வெய்தல் செய்தாஎ

(பி - ம்.)—1 'வெருணோக்குக்' 2 'வேட்டுவன்' 3 'உடையினை சுரையடை வானஞ்சுநுண்கோற்' 4 'குலா புறக்' 5 'வேலி கரு பலிப்பார்க்கும்'

புன்புலர் தழீஇய வங்குடிச் சீறூர்க்
குமிழூண் வெள்ளை [1] பகுவாய் பெயர்த்த
கo [2] வெண்காழ் [3] தாய [4] வண்காற் பந்த
ரிடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்
பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம்படு தானை வேந்தற்
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.*

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலத்தூர்கிழார். (௩உச)

விளையாட்டால்" (சீகாளத்திப். கண்ணப்ப. உகூ) என்பது இவ்வடிகளின் பொருளை ஒருவாறு தழுவிவந்திருத்தல காண்க.

எ - அ. "பருத்திவேலிச் சீறூர்" புறநா. உகூகூ: க.

கூ. குமிழூண் வெள்ளை - குமிழம்பழத்தை உண்ணும் வெள்ளாடு.

கo. காழ் - கொட்டை. தாய - பரந்த. பந்தரின்கீழ்.

கக. இடையன்:(புறநா. ௩௩க: ச - ரு.) பொத்திய - மூட்டிய.

கஉ. நாண் - மானம். கச. உலக்கும் - இறக்கும்.

(கஉ) நெடுந்தகை (கச) துணை.

* ம. வேந்தற்குத் துணையாகச் செல்வோரைக் கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ரு - ந.

(பி - ம்.)—1 'மதுவாய்', 'மறுகுவாய்','மறுவாய்' 2 'வெண்காழ்ப்பத்த ரிடை' 3 'காய' 4 'வன்காழ்ப்பந்தர்'

(௩உரு.) களிறுநீ றாடிய விடுநில மருங்கின்
வம்பப் பெரும்பெயல் வரைந்துசொரிந் திறந்தெனக்
குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறு கிளைத்திட்ட கலுழ்கண் ணூறன்
ரு முறையி னுண்ணு நிறையா வாழ்க்கை

க. நீறு - புழுதி; "நீறடங்கு தெரு" (சிறுபாண். உoக); "காம்பைப் படுநீறுடி" பெரும்பாண். கூ௩.

உ. வம்பப்பெரும் பெயல்-புதியமழை; "வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே" (குறுந். சுசு.) இறந்தென - போக.

௩. குரால் - ஒருவகைப்பசு; கோட்டானுமாம்.

ச. சேற்றைத் தோண்டுதலாலுண்டாகிய கலங்கியஊறல்நீரை; "மணற் கிளைக்க நீரூறும்" திருவள்ளுவமாலை, ௩க.

ரு. "ஊண்முறையூட்டும்" புறநா: ௩௩க: அ.

[1] முளவுமாத் தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவ
ருடும்பிழு தறுத்த [2] வொடுங்காழ்ப் படலைச்
சீறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுநிண நாற்ற
மறுகுடன் கமழு மதுகை மன்றத்
தலந்தலை யிரத்தி [3] யலங்குபடு நீழற்
கயந்தலைச் சிறாஅர் கணைவிளை யாடு
[4] மருமிளை யிருக்கை யதுவே வென்வேல்
வேந்துதலை வரினுந் தாங்குந்
தாங்கா வீகை நெடுந்தகை யூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார். (௩உரு

சு. முளவுமா - முள்ளம்பன்றியை; தொலைச்சிய - கொன்ற; "முளவுமா வல்சி" (ஐங்குறு: ௩சுச), "முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை' மலைபடு. கஎசு.

ச - சு. "கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல், வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி" புறநா. ௩௩க: க - உ.

எ. உடும்பிழுது - உடும்பினது நிணத்தை; "உடும்பின் விழுக்கு நிணம்" (புறநா. ௩உசு: ௯ - கO.) அறுத்த உடும்பிழுதையென்க; ஒடுங்காழ்ப்படலை- ஒடுமரத்தின் கழிகளாலாகிய கட்டுக்கதவு; படலுமாம். ஒடு - ஒருவகை மரம்; "ஒடுமரக்கிளவி" தொல். உயிர். சூ. சுO.

அ. முன்றிலில். கூறுசெய்திடுமார்-பிறர்க்குப் பகுத்துக் கொடுப்பாராய்.

கO. மன்றத்து - பொதுவிடத்துள்ள.

௯-கO. "நெய்ந்நறைக் கொளீஇய, மங்குன் மாப்புகை,மறுகுடன் கமழும்" புறநா. ௩உ௯: ௩ - ச.

கக. அலந்தலை: "அலந்தலைமராமும்" (சிலப். கக: எரு.) இரத்தி- இத்தி மரம்; இலந்தையுமாம்; அலங்குதல - அசைதல். நீழலில்.

கO - கக. "இரத்தி நீடியவகன்றலை மன்றம்" புறநா. ௩ச: கஉ.

கஉ. வேட்டுவர்: புறநா. ௩உச: க - எ.

க௩. மிளை - காவற்காடு; புறநா. ௩உசு: எ.

கச. அரசன் தன்னிடத்தே வந்தாலும் தாங்குதற்குரிய.

கச - ரு. "வரகுகடனிரக்கு நெடுந்தகை, யரசுவரிற்றுங்கும் வல்லாளன் னே" புறநா. ௩உஎ: எ - அ.

(கரு) ஊர் (க௩) இருக்கையது.

(பி - ம்.)—1 முழவுமா தொலைச்சிய' 2 'கொடுங்காழ்', 'தொடுங்காழ்' 3 'இலங்குபடு' 4 'அருமுனை'

(௩௨௬.) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகி
னிருட்பகை வெரீஇய நாகிளம் பேடை
யுயிர்நடுக் குற்றுப் [1] புலாவிட் டரற்றச்
சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுநள் ளெழுந்த
பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்
[2] கவிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் [3] றணியு
[4] மருமிளை யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச் சிறாஅர் சேட்புலம் படராது
[5] படமடைக் கொண்ட குறுந்தா ளுடும்பின்
விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டோராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனு

---

௧. வேலியைச் சார்ந்துள்ள காட்டுப்பூனையால; பார் நடை வெருகு-தான் கவர்ந்துகொள்ளுதற்குரிய கோழிமுதலியவற்றைப் பார்த்து மெல்ல நடத்தலை யுடையவெருகு; "வெவ்வாய் வெருகினைப்பூசை யென்றலும்" (தொல். மரபு. சூ. ௬௮) என்பதையும், 'படப்பை வேலியும் புதலும்பற்றி விடக்கிற்கு வேற் றுயிர்கொள்ளும் வெருகு' என்னும் அதன் பேராசிரியருரையையும் பார்க்க.

௧ - ௨. வெருகாகிய பகைக்கு அஞ்சிய கோழிப்பேடை, எழுவாய்.

௩. புலா - புலாவை ; வாயிலுள்ள தசையை அகநா. ௭௯: ௧௪.

௪. சிறை - பக்கம். செற்றை - சிறுதூறு ; "செற்றைவாயில்" (பெரும் பாண். ௧௪௯.) புடையுநள் - அடித்துத் தூத்தலையுடையளாய்.

௫. பருத்திப்பெண்டின்-பருத்திநூற்கும் மங்கையின்; "பருத்திப் பெண் டின்பனுவலன்ன" (புறநா. ௧௨௫: ௧.) விளக்கத்தாற்காணப்பட்ட.

௬. கவிர்ப்பூ - முள்ளுமுருங்கைப்பூ. சேவலின் - ஆண்கோழிபால; "கவி ரலர் பூத்தசென்னி வாரணம்" (கல். பாயிரம். ௨.) தணியும்-நீங்கும்.

(௨) கோழிப்பேடை (௬) அச்சநடுக்கந்தணியும்.

௭. "அருமிளையிருக்கையதுவே" புறநா. ௩௨௫: ௧௩.

௮. சேட்புலம் - நெடுந் தூரமாகிய இடம்.

௧௦. விழுக்காகியநிணம்; விழுங்குதற்குரியநிணமுமாம்; "விழுக்கொடு வெண்ணஞ்சு" (சீவக. ௧௫௮௪.) விதவை - கூழ்.

௯ - ௧௦ : பெரும்பாண். ௧௩௨ - ௩.

௧௧. யாணர்-புதிது. நல்லவை - நலல உணவுகளை. ஓராங்கு-ஒருபடியாக.

௧௨. கிழவன் - தலைவன்.

௯-௧௧. "உடும் பிழுதறுத்தவொடுங்காழ்ப்படலைச், சீறின் முன்றிற் கூறு செய்திடுமார், கொள்ளிவைத்த கொழுநிணநாற்றம்" புறநா. ௩௨௫: ௭ - ௯.

(௭) மனைவியும் (௧௨) விருப்பினள்.

(பி - ம்.)—1 'புலா விட்டியாற்றச்' 2 'கதிர்ப்பூ' 3 'தணிவும்' 4 'அரு முனை' 5 'படபடைக்கொண்ட'

மருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பெருஞ்சமத்
தண்ணல் யானை யணிந்த
கரு பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.

1 **தண்காற் பூட்கொல்லனார்.** (௩௨௬

கரு. ததைய - சிதைய; "அருஞ்சமஞ்சிதையத்தாக்கி (புறநா. ௭௨: அ) "ததைந்த காஞ்சியொடு" பதிற். ௨௩: ௧௧.

கரு. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். ௧௪ - ரு. புறநா. ௩௩௪: அ - ௧௦.

(பி - ம்.)—1 'தண் காற்......பொற கொலலனார்', 'முடக்கொல்லனார்' 'தங்கான்றுட கோலலை', 'தங்கால தாட கோவலனார்'

(௩௨௭.) எருது காலுறாஅ திளைஞர் கொன்ற
1 சில்விளை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண 2 ருண்டுகடை தப்பலி
ரு னொக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன்னூர்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
3 வரகுகட னிரக்கு நெடுந்தகை
யரசுவரிற் றுங்கும் வல்லா ளன்னே.*

திணையும் துறையும் அவை.

.... (௩௨௭)

க. கடாவிடுதலின்றி இளைஞரடித்த; "எருதுகாலுறாஅது" என்பது தொல். மொழி. சூ. அ - இளம். மேற்கோள்.

௨. சில்விளை - சிலவாகவிளைந்த. குப்பை - பொலி.

௩. தொடுத்தகடவர்க்கு-தன்னைவளைத்துக்கொண்ட கடன்காரர்களுக்கு; "தொடுத்துணக்கிடப்பினுங் கிடக்கும்" (புறநா. ௧௫௬: ௪.) கொடுத்த மிச்சில- கொடுத்து மிஞ்சியவரகை.

௪. கடை - வாயில்.

ரு. ஒக்கல ஒற்கம் சொலிய - சுற்றத்தாருடைய வறுமையை ஒழித் தற்கு; 'ஒற்கம்' என்னு முரிச்சொல வறுமையாகிய குறிப்புணர்த்துவதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௬௪ - சே; ஷை ஷை ஷை ௬௨ - ந; இ - வி. சூ. ௨௮௧ - உரை.

௭ - அ. "வேந்துதலை வரினுந் தாங்கும், தாங்கா வீகை நெடுந்தகை" புறநா. ௩௨௫: ௧௪ - ரு.

* மு. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'புல்லாவாழ்க்கை வல்லாண் பக்கம்' (தொல் புறத்திணை. சூ. ௧௭ - இளம்) என்பதற்கும், 'அரும்பகை தாங்கு மாற்றல' (ஷை ஷை ஷை ௨௧ - ந) என்பதற்கும் மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'சில்விளை' 2 'உண்டுகன...தலொற்கஞ்' 3 'வரகுகடனீர்க்கு'

(௩உஅ.) ......டைமுதற் புறவு [1] சேர்ந்திருந்த
புன்புலச் சீறூர் நெல்விளை யாதே
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா
மிரவன் மாக்களுக் [2] கீயத் தொலைந்தன
......................டமைந் தனனே
யன்ன னாயினும் [3] பாண நன்றும்
[4] வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளூறை தொட......
களவுப் புளியன்ன விளை....................
..............................வா னேன்கொழுங்குறை
கொய்குர லரிசி யொடு நெய்பெய் தட்டுத்
துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ
றுண்டினி திருந்த பின்..........................
..............................தருகுவன் மாதோ
[5] தாளிமுத னீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை
முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற்
சீறூர் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

[6] **திணையும் துறையும் அவை.**

பங்கு.............................. (௩உஅ)

க. புறவு - முல்லைநிலம். உ. புன்புலம் - புன்செய்.

௩ - ச. "வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா, மிரவன் மாக்க ளுணக் கொளத் தீர்ந்தென" **புறநா.** ௩௩௩: கூ - கo.

எ. "குடப்பாற் சிலவுறை" **புறநா.** உஎகூ: ரு.

அ. களவுப்புளி - களாப்பழத்தின் புளிப்பு. கo. குரல - கதிர்.

கச. தாளி - ஒருவகைக் கொடி. (கரு) செலின் (க௩) தருகுவன்.

(பி - ம்.)—1 'சோர்ந்திருந்த' 2 'ஈயாததா...டமைந்த' 3 'மன்ன' 4 'வெள்ளத்திடும்' 5 'தா ழ் பு ந ெ' 'இதுவுமது'

(௩உகூ.) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறூர்ப்
புடைநடு கல்லி னாட் [1] பலி யூட்டி
[2] நன்னீ ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇய

க. வீட்டிலட்ட கள்ளையுடைய; "இல்லடுகள்ளின்றேப்பி பருகி" **பெரும்பாண்.** கசஉ.

உ. நடுகலலிற்கு விடியற்காலப் பலியையூட்டி.

௩. நறை - தூபம்; "நறையும் விரையும்" (**குறிஞ்சி.** எ). கொளீஇ - கொளுத்துதலால் ; சேர்த்தலால.

(பி - ம்.)—1 'பலியூட்டி நெய்ந்நறை' 2 'நன்னராட்டி'

மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
றரவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க்
கருகா தீயும் வண்மை
யுரைசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனர். (௩௨௯)

---

௪. மங்குல் - மேகம். உடன் - ஒருங்கு.

௫. முனை - முதன்மை. ஊர் இருக்கையை யுடையதாயினும்.

௬. அரவுறையும் புற்றைப்போலவது ஊர்; "நல்லராவுறையும் புற்றம் போல" (புறநா. ௩௦௯: ௩.) ஊர் அணுகுதற்கரியதென்றபடி.

௭ - ௯. ம. புறநா. ௩௨௦: ௧௬ - ௮; ௩௯௭: ௮.

* ம. கல்நட்டுக் காலகொண்டதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. ௫ - ந.

---

(௩௩௦) வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
வேந்து[1] வாள் வலத்த னொருவ னாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
காழி யனையன் மாதோ வென்றும்
பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
புரவிற் காற்றாச் சீறூர்த்
தொன்மை [2]சுட்டிய வண்மை யோனே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கணக்காயனர். (௩௩௦)

---

௧. முனை - சண்டை. நெரிதர - நெரிய.

௩. அப்பகைவர் சேனையானது தன்னைக் கடந்துவராதபடி தடுத்தலால்.

௪. ஆழி - கரை. ௩ - ௪. குறள், ௯௮௯, பரிமேல். மேற்.

௫. வாரி - வருவாய்.

௬. புரவு - இறையிலிநிலம்; புறநா. ௨௬: ௯; ௩௭௯: ௬.

* ம. வஞ்சித் திணைத்துறைகளுள், "வருவிசைப்புனலைக் கற்சிறைபோல ஒருவன்றாங்கிய பெருமை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ ௭ - இளம்; ௸ ௸ ௸ ௮ - ந.

(பி - ம்.)—1 'வாள் வல்லத்தன்', 'வல்லத்தன்' 2 'சூடியவன்மை'

(ஙஙக.) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறூர் மதவலி
நணிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலைச் சிறுதீ ஞெலியுங்
கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பி
னில்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினும் மிகப்பல ரென்னா
[1] நீணெடும் பந்த ரூண்முறை யூட்டு
மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில
வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதினிற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துகுக்கும்
போகுபலி வெண்சோறு போலத்
[2] தூவவும் வல்லனவன் றூவுங் காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

[3] உறையூர் முதுகூத்தனார். (ஙஙக)

க. இயற்றியவல்லுவர்க்கூவல் - கிணறு ; "வல்லூற் றுவரி தோண்டி" (**பெரும்பாண்.** கள - அ) ; "குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம்" **சிலப்.** உக: காவற்பெண்டுசொல்.

உ. விற்போராகிய உழவுத் தொழிலால் வாழும் வாழ்க்கையையுடைய தலைவன்; "வில்லுழுதுண்மார்" (புறநா. கஎo.) மதவென்பது வலியை யுணர்த் துவதோ ருரிச்சொல; மதவலி - மிக்க வன்மையையுடைய தலைவன்; "மதவலி விடுப்பவேகி" சீவக. உoச.

ங. மிகவறுமையையுற்றானாயினும். ச. ஞெலியும் - கடையும்.

ச-ரு. "இடையன் பொத்திய சிறுதீவிளக்கத்து" (புறநா. ஙஉச: கக.) "இடையன்......ஞெலிகோற்கொண்ட பெருவிறல் ஞெகிழிச் செந்தீ" **பெரும் பாண்.** களரு - அ.

அ. பந்தரில. முறை - வரிசை ; "முறையினுண்ணு நிறையாவாழ்க்கை" **புறநா.** ஙஉரு: சு.

கூ. மகடூஉ - மனைவி ; **புறநா.** ஙஙங: அ.

சு-கூ. "குடநீ ரட்டுண்ணு மிடுக்கட் பொழுதுங், கடனீ ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினுங், கடனீர்மை கையாறக் கொள்ளு மடமொழி, மாதர் மனைமாட்சி யாள்" **நாலடி.** ஙஅஉ.

கூ - கங. **புறநா.** ஙஙச: எ - கக.

(பி - ம்.)—1 'நீணெடுபந்தருண்' 2 'தூஉவும்' 3 'உறையூர்முதுகூற்றன்'

(௩௩௨.) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
[1] யிரும்புற நீறு மாடிக் கலந்திடைக்
[2] குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கு
மங்கல மகளிரொடு மாலை [3] சூட்டி
யின்குர [4] லிரும்பை யாழொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் [5] செல்லினுஞ் [6] செல்லுமாங்
கிருங்கடற் றானை வேந்தர்
பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே.*

திணையும் துறையும் அவை.

7 விரியூர் நக்கனார். (௩௩௨)

---

௩. நீறு - புழுதி. ௪. குரம்பை - சிறுகுடிலின்.

௬. குரல் - மகளிர்இசை. இரும்பை - பெரியபை; யாழுறை. ததும்ப - ஒலிக்க.

௭. படு - மடு. ௧௦. செலவுஆனாது - செல்லுதல்தவிராது.

* ιp. பாடாண்டிணைத் துறைகளுள், 'மாணார்ச்சுட்டியவாண்மங்கலம்' என்பதற்கு இதனைமேற்கோள்காட்டினர் **இளம்பூரணர்** (தொல். புறத்திணை சூ-௩௦); உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள் 'வென்றவாளின்மண்ணல்' என்பதற்கு "ஒன்றெனமுடித்தலான் இருவர்வேற்குஞ் சிறுபான்மை மண்ணுதல கொள்க" என விசேடவுரைகூறி இதனை மேற்கோள் காட்டினர் **நச்சினார்க்கினியர்**; ஷை ஷை சூ. ௧௩.

(பி - ம்.)—1 'இரும்புக நீருமாடிக் கலத்திடை' 2 'குரம்பைக் கூனராக் கினுங் கிடக்கு' 3 'சூடி' 4 'இகும்பை யாழெடுத்தியம்ப', 'இரும்பெயர்' 5 'சொல்லினுஞ்' 6 'செல்லுங்கண்ணுறின்', செலலுமாங்குகடற்றானை' 7 'விரியூகாக்கனார்'

(௩௩௩.) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை
மொக்கு ளன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுய
லுள்ளூர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளுந்

---

௧. உறை - துளி. ௨. மொக்குள் - சேற்றிலெழுந்த கொப்புளம்.

௩. "நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்" **புறநா.** ௩௩௪: ௨; ௩௩௯: ௪.

௧ - ௩. "சிறியிலை நெல்லிக் காழ்கண் டன்ன, குருவிழிக்கண்ண கூரலங் குறுமுயல்" **அகநா.** ௨௮௪: ௧-௨.

௪. புதல் - புதரில்.

தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரி
னுண்கென வுணரா வுயவிற் றாயினுந்
[1] தங்கினிர் சென்மோ புலவிர் நன்றுஞ்
சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா
மிரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்துமா றெதிர்ப்பை பெறாஅ மையிற்
குரலுணங்கு விதைத்தினை யுரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிது [2] புறப்பட்டன் றோவில டன்னூர்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு...............
.... [3] உடும்புசெய்
பாணி நெடுந்தேர் [4] வல்லரோ ரோ
வம்பணி யானை வேந்துதலை வரினு

---

௫. தொள்ளை - துவாரம்; மன்றம் - இரவலர் தங்குதற்குரியது.

௬. உயவு - வருத்தம்.

௭. சென்மோ - செல்லும்; செல்லுமென்னுமேவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம்பெற்றுவந்தது; "வருங்குலங் கேண்மோ" (மணி. ௧௩: ௯௩) என்றாற் போல.

௮. மனையோள் - தலைவி (புறநா. ௩௩௧: ௮; ௩௩௪: ௫.) சென்றதற் கொண்டு - வந்ததனால்.

௧௦. தீர்ந்தென - தீர்ந்தனவாக. குறித்துமாறெதிர்ப்பை - குறியெதிர்ப்பை: "குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது" என்பர் (குறள், ௨௨௧ - பரிமேல்); "கூற்றுங், குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே.....களிறு" முத்தொள்ளாயிரம்.

௯ - ௧௦. "வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லா, மிரவன்மாக்களுக் கீயத் தொலைந்தன" புறநா. ௩௨௮: ௩ - ௪.

௮ - ௧௩. "இலைது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது, தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னு, ணீணெடும் பந்த ருண்முறை யூட்டு, மிற்பொலி மகடூஉப் போலச் சிற்சில,வரிசையி னளிக்கவும் வல்லன்", "மனையோள், பாணரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவு, மூன்னொலி யரவமொடு கைதூவாளே" புறநா. ௩௩௧: ௬ - ௧௦; ௩௩௪: ௫ - ௭.

௧௪. வேட்டக்குடி - வேட்டுவர் வீடு.

௧௫ - ௬. உடும்புசெய்பாணி - உடும்புத்தோலாற் செய்த கைச்சரடு.

௧௭. வம்பு - கச்சு.

(பி - ம்.)—1 'தங்கி நீர்' 2 'புறப்பட னன்றேயிலளே' 3 'உழு மெபு செய்' 4 'வலவரோரே'

மூண்பது மன்னு மதுவே
பரிசில் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... (ஙஙங)

கக. கொண்டது பரிசில் - பகைவரோடு போர்செய்ததற்காக அரசரிடம் பெற்றபொருளே பாணர்முதலியோர்க்கு அவன் கொடுக்கும் பரிசிலாகும்.

(ஙஙச.) காமரு பழனக் கண்பி னன்ன
தூம்பிர்க் குறுந்தா ணெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றத் தார்ப்பிற்
படப்பொடுங் கும்மே.........பின்பு.........
.........................னூரே [1]மனையோள்
பாண ரார்த்தவும் பரிசில [2]ரோம்பவு
மூணொலி யரவமொடு [3]கைதூ வாளே
யுயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த
பொலம்.................. ....ப்
[4] பரிசில் பரிசிலர்க் கீய
வுரவுவேற் காளையுங் கைதூ வானே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழக்கூத்தனார். (ஙஙச)

க. கண்பு-ஒருவகைக் கோரை; "கண்பின், புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின்" (**பெரும்பாண்.** உஉo-உக), "களிறுமாய் செருந்தியொடு கண்பமன் றார்தர" (**மதுரை.** கஎஉ), "கண்பமல் பழனங் கமழ" (**மலைபடு.** சருச), "கண்பகத்தின் வாரணமே" தே. திருஞா. தோணிபுரம், "வண்டரங்க" ங.

உ. **புறநா.** ஙஙங: ங.

ச. படப்பு - படப்பை ; வைக்கோற்போர்.

ங - ச. "புன்றலைச் சிறாஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்......மன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே" **புறநா.** ஙஉஉ : ச - சா.

சா. ஆர்த்த-நிறைய உண்பிக்க; "ஏதிலா ரார த் தமர்பசிப்பர்" **குறள்,** அஙஎ.

எ. ஊணொலியரவம்-ஊணாலுண்டாகிய ஆரவாரம்; "புள்ளிமிழ்ந் தன்ன வூணொலியரவம்" (**புறநா.** கஎங :ங-ச.) கைதூவாள் - கையொழியாள்; "கள் ளுண வாட்டியுங் கைதூவாளே" **புறத்திரட்டிற்**கண்டது இது.

(ரு) மனையோள் (எ) கைதூவாள். கக. காளை - தலைவன்.

அ - கக. "அண்ணல்யானை யணிந்த, பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே" **புறநா.** ஙஉசா: கச- ரு.

(பி - ம்.)—1 'மனையோர்' 2 'ஓம்பும்' 3 'கைத்தூஉவாளே' 4 'பரிசிலர்'

(௩௩௫.) அடலருந் துப்பின்.....................
.......................குருந்தே முல்லையென்
றிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை
கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே
சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிள ரவரையொ
டிந்நான் கல்ல துணவு மில்லை
1 துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை

க. துப்பு-வலி. ௪. "வன்பாலாற் கருங்கால் வரகின்" புறநா. ௩௮௪: ௪.
எ - அ. "இனிப் பலவயினானும்......முடிபின செய்யுளுளெனவே, சில
வயினான் அஃறிணைவிரவாது உயர்திணையானெண்ணி அஃறிணை முடிபிற்றாகலு
முண்டு, செய்யுளகத்து ; உ - ம் : 'பாணன்.......குடியுமில்லை' எனவரும்"
(தொல். கிளவி. சூ. ருக - இளம்); "பலவயினானு மென்றதனாற் சிலவயினாற்
றிணைவிரவாது உயர்திணையானெண்ணி அஃறிணையான் முடிவனகொள்கவென்
பது; உ-ம்: 'பாணன்பறையன்......குடியுமில்லை' எனவரும்" (ஷை ஷை ஷை
ருக - கல்.) "பாணன்......குடியுமில்லை' என......உரையாசிரியர் கூறினரா
லெனின், பாணன் முதலாயினாரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கு
ஏற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான், அவ்வுரை போலியுரை
யென்க ; குடியென்று சுட்டாதவழிப் பாணன்பறையன்றுடியன் கடம்ப
னென்று அந்நாலவருமல்லது குடியில்லையென்றேயாம்" (ஷை ஷை ஷைருக-
சே); "பாணன்பறையன்......குடியுமில்லையென்றது பாண்குடி பறைக்குடி
யெனக் குடியைச்சுட்டிநில்லாதுபாணன்பறையன் எனப்பால்காட்டி நிற்றலான்
உயர்திணைப்பொருள் நின்று அஃறிணை முடிபு கொண்டனவேயாம்" (ஷை ஷை
ஷை ருக - ந); "பாணன் பறையன்......குடியுமில்லை: என்பது உயர்திணை
அஃறிணையான்முடிந்தது ; இவ்வழு யாண்டு அமைக்கப்படுமோவெனின், அது
வழுவாயினன்றே அமைக்கவேண்டுவது; குடியென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்
டியுரைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க" (நன்.மயிலை. சூ. ௩௭௭); "பாணன்
...குடியுமில்லை: என உயர்திணையெண்ணி அஃறிணை முடிபாயினவாய வழு
யாண்டமைக்கப்படுமெனிற் குடியென்பதனைப் பாணன்முதலானோடும் கூட்டி
யுரைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க" (நன் - வி. சூ. ௩௭௮); "பாணன்...
குடியுமில்லை: எனத் திணை விரவாது உயர்திணையானெண்ணி அஃறிணையான்
முடிந்த இவ்வழு யாண்டமைக்கப்படுமோ வெனின், பாணன் முதலாயினாரைக்
குடியென்று சுட்டியவழிக்குடிக்கு ஏற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான்
அமைத்தல் யாண்டையதென்க" (இ - வி. சூ. ௨௯௮ - உரை); "மக்கட்சுட்
டென்புழி......அங்ஙனமுணர்த்திற்றேல், பாணன்......குடியுமில்லை : என்
புழிப்பாணன்முதலியனபோல மக்களென்பது ஆண்டு அஃறிணைச்சொல்லாதல
வேண்டும் ; வேண்டவே, 'அஃதலபிறவே' என அஃறிணைச்சுட்டுப்பெயராற்
கூறுது, 'அவரலபிற' என்றல திணைவழுவாய் முடியுமாதலின் அஃதாசிரியர்
கருத்தன்றென்றொழிக" தொல். சூத்திரவிருத்தி.

(பி - ம்.)—1 'பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென்று'

யொன்னுத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி
யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறெறிந்து வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவி னல்லது
நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

1 மாங்குடிகிழார். (௩௩௫)

௧0. புறநா. ௩0௧: ௬-ஆம்அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௧ - ௨. 'பரவுதல்' என்னுமுரிச்சொல் வழுத்துதலாகிய குறிப்புணர்த்தியதற்குமேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. அ௬ - சே; ஷை ஷை ஷை அ௪ - ந; இ - வி. சூ. ௨அ௧ - உரை.

(பி - ம்.)—1 'மாறு குடிகிழார்'

(௩௩௬.) வேட்ட வேந்தனும் 1வெஞ்சினத் தினனே
2 கடவன கழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்யா
ளொளிறுமுகத் தேந்திய வீங்குதொடி மருப்பிற்
களிறு கடிமரஞ் சேரா சேர்ந்த
வொளிறுவேன் மறவரும் 3வாய்மூழ்த் தனரே
யியவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க
வன்னோ, பெரும்பே துற்றன் 4றிவ் வருங்கடி மூதூ
ரறனிலண் மன்ற தானே விறன்மலை
வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்
தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு
பகைவளர்த் திருந்தவிப் 5பண்பி றாயே.

திணை - காஞ்சி ; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.

பரணர். (௩௩௬)

௧. வேட்ட - மணஞ்செய்ய விரும்பிய. ௨. கழிப்பு - கழித்தலை.

௧ - ௨. புறநா. ௩௪௬ : ௧ - ௩.

௪. கடிமரம் - காவன்மரம். ௫. மூழ்த்தனர் - மூடினர் ; முகிழ்த்தனர்.

௬. இயவர் - வாச்சியக்காரர்.

௭. பெரும் பேதுற்றன்று - பெரிய மயக்கத்தையடைந்தது.

௮. மன்ற - நிச்சயமாக. ௧0. முகை - அரும்பு.

௧௧. நகை - மகிழ்ச்சி. (௧௨) தாய் (௮) அறனிலள்.

(பி - ம்.)—1 'பெருஞ்சினத்தனனே' 2 'கெடவனகறிபபிவள்' 3 'வாயுமூழ்த்தனரே' 4 'இலலங் கடிமூதூரறனிலமனற' 'பண்பிற்றாயே'

(௩௩௭.) 1 ஆர்கலி யினனே சோணாட் டண்ணல்
கவிகை மண்ணாள் செல்வ ராயினும்
வாள்வலத் தொழியப் 2பாடிச் சென்றார்
வாரே கமலர................................
வீத லானா விலங்குதொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனை போலக்
காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை நிறைந்த பொலிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப நுடங்கித் தண்ணென
வகிலார் நறும்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில 3நெடுநகர்க் கமழு நாற்றமொடு
மனைச்செறிந் தனளே வாணுத லினியே
யற்றன் றாகலிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறுங்
கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி
வருத லானார் வேந்தர் 4தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வுருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு 5தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றாற் றெற்றென
யாரா குவர்கொ றாமே நேரிழை

௧. அண்ணல் - தலைவன். ரு. ஈதல் ஆனா - கொடுத்தல் தவிராத.

௬. "பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்" (௧௭௬) என முன்னும் இச்சுனை பாராட்டப்பட்டுள்ளது.

௨ - ௬. அரசராக இருந்தாலும் போர்செய்தலை யொழித்துப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டுவருவாராயின், அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுக்குமியல் பினனென்று பாரியின்கொடைச்சிறப்புக்கூறினர்; புறநா. ௧௦௬ - ஆம்பாட்டாலும் விளங்கும்.

௬ - ௭ "பொன்னணி திகிரியஞ் செல்வன்பொற்புடைக், கன்னியமகளிரிற் காண்டற் கரியன, நன்மணி புரிந்தன வாயி னான்குமே" சீவக. ௧௨௦௩.

அ. பெண்மை - அமைதித்தன்மை; சீவக. ௩௫௬ - ந.

௯ - ௧௦. விரிந்ததுகில புகைக்குவமை.

௧௧. பாடினோர்பெயர் இதிற்குறிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

௧௨. வாணுதல - கன்னி. ௧௪. தீற்றி - உணபித்து; சீவக. ௩௧௦௫.

௧௬. வேந்தர் - மணம் பேசவந்த அரசர். தன்னையர் - தமையன்மார்.

(பி - ம்.)— 1 'ஆர்கலிவினனே சேணாட்டண்ணல்' 2 'பாடிச்சேரார்' 3 'நெடுநகா' 4 'தன்னையலர்' 5 'தலைய'

யுரித்தல் பல்சுணங் கணிந்த
மருப்பிள வனமுலை ஞெமுக்கு வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
கபிலர். (ஙஙஎ)

உக. உரித்துஅல் - உரியதல்லாத.
உஉ. ஞெமுக்குவோர் - அழுத்துவோர்; சீவக. உருருஉ.

(ஙஙஅ.) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவி
னென்மலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகிற்
படுவண் [1] டார்க்கும் பன்மலர்க் காவி
னெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
பெருஞ்சீ ரருங்கொண் டியளே கருஞ்சினை
வேம்பு மாரும் போந்தையு மூன்று
மலைந்த [2] சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீகுவ னல்லன்வண் டோட்டுப்
பிணங்குகதிர்க் கழனி நாப்ப ணேமுற்
[3] றுணங்குகல னாழியிற் றோன்று
மோரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

ச. போநதை - ஓரூர்.

ரு. கொண்டிச்சீரள் - மிகுதியான சீரையுடையள்; "அன்பதாய்க், கொண்டி யாயின வாரென்றன் கோதையே" தே. திருநா. திருவாரூர், 'கொக் கரை' எ.

சு. ஆர் - ஆத்தி. போந்தை - பனை.

ரு - சு. கருஞ்சினைவேம்பு: "கருஞ்சினை, யரவாய்வேம்பு" பொருந. கசங - ச.

அ. கொற்றம் - அரசுரிமை. தற்றக - தனக்குத்தக.

சு - கூ விரும்புவோர் பாண்டியன்முதலிய முடிமன்னர் மூவராயிருப்பினும் தன்னைவணங்கார்க்குத் தன்மகளை ஈவானல்லன் இவன்.

க0. கதிர் - நெற்கதிர்.

கக. உணங்குதல் - உலர்தல. கலன் - கப்பல்; ஆழி - கடல்.

கஉ. எயில - மதில், ஓரெயின்மன்னன்: அகநா. ஙஎங: கஅ.

க0 - கஉ. சூழ்ந்தகழனிக்குக் கடலும் எயிலுக்குப் புறமுலர்ந்த கப்பலும் உவமம். "மருதநிலத்து மதிலாதல்,....அகநாடுபுக்கவரருப்பம் வெளவி எனப்

(பி - ம்.)—1 'ஆர்க்குங்காவிற்பசுலி, நெடுவேலாதன்' 2 ' செனனியா ரணிந்த' 3 'உணங்குக ளாழியிற', 'உணங்குகராழியிற்'

திணையும் துறையும் அவை.

குன்றூர்கிழார்மகனார். (ருருஅ)

பாட்டிற் கூறியவாற்றானும், பிணங்குகதிர்க் கழனி...மன்னனென்றமையானும் ...உணர்க'' தொல். புறத்திணை. சூ. கூ. ந.

(ருருகூ.) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா [1] நெடுவேறு
மடலை மாணிழ லசைவிடக் கோவலர்
வீததை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து
குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுய
னெடுநீர்ப் பரப்பின் வாளையொ டுகளுந்து
தொடலை யல்குற் றொடித்தோண் மகளிர்
கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து
கழிநெய்தற் பூக்குறாஉந்து
பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற......
..............................லத்தி
வளர வேண்டு மவளே யென்று
[2] மாரம ருழப்பது மமரிய ளாகி
முறஞ்செவி யானை வேந்தர்
மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... (ருருகூ)

க. புலம் - மேய்தற்குரிய நிலம். உ. அசைவிட - அசையிட.

க - உ. ஏறு அசைவிட.

ந. பூப்பறிக்குந்து - பூக்களைப்பறிக்கும்; "புதன்முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து" **புறநா.** ருஉ: ச.

ச. கோலாலெறிந்த. ரு. உகளுந்து - துள்ளும்.

சு. தொடலை - மணிக்கோவைகளால் தொடுக்கப்பட்ட மேகலை.

அ. பூக்குறாஉந்து - பூக்களைபபறிக்கும்; குறுதல் - பறித்தல்.

கஉ. அமரியளாகி - விரும்பியவளாய்.

கந. முறம்போலும் காதுகளையுடையயானை; "முறஞ்செவி வாரணம்" (**கலி**: சஉ, **சிலப்.** க0: உசஅ); "முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவும்" **மணி.** ககூ: கஉக.

(பி - ம்.)—1 'வெறறி, மடலை' 2 'ஆரமரொழிப்பதுவுமமரிய'

(௩௪௦.) அணித்[1] தழை நுடங்க வோடி [2] மணிப்பொறிக்
[3] குரலங் குன்றி கொள்ளு மிளையோள்
மாமகள்..........................
....................லென வினவுதி கேண்மீ
[4] வெடுப்பவெ.......................
.......................மைந்தர் தந்தை
[5] யிரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானை
கரந்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்
பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அ......................... (௩௪௦)

---

௧. தழை - தளிர்களாலும் பலவகைப்பூக்களாலும் அமைக்கப்பட்ட ஒரு வகை ஆடை ; "அம்பூந் தொடலை யணித்தழை" புறநா. ௩௪௧: ௨.

௨. குரலங்குன்றி - குன்றிமணிக் கொத்தினை.

௭. "பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்" தே. திருநா. கோயில், 'பனைக்கை' ௧.

௮. கரந்தை - ஒருவகைப்பூடு. செறு - வயல்.

௭ - ௮. "காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளைவயல், வந்திறை கொண் டன்று தானை" பதிற். ௪௦: ௫ - ௬.

(பி - ம்.)—1 'தழைத்துடங்க' 2 'பணிப்பொரி' 3 'கூறலங்குன்றி' 4 'வெடுப்ப' 5 'மிருபனை', 'இருபனை'

(௩௪௧.) வேந்து குறையுறவுங் கொடாஅ னேந்துகோட்
டம்பூந் தொடலை [1] யணித்தழை யல்குற்
செம்பொறிச் சிலம்பி [2] னிளையோ டந்தை
யெழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவி

---

௧. வேந்து - அரசன். குறையுறவும் - கேட்பவும். கோடு - பக்கம்.

௨. தொடலை - மாலை ; "தொடலைக்குறுந்தொடி" (குறள், ௧௧௩௫. பரிமேல்.) தழை: "அணித்தழை நுடங்கவோடி" புறநா. ௩௪௦: ௧.

(௩) தந்தை (௧) கொடான்.

௪. 'எழு' இன்னதென்பது "எழுவுஞ்சீப்பும்" (சிலப். ௧௫: ௨௧௫) என்பதனுரைகளால் அறியப்படும்; "சீப்புள் ளுறுத்துத் திண்ணெழுப் போக்கிக், காப்புள் ளுறுத்த கடிமதில வாயில்" பெருங். ௧: ௪௩, ௧௬௩-௪.

(பி - ம்.)—1 'அணிந்ததழை' 2 'இளையோடாதை'

னரைம ணிஞ்சி நாட்கொடி [1] நுடங்கும்
....
புலிக்கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
மாற்ற மாறான் மறலிய சினத்தன்
[2] பூக்கோ ளேனவேஎய்க் கயம்புக் கனனே
[3] விளங்கிழைப் பொலிந்த வேளா மெல்லியற்
சுணங்கணி வனமுலை யவளொடு நாளை
மணம்புகு [4] வைக லாகுத லொன்றோ
வாரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பின்
[5] னீளிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு
[6] வாரா வுலகம் புகுத லொன்றெனப்
படைதொட் டனனே குருசி லாயிடைக்
[7] களிறுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
[8] பெருங்கவி னிழப்பது கொல்லோ
[9] மென்புனல் வைப்பினித் தண்[10]பணை யூரே.*

திணையும் துறையும் அவை.
பாணர். (௩௪௧)

---

௫. அரைமண் இஞ்சி - அரைத்த மண்ணால் அமைக்கப்பட்ட மதில். நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டினகொடி ; நாடோறுஞ்செய்த வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம் ; "நாட்கொடி நுடங்கும் வாயில" (சிலப். ௧௫: ௨௧௭ - ௮) ; "நாடோ றெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி" **மதுரை.** ௩௯௮.

௭. கடுங்கட்சுற்றம் - வீரச்சுற்றம் ; "வயப்புலி போலத், துஞ்சாக் கண்ணர்" (**மதுரை.** ௬௪௩-௪) ; "கொடுவரி கூடிக் குழூக்கொண் டனைத்தால்... ...இணைநிரை வேலார் நிலை" (பு - வெ. ௧: ௯), "மைதோய்வரையி னிழியும் புலி போல மைந்தன், பெய்தாம மாலைப் பிடியினிழிந் தேகி" (**சீவக.** ௨௧௩௫) என்பவற்றிலும் வீரர்க்குப் புலி உவமிக்கப் பட்டிருத்தலகாண்க. [கெழுந்த.

௮. மாற்றம் - மாறுபட்டுச் சொல்லுஞ்சொல. மறலிய - போர்செய்தற்

௯. போர்க்குரிய பூவை அணிந்துகொண்டு போருக்குப் புறப்படுக வென்று தன்வீரரை ஏவிவிட்டுத் தான்நீராடுதற்குப் பொய்கையின்கட்புகுந்தான்; போர்செய்தற்குப் புறப்படுமுன் அரசர் நீராடல் மரபு; **புறநா.** ௭௯: ௧-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

௧௦. வேளா - மணஞ்செய்யப்படாத.

௧௪. எஃகம் - வேல. ௧௫. வாராவுலகம் - வீரசுவர்க்கம்.

௧௨, ௫. ஒன்றோ, ஒன்று: எண்ணிடைச்சொல்; **புறநா.** ௩௪௪: ௪ - ௬.

(௧௯) ஊர் (௧௮) கவினிழப்பது கொலலோ.

* இச்செய்யுளின் பொருள், நொச்சித்திணைக்கண்ணதாகிய மகண்மறுத்து மொழிதல என்னுந்துறைக்கும் இடனாகின்றது.

(பி - ம்.)—1 'நுடங்கப்' 2 'பூகலொளனபகயமபுக' 3 'வயங்கிழைப் பொலிந்த வே...ா' 4 'வைகலாகுக வொன்றோ' 5 'நேரிலையெஃகம்' 6 'ஓரா வுலகம்' 7 'களிறுபொற கலங்கிய மதகயம்' 8 'பெருமகவனிழப்' 9 'மென்புல வைப்பின்' 10 'பனையூர்'

(௩௪௨.) கானக் காக்கைக் கலிச்சிற கேய்க்கு
மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமக
ளேனோர் மகள்கொ லிவளென விதுப்புற்
றென்னொடு வினவும் வென்வே னெடுந்தகை
திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே
பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா காதே
பைங்காற் கொக்கின் பகுவாய்ப் பிள்ளை
[1] மென்சேற் றடைகரை [2] மேய்ந்துண் டதற்பி
னார லீன்ற வையவி முட்டை
[3] கூர்ந விறவின் பிள்ளையொடு பெறூஉந்
தண்பணைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்
[4] பெறாஅ மையிற் பேரமர் செய்தலிற்
கழிபிணம் பிறங்குபோர் பழிகளி றெருதா
[5] வாடக வைகலு [6] முழக்கு
மாட்சி யவரிவ டன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார். (௩௪௨)

---

௧. கலிச்சிறகு - தழைத்தலையுடையசிறை.

௨. மயிலை - இருவாட்சி.

௩. ஏனோர் மகள்கொல் - யாவருடைய மகளோ? விதுப்புற்று - விரைந்து; "கண்விதுப்பழிதல்" (குறள், அதி. ௧௧௮) என்பதன் பொருளாலுணர்க.

௪. நெடுந்தகை, விளி.

௫. நயத்தக்க - விரும்பத்தக்க. நலன், எழுவாய்.

௬. பொருநர் - போர்வீரர். ௭-௮. கொக்கின்பிள்ளை மேய்ந்தபின்.

௯. ஆரல் - ஒருவகைமீன். ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆரல்மீன் முட்டைக்கு ஐயவியுவமை.

௧௦. இறவு - இறாமீன்.

௧௧. தண்பணை - மருதநிலம். கிழவன் - உரியவன்.

௧௩. போர்பு-போர். களிறு எருதாக: "படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி, யெருதுகளிறாக வாண்மட லோச்சி" புறநா. ௩௭௦ : ௧௫ - ௬.

௧௪. வாள்தக. ௧௫. தன்னைமார் - தமையன்மார்.

(பி-ம்.)—1 'மென்சொற்றடைகரை' 2 'மேயத்தூண்கற்பினூரல்', 'மேய்ந்துண்டகற்பினுஅலீன்ற' 3 'கூனலிறவு' 4 'பெருமையின்மையிறபேரமர்' 5 'வாடை வைகலு' 6 'உழக்கி மாட்சியிலர்'

(௩௪௩.) மீனொடுத்து நெற்குவைஇ
மிசையம்பியின் மனைமறுக்குந்து
[1] மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்
கலிச்[2] சும்மைய கரைகலக்குறுந்து
கலந்தந்த பொற்பரிசங்
கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து
மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமுந்
தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்
புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்
[3] முழங்குகடன் முழவின் [4] முசுறி யன்ன
நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் [5] வரையல ளிவளெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை
வருந்தின்று [6] கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்

௧. நொடுத்து - விற்று; "நொடை - விலை; மீனொடுத்து நெற்குவைஇ யென்றார் புறப்பாட்டினும்" சிலப். ௫: ௨௪, அடியார்.

௨. அம்பி - தோணி. மறுக்குந்து - மறுகசெய்யும்.

௩. கறிமூடை-மிளகுபொதி; "பொதிமூடைப் போரேறி" பட்டின. ௧௩௭.

௪. கலிச்சும்மைய - மிக்கமுழக்கத்தையுடைய. கலக்குறுந்து - கலக்கும்.

௫. கலம் - கப்பல். பொன்பரிசத்தை.

௬. தோணி -ஓடம். சேர்க்குந்து - சேர்க்கும்.

௭. தாரம் - பலபண்டம். ௮. தலைப்பெய்து - கலந்து.

௯. புனலங்கள்ளென்றது, கள்ளின் மிகுதிபற்றி. குட்டுவன் - குட்ட நாட்டையுடையவன்; "போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ" (பதிற். ௨௩: ௯.) 'பொன்' என்பது 'பொலம்' என்று செய்யுட்கண் வருமென்பதற் குப் பொலந்தார்க்குட்டுவனென்பது மேற்கோள்; தொல். புள்ளி. சூ. ௬௧ - ந.

௧௦. முசுறி - சேரநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர்.

௯ - ௧௦. கள்ளினையுடையமுசுறி.

௧௨. புரையர் - ஒத்தவர். வரையலள் மணஞ்செய்யப்படாள்; "நிர லல் லோர்க்குத் தரலோ வில்" புறநா. ௩௪௫: ௧௪.

௧௪. வாய்ப்பட - வழிப்பட. ஏணி - மதிலிற் சார்த்தி ஏறுதற்குரியது; ...ல்லையுமாம்.

௧௫ - ௬. பருந்து உயிர்த்து இடைமதில் சேக்கும் - பருந்துகள் இடை

(பி-ம்.)—1 'மனைமறுக்குவைஇய' 2'சும்மையகுறுந்து', 'சும்மையக்கு ...ந்து' 3'முழங்கடன்' 4'முசிறி' 5'வரையலனி வனலனே' 6'கொல்லெதானே'

திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்
படைமயங் காரிடை நெடுந ளூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாணர். (௩சந)

மதிலில் தங்கிஇளைப்பாறும்; "பருந்து பறக்கல்லாப பார்வற் பாசறை", "பருந் திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லில" **மதுரை.** உ௩க, ருoஉ.

(௩சச.) செங்கோ லுண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை
1 செறிவளை மகளி ரோப்பலிற் பறந்தெழுந்து
2 துறைநணி மருதத் திறுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ
ரு புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து
பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ
விரண்டினு ளொன்று காமையோ வரிதே
காஞ்சிப் பனிமுறி யாரங் கண்ணி......
கணிமே வந்தவ ளல்குலவ் வரியே.

திணையும் துறையும் அவை.

......................**அடைநெடுங்கல்லியார்.** (௩சச)

க. மஞ்ஞை - மயில். உ. ஓப்பலின் - ஓட்டுதலால்.

௩. துறைநணிமருதம்-நீர்த்துறைக்கு அண்மையிலுள்ள மருதமரம் (**புறநா.** கருச: க, உசா: ௬ - எ); "மருதிமிழ்ந் தோங்கிய பெருந்துறைத், தண்டநத காஞ்சி", "துறைநணி மருத மேறி" (**பதிற்.** உ௩: க௮, உஎ : ௬.) இறுக் கும் - தங்கும்.

ச, ரு. ஒன்றோ : எண்ணிடைச சொல்; **புறநா.** ௩சக: கஉ - ரு.

எ. இரண்டனுள் ஒன்று ஆகும். ௮. காஞ்சிமுறி - காஞ்சித்தளிர்.

(பி - ம்.)—1 'செற்றிவளைமகளி ரோம்ப விற்பிறந தெழுந்து' 2 'துறைநளி'

(௩சரு.) களிறணைப்பக் கலங்கின, காஅ
தேரோடத் துகள்கெழுமின, தெருவு

க. "வினைநவில் யானை பிணிப்ப, வேர்துளங் கிமயம் மருண் மரனே", "செந்நுதல் யானை பிணிப்ப, வருந்தின மன்னோம் பெருநதுறை மரனே" **புறநா.** ௩சஎ : கஉ - ௩; ௩ச௮ : ௮ - ௬.

க - உ. இவை சீர்கூனுய்வந்ததற்கு மேற்கோள்; **யா-வி.** ஒழிபு. சூ. உ.

1 மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி
கலங்கழாஅலிற், றுறை, 2 கலக்குற்றன
3 தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பி
னோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
கருங்கண் கொண்ட 4 நெருங்கல் வெம்முலை
மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோ
ரளியர் தாமேயிவ டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புகல் வேண்டி
5 நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லெனக்
கழிப்பிணிப் பலகையர் 6 கதுவாய் வாளர்
குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
கழாஅத் தலையர் கருங்கடை நெடுவேல்
7 லின்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ

---

௩. இவ்வடி வஞ்சியடியினிறுதியில் 'வழி' எனத் தனிச்சொல் வந்ததற்கு மேற்கோள்; யா - வி. ஒழிபு. சூ. ௧ ; இ-வி. சூ. ௭௫௧ - உரை.

௪. கழாலின் - கழுவுதலால்; வஞ்சியடியின் நடுவில் 'துறை' என்பது தனிச்சொல்லாகியும் கூனாகியும் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; யா - வி ஒழிபு. சூ. ௧, ௨ ; இ - வி. சூ. ௭௫௧ - உரை.

௫. இறைகூர்தல் - தங்குதல்.

௬. பொறை - பாரம். ௭. வம்பவேந்தர் - புதியஅரசர்.

௬ - ௭. சேனைப்பாரத்தால் நிலம்நெளிதல் : (புறநா. ௨௩ : ௧௫); "கார் விளைமேகமன்ன...நிலநெளி பரந்தவன்றே" சீவக. ௪௩௩.

௮. கைகவரிரும்பு - உலைத்துருத்தியின் வாயிரும்பு.

௧௩. செருப்புகல் வேண்டி-போரை விரும்பி ; "போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்" **புறநா.** ௩௧ : ௬.

௧௪. நிரல் - வரிசை. தருதலில்லையென்று ; **புறநா.** ௩௪௩ : ௧௨.

௧௫. கழிகளாற்கட்டப்பட்ட கேடகத்தையுடையர் ; "வள்ளித்தண்டை" (சீவக. ௨௨௧௮) என்பர். கதுவாய-வடு ; "எறிந்திலை முறிந்த கதுவாய் வேலின்" **புறநா.** ௩௪௭ : ௪.

௧௭. கழாத்தலையர் - கழுவாத தலையினையுடையர்.

(பி - ம்.)—1 'மாவழங்கலின்' 2 'கலக்கானுதே' 3 'செறன்மறவர்' 4 'நெருங்கண்வெம்முலை', 'நெடுங்கண்மென்முலை' 5 'நீரலல்லோர்க்குந்தரல்' 6 'ததுவாய்' 7 'இன்னம்பிறவர்த்தாயினும்'

வென்று வதுகொ றானே
[1] பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லூரே.*

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர். (௩௪௫)

---

௧௯. மு. **புறநா.** ௩௪௭ : ௯.

௧௮ - ௯. '**அன்னோ**' என்பது இரக்கக்குறிப்புணர்த்தியதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; **தொல்.** இடை. சூ. ௩௪ - **ந.**

௨௦. பன்னல் - பருத்தி ; "பருத்தி வேலிச் சீறூர்", "பருத்திவேலி... அங்குடிச் சீறூர்" **புறநா.** ௨௯௯ : ௧; ௩௨௪ : ௭ - ௮.

* மு. காஞ்சித்திணைத் துறைகளுள், மகட்பாற காஞ்சிக்கு மேற்கோள் காட்டி, "நிரல்லலோர்க்குத்தரலோவில்லென வென்றலின், அரசர்க்கு மகட்கொடைக் குரியரல்லாத அனைநிலைவகையோர்பாற்பட்டது" என்பர்; **தொல்.** புறத்திணை. சூ. ௨௪ - **ந.**

(பி - ம்.)—1 'பன்னெல் வேலி'

(௩௪௬.) பிற...............ளபாலென மடுத்தலி
னீன்ற தாயோ வேண்டா ளல்லள்
[1] கல்வியெ னென்னும் வல்லாண் சிறாஅ
[2] னொல்வே னல்ல னதுவா யாகுத
லழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கற
பேணுநர்ப் பெறாஅது விளியும்
புன்றலைப் பெரும்பாழ் செயுமிவ ணலனே.

திணையும் துறையும் அவை.
அண்டர்மகன்குறுவழுதி. (௩௪௬)

---

௩ - ௪. தன்மையின்கட் படர்க்கைவந்ததற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; **நன். மயிலை.** சூ. ௩௭௯; **நன் - வி.** சூ. ௩௮௦; **இ - வி.** சூ. ௩௦௦-உரை.

(பி - ம்.)—1 'கலவியென்னும் வல்லான்' 2 'ஒல்வ...ாதுகுடியே'

(௩௪௭.) உண்போன் றானறுங் கள்ளி னிடச்சில
நாவிடைப் [1] பஃறேர் கோலச் சிவந்த
வொளிறொள வாடக் குழைந்தபைந் தும்பை
யெறிந்திலை முறிந்த [2]கதுவாய் வேலின்

௪. கதுவாய்வேல் - வடுப்பட்டவேல்; "கதுவாய் போகிய துதிவாயெஃக மொடு" **புறநா.** ௩௫௩ : ௧௫.

(பி - ம்.)—1 'பஃறொகொலச்' 2 'கதுவாய்நேமி', 'கதுவாய் வாளர்'

மணநாறு மார்பின் மறப்போ [1]ரகுதை
குண்டுநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
குவையிருங் கூந்தல் [2] வருமுலை சேப்ப
....
வென்னா வதுகொ றுனே......
விளங்குறு பராரைய வாயினும் வேந்தர்
வினைநவில் யானை பிணிப்ப
வேர்துளங் கினநம் [3]மூருண் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர். (௩௪௭)

ரு. அகுதை - ஒருபகாரி; **புறநா.** ௨௩௩: ௩ - அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.
௬. கூடல் - மதுரை. ௯. மு. **புறநா.** ௩௪௫: ௧௧.
௧௨ - ௩. யானைகட்டினமரம்; **புறநா.** ௩௪௫: ௧; ௩௪௮: ௮ - ௯.
(பி-ம்.)—1 'அஃதை' 2 'வருமுமம வேநதாவினை நவிலயானை பிறணிப்ப', 'மணநாறு மாரபின மறபபொராலைசெபப' 3 'ஊருனைமானே'

(௩௪௮.) வெண்ணெல் லரிஞர் தண்ணுமை [1] வெரீஇக்
[2] கண்மடற் கொண்ட தீந்தே னிரியக்
[3] கள்ளரிக்குங் குயஞ் [4] சிறுசின்
மீன்சீவும் பாண்சேரி
வாய்மொழித் [5] தழும்ப னூணூ ரன்ன
குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே
[6] யீனா ளாயின ளாயி னைது

க. ''வெண்ணெலரிநர் தண்ணுமைவெரீஇப், பழனப் பல்புள் ளிரிய'' (**நற்.** ௩௫௦), ''வெண்ணெலரிநர் பின்றைத் ததும்பும், தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தாணாரை'', ''வெண்ணெ லரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை, பன்மலர்ப் பொய்கைப் படுபு ளோப்பும்'' (**அகநா.** ௪0, ௨0௪), ''வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச், செங்க ணெருமை யினம்பிரி யொருத்தல்'' **மலைபடு.** ௪௭௧ - ௨.

ரு. வாய்மொழி - மெய்ம்மொழி. தழும்பன் - ஓர்உபகாரி; வழுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பனென்றும் இவன்வழங்கப்படுவன்; ''பெரும்பு, ணேஎர் தழும்ப னூணூ ராங்கண்'' (**நற்.** ௩00); ''பிடிமிதி வழுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன், கடிமதில் வரைப்பி னூணூர்'' **அகநா.** ௨௨௭.

(பி-ம்.)—1 'வெரீஇப்பக்' 2 'கண்ணகைகொண்ட' 3 'கள்ளிரிக்குஞ் சிறுகனவும்' 4 'சிறுமீன்' 5 'தழும்பனூரனன' 6 'ஈனள்'

கிழறொறு நெடுந்தேர் நிற்ப வயின்றொறுஞ்
செந்நுதல் யானை பிணிப்ப
[1] வருந்தின மன்னெம் பெருந்துறை மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௩௪௮)

(பி - ம்.)—1 'வருதல்மனனெவனெம்'

(௩௪௯.) [1] நுதிவேல் கொண்டு [2] நுதல்வியர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையு
நெடிய வல்லது பணிந்து மொழியலனே
யிஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை
மரம்படு [3] சிறுதீப் போல
வணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே.*

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதனிளநாகனார். (௩௪௯)

---

௪. படிவம் - விரதம்.

௪ - ௭: **தக்கயாகப் பரணி**, ௩௦[illegible] - மேற்.

* ௱. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், நிகர்த்துமேல்வந்தவேந்தனொடுமுதுகுடி, மகட்பாடஞ்சியமகட்பாற்காஞ்சியெனனுந்துறைக்கு மேற்கோள்காட்டி, "இது பெருஞ்சிக்கலகிழான் மகட்கொடைமறுத்தது" என்பர்; **தொல்.** புறத்திணை. சூ. ௧௧ - **இளம்**; ஷை ஷை ஷை ௨௪ - **ந.**

(பி - ம்.)—1 'நுதிபல' 2 'நுதலவினையாதுடை' 3 'செநதீப போலடி'

(௩௫௦.) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்
சிதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய் மூதூர்
யாங்கா வதுகொ றூனே தாங்காது
படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்
கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெந்
நெடுநிலை வாயிற் கொட்குவர் மாதோ
[1]பொருதா தமருவ ரல்லர் போருழந்
தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய

---

௨. கதுவாய்: **புறநா.** ௩௪௫: ௧௫; ௩௪௭: ௪. ௩. யாங்கு - எப்படி?

௪. "இடி முரசியம்ப" **பரி.** ௪: ௧௧.

(பி - ம்.)—1 'பொருந்தாது'

வடிவே லெஃகிற்[1] சிவந்த வுண்கட்
டொடிபிறழ் முன்கை யிளையோ
ளணிநல் லாகத் தரும்பிய சுணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரையோலைக் கடைக்[2] கண்ணம்புகுந்தாராயத்தனார். (௩௫௦)

(பி - ம்.)—1 'சிவந்தபுணகடடொடிமருள முனகை' 2 'கண்ணம்புகு தாராயததனார்'

(௩௫௧.) படுமணி மருங்கின பணைத்தாள் யானையுங்
கொடிநுடங்கு மிசைய தேரு மாவும்
படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்
கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றானை
வென்றெறி முரசின் வேந்த ரென்றும்
வண்கை யெயினன் வாகை யன்ன
விவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்ல
ரென்னா வதுகொ றானே தெண்ணீர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை
தேங்கொள் மருதின பூஞ்சினை முனையிற்
[1] காமரு காஞ்சி துஞ்சு
மேமஞ்சால் சிறப்பினிப் பணைநல் லூரே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைப்படைமங்கமன்னியார். (௩௫௧)

க. "படுமணி யிரட்டுமருங்கின்" முருகு. அo.
க - ௩. புறநா. எ௨: ௩ - ரு.
ச. "கடலென, வானீர்க் கூக்குந தானை" புறநா. கஎ: ௩சு - எ.
ரு. "வென்றெறி முரசின் வேநதர்" புறநா. கக௨: ச.
சு. எயினன் - ஒருபகாரி ; வாகை - அவனுடைய ஊர்.
எ. தருதல், தந்தையின் தொழில்.
(ரு) வேந்தர் (எ) அமைகுவரல்லர்.
அ. என்னாவது கொறானே: புறநா. சுரு : கக; ௩சரு: கசு; ௩சஎ: சு.
கo. தேம் - இனிமை. முனையின் - வெறுத்தால்.
கக. காஞ்சி - ஒருவகைமரம்.
(க௨) ஊர் (அ) என்னாவதுகொல் ?
(பி - ம்.)—1 'காமர்காஞ்சில்'

(௩௫௨.) தேஎங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வீ..........................கறக்குந்து
அவல்வகுத்த பசுங்குடையாற்
புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து
ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
குன்றேறிப் புனற்பாயிற்
புறவாயாற் புனல்வள.........
..................நொடைநறவின்
மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி
யுறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலங்
கொடுப்பவுங் கொளாஅ னெ..................
............ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்
கதிர்த்தொளி திகழு நுண்பல் சுணங்கின்
மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையுஞ்
சிறுகோ லுளையும் புரவிெ............
...................................யமரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர். (௩(

௧. தேம் - கள்.

௩. அவல் - பள்ளம். குடை-பனமட்டையாற் செய்யப்பட்ட ஒரு கருவி; பனம்பட்டையெனத் தென்னாட்டில் வழங்கும்.

௪. புதற்றளவின்பூ: **புறநா.** ௩௯௫.

௫. வள்ளி - வளை. மு. **புறநா.** ௬௩: ௧௨.

௬. குன்று - மணற்குன்று; எக்கர்.

௮. நொடை - விலை.

௧௦. கலம் - ஆபரணம்.

௯ - ௧௦. தித்தன் - ஒருசோழன்; உறந்தை-உறையூர்; **புறநா.** ௩௯௫: ௧௭ - ௮; "நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை" **அகநா.** ௧௨௨.

௧௨ - ௩. சுணங்கிற்கு வேங்கைப்பூ உவமை.

௧௪. மா - கருமை. தன்னை - தமையன்.

(௩௫௩.) ஆசில் கம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணிந்த வல்கு

௧. கம்மியன் - பொற்கொல்லன்.

வீகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமமொ டியல்வோள் சாய னோக்கித்
தவிர்த்த தேரை விளர்த்த கண்ணை
வினவ லானா வெல்போ ரண்ணல்
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன்றுகண் டன்ன நிலைப்பல் போர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை
வல்வி லிளையர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூறி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு
....
.........யுழக்கிக் குருதி யோட்டிக்
கதுவாய் போகிய [1]துதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ண
ரஞ்சுதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

திணையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கார்க்கண்ணனார். (நருந)

ந. ஈகைக்கண்ணி - பொன்னாலாகிய மாலையை; "ஈகையங்கண்ணி போற் பிணிநெகி ழலர்வேங்கை விரிந்து" கலி. நஉ. தைஇ - அணிந்து.

ரு. நிறுத்திய தேரையுடையாய்; வெளுத்த கண்ணையுடையையாய்.

சு. அண்ணல், விளி. அ. போர்பு - போர். குன்று - சிறுமலை.

அ - கூ. காலையிற் போரையழித்துக் கடாவிட்ட தானியக்குப்பைகளை.

கO. அல்குபதம் - இட்டுவைத்துண்ணு முணவு; "சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்" **புறநா.** உநகூ: உ. மாற்றா - இல்லை யென்னாத.

கஉ. கூறி-மணம்பேசி. கரு. கதுவாய்-வடு. துதி-நுதி. எஃகம் -வேல்.

கசு. பஞ்சி - துகில்; "நெய்க்கிழி வைக்கப் பட்டார்", "புண்மேற் கிழி போற் றுறத்தல்" **சீவக.** அகஅ, உகசுO.

கஎ. தன்னைமார் - தமையன்மார்.

(பி - ம்.)—1 'நுதிவாய்'

(நருச.) அரைசு தலைவரினு மடங்க லானா
நிரைகா ழெஃக நீரின் மூழ்கப்

க. அடங்கலானா - அடங்குதலமையாத. உ. காழ் - காம்பு.

உ - ந. மூழ்குதற்கு எஃகத்தையும் தநதைபெயர்ப்பான்; மூழ்கல் இங்கே மண்ணுமங்கலமெனப்படும்; இது பின் நிகழ்வது; "நீரேந்தி நெய்ம்மிதந்து

புரையோர் சேர்ந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்
கயலார் நாரை [1]யுகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யு
மூர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ
சுணங்கணிந் தெழிலிய [2]வணந்தேந் திளமுலை
வீங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை
மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர். (௩௫௪)

நிணம்வாய்ப்பில்கி யழல்விம்மிப், போரேந்திப் பூவணிந்து புலவுநாறும் புகழ் வேலோன்" (சீவக. உ௫௬௬) என்பதனாலு மறியலாகும்.

ச. கழனிவாயிலிலும் பொய்கையிலும் வாயில் - வழி.

ரு. கயலார் - கயன்மீனை உண்ணுகின்ற. நாரையை உகைத்தவாளைமீன.

கூ. ஒய்யும் - கொண்டுசெலலும். அ. அணந்து - அண்ணாந்து.

கூ. இறை - சந்து.

(க0) மடநோக்கு (எ) ஊர்கவினிழப்பவும் வருவதுகொலலோ.

(பி - ம்.)—1 'உதைத்த' 2 'வணைநதேநது'

(௩௫௫.) மதிலு ஞாயி லின்றே கிடங்கு
நீஇ ரின்மையிற் கன்றுமேய்ந் துகளு
மூரது நிலைமையு மிதுவே*
....
....
.... (௩௫௫)

க. ஞாயில் - மதிலின்மேலுள்ள ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்துமறையுஞ் சூட்டு; சீவக: க0௫- ந.

* இதன்பின், ௩௭௬ - ஆம் பாட்டுமுழுவதும் ஆசிரியர் பெயருடன் சில பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளில தவறி வரையப்பெற்றுள்ளது.

(௩௫௬.) களிபரந்து [1] கள்ளி போகிப்
பகலுங் [2] கூவுங் கூகையொடு [3] பிறழ்[illegible]
ஈம விளக்கிற் பேஎய் மகளிரொ
டஞ்சுவந் [4] தன்றிம் மஞ்சுபடு முதுகாடு
நெஞ்சமர் * காதல ரழுத கண்ணீ
ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப
[5] வெல்லார் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து
மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த்
தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.†

திணையும் துறையும் அவை.
தாயங்கண்ணனார். (௩௫௬)

---

௧. களரி - காடு.

௨. புறநா. ௩௬௨ : ௧௭-௮ ; "நன்டகலுங் கூகை நகும்". பு - வெ. வஞ்சி. ௪.

௩. ஈமவிளக்கு - பிணஞ்சுடும் விறகின் அழல.

௪. அஞ்சுவந்தன்று - அச்சம் வரப்பெற்றது. முதுகாடு - மயானம்.

௫. அமர்காதலர் - விரும்பியகாதலையுடையமகளிர். ௬. என்பு-எலும்பு.

௭. எல்லாருடைய பிற்காலத்தையும் தான்கண்டு.

௮. மன்பதை-மக்கட்டொகுதி. தானாய்-தானே இருப்பிடமாகி ; "மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு" என்றார் ; நாலடி. ௧௨௧.

* இந்நூற் பழையபதிப்பில் இதன் முன்பிருந்தபகுதி சில பிரதிகளில ௩௱௭ - ஆம் பாட்டின் முதலில வரையப்பட்டிருந்தமையாலும், இச்செய்யுள் பழையவுரைகளில இந்த அளவிலேயே மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருந்தமையாலும், பொருண் முடிபாலும் இங்ஙனம் பதிப்பிக்கலாயிற்று.

† மு. இச்செய்யுள் காடுவாழ்த்தென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௯ - இளம் ; ஷை ஷை ஷை ௨௪ - ந.

(பி - ம்.)—1 'கள்ளிபொங்கிப' 2 'கூஉங்' 3 'பிறழ்வால' 4 'அன்றிமஞ்சு' 5 'எல்லாப்'

(௩௫௭.) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் தியாத்தமண்
பொதுமை சுட்டிய மூவ ருலகமும்

---

௧. குன்று - சிறுமலை. பிணித்து யாத்த - மிக உறுதியாக யாக்கப் பெற்ற.

௨. சுட்டிய - நன்குமதிக்கப்பெற்ற. மூவருலகம் - சேர சோழபாண்டிய ருடைய நாடுகள் ; 'உலகம்' என்பது பூமியின் ஏகதேசத்திற்கும் வழங்கும் ; "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" தொல். அகத்திணை. சூ. ௫.

பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கு
மாண்ட வன்றே யாண்டுகெ டுணையே
ரு வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி......
....ணை
புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்
தொக்குயிர் வௌவுங் காலை
யிக்கரை நின்றிவர்ந் துக்கரை [1] கொளலே.

திணை - அது ; துறை - ....பெருங்காஞ்சியுமாம்.
பிரமனார். (ரு(

ரு. பொதுமையின்றி-சிறப்பாக. ஆண்டிசினோர்க்கும் - ஆண்டோர்க்கும்

ச-ரு. ஆண்டுகள் - வாழ்நாட்கள். வெறுக்கை துணை வைத்ததன்றே பொருளியல துணையாக வைக்கப் பெற்றதன்று; அழியுந்தன்மையதென்றபடி

எ. புணை - தெப்பம். துணை - மனைவி.

அ. கூற்றுவன்தமர் வந்து கூடி உயிரை வௌவுங்காலத்தில்.

கூ. உக்கரை - அக்கரை ; வீட்டுலகம்.

(கூ) கொளல் (எ) அரிது.

(பி - ம்.)—1 'கொளவே'

(ருருஅ.) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில
மொருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே
வையமுந் தவமுந் [1] தூக்கிற் றவத்துக்
[2] கையவி யனைத்து மாற்றா தாகலிற்
ரு கைவிட் டனரே காதல ரதனால்

க. பருதி - சூரியன். பயம் - பிரயோசனம்.

உ. பகல்-நாள் ; ஒரு முகூர்த்தமுமாம். எழுவரைத்தலைவராக எய்திய அத்தன்மையையுடையது.

ரு. வையம் - பூமி. தூக்கின் - சீர்தூக்கினால்.

ச. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆற்றாது - சீர் நில்லாது.

ரு - ச. தவத்திற்கு வையம் ஐயவியளவும் நிறையொவ்வாது ; "ஏமன் றுலகமோ ரிம்மிப் பாலெனா, நாமவே லரபதி நீக்கி நன்கலந், தூமமார் மாலையுா துறக்கின் றனரோ" சீவக. ருOஉஎ.

ரு. காதலர் - வீட்டில் விருப்பமுடையோர்.

(பி - ம்.)—1 'தூக்கிறறவத்திறகைவ்லையவினைத்தும்' 2 'ஐயவித் துணையும்'

விட்டோரை [1] விடாஅ டிருவே
[2] விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.*

திணை - அது ; துறை - மனையறம் துறவறம்.
[3] வான்மீகியார். (ஙடுஅ)

சு. பற்றுவிட்டோரை; ''நின்னையே தான்வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டா தான், தன்னையே தான் வேண்டுஞ் செல்வம்'' திவ். பெருமாள். ரு. கூ.

எ. விடாதோர் - விருப்பமொழியாதவர்கள்.

*மு. தொல். புறத்திணை. சூ. உக - ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'விடாதுதிருவே' 2 'விடாதோரிவண்' 3 'வான்மீகையார்'

(ஙடுகூ.) பாறுபடப் பறைந்த பன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
[1] பேஎய் மகளிர் பிணந்தழூஉப் பற்றி
விளரூன் றின்ற வெம்புலான் [2] மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
யீம விளக்கின் வெருவரப் பேருங்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண் டோரு
நினக்கும் வருதல் வைக லற்றே
வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்
அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியு
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந்து
[3] நிலவுக் கோட்டுப் பலகளிற்றொடு
பொலம்படைய [4] மாமயங்கிட
விழைகிளர் நெடுந்தே ரிரவலர்க் கருகாது

க. பாறுபட - கெட. பறைந்த - தேய்ந்த. உ. கூகை - கோட்டான்.

ங. பல்ல - பல்லையுடையனவாய். ச. தழூஉப்பற்றி - தழுவி.

ரு. விளர் - வெண்மை. அ. காடு - மயானம்.

கூ. வைகல் - கழிதல, நினக்கும் வைகல் வருதல அற்று.

கo. வசை - பழி. இசை - புகழ்.

கo - கஉ. ''கெடுவ லெனப் பட்டக் கண்ணுந் தனக்கோர், வடுவல்ல செய்தலே வேண்டு-நெடுவரை, முற்றுநீராழி வரையகத் தீண்டிய, கற்றேயுந் தேயாது சொல்'' பழ. ஙகூச.

கச. பொலம்படை - பொற்கலனை. கரு. அருகாது - குறையாமல்.

(பி-ம்.)— 1'பேஎமகளிர்' 2'மெய்யகளரி' 3'நிலவுதோடு' 4'மாமயக்கி'

கொள்ளென 1 விடுவை யாயின் வெள்ளென
வாண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னு
மீண்டுநீடு விளங்குநீ யெய்திய புகழே.

திணை - அது ; துறை - பெருங்காஞ்சி.

2 அந்துவன்கீரனைக்காவட்டனார். (௩௫௯)

௧௬. விடுவையாயின்-கொடுப்பாயாயின் ; 'இடுவை' என்று பிரிப்பி பொருந்தும். வெள்ளென - யாவர்க்கும் தெரிய ; புறநா. ௨௦௭ : ௬.

௧௮. புகழ் நீடுவிளங்கும்.

(பி - ம்)—1 'விடுகையாயினை' 2 'அந்துடான கீரனைததகா நட்டனார்'

(௩௬௦.) 1 பெரிதாராச் சிறுசினத்தர்
சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்
நுண்ணுணர்வினாற் 2 பெருங்கொடையர்
கலுழ்நனையாற றண்டேறலர்
கனிகுய்யாற் கொழுந்துவையர்
3 தாழுவந்து தழூஉமொழியர்
4 பயனுறுப்பப் பலர்க்காற்றி
யேம மாக விந்நில மாண்டோர்
சிலரே பெரும கேளினி நாளும்
பலரே தகையஃ தறியா தோரே
யன்னோர் செல்வமு மன்னி நில்லா
தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனா
னிச்சமு 5 மொழுக்க முட்டிலை பரிசி
னச்சுவர் கையி 6 னிரப்ப லோம்புமதியச்சுவரப்

௨. ஆல், ஒடு. "பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமாசற்ற, சிலசொல் தேற்று தவர்" குறள், ௬௪௯.

௪. கலுழ்நனை - கலங்கியகள்.

௫. குய் - நறுமணப்புகை. துவை - துவையல்.

௬. தாழுவந்து - வணங்குதலைவிரும்பி. ௭. ஆற்றி - கொடுத்து.

௧௦. தகையஃது - மேற்கூறியதன்மையை.

௧௩. முட்டிலை - குறைபாடில்லாயாய்.

௧௪. நிரப்பல ஓம்பு - நிரப்புதலைப் பாதுகாப்பாயாக.

(பி - ம்.)—1 'பெரிதாராற சிறு சினததா' 2 'பருங்கொடை' 3 'தாழுவ தழூ உம' 4 'பானுறுப்ப' 5 'ஒழுக்கமும்' 6 'இரபப வோமபுமதியஞ்சுவரப்'

1 பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாகத
கள்ளி 2 போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு
3 புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி
புலையனேவப் புன்மே லமர்ந்துண்
டழல்வாய்ப் புக்க பின்னும்
பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே.

4 **திணையும் துறையும் அவை.**

5 **தந்துமாறனைச் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்பாடியது.** (ருசுo)

கசு. **புறநா.** உஉரு : எ ; உசரு : ரு; ருருசு : க.

கஎ. வெள்ளில் - பாடை. நிறுத்த - நிறுத்திய.

கஅ. புல் - தருப்பை. அவிழ் - பருக்கை ; வல்சி - உணவு.

ககூ. "உப்பிலிப் புழுக்கல் காட்டுட் புலைமக னுகுப்ப வேகக், கைப்பலி யுண்டு" (சீவக. உகூஅச) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்.

கசு - கூ. **புறநா.** ருசுரு : கo - கச.

(பி - ம்.)—1 'பாறிரை' 2 'பொதியகளரி' 3 'புககலததிட்ட' 4 'இதுவு மது' 5 'தநதுமாரனை'

(ருசுக) காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென
வாருயிர்க் கலமரு மாராக் கூற்ற
நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல
கேள்வி முற்றிய வேள்வி யந்தணர்க்
கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்
தாயினன்று பலர்க்கீத்துத்
தெருணடை மாகளிறொடு 1 தன்
னருள்பாடுநர்க்கு நன்கருளியு
முருணடை.....................ான்றதன்

உ. உயிர்க்கு - உயிரைக் கைக்கொண்டு செல்லுதற்கு. ஆரா - தெவிட் டாத. கூற்றம், விளி.

ரு. அஞ்சலன் - அஞ்சான். ரு. கலம் - ஆபரணம். நீர் - தாரைநீர்.

ச - ரு. "ஏற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப், பூவும் பொன்னும் புனல் படச் சொரிந்து" **புறநா.** ருசுஎ : ச - ரு.

சு. நன்று - மிக. எ. மா - குதிரையை.

(பி - ம்.)—1 'தனருளபாடுநாககு'

முள்சேருநர்க் கினிதீத்தும்
புரிமாலையர் பாடினிக்குப்
பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு
[1]கலந்தளை இய நீளிருக்கையாற்
பொறையொ.................மாஞேக்கின்
வில்லென [2]விலங்கிய புருவத்து வல்லென
நல்கி னுவஞ்ச முள்ளெயிற்று மகளி
ரல்கு ருங்கா வசைஇ மெல்லென
......................பொலங்கலத் தேந்தி
யமிழ்தென மடுப்ப மாந்தி யிகழ்வில
வில்லா வுலகத்து.................மைமீ
சொல்ல வேண்டா............முந்தறிந்த
....
..................................ஞர். (ருசுக)

கஉ. பொலந்தாமரை - பொற்றாமரை.

கங. இருக்கையாக - இருக்கையின்கண்.

கரு. வல்லென - விரைய; உறுதியெனவுமாம். கசு. நல்கி - ஈந்தேன்.

கசு-எ. பல்லின் மாட்சிக்கு நாவின்மையமைப் போற்றெடுப்பது: "அமிழ்து பொதி செந்நா வஞ்ச வந்த, வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவை" குறுந். கச.

(பி - ம்.)—1 'கலைதவெறீஇய' 2 'விலக்கியபுருவத்து'

(ருசுஉ.) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த
[1]மதியுற ழார மார்பிற் புரளப்
பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்
பொழிலகம் பரந்த பெ...............

க. ஆய்மணி - ஆராய்ந்தெடுத்த மாணிக்கம்; அழகியமணியுமாம்.

உ. வட்டப்பூண் புரள; மதியுறழாரம் - பிறைவடமுமாம்.

ங. முரசு பலிபெறுதல், இந்நூல் ருo - ஆம் பாட்டாலும் அதன் குறிப்பாலும், "கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பணை, யாடுநர் பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்" (பதிற். கஎ), "கோற்றொழில் வேந்தன் கொற்ற முரசம், பெரும்பணைக் கொட்டிலு ளரும்பலி யோச்சி" (பெருங். உ: உ, உக - ஙo) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

(பி - ம்.)—1 மணியுறழாரம்'

.................குமட விசய [1]வெண்கொடி
யணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டானைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பி
னாக்குராற் காண்பி [2] னந்த ணாளர்
நான்மறைக் குறி.......................யி
னறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
மருடேர்ந்து மயக்கொரீஇக்
கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப
வாமிருந்த வடைநல்கிச்
சோறு [3] கொடுத்து மிகப்பெரிதும்
வீறுசான.................நன்றுஞ்
சிறுவெள் ளெண்பி னெடுவெண் களரின்
வாய்வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்
பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்
காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ
டில்லென் றில்வயிற் பெயர மெல்ல
விடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி
யுடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே.

திணை - பொதுவியல். துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேரையார். (நசஉ)

ரு. வெற்றியைப் புலப்படுத்தும் வெள்ளிய கொடி; "விசயம் வெல் கொடி யுயரி" (முல்லை. கூக); "புலவுப்படக் கொன்று மிகைதோ லோட் கொடி" ... (மதுரை. ...-எக); "மலை டிப், புகழ்செய் தெடுத்த விறலசா லன்கொடி" ... "வான்றோய் நீர், வென்றெழு கொடியிற் றோன்றும்" (மலைபடு. ருஅக - உ); "வான்றோய் வெல்கொடி" பதிற். கூகூ : க.

அ. அணங்கு உருத்தன்ன தானை - தெய்வங்கள் உருக்கொண்டுவந்தாற் போன்ற சேனை ; உருத்தன்ன - கோபித்தாற் போன்ற வென்றுமாம்.

எ. புறநா. ருகூ : கக; "கூற்றத் தன்ன மாற்றருமொய்ம்பின்" முருகு. அக.

கஉ. தானநீர் கடலிற் சென்றுபரவ.

கங. ஆம் - நீர். அடை - தண்ணடை ; மருத நிலத்தூர்.

கஎ. வாய்வன்காக்கை - வலியவாயையுடைய காகம். கூகை - கோட்டான் ; மு. புறநா. உஙஅ : ங.

கஎ - அ. புறநா. நருகூ : உ ; "பேணு ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை நகும்" பு-வெ: வஞ்சி. ச.

ககூ. சுற்றத்தின் மிகுதிகூறியபடி. உO. இல்லென்று- இல்லையென்று.

(பி - ம்.)— 1 'வெனகொடி' 2 'அநதணளிர் 3 'கொடுக்குமிகப்'

(௩௬௩.) [1] இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் [2] மாநில
முடையிலை [3] நடுவண திடை[4] பிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவல
ரிடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்த
நாடு பிறர்கொளச் [5] சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், நீயுங் கேண்மதி [6] யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
[7] கள்ளி லேய்ந்த [8] முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
[9] திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு

---

௧. "இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் ஞாலம்" பெருங். ௨: ௧௭, ௧௦௫.

௨. உடைமரத்தின் இலை மிகச்சிறியது; "சிறியிலையுடை" புறநா. ௩௨௪: ௪.

௩. "ஒருதா மாகிய பெருமையோர்" (புறநா. ௩௬௬: ௪); "ஒருநீயாகித் தோன்ற" முருகு. ௨௯௪.

௧ - ௩. "இருங்கட லுடுத்த, மண்ணாள் செல்வதது மன்னவ ரேறே" மணி. ௨௨: ௮௦ - ௮௧.

௫ - ௬. புறநா. ௩௫௬: ௧ - ௫.

௭ - ௮. "வீயாது... இல்லையெப் புழியும், வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது" குறள். ௨௦௭ - பரிமேல். வி.

௯. மடங்கல - யமன். மு. புறநா. ௩௬௯: ௨௩. "வருங்காலன் றின்னணிதே" சிறுபஞ்ச. ௨௬.

௧௪. சீவக. ௨௯௮௪ - மேற்.

௧௦ - ௧௪. மு. புறநா. ௩௬௦: ௧௬ - ௧௯.

௧௪ - ௫. "இழிபிறப்பினோன்...மிசையுமென்புழிப் பெற்றென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு முடிபாகிய மிசையுமென்னும் வினையை இடைநின்ற சொற்கள் விசேடித்து நின்றன" தொல். எச்ச. சூ. ௫௧ - ந.

(பி - ம்.)—1 'கருங்கடலுடுத்த', 'இருங்கடற்றானையொடு பெருநிலங் கவைஇ' 2 'மாநிலத்து' 3 'நடுவுபிற......வின்றி' 4 'பெறகொழியத்' 5'சென்று மாயநதோரே', 'சென்று பாயந்தோரே' 6 'அக்கை' 7 'களளி வேயநத' 8'முளளிய புறங்காட்டு', 'முளிசுடலை நளிசுடலை', 'முள்ளிக்கள்ளி நள்ளிருஞ் சுடலை' 9 'இப்பிறபபினோன்'

மின்று வைகல் வாரா [1] முன்னே
செய்ந்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.*

[2] திணையும் துறையும் அவை.

..................ஐயாதிச்சிறு [3] வெண்டேரையார். (௩௬௩)

௧௬ - ௮. முடிந்தது போன்று முடியாதாகிய புறப்பாட்டு வண்ணத்திற்கு (தொல் செய். சூ. ௨௨௫ - பேர், ந) இவ்வடிகள் மேற்கோள்.

* இச்செய்யுள், 'மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை' (தொல். புறத்திணை. சூ. ௧௬-இளம்) என்னுந்துறைக்கும், 'வீடேதுவாக வன்றி வீடு பேற்று நெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' (தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௪-ந.) என்பதற்கும், 'வாயுறைவாழ்த்து' (ஷை செய். சூ. ௧௦௭-இளம்; ஷை ௧௧௨-பேர், ந) என்னும் பகுதிக்கும் மேற்கோள்; "இருங்கடலுடுத்த...... துறந்தே: இதனுள், உப்பிலாஅவிப் புழுக்கலென்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடி" (தொல். செய். சூ. ௧௧௨) என்பது இளம்பூரணம்; "உப்பிலாஅ வவிப் புழுக்கல், கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது" எனவும் காட்டுப ; இவை வஞ்சியடி யெனப்படுமென்பது. வெண்சீரான் வஞ்சியடிவருமோவெனின் வாரா, வஞ்சிச்சீர்விரவினல்லது. 'உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்' என்பதோவெனின், அது மற்றை இரு சீரடியொடு கூட்டத்துக்காட்டலானும் வஞ்சியடி போன்றது," "உப்பிலாவவிப் புழுக்கல முதலியன வஞ்சியடி" (தொல். செய். சூ. ௬௧. பேர், ந) "இருங்கடல்............................துறந்தே: இதனுள் 'உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்' எனவும், 'கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது' எனவும், 'இழிபிறப்பினோ னீயட்பெற்று' எனவும் வஞ்சியடி விரவி வந்தவாறு" யா - வி. அடியோத்து, சூ. ௭; யா-கா. ஒழிபு. சூ. ௪-உரை ; இ-வி. சூ. ௭௪௫ - உரை.

(பி - ம்.)—[1] 'இன்னசெய்தி நீ முன்னியவினையே' [2] 'இதுவுமது' [3] 'வெண்டடைரயார்'

(௩௬௪.) வாடா மாலை பாடினி யணியப்
பாணன் சென்னிக் [1] கேணி பூவா
வெரிமரு டாமரைப் பெருமலர் [2] தயங்க

---

௧. வாடாமாலை - பொன்னரிமாலை. பாடினி - விறலி.

௧ - ௩. புறநா. ௧௧௧: ௧௬ - ௭ அடிகளையும், அவற்றின் குறிப்பையும், "மங்குல்வானத்துத்திங்களேய்க்கு, மாடுவண்டிமிரா வழலவிர் தாமரை, நீடிரும் பித்தை பொலியசூட்டி, வரவுக்கடன் முகந்த பருவவானத்துப், பகற்பெயற்றுளியின் மின்னுநிமிர்ந்தாங்குப், புனையிருஞ்சதுட்பகம் பொலியப் பொன்னின், றொடையமை மாலை விறலியர் மலைய" (பெரும்பாண். ௪௮௦ - ௮௬) என்பதையும் பார்க்க.

௨ - ௩. கேணி பூவாத்தாமரை - பொற்றாமரைப்பூ; "பனி நீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை" புறநா. ௧௫௩ : ௭.

(பி - ம்.)—[1] 'தெணிபூவா' [2] 'கயங்க'

மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்தீச் சேர்த்திக்
காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை
நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
வுண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் [1] கீய்ந்து
[2] மகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே
யரிய வாகலு முரிய பெரும
நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்
முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்புங்
[3] கூகைக் கோழி யானுத்
தாழிய பெருங்கா [4] டெய்திய ஞான்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கூகைக்கோழியார். (ருசுச

ச. மைவிடையிரும் போத்து - ஆட்டுக்கிடாய்; "விடைவீழ்த்துச சூ(
இழிப்ப" (**புறநா.** ருசுசு : உO) என்பதையும், **புறநா.** உகூஉ - ஆம்
பாட்டின் முதலடியையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

அ. மகிழ்கம் - மகிழ்வேமாக. கO. அலங்கல் - அசைதல்.

கக. பொத்து - பொந்து. கதுமென இயம்பும் - கேட்போர் திடுக்கிட்டஞ்
சும்படி சுட்டுக்குலியென்று ஒலிக்கும்; "சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குர
லும்" **மணி.** சு: எரு.

கஉ. கூகை - பேராந்தை ; கோட்டானுமாம். கோழி - காட்டுக்கோழி ;
"கூகைக் கோழி வாகைப் பறந்தலை" (**குறுந்.** ருஙரு.) இவ்வடியால் ஆசிரியரு
டைய பெயர்க் காரணம் புலப்படுகின்றது.

கங. தாழிய பெருங்காடு - பிணங்களைக் கவிக்கும் தாழிகளையுடைய
மயானம்; **புறநா.** உஉஅ: கக-ஆம் அடி முதலியவற்றிற் குறிப்பைப்பார்க்க.
பெருங்காடு : **புறநா.** உருO: ரு.

கக - ங. "பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை, சுட்டுக் குவியெனச்
செத்தோர்ப் பயிரும், கள்ளியம் பறந்தலை" **புறநா.** உசO: எ-சு ஆம் அடிகளை
யும் அவற்றின் குறிப்புக்களையும் பார்க்க.

(கங) எய்தியஞான்று (சு) அரியவாகலு முரியவெனக் கூட்டுக.

(பி - ம்.)— 1 'ஈந்தும்' 2 'மகிழகவமமோ' 3 'கூகை கோழியானுங்' 4 'எயதியதஞான்று'

(ருசுரு.) மயங்கிருங் [1] கருவிய விசும்பு முகனாக
வியங்கிய விருசுடர்' கண்ணெனப் [2] பெயரிய

க. கருவி - மின் முதலிய வற்றின் தொகுதி.

உ. இருசுடர் - சூரிய சந்திரர்.

(பி - ம்.)—1 'கருவி விசுமபுதுகனக' 2 'பெரிய'

[1]வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்
வயிரக் [2]குறட்டின் [3]வயங்குமணி யாரத்துப்
பொன்னந் திகிரி முன்சமத் [4]துருட்டிப்
பொருநர்க் காணாச் செருமிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவுஞ் [5]செல்லா தின்னும்
[6]விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
[7]வுள்ளேன் [8]வாழியர் யானெனப் பன்மா
ணிலமக ளழுத காஞ்சியு
முண்டென [9]வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னோரே.*

திணை - காஞ்சி. துறை - பெருங்காஞ்சி.
[10]மார்க்கண்டேயனார். (௩௬௫)

௩. வளி - காற்று.
௫. பொன்னந்திகிரி - சக்கரம்; "பொன்னணி திகிரியஞ் செல்வன்" சீவக. ௯௨௰௩; தொல். குற்றியலுகரப். சூ. ௭௮ - ந. மேற்.
௬. பொருநர் - போர்செய்யும் பகைவரை. முன்பு - வலி.
௭. முன்னோர் - முன்பு ஆண்ட அரசர்கள். செல்ல-வேறுலகத்தையடைய.
௮. விலைநலப்பெண்டிர் - விலைமாதர்; பரத்தையர்.
௰. காஞ்சி - நிலையின்மை; "நிலமக ணெஞ்சுகை யெறிந்து நையவும்" (சீவக. ௨௨௨௧) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்.
* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. ௨௩ - ந. மேற்.
(பி - ம்.)—1 'வழியிடை' 2 'குரட்டின' 3 'வயிரமணியாரததுப' 4 'உருட்டிய' 5 'சொல்லாது' 6 'விலைநற்' 7 'உளனேவாழிய' 8 'வாழியனெனனப' 9 'உரைபபருணாங' 10 'மாாககணடேயனுர்'

(௩௬௬.) [1]விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரச
மொழுக்குடை மருங்கி னொருமொழித் தாக
வரவெறி யுருமி [2]னுரறுபு சிலைப்ப
வொருதா மாகிய பெருமை யோருந்
தம்புகழ் நிறீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், அறவோன் மகனே மறவோர் செம்மால்.

௧. கடிப்பு - குறுந்தடி. ௩. உரறுபு சிலைப்ப - மிகமுழங்க.
௪. " புறநா. ௧௮: ௩ - ௪; ௩௬௩: ௨ - ௩.
௫. " தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே " புறநா. ௧௬௫: ௧ - ௨.
௬. செம்மால் - செம்மலே, தலைவனே.
(பி - ம்.)—1 'விழுக்கடிபபடைநத' 2 'உரறுபரிலைபப'

..............உரைப்பக் கேண்மதி
நின்னூற்றம் பிறரறியாது
பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
ஞாயிற் றெல்லை யாள்வினைக் குதவி
யிரவி னெல்லை வருவது நாடி
யுரை..............................
உழவொழி பெரும்பக டழிதின் றாங்குச்
செங்கண் மகளிரொடு சிறுதுனி யளைஇ
யங்கட் டேற [1] லாய்கலத் துகுப்பக்
[2] கெடலருந் திருவ.................
மடை [3] வேண்டுநர்க் கிடையருகா
தவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையருளி
விடைவீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப
நீர்நிலை பெருத்த வார்மண லடைகரைக்
காவுதோறும்.........................
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.
தருமபுத்திரனைக் கோதமனார். (ருசுசு)

கூ. ஊற்றம் - வலி. க0. தெரியா - தெரிந்து.

கக. பகற்காலத்தை முயற்சிக்கு உதவி.

கஉ. வருவது - பின்வருங்காரியத்தை.

கச. உழுத பெரியபகடு வைக்கோலைத்தின்றாற்போல; ''உழுத நோன்பக டழிதின் றாங்கு'' (புறநா. கஉரு: எ) என்பதையும் அதன் கீழ்க்குறிப்பையும் பார்க்க.

கரு. அளைஇ - கலந்து. கசு. கட்டேறல் - கள்ளின் தெளிவை.

கஅ. இடை - சமயம். அருகாது - குறையாமல்.

ககூ. அவிழ் - சோற்றுப்பருக்கை.

உ0. விடை - ஆட்டுக்கிடாய் ; (புறநா. ருசச: ச.) சூடு-சூட்டிறைச்சி.

உரு. மடங்கல் - யமன் ; ப. புறநா. ருசுரு : கூ.

(பி - ம்.)—1 'ஆயகாதது' 2 'கெடிலருநதிவே' 3 'வேண்டுநாகடையரு தாதிவிழ்'

(௩௬௭) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலந்
தமவே [1] யாயினுந் தம்மொடு செல்லா
வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க் கொழியு
மேற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப்
பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து
பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி [2] தேறன் மாந்தி மகிழ் சிறந்
திரவலர்க் கருங்கல மருகாது வீசி
வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்
வாழச் செய்த [3] நல்வினை யல்ல
தாழுங் [4] காலைப் புணைபிறி தில்லை
யொன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த

---

௧. நாகம் - தேவலோகம்; பவணலோகமுமாம்; **தக்கயாகப்பரணியில்** 'மாலைநாகமார்பர்'' (~~சீவக~~) என்னுந்தாழிசைக்குஇவ்வடிமேற்கோள்; பாகு-பகுதி; மண்டிலம் - நாடு.

௨. தம - தம்முடையன.

௩. நோற்றோர்க்கு ஒழியும் - தவஞ்செய்தோர்க்கே உரியனவாகும்.

௪. ஏற்ற-யாசித்த. ஈர்ங்கை-குளிர்ந்தகை, **புறநா.** ௨௫௮:௫, ௩௯௩:௧௦.

௫. புனல் - தாரைநீர்.

௪ - ௫. "அந்தணர்க், கருங்கல நீரொடு சிதறி" **புறநா.** ௩௬௧: ௪ - ௫.

௭. நாரரிதேறல் - பன்னாடையால் வடிக்கப்பட்ட கள்ளின் தெளிவை; **புறநா.** ௧௭௦: ௧௨.

௬ - ௭. "ஒண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து" **புறநா.** ௨௪ : ௩௧ - ௨.

௮. "பரிசிலர்க் கென்று, மருகா தீயும் வண்மை"; "இரவலர்க், கருகா தீயும் வண்மை"; "இரவலர்க் கருகாது, கொள்ளென விடுவை" **புறநா.** ௩௨௦: ௧௬ - ௭; ௩௨௯: ௭ - ௮; ௩௫௯: ௧௫ - ௬.

௯. "வேண்டுமென்பது உம்மீற்றான்வந்ததோர் ஏவல கண்ணிய வியங்கோள்; வாழ்தல......வைகல்" **சீவக.** ௨௦௧-ந; **தொல்.** வினை. சூ. ௨௯-ந; இ - வி. சூ. ௪௬, ௫௦, ௨௩௯ - **உரை.** மேற்.

௧௨ - ௩. "அந்தண ரருங்கட னிறுக்கு, முத்தீ" (**புறநா.** ௨: ௨௨-௩) என்பதையும் அதன் கீழ்க்குறிப்பையும், "ஒன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப்பாளர், முத்தீச் செல்வத்து" (**சிலப்.** ௨௩ : ௬௭ - ௮) என்பதையும் பார்க்க.

௧௩. காண் தக - அழகுதக.

(பி - ம்.)—1 'ஆயினுநதமவேயனறி' 2 'தெறறவாது நன மகிழநது', 'தெறறநாணமகிழதுங்குநது' 3 'நாலவினை' 4 'காலத்துத் துணைபிறிது'

கொற்ற [1] வெண்குடைக் கொடித்தேர் [2] வேந்திர்
கடு யானறி யளவையோ [3] விதுவே வானத்து
வயங்கித் தோன்று மீனினு [4] மிம்மென
வியங்கு மாமழை யுறையினு
முயர்ந்துமேந் [5] தோன்றிப் பொலிகநுந் நாளே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான்மாரி [6] வெண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர் [7] தந்
உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி
யும் ஒருங்கிருந்தாரை ஔவையார். (௩௬௭)

---

௧௪. கொற்றம் - அரசவுரிமை.

௧௫ - ௮. " இமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக், கொண்டன் மாமழை பொழிந்த, நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே " புறநா. ௩௪ : ௨௧ - ௩ ; ௩௭௧ : ௨௪ - ௫.

(பி - ம்.)—1 'நீள்குடை' 2 'வேந்தர்' 3 'இவவெ' 4 'இமமெனபபரந்து யஙகுமாமழை' 5 'தொணடுமபொலிக' 6 'வெள்கோவும்' 7 'கடந்த'

---

(௩௬௮) களிறு முகந்து பெயர்குவ மெனினே
யொளிறுமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணையிடத் தொலைந்தன
[1] கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே
கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி னொல்கி
நெடும்பீ டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே
[2] மெய்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்
குருதியம் பெரும்புனல் கூர்ந்தனவே யாங்க
[3] முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி

---

௧ - ௨. புறநா. ௧௭௭ : ௪ ; ௩௬௯ : ௨௪ - ௭.

௭. சுவல் - பிடரி. ௮. பெரும்பிறிது - மரணம்.

௯. காற்றுல போக்குதலொழிக்கப்பெறற கப்பலபோல ; " வழக்கு மாறு கொண்டு" (கலி. ௧௦௧) என்பதற்கும், "வழக்குநெறிமாயம்" (சீவக. ௨௮௭௩) என்பதற்கும் இவ்வடி மேற்கோள்.

௧௧. முகவை - முகந்து செல்லும்பரிசில் (புறநா. ௩௬௯ : ௨௭) ; உகவை - உகத்தல்.

(பி - ம்.)—1 'கொடிஞ்சி' 2 'மெயசிறைகதடு வாடுபெரும பிறிதாகி வழ ககறுத்த' 3 'முகவையினமையினறி'

யிரப்போ ரிரங்கு மின்னு வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழவ
கடாஅ யானைக் [1] கால்வழி யன்னவென்
றெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் [2] கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி [3] மிடைந்தநின்
[4] னரவுற ழார முகக்குவ [5] மெனவே.

திணை - வாகை ; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன்[6] வேற்பஃறடக் கைப்பெருநற்கிள்ளியோடு போர்ப்புறத்துப்பொருதுவீழ்ந்தாரங்கழுத்தன் னதாக உயிர்போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (௩௬௮)

---

௧௩. வீரர்களாகிய வைக்கோற்போரைக் கடாவிட்ட வாளாகிய ஏரை யுடைய வீரனே (**புறநா.** ௩௭௧ : ௧௫ - ௬); "ஆளழி வாங்கி யதரி திரித்த, வாளே ருழவன்" **சிலப்.** ௨௬: ௨௩௩ - ௪.

௧௪ - ௫. கால்வழி - காலிடம்; காற்சுவடுமாம். தெடாரி - தடாரிப்பறை (**புறநா.** ௩௭௬ : ௪.) தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப ; "பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண், ணிரும்பறை", "பணைமரு ணெடுந்தாட் பலபிணர்த் தடக்கைப், புகர் முகம்" **புறநா.** ௨௬௩: ௧ - ௨ ; ௩௭௧: ௧௯ - ௨௰.

௧௬. கோடியர் - கூத்தர்.

௧௮. ஆரத்திற்கு அரவு உவமை ; "விரவுமணி யொளிர்வரு மரவுற ழாரமொடு" **புறநா.** ௩௯௮ : ௨௬.

(பி - ம்.)—1 'காலகழிவனனவென', 'காலகழியனனவென்' 2 'கொடி யார்' 3 'மிடைந்த நிரையுறுமாரம' 4 'அரையுறும்' 5 'எனினே' 6 'வெல்பஃ றடக்கை'

---

(௩௬௯) [1] இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
[2] கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் [3] பமைந்த

---

௧. மு. **புறநா.** ௩௭௰ : ௨௰. இரும்பு - தந்தப்பூண் ; கோளகை; ஆகு பெயர்.

௨. கருங்கை - பெரியகை ; கருமை - பெருமை ; "பெருங்கையானை" (**புறநா.** ௩: ௧௧.) கொண்மூ - மேகம்.

௩. நீண்மொழி - சபதம். மறவர் - வீரர்.

௪. வாளாயுதம் மின்னலாக. கடிப்பு - குறுந்தடி.

(பி - ம்.)—1 'இரும்பு' 2 'பெருங்கையானை' 3 'அடைகத'

குருதிப் பலிய முரசு முழக்காக
வரசராப் பனிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா [1] ணுகைத்த
கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
[2] யீரச் செறுவயிற் றேரே ராக
விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டிநின்
செருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு [3] பைஞ்சாற்
பிடித்தெறி [4] வெள்வேல் கணையமொடு வித்தி
[5] விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ்ப்
[6] பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்பு
கணநரி யோடு [7] கழுதுகளம் படுப்பப்
பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள

ரு. குருதிப்பலிய முரசு - இரத்தமாகிய பலியையுடைய வீர முரசு; "குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்" புறநா. ருO : ரு.

உ - ரு. "உருமிசை முரச முழக்கென விசைப்பச் செருநவில் வேழங் கொண்மூவாக" புறநா. ஙஎங : க - உ.

ங. அரசு அரா - பகையரசர்களாகிய பாம்புகள்.

எ. குதிரை காற்றாக; "காலியற் புரவி" புறநா. கஎஅ : உ.

அ. வல்வில : புறநா. கருஉ : ங.

கூ. கணைத்துளி - அம்பாகிய மழைத்துளி.

கO. ஈரச்செறுவயின் - ஈரத்தையுடைய போர்க்களமாகிய வயலின்கண்.

கூ - கO. கிடக்கையாகிய வயலில்.

கஉ. படை மிளிர்த்த - ஆயுதமாகிய படைவாளால் கீழ்மேலாக மறிக்கப்பட்ட; "படைமிளிர்ந் திட்ட" (புறநா. சஉ : கச); "உளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி" (பெரும்பாண். கூஉ); படை, சிலேடை. சால் - படைச் சாலில்.

கங. கணையம் - கணையமரமென்னுமாயுதம். கணையமொடு வேலை வித்தி.

கச. கூழ் - பயிர். கரு. போர்பு, சிலேடை.

கசா. கழுது-பேயில் ஒருசாதி; "கூற்றக் கொஃறேர் கழுதொடு கொட்ப" மதுரை. சாஙங.

கஅ. பாடுநர்க்கு - பாடிவருபவர்களுக்கு ஈதற்பொருட்டு.

(பி - ம்.)—1 'உதைத்த' 2 'ஈரச்செறுவயிற்', 'ஈரச்செறுவிற்' 3 'செஞ்சாற்' 4 'வைவேற்கணையொடு' 5 'இருந்தலைசாய்த்த' 6 'பேஎயள்' 7 'கழுகு'

தேய்வை [1] வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
வேய்வை காணு விருந்திற் போர்வை
யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப [2] வொற்றிப்
பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்
றெழிலி தோயு மிமிழிசை யருவிப்
பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன
வோடை நுதல வொல்குத லறியாத்
துடியடிக் குழவிய பிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.*

ககூ. தேய்வை வெண்காழ்-சநதனக்கட்டை, விசிபிணி-விசித்தவார்க்கட்டு.

உ௦. வேய்வை - குற்றம். "வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பு" (பொருந. கஎ.) விருந்து - புதுமை. [ஙகூகூ: உச.

ககூ - உ௦. "விசிப்புறுத் தமைத்த புதுக்காழ்ப் போர்வை" புறநா.

உக. அரிக்குரற்றடாரி - அரித்தெழுகின்ற ஓசையையுடைய தடாரிப் பறை; ஒலிநரம்பால் ஓசையையுடைய கிணைப்பறை யென்றுமாம்; உருப்ப - சூடுபிறக்க; புறநா. உசகூ: ச-ஆம் அடியையும் அதன்குறிப்பையும் "அகன் கட்டடாரி தெளிர்ப்ப வொற்றி", "அரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றி" (புறநா. ஙஎ௦: கஅ, ஙகூ௦: எ) என்பவற்றையும் பார்க்க.

உஉ. வந்திசின் - வந்தேன் ; "காண்கு வந்திசிற் பெரும", "நிற்காண் குவந்திசினே", "மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும" (புறநா. கஎ: ஙங, கஉரு: ச, ஙஎங: ஙச.) பாடான்று - ஓசைநிறைந்து.

உஉ - ங. "பாடான் றிரங்கு மருவி" புறநா. கஉச : ச.

உச. "பொற்கோட் டிமயம்" புறநா: உ: உச; ஙகூ: கச - ரு.

உகூ. துடியடிக் குழவியபிடி - உடுக்கையின் கண்போன்ற அடியை யுடைய கன்றை நீங்காத பெண்யானை.

உஎ. முகவை - ஏற்றுக் கொள்ளும் பரிசில.

உகூ - எ. "மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு, கறையடியானை யிரி யல் போக்கும்.........ஆஅய்", "வரைமருள் முகவைக்கு வந்தனென்", "புகர் முக முகவைக்கு வந்திசின்" (புறநா. கஙரு : கக - ங ; ஙஎ௦: உக ; ஙஎக : உ௦.) "துடியடி யன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு,பிடிபுணர் வேழம் பெட்ட வை கொள்கென" (பொருந. கஉரு - கூ) என்பதும், "இருபெயர்ப் பேராய மொ, டிலங்கு மருப்பிற களிறு கொடுத்தும்" (மதுரை. க௦க - உ) என் பதும், 'கன்றும் பிடியுமென்னும் இரண்டு பெயரையுடைய பெரிய திரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிறுகளைக் கொடுத்தும்' என்னுமதன் உரையும் ஈண்டறியற்பாலன.

* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம், ஷை ஷை. சூ. உக - ந; ஷை உவம. சூ. கூ - இளம் மேற்.

(பி - ம்.)—1 'வெணகாள்' 2 'ஒறறப்'

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.
சேரமான்கடலோட்டிய [1] வெல்கெழுகுட்டுவனைப் பாணர். (ருசுசு

(பி - ம்.)—[1] 'வேலகெழு'

(ருஎ0) ....வி
நாரும் போழுஞ் செய்துண் டொராங்குப்
[1] பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரந் துழைஇ
வேருழந் துலறி மருங்குசெத் தொழியவந்
தத்தக் குடிஞைத் துடிமரு டங்குர
லுழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலோ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாய்ந் துலறிய வறங்கூர் நீளிடை

உ. நார் - மரங்களின் நார் ; போழ் - பனங்குருத்து. உண்டு - சுவைத்துண்டு ; புறநா. ருஎரு: ரு.

ரு. பசிதினத்திரங்கிய விரும்பேரொக்கற்கு - பசிதினலால் வருத்தமுற்ற கரிந்த பெரியசுற்றத்தார் பொருட்டு ; "பசிதினத் திரங்கிய வொக்கல்", "பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடையாக்கை", "இலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்", "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற", "பசித்தென வீங்கு வந்திறுத்த வென் னிரும்பே ரொக்கல்", "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்" (புறநா. கருகூ: உக, கசுO: ச, ருஎஅ: கரு, ருகூO: கஅ, ருசுக: எ-அ, ருகூச: சகூ), "பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு" பெரும்பாண். உரு.

ச. ஆர்பதம்-உண்ணுமுணவு ; "தேரிற் றந்தவர்க் கார்பதநல்கும்... இசைசாறேன் றல்", "நெல்லி,னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய, வார்பத நல்குமென்ப" (பதிற். ருரு: கக-உ, சுகூ: எ-கூ), 'ஆர்பதமிக்கு நீரும்நிழலும்பெறாதவிற் களிசிறந்து மாவும்புள்ளும் துணையோடின்புற்று விளையாடுவன" (தொல். அகத்திணை. சூ. சு - ந.) மாதிரம் - திசை. துழை இ - துழாவி ; தேடி.

சு. அத்தம் - அருஞ்சுரம். குடிஞை-கோட்டான். குடிஞைக்குரலுக்குத் துடியோசை உவமை ; மருள், உவமவுருபு. "வன்கட் கடுந்துடி......குடிஞையோ டிரட்டும்" (புறநா. கஎO. சு - எ.) குரல், எழுவாய்.

எ. உழுஞ்சில் - ஒருவகைமரம் ; கவடு - கிளை "கோடலங் கவட்ட குறுங்காலு ழுஞ்சில்" (அகநா. கருக: அ); உழுஞ்சிலை வாகை யென்பர் ; சிலப். கக: எசு - அடியார்.

அ. பயிர் - அழைத்தல். கூ. வறம் - வறுமை; நீரின்மை.

(பி - ம்.)—[1] 'பரிதினத்'

வரிமரற் றிரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல
வொண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
விளைந்த செழுங்குர லரிந்துகால் குவித்துப்
படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி
யெருதுகளி றாக வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவி
னகன்கட் டடாரி [1] தெளிர்ப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி
யிருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்
வரைமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும

கo. வரிமரற்றிரங்கிய - வரியையுடைய மரல நீர்வற்றித்திரங்கிய; "வரி மரற்றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கை" (சிலப். கக: எஎ.) மரல், மருளென்றும் வழங்கும்.

கக. பழுத்தமரத்தை நினைத்துச்செல்கின்ற வௌவாலைப் போல; "பழுமர முள்ளிய பறவையின்" (பொருந. சுச) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும், புறநா. சஎ: முதலடியின் குறிப்பையும் பார்க்க.

கங. துவைத்து - முழங்கி.

கச. குரல் - கழுத்து; தானியக்கதிர்; சிலேடை.

கரு. பிணப்பல் போர்பு - பலவகைப்பட்ட பிணங்களாலாகிய போர்கள்; போர்பு - தானியக்கதிர்ப்போர் (புறநா. உoகூ: க); "பிணனெதிர்ப் போர் பழித்து", "அஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்து" (புறநா. ஙஎக: கச, ஙஎங: உரு); "நீர்சூழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்து" அகநா. ஙசுசு: உ.

கசு. வாளாகிய மடலைச் செலுத்தி. மடல் - பனங்கருக்கு.

கரு - எ "பிணம்பிறங்குபோர் பழிகளி றெருதா", "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்", "குடபுலத் ததரி பொலிக" (புறநா. ஙசஉ: கங; ஙஎக: கரு - சு; ஙஎங: உசு - எ); "கோட்டு மாப் பூட்டி வாட்கோலாக வாளழிவாங்கி யதரிதிரித்த" சிலப். உசு: உஙஉ - ங.

கஅ. "தொடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றி", "அரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றி", "அகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி" புறநா. ஙசுஅ: கரு, ஙசுக: உக, ஙஅரு: ச.

உo. புறநா. ஙசுக: க.

உக. முகவை: புறநா. ஙசுஅ: கக; ஙசுக: உஎ; ஙஎக: உo.

(கக) போல (உக) வந்தனென்.

(பி - ம்.)—1 'தெளிர்ப்பவேயொற்றி'

வடிநவி லெஃகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவா
ரினத்தடி விராய வரிக்குட ரடைச்சி
யழுகுரற் 1 பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரு
மஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங் குடையார். (ஙஎ0)

உஉ. வடிநவில் - வடித்தல பயின்ற ; **புறநா.** உங: அ.

உங. தொடியுடைத் தடக்கை - வளையையுடைய பெரியகையை.

உச. வரிக்குடர் - பலவரியையுடையகுடர் ; "நெறிகொள் வரிக்குடர்" (**புறநா.** கசு0: சு.) அடைச்சி - சேர்த்து.

உரு. செஞ்செவியெருவை: **புறநா.** உஙஅ: உ; "செஞ்செவியெருவைச் சேவல்" **அகநா.** கசுக: ரு - சு.

உஎ. போர்க்களம் வென்றோர்க்கு உரித்தாதலால், 'களங்கிழவோய்' என்றார்; **புறநா.** ஙஎக: உஎ; ஙஎங : ஙகூ.

(பி - ம்.)—1 'பேஎயமகள்'

(ஙஎக) அகன்றலை வையத்துப் 1 புரவலர்க் காணாது
2 மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவி ழலரி நாரிற் றொடுத்துத்
தயங்கிரும் பித்தை பொலியச் சூடிப்
பறையொடு தகைத்த கலப்பையென் முரவுவா
யாடுறு குழிசி பாடின்று தூக்கி

க. புரவலர் - பாதுகாப்போர். உ. மரந்தலை - மரத்தின் கீழிடம்.

ங. அலரிப் பூவை நாராற் றொடுத்து. ச. பித்தை - தலைமயிர்.

ங - ச. "அலரி, சுரியிரும்பித்தை சுரும்புபடச் சூடி" (**அகநா.** உகங: ச-ரு), "தாமரை, சுரியிரும்பித்தை பொலியச்சூட்டி" (**பொருந.** கருகூ - சு0), "தாமரை, நீடிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி" **பெரும்பாண்.** சஅக - உ.

ரு. தகைத்த - கட்டிய. கலப்பை - சமைத்தற்குரிய கருவிகளை யடக்கிய பை ; "காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை" (**புறநா.** உ0சு: க0.) முரவு-சிதைவு ; "முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப்பேற்றி" **பெரும்பாண்.** கூகூ.

சு. ஆடு - சமைத்தல் ; குழிசி - பானை. பாடின்று - கெடாதபடி.

(பி - ம்.)—1 'புரவறகாணத்', 'பாவறகாணது' 2 'மறநதலைசோநது'

மன்ற வேம்பி னொண்பூ வுறைப்பக்
குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையே
னரிசி யின்மையி னாரிடை நீந்திக்
கூர்வா யிரும்படை நீரின் மிளிர்ப்ப
[1] வருகணைவாளி.........யன்பின்று தலைஇ
[2] யிரைமுரை சார்க்கு முரைசால் பாசறை
வில்லே [3] ருழவினின் னல்லிசை யுள்ளிக்
குறைத்தலைப் படுபிண னெதிரப் போர்பழித்
தியானை யெருத்தின் வாண்மட லோச்சி
யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்
மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி
யகன்க ணதிர வாகுளி [4] தொடாலிற்
பணைமரு ணெடுந்தாட் [5] பல்பிணர்த் தடக்கைப்

எ. மன்றம் - பொதுவிடம்; "மன்றவேம்பு" (புறநா. எசு : ச ; எக: உ.) உறைப்ப - உதிர.

அ. குறை - காரியம். கூ. ஆரிடைநீந்தி - அரிய இடங்களைக்கடந்து.

கO. படை - படைவாள்; பாரை. மிளிர்ப்ப-கீழ்மேலாகப் புரளச்செய்ய.

கஉ. உரைசால் - புகழ்மிக்க.

கங. வில்லேருழவின் - வில்லை ஏராகக்கொண்டு உழுதலையுடையாய்; உழவன் - வீரன்; "வில்லேருழவர்" (குறள், அஎஉ); "மாரி வளம்பெறு வில்லேருழவர்" சிலப். கக : உகO.

கச. குறைத்தலைப் படுபிணன் - கவந்தம்; போர்பு - போர்; புறநா. ஙஎO: கரு.

கரு. யானையாகிய உழும் எருது.

கச - கூ. "படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி, யெருதுகளி றாக வாண் மட லோச்சி, யதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்" புறநா. ஙஎO : கரு - எ.

கஎ. "மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி", "மாக விசும்பின் வெண்டிங்கண்,......கடனடுவட் கண்டன்ன வென் னியம்" புறநா. ஙகங : உO ; சOO : க - ச.

கஅ. ஆகுளி-சிறுபறை; "நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி" (புறநா. சுச: க.) தொடாலின் - கொட்டுதலுடன்; "துடிக்கண் புலையன் தொடும்" பு - வெ. ச : உ.

கஎ - அ. தடாரியின்கண் அதிர.

கக. பணை - ஒருவகைப் பறை; மருள்-உவமவுருபு; புறநா. ஙசுஅ:கஎ.

(பி - ம்.)—1 'இருகணை' 2 'உரை சுரும்பார்க்கும்', 'இரைசுரும்பு' 3 'உழவநின்' 4 'தொழாலிற' 5 'பகலபிணர்'

புகர்முக [1] முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
களிற்றுக்கோட் டன்ன வாலெயி றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை [2] மாலை சூடி யுணத்தின
மாணப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து
வயங்குபன் மீனினும் வாழியர் பலவென
வுருகெழு [3] பேய்மக ளயரக்
குருதித்துக ளாடிய களங்கிழ வோயே.

திணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார். (ஙஎ௧)

உ0. (புறநா. ஙசஅ: கக; ஙசுகூ: உஎ; ஙஎ0: உக.) "முகவைபாடுத பொலிபாடுதல்; "முகவை என்றார், நெலலுமுகந்து கொடுக்கப்படுதலாலே 'புகர்முக முகவை' போல" (சிலப். க0:கஙஎ-அரும்பத.) வந்திசின்-வந்தேன்; (கூ) நீந்தி (உ0) வந்திசிற் பெரும.

உஉ. விழுக்கு - ஊன்விசேடம்; "பருத்திப் பெண்டி ர் பனுவ லன்ன நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை", "கொழுநிணந் தெழுப்பக், கோடைப் பருத்தி வீடுநிறை பெய்த, மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன வெண்ணிணமூரி" (புறநா. கஉரு: க-உ; ஙகூங: கக - ச) என்பவற்றையும் "விழுக்கொடு வெண்ணிணஞ்சு" (சீவக. கருஅச) என்பதையும், 'விழுக்கும் வெண்ணிணஞ்சும் ஊன்விசேடம்; வெண்ணிணஞ்சு - நிணமுமாம்' என்னும் அதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

உங. "குடர்த்தொடர் மால பூண்பா னல்லர்", "குடர்த் தொடர் மாலை சூழாது" மணி. கரு: கங; உ0: எஉ.

உச-ரு. புறநா. ஙஎ: கசு-அ. உசு, உரு - அச்சம்.

உஎ. "அஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே" புறநா. ஙஎங: ஙகூ

உக-எ. பின்றேர்க்குரவைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. கஎ - இளம்; ஷை உக - ந. மேற்.

(பி - ம்.)—1 'முகவை வந்திசிற்' 2 'மாலைதுயலவரசூடி' 3 'பேஎயமகளயர'

(ஙஎஉ.) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி
யேத்தி வந்த [1] தெல்லா முழுத்த

க. தடாரிவிம்மென - கிணைப்பறை யொலிப்ப; "வார்வலந்த துடி விம்ம" பு - வெ. க: கங.

(பி - ம்.)—1 'எல்லாமழுத்த'

விலங்குவர ளவிரொளி வலம்பட மின்னிக்
கணைத்துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறைப்
பொருந்தாத் தெவ்வ ரரிந்தலை யடுப்பிற்
கூவிள விறகி [1] ளக்குவரி நுடங்க
லானு மண்டை வன்னியந் துடுப்பி
னீறு வேண்மா ளிடந்துழந் தட்ட
மாமறி பிண்டம் [2] வாலுவ னேந்த
வதுவை விழவிற் புதுவோர்க் கெல்லாம்
வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சால்கெனப்
புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்
னிலவுத்திக ழார முகக்குவ மெனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவேள்வி.

அவனை [3] மாங்குடிகிழார். (ஙஎஉ)

ச. கணையாகிய நீர்த்துளி; "கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை" **புறநா.** ஙசுகூ : கூ.

ரு. தெவ்வர் தலையடுப்பில் - பகைவருடைய தலைகளாலாகிய அடுப்பில்; "ஆண்டலை யணங்கடுப்பு" **மதுரை.** உகூ.

கூ. வாலுவன் - மடையன்.

ரு - கூ. "முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித், தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய வூன்சோறு, மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்ட" **சிலப்.** உசு : உசஉ - ச.

கஉ. களம்வேட்டோய் - களவேள்விசெய்தோய்; களவேள்வி இன்ன தென்பதை, "நெற்கதிரைக்கொன்று களத்திற் குவித்துப் போரழித்து அதரி திரித்துச் சுற்றத்தொடு நுகர்வதற்குமுன்னே கடவுட்பலிகொடுத்துப் பின்னர்ப், பரிசிலர் முகந்துகொள்ள வரிசையினளிக்குமாறுபோல, அரசனும் நாற்படை யையுங்கொன்று களத்திற்குவித்து எருது களிறாக வாண்மடலோச்சி அதரி திரித்துப் பிணக்குவையை நிணசசேற்றொடு உதிரப்பேருலைக்கண் ஏற்றி, ஈறு வேண்மாள் இடந்துழந்தட்ட கூழ்ப்பலியைப் பலிகொடுத்து எஞ்சிநின்ற யானை குதிரைகளையும் ஆண்டுப்பெற்றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகந்துகொள்ளக் கொடுத்தலாம்" (தொல். புறத்திணை. சூ. உக - ந) என்பதனாலுணர்க.

(உ) வந்ததெல்லாம் (கரு) முகக்குவமென.

(பி - ம்.)—1 'ஆககுவதிதுடஙகல' 2 'வலவனேநத' 3 'மாக...ககிழார்'

(௩௭௩.) உருமிசை முரச [1] முழக்கென விசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மூ வாகத்
தேர்மா வழிதுளி தலைஇ நாமுறக்
கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
யிழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
பிழிவது போலப் [2] பிட்டையூ றுவப்ப
மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தே
.....................தண்ட மாப்பொறி
மடக்கண் மயிலியன் மறலி யாங்கு
நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைகழிந்து
மென்றோண் மகளிர் மன்றம் பேணார்
புண்ணுவ............................
............யணிப் புரவி வாழ்கெனச்
சொன்னிழ லின்மையி னன்னிழற் சேர
நுண்பூண் மார்பிற் புன்றலைச் சிறாஅ

---

௧. உருமிசை - மேகமுழக்கு ; மேககர்ச்சனை முரச ஒலிக்குஉவமை ; "படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசு" (புறநா. ௩௫௦ : ௪); "தாழிரு டுமிய மின்னித் தண்ணென, வீழுறை யினியசிதறி யூழியிற், கடிப்பிடு முரசின் முழங்கி" (குறுந். ௨௭௦ : ௧ - ௩); "முரசதிர் பவைபோன் முழங்கிடிபயிற்றி" (பரி. ௨௨ : ௪); "கொண்மூ, விருண்டுயர் விசும்பின் வலனேர்பு வளைஇப், போர்ப்புறு முரசினிரங்கி", "இடியுமிழ் முரசம் பொருகளத் தியம்ப" (அகநா. ௧௮௮ : ௧ - ௩, ௩௫௪ : ௨); "உருமிடி முரசமொடு" (முருகு. ௧௨௧); "மூரிவான முழங்கிவாய் விட்டதொப்ப, வதிர்குரன் முரசம்", "இடியுமிழ் முரசம்" (சீவக. ௫௪௩, ௨௯௦௦); "உருமினிடி முரசார்ப்ப" (முத்); "இடியார பணை துவைப்ப" பு - வெ. ௬ : ௨௭.

௨. "கருங்கையானை கொண்மூவாக" புறநா. ௩௬௯ : ௨.

௩ - ௪. "மால்வரைத் தொடுத்துவீழ்ந்த மணிநிற மாரிதன்னைக், காலிரைத் தெழுந்து பாறக் கல்லெனப் புடைத்த தேபோல், மேனிரைத் தெழுந்த வேடர் வெந்நுனையப்புமாரி, கோனிரைத் துமிழும் வில்லாற் கோமகன் விலக்கினானே" (சீவக. ௪௫௧ - ௩) என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்.

௭. ஆடிய - வென்ற. ௮. கொங்கு - கொங்கநாட்டு வீரர்களை.

௧௧. புலம்ப - தனித்து வருந்த.

௧௨. மன்றம் - பொதுவிடம். ௧௬. புன்றலை - சிவந்த தலை.

௧௬-௭. "புன்றலைச் சிறாஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி" புறநா. ௪௬ : ௬.

(பி - ம்.)—1 'முழக்கெயிசைய' 2 'பிட்டயூறுவபப'

[1] ரம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணு
.............................ற் றெருக்கான
வேந்து புறங்கொடுத்த வீய்ந்துகு பறந்தலை
மாட மயங்கெரி மண்டிக் கோடிறு
புருமெறி மலையி னிருநிலஞ் சேரச்
சென்றோன் மன்ற சொடு..................
............ண்ணைறிநர் கண்டுகண் ணலைப்ப
வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக
வஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்துக்
கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி
பொலிக வத்தைநின் பணைதனற......ளம்
விளங்குதிணை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
புகர்முக முகவை பொலிகென் றேத்திக்
[2] கொண்டன ரென்ப பெரியோர் யானு
மங்கண் மாக்கிணை யதிர வொற்ற
...............லெனுயினுங் காதலி னேத்தி
நின்னோ ரன்னோர் [3] பிறரிவ ணின்மையின்
[4] மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை [5] நகைவர்க்குத்

---

௨0. இறுபு - ஓடிந்து. [௨௫ : ௯.

௨௪. வஞ்சி - கருவூர்; "வஞ்சிமுற்ற நீங்கிச் செல்வோன்" சிலப்.

௨௫. ஆள் போர்பு அழித்து - வீரர்களுடைய பிணங்களாலாகிய போரை அழித்து; "படுபிணனெதிரப் போர்பழித்து" புறநா. ௩௭௧ : ௧௪.

௨௬. குடபுலம் - குடநாடு. அதரிகொண்டனை - கடாவிட்டனை.

௨௭. திணை - குலம்.

௨௯. புகர்முக முகவை - யானைப்பரிசில்; "புகர்முக முகவைக்கு வந்திசிற்பெரும" புறநா. ௩௭௧ : ௨0.

௩௧. கிணை - தடாரிப்பறை.

௩௩. நின்னோர் அன்னோர் - உன்னைப்போன்றோர்.

௩௪. சீவக. ௩௨௩ - ந. மேற்.

௩௩ - ௪. தொல். உவம. சூ. ௨௪ - இளம். மேற்.

௩௫. நகைவர்க்கு - நட்பினர்க்கு; "நகைவர்க்கரணமாகிப் பகைவர்க்குச் சூர்நிகழ்ந்தற்று நின்றனை" (பதிற். ௩௧: ௩௩-௪); "நகைவராரநன்கலஞ் சிதறி" ஷை ௩௭: ௪, ௪௩: ௨0.

(பி - ம்.)—1 'அமபாழிலொழிதிறமா' 2 'தொண்டரெனப்' 3 'பிறரிவர்' 4 'மின்னெயில்' 5 'நசை வாக்கு'

தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு
கணநரி [1] திரிதரு மாங்க ணிணனருந்து
செஞ்செவி யெருவை குழீஇ
யஞ்சுவரு கிடைக்கைய களங்கிழ வோயே.

திணை-அது. துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்கள உருவகமுமாம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூ ரெறிந்தானைக் கோவூர்கிழார். (௩௭௩)

௩௮ - ௯. "செஞ்செவி யெருவை திரிதரு, மஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே" புறநா. ௩௭௦: ௨௬ - ௭.

(பி - ம்.)— 1 'திரிதரூஉமாங்கண'

---

(௩௭௪) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்
புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன
பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி [1] ரவியத்
தண்பனி [2] யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
றெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
யிருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக் காண்வரக்

௧. கானல் - மலைப்பக்கம். அல்கும் - தங்கும்.

௨. புல்வாய் - ஒருவகைமான்; 'இரலை' என்னும் ஆண்பாற்பெயர் புல்வாய்ச்சாதிக்குரியதென்பதற்கு (தொல். மரபு. சூ. ௪௪ - பேர்) இவ்வடி மேற்கோள்.

௩. பொலம் - பொன்; பொற்றாமரைப்பூ; ஆகுபெயர். பாறுமயிர் அவிய - சிதறிய மயிர்அடங்கும்படி.

௪. உறைக்கும் - துளிக்கும். ஒ. புறநா. ௩௭௭: ௨.

௩-௪. "பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி", "பனிபழுநிய பல்யாமத்துப் பாறுதலைமயிர் நனைய" புறநா. ௨௭௬: ௬; ௩௭௭: ௧ - ௨.

௫. மன்றப்பலவு - பொதுவிடத்திலுள்ள பலா; பொருநர்முதலிய இரவலர் பொதுவிடத்திலவந்துதங்குதலும் அங்குள்ளமரத்தில தம் வாச்சியங்களைத்தொங்கக்கட்டுதலும் மரபு; புறநா. ௧௨௮: ௧; ஐந்திணை யெழுபது, ௪.

௬. ஒ. புறநா. ௩௬௭: ௧௦; "தடாரி......தெண்கணெற்றி" புறநா. ௩௮௧: ௧௨ - ௩.

௭. ஓர்ப்ப - செவிசாய்த்துக் கேட்கும்படி. இசைஇ - முழக்கி; "இரும்புலிப் புகர்ப்போத்தோர்க்கும்" (புறநா. ௧௭௫: ௧௨); "பாடலோர்த்து நாடகநயந்தும்" பட்டின. ௧௧௩.

(பி - ம்.)—1 'அவியடபத' 2 'இறைக்கும்'

கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புலிப்பற் றாலிப் புன்றலைச் சிறாஅர்
மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகன்றுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை
விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் 1 சாந்தம்
புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்றும்
மிருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவைஇ
விருந்திறை நல்கு நாட னெங்கோன்
கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல

அ. கருங்கோல் - பெரியதண்டு; "கருங்கோற் குறிஞ்சி மதனில்வான்பூ", "பெருங்கோற் குறிஞ்சி" (நற். உசுஅ:ங, ௩0௧:௧); "கருங்கோற்குறிஞ்சிப்பூ" (குறுந். ௩:௪); "கருங்கோற் குறிஞ்சி" (அகநா. ௩0அ: ௧௬.) அடுக்கம்-மலைப் பக்கம்; குறிஞ்சியையுடைய அடுக்கம் ; தலைவனையும் அவனுடைய மலைமுத லியவற்றையும் பாடுதல் மரபு ; "நின்னை நின்மலையும்பாட" (புறநா. ௧௪௩: ௧உ); " நெடுவரைவளனும் பாடி" சிறுபாண். ௧உஅ.

௯. புலிப்பல் தாலி - புலியின் பல்லைக் கோத்துச்செய்த கழுத்தணி; "புலிப்பற்றாலிப்புதல்வர்" (குறுந். ௱:௩); "புலிப்பற் கோத்தபுலம்பு மணித் தாலி" (அகநா. எ: ௧அ); "மறங்கொள் வயப்புலி வாய்பிளந்து பெற்ற, மாலை வெண்பற்றாலி" சிலப். ௧உ: உஎ - அ.

௧௧. முளவுமான் கொழுங்குறை - முள்ளம் பன்றியின் கொழுவியதசை; "முளவுமாத் தொலைச்சிய" (புறநா.௩உ௫: ௬); "முளவுமாவல்சி" (ஐங்குறு. ௩௬௪:௧); "முளவுமாத் தொலைச்சுங்குன்றம்" (அகநா. ௧அஉ:அ); "முளவு மாத்தொலைச்சிய பைஞ்சிணப்பிளவை" மலைபடு. ௧எ௬.

௧உ. விடர்முகை - வெடிப்பையுடைய குகை; "விடர்முகை முழங்கும்" (ஐங்குறு. ௩௯௫:உ); "விடர்முகையடுக்கம் பாய்தலின்", "விடர்முகை முழங் கும்", "அஞ்சுவரு விடர்முகை" அகநா. ௪எ: ௬; ௧௪௩: எ; உஎஉ: ௪.

௧௩. புகர்முகவேழம்: புறநா. ௩எ௩: உ௯. மூன்று - குறை, சாந்தம், மருப்பு என்பன.

௧௪. புலித்தோலில் மேற்கூறிய மூன்றையும் குவித்து.

௧௫. இறைநல்கும் - இறுக்கும்; கொடுக்கும்.

௧௬. ஆயாகிய அண்டிரன்; "கழறொடியாஅய் மழைதவழ் பொதியில்" (புறநா. ௧உஅ: ௫; குறுந். அ௪:௩); "ஆஅயண்டிர னடுபோ ரண்ணல்", "வழைப்பூங்கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்", "தண்டாரண்டிரன்" புறநா. ௧உ௯:௫, ௧௩௧:உ, உ௪௧:௧-உ.

(பி - ம்.)—1 'சாநதப்'

வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு
கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பூவைநிலை.
ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார். (ஙஎச)

கஎ. ஞாயிறு - விளி. கஅ. கொன் - பயனின்மை.

சகூ - அ. புறநா. அ - ஆம் பாடலின் கருத்து இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

(ஙஎரு) அலங்குகதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி
நிலைதளர்வு தொலைந்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
பொதியி லொருசிறை பள்ளி யாக
முழாஅரைப் போந்தை யரவாய் மாமட
லாரும் [1]போழுங் கிணையொடு சுருக்கி
யேரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ
வூழிரந் துண்ணு முயவல் வாழ்வைப்
புரவெதிர்ந்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
பிரசந் தூங்கு மறாஅ [2] யாணர்
வரையணி படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
யாவரு மின்மையிற் [3]கிணைப்பத் தாவது
பெருமழை கடற்பரந் தாஅங் கியானு
மொருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்

க. கதிர் - வெயில். சூழி - நீர் நிலை.

ங. பொதியில் ஒருசிறை - மன்றத்தி னொருபக்கம்,

ச. மத்தளத்தைப் போன்ற அரையை யுடைய பனையின் அரம்போன்ற வாயினையுடைய மடல்; "முழாவரைப்போந்தைப் பொருந்தி", "மடலவன் போந்தை" புறநா. அரு: எ ; உகூஎ:க0.

ரு. "நாரும்போழுஞ் செய்துண்டு" புறநா. ஙஎ0: உ.

சு. புகாஅ - புகுந்து. எ. ஊழ் - முறையே. உயவல் - வருத்தம்.

அ. புரவெதிர்ந்துகொள்ளும் - பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

கூ. பிரசம்-தேன்கூடு ; "பிரசந்தூங்கு சேட்சிமை" (அகநா.உசஉ:உக.) அறாஅயாணர் - இடையறாத செல்வ வருவாயையுடைய; பொருந. க. ந.

க0. படப்பை - தோட்டம். கக. ஆஅய் - விளி.

கங. மழை - மேகம். கச. நின்னுள்ளி - உன்னைநினைத்து.

(பி - ம்.) 1 'போரும்' 2 'யாணாவரையணிப்' 3 'கினபப'

புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை
நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே
நின்னின்று வறுவி தாகிய வுலகத்து
நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
1 பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப்
பீடின்று பெருகிய திருவிற்
2 பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர். (ஙஎரு)

கரு. புக்கில் - எப்பொழுதும் இருத்தற்குரியவீடு; "புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ" குறள், ஙசO.

கசு. நிலீஇயர் - நிற்பாயாக; அத்தை, அசை.

கஅ - கூ. "துன்னி.........உணராவென்புழிப் பெரிய சிறியவென்பன பெருமை சிறுமைப்பண்படியாக வந்தமையின், இவ்வெச்சத்தின் குறிப்பென் றலு மொன்று; இவ்வெச்சப் பொருள்படு முரிச்சொலென்றலு மொன்று" (தொல். வினை. சூ. ஙO-கல்); "துன்னி...உணராவென அகரம் வினைக்குறிப்புப் பற்றிவருவனவும்" (ஷை ஷை ஷை ஙக - ந); "பெரியவோதினு மென்பதற்குச் சிறிய வோதினுமெனக்குறிப்பும் மறைவிகற்பமும்அறிக" ஷை ஷை ஷை ஙஅ - கல்.

உக. பாடன்மார் - பாடுதலைத் தவிர்வாராக; தொல். வினை. சூ. கO-கல்; ந. மேற்.

உO - உக. தொல். வினை. சூ. கO - சே; இ - வி. சூ. உஙஉ, உஙகூ- உரை. மேற்.

ககூ - உக. தொல். இடை. சூ. அ - கல். நன் - மயிலை. சூ. ஙஉசு; நன் - வி. சூ. ஙஉஎ - மேற்.

(பி - ம்.)— 1 'பெரியவேத்தினுஞ்' 2 'பாடிமன்னரை'

(ஙஎசு) 1 விசும்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்
பசுங்கதிர் 2 மழுகிய சிவந்துவாங் 3 கந்தி
சிறுநனி பிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்

க. விசும்பு நீத்தம் - விசும்பாகியநீத்தத்தை; 'நீத்தம்' என்றார் கடத்தற்கருமையின். இறந்த - கடந்த.

உ. மழுகிய - ஒளி குறைந்த. அந்தி - மாலைக்காலம்.

க - உ. "சுடர்கெழு மண்டில மழுக ஞாயிறு, குடகடல் சேரும் படர்கூர்மாலை" அகநா. ஙஎஅ: கச - ரு.

(பி - ம்.)—1 'விசுமபிலீததமிறந்த', 'விசும்பிணியத்தமிறந்த' 2 'மழுங்கிய', 'பழுனிய', 'மழுகிய' 3 'அந்திச் சிறுநனியிறந்த'

[1] சிதாஅர் வள்பினென் [illegible]றடாரி தழீஇப்
பாண ராரு மளவை யான்றன்
[2] யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனெ
னிமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ஞெரேரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் [3] கனையிரு ளகற்றப்
பண்டறி வாரா வுருவோ டென்னரைத்
தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை [4] போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடையு நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
நின்ற [5] முரற்கை நீக்கி நன்று
மரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு சூடுதருபு
நிரயத் தன்னவென் [6] வறன்களைந் தன்றே
யிரவி னானே யீத்தோ னெந்தை

---

௪. "சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி" புறநா. ௩௮௧ : ௧௨.

௫. ஆரும் - உண்ணும்.

௬. யாணர் நன்மனை - புதுவருவாயை யுடைய நல்லவீடு ; கூட்டுமுத தானியக் கூட்டினடியில் ; புறநா. ௩௯௬ : ௧௮.

௭. இமைத்தோர் - இமைகொட்டுவோர். மாத்திரை - அளவு. ஞெ(ரென - விரைவாக.

௮. குணக்கு - கிழக்கு; கனை - செறிவு.

௯. "மாலையன்னதோர் புன்மையுங் காலைக், கண்டோர் மருளும் வண் சூழ் நிலையும்" பொருந. ௯௬ - ௭.

௧௦. பருஇழை - பரிய நூலிழை.

௧௧. பறைந்த - தேய்ந்த ; புறநா. ௩௫௯: ௧.

௯ - ௧௧. "அரையது, வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅ, ரோம் யுடுத்த வுயவற் பாண", "கூருகிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன, பாறிய சித ரேன்" (புறநா. ௬௯: ௨ - ௪, ௧௫௦: ௧ - ௨), "ஈரும் பேனு மிருந்தினை, கூடி, வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துன்னற் சிதாஅர்", "பா வேரின் மாசொடு குறைந்த துன்னற், சிதாஅர்" பொருந. ௭௯-௮௧, ௧௫௩ - ௪

௧௩. முரற்கை - தாளம்; எங்களைப் பாடாதபடி செய்தென்றபடி.

௧௪. "தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்" (புறநா. ௩௯௨: ௧௬); "பா புக் கடுப்பன்ன தோப்பி" (அகநா. ௩௪௮: ௭); "பாம்பு வெகுண்டன்ன தேறல்" (சிறுபாண். ௨௩௭.) சூடு - சூட்டிறைச்சி ; புறநா. ௩௪, ௩௬௪ ௩௯௫, ௩௯௭.

௧௫. நிரயத் தன்னவறன் - நரகவேதனைபோன்ற துன்பத்தைச் செய்வி கும் வறுமை.

(பி - ம்.)—1 'சிதாஅவளபின்' 2 'பாணர்நன்......னினறென' 3 'மை யிருள்' 4 'போக்கி' 5 'மூரற்கை மிக்குநன்று' 6 'வறங்'

யன்றை [1] னான்றினோ டின்றி னாங்கு
மிரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையி
னுளத்தி னளக்கு மிளிர்ந்த தகையே
னிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனெ னாகி
ஒருநாள், இரவலர் வரையா வள்ளியோர் கடைத்தலை
ஞாங்கர் நெடுமொழி பயிற்றித்
தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குரலே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

[2] ஓய்மான் நல்லி~~யக்கோட~~னைப் புறத்திணை நன்னாகனார். (௩௭௬)

---

௧௭ - ௮. "இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணேயுள" (குறள், ௨௨௩) என்பதையும் அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய விசேடவுரையையும், **விநாயக புராணம்**, அரசியற்கைப்படலம், ௩௮ - ஆம் பாடல் முதலியவற்றையும் பார்க்க. இரப்படுபுணை - வறுமையைக் கடத்தற் குரியதெப்பம்.

௨௦. நிறைக்குளப்புதவு - நீர்நிறைந்திருத்தலையுடைய குளத்தின் வாய்த்தலை ; "புனலம் புதவின் மிழலை" **புறநா.** ௨௪ : ௧௬.

௨௧. இரவலர் வரையா - யாசகரை நீக்காத. வள்ளியோர் - வரையாது கொடுப்போர். கடைத்தலை - தலைவாயில்.

௨௨. ஞாங்கர் - பக்கம். நெடுமொழி - தனது மேம்பாட்டைக் கூறுமொழி.

௧௮ - ௨௩. இவ்வடிகளின் பொருள், "செருமான வேற்சென்னி தென்னுறந்தை யார்தம், பெருமான் முகம்பார்த்த பின்ன - ரொருநாளும், பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாங், காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண்" (**தண்டி.** உரை, மேற்) என்னும் வெண்பாவை நினைப்பிக்கின்றது.

(பி - ம்.)—1 'நான்றினொடு' 2 'ஆய்மானல்', 'ஓய்மான் வில்லியாதனைப்'

(௩௭௭.) பனிபழுனிய பல்யாமத்துப்
பாறுதலை மயிர்நனைய
வினிது துஞ்சுந் திருநகர் வரைப்பி
னினைய லகற்றவென் கிணை [1] தொடாக் குறுகி

---

௧. பழுனிய - முதிர்ந்த. ௨. பாறுமயிர் - பரந்து மேனோக்கியமயிர்.

௧ - ௨. "பாறுமயி ரவியத் தண்பனி யுறைக்கும், புலரா ஞாங்கர்" **புறநா.** ௩௭௪ : ௩ - ௪.

௪. இனையல் - வருந்தல். கிணைதொடா - தடாரிப்பறையை வாசித்து.

(பி - ம்)—1 'தாடகுறுகி'

யவியுணவினோர் புறங்காப்ப
வற [1] நெஞ்சத்தோன் வாழநாளென்
றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
கரவில்லாக் கவிவண்கையான்
வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்
பிறர்க்குவமந் தானல்லது
தனக்குவமம் பிறரில்லென
வதுநினைந்து மதி [2] மழுகி
யாங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனே
நீபுரவலை யெமக்கென்ன
[3] மலைபயந்த மணியுங் கடறுபயந்த பொன்னுங்
கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
வேறுபட்ட வுடையுஞ் சேறுபட்ட தசும்புங்
கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப
நனவி [4] னல்கியோ னசைசா றோன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னூடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் [5] வேந்தென மொழிவோ

ரு. அவியுணவினோர் - தேவர் ; "அவியுணவி னான்றார்" (குறள், சகங
தேவர் புறங்காப்ப.

ரு - சு. வாழும்படி நாடோறும் புறங்காப்பவென்று.

அ. கவிவண்கையான் - கொடையாற் கவிந்த கையோடு.

கூ - க0. பெற்றோராகிய பிறர்க்கு.

க0 - கக. "பிறர்க்குநீ வாயி னல்லது நினக்குப், பிறருவம மாகா வொ
பெரு வேந்தே" (பதிற். எங), "பொருநனென்றது தான் பிறர்க்கு உவமி
கப் படுவானென்னும் பொருட்டு" (மதுரை. சஉ - ந) என்பவை இங்கே அ
யற்பாலன.

கஉ. அது - உவமமின்மையை. கங. எற்காணூஉ - என்னைக்கண்டு.

கச. கிணைஞனே - கிணைஞனாகிய நீ; ஐ, முன்னிலையை விளக்கி நின்றது

கரு. புரவலை - எம்மாற் பாதுகாத்தற்குரியாய். என்ன-என்றுசொல்லி

கசு. கடறு - காடு. கஅ. சேறுபட்டதசும்பு - கட்குடம்.

ககூ. "கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப" பொருந. கூஅ.

ககூ - உ0. "கனவென மருள வல்லே நனவி, னல்கி யோனே நசைச
றோன்றல்" புறநா. ௩அஎ : உரு - சு.

(பி - ம்.)—1 'நெஞ்சத்தோனுளென்று' 2'பழகி' 3'மலைபெயர்ந்த பொ
னும்...பயந்தமணியும்' 4 'நல்கியோனென்கை' 5 'வேந்தன'

...............பொற்கோட் டியானையர்
கவர்பரிக் கச்சைநன்மான்
வடிமணி வாங்குருள
.........நற்றேர்க்குழுவினர்
கதழிசை வன்கணினர்
வாளின் வாழ்ந ரார்வமொ டண்டிக்
கடலொலி கொண்ட தானை
யடல்வெங் குருசின் மன்னிய நெடிதே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.
சோழன் இராசசூயம் வேட்டபெருநற்கிள்ளியை உலோச்சனர். ()

உங. பொன் - கிம்புரி ; ஆகுபெயர்.
உச. கவர்பரி - பகுத்து விரையும் செலவு; "கவர்பரிப் புரவியர்" **சிலப்.**
ரு : கருகூ. மான் - குதிரை.
உஎ. கதழிசை - விரைதல் பொருந்திய. உஅ. வாளின் வாழ்நர் - வாள் வீரர்.
ந0. மன்னிய நெடிது - நெடுங்காலம் வாழ்வானாக.

(நஎஅ) தென்பரதவர் மிடல்சாய
வடவடுகர் வாளோட்டிய
[1]தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா [2]கடைஇய விடுபரி [3]வடிம்பி

க. மிடல் - வலி.
உ. வடுகர் - வடுகவீரர் ; இவர் வடநாட்டினருள் ஒருவகையார் ; "கடுங் குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்" (**நற்.** உகஉ : ரு), "குல்லைக் கண்ணி வடுகர்" (**குறுந்.** கக : ரு), "கல்லா நீண்மொழிக் கதநாய் வடுகர்", "வானிணப் புகவின் வடுகர்", "முரண்மிகு வடுகர்", "தொடையமை பகழித் துவன்றுநிலை வடுகர்", "வம்ப வடுகர் பைந்தலை சவட்டி", "கதநாய் வடுகர்" (**அகநா.** க0எ: கக, உகந: அ, உஅக: அ, உகூரு: கரு, நஎரு: கச, நஅக: எ.) ஓட்டிய - ஓட்ட.
க - உ. "பரதவர் - தென்றிசைக்கட் குறுநில மன்னர்; அது,'தென்பரதவர்.........வாளோட்டிய' என்னும் புறப்பாட்டானு முணர்க" **மதுரை.** கசச - ந்.
ந. தொடையமை கண்ணி - கட்டுதலமைந்த தலைமாலை. வேலுக்கு மாலை சூட்டல் மரபு ; **புறநா.** நநஉ: க - அ.
ச. கடை இய - செலுத்திய. வடிம்பு - இங்கே காலின் விளிம்பு ; "மாவுடற்றிய வடிம்பு" **பதிற்.** எ0: உ.
(பி - ம்.)—1 'தொடையமைக்கண்ணி' 2 'குடைஇய' 3 'வடிம்பின றைகிளளிசொழர்'

னற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப்
பனிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றென்
னரிக்கூடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட
வெமக்கென [1] வகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி [2] னருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ்
செவித்தொடர் மரபின [3]விரற்செறிக் குநரு
[4] மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரு
மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநருங்

---

௫. கோயில் - அரண்மனை.

௬. சுதை - சுண்ணச்சாந்து; "வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்து" (மணி. ௬: ௬௩); "மறுவிகந்தவெண் மதியென வயங்கிய பித்தி, செறியு மாடங்கள்" நைடத. நகர. ௪.

௭. பனிக்கயம்-குளிர்ந்த நீரையுடைய குளம்; நகருக்குக் குளம் உவமை; "நிழற்கயத் தன்ன நீணகர்" அகநா. ௧௦௫: ௭.

௮. அரிக்கூடுமாக்கிணை - அரித்தெழும் ஓசையையுடைய பெரியதடாரிப் பறை; "அரிக் கூடின்னியம்" மதுரை. ௬௧௨.

௯. வஞ்சி - பகைமேற் செலவு; "பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு", "பாடுநர் வஞ்சி பாட" புறநா. ௧௫: ௨௪; ௩௩: ௧௦.

௧௧. அருங்கல வெறுக்கை - பெறுதற்கரிய ஆபரணமும் செல்வமும்; புறநா. ௧௪௯; ௧.

௧௩. இலம்பாடு - இல்லாமை உண்டாதலால்; ஒக்கல் - சுற்றம்; "இலம் படு காலை யாயினும், புலம்பல் போயின்று பூத்தவென் கடும்பே", "இரும் பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற", "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்" புறநா. ௩௮௦: ௧௫ - ௬, ௩௯௦: ௧௯, ௩௯௪: ௧௬.

௧௪ - ௫. விரலிற் செறித்தற்குரிய மோதிரமுதலியவற்றைக் காதிலும் காதிற் செறித்தற்குரிய குழை முதலியவற்றை விரலிலும் செறித்துக் கொண்டா ரென்றபடி.

௧௬. அரை - இடை. யாக்குநர் - கட்டுகின்றவர். மிடறு - கழுத்து.

(பி - ம்.)—1 'வகுதகுவல்ல' 2 'அழுங்கலவெறுக்கை' 3 'விரறசெறிகு நருஞ' 4 'மனக்கமைமரபினமிடறு'

[1] கடுந்தே றிராம னுடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய [2]ஞான்றை
நிலஞ்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்
செம்முகப் பெருங்கிளை [3] யிழைப்பொலிந் தாஅங்
கறாஅ [4] வருநகை யினிதுபெற் றிகுமே
யிருங் [5] கிளைத் தலைமை யெய்தி
யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை [6]ஊன்பொதி பசுங்குடையார். (ஙஎஅ)

கஅ. வடசொற் சிதைந்துபொருத்த முடையனவாகச் சான்றோர் செய்யு ளில் வந்ததற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; தொல். எச்ச. சூ. சு - ந ; இ - வி. சூ. கஎரு - உரை.

கக. அரக்கன் - இராவணன். ஞான்றை - சமயம் ; ஐ, சாரியை.

உ0. மதரணி - கதிர்த்த

உ0 - உக. குரங்கின் செம்முகப் பெருங்கிளை - செவ்விய முகத்தை யுடைய பெரிய குரங்கின்குழு ; சுக்கிரீவனைச்சேர்ந்த குரங்குகள் ; "செம்முக மந்தி" (நற். கருக: அ) ; "துய்த்தலைச் செம்முக மந்தியாடும்" (அகநா. உசக: கச - ரு.) இழை - ஆபரணம் ; இழைக்கப்படுதலான் வந்தபெயர்.

உஉ. அறாஅ - நீங்காத. பெற்றிகும் - பெற்றேம்.

உச. அரும்படரெவ்வம் - நினைவாலுண்டாகும் நோயின் வருத்தம் ; புறநா. கசரு: க0.

* பு. பாடாண்டிணைத் துறைகளுள், 'பெற்றபின்னரும் பெருவள னேத்தி, நடைவயிற் றோன்றிய விருவகைவிடை' (தொல். புறத்திணை சூ. ங0- இளம். ஷை ஷை ஷை ஙசு - ந) என்பதற்கு இது மேற்கோள்.

(பி - ம்.)—1 'கடுந்தெறல்' 2 'ஞான்றுநிலஞ்' 3 'மிழைப்பொலிந்' 4 'அருநதை' 5 'கிணைத்தலைமை' 6 'மொழி...திபசுங்குடையார்'

(ஙஎகூ) யானே பெறுகவன் றாணிழல் வாழ்க்கை
யவனே பெறுகவென் னாவிசை நுவற
னெல்லரி தொழுவர் கூர்வாண் மழுங்கிற்

க. "திருந்துகழ னோன்றாட் டண்ணிழ லேமே" (புறநா. ஙகஎ: உஎ.) வாழ்க்கையை யான்பெறுக.

உ. இசை - கீர்த்தி. நுவறலை அவன்பெறுக.

ங. தொழுவர் - தொழிலைச் செய்வோர்; "நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்", "நெல்லரி தொழுவர்" (புறநா. உச: க, உ0க: உ); "நெல்லரி தொழுவர்" (நற். ககரு: சு.) வாள்-அரிவாள்; இவ்வடி தொல். எச்ச. சூ. கக - ந. மேற்.

[1] பின்னை மறத்தோ டரியக் கல்செத்
தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்ச
[2] நெல்லமல் புரவி னிலங்கை கிழவோன்
வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும
குறுந்தா ளேற்றைக் கொழுங்க ணவ்விளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சோ றீயா
வல்ல னெந்தை பசிதீர்த் தல்லெனக்
[3] கொன்வரல் வாழ்க்கையின் கிணைவன் கூறக்
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கை தண்டாது
விட்டோய் தலைய குன்றம் பின்பட
..............ரவந்தனென் யானே தாயி
றூவாக் குழவி போல வாங்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை

---

௪. அரிய - அரிதற்கு. கல் செத்து - தீட்டுங்கல்லாக அறிந்து.

௫. அள்ளல் - சேறு. புறம் - முதுகு. உரிஞ்சும் - தீட்டும்.

௬. அமலுதல - நெருங்குதல்; "கண்பமல் பழனம்" (மலைபடு. ௪௫௪.) புரவு - விளைநிலம்; "புரவுத் தொடுத்துண் குவையாயினும்" (புறநா. ௨௬௦: ௬.) இலங்கை - மாவிலங்கை யென்னுமூர் (புறநா. ௧௭௬: ௬); "தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளு, மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாய்வா, ளுறுபுலித்துப்பி னோவியர் பெருமகன்" சிறுபாண். ௧௧௯ - ௨௨.

௩ - ௬. "அன்னந் துயிலெழுப்ப வந்தா மரைவயலிற், செங்கெ லரிவார் சினையாமை - வன்முதுகிற், கூனிரும்பு தீட்டுங் குலக்கோ சலநாடன்" நள. சுயம்வர. ௧௪௩.

௮. குறுந்தாளேற்றை - ஆண்பன்றி. விளர் - வெண்மை; "விளருன்" புறநா. ௩௫௬: ௫.

௯. நாட்சோறீயா - காலையுணவைஅளித்து.

௯ - ௧௦. ஈயாப் பசிதீர்த்தல்வலலன்.

௧௧. கொன்வரல் வாழ்க்கை - விடியற்காலத்தில் வந்து வாசித்தலாலுண்டாகியசெல்வம்; கொன் - விடியற்காலம் (சீவக. ௧௭௩.) விடியற்காலத்துக் கிணைப்பறைகொட்டித் தலைவன்புகழைப்பாடுதல பொருநர்க்கியல்பு.

௧௨. தண்டாது - அமையாமல்.

௧௩. விட்டோய் - ஆகாயத்தை அளாவிய. ௧௫. தூவா - உண்ணாத.

௧௪ - ௫. "தாயி றூவாக்குழவி போல" (புறநா. ௪: ௧௮) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

௧௬. ஐது - மெல்லிது.

(பி - ம்.)—1 'பிள்ளைமறத்தோடு' 2 'கெலலமல்' 3 'கொனவல்'

வருமழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்குங்
1 குறும்படு குண்டகழ் நீண்மதி லூரே.

திணை - அது ; துறை - பரிசிற்றுறை.

ஓய்மான் வில்லியாதனைப் புறத்திணை 2நன்னாகனார். (௩௭௯)

௧எ. மங்குலின் - மேகம்போல. உடன் - ஒருங்கு.

(௧அ) ஊர் (௧௪) வந்தனென்.

(பி - ம்.)—1 'குறுமபடுநதொடகழிநீண்' 2 'நன்னுதன்'

(௩அ௦.) தென்பவ் வத்து முத்துப்பூண்டு
வடகுன்றத்துச் சாந்த முரீஇ
....................ங்கடற் றானை
யின்னிசைய விறல்வென்றித்
௫ தென்னவர் 1 வயமறவன்
மிசைப்பெய்தநீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து
நாறிதழ்க் குளவியொடு 2 கூதளங் குழைய
வேறுபெ..............................த்துந்து
தீஞ்சுளைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்

---

௧. பவ்வம்-கடல்; "தென்கடன்முத்தும்" (பட்டினப். ௧அ௬); "தென் கடன் முத்தும்" (சிலப். அ. ௧௬); "வெண்டிரைத் தென்கடன் முத்தும்" தஞ்சை. ௬௩.

௨. வடகுன்றம் - இமயம். சாந்தம்-சந்தனம். உரீஇ - உரிஞ்சி; "வடவர் தந்த வான் கேழ் சந்தம்" அகநா. ௩௪௦: ௧௬.

௪. விறல் வென்றி - வென்றிவகை பலவற்றுட் போர்வீரத்தாலுண் டாகிய வெற்றி.

௫. தென்னவர் வயமறவன்: "திருவீழ் மார்பிற்றென்னவன் மறவன்" அகநா. ௧௩.

௬. முத்தாகுந்து - முத்தாகும்; இஃது உம்மீற்றுப் பெயரெச்சம்; உம், உந்தாயிற்று.

எ. குளவி-மலைமல்லிகை. கூதளம்-கூதாளி ; இந்த இரண்டும் சேர்த்து வழங்கப்படும் ; "கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில்" (புறநா. ௧௬அ: ௧௨) என்பதையும் அதன்குறிப்பையும் பார்க்க.

௯. தீஞ்சுளைப் பலவு: "தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே", "தீஞ் சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்" (புறநா. ௧௦௯: ௫; ௧௨௯: ௪); "மன்றப் பலவின் தீஞ்சுளை" (ஐங். எ௯. ௪.) நாஞ்சில் - ஒருமலை; "நாஞ்சிற் பொரு நன்" புறநா. ௧௩எ, ௧௩௯, ௧௪௦.

௫ - ௯. நாஞ்சில்வள்ளுவன் மறச்சாதியினனென்றும் பாண்டியர்களுக் குரிய படைவீரனென்றும் தெரிகிறது.

(பி - ம்.)—1 'வயன்மறவர்' 2 'கூதுளங்'

றுப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய
னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே [1] யங்கை நண்மையன்
வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல
....................த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறாஅ
[2] ரன்ன னாகன் மாறே யிந்நில
[3] மிலம்படு காலை யாயினும்
புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கடும்பே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை. (௩௱௮௰)

௧௰. துப்பெதிர்ந்தோர்க்கு - வலியோடு எதிர்த்த பகைவர்க்கு; "வெப்புடைய வரண்கடந்து, துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே", "கடுமான்கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த, நெடுமொழி மன்னர்" (புறநா. ௧௧: ௮ - ௯; ௫௪: ௮-௯.) உள்ளாச் சேய்மையன்-நினைத்தற்குமெட்டாத மிக்க தூரத்துள்ளான்.

௧௧. நட்பு எதிர்ந்தோர்க்கு - அன்பால் அடைந்தவர்க்கு.

௧௰ - ௧௧. "துப்புப் பகையுமாதல், 'துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே......நண்மையன்' என்பதனானும் அறிக" குறள், ௧௧௬௫ - பரிமேல்.

௧௨. கந்தனென்பது, நாஞ்சின்மலைத்தலைவர் பரம்பரையில் உள்ளானும் இப்பாட்டுடைத் தலைவனுமாகிய ஒருவன்பெயர்.

௧௪. ஆகன்மாறு - ஆதலால்; "அனையையாகன்மாறே" புறநா. ௪: ௧௭, ௨௰: ௨௰; பதிற். ௮௰: ௧௨.

௧௫. வற்கடக் காலம் வரினும்.

௧௬. போயின்று-நீங்கப்பெற்றது. பூத்த-பலவாற்றானும் பொலிவுபெற்ற.

௧௫ - ௧௬. புறநா. ௩௱௭௮: ௧௨ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி - ம்.)—1 'அங்கையநண்மையன்', 'அங்கையண்மையன்,' 'யாங்கனீ நன்மையை' 2 'அள்ளனாகன்' 3 'இளம்படுகாலையாயினும்'

(௩௱௮௧.) ஊனு மூனு [1] முனையி னினிதெனப்
[2] பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்
மளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி

௧. ஊன் - இறைச்சி; ஊண் - அடிசில். முனையின் - வெறுத்தால்.

௨. பாகு - வெல்லப்பாகு; "காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த, விழைசூழ் வட்டம்" பெரும்பாண். ௩௱௭௭ - ௮.

௩. அளவுபுகலந்து - நன்றாகக்கலந்து.

௧-௩. "சுவைய, வேறுபல் லுருவின் விரகுதந் திரீஇ" பொருந. ௧௱௭-௮.

(பி - ம்.)—1 'முனை இயவினிதென' 2 'பாஅறபெய்தவும்'

விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்
சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென .
யாந்தன் னறியுந மாகத் தான்பெரி
தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்
[1] துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமூழ்த்துப்
[2] பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் [3]முதுபாழ்ப்
பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் [4]தாங்க
ணீயா மன்னர் [5]புறங்கடைத் தோன்றிச்
[6] சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி
[7] யூன்சுகிர் வலந்த தெண்க ணொற்றி
விரல்விசை தவிர்க்கு மரலையில் பாணியி
னிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
தெருமா லுயக்கமுந் தீர்குவோ மதனா
லிருங்கல் கூலம் பாறக் கோடை
வருமழை முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
சேயை யாயினு மிவணை யாயினு

ச. விருந்து - புதுமை. ஆற்றி - பசியைத் தணித்துக்கொண்டு.

ரு. சென்மோ - வருவாயாக.

க - ரு. "ஊனு மூனு முனையினென்னும் புரப்பாட்டினுள், 'சென்மோ பெருமவெம் விழவுடைநாட்டென' என்பதனையும் தன்மைக்கண் 'மோ' வருமென இவ்வாறு அமைத்தலுமொன்று ; அன்றிப் பெரும, எம் விழவுடை நாட்டே நீ செல்லென்று சுற்றத்தார் தலைவனைநோக்கிக்கூற அப்பொருநனும் பாட்டுடைத் தலைவனை நோக்கிப்பின்னும் கூறினானாகப் பொருள்கூறுதலுமொன்று" **தொல். இடை.** சூ. உஎ - ந.

சு. அறியுநமாக - அறிவேமாக.

சு - எ. "நயந்தனிர் சென்ற நும்மினுந் தான்பெரி, துவந்த வுள்ளமோ டமர்ந்தினிது நோக்கி" **மலைபடு.** ருருகூ - சுo.

அ. துணரியது - குலைகொண்டது; "பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ் சுளைய கனி" (பொருந. ககூக - உ.) ஊழ்த்து - செவ்வியழிந்து.

கூ. பகர்வு - கொடுத்தல். அரில் - சிறுதூறுகள். முதுபாழில்.

கஉ. சிதாஅர் வள்பு - துண்டித்தவார்; "சிதாஅர் வள்பினென் றடாரி" **புறநா.** நஎசு: ச.

கச. அரலை - குற்றம். பாணியின் - பாட்டால். கஎ. கூலம் - பலபண்டம்.

கக. இவணை - இவ்விடத்துள்ளாய்.

(பி - ம்.)— 1 'துணரியதுளவாகி' 2 'பயம்பகர்பறியா' 3 'முதுபாட்' 4 'ஆங்கினிதீயா' 5 'புரங்கடைக்கொன்றி' 6 'சிதாஅரளமபிற......தடாரிடை' 7 'ஊனகிர்வலந்ததென்கண்'

மிதற்கொண் [1] டறிகை வாழியோ கிணைவ
சிறுகனி, ஒருவழிப் படர்கென் றோனே யெந்தை
யொலிவெள் ளருவி வேங்கட நாட
னுறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு
மறத்துறை யம்பியின் மான [2] மறப்பின்
றிருங்கோ ளீராப் பூட்கைக்
கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.*

திணையும் துறையும் அவை.
கரும்பனூர் கிழானை நன்னாகனார். (௩௮௧)

௨௩. உறுவர் - பெரியோர். ௨௪. அறத்துறையம்பி - தருமவோடம்.
௨௬. மகன் (௨௧) படர் கென்றோனே.
* மு. தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௦ - இளம்; ஷை ஷை சூ. ௩௬-ந. மேற்.
(பி - ம்.)—1 'அறிகைவாழியோ' 2 'மறபபினறிருககொளளாப'

(௩௮௨.) கடற்படை யடற்கொண்டி
[1] மண்டுற்ற மலிர்நோன்றாட்
டண்சோழ நாட்டுப் [2]பொருந
னலங்குளை யணியிவுளி
நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரேம்
பிறர்ப்பாடிப் பெறல் [3]வேண்டே
மவற்பாடுது மவன்றாள் வாழியவென
நெய்குய்ய வூனவின்ற
பலசோற்றா [4]னின்சுவைய
நல்குரவின் பசித்துன்பினின்
முன்னாள் விட்ட மூதறி சிறாஅரும்

௧. கொண்டி-பொருளின்மிகுதி; "கொண்டி பெருகென்றோனே" புறநா. ௩௬௦: ௨௩.
௨. மலிர் - நீரூற்று; "மணலாடு மலிர்நிறை" ஐங்குறு. ௪௫.
௩. பொருநன்-உவமிக்கப்படுபவன்; "போர்மிகுபொருந" (புறநா.௨௭௬); "வரைத்தா ழருவிப் பொருப்பிற் பொருந" (மதுரை. ௪௨); அரசனுமாம்.
௫. பொருநரேம் - பொருநராக உள்ளேம். ௬. பிறரைப்பாடி.
௭. வாழியவென அவனைப்பாடுவேம். ௯. சோற்றான் - சோற்றோடு.
(பி - ம்.)—1 'மணடறற மறனெனறாட', 'மணடறற மலிறநோன' 2'பொருநன வலஙகுளை' 3 'வேணடேமய றபாடுதும்' 4'இனஞசுவையநல்குரவின பசித்துன்பவென்பநின்'

[1] யானும், ஏழ்மணியங் கேழணியுத்திக்
கட்கேள்விக் கவை [2]நாவி
னிறனுற்ற வராஅப்போலும்
வறன்றேரீஇ [3]வழங்குவாய்ப்ப
விடுமதி யத்தை கடுமான் றோன்ற
னினதே, முந்நீ ருடுத்த [4]விவ் வியனுல கறிய
வெனதே, [5]கிடைக்கா ழன்ன தெண்கண் மாக்கிணை
கண்ணகத் தியாத்த நுண்ணரிச் சிறுகோ
லெறிதொறு நுடங்கி யாங்குநின் பகைஞர்
கேட்டொறு நடுங்க [6] வேத்துவென்
வென்ற தேர்பிறர் வேத்தவை யானே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார். (ருஅஉ)

கஉ. ஏழ்மணி - எழுச்சியையுடையமணி. உத்தி - படப்பொறி.

கங. கட்கேள்வி - கண்ணாற் கேட்டல். கவைநா - பிளவுபட்ட நாக்கு.

கரு. வறன் - வறுமை. வழங்குவாய்ப்ப - பிறர்க்கு யாம்கொடுத்தல் கைகூடும்படி.

கச - கரு. வறுமைக்கு அராவின் விடம் உவமம்.

கசு. மதியும் அத்தையும் அசைநிலைகள். தோன்றல், விளி.

கஎ. நினதாகிய உலகறிய.

கஅ. கிடைக்காழ் - நெட்டியின் காம்பு. எனதாகிய கிணையென்க.

கஅ - கூ. கிணையினிடத்து அதனையடிக்கும் சிறுகோல் கட்டப்பட்டிருக்கும்; "நுண்கோற் சிறுகிணை" புறநா. ருஅங - ரு.

உக. கேட்டொறும் - கேட்குந்தோறும்.

உஉ. வென்றதேர் - ஏனையோரை வென்ற தேரையுடைய. பிறர் - அயலரசர். வேத்தவையான் - இராசசபைக்கண்.

(கஎ) அறிய (உக) ஏத்துவென்.

(பி - ம்.)—1 'யானுமெமணி' 2 'நாவிறறூநிறத்தவராஅப்', 'நாவிறறூநிறத்தவாஅப்' 3 'வயக்குவாயபப', 'வமஙகுவாயபப' 4 'விலவயினுலகு' 5 'கிடைகாழனனவென்றெண்கண்' 6 'வெநது', 'ஓதுவென்'

(ரு.அகூ.) ஒண்பொறிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து
தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
நுண்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி
நெடுங்கடை நின்று பகடுபல வாழ்த்தித்
[1] தன்புக ழேத்தினெ னாக வூன்புலர்
தருங்கடி வியனகர்க் [2]குறுகல் வேண்டிக்
கூம்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வாம்பற்
றேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்
[3] பாம்புரி யன்ன வடிவின காம்பின்
கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா
வொண்பூங் கலிங்க முடீஇ நுண்பூண்
வசிந்துவாங்கு நுசுப்பி னவ்வாங் குந்திக்
கற்புடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல
வெற்பெயர்ந்த நோக்கி........................
.....................................கற்கொண்
[4] டழித்துப் பிறந்தனெ னாகி யவ்வழிப்
பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் [5]படர்பறி யேனே

க. சேவல்-ஆண்கோழி. எடுப்ப - எழுப்ப. ஏற்றெழுந்து - துயிலுணர்ந் தெழுந்து; "தாமலர்க்க ணேற்க துயில்" (பு - வெ. கூ : கூ - துயிலெடை நிலை); "துயிலிடைக் கண்ட துணைநலத் தேவியை, யியல்புடை யங்க ணேற்ற பிற் காணாது" பெருங்: ச. எ: சுக - உ.

உ. மு. புறநா. ௩எச - ச. உறைக்கும் - துளிக்கும்.

௩. நுண்கோற் சிறுகிணை : புறநா. ௩அஉ: சஅ - கூ. சிலம்பவொற்றி - முழங்க அடித்து.

ச. பகடு - உழும் எருது; எருமைக்கடாவுமாம்.

க - ச. புறநா. ௩அரு: க - உ. சு. குறுகல் - அடைதல்.

(சு) குறுகல்வேண்டி (ரு) ஏத்தினெனாக.

கக. கலிங்கம் - ஒருவகை நல்லாடை.

கூ - கக. காம்பின் கழை படு சொலியின் - மூங்கிலாகிய கோலின் உட்புறத்தே பெயர்த்தெடுக்கப்படும் வெள்ளிய தோல்போல. இழையணி வாரா - நெய்யப்பட்டுள்ள இழைகளின் வரிசை கண்ணுக்குப் புலப்படாத. சொலி, கலிங்கத்திற்கு உவமை.

கஉ. வசிந்து - தலைவனை வயமாக்கி. உந்தி - கொப்பூழ்.

கசு. அழித்து - மீட்டும்.

கஎ. படர்பு - செல்லுதல்.

(பி - ம்.)—1 'தான் புகழ்ந்து' 2 'குறங்கல்வேண்டி' 3 'பாம்பு பயனத தனனவடிவின சாமபின' 4 'அளித்துப்' 5 'படர்பறிவோனே'

குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி
நரைமுக வூகமொடு கதுவென...............
.................[1] கன்றுபல கெழீஇய
கான்கெழு நாடன் கடுந்தே ரவியனென
வொருவனை யுடையேன் மன்னே யானே
யருனெவன் [2]பரிகோ வெள்ளியது நிலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

...............மாறேக்கத்து [3] நப்பசலையார். (௩அ௩)

௧அ. மறி - ஆட்டுக்குட்டி. ௨௦. ஊகம் - ஒருவகைக் குரங்கு.

௨௧. அவியன் - ஒருபகரசி; "களிமலி கள்ளி னற்றே ரவிய, ஞெடிய விளமழை சூடித் தோன்றும், பழந்தூங்கு விடாகம்" அகநா. ௨௭௧: ௧௨ - ௪.

௨௩. அருன் - மேற்கூறிய தலைவன் தனதுநிலைமைகுன்றுன். வெள்ளியது நிலை எவன்பரிகோ - சுக்கிரனுடைய நிலைமைக்குச் சிறிதும் வருந்தேன்; புறநா. ௩அ௪: ௨௦; ௩அ௬: ௨௪.

(பி - ம்.)— 1 'தன்று பலகெழீஇப காழகெழு' 2 'பரி சொவெள்ளி' 3 'நபபாலையார்'

(௩அ௪.) மென்பாலா னுடனணைஇ
வஞ்சிக்கோட் [1]டுறங்குநாரை
[2] யறைக்கரும்பின் பூவருந்தும்
[3] வன்பாலாற் கருங்கால்வரகி
....
ணங்கட் குறுமுயல் வெருவ வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக் குந்து
விழவின் [4]றுயினு முழவர் மண்டை
யிருங்கெடிற்று மிசையொடு பூங்கள் வைகுந்து

௧. மென்பால் - மருதம். ௨. வஞ்சிக்கோடு - வஞ்சிமரத்தின்கிளை.

௪. வன்பால் - முல்லை.

௭. இருப்பைப்பூ உறைக்குந்து - இருப்பைப்பூ உதிரும்; "முள்ளரை யிலவத் தொள்ளிணர் வான்பூ,...இருநிலத் துறைகரும்" ஐங்குறு. ௩௨௦.

௮. மண்டை - ஒருவகை உண்கலம்.

௯. கெடிற்றுமிசை - கெடிற்றுமீனுகியஉணவு; "அரிப்பறை வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டும்" (ஐங்குறு. ௮௧); மிசை, மிசையெனவும் வழங்கும்; "குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்" புறநா. ௨௩௬: ௨.

(பி - ம்.)—1 'உறவங்குநாரை' 2 'வாடைக்கரும்பின', 'அடைக்கரும்பின' 3 'வனபாலாற்குக் கருங்' 4 'ஆயுனுழவா'

.....................துணையேம் பெரும
செல்லென்றும் பொன்னொன்றும்
[1] கனற்றக்கொண்ட நறவென்னு
............மனைபின்னு வவைபலவும்
[2] யான்றண்டவுந் தான்றண்டா
விணம்பெருத்த கொழுஞ்சோற்றிடை
மண்ணுணப் புகழ்வேட்டு
நீர்நாண நெய்வழங்கிப்
[3] புரந்தோ னெந்தை யாமலந்தொலே......
யன்னோனை யுடையே மென்ப......வறட்
கியாண்டு நிற்க வெள்ளி மாணட
வுண்ட நன்கலம் பெய்து நுடக்கவுந்
தின்ற [4]நண்ப லூன்றோண்டவும்
வந்த வைக லல்லது
சென்ற வெல்லேச் செலவறி யேனே.

திணையும் துறையும் அவை.
கரும்பனூர்கிழானைப் புறத்திணை நன்னுகனர். (ரு௮௪)

கஉ. கனற்ற - வெதுப்ப.

கச. யான்தண்டவும் - யான் நீங்கவும்; "தண்டாக் களிப்பி னுடும் கூத்து" மணி. சு : கஉசு.

கஎ. "நீர்நாண நெய்வழங்கியும்" புறநா. கககூ : உக.

ககூ. என்ப, அசை. வறட்கு - வற்கடக்காலத்தைத் தரும்பொருட்டு.

உ0. வெள்ளி யாண்டு நிற்க - மழைக்கோளாகியசுக்கிரன் எங்கேநின்று லென் ? புறநா. ரு௮ரு : உச ; ரு௮சு : உ0 - உச.

உஉ. நண்பல் - பல்லினநடு.

(பி - ம்.)— 1 'கன்னற்கொண்ட' 2 'யானறண்டவும தான்றண்டா' 3 'புநதெனெந்தை' 4 'நன்பலூண்டோண்டவும்'

(ரு௮ரு.) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர லியம்பப்
புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்
தன்கடைத் தோன்றினு மிலனே பிறன்கடை

க. புள் - கோழிச்சேவல்; பறவைப்பொதுவுமாம்; "வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு, முயர்சினைக் குடம்பைக் குரற்றோற் றினவே" புறநா. ருகஎ : க-உ.

யகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி
வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை
[1] நீனிறச் சிதாஅர்களைந்து
[2] வெளிய துடீஇயென் பசிகளைந் தோனே
[3] காவிரி யணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை
நெல்விளை கழனி [4] யம்பர் கிழவோ
னல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய
வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட
வோங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

[5] அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனூர். (ருஅரு)

ச. பாடு ஓசை. ரு. வறன் - வறுமை.

சு. நீலநிறமுள்ள கந்தையைநீக்கி. எ. வெளியது - வெள்ளாடையை.

அ. காவிரியென்றது இங்கே அரிசிலாற்றை. படப்பை - தோட்டம்.

கூ - கO. அம்பர் - சோழநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர். அருவந்தை - ஓர் உபகாரி; "கற்ற நாவினன் கேட்ட செவியினன், முற்ற வுணர்ந்த மூதறி வாளன், நாகரிக நாட்டத் தாரிய னருவந்தை", "நாடே பிறர்நாட்டிற் குவமை யாறே, காலமறிந் துதவுங் காவிரி தானே, யாடவர் திலக னம்பர் மன்ன, னிடிசைத் தலைவ னருவந்தை", "வருநற் கங்கை வடதிசைப் பெருமையுந், தென்றிசைச் சிறுமையு நீக்கிய குறுமுனி, குண்டிகைப் பழம்புனற் காவிரிப் பெரும்பதி, யம்பர்க் கதிபதி" (**திவாகரம்**) என்பவற்றிற் காவிரியும் அம்பரும் அருவந்தையும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

(பி - ம்.)—1 'நீலநிறகக் குறைந்தசிதாஅர்', 'நீலநிறனசிதாஅர்' 2'வெளிதுடீஇக்களைந்தோனேபசி' 3 'காவிரியகளையுந்', 'காவிரிகளையுந' 4'அம்பல்' 5'அம்பல கிழான வெநதையை'

(ருஅசு.) நெடுநீர [1] நிறைகயத்துப்
படுமாரித் துளிபோல
நெய்துள்ளிய வறைமுகக்கவுஞ்
சூடு கிழித்து வாடுேன் மிசையவு

க. கயம் - பள்ளமான நீர்நிலை.

ங. வறை - வறையல் ; ஒருவகை உணவு. முகக்க - முகந்துகொள்ள.

க - ங. சுட்டநெய்யில்வேகும் வறையின்முழக்கததிற்குக் கயத்தில்வீழும் மாரித்துளியின் முழக்கம் உவமம்.

ச. சூடு - சுடப்பட்ட இறைச்சி.

(பி - ம்.)—1 'நிறையககயத்துப'

மூன்கொண்ட வெண்மண்டை
யான்பயத்தான் மூற்றழிப்பவும்
வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது
செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
யீத்தோ னெந்தை யிசைதன தாக
வயலே, [1]நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் [2]பூத்த ததும்பின
புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்று
கடலே, காறந்த கலனெண்ணுவோர்
கானற் புன்னைச் சினை [3]நிலைக் குந்து
கழியே, சிறுவெள் ளுப்பின் [4]கொள்ளை சாற்றிப்
[5]பெருங்கனன்னாட் டுமணொலிக்குந்து
அன்னநன் னாட்டுப் பொருநம் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்
[6]குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினுங்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினுந்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்

---

௫. **புறநா.** ௩௮௪ : ௮ - ௯. ௬. ஆன்பயம் - பசுப்பால்.

௭. உண்டமையாலுண்டான வேர்வையல்லாமல். ௮. அறியாதபடி.

௧௧. ததும்பின - நிறைந்தன.

௧௦ - ௧௧. கரும்பின்பாத்தி : "கரும்பு நடுபாத்தியிற் கலித்த வாம்பல்" **ஐங்குறு.** ௬௫.

௧௨. புறவு-முல்லைநிலம். ஆயத்தான் - ஆயத்தொடு கூடி. ௧௩. குறும்பு-சிற்றரண்கள்.

௧௪. கால் தந்த - காற்றாற்கொண்டுவரப்பட்ட.

௧௫. சினை - கிளை. நிலைக்குந்து - நிலைக்கும்.

௧௭. உமண் - உப்புவிற்குஞ்சாதி.

௧௬ - ௭. "சில்பதவுணவின் கொள்ளை சாற்றிப், பல்லெருத் துமணர் பதிபோகு நெடுநெறி" **பெரும்பாண்.** ௬௪ - ௫.

௧௯. பொரா - ஒப்பில்லாத. ௨௦. செலினும் - சுக்கிரன்சென்றாலும்.

(பி-ம்.)—1 'நெலலி வேயி னீடிய' 2 'பூத்ததுமபினனுறவேபுலலருந்து' 3 'நிலகருந்து' 4 'கொளளைச்சாறறி' 5 'பெருங்கனனாட்டு' 6 'குடதிசை... செலினும் வடதிசை'

யாண்டு [1] நிற்க வெள்ளியாம்
உரு வேண்டிய துணர்ந்தோன் றுள்வா ழியவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன்குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்கிழார். ()

உச. வெள்ளி - சுக்கிரன். உரு. வேண்டியது - யாம் வேண்டியவைத.
(பி - ம்.)— 1 'நிறகவெனறியாம்'

(௩அஎ.) வள்ளுகிர வயலாமை
[1] வெள்ளகடு கண்டன்ன
வீங்குவிசிப் புதுப்போர்வைத்
[2] தெண்கண் மாக்கிணை யியக்கி யென்று
மாறுகொண்டோர் மதிலிடறி
நீருடிய நறுங்கவுள
பூம்பொறிப் பணையெருத்தின
வேறுவேறு [3]பரந்தியங்கி
[4] வேந்துடைமிளை யயல்பரக்கு
மேந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்
திருந்துதொழிற் பலபகடு
பகைப்புல மன்னர் பணிதிறை தந்துநின்
[5] னகைப்புல வாணர் நல்குர வகற்றி
மிகப்பொலியர்தன் சேவடியத்தையென்
றியானிசைப்பி னனிநன்றெனாப்
பலபிற வாழ்த்த விருந்தோ [6]ரென்கோ......

க. வள் - கூர்மை; "வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை" பரி. கரு: ருஎ.

உ. அகடு - வயிறு.

க - ச. கிணைப்பறை ஆமையின் அகடுபோல்வது; " ஆமை, கம்பு ளியவ ளுக விசிபிணித், தெண்கட் கிணையிற் பிறழும்" அகநா. ஙருகூ.

எ. எருத்து - பிடரி. கூ. மிளை - காவற்காடு

கக. பகடு - யானை. கங. நகைப்புலவாணர் - புலவர்.

கஉ - ங. பகைவர் அளித்ததிறையைத் தம்மைச்சார்ந்த இரவலர்க்குக் கொடுத்தல் அரசர்க்கியல்பு.

கச. தன் சேவடி மிகப்பொலிக. கரு. என்கோ - என்பேனோ.

(பி - ம்.)—1 'வெளகவொணடனன' 2 'தென்கண்' 3 'பாகதியயங்கி' 4 'வெநதுவடயிளை' 5 'நசைபடடல வாழ்நர்...மிபபொலியாத செவடிபொலியா தைதை யென்றனியானிசப பினனினனனிநனறனிற டலபிறன்' 6 'எலகொ'

1 மருவவினக ரகன்........
திருந்துகழற் சேவடி குறுகல் வேண்டி
2 வென்றிரங்கும் விறன்முரசினோ
3 னென்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்
றன்பெருமையின் றகவுநோக்கிக்
4 குன்றுறழ்ந்த களிறென்கோ
கொய்யுளைய மாவென்கோ
மன்றுநிறையு நிரையென்கோ
5 மனைக்களமரொடு களமென்கோ
ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவி
6 னல்கி யோனே நகைசா றோன்ற
லூழி வாழி பூழியர் பெருமகன்
பிணர்மருப் பியானைச் செருமிகு நோன்றாட்
செல்வக் கடுங்கோ வாழி யாத
7 னென்னுத் தெவ்வ ருயர்குடை 8 பணித்திவண்
விடுவர் மாதோ நெடிதே நி......

---

௧௭. மருவுதற்கு இனிய நகரம்.

௧௯. வென்று - போர்க்களத்தில் வஞ்சியாது பகைவர்க்கு முன்னேநின்று.

௨0. என்னை இழித்து நோக்கானாகி.

௨௧. தன்னுடைய மேம்பாட்டையறிந்து. ௨௩. மா - குதிரை.

௨௨ - ௫. ஓகாரம் எண்ணுப்பொருளில் வந்ததற்கும் அதன்பின் வல்லினம் இயல்பாயதற்கும் இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். உயிர்மயங்கு. ரு. ௮௮ - இளம்; ந. ௯௭

௨௪. நிரை - பசுக்கூட்டம்.

௨௬. "கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப; பொருந. ௯௮.

௨0 - ௨௭. "சிரப்பான் மணிமவுலிச் சேரமான் றன்னைச் சுரப்பாடி யான் கேட்கப் பொன்னொடோன் றீந்தான், இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவார் தங்கொடையின் சீர்" (ஔவைபாடல்) என்னும் வெண்பாவில் இவ்வடிகளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் அறியற்பாலது.

௨௬ - ௭. "கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப, நனவி னல்கியோ னகைசா றோன்றல்" புறநா. ௩௭௭ : ௧௯ - ௨0.

௩0. இப்பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் இவ்வடியில் அமைந்துள்ளது.

௩௧. என்னு - என்று கூறாத. பணித்து - தாழ்த்தி.

(பி - ம்.)—1 'மிருவ' 2 'வெனறிரககு முரசினனெனச சிலமபினிழித்து' 3 'எனசிறுமை' 4 'குனறகழகளிறு' 5 'மகனைசகளமரொடுகலமென' 6 'நலகி யோனெநதை நகைசானறோன்றல்' 7 'ஒனனுததெவவர்' 8 'பணிததிவணிவிடு வா'

புல்லிலை வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங்
கல்லென் பொருநை [1] மணலினு மாங்கட்
பல்லூர் சுற்றிய கழனி
யெல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் நண்டுகட்பாலியாதன். (௩௮௭)

---

௩௩. வஞ்சியென்னும் மரவிசேடத்திற்கு உரிய 'புல்லிலை' என்னும்அடை அதன் பெயரையுடையதாகிய நகருக்கும் ஆயிற்று.

௩௩ - ௪. "ஒளிதிக ழுத்தி யுருகெழு நாகம்" (பரி. ௧௨: ௪ - பரிமேல்.) என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள். பொருநை - ஓராறு. இஃது ஆன் பொருநை யென்றும் வழங்கும்.

௩௪ - ௬. "மண்ணாள் வேந்தே நின்வா ணாட்க, டண்ணான் பொருநை மணலினுஞ் சிறக்க" சிலப்: ௨௮: ௧௨௫ - ௬.

(பி - ம்.)—1 'மணலினுமாக்கட்'

(௩௮௮.) வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயற்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை
[1] யிரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.... பொருந்தித்
தன்னிலை [2]யறியுந னாக வந்நிலை

---

௧. வெள்ளிக்கோள் தென்றிசையிலெழுதல தீயநிமித்தம். இந்நிகழ்ச்சி மழைபெய்யாமைக்கும் வற்கடம் உண்டாவதற்குங் காரணமென்பர்; "மைம் மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்" (புறநா. ௧௧௭: ௧ - ௨), "வசையில்புகழ வயங்குவெண் மீன், றிசை திரிந்து தெற்கேகினுந், தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேம்பப் புயன்மாறி,வான் பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய கடற்காவிரி" (பட்டின. ௧ - ௬), "வறிது வடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி, பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்ப", "நிலம்பயய பொழியச் சுடர்சினந் தணியப், பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப" (பதிற்.௨௪, ௬௯), "கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர்வெள்ளி தென்புலம் படரினும்,......காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த் தலை" (சிலப். ௧௦: ௧௦௨ - ௮) என்பனவற்றால் அறியலாகும்.

௩. கிணைமகன் - கிணைப்பறை வாசிப்பவன்; கிணையன். பெரும்பெயர் - பெரும்புகழ்.

௫. தன்னிலை - தன்னுடைய மேம்பட்டநிலை.

(பி- ம்.)—1 'இரும்பிறை கிணைமகன்' 2 'அறியினனாக'

யிடுக்க ணிரியல் [1]போக வுடைய
கொடுத்தோ னெந்தை கொடைமேந் தோன்ற
.... னாமருப்பாக
வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி......
[2]பெயர்க்கும் பண்ணற் கேட்டீரோ மகளிரென
[3]வினைப்பக டேற்ற மேழி இணைத்தொடா
நாடொறும் [4]பாடே னாயி னனை
[5]மணிகிளர் முன்றிற் றென்னவன் மருகன்
பிணிமுர சிரங்கும் பீடுகெழு தானை
யண்ணல் [6]யானை வழுதி
கண்மா றிலியரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சிறுகுடிகிழான்பண்ணனை மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (௩௮௮)

---

௬. இரியல்போக - கெட. உடைய - தன்பால் உள்ளனவற்றை.

௧௦. பண்ணன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன்.

௧௧. வினைப்பகடு - உழவுத்தொழிற்குரிய எருது ; ௧௨. ஏற்றம் - நீர் இறைத்தற்குரியது; இப்பெயர் ஏத்தமெனவும் வழங்கும்.

௧௩. மணி - ஆராய்ச்சிமணி; "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, வாவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத், தான்ற, னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்" (சிலப். ௨௦ : ௫௩ - ௫) மருகன் - வழித்தோன்றல்.

௧௪. பிணித்தல் - கட்டுதல்.

௧௫. கண்மாறிலியர் - கண்ணோட்டம் ஒழிவானாக. புரவு - காத்தல்.

(பி - ம்.)—1 'போத' 2 'பெயாகருமட ணணறகெடடீரொ மகளிரென' 3 'வினைப்பகடெததுமேனிதினைததொடர்', 'வினைப்பகடெததுமொநதிணைநதொடா' 4 'பாடெனயினெனகாண' 5 'மணிகிளாமூகதிறறெனனவன' 6 'யானை வழுகண மாறிலியா'

(௩௮௯.) நீர்நுங்கின் [1]கண்வலிப்பக்
கானவேம்பின் காய்திரங்கக்
கயங்களியுங் கோடையாயினு

---

௧. நீர்நுங்கு - நீரையுடைய பனைநுங்கு. வலிப்ப - நீரின்றிவற்ற.

௨. திரங்க - உலர ; "திரங்குமர னாரிற் பொலியச் சூடி" மலைபடு: ௪௩௧.

௩. கயம் - ஆழமான நீர்நிலை. களியும் - நீர்வற்றிக்களிமயமாதற்குரிய.

(பி - ம்.)—1 'கவைதிரடக'

மேலா வெண்பொன் [1] போருறு காலை
யெம்மு முள்ளுமோ பிள்ளையம் [2]பொருந
னென்றீத் தனனே யிசைசா னெடுந்தகை
யின்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்
செலினே காணா வழியனு மல்லன்
புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து
குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்குங்
கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழவோன்
செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதிய
[3] னாத னுங்கன் போல நீயும்
[4] பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட
வீறுசா னன்கல நல்குமதி [5]பெரும
வைதக லல்குன் மகளிர்
நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளிலாத்திரையனார். (௩௮௯)

---

௪. வெண்பொன் - வெள்ளிக்கோள். போர் - மற்றைக் கோள்களோடு அது செய்யும் யுத்தம். இது கிரகயுத்தமென்று சொல்லப்படும்; "தோளோடு தோடேய்த் தலிற்றொன்னிலந் தாங்க லாற்றாத், தாளோடு தாடேய்த் தலிற் றந்த தழற்பிறங்கல, வாளோடு மின்னோடுவபோனெடு வானினோடும், கோளோடு கோளுற் றனவொத்தடர்ந் தார்கொதித்தார்" (கம்ப. வாலிவதை. ௩௮) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

௫. எம்மும் உள்ளுமோ - எம்மையும் நினைப்பானோ.

௭. காட்சிக்கு எளியனுமல்லன்.

௮. காணுதற்கு அரியனுமல்லன்.

௯. புன்றலை - சிவந்ததலை; "புன்றலை மகாரோடு" (மலைபடு. ௨௫௩.) இனைய - வருந்த.

௧௩. ஆதனுங்கன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன்.

௧௪. ஒக்கல் - சுற்றம். பழங்கண் - துன்பம்.

௧௭. நெய்தல் - நெய்தற்பறை; சாப்பறை.

(பி - ம்.)—1 'போகுறு....பொருநவென்று' 2 'பொருநவென்று' 3 'ஆறு நுஙகன்', 'ஆகுநுங்கன' 4 'பசிதது வொஙககறபழங' 5 'பெருமவைததல'

(௩௯௦.) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரு
மறவை நெஞ்சத் [1]தாயி வாள
ரரும்பலர் [2]செருந்தி நெடுங்கான் மலர்கமழ்
..............................மன்னமுற்றத்
[3] தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்
கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்
[4] மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்
னரிக்குரற் றடாரி யிரிய வொற்றிப்
பாடி நின்ற [5]பன்னா ளன்றியுஞ்
சென்ற ஞான்றைச் சென்றுபட ரிரவின்
வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
புன்றலைப் பொருந னளியன் றானெனத்
தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை
முதுநீர்ப் பாசி யன்ன [6]வுடைகளைந்து
திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியு
[7] மமிழ்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி

க. அறவைநெஞ்சம் - அறத்தையுடைய நெஞ்சம்; "அறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன" (சிலப். ௨௨: ௧௧௬); 'அறவை நெஞ்சத் தாயர்' என்பதை, 'ஆகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங் கோவலர் வாழ்க்கையொர் கொடும்பா டில்லை" (சிலப். ௧௫ : ௧௨௦ - ௨௧) என்பது விளக்குகின்றது.

௪ - ௨. புறநா. ௪௪: ௪௧ - ௩. ௩. செருந்தி - ஒருபூமரம்.

௫. ஆர்வலர் - பரிசிலர். காவலர் - அரசர். ௬. கடி - காவல்.

௫ - ௬. 'புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே, வலிதுஞ்சு தடக்கை யவனுடை நாடே' புறநா. ௫௪ : ௧௩ - ௪.

௭. சிலம்ப - முழங்க; முழக்கம் இங்கே எதிரொலி.

௧௦. சென்றஞான்று - முதல்நாள். ௧௨. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்.

௧௪. "ஊருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி, வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி" (புறநா. ௩௯௨: ௧௩ - ௪) ; "பாசிவேரின் மாசொடு குறைந்த, துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி" பொருந. ௧௫௩ - ௪.

௧௫. மலரென்றது, பகன்றைப்பூவை; புறநா. ௩௯௩: ௧௭-௮.

௧௭. துவை - துவையல்.

(பி - ம்.)—1 'ஆயிவிளா' 2 'சொதிநெடுகொசலாதமழு' 3 'ஆவலர்' 4 'மழைககளத' 5 'பனஞளரையும்' 6 'உடைகளைநததிருமவானனன' 7 'அமிர தானமரபின'

முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
யிரும்பே ரொக்கல் [1] பெரும்புலம் பகற்ற
[2] வகடுநனை வேங்கை வீகண் டன்ன
[3] பகடுதரு செந்நெல் போரொடு நல்கிக்
கொண்டி பெறுகென் றோனே யுண்டுறை
மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்
[4] கண்டாற் கொண்டுமனை திருந்தடி வாழ்த்தி
....
வானறி யலவென் பாடுபசி போக்க
லண்ணல் யானை வேந்த
ருண்மையோ வறியல் காண்பறி யலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமானெடுமானஞ்சியை ஔவையார். (௩௯0)

---

௧௯. முன்னூர் - ஊர்முன். பொதியில் - அம்பலம்.

௨0. "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்" புறநா. ௩௯௪: ௧௯.

௨௧. அகடுநனை - உள்ளிடம் நனைந்த. வேங்கைவீ - வேங்கைமரத்துப்பூ.

௨௨. பகடுதரு செந்நெல் - எருது முதலியவைகள் உழுதுண்டாக்கிய செவ்வியநெல்; "பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்தி" (புறநா. ௩௯௧: ௪); "பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க" நாலடி. ௨.

௨௫. கொண்டி - பொருளின்மிகுதி; புறநா. ௩௮௨: ௧.

௨௭. வான் - மேகம். ௨௯. அறியல் - அறியேன்.

(பி - ம்.)—1 'பொருமபுகறறததடுஙகண்வேஙகை' 2 'தகடுகனைவேஙகை' 3 'படுதருசெஙநெற்' 4 'கணடாாககொணடுமவனதிருநதடி'

(௩௯௧.) தண்டுளி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய [1] விண்டோய் பிறங்கன்
முகடுற வுயர்ந்த [2] நெல்லின் மகிழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்ற
திருந்தா மூரி பரந்துபடக் கெண்டி
யரிய லார்கைய ருண்டினி துவக்கும்

---

௨. விண்டு - [illegible]; பிறங்கல் - [illegible]; இங்கே தானியப்போர்.

௩. முகடு - உச்சி.

௪. புறநா. ௩௯0: ௨௨ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

௫. கெண்டி - கிண்டி. ௬. அரியல் - கள்.

(பி - ம்.)—1 'விணடெறபயயிறஙகன' 2 'நெலலினகீழவர்'

வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
வீங்குவந் திறுத்தவென் னிரும்பே ரொக்க
றீர்கை விடுக்கும் [1]பண்பில முதுகுடி
நனை........................வினவலின்
முன்னும் வந்தோன் மருங்கில னின்னு
மளிய னாகலிற் பொருந னிவனென
நின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந்து கூறக்
காண்கு வந்திசிற் பெரும.........
...........பெருங்கழி [2]நுழைமீ னருந்துந்
துதைந்த தூவியம் புதாஅஞ் சேக்குந்
[3] ததைந்த புனனின் செழுநகர்வரைப்பி
னெஞ்சமர் [4]காத னின்வெய் யோளொ
டின்றுயி...........................ஞ்சா
றுளிபத னறிந்து பொழிய
வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.
பொறையாற்றுகிழானைக் [5] கல்லாடனார். (௩௯௧)

---

௭. பசித்தென - பசித்ததாக.
௮. இரும்பேரொக்கல் - வறுமையாற்கரிந்த பெரியசுற்றங்கள்.
௯. பண்பில - பண்பில்லாதன.
௧௧. மருங்கு - சுற்றம். ௧௨. ஆகலின் இவன் அளியன்.
௧௨ - ௩. புறநா. ௨௮௨ - ௫.
௧௫. நுழைமீன் - ஒருவகை மீன்; நுழைந்து செல்லுகின்ற மீனுமாம்.
௧௬. புதா - ஒருவகைநாரை ; இப்பெயர் போதாவெனவும் வழங்கும் ; "உள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்" **சிலப்.** ௧௦: ௧௧௭.
௧௮. நின்வெய் யோளொடு - நின்னால் விரும்பப்பட்ட மனைவியொடு.
௨௦. பதனறிந்து - காலமறிந்து.
௨௧. ஆயிரம்விளைக - ஆயிரக்கலம் விளைக; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு நாடு" பொருந. ௨௪௬ - ௮.
(பி - ம்.)—1 'பண்பின' 2 'துழைமீன' 3 'தநைததநத புனயானின செழுநகாவனபடின' 4'காதனிவெயயொடு' 5'காலலனா'

(௩௯௨.) மதியேர் வெண்குடை [1] யதியர் கோமான்
கொடும்பூ ணெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்

௧. ஏர்-ஒப்பு; "இலவம் போதே ரெழிற்றகைய சீறடிகள்" **சீவக.** ௧௫௮௮.
௨. கொடும்பூண் - வளைந்தஆபரணம் ; "விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே" **புறநா.** ௨௦௦: ௮.
(பி - ம்.)—1 'உதியர்'

பசலை நிலவின் பனிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை
யொருகண் மாக்கிணை யொற்றுபு கொடாஅ
வுருகெழு மன்ன ராரெயில் [1] கடந்து
நிணம்படு [2] குருதிப் பெரும்பாட் டீரத்
தணங்குடை [3] மரபி னிருங்களந் தோறும்
வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் [4] பூட்டி
வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
வைக லுழவ [5] வாழிய பெரிதெனச்
சென்றியா [6] னின்றனெ னாக வன்றே

---

௩. பசலைநிலவு - இளநிலவு. ௫. கொடா - திறைகொடாத.

௪ - ௫. "பெருங்களிற் றடியிற் றோன்று மொருகண், ணிரும்பறை யிரவல" புறநா. ௨௬௩: ௧ - ௨.

௩ - ௫. "இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை, யொருகண் மாக் கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி" புறநா. ௩௯௪: ௬ - ௭.

௭. குருதிப்பெரும்பாட்டீரத்து - இரத்தப் பெருக்காலுளதாகிய ஈரத் தையுடைய.

௮. களம் - தானியக்கதிரை அடிக்குங்களமும் யுத்தகளமும்.

௧௦. வெள்ளைவரகு - கவடி. கொள் - குடைவேல்.

௯ - ௧௦. பகைவருடையஅரண்களையழித்துக் கழுதையேரால் உழுது அந் நிலத்தில் வெள்ளைவரகும் கொள்ளும்வித்துதல அரசர்க்கியல்பு.

௯ - ௧௧. "வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம்பூட்டிப், பாழ்செய் தனை யவர் நனந்தலை நல்லெயில்" (புறநா. ௧௫: ௨ - ௩), "வடதிசை மன்னர் மன் னெயின் முருக்கிக், கவடி வித்திய கழுதையே ருழவன்" (சிலப்.௨௭: ௨௨௫-௬), "எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக், கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா-வுழுததற்பின், வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதா றா, கள்விரவு தாரான் கதம்" (பு. வெ. ௬: ௨௬), "இடித்துவெளி செய்துநக ரெங்கணு நுழைந்தாங், கடுத்தமட வார்வயி றலைத்தன ரிரங்கக், கொடுத்திடு வளங்கள் பல கொள்ளைகொடு மண்ணி,னெடுத்துவரு வெள்வரகு கொள்ளுட னிறைத்து" (காஞ்சிப். நாட்டு. ௨௮) என்பவைகள் இவ்வடிகளோடு ஒப்பிடற்பாலன.

௧௦-௧௨. "இன்னும் துறையென்றதனானே புறத்தோன் கவடிவித்துதலும் தொகைநிலைப்பாற்பட்டுழி அகத்தோர்க்குச் செல்லாமைகொள்க. அது, 'மதி யேர் வெண்குடை' என்னும் புறப்பாட்டினுள், 'வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும், வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச், சென்றியா னின்றனெ'னாக என வரும்" தொல். புறத்திணை. ௫ ௧௩ - ந.

(பி - ம்.)—1 'கடந்த' 2 'குருதிபெரும்' 3 'மாபின' 4 'பூட்டி...வெள்ளை' 5 'வாழியபலவென' 6 'நின்றனெனாதக'

யூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ [1]யுண்மெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன [2]பொலங்கலத் தளைஇ
[3]யூண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.*

திணையும் துறையும் அவை.
அதியமான்மகன் பொகுட்டெழினியை ஔவையார். (௩௯௨)

௧௩. பகட்டிலை - பெரிய இலை. ௧௪. சிதாஅர் - கந்தைத்துணி.

௧௩ - ௪. புறநா. ௩௯௦: ௧௩; "பாசி வேரின்மாசொடு குறைந்த, துன்னற் சிதாஅர் நீக்கி" பொருந. ௧௫௩ - ௪.

௧௬. புறநா. ௩௭௬: ௧௪ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; இவ்வடி, பொருந. ௧௫௭ - ௮ - ஆம் அடிகளின் உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ளது.

௧௭. கோண்மீன் - கோட்களாகிய மீன்களை.

௧௮. கோள்முறை-கொள்ளும்முறை. ௨௧. பிறங்கடை- வழித்தோன்றல்; "படிகாத்தவர், பிறங்கடைப்பெரியோய்" கம்ப. தாடகைவதை. ௬௩.

௨௦ - ௨௧. "அரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிவட் டந்தும்" என்றார் முன்னும்; புறநா. ௯௯: ௨.

* மு. இச்செய்யுள், கடைநிலையென்னுந்துறைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௬ - ந.

(பி - ம்.)—1 'உண்ணென' 2 'பொலங்கலத்தருள...விடுத்தல்' 3 'ஊன முறை', 'ஊழமுறை'

(௩௯௩.) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறுநெடுந் துணையொடு கூமை வீதலிற்
குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி
யடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்குங்
கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்
[1]வள்ளன் மையினெம் வரைவோர் யாரென

௧. பழங்கண் - துன்பம். ௨. துணை - மனைவி.

௪. குழிசி-சமைத்தற்குரிய கலம்; மலர்க்கும் - நிமிரச்செய்யும்.

௫. எம்வரைவோர் - எம்மை ஏற்றுக்கொள்வோர்.

௪ - ௫. குழிசி மலர்க்குங் கடனறியாளர் - அரிசி முதலியன இல்லாமை

(பி - ம்.)—1 'வள்ளனமென வரை'

வள்ளிய வுள்ளமொ [1] டுலோகசை துணையா
...கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென
மலர்தா ரண்ணணி னல்லிசை யுள்ளி
யீர்ங்கை [2] மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
[3] கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி [4] வீடுநிறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நாளுற
[5] வீன்ற வரவி னுவுருக் கடுக்குமென்
[6] றொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்
போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
வகன்றுமடி கலிங்க முடீஇச் செல்வமுங்
கேடின்று நல்குமதி பெரும மாசின்
மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி

யாற் கவிழ்த்துவைக்கப்பட்டுள்ள கலத்தைச் சமைத்தற்பொருட்டு அடுப்பில் நிமிர்த்துவைக்கச் செய்யும் வண்மையையுடையார்; "கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச், சுரன்முதலிருந்த சில்வளை விறலி", "ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென, வேலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை, மலர்ப்போர் யார்" (புறநா. க௦௩: ௩ - ௪, கஎ௯: க - ௩) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

எ. உலோகசை - உலோதற்குக் காரணமான இச்சை. ௯. அண்ணல், விளி.

க௦. ஈர்ங்கை - உண்டுபூசியகை; "ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர்" குறள். க௦எஎ.

கக. கூர்ந்த எவ்வம் - மிக்கதுன்பம்.

கஉ. பருத்திவீடு - பருத்தியின் சுகிர்ந்த பஞ்சு.

க௩. மூடைப்பண்டம் - பொதியாகிய பொருள்கள்; "பொதிமூடைப் போரேறி" (பட்டின. க௩எ.) மூடை மூட்டையென வழங்கும்.

கச. நிணமூரி - நிணத்தின் துண்டம்.

கஉ - ச. நிணத்திற்குப் பருத்திப்பஞ்சு உவமை; "பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன, நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை" புறநா. கஉரு: க - உ.

க௬. துவர - முற்ற; "துவரமுடித்த துகளறுமுச்சி" முருகு. உ௬.

கஎ - அ. கலிங்கத்திற்குப் பகன்றைமலர் உவமை; "திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ" புறநா. ௩௯௦: கரு.

உ௦. கிணைப்பறைக்கு முழுமதி உவமை; "மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி"; "மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கண், மூவைந்தான் முறைமுற்றக், கடனடவாட் கண்டன்னவென் னியம்" புறநா. ௩எக: கஎ; ௪௦௦: க - ௪.

(பி - ம்.)—1 'உறநசை' 2 'மறைந்த' 3 'கூர்ந்தவேவம்வீட' 4 'விடுநிறை' 5 'ஈன்றவரவினாருககடுகக்கும்' 6 'றொனறுபடி'

யாமெக லல்கு லொப்ப வாடிக்
[1] கோடை யாயினுங் கோடி.........
காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந
வாய்வாள் [2] வளவன் வாழ்கெனப்
பீடுகெழு நோன்றாள் பாடுகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார். (ருகூரு)

உரு. “ காவிரிபுரக்கும் நாடுகிழவோனே ” (பொருந. உசஅ); “ காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோர்க்கு ” **சிலப்.** உஎ : களக.

(பி - ம்.)—1 ‘கொடியாயினுங்’ 2 ‘வளருவன’

(ருகூச.) [1] சிலையுலாய் நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி
[2] னொலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்
வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் [3]குட்டுவன்
[4] வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு
[5] முள்ள லோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்
யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
யொருகண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினே னாக
வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டிக்

க. வில் உலாவிநிமிர்ந்த மார்பு ; “ சிலையுலாய் நிமிர்ந்த மார்பன்” சீவக. உகூஎசு.

ங. வலிதுஞ்சு தடக்கை - வன்மை நிலைபெற்ற பெரியகையையுடைய. வாய்வாள்-குறிதப்பாதவாள். தடவென்னுமுரிச்சொல பெருமையை யுணர்த்து மென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. உச - சே ; ஷெ ஷெ. உஉ - ந ; இ - வி. உரி. சூ. உஅச - உரை.

ச. வள்ளியனாதல் - பெருங் கொடையை யுடையானாதலை.

ரு. உள்ள லோம்புமின் - நினைத்தலைத்தவிர்மின். சு. வைகறையில்.

எ. “ ஒருகண் மாக்கிணை யொர்றபு ” **புறநா.** ஙகூஉ : ரு.

அ. பாடு - ஒலி. தந்தை - பாட்டுடைத் தலைவன் தந்தை.

கூ. வஞ்சி - பகைமேற் செல்லுதலை.

(பி - ம்.)—1 ‘சேந்துயுலாநிவாந்த’ 2 ‘ஒலிசதிர்சசபூனி’ 3 ‘குடவன்’ 4 ‘வளளயிழுதல’, ‘வளளினியெனுதல’ 5 ‘ உள்ளமோம்புமின் ’

கொன்றுசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
சிறிதென [1]வுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே [2]யதற்கொண்
டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந்
துன்னரும் பரிசி றருமென
வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.*

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலை யாயினவெல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவனைக் †கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். (௩௯௪)

௧௧ - ௨. "இருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர், பெருங்களிறுநல்கியோனே யன்னதோர், தேற்றாவீகையுமுளது கொல்" புறநா. ௧௪௦ : ௭ - ௯.

௧௩. பெயர்த்தனெனாக - பெயர்க்க. ௧௫. அதற்கொண்டு - அதனால்.

௧௬. "இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற" புறநா. ௩௯௦: ௨௦.

* மு. இப்பாட்டினைப் பொருநராற்றுப்படைக்கு மேற்கோளாகக்காட்டினர் ; தொல். புறத்திணை. சூ. ௩௦ - இளம்; ஷை ஷை ஷை. ௩௬ - ந.

இப்பாட்டு, புகழாப்புகழ்ச்சியென்னும் அணியின்பாற்படும்.

† புதுக்கோட்டைக்குத் தெற்கே கோனாட்டில எறிச்சியென்று பழையதோரூருள்ளது ; அதிற் பஞ்சபாண்டவர்சுனைகளென்று ஐந்து சுனைகளும் ஒரு சிவஸ்தலமுமுள்ளன. இங்கே எறிச்சிலூரென்றது அவ்வூரென்று கருதப்படுகின்றது.

(பி - ம்.)— 1 'உணரமை' 2 'பகறகொண்டு', 'பதற்கொணடு'

(௩௯௫.) மென்புலத்து வயலுழவர்
வன்புலத்துப் பகடு விட்டுக்
குறுமுயலின் [1]குழைச்சூட்டொடு
நெடுவாளைப் பல்லுவியற்

௧. மென்புலம் - மருதநிலம்.

௨. வன்புலம் - முல்லைநிலம். விட்டு - மேய்தற்குவிட்டு.

௩. குழைச்சூடு - குழைதலையுடைய சூட்டிறைச்சி.

௪. உவியல்-அவியல் ; "சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்" புறநா. ௧௬௮: ௧௧.

(பி - ம்.)—1 'காழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைபல்லுவியற்'

பழஞ்சோற்றுப் [1]புகவருந்திப்
புதற்றளவின் பூச்சூடி
....
...............அரியலாருந்து
மனைக் கோழிப் பைம்பயிரினனே
கானக்கோழிக் கவர்குரலொடு
நீர்க்கோழிக் [2] கூய்ப்பெயர்க் குந்து
வேயன்ன மென்றோளான்
மயிலன்ன [3] மென்சாயலார்
கிளிகடியினனே
யகலள்ளற் [4]புள்ளிரீஇயுந்து
யாங்கப், பலநல்ல புலனணியுஞ்
சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்
சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்
செல்லா நல்லிசை யுறந்தைக் குணாது

---

௫. புகவு - உணவு ; "அகனாட் டண்ணல் புகவே" (புறநா. ௨௪௯: ௭); "வானிணப் புகவிற் கானவர்" (அகநா. ௧௩௨); இச்சொல் புகாவெனவும் வழங்கும் ; "புலிபுகா வுறுத்த புலவுநாறு கல்லளை" குறுந். ௨௫௩.

௬. "புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து" புறநா. ௩௫௨ : ௪.

௮. அரியல் - கள். ஆருந்து - உண்ணும்.

௧௧. 'உம்' உந்தாதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; தொல். இடை. சூ. ௪௪ - இளம் ; சே ; ந ; நன். சூ. ௩௪௦ - மயிலை ; நன் - வி. சூ. ௩௪௧ ; இ-வி. சூ. ௨௪௪ - உரை.

௧௨. தோளான் - தோளோடு.

௧௩. சாயல் - மென்மை ; "களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகி" சிலப். ௮ : ௮௭.

௧௫. இரீஇயுந்து - கெட்டு ஓடும். ௧௬. புலன் - இடங்கள்.

௧௭. சீர்சான்ற - தலைமையமைந்த ; "சீர்சான்ற வுயர்நெல்லினூர்" மதுரை. ௮௭ - ௮.

௧௮. தித்தன் - ஒரு சோழன்.

௧௯. செல்லாநல்லிசை - கெடாத நல்லபுகழ்; "செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்டகல்" (மலைபடு. ௩௮௮-௯.) உறந்தை - உறையூர். குணாது - கிழக்கின் கண்ணுள்ளது.

௧௮ - ௯. "மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி, யுறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலம்" புறநா. ௩௫௨: ௯ - ௧௦.

(பி - ம்.)—1 'புகவருத்திப்' 2 'கூய்ப்பெயர்க்குந்து' 3 'மென்சாயலாற்' 4 'புள்ளுரீஇயுந்து'

[1] நெடுங்கை வேண்மா [2]னருங்கடிப் பிடவூ
ரறப்பெயர்ச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும
முன்னு [3]ணண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்
கதிர்நனி செ.........................மாலைத்
[4] தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற விசைத்தலிற்
றீங்குரல்...........கி னரிக்குரற் றடாரியொ
டாங்குநின்ற வெற்கண்டு
சிறிதுநில்லான் பெரிதுங்கூறு
[5] னருங்கலம் வரவே யருளினன் வேண்டி
......யென வுரைத்தன்றி நல்கித் தன்மனைப்
பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவனை
யென்போற் போற்றென் றோனே யதற்கண்
டவன்மறவ லேனே பிறருள்ள லேனே
யகன்ஞாலம் பெரிதுவெம்பினு

---

௨0. தொல். அகத்திணை. சூ. ௩0 - ந. மேற்கோள். நெடுங்கைவேண்மானென்பது உழுவித்துண்போரில் ஒருபகாரியின் பெயர்.

௨௧. அறப்பெயர் - அறத்தாலுளதாகிய புகழ்.

௨0 - ௨௧. பிடவூரென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதொரு வைப்புத்தலம். அதில் மாசாத்தனார் கோயில் ஒன்று உண்டு. அவர் பெயரே இப்பாட்டுடைத் தலைவனுக்கு அமைந்துள்ளதுபோலும்; கழறிற்றறிவார் நாயனாரால் திருக்கயிலாயத்தில் பரமசிவன் திருமுன்பு விண்ணப்பஞ்செய்து அரங்கேற்றிய திருவுலாப்புறத்தைக் கேட்டறிந்துவந்த மாசாத்தனார் அந்நூலைவெளிப்படுத்திய இடம் இவ்வூரேயென்பர். இவ்வூரும் இத்தலைவன்பெயரும் பழைய நூல் உரைகளிற் காணப்படுகின்றன; "தெய்வப் புனற்கெடில வீரட்டமும் செழுந்தண் பிடவூரும்.........தம்முடைய காப்புக்களே", "பேரருளாளன் பிடவூரன்றம்மானே" (தேவாரம்); "சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தசெ'த் திருவுலாப் புறமன்று, சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா சாத்தனார் தரித்திந்தப், பாரில் வேதியர் திருப்பிட வூர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்தெங்கு, நார வேலைசூழுலகினில் விளங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே" (பெரிய. வெள்ளானை. ௫௨); "அவருள், உழுவித்துண்போர், மண்டிலமாக்களும் தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடவூரும் அழுந்தூரும்.........முதலியோருமாய் முடியுடை வேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேளாளராம்' தொல். அகத்திணை. சூ. ௩0 - ந.

௨௨. நண்பகல் - நடுப்பகல். ௨௩. மாலை - மாலைக்காலத்தில்.

௨௭. சிறிதும் - சிறிதுநேரமும்.

(பி - ம்.)—1 'இருங்கோவெண்மான்' 2 'அருங்கடலபிடவூர்' 3 'நன்பகற்' 4 'நன்கடை' 5 'அயருங்கலம்'

மிகவானு [1] ளெரிதோன்றினுங்
குளமீனொடுந் [2] தாட்புகையினும்
[3] பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்
பசுங்கட் [4] கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி
விளைவொன்றோ வெள்ளங்கொள்கென
வுள்ளது மில்லது மறியா
தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றாளே.

திணையும் துறையும் அவை.
சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநக்கீரர். ()

௩௪ - ௫. எரி, குளமீன், தாள் என்பன வான்மீன் விசேடங்கள். இவை முறையே தோன்றுதலும் புகைதலும் உலகவறுமைக்கு ஏதுக்கள்.

௩௬. செய் - தொழில்; "பெருஞ்செய் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்" (சிலப். ௧0: ௧௩௭; நன். சூ. ௨௮௯ - மயிலை. மேற்.) கொக்குகிர் நிமிரல் - கொக்கின் நகம்போன்ற நீட்சியையுடைய அவிழ்; "கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார" (புறநா. ௩௯௮: ௨௫); "கொக்குகிர் நிமிரல் வெண்சோ றாட்டுறு கறி" சீவக. ௨௧௭௨.

(பி - ம்.)—1 'எரிததொனகரினுங்' 2 'காட்புரையினும்' 3 'பெருமபெய்' 4 'கருனைச்சூளைசசூடகமாடுமாந்தி'

(௩௯௬.) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து
மீநீரான் கண்ணன்ன [1] மலர்பூக்குந்து
கழிசுற்றிய விளைகழனி
யரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்து
[2] நெடுநீர் கூஉ மணற்றண்கான்
மென்பறையாற் [3]புள்ளிரியுந்து
நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்
தீந்தேற னறவுமகிழ்ந்து

௧. வழங்குந்து-செல்லாநிற்கும். ௨. மேனீரிலகருங்குவளைமலர் பூக்கும்.

௪. அரிப்பறை - ஒருவகைப்பறை ; அரித்தெழும் ஓசையையுடையது; "அரிப்பறை வினைஞர்" (ஐங்குறு. ௮௧); "அரிக்கூட் டின்னியங் கறங்க வாடு மகள்" (குறிஞ்சி. ௧௯௩); "அரிப்பறை யனுங்க வார்க்கும் மேகலை", "அரிப் பறை மேகலை யாகி யார்த்தவே" சீவக. ௨0௮௨, ௨௬௮௮.

௬. மென்பறை - மெல்லிதாகப் பறத்தலையுடைய குஞ்சு; "வெண்டலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்குரல்" ஐங்குறு. ௮௬.

௭. கோசர் - ஒருவகை வீரர். ௮. கள்ளின் தெளிவை உண்டு.

(பி - ம்.)—1 'மலர்ப்பூஙகுநது' 2'உண்டுநீர்கூறுமணற்' 3'புள்ளிரிவுந்து'

தீங்குரலைக் கொளைத்தாங்குந்து
உள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்
கேளிலோர்க்குக் கேளாகுவன்
[1] கழுமிய வென்வேல் வேளே
வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்
கிணையேம் பெரும
கொழுந்தடிய சூடென்கோ
வளநனையின் மட்டென்கோ
குறுமுயலி [2]னிணம்பெய்தந்த
நறுநெய்ய சோறென்கோ
திறந்து [3]மறந்து கூட்டுமுதன்
முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ
வனனவை பலபல.....................
..................................ருநதய
விரும்பே [4]ரொக்க விருஞசெஞசிய
வழித்துவப்ப வீத்தோனெந்தை
யெம்மோ [5]ராக்கக் கங்குண்டே
மாரிவானத்து [6]மீனுப்பண்
விரிகதிர வெண்டிங்களின்
விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த நாளும்
நிரைசா னன்கல னல்கி
யுரைசெலச் சிறக்கவவன் பாடல்சால் வளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

வாட்டாற்றெழினியாதனை மாங்குடிகிழார். (௩௯௬)

---

௧௦. உள் - ஊக்கம். ௧௩. வாட்டாறு - ஓரூர்.

௧௫. கொழுந்தடிய சூடு - கொழுவிய துண்டமாகிய சூட்டிறைச்சி.

௧௯. கூடு - நெல் முதலியதானியங்கள் வைத்துள்ள சேர்.

௨௪. உவப்ப அழித்து ஈத்தோன் - மகிழும்படி மீட்டுங் கொடுத்தோன்; "அழித்துப் பிறந்தனெ னாகி" புறநா. ௩௮௩: ௧௯.

௨௫. கங்கு - எல்லை. ௨௭. திங்களின் - சந்திரன்போல.

௨௭ - அ. புகழுக்குத் திங்களுவமை. ௩௧. உரை செல - புகழ்பரக்க.

(பி - ம்.)—1 'கழுமியவெளவெலிவளநீகிர வாடடெதரெழுனியாகென கிணைவெமடெருயகழுமியவெளளை யி' 2 'நிணமபெயதநதுறு' 3 மரந்த' 4 'ஒக கெல' 5 'ஆககககநகணடெ', 'ஆககககயந குணடெ' 6 'மீனுலடபண'

(௩௯௭.) வெள்ளியு மிருவிசும் பேர்தரும் புள்ளு
முயர்சினைக் குடம்பைக் [1]குரற்றோற் றினவே
பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன [2]பைபயச்
சுடருஞ் சுருங்கின் றொளியே [3]பாடெழுந்
[4]திரங்குரன் முரசமொடு வலம்புரி யார்ப்ப
விரவுப் [5]புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
யெஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை
வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்
தெண்கண் மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி
நெடுங்கடைத் [6]தோன்றி யேனே யதுநயந்
துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு
மணிக்கல னிறைந்த மணநாறு தேறல்
பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன [7]வண்மையிற் சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீங்க

---

௧. ஏர்தரும் - எழும். ௨. குடம்பை - கூடு.

௧ - ௨. "வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குரலியம்ப", "மதிநிலாக்கரப்ப வெள்ளி யேர்தர" புறநா. ௩௮௫: ௧; ௩௯௮: ௧.

௩. கண்விழித்தன - மலர்ந்தன.

௪. சுடர் ஒளிசுருங்கின்று - சந்திரன் ஒளிகுறைந்தது; புறநா. ௩௯௮: ௧.

௫. இரங்குரல் - இரங்குகுரல.

௬. "இரவுப் புறம் பெற்ற வேம வைகறை" புறநா. ௩௯௮: ௬.

௭. எஃகிருள் - குறைந்த இருட்டு. ஏமம் - இன்பம்.

௮. கேளியர் - கேட்க. பலகோள் - பலவகை.

௧௦. மு. புறநா. ௩௭௪: ௬. ௧௧. நயந்து - விரும்பி.

௧௩. குய் - தாளிப்பு.

௧௫. கலிங்கத்திற்குப் பாம்பின் தோல் உவமம்; "அரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி" (பொருந. ௮௩); "கூறெயிற் றரவி னுரிவை யன்ன வானுண்டுகில்" (பாகவத. ௧௦: கோவியர்துகில். ௯); "பாழிவா யரவி னுரிநிக ராடை" (இலிங்க. அம்பரீடனை. ௫௬); "அரவினுரியன்னபட்டாடை" (வாயுசங். கிரியா. ௧௩); "பையரா வுரியி னன்ன நடைப்படாம்" திருவிளை. திருமண. ௧௪௭.

௧௫ - ௬. பொருந. ௮௨ - ௭.

(பி - ம்.)—1 'குரற்றோன் றினவே' 2 'பைபபய' 3 'பாடெழுநது' 4 'திரங்கு குரன்' 5 'பிறங்கணட' 6 'தோனறியோனே' 7 'வண்மைநிற்'

வருங்கல நல்கி யோனே யென்றுஞ்
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை
யறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவ
னெறிதிரைப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினுந்
தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினு
மென்னெஞ் சஞ்சலம் யாமே வெவ்வே
லருஞ்சமங் கடக்கு மாற்றலவன்
றிருந்துகழ லேனென் றூட் டண்ணிழ லேமே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலைவிடையுமாம்.

சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சியகிள்ளிவளவனை * எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனார். (௩௯௭)

௧௮. கலம் - ஆபரணம். ௧௯. செறு - வயல். ௨௧. தீ - வேள்வித்தீ.

௨௨. தீயொன்றிற் பொன் உண்டாகுமென்பர்; "பைம்பொன்விளை தீவினிதி தடிந்து", "நன்பொன் விளை தீவமடைந் தஃதே" சீவக. ௧௦௬, ௫௦௩.

௨௩. இறுதி - ஊழிக்காலம். ௨௪. கனலி - சூரியன்.

௨௭. "யானே பெறுகவவன் றாணிழல் வாழ்க்கை" புறநா. ௩௭௯ : ௧

* திருவாரூர்க்குத் தென்மேற்கில் எருக்கங்காடென ஓரூருள்ளதென்பர்.

(௩௯௮.) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யோர்தர
வகைமா ணல்லிற்..................
பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்பப்
பொய்கைப் பூமுகை மலரப் பாணர்
கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியக்க
விரவுப் புறம்பெற்ற வேம வைகறைப்
பரிசிலர் விசையெ..............
வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்ச
னகைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்

௧. புறநா. ௩௯௭ : ௧.

௨. வகைமாணல்லில் - கட்டுக்களால் மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல வீடு.

௩. வாரணம் - கோழி. ௪. பூமுகை - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு.

௮. வரிசை - முறை. வஞ்சன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்.

௯. நகைவர் - நண்பர்; புறநா ௩௭௩: ௩௫-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

புலியினை மடிந்த கல்லளை போலத்
[1] துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்
மதியத் தன்னவென் னரிக்குரற் றடாரி
யிரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்
தள்ளா [2]நிலையை யாகிய ரெமக்கென
வென்வர [3] வறீஇச்
சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து
விரும்பிய முகத்த னாகி யென்னரைத்
துரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்
புகைவிரிந் தன்ன பொங்கு துகிலுடீஇ
யழல்கான் றன்ன வரும்பெறன் மண்டை
நிழல்காண் டேற னிறைய வாக்கி
யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்
[4] மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருனை
கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார
வரையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்
விரவுமணி யொளிர்வரு [5]மரவுற ழாரமொடு
புரையோன் மேனிப் பூத்தசல............
முரைசெல வருளி யோனே
......................யருவிப் பாயற் கோவே.

திணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

சேரமான்வஞ்சனைத் திருத்தாமனார். (௩௯௮)

---

௧௧. துன்னல்போகிய - அணுகுதற்கரிய.

௯ - ௧௧. புறநா. ௧௭௦ : ௧௪ - ௭.

௧௩. புறநா. ௩௯௯ : ௨௫.

௧௫. ஆகியர் - ஆகுக. என - என்று யான்கூற.

௧௬. அறீஇ - அறிந்து.

௨௦. "புகைமுகந்தன்னமாசிறாவுடை" (பொருந.௧௩௮.) உடீஇ - உடுத்தி.

௨௫. புறநா. ௩௧௫ : ௩௬ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௨௭. "அரவுற ழார முகக்குவ மெனவே" புறநா. ௩௬௮ : ௧௮.

(பி - ம்.)—1 'துன்னலமபோகிய' 2 'நினையை' 3 'அறிய' 4 'மண்டை' 5 'முழாவுறழாரமொடு', 'பிறையுறழாரமொடு'

(ஙகூகூ.) அடுமகன் முகந்த வளவா வெண்ணெற்
[1]றொடிமா ணுலக்கைப் பருஉக்குற் றரிசி
காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழ
லோங்குசினை மாவின் றீங்கனி நறும்புளி
மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன் கொழுங்குறை
செறுவின் [2]வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்
பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன
மெய்களைந் தினனொடு விரைஇ.........
மூழ்ப்பப் பெய்த [3]முழுவவிழ்ப் புழுக்க
[4] லழிகளிற் படுநர் களியட வைகிற்
பழஞ்சோ [5]றயிற் முழுங்குநீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்
கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர்துஞ்
செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கே
னெடுங்கழைத் தூண்டில் விடுமீ னொடுத்துக்
கிணைமக ளட்ட [6]பாவற் புளிங்கூழ்
பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்
டொருசிறை யிருந்தே னென்னே யினியே
யறவ ரறவன் மறவர் மறவன்
மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருக
னிசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென
மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி
வள்பரிந்து கிடந்த...........மணக்க
விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போர்வை

உ. தொடி - பூண்.

ச. மாங்கனியின் புளி; "வண்டளிர் மாஅத்துக், கிளிபோற் காய கிளைத் துணர் வடித்துப், புளிப்பத னமைத்த புதுக்குடம்" அகநா. ருஎ.

ரு. கோட்டுமீன் - சுறுமீன்; "கோட்டுமீன் குழாத்தின் மள்ள ரீண்டினர்" (சீவக. உருஉரு.) குறை - குறைக்கப்பட்ட இறைச்சி.

கூ. மூழ்ப்ப - மூடும்படி; புறநா. ருருசு: ரு.

கரு. னொடுத்து - விற்று. கசு. பாவல் - பரவல.

கஎ. உண்ணவேண்டியகாலத்தில் உண்ணுதலைத்தவிர்ந்துண்ணும் உணவை யுடையேனாய் வருந்துதலை அடைந்து; தன்வறுமையைத்தெரிவித்தபடி.

(பி - ம்.)—1 'தொடுமாண்' 2 'வாளைச்சிறுகொடி' 3 'முழுவவிநாமபபுகலரி' 4 'அரிகளற்படுநொகளி' 5 'அயருமுடஙகு' 6 'பாஅறபுளியஙகூழ்'

யலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்
கடியு முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்
1 கடுந்தே ரள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்
பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென
வொன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே
யான்று விட்டன 2னத்தை விசும்பின்
மீன்பூத் தன்ன வுருவப் பன்னிரை
யூர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
விழுமென விழிதரு மருவி
வான்றோ யுயர் 3சிமைத் தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

4 தாமான்தோன்றிக்கோனை ஐயூர்முடவனார். (௩௯௯)

உ௫. புறநா. ௩௯௮: ௧௩.

உ௭. அசாவா - தளராத.

உ௯. ஒன்று யான் பெட்டாவளவை - ஒன்றை யான் விரும்பிக் கேட்பதற்கு முன்னே; "ஒன்றியான் பெட்டா வளவையின்" பொருந. ௭௩.

௩௧. நிரை-பசுக் கூட்டம்; பசுக்களுக்கு விண்மீன்கள் உவமை; "காயமீனெனக் கலந்து சானிரை மேய" சீவக. ௪உ௧.

௩௩. "இழுமென விழிதரு மருவிப், பழமுதிர்சோலை" முருகு. ௩௧௬-௭.

(பி - ம்.)—1 'கடுநதெர்பபளளறகசாவா' 2 'அத்தைய' 3 'சிமையத்' 4 'தாமானதருனறிகோனை'

(௪00.) மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கண்
மூவைந்தான் முறைமுற்றக்
கடனடுவட் கண்டன்னவென்
னியமிசையா மரபேத்திக்
கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலாற்
பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சா
1 னுலகுகாக்கு முயர்செ............க்

௧. மாகவிசும்பு - மாகமாகிய விசும்பு (புறநா. ௩௫: ௧௮); மாகமாவது பூமிக்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் நடு; பரி. ௧: ௪௭ - பரிமேல்.

உ. மூவைந்து - பதினைந்துதிதி.

௪. இயம் - வாச்சியம். இசையா - இசைத்து.

௧ - ௪. புறநா. ௩௯௩: உ0. ௫. கங்குலின் கடையில்.

(பி - ம்.)—1 'உலகுக்காக்கும்'

கேட்டோ னெந்தையென் றெண்கிணைக் குரலே
கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கை தண்டாது
தொன்றுபடு [1]சிதாஅர் மருங்கு நீக்கி
மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.........
................................லவான
கலிங்க [2]மழித்ததோட் டென்னரை நோக்கி
[3] நாரரி நறவி னுண்மகிழ் தூங்குந்து
போதறியேன் பதிப்பழகவுந்
[4] தன்பகை கடிதலன் றியுஞ் சேர்ந்தோர்
[5] பசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ
மறவர் மலிந்தத............................
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்
திருங்கழி யிழிதரு.........கலிவங்கந்
தேறுநீர்ப் பரப்பின் [6]யாறுசீத் துய்த்துத்
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூ
ருறைவின் யாணா......கிழவோனே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார். (சப ௧)

அ. குரலைக் கேட்டான்.

கச. தொல். இடை. சூ. சச - சே ; ந. மேற்.

கஎ. "பசிப்பிணி மருத்துவன்" (புறநா. கஎங: கக) என்பதன் கீழ்க் குறிப்பைப் பார்க்க.

ககூ. வேள்வித்தூணம் - யூபத்தம்பம் ; புறநா. கரு: உக.

(பி-ம்.)—1 'சிதாஅருங்கு 2'அழித்ததொட டொன்னரை' 3'நாரரித் தநறவ மகிழ்ந்து' 4 'தன்பகைக்கடிதல்' 5 'பசிப்பகைககடிதல்' 6 'யாறசீத்துத்'

புறநானூறு மூலமும் உரைவகையும் முற்றுப்பெற்றன.

—(o)—

புறநானூற்றுப்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

[எண் - செய்யுளெண்.]

முதலில்லாதபாட்டுக்கள்:—

௩௨௮, ௩௭௦.

முற்றுமில்லாதபாட்டுக்கள்:—

௨௬௭, ௨௬௮.

பிற்பகுதியில்லாத பாட்டுக்கள்:—

244, 355, 361

இடையில் வரிகளில்லாத பாடல்கள்:—

282, 283, 285, 288, 306, 317, 328, 333-5, 339, 340, 346, 347, 352, 353, 355, 357, 361, 362, 366, 373, 377, 379, 380, 383, 384, 387, 388, 390, 391, 393, 395, 396, 398, 399, 400

இந்நூலில் வந்துள்ள திணைகளும் துறைகளும்.*

திணைகள்:—கரந்தை, காஞ்சி, கைக்கிளை, தும்பை, நொச்சி, பாடாண்டிணை, பெருந்திணை, பொதுவியல், வஞ்சி, வாகை, வெட்சி.

திணையிறந்துபோன பாட்டுக்கள்:—உசச - உ௫௦, உசுஎ - அ, உஅஉ, உஅகூ, ௩உ௩ - ௫, ௩௫௫ - ௩சுக.

துறைகள்:—அரசவாகை, ஆனந்தப்பையுள், இயன்மொழி, உடனிலை, உண்டாட்டு, உவகைக்கலுழ்ச்சி, எருமைமறம், ஏர்க்களவுருவகம், ஏறாண்முல்லை, கடவுள்வாழ்த்து, கடைநிலை, கடைநிலைவிடை, களிற்றுடனிலை, குடிநிலையுரைத்தல், குடைமங்கலம், குதிரைமறம், குறுங்கலி, கையறுநிலை, கொற்றவள்ளை, செருமலைதல், செருவிடைவீழ்தல், செவியறிவுறூஉ, தலைத்தோற்றம், தாபதநிலை, தாபதவாகை, தானைநிலை, தானைமறம், துணைவஞ்சி, தொகைநிலை, நல்லிசைவஞ்சி, நீண்மொழி, நூழிலாட்டு, நெடுமொழி, பரிசில்கடாநிலை, பரிசில்விடை, பரிசிற்றுறை, பழிச்சுதல், பாண்பாட்டு, பாணாற்றுப்படை, பார்ப்பனவாகை, பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, புலவராற்றுப்படை, பூக்கோட்காஞ்சி, பூவைநிலை, பெருங்காஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, பேய்க்காஞ்சி, பொருண்மொழிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, மகண்மறுத்தல், மழபுலவஞ்சி, மறக்களவழி, மறக்களவேள்வி, மனையறந்துறவறம், முதல்வஞ்சி, முதுபாலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, மூதின்முல்லை, வஞ்சினக்காஞ்சி, வல்லாண்முல்லை, வாண்மங்கலம், வாழ்த்தியல், வாழ்த்து, விறலியாற்றுப்படை, வேத்தியல்.

துறையிறந்துபோன பாட்டுக்கள்:—உசச - ௫, உசுஎ - அ, உஅஉ, உஅ௫, உஅகூ, ௩உ௩ - ௫, ௩௫௫ - எ, ௩சுக.

---

* இவற்றின் விளக்கத்தையும் இவற்றிற்குரிய புறநானூற்றுச்செய்யுளெண்ணையும் **'அரும்பதமுதலியவற்றினகராதி'** என்னும் பகுதியிற் கண்டுகொள்க.

உ

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பாட்டின் எண்.]

---

* அதிகமான், அதிகன், அதிகைமான், அதியமான், அதியன் :- இவ்வைந்தும் சேரவம்சத்தைசசேர்ந்த ஓரரசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட் பலபெயரென்று தோற்றுகின்றன. அதிகன்என்று சொல்லப்பட்ட ஓர்அரசன் புகழ்ச்சோழ நாயனருடன் யுத்தம் செய்ததாகப் பெரியபுராணத்திலிருந்து அறியலாம். சித்தூரைச்சார்ந்த போளூருக்கடுத்த திருமலையென்ற சமணக்கிராமத்திலுள்ள ஒரு கலவெட்டால் அதிகைமான் அதிகன் என்று கூறப்பட்டுள்ள கேரளதேசத்தரசனொருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராசஇராசனென்று மற்றொரு பெயருண்டென்பதும் அவன் வம்சத்தில் எழினி அல்லது யவநிகா என்ற ஓரரசனிருந்தானென்பதும் இராசராசனுடைய குமாரனை விடுகாதழகியபெருமாள், தகடா என்று சொல்லப்பட்டவூரை ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வடமொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடூர் என்று வழங்கிவந்ததாகத் தோற்றுகின்றது. மைஸூர் இராச்சியத்தில் தகடூர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது ; நெடுஞ்சடையன் என்று பெயர்பெற்ற பாண்டியஅரசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வட்டெழுத்துத் தாம்பிரபட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற சிற்றரசனைக் காவிரியின் வடகரையிலிருக்கும் ஆயிரவேலி, அயிரூர், புகழியூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்து ஜயித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

---

* காஞ்சிநகரம், எயிற்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கலவெட்டுக்களினுல் வெளிப்படுகின்றது. தென்னார்க்காடு ஜில்லா திண்டிவனம் தாலூகாவில் எயிலென்ற கிராமமொன்றுண்டு (ராவ்பகதூர் வெங்கையரவர்கள் குறிப்பு.)

---

* ஒல்லையூர்: இப்பெயருள்ள ஊரொன்று பட்டுக்கோட்டைத்தாலுகா மணன்மேற்குடியின் பக்கத்துள்ளது.

---

* கரிகால்வளவன்: இப்பெயர் வடமொழியில் 'கரிகால' என்று வழங்கியதாகத் தெரிகிறது. 'கரிகால' என்பது யானை அல்லது யானைச் சேனைகளுக்கு நமன் என்று பொருள்படும்; கால் கறுத்திருந்ததனால் இவன் கரிகால்வளவன் என்று பெயர்பெற்றானென்று சிலர் கூறுவர் [வளவன் - சோழன்.] சோழராஜாக்களில், கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவரிருவர்; முதல்வன், பட்டினப்பாலை கொண்டவன்; இரண்டாங்கரிகாலன், சிறுபிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்தவன்; இவன், தஞ்சைக்கோயிலெடுப்பித்தராஜராஜ சோழனுடையதமையன்; பொருநராற்றுப் படையில், "தாய் வயிற்றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து" என்று கரிகால்வளவனைமுடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார்; இதே விஷயம் பெரிய புராணத்தில் கோச்செங்கட்சோழநாயனார் புராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

* பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேரென்பதூர் ஒன்றுண்டு ; தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டு ஒன்றிற் பாண்டிநாட்டைச் சேர்ந்த திருக்கானப் பேர்க்கூற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாளூர் என்ற ஊர் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாகு என்பவனுடைய சேனாதிபதியின் கைவசத்திற்சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து தெரிகிறது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

* தென்கன்னடம்ஜில்லாவில் குதிரை மூக்குமலையென்ற ஒருமலை உண்((வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

* சோழன்செங்கணன் - கோச்செங்கட்சோழன்; இவன் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவன்; நன்னிலம் அம்பர்முதலான ஸ்தலங்களில் எடுப்பித்த சிவாலயங்கள் இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன; "களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்யவுதியன், கால்வழித்தளையை வெட்டியரசிட்டவன்" என்று கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. திருமங்கை மன்னன்பாடிய பெரிய திருமொழியில் ஆறாம்பத்தில் ஆறாந் திருமொழியிற் செங்கணன் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான் (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

* துஞ்சிய (காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை, சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சியநலங்கிள்ளி சேட்சென்னி, சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி, பாண்டியன்சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதி): இவற்றிலுள்ள 'துஞ்சிய' என்னுஞ் சொல்லின் பொருள் இறந்த வென்பதே. **சிலப்பதிகாரம்** மதுரைக்காண்டமுடிவில் 'அரசு கட்டிலிற்றுஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன்' என்று இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க; இன்னும் ஸ்ரீ **சுந்தரமூர்த்திநாயனர், திருத்தொண்டத்தொகையில்**, "கருவூர்த்துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்" என்று எடுத்தோதியதுங்காண்க. அக்காலத்தரசர் புறநாட்டைக் கைப்பற்றி மாற்றரசரைப் போர்க்களத்தில் முறிய அடித்திருந்ததால் அதனைவிளக்கும் தொடர்ச்சொற்களைச் சேர்த்து, 'பாண்டியன் ஆரியப் படைதந்த நெடுஞ்செழியன்' என்றும், 'பாண்டியன் தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்' என்றும், 'பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி' என்றும் அவர் பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கிவந்ததுபோலவே, மேலே கூறப்பட்ட இடங்களில் அவ்வவ்வரசர் இறந்ததனால் அதனையே விசேடணமாக்கி அவர்கள் பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கி வந்தார்களென்று தோற்றுகின்றது (வி. கனகசபைப் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது); இப்படியே, அரசர்கள் இறந்தகாலத்தை அவர்கள் பெயர்க்கு விசேடணமாக்கிக் கூறுதல், கோழிக்கோட்டு ஸாமூதிரி அரசரின் பரம்பரை வழக்கமென்று தெரிகிறது.

* தொண்டைமான்: (தொண்டைமானென்பதற்குப் பொருள் பெரும்பாணாற்றுப்படையுரையிற் காண்க): ஒரு சோழன் சிறப்புப்பெயராகிய ஆதொண்டையென்னும் பதத்திலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று சிலர் கூறுவர். சோழர் பல்லவர்களை ஜயித்து அவர்களுடைய நாட்டைக் கைக்கொண்டபின், பல்லவ குலத்தைச்சேர்ந்த மன்னவர்கள் தொண்டைமானென்ற பட்டப்பெயரைப்பெற்றுச் சோழராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச்சூழ்ந்த நாட்டையும் ஆண்டு வந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில் ஒருவன்; தஞ்சாவூரில சாமந்தநாராயண விண்ணகர் என்று ஒரு விஷ்ணுகோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயண சதுர்வேதி மங்கலமென்று ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக் கிராமத்தில், வியாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதிப்பட்டர்கள் நூற்றுப்பேருக்கு விருத்திகளை நியமித்தானென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத் தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார் நாயனார் சகோதரருக்கு அநபாயச் சோழமகாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர் கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது முற்காலத்தில் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின் பெயர். இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொரு பெயருண்டு (**ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையாவர்கள் எழுதியது.**)

* திண்டுக்கல்லுக்குத் தென்மேற்கே 20-மைலில் தான்றிக்குடியென்று ஒருமலையும், மேற்கே 14-மைலில் தோணிமலையென்று ஒருமலையும், கருவூர்க்கு மேற்கே மூன்று மைலில் தான்றோன்றிமலையென்று ஒரு மலையும் உண்டு.

* இவன் மலைபடுகடாமென்றபாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன்; இவன் ஆண்ட பல்குன்றக்கோட்டமென்ற நாடு வடஆர்க்காடு தென்ஆர்க்காடு ஜில்லாக்களில் அடங்கியிருக்கின்றது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

---

* இம்மலை பொதலை என்றும் போதலக என்றும் பூர்வகாலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவலோகிதேசுவரன் என்ற பௌத்தமுனி இம்மலையின்மீது இருந்ததாகச் சொல்லுவதுண்டு (ராவ்பகதூர் வ. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

* இக்கூற்றம் தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்பூவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பெருந்துறை, துஞ்சலூர், தண்டலை என்றவூர்கள் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தவை (ராவ் பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

† இது திருப்பூவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்பட்டுள்ளது. கயலூர் என்ற ஊர் இதைச் சேர்ந்தது (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

* வெண்ணிக்கூற்றம் என்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களிற் சொல்லப்படுகின்றது; பெருநங்கைமங்கலம், பூவனூர் என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தவை (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

——(o)——

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௧௨	௧௧	[illegible]	[illegible]
,,	௩௮	௩-ஆம் அடி	௪-ஆம் அடி
௧௩	௩	வலவாகிய	வலவாயாகிய
௧௪	௩௫	கொள்பகோடு	கொள்பகரோடு
௧௫	[illegible]	வேல்	[illegible]
௩௮	[illegible]	[illegible]	[illegible]
௪௩	[illegible]	கழை விளங்	கழைவிளங்
௫௧	௨௬	(தொல்)	(புறநா. [illegible])
௫௨	௨௯	[illegible]	[illegible]
௬௮	௬-௭	துறை - பொதுவியல்... காஞ்சியுமாம்	துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து; திணை - பொதுவியல; துறை - முதுமொழிக் காஞ்சியுமாம்
௮௪	௩௫	காலனை	காவலனை
௯௮	௫	துஞ்சிய	ப்பள்ளித்துஞ்சிய
௯௯	௧	பரிவார	பரிகார
௧௦௪	[illegible]	ணைவஞ்சி	துணைவஞ்சி
௧௧௫	[illegible]	எதிர்ச்சிலூர	எதிச்சிலூர்
௧௧௯	௩௭	மாத்தரங்	மாற்றருங்
௧௪௪	௧௨	வினைக்க	[illegible]
௧௫௫	௧௦	நெடுங்செழி	நெடுஞ்செழி
௧௭௩	௩௪	அழல்வாய்	[illegible]
[illegible]	[illegible]	பொருவும்	போதும்
௧௮௬	௨௯	சாயலள [கா	சாயலன்
௧௮௮	௨௭	என்பர் சுப்பிரமணியதேசி	[illegible]
௧௮௯	௨௯	ஞெடார்	ஞெட்டா
௨௦௦	[illegible]	[illegible]டித்தல்	[illegible]டித்தல்
௨௧௦	௨	கழு	கெழு
௨௧௧	௧௯	வண்மை	வணமை
௨௨௪	௩௧	பெருக	பெருங்க
௨௨௬	௫	சடையினர்	சடையின
௨௨௮	௭	பொதிந்த	பொலிந்த
[illegible]	௨௭	௧௬௨	௧௬௧
௨௫௫	௮௨	அகார	அகரா

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
உஙிள	எ	பகடுபெறறது	பகடுபெற்றது
உருசா	க௦	புகழ்	புகழ
உகூ௨	உஙு	கைவிடு	கைவிடு
௩௦சு	௩சா	இருந்தது	இருந்து
௩௦௬	உஙு	என்பதைதலை	என்பதனை
௩க௨	உஎ	இவர்யா	இவரியா
௩௩உ	க௦	உயர்ந்தோ	உயர்ந்தோ
௩சாக	கஙு	ஸிரங்தோன்	ஸிறங்தோன்
௩சாஉ	காஉ	மறுத்துப்	மறுத்து
,,	கரு	பசித்த	ப்பசித்த
௩ருக	க	அறிமில்	அறமில
௩௬௨	கஎ	விரை	வரை
௩எ௦	௩	தூாகசும்	தாக்கும்
,,	கூ	யுலாதே	யுலாத
௩எஎ	௩ரு	பொன்றும்	போன்றும்
ச௦௦	உ	கறக்கப்	கறங்கக்
ச௦உ	கஉ	கல்லியார்	கல்லியார்
ச௦ரு	கசா	தும்பை	கிங்தை
சஉக	கஅ	காலிறைத்	காலிரைத்
சகஉ	அ	கோல்	கொல்
சகூ௦	கஎ	கல்லியார்	கல்லியார்
சசாக	உ	பிறழ்வானிம	பிறழ்பல்லிய
ருகக	உ	ருகரு	கெளரு
ருகஉ	ச	மன்னு	மென்னு
ருஉக	௩௦	விண்டு - மலை. பிறங்கல் - இரன்	விண்டு - இருமான்; பிறங்கல் - மலை,
ருஉச	கக	அதியமான்	அதியமான் நெடுமானஞ்சி
ருஙு	கஅ	பெறுகவென்	பெறுகவன்
ரு௩ரு	கக	றயிரு	றயிலு
ருசாக	கஎ	ஓரியர் - சக்...பர்	ஓரியர்
ருஅ௦	௩௦	பல்லியடல்	பல்லியாடல்
ருகூ௦	கரு	படை......135; கொளு த்து, 177, 326.	படை......135.

—:o:—